

திருக்கோவையார்.

0028

திருக்கோவையார்

உ
சிவமயம்.

சைவசமஸாசாரியராகிய

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருக்கோவையார்

இஃது

உரையோடு

இராமநாதபுர சமஸ்தானம் ம-ா-ா-நீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

S. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆறாம் பதிப்பு.

ஜயஸ்ரூ ஆவணிகர்.

யு. லங்காபுத்தகசாலை
23, கே. கே. எஸ். ரோட்
பாழும்பாளம்.

இவ்வரையைப் பிற்காலத்தறிஞர்கள் பேராசிரியர்
தென்பர். முற்காலத்தறிஞர் பலர் நச்சினூர்க்கினியர்தென்றனர்.
தஞ்சைவாணன்கோவையுரைகாரர் சேனாவரையர்தென்றனர்.

சிவமயம்.

திருக்கோவையாரின் மாட்சி நம்பியாண்டார் நம்பி.

வருவாசகத்தினின் முற்றுணர்ந்தோனை வண்டில்லைமன்னைத்
திருவாதவூர்ச்சிவபாத்தியன்செய்திருச்சிற்றம்பலப்
பொருளார்தருதிருக்கோவைகண்டேயுமற்றப்பொருளைத்
தெருளாதவுள்ளத்தவர்கவிபாடிச்சிரிப்பிப்பரே.

அபியுத்தர்.

உருவாருந் தமிழ்ச்சங்கத் தடம்பொய்கைத் தோன்றி
யுயர்ந்தோங்கு மெய்ஞ்ஞான வெளியையுடைத் தாகி
மருவாருங் கிளவியிதழ் நானூ ருகி
மதுப்பொருள்வாய் மதிப்புலவர் வண்டா யுண்ணத்
தருவாரும் புலியூரி னுலகுய்யக் குளிப்போன்
றடங்கருணை யெனுமிரவி தன்கதிரா லலருந்
திருவாத வூராளி திருச்சிற்றம் பலவன்
நிருவடித்தா மரைச்சாத்துந் திருவளர்தா மரையே.

இலக்கணக்கொத்துரை.

“பல்காற் பழகினுந் தெரியா வுளவேற்
றொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார்
மூன்றினு முழங்கு மாண்டினு மிலையேல்
வடமொழி வெளிபெற வழங்கு மென்க.

திருவைக் கோவைக்குக் கூட்டுக. மாணிக்கவாசகர் அறி
வாற் சிவனையென்பது திண்ணம். அன்றியும், அழகிய திருச்சிற்
றம்பலமுடையார் அவர் வாக்கிற் கலந்திருந்து அருமைத் திருக்

கையாலெழுதினர். அப்பெருமையை நோக்காது, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சங்கப்பாட்டு, கொங்குவேண்மாக் கதை முதலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோ டொன்றாக் குவர். அங்ஙனமுமமையாது, இலக்கணமாவது தொல்காப்பிய மொன்றுமே; செய்யுளாவது திருவள்ளுவரொன்றுமே. இவ் விரண்டும் நீங்கலான இலக்கண விலக்கியமெல்லாம் ஒன்றற் கொன்று பெருமை சிறுமை இணையென்று கொள்வாரென்பது தோன்ற, இம்முறைவைத்து அடையைப் பொதுவாக்கினும். அவர் அதுமட்டோ, இறையரைகப்பொருள் முதலான இலக் கணங்களையும் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப் பல்லாண்டு, பெரியபுராணம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தி யார், சிவப்பிரகாசம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல் முதலிய இலக்கியங்களையும் ஒரு பொருளாக எண்ணாது, நன்னூல், சின் னூல், அகப்பொருள், காரிகை, அலங்கார முதலிய இலக்கணங் களையும், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு, இராமன்கதை, நளன்கதை, அரிச்சந்திரன்கதை முதலான இலக்கியங்களையும் ஒரு பொருளாகவெண்ணி வாணன் வீணன் கழிப்பர். அவர் இவைகளிருக்கவே அவைகளை விரும்புத லென்னெனின், பாற்கடலுட்பிறந்து அதனுள் வாழும்பின்கள் அப்பாலை விரும்பாது வேறு பலவற்றை விரும்புதல்போல அவ ர்தியற்கை யென்க.”

சிவமயம்.

நாவலர் பதிப்பின்

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேதாகம சித்தாந்த சைவசமயாசாரிய டீடமாய் விளங்காரின்ற
திருவாவடுதறையாதீனத்துவித்துவான்

தாண்டவராயசுவாமிகள்
இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

நிலமகண் முகத்தி னிலவுறு மியாணர்த்—திலகமென்
றுரைக்குந் தென்னா டதனிற்—சீர்மலி புகலிச்சிவபிரானருளா—
லேர்மலி சிவையினிணைமுலைப் பாலெனும்—பரஞானந்தனைப்
பரிவொடும் பருகி—யுரவுநீர் ஞால முஞற்றிய தவத்தாற்—
ரேடெழு வாயிற் றேன்றுபு துலங்கும்—பீசொல் பதிகப் பெயர்
பெற வுமிழ்ந்த—ஞானசம் பந்த நற்றமிழ் பெருமா—னீனசம்
பந்த விருட்சமண் பொருட்டா—லருடிருப் பாசர வருந்தமிழ்
மறையினைத்—தெருன்படப் பயின்று தெய்வவை திகமுஞ்—
சைவமு முலகிற் றழைந்திட நிறுத்த—வையைவார் நதிசூழ் வாத
ஆரின்—மறையவர் குலத்திலா மாத்தியர் மரபி—லிறையவ னரு
ளென வெழில்பெறத் தோன்றி—வளர்தரத் தாதையார் வாத
ஆரென்—றுளமகிழ் சிறப்பா னுதவுமொண் பெயருறீஇ—
வேத மாகமம் வேறுமற் றுள்ள—வோதுநூற் பகுதியு முளக்
கொளக் கற்று—வாழநாட் கூடன் மன்னரி மருத்தனப்—பூழி
யன் விளித்துப் புகன்முத லமைச்சந்—தென்னவன் பிரமராய
னென் சிறப்பு—மன்னபி தானமும் வழக்குறப் பெற்றவ்—வண்
ணலுக் கொன்று மணிமணிக் கவசமுங்—கண்ணுமென் றுரைப்

பக் காரியம் புரிந்து—வதியுநா ண்டிறும் வளர்சிவ புண்ணியப்—
 பொதியினூற் றாய்மை புந்தியிற் பொருந்த—கிலேகிலே யாமையி
 னிலைமையை யளவிட்—டலைவுறும் பிறவியி னருந்துயர்க் கஞ்சி—
 வீடு பேற்றின் மிகவிருப் பினராய்க்—கூடுமெய் யடியார் குழாத்
 தொடுங் குலாவிச்—சிந்தையைச் சிவபிரான் நிருவடிக் கமைத்
 துத்—தந்தொழி லுங்கொடு சாரவோர் ஞான்று—குணதிசைக்
 கலித்துறை குதிரைகள் குறுகலை—மணம்விரி தண்டார் மன்ன
 வன் றெறிந்தெம்—பொன்னறை திறந்து பொருள்பல கவர்ந்து
 போய்க்—கொன்பரி வாங்கிக் கொணர்கெனக் கூறி—விடை
 தரப் பொருளொடும் விமலனை வணங்கி—நடைகொடு வருமிவர்
 நடைமுத லனைத்தும்—பரசிவன் நிருவுளம் பற்றியோர் பனவக்—
 குரவளய்ப் பெருந்துறைக் குருந்தடி நீழலிற்—போற்றிமா ணவர்
 குழாம் புடையுற நாப்பண்—வீற்றிருந் தருளவல் வியனக
 ரண்மி—யாலயம் புருந்தன் பால்வலம் வருவார்—கோலமார்
 குருந்துறை குருமணி தன்னைக்—கண்டிள முருகிக் கண்ணீர்
 பெருகித்—தெண்டனிட் டெழுந்து சிவதே சிகனை—யடிய
 னேனையு மாண்டருள் செய்கென—முடிமிசை யஞ்சலி முகிழ்த்து
 தின் நிரப்ப—வேதியர் மலபரி பாக விளைவினை—யாதிதே சிக
 னறிந் தியாக்கையா ருயிர் பொருண்—மூன்றையும் புனலொடு
 முளரியக் கரத்தா—லேன்றருட் கண்ணு விருண்மல மகற்றிச்—
 சென்னிமேற் செங்கராஞ் சேர்த்தியைந் தெழுத்தான்—மன்னிய
 பாச வல்கெடுத் தின்பப்—பூரண வடிவம் புரிந்தவப் போதுபே-
 ராரண மறியா வருட்டே சிகனை—மாணிக்க நிகர்க்கு மதுரவா
 சகத்தாற்—பேணிப் பரவப் பிரானனி மகிழ்ந்தவ்—வாசில்கா
 ரணத்தா லமலமா ணிக்க—வாசக னெனப்பெயர் வழங்கினன்
 மறைதலும்—வியந்துபின் றெறிந்தவ் விரிபொரு ளனைத்து—
 கயந்தா னூலய நற்பணி தனக்கு—மணிவிழா விற்குமர்ச் சனைக்கு
 மங் கணன்கண்—மணிகொண்மெய் யடியார் மாண்பூ சனைக்கு—
 மமைத்தரு ளந்த வாரிய னடிக—டமைப்பணிந் தங்குனஞ் சார்ந்
 தன ரிருப்ப—வழுதியீ த்றிந்து வரவழைத் தெம்பொருண்—
 முழுதுமீ யலதுமா முறையினிற் கொணர்தியென்—றண்டரு
 மஞ்ச வல்லல்செய் மல்லராற்—றண்டனை செய்வது சகிக்கில

ஊதிக் — கூடலங் கோனரி குதிரையாக் கியதிரு — வாடலா
 திகளா லாசனைத் தெருட்டத்—தெருண்டவவ் வரசனிச் சிவ
 னடி யாரை—மருண்டபுன் மதியான் வருத்தின னெனவவ்—
 வன்பரை யடைவுற் றடிகளிற் பணிந்தே—யென்பிழை பொறுத்
 தருள் வீரென் றிரப்ப—வகமகிழ்ந் தன்பரவ் வரசனுக் கலகிவ்—
 முகமனன் குரைத்து முனீமதி முடியோன்—சன்னிதி சார்ந்து
 தாழ்ந்துபின் புறம்போந்—தென்னிதி யேயென வெய்துபான்
 டியனை—நிற்கப் பணித்து நின்மல மாக்கிய—வற்களத் தைய
 சமர்பெருந் துறையை—யடைந்து முன்போல வாரியற் காண
 வுள்—ளுடைந்துரைந் தருகி யுலப்பில்பே ரன்பாற்—பற்பல வித
 மாப் பாமா லைகள் புனைந்—தற்புதன் சேவடிக் கணிந்தவ ணிருப்
 பத் — தில்லையில் வருகெனச் சிவபா னருளலு — மொல்லையி
 னிறைஞ்சி யுதனிளீங் கியாறு — செல்வுழிச் சிற்சில சிவநகர்
 துதித்துப்—பல்வளம் படைத்த பரமா காய—புண்ட ரீக புசந்
 தனிற் பொருந்தி —யண்டர்தம் பெருமா னருண்டங் கும்பிட்—
 டாரா வன்பி னருட்டுதி யியற்றிச்—சீரார் சிவயோ கினிற்சிற்
 திருப்ப—மணிமதிற் கூடலில் வளர்தமிழ்ச் சங்கத்—தணிமுதற்
 யுலவனா யவர்தரும் போது—கூறரு மின்பொருட் கூறிந் திடுத
 வின் — மாறனும் புலவரு மயங்குறு காலை — யிறையனா ரகப்
 பொரு ளெனப்படும் பனுவலை—முறைமையின் மொழிந்த முதிர்
 திரு வாக்கா—லைந்திணைக் கோவை யலங்கரித் துரையெனச்—
 சந்தரத் தாண்டவத் தோன்றலார் பணிப்பக்—கருணையை யுன்
 னிக் *கணக்கில்பே ரின்பப்—பொருணயந் தழுவிப் புனிதநல்
 வாக்காற்—றிருக்கோவை யுள்ளிடுக் தேவரும் பாவத்—திருக்
 கோவை யாரினைச் செப்பின ரஃதை—யிருக்கினுஞ் சிறந்ததா
 வேற்றெம் பெருமான்—றிருக்கரங் கொண்டு தீட்டிய தன்றியு—
 மழகிய திருச்சிற் றம்பல முடையா — னெழுதிய தெனகெட்
 டெழுத்துமிட் டருளின—ஞதலா லிந்நூ லரும்பொருட் பயனை
 யோதவுங் கேட்கவு மொருவரான் முடியமோ—காமச் சவை
 வினைக் கட்டுரைத் திடுதலாற்—காமுகர் காமநூ லெனக்களித்
 துரைப்பவு—மிலக்கியக் கடனின் நேறுதற் றீதோ—ரிலக்கிய
 நூலெனக் கவிஞர்க ளிசைப்பவு—மிலக்கண விதியெலா மெனி

தினிற் பயில—விலக்கண நூலென வியல்வலோ ரியம்பவு—மன்
 யினைப் பெருக்கி யரனடி யளித்தலா—லன்புநா. லெனமெய் யன்
 பின ரறையவும்—வேதமெய்ப் பொருளினை விளங்கவோ துத
 லால்—வேதமே யெனவே தியர்வியந் துரைப்பவுந்—சைவசித்
 தார்த்தத் தனிப்பொரு டருதலிற்—சைவா கமமெனச் சைவர்கள்
 சாற்றவும்—பலபட விங்ஙனம் பாருளோர் புனைந்து—சொலநீர்
 விளங்கித் தோன்று மிந்நூலிற்—குச்சிமேற் புலவர்கொ ளுயர்
 நூற் குரைகள்செய்—நச்சினூர்க் கினியார் நயந்துரை செய
 வெணி—மற்றைய பொருளெலா மனக்குமெட் டாமையைத்—
 தெற்றென வுணர்ந்து சீர்சா லகப்பொரு—ஊலின னுதலிய
 துண்பொருட் கிணங்க—வாலிதிற் நேர்ந்து வகுத்தபே ருரை
 யினை—யெளிதினிற் கற்றிவ் விருநிலத் தோருளங்—களிபெறும்
 பயனைக் கருத்திடை யுன்னிக்—கரலிகி தங்களிற் காண்டுகள்
 களைந்தே—புரமொடு மச்சிட் இதவுக வென்றா—நதியணி சடிவ
 நம்பனார் முனியுறை-பொதியமென் றுரைக்கும்பொருவின்மா
 மலையின—ஹனுயர் கொடியின னருளிநூற் போதலின்—வாண
 ளோர் களும்புகழ் வையைவா ராற்றின—னம்பினூர்க் கெல்லா
 கலங்களுங் கொடுத்தயர்—செம்புகழ் படைத்த செம்பினன் னூட்
 டினன்—விதுவையூர் மாடமு மேடையும் விளங்கும்—பொது
 வையுங் கொண்டொளிர் புதுவைமா நகரான்—கற்றவர் புனைபா
 மாலையி னொடுகவி—னுற்றதன் டளவ வொண்பூ மாலையான்—
 பண்பரி யிப்பரி யாகவுட் பதியவும்—விண்பரிந் திசைப்பவும்
 விளங்கும்வெண் பரியான்—நிகைக்களிற் றினமுஞ்சென்றெதிர்
 மலைந்திடிற்—நிகைக்குமா நிகல்புரி சேமவெங் களிற்றினன்—
 மாண்படு மாற்றல ரன்றிமற் றையருங்—காண்பரே லச்சுறுங்
 காலியங் கொடியினன்—வம்மினென் றெவரையும் வரச்செயுங்
 கொடைமுதன்—மும்மைகொண் டென்று முழங்குமும் முரளி
 னன்—பொங்கொளிக் கதிரோன் போந்துலாம் புலியிட—மெங்
 கணு நடாத்து மிசைச்செங் கோலின—ஹெழுக்கமும் வாய்மைபு
 முயர்குடிப் பிறப்பு—மழுக்கிலா வன்பு மடக்கமு மருளுங்—கல்
 வியுங் கொடையுங் கணக்கில்பே ராற்றினுந்—செல்வமு மியல்
 பாச் சிவணுறச் சிறந்தோ—னருந்தமி முளக்கரை யறிவெணு

மம்பியாற்—நிருந்தறக் கடத்தலாற் சீர்பெறத் திகழ்வோன்—
 சாந்த சமுத்திரந் தருமமாணிக்கம்—வாய்ந்தபொற் பேழை வர
 குணமேரு—சீரிய புலவர் திறந்தெரிந் தொண்பொருண்—மாரி
 யும் வெள்குற வழங்கிடும் வள்ளன்—மேவுமெய் யறிவான்
 மேம்பாடுற்று—யாவருள் ளத்து மரசவீற் நிருப்போ—னிரா
 சாக் கத்தினையீரோப் பியரும்—பராவுறச் செலுத்தும் பண்டி
 கொள் பார்த்திவன்—சேது பதிகடஞ் செங்கோற் சீர்மை—
 நீதியோ டென்று சிலவுறச் செய்வோன்—பூக்கொளே ரம்பழைய்ப்
 பொருந்தலிற் புவியோர்—மாக்கொண்மன் னிபமுக வானவ
 னெனவுந்—தெய்வப் பிடியொடு சேர்தலிற் நேவர்கட்—சூய்
 வைத் தருவே லுத்தம னெனவு—மின்னூர் பயோதர மேவலில்
 விண்மிளிர்—பொன்னா டளிக்கும் புரந்தர னெனவு—மம்புய
 மேவி யமர்தலி னுலகெலா—மும்பரும் வியக்க வுதவுவோ
 னெனவு—மீகை யுடையனா யிருத்தலிற் நிருவொடு—மோகை
 யுற் றுறைதரு முபேந்திர னெனவும்—புலவர்கள் கவிகளாற்
 புனைந்தேத் தெடுப்ப-நலமலி வாழ்வினா னண்ணு நரேந்திரன்—
 பரிதிகள் பலவெண் பாற்கட லுதித்தாங்—கரிமுரல் செந்தா
 மரையலர்ந் தொளிரும்—பூம்புனற் பொய்கையும் புதுமணம்
 பரப்புந்—தேம்பழச் சோலையுஞ் செறிந்துகூழ்ந் திலங்கிப்—புகழ்
 தரு மிராம நாதபூம் புரத்திற்—றிகழ்தரு சேது பதியெனு
 மிராணி—பாச்சீர் பெற்றுயர் பருவத வர்த்தனி—நாச்சியார்க்
 கினிய நற்சகோ தரியு—மவனா னந்தனை யகற்றிநல் லறிவு
 கொள்—சிவனா னப்பெயர்த் தேவரும் புரிந்த—நற்றவப் பேற்றா
 னரலைகூழ் ஞாலத்—துற்றொளிர் கின்ற வுயர்குணத் தூரவோ—
 னோரிடந் தனக்கோ வுரியமா னேசரிப்—பாரிடந் தனக்கெலாம்
 பகருமா னேசரென்—றெம்மனோர் புகலவெண் செல்வமு மெய்
 திச்—செம்மையி னோங்கிச் சிறந்திடுஞ் சீமான்—பொன்னுசா
 மிப்பெயர்ப் புரவலன் மகிழ்ந்து—நன்னய மோடு நவின்றன
 னாக—மூலமு முரையு முறைமுறை நோக்கி—யேலவே திருத்தி
 யெழுந்தா வெழுத்திற்—பதிப்பித் தளித்தனன் பரசிவ தலங்க
 ளுட்—கதிர்ப்பொடு மிரண்டுதன் கண்ணுறக் காட்டு—மீழநாட்
 டைச்சேர்ந் திலங்குபல் வளங்களுந்—தாழ்விலா துற்றுத் தயங்

கும் யாழ்ப்பாண — நகர்தனி னல்லூர் நாமமார் புரத்திற்—பகர்
 தரு சைவ பரம்பரைக் குலத்திற்—ரூன்றிய கந்தவேடொல்லீ
 யிற் செய்த — வேன்றநற் றவத்தா லெழில்பெற வுதித்தோ—
 னியற்றமிழ்ப் பகுதியி னியல்பெலாந் தெள்ளி — நயத்தக
 வுணர்ந்த நற்றமிழ்க் குரிசி—றிருக்குற ளுரைமுதற் சிறந்தநூ
 லுரையெலாஞ்—சுருக்கமின் றறிந்த துகளில்பே ரறிவினோன்—
 கதிதரு சைவா கமங்களிற் கழறும்—பதிமுதன் முப்பொருட்
 பகுதியி னியல்பெலாஞ் — சங்கையொன் றின்றித் தவவிசே
 டத்தா—லங்கையி னெல்லிபோ லளவிட் டறிந்தோ—னரனடி
 யருச்சனை யன்றிமற் றென்றுந்—திரமுறு பவநோய் தீர்த்திடா
 தெனவச்—சம்புவின் பூசனை தன்னைநா டோறு — நம்பிமெய்
 யன்பா னடாத்திடு நல்லோ—னயிட்டிகப் பிரம சாரிநன் னிலை
 யிற்—றியக்கற நிற்குஞ் சீர்மைபெற் றுடையோன்—சங்கர னடி
 யவர் தமைச்சரண் பணிந்தே— யிங்கியான் செய்பணி யென்
 னென வியற்றுவோன் — சிவபிரான் மகிமையைச் சீவர்க டமக்
 குப்—பவமறப் போதனை பண்ணுபாக் கியத்தோன் — கிரியை
 யான் ஞானங் கிடைக்கும தன்றி—புரியமெய்ம் முத்திக் குபாய
 மன் றென்றுஞ்—சார்கே வலமுதற்சாற்றுமு விடத்து—மாருயிர்
 சிவனுக் கடிமையே யென்றும்—புகல்சிவா கமவாக் கியப்பொரு
 டன்னை—யிகலறத் தேர்வுற் றிதயத் திருத்தினோன்—கல்வியிற்
 காலங் கழித்தலீங் கிவன்கணென்—றல்வில குளத்தவ ரறைதா
 வமைந்தே — யாறு முகனென வவளி — கூறு மியற்பெயர்
 கொண்டநா வலனை.

மகாவித்துவானாகிய

ம-ா-ாஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

கேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மார்பத் திருவளர் கோவுந் — தாமரை வாழ்க்
கைக் காமரு தேவு — நண்ணுதற் கரிய கண்ணுதற் பெருமா—
னுமையொரு பாகத் தமைதர நாளும்—பெற்றும் விகாரஞ் சற்று
யிலாதவ — நெருவா வைந்தொழின் மருவா நின்றுந் — தொழி
லொன் நிலலா வெழிலொன் நெருவன் — மண்ணுரு வாதி
யெண்ணுரு வெட்டு—மேவுரு வத்து வாவுரு வாறுஞ்—சாலவைந்
தொழிற்கு மூல மாகிய—வொன்பா னுருவு மன்பான் மருவியு—
முருவொன் நிலலான் கருவொன் நிலலான் — ருனிடு மலரைக்
கானிடு மலரென்—றுன்னு னுருவுற முன்னு முதல்வன்—முத்தி
விரும்புகர் பத்திமை யென்னும்—பொருணயந் தமருங் கருணை
யெம் பெருமான் — செந்தளி ரீன்று பைந்துணர் கான்று—கனி
பல பழுத்து முனிவறப் பிலிற்று—நறவுவட் டெடுத்துச் சுறவுழக்
ககழி—யோருவப் பெய்த நீருவர்ப் பகற்றி—யுயிர்மல மகற்றுஞ்
செயிரகல் குரவர் — தன்மை தெரிக்கு நன்மையிற் பொலியுந்—
தேமாம் பொழிலும் வாமாஞ் செறுவும் — பொற்ப வுடுத்த கற்ப
மெண் ணிலதெரி-குருந்துறை தெய்வப் பெருந்துறை மேவித்—
திருவுரு வென்னுங் குருவுருக் காட்டி — யருடர நன்று மருடப
கின்று—தூரியங் கடந்து பிரியம் படர்ந்த — பேரா னந்த மாரா
கின்ற — வேதவூ ரெனவு நாதவூ ரெனவும் — போத வூரெனவு
மோதவூர் சீர்த்தி—வாதவூ ரடிகள் வாய்மலர்ந் தருளிய—திருக்
கோவை யாரொணுந் தெய்வமா மறையைப்—பழமறை தெரிந்த
பாரத்து வாச — நச்சினுர்க் கினியர் நவின்றபே ருரையொடு—
கரலிகி தங்களிற் காண்பிழை மாற்றிச் — சிரலிகி தம்போற்

நிருந்தூற வாற்றி — யச்சிற் பதிப்பித் தமைதரத் தருகென்—
 றிச்சகம் புகழு மிராசுரு ளாமணி — நலந்தரு மிராம நாத
 புரத்தில் — வலந்தரு செங்கோன் மாண்பி னடாத்தி — யரசு
 வீற் றிருக்கு மண்ணனற் குணமே—விரசமா மேரு விரை
 நறுங் கமல — மாதுபதி யென்று வானவர் துணிபுற் — ரோது
 பதி பற்ப லுயிர்க்கு நல்லருட்கடல் — கோதுபதி யாத குல
 சிந் தாமணி — சேதுபதி ராணி திரைக்கடல் வரைப்பிற் —
 றுன்னுமா ருயிர்க்கெலாந் தோன்றுதா யேயாய்—மன்னுசீர்ப்
 பருப்பத வர்த்தனி நாச்சியார்—தமக்கினி தாயசகோதரி யாரு—
 கமக்கினி தாஞ்சிவ ஞானத் தேவரு—மியற்றருந் தவத்தா லிருசில
 மகிழவு—மயற்றலை புகுத்தா வண்டமிழ் தழையவுந்—திசுழ்தரு
 பற்பல சிவாலயம் விளங்கவும்—புகழ்தரு தருமம் பொலிந்து
 முழங்கவு—மறக்கடை யாவு மஞ்சியோட் டெடுக்கவும்—பிறக்
 கடைஞானப் பெருவிளை வோங்கவுங்—கலிதரு நாகக் கடுக்கத
 வடைக்கவும்—பொலிதரு மின்பப் புதவந் திறக்கவு—முணருந்
 திறத்தர்க் கொளியா மொருவன்—புணருந் திருவருள் போலவ
 தரித்தோ—னற்புறத் தமிழோ டளாய்நறுஞ் சாந்தம்—பொற்
 புறக்கமழும் பொதியமால் வரையா—னணிபல கொழிக்கு மருந்
 தமிழ்ச் சுவைதெரீஇ—மணிபல கொழிக்கும் வையைமா நதி
 யான்—கன்னலுங் கமுகுங் கதலியும் பலவுஞ்—செந்நெலும்
 பொலியுஞ் செம்பிநன் னூட்டான்—றன்னெயி லெனமேற் றலங்
 கொண் டுவக்கப்—பொன்னெயி லோங்கும் புதுவைமா நகரா—
 னினியெனல் பொய்மையி துவே மால்கொ—டனியுரு வென்று
 சாற்றுவாம் பரியா—னுற்றுள வொருகோட் டொன்றனை
 வணங்கி—மற்றுளவெவையும் வணக்குமால் களிற்றான்—கண்டு
 சிகர் மொழியார் கண்ணொடுகாமர் — வண்டுபடிந் துழக்கும்
 வாகைமா லிகையான்—றண்டார் புனைந்து தடஞ்சிலைகுனிக்கு—
 மண்டார் நடுக்க வதிர்நரு முரசான் — மயலுக் கொடியா
 வருந்தவே ஞயர்த்த—கயலுக்கொடியாக் காவிக்கொடியான்—
 றாய்ப்புகு மான்றேர்த் தரணியொண் செங்கதிர்—போய்ப்புகு
 மிடமெலாம் போய்ப்புகு மாணையான்—மேலிக் குடையான் விறல்
 கொடு தொடுக்குங்—காவிக் குடையான் காவிக் குடையான்—

சேரார் மணிமுடி தேய்க்குந்தாளான்—காரா ரிருநிதி காம
 தேனு—கற்பகத் தையும் புறங்காணுங் கையான்—பொற்பக
 மலர்ந்து பொலிதிரு மார்பா — னென்றல மேருவென்றுரை
 செய்திண் டோளான்—மன்றமறு வில்லா மதியெனுமுகத்தா—
 னருண்மடை திறந்தா ல்னையசெங் கண்ணன் — பொரு
 ணையத் தெரிந்து புகக்கொளுஞ் செவியான் — கனவினுங்
 கடுஞ்சொற் கரைதலில் வாயா—னனவினுங்கனவினு நள்ளார்
 கடுங்க—வியைதரும் படிசிறி தெழுங்குறுமூரலான்—றயைகுடி
 யிருந்து தழைக்கு மனத்தான் — வெள்ளியநீறு விளங்குதிரு
 நுதலான்—வள்ளிய வதற்கலால் வணக்காமுடியான்—பயன்மர
 முன்னர்ப் பழுத்தற் றானன்—னயனுடையான் கண்ணணிய
 செவ்வமென் — றுன்றோ ருரைத்த வதற்கொருசான்றாய்த் —
 தோன்ற ின்ற சுந்தரக் குரிசி—ளுளன்று போகிப் புள்ளிடை
 தட்பப் — பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும் —
 வறிது பெயர்குந ரல்லர்நின் மாட்டென் — நறிதர முன்னு
 ளான்றோருரைத்த—திவன்செய னேக்கி யெதிரதுபோற்றி—
 யன்றேயென்றுபே ரறிஞ ருரைப்ப—நன்றே நாளுநடாத்திவரு
 வள்ள — விலனென்னு மெவ்வ மெனுந்திருக்குறட்டுப் —
 யலர்பல விதமாப் பகர்ந்தபே ருரையு — ளிரப்பவ னிரக்கப்
 படுவோ னுகச்—சுரக்குங் கொடையே சொல்லின்முதற்றா—
 லக்கொடை யிவன்பா லமைந்ததியல் பேயென்—றெக்கொடை
 வல்லரு மியம்பப் பொலிவோ — னருந்தமி ழாகரவாரிய
 முழுதும் — பெருந்தமி ழாமொழி பெயர்ப்பது குறித்தோ—
 னிகழே யாரெடுத் தியம்புவ வெலாந்தன்—புகழே யாக்கிய
 புண்ணிய மூர்த்தி—யரியமா நேச ரதிகா ரத்தைத்—தெரிய
 நடாத்தித் திகழ்புரு டோத்தமன்—மன்னுசாமி நன் மாதவச்
 சாமி—பொன்னு சாமிவேள் புகன்றன னுக—வண்டமிழ்ச்
 செய்யுண னூறும்வா யுரையுட—னெண்பது மாதன னெருதலை
 கொண்டா—னெழுத்தே யாமென் றியாவரு மகிழ—வழுத்தே
 யச்சில் வயக்கி முடித்தனன்—மன்னுகோ னுசலமாகே தீச்சா—
 மென்னு மிரண்டு மிரண்டு கண்ணாகப்—பெற்றவீ முத்திற் பிறங்
 கும்யாழ்ப் பாணத்—துற்றபல் வளனுக் குறையிட னுகிச்—

சொல்லூர் கழனி சூழ்தரக் கொண்டு—செல்லூர் பொழிலாற்
 சேணுல களந்து—வில்லூர் மாட மிகக்கொடு பொலியு—நல்லூர்
 வாழ்க்கை நயந்தரு ளறிஞன்—கந்தவே டவத்திற் கருதரன்
 பான்முன்—வந்தவே ளென்ன வந்தவ தரித்தோ—னீற்றொடு
 கண்மணி சிறையப் பூண்பார்ப் —போற்றொடு, பொலியும் புண்
 ணிய புருட—னவநெறி யாய வளைத்துங் களைந்து—சிவநெறி
 வளர்க்குந் திப்பிய குணத்த—னெழுத்துமுத லாக வியம்பிலக்
 கணமும் —வழுத்திலக் கியமும் வரம்புகண் டெழுந்தோன் —
 சமயம் விசேடந் தருநிரு வாண்மென் — நமையுமுத் தீக்கையு
 மடைவுறப் பெற்றோன்—சுமங்கல விசேடச் சுருதியா மூலா—
 கமங்களின் முப்பொருள் கருதுபே ரருளான்—யுத்தியி னமைத்
 துணர்ந் தோங்கனு பூதி—சித்தியுற் றமைந்த சிவசிந் தாமணி—
 கற்றுணர் புலவருட் களிக்கு—முற்றுண ராறு முகநா வலனே.

மகாவித்துவானாகிய ம-ா-ா-பூர்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரசுமாராகிய

தியாகராஜச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமலி சந்தனப் பொழிலிடை யுலாவுந்—தேமலி கருங்
குழற் சிறகுற மடவார்—மீயிசைத் தொடுத்த விழைநற
விரூலை—யிருள்குடித் தெழுந்து மருவுதங் காதலர்—வரவு
தகைந்த மாமதி யெனரினைந்—தங்கைக் கவணுறு மவீர்கதிர்
மணியாற்—ரூக்குறச் சிதையா நீக்கிளர் புலமையோர்—நனி
வருத் துநர்க்கு நன்கு புரிந்தாங்—கிழுமென வொழுக்குள்
செழுமது வொழுக்கந்—றம்முள மகலாத் தலைவர்தோ டழுவு—
மாவலொடு புரியுங் காவலை யோவ—வினைவுநீஇ யியற்றிய
வுளைவுறு பகையெனாப்—பளிக்கறை வகுத்த வொளிக்கறைக்
குழிப்பெய்—தடுகரி மருப்பி னதீர்வுற வவைத்த—பைந்தினை
யிடியிற் பாய்தரத் திரட்டிக்—கடவுள ரமுதமுங் கைப்பவார்ந்
துவக்கும்—பொதியப் பொருப்பிற் பொலிந்தினி திருக்குந்—
தெய்வப் பெருமைச் சைவமா முனிவர—னன்புளம் பெருக
வின்புட னளித்த—செந்தமிழ்க் கன்னியைச் செவிவிபோல்
வளர்க்கு—மங்கலப் பாண்டி வளநா டதனுள்—விண்ணர
சளிக்கும் பண்ணவர் பெருமான்—றன்பகை மறையிடந் தந்த
பகை ரினைந்தென—வளறெழ வளக்க ரார்புனல் பருகி—யுவர்
கழித் தினிய வுதக மாக்கிப்—பெருநிலஞ் செழிக்கப் பிழையறப்
பெய்கென்—ரூணையா ரெழுகு மாணம ரெழிலியை—யேவுபே
ருதலியை யினிதுளத் துன்னை—வெதீர்செய்யுங் கைம்மா
ரேய்ப்ப வான்புருந்—தன்னவ னமர்தரு மணிவசந் தத்தின்—
மூன்னர் மேவி முகநனி மலர்ந்து—தலைவனைத் தின்கனி

தளிர்க்கை தாங்குபு—சின்னூற விளங்குந் துன்றலர் பொதுளிய—
தண்பொழி லுடுத்த வண்புனன் மருத—வளம்பொலிந் தொளிர்
திரு வாத வுரிந்—காமாரி யன்றிக் கனவினுங் கருதா—வாமாத்
தியரெனு மரும றைக் குலஞ்செய்—தொல்லைமா தவப்பயன்
ரேன்றிய தென்ன—வேத மாகம மிளிர்ந்தலை யெடுப்பப்—
பாதகப் பிடகம் படுகுழி வீழ—மெய்யுறு சைவம் விளங்கினனி
செழிப்பப்—பொய்யுறு பௌத்தம் போய்மாயந் தொளிப்ப—
வுன்னுபே ரன்பா முருக்கொடு தோன்றிய — மன்னுபே
ரருட்டிரு வாதவூ ரடிகள் — கதிர் மணி மாடங் களுலொளி
காலு—மதுரை யாளரி மருத்தன பாண்டியன்—முதலமைச்
சரிமை யுதவுறப் பெற்று—வதிதரு நாளில் வாசிகொள் வானச்—
செழிய நேவச் சென்றிடு காலைக்—கரும்பவ சாகரங் கடந்தினி
தேறும்—பெருந்துறை யெனுந்திருப் பெருந்துறை யதனில்—
வண்டிண் மதுப்பெய் மலர்க்குருந் தடியிற்—றழைதரு சத்துவந்
தழீஇக்கொண் டென்னப்—புண்ணிய நீறு சண்ணித்த மேனி
புஞ்—சிரமு முரமுங் கரமுங் காதுங்—கண்டமும் பொலிதரு
கண்டிகை யழகுங்—கொண்டொளி ரடியார் குழாங்கள் குழ—
கலிமலந் தெறுசிவ ஞான போதங்—கரமலர் பொருந்தக் கனிதிரு
வுளத்தொடு—பக்குவ நோக்கிப் பதவிழ லடியார்க்—குதவுறு
தன்றொழி லுலகையறி விக்கப்—பொருந்திய தென்னவீந் திருந்
தருள் பரசிவ — ஞான சற்குரு நாதனை முன்கண் — டெதிர்
சென்று வணங்கி யிருகணீர் வார—நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவந்
தேசிக—னுடல்பொரு ளாவிமூன் றுதகமொடு கவரா—வருட்டிரு
நோக்கா லாம்பரி சத்தாற்—பொருட்டிரு வாக்காற் பொலிவுற
வருளி — யறிவுரு வாக்க வானந்த வெள்ளப் — பெருக்கிடை
மூழ்கிப் பேருலகு வாழத்—திருவாய் மலர்ந்து செப்பிய சிற்
சபைத்—தேவையே பரவுந் திருச்சிற் றம்பலக்—கோவையா
ரென்னுங் குலவரு ணலை—சச்சினூர்க் கினியராய் நலம்பல
பயக்கு—சச்சினூர்க் கினியர் நவையறச் செய்த—செறிசுவை
புரையொடு தேர்ந்துணர் வேர்க—ஶாரண முணர்பய னாகம
முணர்பயன் — சீரண வியல் செழுங்கலை யுணர்பயன் — யாவு
மெளிதி னினி துணர்ந் தடையப்—பாவுறு மச்சிற் பதித்துத் தரு

கெனப் — பளிங்கு படுத்த பன்மலர் வாலியைக் — கயவாய்ச்
செங்கட் கவையடிக்க கவரி—கன்றுள்ளிப் பொழிந்த துன்று
சுவைத் தீம்பால்—பாய்ந்து பெருகலிற் பயோததி யென்று—
மதனிடை யாட வவாவிப் புக்குத்—தாமரை நாளந் தளைதர
நிற்குங் — கறையடிப் புகர்முகக் கவுட்கடாக் களிற்றை —
வாசுகி பிணித்த மந்தரமென்றும்—வெள்ளொளி விரிக்கும் வள்
ளிதழ்க் கமலச்—செறிவின யமுதத் திரள்வின வென்றும்—
பொற்றாது பொதிந்த பொற்புடை மராளந்—தடமுலைச் சிற்
றிடைத் தாக்கணங் கென்றுந்—திரையெறி மணியுஞ் செம்
பொலு சிறைந்த—குடக்கூன் சங்கையுங் கோகன தத்தையும்—
பெருசிதி யளிக்கு மிருசிதி யென்றுந்—தேவருண் மதித்துச்
சேர்தரப் பொலிந்து—பம்புவளஞ் சுரக்குஞ் செம்பிநன் னூடன்—
பீடுற வுயர்ந்த வாடகக் குன்றம்—பலவுருக் கொண்டு சிலவிய
தென்னச்—சேயொளி விரிக்குஞ் செம்பொன் மாடத்—தொளிரர
மியத்தின் மிளிர்ந்தர மேவிக்—கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்
ணகைப் பைந்தொடிக்—குனிநுத னெடுங்கட் கொடியிடைக்
கோதையர்—நித்திலங் குயிற்றிய தத்தொளி யம்மனை—செந்
தளிர்க் கரங்கொடு தெய்வநன் னூட்டுக்—கடவுள் வேழங்
கவளமென் றுன்னித்—துதிக்கை நீட்டத் துதைந்தினி தாடும்—
புனைவளஞ் செறியும் புதுவைமா நகரான்—கனியினும் பாகினுங்
கண்டினுந் தேனினு—மினியதெள் ளமுதினு மினிக்குஞ் சுவைத்
தமி - மேடெதி ரேற்ற பாடுறு நதியான்—விற்கொடி கயற்
கொடி புற்கொடி யிவைகட்—காவிக் கொடியெனுங் காவிக்
கொடியா—னல்லெழி லிராம நாத புரமெனும்—பதியான் சேது
பதிமகி பூிராணியார்—தருமவா கரமாம் பருவத வர்த்தனி—
நாச்சியா ருடன்வரு நற்சகோ தரியும்—பெறுபெரு நலனெலாம்
பெயரொன்றின் விளக்குஞ்—சிவஞானத் தேவருஞ் செய்தமா
தவத்திற்—புண்ணிய மென்னும் பொலியிற் தழைப்பக்—
கண்ணுறு பாவக் காஞ்சிரந் தருவிழச்—செல்வ மென்னுஞ்
செழுக்கிரி வளர—வல்ல லென்னு மார்கலி வறப்ப—வேதமி
லறிஞ ரெண்ணில ராக — வாதுல ரவனியி லரிய ராகச்—
சார்தங் கருணை சார்தரு மன்பு—வாய்ந்தநற் சீல மாண்புகழ்

*

தேற்றம்—வாய்மை யடக்க மலிதரு நீதி—யின்னை குணமெலா
 மெழிலுறுப் பாகக்—கொடையொரு நல்லுருக் கொண்டு வந்த
 தென்—நிரும்புவி வியப்புற் நிசைப்பத் தோன்றியோன்—
 வனையாழி வாள்வில் வயங்குகரஞ் சமந்து—தனைசீர் கொள்வனந்
 ததைதொடை தாங்கி—மாயக் கலையொழித் தேய்பொற் கலை
 தழீஇத்—தாணுவை யேந்தித் தளர்பச விடர்கழீஇக்—கான
 முவந்து கவினுற வாய்ந்து—வானுறு புலவர் வழுத்தப் பெற்று—
 மிளிர் தலின் வனச மென்மலர் வதியும்—பொன்னுச் சாமியே
 யெனப்புல வேர்சொலப்—பொன்னுச் சாமிப் பும்பெயர்
 புனைந்த—பூபதி யினிது புகன்றன னாக—நன்றுநன் றென்று
 நனியுள மகிழ்ந்தே-புயர்பிர ணவப்பொரு ளொருதா னென்றே-
 நன்றறி வுறுத்தக் கொன்றைமலர் முடித்த—புராதனப் பெரு
 மான் பொலிந்தினி தமரு—மருக் கொள்பூஞ்சோலைத் திருக்கோ
 னுசலங்—கருக்கோ தகற்றுந் திருக்கே தீச்சுர—மென்னுமித்
 தலங்களைத் தன்னகத் தடக்கிய—தென்னீழ நாட்டின் மன்னு
 யாழ்ப் பாணத்துப்—பல்லூர் புகழு நல்லூர் வாணன்—சந்தத
 முஞ்சிவ சிந்தனை யகலாக்—கந்தவே டவத்தினில் வந்தவ தரித்
 தோன்—றொல்காப் பியமுத னல்லிலக் கணங்களு—மொல்காப்
 பயன்றரும் பல்காப் பியங்களுந்—தவநெறி காட்டுஞ் சிவபுரா
 ணங்களும்—பதிபசுப் பாசப் பகுப்பினி துணர்த்துஞ்—செய்த
 வர்க் கேயுறுஞ் சைவசாத் திரங்களு—மையந் திரிபற வறிந்து
 தெளிந்து—பெயரா வறிவிற் பெரியோ னாகி—வீறுகொண்
 டியர்ந்த வாறுமுக நாவலன்—கரல்கி தங்களாற் காணுறு வழுக்
 களைந்—தரனடி யவர்க்கின் பரும்பப்—பரவுறு மச்சிற் பதிப்பித்
 தனனே.

மகாவித்துவானாகிய ம-ா-ாழ்
மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

வீரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

சோடசாவதானம்

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசைபாசிரியப்பா.

மணிதிகழ் பஃறலை வாளரா வனந்த—னணிதிகழ் செஞ்
சூட் டதன்மிசைக் கிடக்குங்—கடல்விளிம் புடித்த நெடுநிலப்
பரப்பின்—மீமிசைப் போர்த்த விரியருட் சூப்பை—பாம மார்
கடற் பனிதிரை முகட்டெழீஇக்—கதிர்வா னோச்சங் கரு
லொளிப்பரிதிக்—கதிர்வகத் தடைகுற்றடைக்கலம் புக்கெணத்—
துணங்கற னிவந்த மணங்கமழ் பொதும்பர்—புடைதவழ் பாண்
டிப் பொருவினன் னூட்டிற்—கடையுக் தெழுந்த கார்க்குல
மென்ன—மகத்தெழு புகைக்குவால் வான்முகடு துவன்றி—
யிகப்பருஞ் சீற்றத் தெழுவலி யொருத்தல்—கனல்கொப்
புளிக்குறங் கண்சும் புளிப்பப்—பனலுறந் திகைதொறும்
படர்ந்து போர்ப்பப்—புரிநூல் கிடந்து புரளு மார்பினர்—
திரிபினெய் வழாஅது சிருக்குவழி வாக்குஞ்—சீர்சால் வாதலூர்
செய்தவப் பேற்றூற்—பேர்சா னண்மறைப் பிணக்கற வந்த—
மாதவர் குழாம்புகழ் வாதலூ ரடிக—ளிருவ்கைப் பந்தத் திரை
யின வெற்றுண்—டடலரும் போதத் தடஞ்சுழி வாய்ப்பட்—
டொடிவில்வெம் புறவிக் கடலிற்றுளைந்துளோ—ரொன்றிரண்
டிகந்த பொன்றவின் முத்தி—வியன்கரை காணுபு நயன்றரு
மின்பிற்—றெற்றெனத் திளைத்துத் தேக்கெறிந் துவப்பக்—
குற்றயின் மதலையைக் கொடுத்தளித் தென்னப்—பொருவா
சகவிரூட் புணர்ப்பினே யிரிக்குந்—திருவா சகமருன் செழுந்தவ

மாமணி — செய்வதுந் தவிர்வதும் பெறுவது முறுவது — மூய்
வது மாய வொருநான் கிவற்று — ஞறுவதே பேரின் புறு
தலா மென்ன — மாயிரு ஞால் மேயமன் பதைக—ளகத்
தடைத் துய்தரப் பகுத்துவர் தருளிய—திருச்சிற் றம்பலத்
திருத்தகு கோவையா—ரரும்பொரு ளொருங்கும் பெரும்புவி
மீது—கைத்தலத் தமர்தரு கழுமணி கடுத்து—வித்தக ருளத்
தொளி விடுத்துக் கிடப்பத்—தள்ளரும் புலமைத் தலைமைசால்
சிறப்பி — னச்சினூர்க் கரணிகர் னச்சினூர்க் கினிய—ரிலக்கண
நெறியின் புலக்கணத் ததுவெனத்—திருவுளம் பற்றிய பொரு
விலின் னுரையினே—யறுகாற் புள்ளின மறுகாத் துதைந்து—
மடுத்துக் கனைத்துக் குமட்டியெதி ரெடுப்பப் — புரிமுறுக்
கவிழ்த்து நறுமது வாக்கு - மம்போ ருகவயல் வெம்போ ருகந்த -
வணங்கவே டனது மனங்கவ லுறுத்தும் — பாசறை நிகர்ப்பப்
பாசடைக் கொடிகடாய் — விழைதரு மின்சவைக் கழைதலை
வணக்கும்—பம்பிய வளஞ்சேர் செம்பிநன் ஞுடன்—கரையொடு
பொருதுந் திரையொலி சமழ்ப்ப — வதுவையின் முழக்கார்
புதுவைநக ராளி—புங்கவர் குடைவான் கங்கையிற் றிடர்படத் -
தேந்துகள் கொட்டும் பூந்துணர் பொதுளிய — சேருறு வான்
சினைச் செஞ்சாந்து செறிந்த — போகியர் குடுமிப் பொதியப்
பொருப்பன்—சரிமுகச் சங்கினஞ் குலுனைந் துயிர்த்த—விரிநில
வெறிக்கும் வெண்மணிக் குவையினே—யிருகையுஞ் சிந்தி யெக்க
ராக்கும்—பெருநதி வையைப் டீடுகெழு துறைவ — னன்றின்
ஞுளத்துத் துன்றுமச் சுறுத்த—மேவிக் கதிர்க்குங் காவிக் கொடி
யினேன் — கலியுருப் பகற்றிக் கருதுபல் லுயிர்கட்—கோவற
நிழற்றுங் காவிக் கலிகையன்—றடமருப் பிருங்கவுட் கடவுள்
யானே—விழையுமின் பிடியெனப் புழைக்கை நீட்ட—முழுமணி
யினங்கண் முகிழ்க்குறும் பித்திகை — கெழுமிய மாடமீக் கினர்
தரு மரமியத்—திந்துநொந் துயிர்த்த பைந்தர ளம்போன்—மறு
வில்வான் முகத்திற் குறுவெயர் வரும்பச் — சில்லரிச் சிலம்
பொலி யொல்லென வொலிப்பச்—சிறுகிடை மறுகச் செறிமுழன்
மடவியர்—சித்திலங் குயின்ற பொற்கழங் குந்தும் — பராவிய
சீர்சா விராம நாத—புரந்திகழ் வுறவருள் சுரந்து புரக்குஞ்—

சேது பதியயிற் சேது பதித—னில்லறக் கிழமைபூண் டல்லலை
 மழுக்கு — மருந்துதிக் கற்பிற் பெருந்துதி யிராணி — நங்கை
 யொடு வந்த வங்களை தம்பாற் — பவஞா னந்தெறு பான்மையிற்
 படிந்த — சிவஞான தேவர் செய்தவச் சிறப்பான் — வலம்புரி
 பயந்த நலம்புரி முத்தின் — வந்தநன் புலமைச் செந்தமிழ்க்
 குரிசி—லைவகைப் பகையு மெய்வகையுயிர்கட்—கணுகா வண்ண
 கணுகா வளிக்கும்—புரவு பூண்ட வுரவதி காரன்—றெம்முனை
 யடுபோர்ச் சிற்றத் துப்பின் — வெம்முனை யவுணர் வெரின்
 கொடுத்திரியத்—திரிமருப் பிரலை செருமுகத் துடைக்குங்—
 கொற்றவைக் கரங்காங் கொற்றப் புயத்தினன்—கோத்திரை
 மிசைவேர் வீழ்த்தெழுந் தகன்ற—திசைதொறும் படர்ந்து செல்
 விட மின்றிப்—புகைகிறத் தங்கட் புட்கரம் போர்த்துக்—கண்
 ணகன் ஞாலத் தண்ணிய கலியிரு — டின்னென வெளிப்ப
 வெண்ணில வெறிக்கும்—புகழ்ப்படாம் போர்த்த தகைப்பெருந்
 செம்ம—றன்பா லேற்குநர் தம்பா லேற்ப—வரையாது கொடுக்
 கும் வள்ளன்மை கற்றே—னுரைசால் கலைபயி லுணர்ச்சியின்
 மிக்கோன்—றுன்னுறு பல்லறத் துறையிற் நிறம்பாப்—பொன்
 னுச் சாமிப் புனைகழ னரேந்திரன்—பெருகிய லச்சிற் றருகென
 வுரைப்பத் — தோன்றிய பலரும் வேண்டிய வாறே — வரைத
 லின் வலவரும் வல்லா ராகி—நிறைதளர்ந் தயிர்த்து நெட்டுயிர்ப்
 பெறிய—மிக்குங் குறைந்து முறழ்த்தும் பிறழ்த்துந்—தொக்க
 பல் பிரதியின் றுரிசொருங் ககற்றி—யெளியரு மினிதுணர்ந்
 துளநனி வியப்பக்—கனிவகத் தரும்பி நனிபெறப்பதித்தனன்—
 முழுமணி சூயின்றபொன் மோலிக ஞுரிஞ்சிப்—பழுதறு பொற்
 துகட் புழுதி படுப்ப—நறுமணங் கமழுந் துறுமலர் சொரிந்து—
 விண்ணவ ருச்சியி லண்ணிய கரங்கூய்க்—கெழுமிய நிகேதனக்
 கேதீச் சுரமுந்—தொழுதகை யடியவர் தொல்பவத் தொடக்
 கைக்—காண வகைசெய் கோண சலமுந் — தன்னிடை தழுவ
 மன்னிய சிறப்பாற்—ருவரும் பழமறை மூவர்சொல் புனைந்த—
 காழகிற் பொழில்சூ ழீழநன் னுட்டின்—முகிறுழா மிலாங்கலி
 கருமிட றுமிழ்ந்த—முற்றிய முப்புடை நெற்றிளங் கமுகின்—
 யடுகுலை சாய்த்துத் துடுமென வீழ்தலின்—வானயாற் றகவயின்

மீனினை மொளிப்பக் — கானியிர்த் தினவரால் கடிதுதாய்த்
 திருமு—நீர்கால் யாத்த சீர்சால் படப்பை—புறந்தழீஇ யோங்கிச்
 சிறந்தநல். லூரன்—சூர்முத றடிந்த கூர்ஊதி வேற்கைக்—கந்த
 வேட் கன்பார் கந்தவேட் பெயரியோன்—சொல்லியன் றவத்
 தாற் கல்வியங் குரித்தென — விடலரும் பல்லுயிர் மடனற
 வந்தோ—னிலக்கண விலக்கிய தருக்கவே தாந்தப்—பெருக்க
 முற் றுணர்ந்த லீடுறு பெரியோன் — பதிபசு பாசப் பகுப்பிற்
 ருமெனப்—பொதிவுறத் தெரித்துப் பொருவிலின் புறுத்துஞ்—
 சைவசித் தாந்த மெய்வரு பனுவன்—முற்றொருங் குணர்ந்தருன்
 பொத்திய வசத்தாற்—சிவமே பொருனெனத் தேர்ந்த புந்
 தியோ—னவநிதி சமழ்ப்ப நல்கருட் கொடையினேன்—கதுவிய
 புலமைக் கதிர்ப்பின்—முதுபுக ழாறு முகநா வலனே.

திரிசிரபுரம்

முத்துச்சாமிப்பிள்ளை குமாரர்

முருகையப்பிள்ளை

இயற்றியது.

—o—o—o—

ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவளர் மலர்க்கணயன் மாற்கரிய திருமுடியு
 மலரடியும் வையை நதியின்
 வான்கரைமணெளிதுணர மலியன்பு வாய்ந்ததிரு
 வாதலு ரடிக ளருள்செய்
 திருவளர் திருக்கோவை யார்நச்சி னூர்க்கினியர்
 செய்தவுரை சேர்த் தெழுதவுள்
 சிற்றம்பலத்தந்தை நினையினங் கரமலர்
 சிவக்குமென் றுனு முருகவே
 னுருவனரு மோருரு வெடுத்தள முவந்துதற்
 குரியதிரு நாம மேகொண்
 டியர்நலூர் தனில்வந்த தெனவாறு முகனென்னு
 மொண்டெயர் சுமந்து தெய்வத்
 தருவளர் கரத்தினு னருளன்பு முதலாய
 சற்குணஞ் சார்ந்த பொன்னுச்
 சாமிவேள் கொண்டாட வடியர்கட் கின்பந்
 தழைப்ப வச் சிட்டனனரோ.

சூ சீ ப த் தி ர ம்.

	கிளவிக்கொத்து.	பக்கம்.
1	இயற்கைப்புணர்ச்சி.	3
2	பாங்கற்கூட்டம்.	39
3	இடந்தலைப்பாடு.	77
4	மதியுடம்படுத்தல்.	79
5	இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர் தல்.	92
6	முன்னுறவுணர் தல்.	95
7	குறையுறவுணர் தல்.	97
8	நாணநாட்டம்	104
9	நடுங்கநாட்டம்.	111
10	மடற்றிறம்.	113
11	குறையப்புக்கூறல்.	124
12	சேட்படை.	137
13	பகற்குறி.	172
14	இரவுக்குறி.	214
15	ஒருவழித்தணத்தல்.	257
16	உடன்போக்கு.	274
17	வரைவுமுடுக்கம்.	341
18	வரைபொருட்பிரிதல்.	364
19	மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.	407
20	ஓதற்பிரிவு.	418
21	காவற்பிரிவு.	424
22	பகைதணிவினைப்பிரிவு.	427
23	வேந்தற்குற்றழிப்பிரிவு.	429
24	பொருள்வயிற்பிரிவு.	448
25	பாத்தையிற்பிரிவு.	472

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவையார்

என்கின்ற

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகவணக்கம்.

எண்ணிறைந்த தில்லை யெழுகோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்பகமே—நண்ணியசீர்த்
தேனூறு செஞ்சொற் றிருக்கோவை யென்கின்ற
நானூறு மென்மனத்தே நல்கு.

நூற்சிறப்பு.

ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் யோசிய ராகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காழுகர் காமநன் னூலதென்ப
ரேரணங் காணென்ப ரெண்ண*ரெழுத்தென்ப ரின்புலவோர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பினே.

இவ்விரண்டு செய்யுளும்

பிற்காலத்தானரோராற் செய்யப்பட்டன.

* எண்ணென்பது தருக்க நூலுக்கும், எழுத்தென்பது இலக்
கண நூலுக்கும் பெயர். அது “எண்ணுமெழுத் துங்கண்

அதிகாரவரலாறு.

இயற்கை பாங்க னிடந்தலை மதியுட
 னிருவரு முள்வழி யவ்வர வுணர்தன்
 முன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுணர்த
 னன்னிலை நாண நடுங்க நாடன்
 மடல்குறை நயப்பு வழிச்சேட் படுத்த
 விடமிது பகற்குறி யிரவுக் குறியோ
 டொருவழித் தணத்த லுடன்கொண் டேகல்
 வரைவு முடுக்கம் வரைபொருட் பிரிதன்
 மணஞ்சிறப் போதல் வார்புவி காவ
 விணங்கலர்ப் பொருத்தல் வேந்தற் குற்றுழி
 பொருள்வயிற் பிரிதல் பரத்தையிற் பிரிதலென்
 றருள்வயிற் சிறந்த வகத்திணை மருங்கி
 னிருளறு நிகழ்ச்சி யிவையென மொழிப.

இதன்பொருள். இயற்கைப்புணர்ச்சி, பாங்கற்கூட்
 டம், இடந்தலைப்பாடு, மதியுடன்படுத்தல், இருவருமுள்வழி
 யவ்வரவுணர்தல், முன்னுறவுணர்தல், குறையுறவுணர்தல்,
 நாணநாட்டம், நடுங்கநாட்டம், மடல், குறைநயப்பித்தல்,
 சேட்படை, பகற்குறி, இரவுக்குறி, ஒருவழித்தணத்தல்,

ணிவையாய்ந்திற் நூற்பயனைக்—கண்ணுககாண் பார்நற் கதி.
 காண்டலனு மானங் கதை யருத்தா பத்தியிவை—யீண்டிசைத்த
 வெண்ணெனவே யெண். வழுப்பதத்தை வாக்கினுக்கு மாற்றி
 வரமாக்கு—மெழுத்தெழுவா யைந்து மெழுத்து.” என்னும்
 பரமத தியிரபானுத் திருக்குறள்களா னுணர்க. ஏரணமெனி
 னும் எண்ணெனினும் அளவையெனினும் தருக்கமெனினும்
 நியாயமெனினுமொக்கும். வடநூலாரும் தருக்கம் வியாகரண
 மென்னும் இரண்டையுமே மக்கட் திருகண்ணெனைக் கூறுமாறு
 கேட்டுணர்க.

உடன்போக்கு, வரைவுமுடுக்கம், வரைபொருட்பிரிதல், மணஞ்சிறப்புரைத்தல், ஓதற்பிரிதல், காவற் பிரிதல், பகை தணிவினைப்பிரிதல், வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிதல், பொருள் வயிற்பிரிதல், பரத்தையிற்பிரிதல் எனவிவ்விருபத்தைந்தும் இந்நூற்குக் கிளவிக் கொத்தெனப் படுமதிகாரங்களாமென்று கூறுவர். அகத்திணையில்க்கணமுணர்ந்தோரென்றவாறு அவற்றுள்;—

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இயற்கைப் புணர்ச்சியென்பது பொருளதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட தலைமகனும், தலைமகளும், அவ்வாறொரு பொழிவிடத் தெதிர்ப்பட்டுத் தெய்வமிடைசிற்பப் பாண்மை வழியோடி ஓரா விற்கிரு கோடுதோன்றினாற்போலத் தம்முளொத்தவன்பினராய் அவ்விருவரொத்தார் தம்முட்டாமே கூடுங்கூட்டம். அது சிகழுமாறு—

காட்சி யையந் தெளித யயப்பே
யுட்கோ டெய்வந் துணிதல்கைக் கிளையோடு
கலவி யுரைத்த லிருவயி னெத்தல்
கிளவி வேட்ட னலம்புனைந் துரைத்தல்
பிரிவுணர்த் தல்லொடு பருவர லறித
லருட்குண முரைத்த லணிமை கூற
லாடிடத் துய்த்த லருமை யறிதல்
பாங்கியை யறித லெனவீ ரொன்பா
வீங்கா வியற்கை நெறியென மொழிப.

இ - ள். காட்சி, ஐயம், தெளிதல், நயப்பு, உட்கோள், தெய்வத்தைமகிழ்தல், புணர்ச்சிதுணிதல், கலவியுரைத்தல், இருவயினெத்தல், கிளவிவேட்டல், நலம்புனைந்துரைத்தல்,

பிரிவுணர்த்தல், பருவரலறிதல், அருட்குணமுரைத்தல், இட
மணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல், ஆடிடத்துய்த்தல், அருமையறிதல்,
பாங்கியையறிதல் எனவிறைபதினெட்டும் இயற்
கைப்புணர்ச்சியாம். எ - று. அவற்றுள்—

காட்சி.

காட்சியென்பது தலைமகளைத் தலைமகன்கண்ணூற்று இஃ
தொருவியப்பென்னென்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தீருவளர்தாமரைசீர்வளர்காவிகளீசர்தில்லைக்
குருவளர்பூங்குமிழ்கோங்குபைங்காந்தள்கொண்டோங்குதெய்வ
மருவளர்மாலையொர்வல்லியினெல்கியனநடைவாய்ந்
துருவளர்காமநர்ன்வென்றிக்கொடிபோன்றொளீர்கின்றதே.

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக்
கதிர்வேலவன் கண்ணூற்றது.

திருவாதவூரடிகள் இத்திருக்கோவையை என்னுதலியெடுக்க
துக்கொண்டாரோவெனின்,

அறிவோ னறிவில தெனவிரண் டாகு
நெறியினிற் றெகைபெற்று நிரல்பட விரிந்த
மண்புன லனல்வளி மாவிசும் பெனாஅ
வெண்மதி செஞ்சுடர் வேட்போ னெனாஅ
வெண்வகை நிலைஇய வெவ்வகைப் பொருளுந்
தோற்றநிலை யிறுதி கட்டுவீ டென்னு
மாற்றருஞ் செயல்வழி மாருது செயப்பட்டு
வெருவா வுள்ளத்து வேட்போன் றுன்செய்
யிருவினைப் பயன்றுய்த்து மும்மல னொஃஇய் .
பொருவறு சிவகதி பொற்பினிற் பொருந்தவு
மேனைய தத்தங் குணநிலை புணரவு
நிலைஇ யவ்வயி னிமித்த மாகி

யலகு தவிர்த்த பலவகை யண்டமு
 மின்னுழை வெயிலின் றுன்னனுப் புரைந்து
 தன்னு ளடங்கவுந் தானவற் றுள்ளு
 நுண்ணுணர் வாயு நோக்கரு நுழையிற்
 சிறுமை பெருமைக் கிருவரம் பெய்திப்
 போக்கும் வரவும் புணர்வு மின்றி
 யாக்கமுங் கேடு மாதியு மந்தமு
 நடுவு மிகந்து ஞானத் திரளா
 யடியு முடியு மளவா தயர்ந்து
 நெடியோ னுன்முக னுன்மறை போற்ற
 வெரிசுடர்க் கனலியி வீங்காது விரிசுடர்
 வெப்பமும் விளக்கமு மொப்பவோர் பொழுதினிற்
 றுப்புற வியற்றுவு தெனவெப் பொருளுங்
 காண்டலு மியற்றலு மியல்பா மாண்டுடன்
 றன்னிவீங் காது தானவின்று விளங்கிய
 வெண்ணென் கலையுஞ் சிலம்புஞ் சிலம்படிப்
 பண்ணமை தேமொழிப் பார்ப்பதி காண
 வையா றதன்மிசை யெட்டுத்தலை யிட்ட
 மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தித்
 தில்லை முதார்ப் பொதுவினிற் றேன்றி
 யெல்லையி லானந்த நடம்புரி சின்ற
 பரம காரணன் றிருவரு ளதனாற்
 றிருவாத லூர்மகிழ் செழுமறை முனிவர்
 ங்ம்பொறி கையிகந் தறிவா யறியாச்
 செம்புலச் செல்வ ராயின ராதலி
 னறிவனாற் பொருளு முலகநூல் வழக்குமென
 விருபொருளு நுதலி யெடுத்துக் கொண்டனர்,
 ஆங்கவ் விரண்டனாள்,

ஆகமநூல் வழியீ னுதலிய ஞான
யோகநுண் பொருளினை யுணர்த்து தற்கரி
துல்கநூல் வழியீ னுதலிய பொருளெனு
மலகீ நீம்பாற் பரவைக் கண்ணோம்
புலனெனுங் கொள்கலன் முகந்த வகைசீறி
துலையா மரபி னுரைக்கற் பாற்று.

அஃதியாதோவெனின், எழுவாய்க்கிடந்தபாட்டின் பொரு
ளுரைக்கவே விளங்கும். அஃதேல், இப்பாட்டென்னுதலிற்றே
வெனின், அறம் பொருள் இன்பம் ஈடென்னு நான்குபொருளி
னும் இன்பத்தை நுதலி இத்திருக்கோவையின்கணுரைக்கின்ற
கனலியற் பொருளினது பொழிப்பிலக்கணத்தையும், அதற்
குறுப்பாகிய கைக்கிளைத்திணையின்கண் முதற்கிடந்த காட்சி
யென்னும் ஒரு தலைக்காமத்திணையும், உடனிலைச்சிலையாக
வுணர்த்துதனுதலிற்று.

திருவளர்தாமரை—போன்றெவிரிந்ததே
மதிவாணுதல்—கண்ணுற்றது.

இ - ள். திரு வளர் தாமரை - திருவளருந் தாமரைப்
பூவினையும்—சீர்வளர் காவிகள் - அழகுவளரு நீலப்பூக்களை
யும்—ஈசர் தில்லை குரு வளர் பூ குமிழ் - ஈசர் தில்லைவரைப்
பின்கணுண்டாகிய பூங்குமிழினது நிறம்வளரும் பூவினையும்
—கோங்கு - கோங்கரும்புகளையும்—பைங்காந்தள் கொண்டு -
செவ்விக் காந்தப்பூக்களையும் உறுப்பாகக்கொண்டு—ஓங்கு
தெய்வ மரு வளர் மாலை ஓர் வல்லியின் ஒல்கி - மேம்பட்ட
தெய்வமணம்வளரும் மாலை ஒருவல்லிபோல நுடங்கி—அன
கடை வாய்ந்து - அன்னத்தி னடைபோல நடைவாய்ந்து—
உரு வளர் காமன்தன் வென்றிக்கொடி போன்று ஒளிர்கின்
றது - வடிவுவளருங் காமனது வெற்றிக்கொடிபோன்று
விளங்காநின்றது. என்னவியப்போ! எ - று.

திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மை நோக்கம். எ - று. திருமகடங்குந் தாமரையெனினுமமையும. பூங்குமிழென்பது முதலாகிய தன்பொருட்கேற்ற அடையடுத்து நின்றதோராகுபெயர். ஈசர் தில்லையென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. பலநிலங்கட்குமுரிய பூக்களைக்கூறியவதனால், நிலமயக்கங்கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, பலநிலங்க்ளினுஞ்சென்று துய்க்குமின்பமெல்லாந் தில்லையின் வாழ்வார் ஆண்டிருந்தே துய்ப்பரென்பது போதரும். போதர, இம்மையின்பத்திற்குத் தில்லையே காரணமென்பது கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, ஈசர்தில்லையென்றதனால், மறுமையின்பத்திற்குங் காரணமாதல் சொல்லாமையே விளங்கும். செய்யுளாதலாற் செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்கு நின்றது. ஒங்கு மாலையென வியையும். தெய்வமருவளர் மாலையென்றதனால், தாமரை முதலாயினவற்றானியன்ற பிற மாலையோடு இதற்கு வேற்றுமை கூறியவாரும். வாய்ந்தென்பது நடையின்விணையாகலாற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல் வினையோடு முடிந்தது. உருவளர்காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றது துதல்விழிக்குத்தோற்று உருவிழப்பதன்முன் மடியாவாணையாய் நின்றயர்த்த கொடியை. அனநடை வாய்ந்தென்பதற்கு அவ்வவ்வியல்புவாய்ப்பப் பெற்றெனினுமமையும.

திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மை நோக்கமென்றது அழகு. இஃதென்சொல்விய வாரோ வெணின், யாவனொருவன் யாதொருபொருளைக்கண்டானே அக்கண்டவற்கு அப்பொருண்மேற்சென்ற விருப்பத்தோடே கூடியவழகு. அதன்மேலவற்கு விருப்பஞ்சேறல் அதனிற் சிறந்தவுருவும் நலனும் ஒளியுமெவ்வகையானும் பிறிதொன்

றற்கில்லாமையால், திருவென்றது அழகுக்கே பெயராயிற்று. அங்ஙனமாயின் இதுசெய்யுளிஐழிய வழக்கினும் வருவதுண்டோவெனின், உண்டு; கோயிலைத் திருக்கோயிலென்றும், கோயில்வாயிலைத் திருவாயிலென்றும், அலகைத் திருவலகென்றும், பாதுகையைத் திருவடிநிலையென்றும் வழங்கும் இத்தொடக்கத்தனவெல்லார் திருமகனாரோக்கி யெழுந்தனவல்ல. அது கண்டவனுடைய விருப்பத்தானையெழுந்தது. ஆதலானுந் திருவென்பது அழகென்றேயறிக. அதனாற் திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கமே. அல்லதூஉந் தான்கண்டவடிவின் பெருமையைப் பாராட்டுவாகலான், ஒருத்தியிருந்த தவிசை இவளுக்கு முகமாகக் கூறுதல் வழுவாம். ஆதலாற் றுன்கண்ட வடிவினுயர்ச்சியையே கூறினானெனக் கொள்க.

வளரென்பதற்கு வளருமென்றும்மைகொடுத்து உரைவாய்பாடுகாட்டியதெற்றிற்கு மேலாலோ வளரக்கடவதென்பது கடா. அதற்குவிடை வளர்ந்ததாமரை வளரானின்ற தாமரையென்று கழிகாலத்தையும் நிகழ்காலத்தையுங் கூறுது, மேல்வருங்காலத்தைக் கூறவேண்டியது. கழிகாலத்தைக் கூறினாற் கழிந்ததனைக் கூறிற்றும். நிகழ்காலத்தைக் கூறினால் முன்னும் பின்னுயின்றி இப்பொழுதுள்ளதனைக் கூறிற்றும். ஆகலான் வளருமென்று வருங்காலங் கூறியவாறன்று; மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிய சொற்றோன்றவேகூறினார். ஆயின் உம்மைச்சொன் மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிவந்தவாறென்னை? இது செய்யுட்டுசொல்லாதலால் வந்தது. செய்யுளிஐழிய வழக்கினும் வருவதுண்டோவெனின், உண்டு; அது ஞாயிறுதிங்கரியங்கும், யாரொழுகும், மலைநிற்கும் என்றற்றொடக்கத்தனவற்றானறிக. அன்றி

யும், “முன்னிலைக் காலமுந்தோன்று மியற்கை—யெம் முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து—மெய்நிலைப் பொதுச் சொற்களத்தல் வேண்டும்.” * என்றாராகலின், உம்மைச் சொல் வருங்காலத்தையே காட்டாது மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாய்நிற்குமென்றேயறிக.

இனித் திருமகடங்குந் தாமரையெனினு மமையு மென்று அமைவுரைத்ததென்னை, இதனையுவமையாக்கக் குறையென்னையெனின், திருமகளாலே தாமரையுயர்ந்ததாம். தாமரையினது சிறப்புக் கூற்றிற்றில்லையாம். என்னை, எல்லா ராலும் விரும்பப்பட்ட அழகு அவட்குண்டாகையாலே திரு மகளென்று பெயராயிற்று. அங்ஙனம் பெருமையுடையவ ளும் இதன் சிறப்புநோக்கியேயிதனிவிருந்தாளல்லது தன் னாலேயிதற்குச் சிறப்புப்பெற வேண்டியிருந்தாளல்லள், ஆக லாற் றாமரைக்கொத்ததும் மிக்கதுமில்லை. அங்ஙனம் பெருமையுடையவளாலும் விரும்பப்பட்டதாகலான் திரு வென்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மைநோக்கமென் பது பெற்றும்.

இனித் திருவளர்தாமரை சீர்வளர்காவி யென்றனபோல இதனையுங் குருவளர் குமிழென்றது பூங்குமிழென்ற தெற்றிற்கெனின், முன்னும் பின்னும் வருகின்ற எண்ணிற் பூவைநோக்கியன்று, ஈண்டுச் செய்யுளிற்பத்தைநோக்கியும் இதற்காகுபெயரை நோக்கியுமெனவறிக. * அஃதென்போல வெனின், “தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும் பீன்று—முனிமுதற் பொதுளிய முட்புறப்பிடவமும்” † என் பதுபோல கோங்கென இதனையொழிந்த நான்கிற்குமடை

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல். 43.

† கலித்தொகை, முல்லை. 1.

கொடுத்து இதற்கடைகொடாதது பாலைநிலஞ் சொல்லுத
 னோக்கி. என்னை, பாலைக்குநிலமின்றாகலான்: ஆயின் மற்
 றைய நிலம்போலப் பாலைக்கு நிலமின்மையாற் கூறினாராகின்
 றார் மகளிர்க்குறுப்பிற் சிறந்தவுறுப்பாகிய முலைக்குவமை
 யாகப் புணர்க்கப்பட்ட கோங்கிற்கு அடைகொடுக்கக் கட
 வதன்றோவெனின், அடைகொடுப்பிற் பிறவுறுப்புக்களுடன்
 இதனையுமொப்பித்ததாம். ஆகலான் இதற்கடைகொடா
 மையே முலைக்கேற்றத்தை விளக்கி நின்றது. அஃது முற்
 கூறிய வகையில் திருக்கோயில் திருவாயில் திருவலகு என்ற
 வற்றிற்கு நாயகராகிய நாயனாரைத் திருநாயனா ரென்றதது
 போலவெனக்கொள்க.

இனி உடனிலைச் சிலேடையாவது ஒருபாட்டிரண்டு
 வகையாற் பொருள்கொண்டுநிற்பது. அவ்விரண்டனும்
 இத்திருக்கோவையின்கணுரைக்கின்ற பொருளாவது காம
 னது வென்றிக் கொடிபோன்று விளங்கி அன்னநடைத்தாய்த்
 தாமரையே நெய்தலே சூழிழே கோங்கே கார்தளே யென்
 திப்பூக்களாற் றெடுக்கப்பட்டோங்குந் தெய்வமருவளர்மலை
 யின் வரலாறு விரித்துரைக்கப்படுகின்றதென்பது. என்றது
 என்சொல்லியவாரோவெனின், தாமரை மருதநிலத்துப்
 பூவாதலான் மருதமும், நெய்தல் நெய்தநிலத்துப்பூவாதலான்
 நெய்தலும், சூழிழ் முல்லைநிலத்துப் பூவாதலான் முல்லையும்,
 கோங்கு பாலைநிலத்துப் பூவாதலாற் பாலையும், கார்தள்
 குறிஞ்சிநிலத்துப் பூவாதலாற் குறிஞ்சியுமென இவ்வைந்து
 பூவினாலும் ஐந்தினையுஞ் சுட்டினார். ஆகலாற் றுமெடுத்துக்
 கொண்ட அகத்தமிழின் பெருமைகூறாது தில்லைநகரின்
 பெருமை கூறினார், நிலமயக்கங்கூறுதலான். அற்றன்று
 அஃதே கூறினார். என்னை, சொல்லின் முடிவின்ப்பொருண்

முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் புணர்தலும் புணர்த
 னிமித்தமுமாகிய குறிஞ்சியே கூறினார். என்னை, பைங்
 காந்தளென்று குறிஞ்சிக்குரிய பூவிலே முடித்தலான். அன்றி
 யும் பூவினானே நிலமுணர்த்தியவாறு இத்திருக்கோவையின்
 கண் முன்னர்க் “குறப்பாவை நின்குழல் வேங்கையம்போ
 தொடு கோங்கம்விராய்” * என்னும் பாட்டினுட் கண்டு
 கொள்க. அல்லதூஉஞ் “சினையிற்கூறு முதலறிகளவி”
 † என்னுமாகுபெயரானுமாம். ஆயின் குறிஞ்சியே கூற
 வமையாதோ நிலமயக்கங் கூறவேண்டியது எற்றிற்கெனின்,
 ஓரிடத்தொரு கலியாணமுண்டானால் எல்லாரிடத்து முண்
 டாகிய ஆபரணங்களெல்லாம் அவ்விடத்துக் கூடி அக்கலியா
 ணத்தைச் சிறப்பித்தாற்போலப் பல நிலங்களும் இக்குறிஞ்சி
 யையே சிறப்பித்து நின்றன. உருவளர் காமன்றன் வென்றிக்
 கொடியென்றமையின், அன்பினானே நிகழ்ந்த காமப்பொரு
 ளைச்சுட்டினார். யாருங்கேட்போரின்றித் தன்னெஞ்சிற்குச்
 சொன்னமையின், கந்தருவரொழுக்கத்தையே யொத்த கள
 வொழுக்கத்தையே சுட்டினார். ஈசர்தில்லையென்றமையின்,
 வீடுபேற்றின் பயத்ததெனச் சுட்டினார்.

களவொழுக்கமென்னும் பெயர்பெற்று வீடுபேற்றின்
 பயத்ததாய் அன்பினானிகழ்ந்த காமப்பொருணுதலிக்கந்தருவ
 ரொழுக்கத்தோடொத்துக் காமனது வென்றிக்கொடி
 போன்று ஐந்திணையின்கண்ணும் வென்று விளங்காநின்ற
 கடிமலர்மாலையின்வரலாறு இத்திருக்கோவையின்க ணுரைக்
 கப்படுகின்றதென்றவாறு. களவொழுக்கத்தினை ஒருமலை
 யாகவுட்கொண்டு உருவகவாய்பாட்டா னுணர்த்தினாரென்
 பது. இன்பத்தை துதலியதென்றாராயினும், இன்பந் தலைக்

* திருக்கோவை, 205. † தொல், வேற்றுமைமயங்கியல் 31.

கீடாக அறம் பொருள் இன்பம் வீடென நான்கு பொருளையு
 நுதலிற்று. அவற்றுள் வீடுநுதலியவாறு மேலேசொன்
 னோம். ஒழிந்தமூன்றினையும் நுதலியவாறென்னையெனின்,
 ஈண்டுத் தலைமகனும் தலைமகளுமென்று நாட்டினார். இவ
 னுக்கு ஆண்குழுவினுள் மிக்காருமொப்பாருமில்லை இழிந்தா
 ரல்லது; இவளுமன்னள். இவர் ஒருவர்கண்ணொருவர்
 இன்றியமையாத அன்புடைய ராகலான், இவர்கண்ணே அம்
 மூன்றுமுளவாம். இவ்வொழுக்கத்தினது சுவைமிகுதி
 கேட்கவே விழைவுவிடுத்த விழுமியோருள்ளமும் விழைவின்
 கட்டாழுமாதலின், காமனது வென்றிக்கொடியெனவே
 வென்றிகொள்ளாநின்ற தென்றெனன்பது. முதற்கட்
 கிடந்த இப்பாட்டுக் காட்சியின்மேற்று. இப்பாட்டால்
 வேட்கை இவன்கணுண்டாயவாறென்னையெனினின்,
 உருவளர் காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றமையிற் பெற்
 றும்.

உவகைமிகுதியாற் சொன்னாக்கலின், இப்பாட்டிற்கு
 மெய்ப்பாடு உவகை. உவகையாவது சிருங்காரம்; அது
 காமப்பொருண் முதலாய வின்பத்தின்மேற்று. உவகையென்
 பது காரணக்குறி, உவப்பித்தலினுவகையாயிற்று. உவந்த
 நெஞ்சினனாய் அவனையோர் தெய்வப் பூமாலையாக வருவகங்
 கொண்டு காமனது வென்றிக்கொடியோடுவமித்துச் சொன்ன
 னென்பது. என்னைமாலையாமாறு, “பூப்புனை மாலையு மாலை
 புனை மாதருந்—தோற்புனை வின்னாண் டொடர்கைக் கட்டி
 யுங்—கோச்சேரன் பெயருங் கோதையென்றாகும்” * என்பத
 னாற் பெண்ணுக்கு மாலையென்று பெயராயிற்று. ஆயின்
 யாரொருவரையுங் கேசாதிபாதமாதல் பாதாதிகேசமாதல்

* தொல், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல். 50.

வருணிக்கவேண்டும். அவற்றுள், இது கேசாதிபாதமாக வருணிக்கப்பட்டது. என்னை, திருவளர் தாமரையென்று முகமுதலாகவெடுத்துக்கொண்டு அன்னநடையென்று பாதத்திலே முடித்தலான். ஆயின், இதில் நடைகண்டானாயின் மேல் ஐயநிலையுணர்த்தல் வழுவாமெனின், இவன் நடைகண்டானல்லன், இம்மலை நடக்குமாயின் அன்னநடையை யொக்குமென்றான். வாய்ந்தென்பது நடையின் வினையாகவிற் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடு முடிந்த தென்றது அன்னத்திற்குச்சினை கால், காலிற்கு வினை நடை, ஆகையால் முதலென்றது அன்னத்தை.

அங்ஙனமுவமித்துச் சொன்னதொற்பயன் மகிழ்தல். என்னை, “சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லியின் புறுதல், புல்லித்தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே” * என்று அகத்திணையியற் சூத்திரத்திற்சொன்னாராகவினென்பது. அஃ தேல் உவகையென்னு மெய்ப்பாட்டானே மகிழ்ச்சிபெற்றும். இனியிச்சொற்கள் விசேடித்து மகிழ்வித்தவாறென்னை யெனின், நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து தான்வேட்ட பொருள்வயிற் றன்குறிப்பன்றியேயுஞ் சொன்னிகழும்; நிகழந்தோறு மகிழ்ச்சிதோன்றுமென்பது. என்போல வெனின், ஒருவன் தான்வழிபடுந் தெய்வத்தைப்பரவிய செய்யுட்களை யோதியுணர்ந்திருந்தானெனினும், அவற்றான் அத்தெய்வத்தை வழிபடும்போழ்து கண்ணீர்வார்ந்து மெய்ம் மயிர் சிவிர்ப்பக் காண்டும். அல்லதுஉஞ் சுற்றத்தாரது சாக்காடு முற்றவுணர்ந்தானேயெனினுஞ் செத்தாரிடமாக உரையாடினபொழுது துன்பமீதுரக்கலுழக்காண்டும்; இவை போலவென்பது. ஆகலின் நினைப்பின்வழியதுரையாயினும்

* திவாகரம், 11-வது.

நினைப்பின் உரைப்பயன் விசேடமுடைத்தென்பது. நெஞ்சின் மிக்கது வாய்சேர்ந்து சொன்னிகழுமென்பதனை இக்கோவையின் எண்வகை மெய்ப்பாட்டின் கண்ணூர் தந்துரைத்துக் கொள்க. பயனென்பது நெஞ்சினடுத்ததோர் மெய்ப்பாடு காரணமாகத் தன்வயினிகழ்ந்த சொல்லானெய்துவது. மெய்ப்பாடென்பது புறத்துக்கண்டதோர்பொருள் காரணமாக நெஞ்சின்கட்டோன்றிய விசாரத்தின்விளைவு. எழுவாய்க் கடந்த இப்பாட்டு துதலியபொருள் பொழிப்பினாலுரைத்தாம். துண்ணிதாக வுரைப்பானபுகின் வரம்பின்றிப்பெருகுமென்பது. (1)

ஐ ய ம்.

ஐயமென்பது கண்ணூற்றிண்ணர் இங்ஙனந் தோன்றுகின்ற இம்மாது திருமகள்முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மக்களுள்ளாள் கொல்லோவென் றையுறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

போதோவிகம்போபுனலோபணிகளதுபதியோ
யாதோவறிருவதேதுமரிதியமன்விடுத்த
துதோவனங்கன்றுணையோவிணையிலிதொல்லைத்தில்லை
மாதோமடமயிலோவெனநின்றவர்வாழ்பதியே.

தெரியவரியதோர் தெய்வமென்ன
அருவரைநா டனையுற்றது.

இ - ள். 'ய்மன் விடுத்த தூதோ - யமனால் விடுக்கப்பட்ட தூதோ—அனங்கன் துணையோ - வசித்தற்கரியாரை வசித்தற்கு அனங்கற்குண்டாயிற்றோர் துணையோ—இணையிலி தொல்லைத் தில்லை மாதோ - ஒப்பில்லாதானது பழையதாகிய இத்தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர் மாதரோ—மடமயிலோ என நின்றவர் வாழ்பதி - மடப்பத்தையுடைய

மயிலோவென்று சொல்லும்வண்ணம் நின்றவரது வாழ்
பதி—போதோ-தாமரைப்பூவோ—விசும்போ-ஆகாயமோ—
புனலோ - நீரோ—பணிகளது பதியோ - பாம்புகளது பதி
யாகிய நாகருலகமோ—யாதோ ஏதும் அறிகுவது அரிது -
யாதோ சிறிதுந் துணிதலரிது. எ - று.

யமன்தூதும், அனங்கன்றுணையும், மடமயிலும் ஐய
நிலையுவமைக்கணுவமையாய் நின்றன. தில்லைமாதா உவமிக்க
கப்படும் பொருள். ஐயநிகழ்ந்தது திருமகள் முதலாகிய
தெய்வமோ மக்களுள்ளாளோவென்றென்க. மக்களுள்ளா
ளாதல் சிறுபான்மையாகலிற் கூற்றிற்பில்.

தில்லைமாதோ வென்பதற்குக் தில்லைக்கண் வாழ்வா
ரோர் மானுடமாதரோவென் றுரைப்பாருமுள். தில்லை
மானுடமாதா மகளிர்க்குவமையாகப் புணர்க்கப்படுவனவற்றி
னென்றன்மையால் உவமையாகாது. உவமிக்கப்படும் பொரு
ளெனின், ஐயமின்றித் துணிவாம். அதனால் தில்லைமாதோ
வென்பது மானுடம் தெய்வமென்னும் வேறுபாடுகருதாது
மகளிரென்னும் பொதுமைபற்றி நின்றது. தில்லைநின்றவ
ரெனக் கூட்டினுமமையும்.

தெய்வமென்ன - தெய்வமோ அல்லளோவென. மெய்ப்
பாடு உவகையைச்சார்ந்தமருட்கை. என்னை, “புதுமை
பெருமை சிறுமை யாக்கமொடு—மதிமை சாலா மருட்கை
நான்கே.” * என்றாராகலின். ஈண்டு வன்ப்பினது பெரு
மையை வியந்தானென்பது. அவ்வியப்பு மருட்கைப்பாற்
படும். பயன் ஐயந்தீர்தல். (2)

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். 7.

தெளிதல்.

தெளிதலென்பது ஐயுற்றபின்னர் அவயவமியங்கக்கண்டு இவள் தெய்வமல்லளென்று தெளியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பாயும்விடையரன்றில்லையன்னுள்படைக்கண்ணிமைக்குந்
தோயுநிலத்தடிதூமலர்வாடுந்துயரமெய்தி
யாயுமனனேயணங்கல்லளம்மாமுலைசுமந்து
தேயுமருங்குற்பெரும்பணைத்தோளிச்சிறுநுதலே.

அணங்கல்லளென் றயில்வேலவன்
குணங்களைநோக்கிக் குறித்துரைத்தது.

இ - ள். பாயும் விடை அரன் தில்லை அன்னாள் - பாய்ந்துசெல்லும் விடையைமுடைய அரனது தில்லையை யொப்பாளுடைய—படை கண் இமைக்கும்—படைபோலுங்கண்கள் இமையாநின்றன—நிலத்து அடி தோயும் - நிலத்தின்கண் அடி தீண்டாநின்றன—தூமலர் வாடும் - தூய மலர்கள் வாடாநின்றன, ஆதலின்—தூயரம் எய்தி ஆயும் மனனே - தூயரத்தை யெய்தி ஆராயும் மனனே—அம் மா முலை சுமந்து - அழகிய பெரியவாகிய முலைகளைச் சுமந்து—தேயும் மருங்குல் - தேயாநின்ற மருங்குலையும் — பணை பெருந்தோள்-பணைபோலும் பெரிய தோள்களையுமுடைய—இச்சிறு நுதல் அணங்கு அல்லள் - இச்சிறு நுதல் தெய்வமல்லள். எ - று.

தூயரமெய்தியாயுமனனே யென்றதனாதல், தெளிதல் கூறப்பட்டதாம். மெய்ப்பாடு மருட்கையினீங்கிய பெருமிதம். என்னை, “கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச்—

சொல்லப்பட்ட பெருமித நான்கே.” * என்றாகலின். தெளிதலுங் கல்லியின்பாற்படும். பயன் தெளிதல்.

அவ்வகை தெய்வங்கொல்லோவென்றையுற்றுநின்றான் இவ்வகை குறிகண்டு தெய்வமல்லள் மக்களுள்ளாளெனத் துணிந்தானென்பது. எனவே தெய்வமல்லளாதற்குக் காரணம் இணையனகுறியே வேற்றுமையிலையென்பது துணிவு.

நயப்பு.

நயப்பென்பது தெய்வமல்லளென்று தெளிந்தபின்னர் மக்க ளுள்ளாளென்று நயந்து இடையிலைகொலென்ற நெஞ்சிற்கு அல்குலும் முலையுங்காட்டி இடையுண்டென்று சென்றெய்த நினையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அகல்கின்றவல்குற்றடமதுகொங்கையவையவநீ
புகல்கின்றதென்னைநெஞ்சுண்டேயிடையடையார் புரங்க
ளிகல்குன்றவில்லிற்செற்றோன்றில்லையெனம்மானெதிர்ந்த
புகல்குன்றப்பல்லுகுத்தோன்பழனம்மன்னபல்வளைக்கே.

வண்டமர் புரிசூழ லொண்டொடி மடந்தையை
நயந்த வண்ணல் வியந்துள் ளியது.

இ - ள். அகல்கின்ற அல்குல் தடம் அது - அகலா
நின்ற வல்குலாகிய தடம் அது—கொங்கை அவை - முலை
அவை—நெஞ்சு அவம் நீ புகல்கின்றது என்னை - நெஞ்சே
காரணமின்றி நீ சொல்லுகின்றதென்—அடையார் புரங்கள்
இகல் குன்றவில்லில் செற்றோன் - அடையாதார் புரங்களது
இகலைக் குன்றமாகிய வில்லாற் செற்றவன்—தில்லை ஈசன் -
தில்லைக்கணுளாகிய வீசன்—எம்மான் - எம்முடையவிறை

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். 9.

வன்—எதிர்த்த பகல் குன்ற பல் உகுத்தோன் - மாறுபட்ட ஆதித்தனது பெருமைகுன்றப் பல்லை யுகுத்தோன்—பழனம் அன்ன பல்வளைக்கு இடை உண்டு - அவனது திருப்பழ னத்தை யொக்கும் பல்வளைக்கு இடையுண்டு. எ - று.

தடம் - உயர்ந்தவிடம். அல்குற்றடமது கொங்கையவை என்புழி அல்குற்பெருமையானும் முலைப்பெருமையானும் இடையுண்டு என்றவாறன்று; அல்குலாம் முலையுமுண்மையான் இடையுண்டு என்றவாறு; அல்குற்றடமதுவென்றும் முலையவை யென்றும் பெருமைகூறியது அவை விளங்கித் தோன்றுதலோக்கி. இகல்குன்றவில்லிற் செற்றோனென்பதற்கு இகல்குறைய வில்லாற் செற்றோனென்னும் அமையும். நயந்த அண்ணல் - மக்களுள்ளாளென்று துணிதலால் நயந்த அண்ணல். உள்ளியது - கூட்டத்தை நினைந்தது. மெய்ப்பாடு உவகையைச்சார்ந்த மருட்கை, வியந்துரைத்தலின். பயன் ஐயந்தீர்ந்து மகிழ்தல்.

இந்நான்குபாட்டும் ஒருவருள்ளக்கருத்தை யொருவரறியாத வொருதலைக் காமமாதலிற் கைக்கிளைப்பால. அகத்திணையின்கட் கைக்கிளைவருதல் திணைமயக்காம் பிறவெனின், கைக்கிளைமுதற்பெருந்திணை யிறுவாயெழுதிணையினுள்ளுங் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் அகத்தைச்சார்ந்த புறமாயினும், கிளவிக்கோவையின் எடுத்துக்கோடற்கட் காட்சிமுதலாயின சொல்லுதல் வனப்புடைமைநோக்கிக் கைக்கிளை தழீஇயினார். பெருந்திணை தழுவுதல் சிறப்பின்மையினீக்கினார். இது நலம்பாராட்டல். (4)

உட்கோள்.

உட்கோளென்பது மக்களுள்ளாளென்றுநயந்து சென்றெய்த நினையாரின்றவன் தன்னிடத்து அவளுக்குண்டாகிய

காதல் அவள் கண்ணிற்கண்டு தன்னுட்கொள்ளாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அணியுமமிழ்துமென்னுவியுமாயவன்றில்லைச்சிந்தா
மணியும்பராரறியாமறையோனடிவாழ்த்தலிற்
பிணியுமதற்குமருந்தும்பிறழப்பிறழமின்னும்
பணியும்புரைமருந்தற்பெருந்தோளிபடைக்கண்களே.

இறைதிருக்கரத்து மறிமாறேக்கி
யுள்ளக்கருத்து வள்ளலறிந்தது.

இ-ள். மின்னும்பணியும்புரை மருங்குல்பெருந்தோளி
படை கண்கள் - மின்னையும் பாம்பையுமொக்கும் இடையினையு
யும் பெருந்தோளிணையுமுடையானது படைபோலுங் கண்
கள்—பிறழ பிறழ பிணியும்-பிறழுந்தோறும் பிறழுந்தோறும்
பொதுநோக்கத்தாற் பிணியும்—அதற்கு மருந்தும் - உள்ளக்
கருத்து வெளிப்படுக்கு நானோடுகடிய நோக்கத்தால் அதற்கு
மருந்துமாகாநின்றன. எ - று. அணியும் அமிழ்தும் என்
ஆவியும் ஆயவன் - எனக்காபரணமும் அமிழ்தும் என்னுயிரு
மாயவன்—தில்லைச் சிந்தாமணி - தில்லைக்கட் சிந்தாமணி
போல் அன்பர்க்கு நினைத்தவை கொடுப்போன்—உம்பரார்
அறியா மறையோன் - அன்பரல்லாத தேவர்களறியாத வந்
தணன்—அடி வாழ்த்தலின் பிணியும் - அவனுடைய திரு
வடிகளை வழுத்தாதவரைப்போல உறும் பிணியுமெனக்
கூட்டுக.

அணியென்றார் அழகுசெய்தலான். அமிழ்தென்றார்கழி
பெருஞ்சுவையோ டுறுதிபயத்தலுடைமையான். ஆவியென்
றார் காதலிக்கப்படும் பொருள்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தமை
யான். ஈறிலின்பம்பயக்கு மிறைவனோடு சார்த்த அணியும்
அமிழ்தும் ஆவியும் இறப்ப இழிந்தனவேயாயினும், “பொரு

எது புரையே புணர்ப்போன் குறிப்பின், மருளற வருஉ
மரபிற் றென்ப.” என்பதனான் ஈண்டுச்சொல்லுவானது
கருத்துவகையானும், உலகத்துப் பொருள்களுள் அவற்றி
னான்கு மிக்கனவின்மையானும், உயர்ந்தனவாயுவமையாயின.
உம்பராலென்பது பாடமாயின், உம்பரானறியப் படாதவென
வுரைக்க. பிறழப்பிறழமுமென்பது பாடமாயின், பிணியு
மருந்தும் மாறிமாறிவரப் படைக்கண்கள் பிறழமுமென
வுரைக்க. இஃதுட்கோள். இவையைந்துங் கைக்கிளை.

திணை - குறிஞ்சி. கைகோள் - களவு. கூற்று - தலை
மகன்கூற்று. கேட்பது - நெஞ்சு. நெஞ்சென்பது பாட்டின்
கண் இல்லையாலோவெனின் எஞ்சிற்றென்பதாம்; வறிதே
கூறினானெனிணுமமையும். இடம் - முன்னிலை. காலம் -
சிகழ்காலம். எச்சம் - இப்பெருந்தோளி படைக்கண்களென்
புழி இவ்வென்னுஞ் சுட்டுச்சொல்லெஞ்சிற்று. மெய்ப்பாடு -
உவகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். ஈண்டு மெய்ப்பாட்டுப்
பொருள்கோள் கண்ணினான் யாப்புறவறிதல். என்னை,
“கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதி னுணரு—முணர்வுடை
மாந்தர்க் கல்லது தெரியி—என்னயப் பொருள்கோ ளெண்
ணருங் குரைத்தே.” * என்றாராகலின். பயன் தலைமகளது
குறிப்பறிந்து மகிழ்தல். பிணியுமதற்கு மருந்துமாம் பெருந்
தோளி படைக்கண்களென்றமையின், அவளுடம்பாட்டுக்
குறிப்பு அவள் நாட்டத்தானுணர்ந்தானென்பது. என்னை,
“நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக்—கூட்டியுரைக்குங்
குறிப்புரையாகும்.” † என்றாராகலின். (5)

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். 27.

† தொல், பொருள், களவியல். 5.

தெய்வத்தை மகிழ்தல்.

தெய்வத்தை மகிழ்தலென்பது உட்கொண்டு நின்று, என்னிடத்து விருப்பத்தையுடைய இவளைத்தந்த தெய்வத்தையல்லது வேறொரு தெய்வத்தை யான் வியவேனெனத் தெய்வத்தை மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வளைபயில் கீழ்கடலி ந்ரிடமேல்கடல்வானுகத்தின்
றுளைவழிநேர்கழிகோத் தெனத்தில்லைத் தொல்லோன்கயிலைக்
கிளைவயின் கீயிக் கொண்டையங் கண்ணியைக் கொண்டுந்ந்
விளைவையல்லால்வியவேனயவேன்றெய்வமிக்களவே.

அன்னமென்னடை யரிவையைத்தந்த
மன்னிருந்தெய்வத்தை மகிழ்ந்துரைத்தது.

இ - ள். வளைபயில் கீழ்கடல் நின்று இட - சங்கு நெருங்கின கீழ்த்திசைக்கடலிலே நின்று இட—நேர்கழி மேல்கடல் வான் நுகத்தின் துளைவழி கோத்தென - அவ்வொத்தகழி மேற்றிசைக் கடலிலிட்ட பெரிய நுகத்தினது துளைக்கட்சென்று கோத்தாற்போல—தில்லைத் தொல்லோன்கயிலை கிளை வயின் நீக்கி - தில்லையிடத்துப் பழையோனது கைலைக்கண் ஆயத்தாரிடத்து நின்று நீக்கி,—இ கொண்டை கண்ணியை கொண்டு தந்த விளைவை அல்லால் - இக்கண்டை போலுங் கண்ணையுடையானைக் கைக்கொண்டு தந்த நல்விளையின் விளைவாகிய தெய்வத்தை யல்லது—மிக்கள தெய்வம் வியவேன் நயவேன் - மிக்களவாகிய பிறதெய்வத்தை விப்பதுஞ் செய்யேன் நயப்பதுஞ் செய்யேன். எ - று.

கைலைக்கட் கொண்டுதந்த வெனவியையும். இவளைத் தந்த தெய்வத்தையல்லது நயவேனென்று அவளது உலத்தை மிகுத்தமையின், இதுவும் நலம்பாராட்டல். பயந்தோர்

பழிச்சற்பாற்படுத்தினுமமையும். மெய்ப்பாடு உவகையைச்
சார்த மருட்கை. பயன் மகிழ்தல். (6)

புணர்ச்சி துணிதல்.

புணர்ச்சி துணிதலென்பது தெய்வத்தை மகிழாரின்றவன்
இது நமக்குத் தெய்வப்புணர்ச்சியெனத் தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லி அவனோடு புணரத் துணியாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

ஏழுடையான் பொழிலேட்டுடையான் புயமென்னை முன்னு
சூழுடையான் புலியூரன்ன பொன்னிவ் வயர் பொழில்வாய்ச்
சூழுடையாயத்தை நீக்கும் விதி துணையாமனனே
யாமுடையார் மணங்காணணங்காய் வந்து கப்பட்டதே.

கொவ்வைச் செவ்வாய்க் கொடியிடைப்பேதையைத்
தெய்வப்புணர்ச்சி செம்மறுணிந்தது.

இ - ள். பொழில் ஏழு உடையான் - பொழிலேழுடை
யான்—புயம் எட்டு உடையான் - புயமெட்டுடையான்—முன்
என்னை ஆள் ஊழ் உடையான் - எனக்கு ஆட்படுத்தன்மை
புண்டாவதற்கு முன்னே என்னையாள்வதொரு புதிதாகிய
முறைமையையுடையான்,—புலியூர் அன்ன பொன் - அவ
னது புலியூரையொக்கும் பொன்னையாள்—இ உயர்
பொழில் வாய் சூழ் உடை ஆயத்தை நீக்கும் விதி துணை
ஆக - இவ்வயர்ந்த பொழிலிடத்து ஒருபொழுதும் விடாது
சூழ்தலையுடைய ஆயத்தை நீக்குதற்குக் காரணமாகிய விதி
துணையாக—மனனே-மனமே—யாழ் உடையார் மணங்காண்
அணங்கு ஆய் வந்து அகப்பட்டது - கந்தருவர் மணங்காண்
முன் வருத்துவதாய் வந்து அகப்பட்டது; இனிக் கூட்டத்
துக் குடன்படுவாயாக. எ - று.

பொன்னீக்குமெனவியையும். ஆகவென்பது ஆ வென நின்ற செய்யுண்முடிபு; புறனடையாற்கொள்க. அணங்காய் வந்தென்றான், உள்ளஞ்செல்லவும் இது தகாதென்று விலக்கு தலால் முன் வருத்தமாயினமையின் தெய்வத்தன்மையுடைத் தாய் வந்தெனிணுமமையும். அகப்பட்டதென்று இறந்தகாலத் தாற் கூறினான், புணர்ச்சி துணிந்தமையான். இதுவும் உட் கோட்பாற்படும்.

இவையிரண்டும் ஒருதலைக்காம மல்லவெனினும் புணர்ச்சி நிகழாமையிற் கைக்கிளைப்பாற்படும். புணர்ச்சி நிகழாமை தெய்வப் புணர்ச்சி செம்மறுணிந்த தென்பதனை நறிக. பேதையைப் புணர்ச்சி துணிந்தது, விதிதுணையாகக் கந்தருவர் மணம் ஒருபெண்வடிவு கொண்டு எனக்கெய்திற் றென்றமையின். இவ்வேடிவளிடையுண்டாய அன்பிற்குக் காரணம் விதியல்லாமை ஈண்டுப்பெற்றும். பாங்கற்கூட்டந் தோழியிற் கூட்டமென்றிவற்றில் அவர்துணையாய வாறு போல விதியும் இவரை ஆயத்தினீக்கிக் கூட்டின மாத் திரையேயன்றி அன்பிற்குக் காரணமன்றென்பது. அல்லதூ உம், விதியாவது செயப்படும் வினையினது நியதியன்றே, அதனானே அன்பு தோன்றிப் புணர்ந்தாரெனின், அதுவுஞ் செயற்கைப்புணர்ச்சியாய் முடியும், அது மறுத்தற்பொருட் டன்றே தொல்லோரிதனை யியற்கைப்புணர்ச்சியென்று குறி யிட்டது. அல்லதூஉம், நல்வினை துய்த்தக்கால் முடிவெய் தும், இவர்களன்பு துய்த்தாலு முடிவெய்தாது எஞ்ஞான்று மொருபெற்றியே நிற்குமென்பது. அல்லதூஉம்; “பிறப்பா னடுப்பினும் பின்னூந் துன்னத்தகும் பெற்றியார்” * என்ற லானும் இவர்களன்பிற்குக் காரணம் விதியன்றென்பது.

* திருக்கோவை. 205.

பலபிறப்பினுமொத்த அன்பென்றாகவின், பலபிறப்பினு
மொத்து நிற்பதோர் வினையிலையென்பது. அஃதேல்,
மேலைச்செய்யுளில் வினைவினையே கூட்டிற்றாக விசேடித்துச்
சொல்லவேண்டியதென்னையெனின், இம்மையிற் பாங்கனையுந்
தோழியையுங் குறையுற அவர்கள் தங்களினாகிய கூட்டங்
கூட்டினார்கள். உம்மை நல்வினையைக் குறையுற்றுவைத்து
இம்மை அதனை மறந்தான்; மறப்புழியும், அது தான்மறவாது
இவர்கனையுங் கண்ணுறுவித்து இவர்க்குத் துப்புமாயிற்றாக
லான், விசேடிக்கப்பட்டது. அல்லதூஉம், “பாங்கனை
யானன்ன பண்பனை” * என்று அவனை விசேடித்தும் “முத்த
கஞ்சேர் மென்னகைப் பெருந்தோளி” † என்று அவனை
விசேடித்தும், அவர்களினாலாய கூட்டத்திற்குக் கூறினமை
யின், நல்வினைப் பயனும் அம்மாத்திரையே விசேடித்த
தென்பது.

(7)

கலவியுரைத்தல்.

கலவியுரைத்தலென்பது தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலை
மகன் புணர்ச்சியின்பத்தியல்பு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சொற்பாலமுதிவள்யான்கவையென்னத்துணிந்திங்ஙனே
நற்பால்வினைத்தெய்வந்தந்தின்றுநானிவளம்பருதிப்
பொற்பாரறிவார்புலியூர்ப்புனிநன்பொதியில்வெற்பிற்
கற்பாவியவரைவாய்க்கடிதோட்டகளவகத்தே.

கொலைவேலவன் கொடியிடையொடு
கலவியின்பங் கட்டுரைத்தது.

இ - ள். சொல்பால் அமுது இவள் யான் சுவை
துணிந்து என்ன இங்ஙன் நல்பால் வினை தெய்வம் தந்து.

* திருக்கோவை. 19. † ஐ. 106.

எ-து. சொல்லும் பகுதியில் அமுதிவள் யானதன்சுவையென்று துணிந்துசொல்ல இவ்வண்ணமே நல்ல கூற்றின் கீனையாகிய தெய்வந்தர. எ - று. என்றது சுவையை யுடைய பொருட்குஞ் சுவைக்கும் வேறுபாடில்லாதவாறு போல எனக்கும் இவட்கும் வேறுபாடில்லை. எ - று. இன்று நான் இவள் ஆம் பகுதி பொற்பு ஆர் அறிவார். எ-து. இவ்வாறு வேறுபாடில்லையாயினும், புணர்ச்சியான் வரும் இன்பந்துய்த்தற்பொருட்டாக இன்று யானென்றும் இவளென்றும் வேறுபாட்டோடுகூடிய அழகை யாரறிவார் இதனையனுபவிக்கின்ற யானே யறியினல்லது! எ - று. புலியூர் புனிதன் பொதியில் வெற்பில் கல்பாகிய வரை வாய் கடிதோட்ட களவகத்து. எ - து. புலியூர்க்கணுளாகிய தூயோனது பொதியிலாகிய வெற்பிற் கற்பரந்த தாள்வரையிடத்துக் காவலை வாங்கிய களவிடத்து. எ - று.

களவகத்துப் பொற்பெனக்கூட்டுக. தந்தென்பது தர வெனத் திரிக்கப்பட்டது. தந்தின்றென்பது தந்ததென்னும் பொருள்படாமையறிந்துகொள்க. தந்தன்றென்பது உம் பாடம்பேறும். கடிதோட்டவென்பதற்குக் கடியப்பட்ட தொகுதியையுடைய களவென்றுரைப்பினுமமையும். தோட்டவென்றது தலைமகளாயத்தையுந் தன்னினேரூரையும். கடிதோட்டவென்பது பாடமாயின், மணந்தொடங்கிய களவென்றுரைக்க. கொடியிடையொடுகலவி-கொடியிடையொடு நிதழ்ந்தகலவி. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மகிழ்ச்சி; தலைமகளை மகிழ்வித்தலுமாம். நல்வினைத்தெய்வம் இவளைக் களவின் கட் கூட்ட அமுதமும் அதன்கட் கரந்து நின்ற சுவையுமென்ன என்னெஞ்சம் இவள்கண்ணே யொடுங்க யானென்ப தோர் தன்மை காணுதொழிய இருவருள்ளங்களும் ஒரு

வேமா மாறுகர்ப்ப ஒருவேமாகிய ஏகாந்தத்தின்கட் பிறந்த புணர்ச்சிப் பேரின்பவெள்ளம் யாவரானறியப்படுமென்று மகிழ்ந்துரைத்தான்; உரைப்பக்கேட்ட தலைமகளும் எம்பெருமான் என்கண்வைத்த அருளிணைன்றோ இவ்வகையருளியதென்று இறப்பவு மகிழ்வாளாம். (8)

இருவயினொத்தல்.

இருவயினொத்தலென்பது புணராத முன்னின்ற வேட்கையன்பு புணர்ந்த பின்னும் அப்பெற்றியே நின்று வளர்ந்து சேறவால் தலைமகளை மகிழ்ந்து கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தொருத்தன், குணந்தான்வெளிப்பட்டகொவ்வைச்செவ்வாயிக்கொடியிடைதோள், புணர்ந்தாற்புணருந்தொறும்பெரும்போகம்பின்னும் புதிதாய், மணந்தாழ்புரிமுழலாளர்குல்போலவளர்கின்றதே.

ஆராலின்பத் தன்புமீதார

வாரார்முலையை மகிழ்ந்துரைத்தது.

இ - ள். உணர்ந்தார்க்கு உணர்வு அரியோன் - ஒருகாற் றன்னையுணர்ந்தவர்கட்குப் பின்னுணர்தற்குக் கருவியாகிய சித்தவிருத்தியுமொடுங்குதலான் மீட்டுணர்வரியோன்—தில்லை சிற்றம்பலத்து ஒருத்தன் - தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின்கணுளாகிய ஒப்பில்லாதான்—குணம் வெளிப்பட்ட கொவ்வை செவ்வாய் இ கொடி இடைதோள் புணர்ந்தால் - அவனது குணமாகிய ஆனந்தம் வெளிப்பட்டாற்போலுங்கொவ்வைக் கனிபோலுஞ் செவ்வாயையுடைய இக்கொடியிடை தோளைக் கூடினாலும்—புணருந் தொறும் பெரும் போகம் பின்னும் புதிது ஆய் - கூடுந்தோறும் பெரிதாகிய வின்பம் முன்புபோலப் பின்னும் புதிதாய்—மணம் தாழ் புரி

குழலாள் அல்குல் போல வளர்கின்றது - மணந்தங்கிய சுருண்ட குழலையுடையாளது அல்குல்போல வளராநின்றது. எ - று.

உணர்ந்தார்க்குக் குணந்தான் வெளிப்பட்டவென இயைத்துரைப்பினுமமையும். உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோ நென்பதற்குத் தவத்தானுந் தியானத்தானும் எல்லாப் பொருள்களையு முணர்ந்தவார்க்கும் உணர்வரியோனெனினு மமையும். இப்பொருட்கு உணர்ந்தார்க்குமென உம்மை வரு வித்துரைக்கப்பட்டது. குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொடி யிடையென்புழி உவமையோடு பொருட் கொற்றுமை கருதி உவமைவினை உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலேற்றப்பட்டது. புணர்ந்தாற் புதிதாயெனவியையும். புணர்ந்தாலுமென இதற் கும் உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இன்பத் தன்பு - இன்பத்தான்வந்த செயற்கையன்பு. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. புணர்ச்சிக்கட்டோன்றி ஒருகாலக்கொருகாற் பெருகா நின்ற பேரின்பவெள்ளத்தைத் தாங்கலாற்றாத தலைமகன் ஆற்றுதல் பயனெனினுமமையும்.

வளர்கின்ற தென்றமையிற் புணர்ந்ததனாற் பயனென்னை யெனின், புணராத முன்னின்ற வேட்கை புணர்ச்சிக்கட் குறைபடும், அக்குறைபாட்டைக் கூட்டத்தின்கட்டம்மிற் பெற்ற குணங்களினாகிய அன்பு நிறைக்கும், நிறைக்க எஞ்ஞான்றும் ஒரு பெற்றித்தாய் நிற்குமென்பது. அல்குல் போல வளர்கின்ற தென்றவழி ஒருகாலக் கொருகால் வளரு மென்றால்லர். என்னை, குறைபாடுள்ளதற்கன்றே வளர்ச்சி யுண்டாவது; அல்லதுஉம் எஞ்ஞான்றும் வளருமெனின், அல்குற்கு வரம்பின்மையுந்தோன்றும். மற்றென்னை கருதிய தெனின், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்கின்றகாலத்து இவள்

பதினேராண்டும் பத்துத்திங்களும் புக்காள் ஆகவின் இவ
ளது அல்குல் இலக்கணக் குறைபாடின்றியே வளராநின்றது.
வளர்ந்து பன்னீராண்டு நிரம்பினால் ஒருபெற்றியே நிற்கும்.
அதுபோல இவன் காதலும் உள்ளமுள்ளளவு நிறைந்து
பின்னைக் குறைபாடின்றி ஒருபெற்றியே நிற்குமென்பது. (9)

கிளவிவேட்டல்.

கிளவிவேட்டலென்பது இருவயிற்றைத்தின்புறாநின்ற தலை
மகன் உறுதன்முதலாகிய நான்கு புணர்ச்சியும்பெற்றுச் செவிப்
புணர்ச்சி பெறாமையின் ஒருசொல்வேட்டு வருந்தாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

அளவியையார்க்குமறிவரியோன்றில்லையம்பலம்போல்
வளவியவாங்கொங்கைவாட்டடங்கண்ணுதன்மாமதியின்
பிளவியன்மன்னிடைபேரமைதோளிதுபெற்றியென்றூற
கிளவியென்னோவினிக்கிள்ளையார்வாயிற்கேட்கின்றதே.

அன்னமன்னவளவயவங்கண்டு
மெனமொழிகேட்கவிரும்புற்றது.

இ - ள். அளவியை யார்க்கும் அறிவு அரியோன்
தில்லை அம்பலம் போல் வான் கொங்கை வளவிய - அளவை
யார்க்கு மறிவரியவனது தில்லையம்பலம்போலப் பெருங்
கொங்கைகள் வளத்தையுடையன.—தடங்கண் வாள் -
பெரியகண்கள் வாளோடொக்கும்.—நுதல் மா மதியின்
பிளவு இயல் - நுதல்பெரிய மதியின்பாகத்தி னியல்பை
யுடைத்து.—இடை மின் - இடை மின்னோடொக்கும்.—
தோள் பெரு அமை - தோள்கள் பெரிய வேயோடொக்
கும்.—பெற்றி இது என்றால் - இவற்றது தன்மை இது
வானால்—கிள்ளையார் வாயில் கிளவியை இனி கேட்கின்றது

என் - கிள்ளைபோல்வாள் வாயின்மொழியை இனிக்கேட்க வேண்டுகின்றதென்! இப்பெற்றிக்குத் தக்கதேயிருக்கும்.
எ - று.

துறவு துறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்றது. மொழிகளிமொழியோ டொக்குமென்பது போத ரக்கிள்ளை யாரென்றான். வயினென்பது பாடமாயின், வாயி னென்பது குறுகி நின்றதாகவுரைக்க. வயின் இடமெனினு மமையும். அவயவங்கண் டென்புழி உறுதன் முதலாகிய நான்கையுங் கண்டென்றார். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் நயப் புணர்த்துதல். (10)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நலம்புனைந்துரைத்தலென்பது கிளவிலேவட்டு வருந்தக்கண்ட தலைமகள் மூரன்முறுவல்செய்ய, தலைமகன் அதுபெற்றுச் சொல் லாடாமையா னுண்டாகிய வருத்தநீங்கி, நுமதகன்ற மருதநிலத் துக் குறிஞ்சிலித்து இவள் வாய்போல நானும் ஆம்பற்பூக்களுள் வோவென அநிலத்து வண்டோடு வினவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கூம்பலங்கைத்தலத்தன்பரென்புருகக்குனிக்கும்
பாம்பலங்கார்ப்பரன்றில்லையம்பலம்பாடலிற
றேம்பலஞ்சிற்றிடையிங்கிவடங்கனிவாய்கமழு
மாம்பலம்போதுளவோவளிகானும்மகன்பணையே.

பொங்கிழையைப் புனைநலம்புகழ்ந்
தக்கதிர்வேலோ னயர்வுநீங்கியது.

இ - ள்.. அளிகாள் நும் அகன் பனை - வண்டுகாள் நுமதகன்ற மருதநிலத்து—தேம்பு சிற்றிடை ஈங்கிவள் - தேம்புஞ் சிறிய விடையையுடைய இவளது—தீம் கனி வாய்கமழும் ஆம்பல் போது உளவோ - இனியதாகிய கனிந்த

வாய்ப்போல நானும் ஆம்பற் பூக்களுளவோ? சொல்லுமின்.
 எ - று. கூம்பு கைத்தலத்து அன்பர் என்பு ஊடு உருக
 குனிக்கும் - கூம்புங் .கைத்தலங்கையுடைய அன்பரது
 என்பும் உள்ளுருகக் கூத்தாடாநின்ற—பாம்பு அலங்காரப்
 பரன் தில்லை அம்பலம்பாடலரின் தேம்பு - பாம்பாகிய
 அணியையுடைய பரமனது தில்லையம்பலத்தைப் பாடா
 தாரைப்போலத் தேம்புமெனக் கூட்டுக.

அல்லும் அம்மும் அல்வழிச்சாரியை. பாம்பலங்காரம்
 மெலிந்து நின்றது. நங்கிவளென்பது ஒருசொல். கனி
 வாய் - கனிபோலும் வாயெனினுமமையும். புனைநலமென்
 றது புனையப்பட்ட வியற்கைநலத்தை. அயர்வுநீங்கியது -
 சொல்லாடாமையி னுண்டாகிய வருத்தநீங்கியது. மெய்ப்
 பாடு உவகை. பயன் நயப்புணர்த்துதல். இயற்கையன்பினு
 னும் அவள் குணங்களாற்றோன்றிய செயற்கையன்பினு
 மும் கடாவப்பட்டு நின்ற தலைமகன் தனதன்புமிகுதியையுணர்த்து
 தல் நயப்புணர்த்துதலென்பது.

(11)

பிரிவுணர்த்தல்.

பிரிவுணர்த்தலென்பது ஐவகைப்புணர்ச்சியும் பெற்றுப்
 புணர்வதன் முன்னும் புணர்ந்தபின்னும் ஒத்தவன்பினையு
 மின்றதலைமகன் பிரியுமாறென்னையெனின், இப்புணர்ச்சி நெடுங்
 காலஞ்செல்லக்கடவதாக இருவரையுங் கூட்டிய தெய்வந்
 தானே பிரியாமற் பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு, தலைமகன்
 தனதாதரவினாலம் பாராட்டக் கேட்டு, எம்பெருமான் முன்
 னின்று வாய்திறந்து பெரியதோர் நாணின்மை செய்தேனெனத்
 தலைமகன் நாணிவருந்தாநிற்ப, அதுகண்டு இவள் வருந்துகின்
 றது யான்பிரிவேகை நினைந்தாக வேண்டுமென் றுட்கொண்டு,
 அவளுக்குத் தான் பிரிவின்மை கூறுநிற்பல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

சிந்தாமணிதென்கடலமிர்தந்தில்லையானருளால்
 வந்தாவிசுழப்படுமேமடமான்விழிமயிலே
 யந்தாமரையன்னமேநீன்னையானகன்றுவனே
 சிந்தாகுலமுற்றென்னேவென்னைவாட்டந்திருத்துவதே.

பணிவளரல்குலைப் பயிர்ப்புறுத்திப்
 பிணிமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.

இ - ள். சிந்தாமணி தென் கடல் அமிர்தம் தில்லை யான் அருளால் வந்தால் - ஒருவன் றவஞ்செய்து பெறுஞ் சிந்தாமணியும் தெளிந்த கடலினமிர்தமும் வருத்தமின்றித் தில்லையானருளாற் றுமேவந்தால்—இசுழப் படுமே - அவை அவனாலிசுழப்படுமா?—மட மான் விழி மயிலே - மடமான் விழிபோலும் விழியையுடைய மயிலே—அம் தாமரை அன்னமே - அழகிய தாமரைக்கண் வாழு மன்னமே— நின்னை யான் அகன்று ஆற்றுவனே - நின்னை யான் பிரிந்தாற்றியுளனாவனே?—சிந்தாகுலம் உற்று என்னை வாட்டந்திருத்துவது என்னே - சிந்தையின் மயக்கமுற்று என்னை வாட்டுவதென்னே? எ - று.

அந்தாமரையன்னம் திருவென்பாருமுளர். நின்னையென்புழி உயிரினுஞ் சிறந்த நின்னையென்றும், யானென்புழி இருதலைப் புள்ளினேருயிரேனாகிய யானென்றும், அச்சொற்களான் விளங்கின. வாட்டந்திருத்துவதே யென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய், வாட்டுவதேயென்று பொருள் பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வாட்டத்திருத்துவதென்று பாடமாயின், வாட்டத்தின்கணிநுத்துவதென்றுரைக்க. பயிர்ப்பு - பயிலாதபொருட்கண்வந்த அருவருப்பு. ஈண்டுப்பயிலாத பொருள் பிரிவு. பிரிவுணர்த்தல் - அகன்றாற்றுவனேவெனப் பிரிவென்பது மொன்றுண்டென்

பதுபடமொழிதல். மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த பெரு
மிதம். பயன் பிரிவச்ச முணர்த்துதல். (12)

பருவரலறிதல்.

பருவரலறிதலென்பது பிரிவின்மை கூறக்கேட்ட தலை
மகள் பிரிவென்பதுமொன்றுண்டுபோலுமென வுட்கொண்டு
முன்னாணிநாற் சென்றெய்திய வருத்தநீங்கிப் பெரியதோர்
வருத்தமெய்த அதுகண்டு, இவள் மேலுமேலும் வருந்துகின்றது
பிரிந்தாற் கூடுதலரிதென்று நினைந்தோ நெடும்பொழு திவ்வா
றிருந்தால் அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ அறி
கிலேனென அவள் வருத்தமறியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கோங்கிற்பொலியரும்பேய்கொங்கைபங்கன்குறுகலநூர்
தீங்கிற்புகச்செற்றகொற்றவன்சிற்பலமனையா
ணீங்கிற்புணர்வார்தென்றோநெடிதிங்ஙனையிருந்தா
லாங்கிற்பழியாமெனவோவறியேனயர்கின்றதே.

பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்
பருவரலின் பரிசுநினைந்தது.

இ - ள். கோங்கின் பொலி அரும்பு ஏய் கொங்கை
பங்கன் - கோங்கின்கணுண்டாகிய பொலிந்த வரும்பை
யொக்கு முலையையுடையானது பங்கையுடையான்—குறு
கலர் ஊர் தீங்கில் புக செற்ற கொற்றவன் - குறுகாதார் புரங்
கள் * பாசண்டதருமமாகிய தீங்கிலேபுகுதலான் அவற்றைக்
கெடுத்த வெற்றியையுடையான்—சிற்பலம் அனையாள்
அயர்கின்றது நீங்கின் புணர்வு அரிது என்றோ - அவனது
திருச்சிற்பலத்தை யொப்பாள் வருந்துகின்றது பிரிந்தாற்
கூடுதலரிதென்று நினைந்தோ—நெடிது இங்ஙன் இருந்தால்

* பாசண்டம் - வேதாசாரவிரோதம்.

ஆங்கு இற்பழி ஆம் எனவோ - நெடும்பொழுதிவ்வாறிருத்
தால் அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ—அறி
யேன் - அறிகிலேன். எ - று.

தீங்கிற்புகவென்பதற்குத் துன்பமறியாதார் துன்பத்
திற்புகவெனிணுமமையும். ஆங்கென்றது சுற்றத்தாரிடத்
தும் அயலாரிடத்தும்; ஆங்கு அசைநிலையெனிணுமமையும்.
பிரியலுறுகின்றனராகலின், இற்பழியாமென்று வேறுபட்டா
ளாயின் நன்றென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்
சார்ந்த மருட்கை. பயன் ஐயந்தீர்தல். அவ்வகை தலைமகளது
ஆற்றமைத்தன்மை தலைமகற்குப் புலனாயிற்று; புலகைத்
தலைமகன் இவ்வகை தன்னெஞ்சோடுசாவி ஆற்றாவினா
னென்பது. (13)

அருட்குணமுரைத்தல்.

அருட்குணமுரைத்தலென்பது இற்பழியாமென்று நினைந்
தோவென்று கூறக்கேட்ட தலைமகள் இது நந்தோழியறியின்
என்றாகொல்லோவென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாற்றாது
வருந்தாரிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து அவள் பிரிவுடம்படுவது காரண
மாகத் தலைமகன் யாம்பிரிந்தேமாயினும் பிரிவில்லையெனத்
தெய்வத்தினரூள் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேவரிற்பெற்றநஞ்செல்வக்கடிவடிவார்திருவே
யாவரிற்பெற்றினியார்சிறைப்பாரிமையாதழக்கண்
முவரிற்பெற்றவாச்சிற்றம்பலமணிமொய்ப்பெழில்வாய்ப்
பூவரிற்பெற்றகுழலியென்வடிப்புலம்புவதே.

கூட்டியதெய்வத் தின்னருட்குணம்
வாட்டமின்மை வள்ளலுரைத்தது.

இ - ள். தேவரில் பெற்ற நம் செல்வக்கடி - முயற்சி
யும் உளப்பாடுமின்றித் தேவராலே பெற்ற நமதழகிய

மணத்தை—வடிவு ஆர் திருவே - வடிவார்ந்த திருவே—இனி யாவரின் பெற்று யார் சிதைப்பார் - இனிச் சிதைத்தற் றீடாகிய தன்மையை யரவராலே பெற்று யாவர் சிதைப் பார்—இமையாத முக்கண் மூவரின் பெற்றவர் சிற்றம்பலம் அணி - இமையாத மூன்று கண்ணையும் மூவராலே பெற்றவ ரது சிற்றம்பலத்தை யழகுசெய்த—மொய் பொழில் வாய் பூ அரில் பெற்ற குழலி - செறிந்த பொழிலிடத்துளவாகிய பூக்களது பிணக்கத்தைப்பெற்ற குழலையுடையாய்—வாடி புலம்புவது என் - நீ பொலிவழிந்து துன்பப்படுகின்ற தென்னோ? எ - று.

மூவர் சந்திராதித்தர் செந்தீக்கடவுள். பிரிவுணர்த்தினு ளைவின் பிரிந்தாலென்னாமென்னும் ஐயநீங்கக் கூறினான். இக்கடியை யாவராற் பெற்றெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் வன்புறை. பெரியதோருவகைமீதூர இவ் வகை வற்புறீஇயினுனென்பது. (14)

இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல்.

இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தலென்பது அருட்குண முரைத்து வற்புறுத்தவும் ஆற்றாமென்காத தலைமகட்கு, ஐம்மூ ரிடத்திற்கு எம்மூரிடம் இத்தன்மைத்தெனத் தன்னூரி னணிமைகூறிவற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வருங்குன்றமொன்றித்தோன்றில்லையம்பலவன்மலயத் திருங்குன்றவாணிஎங்கொடியேயிடரெய்தலெம்மூர்ப் பருங்குன்றமானிகைநுண்களபத்தொளிபாயநம்மூர்க் கருங்குன்றம்வெண்ணீர்க்குஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே.

மடவரலை வற்புறுத்தி

இடமணித்தென் றவனியம்பியது.

இ - ள். வரும் குன்றம் ஒன்று உரித்தோன் - இயங்கு மலையொன்றை யுரித்தவன்—தில்லை அம்பலவன் - தில்லை யம்பலத்தையுடையான்—மலயத்து இரு குன்ற வாணர் இளங்கொடியே - அவனது பொதியின்மலையிடத்துப் பெரிய குன்றத்தின்கண் வாழ்வாருடைய மகளே—இடர் எய்தல் - வருத்தத்தைவிட்டு—கனங்குழையே - கனங்குழாய்—எம் ஊர் பரு குன்றம் மாளிகை நுண் களபத்து ஒளி பாய - எம்மு றிடத்துப் பெரிய குன்றம்போலு மாளிகைகளின் நுண்ணி தாகிய சாந்திஞொளிபரந்து—நும் ஊர் கரு குன்றம் வெள் றிறம் கஞ்சகம் ஏய்க்கும் - நும்முர்க்கணுண்டாகிய கரிய குன்றம் வெள்ளைநிறத்தையுடைய சட்டையிட்டதனோ டொக்கும். எ - று.

கருங்குன்ற வெண்ணிறமென்பது பாடமாயின், நுண் களபத் தொளிபரப்ப அவ்வொளி நும்முர்க் கருங்குன்றத்திற் கிட்ட வெண்ணிறக் கஞ்சகத்தோடொக்குமென்றுரைக்க. ஈண்டுரைத்தவாற்றால், தலைமகன் மிக்கோனாதல்வேண்டும், வேண்டவே ஒப்பு என்னை பொருந்துமாறெனின், “மிக்கோ னாயினுங் கடிவரையின்றே.” * என்பதோத்தாகவிற் பொருந்துமென்க. வற்புறுத்தி - வலியுறுத்தி. இடமணித் தென்றலே வற்புறுத்தலாக வுரைப்பினுமமையும். மெய்ப் பாடு பெருமிதம். பயன் இடமணித்தென்று வற்புறுத்தல். ()

ஆடிடத்துய்த்தல்.

ஆடிடத்துய்த்தலென்பது அணிமைகூறியகலாரின்றவன், இனி நீ முற்பட்டிவினையாடு; யான் இங்ஙனம் போய் அங்ஙனம் வாராரின்றேனென அவளை ஆடிடத்துச் செலுத்தா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

* தொல், பொருள், களவியல். 2.

தெளிவளர்வான்சிலைசெங்கனி வெண்முத்தந்திங்களின்வாய்ந்
 தளிவளர்வல்லியன்னாய்முன்னியாடுபின்யானளவா
 வொளிவளர்தில்லையொருவங்கயிலையுருபெருந்தேன்
 றுளிவளர்சாரற்கரந்துங்ஙனேவந்துதோன்றுவனே.

வன்புறையின் வற்புறுத்தி
 அன்புறுமொழியை யருககன்றது.

இ - ள். வளர் வான்சிலை செம் கனி வெள் முத்தம்
 திங்களின் வாய்ந்து அளி வளர் வல்லி அன்னாய் - கால்
 நிமிர்ந்த பெரிய சிலைகளும் சிவந்த கொவ்வைக்கணியும்
 வெள்ளியமுத்தங்களும் ஒரு திங்களின்கண்ணே வாய்ப்ப
 அளிகள் தங்கும் வல்லியையொப்பாய்—தெளி - யான்
 சொன்னவற்றைத் தெளிவாயாக—முன்னி ஆடு - இனி
 முற்பட்டு விளையாடுவாயாக—ஒளி வளர் தில்லை அளவா
 ஒருவன் கயிலை உருபெரு தேன் துளி வளர் சாரல் கரந்து -
 ஒளி வளராநின்ற தில்லைக்கணுளனாகிய அளக்கப்படாத
 ஒருவனது கைலையிடத்து உகாநின்ற பெருந்தேன்றுளிகள்
 பெருகுஞ்சாரற் பொதும்பரிலொளித்து—யான் பின் உங்ஙன்
 வந்து தோன்றுவன் - யான் பின்னும் உவ்விடத்தேவந்து
 தோன்றுவேன். எ - று.

தெளிவளர் வான்சிலை என்பதற்கு ஒளிவளருஞ் சிலை
 யென்றுரைப்பினுமமையும். திங்களை வல்லிக்கண்ணதாகக்
 கொள்க. வாய்ந்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிபாகலின்,
 அளிவளரென்னும் பிறவின்கொண்டது. சாரலென்பது
 ஆருபெயர். வன்புறையின் - வற்புறுத்துஞ் சொற்களால்.
 மெய்ப்பாடு அது. பயன் இடங்குறித்து வற்புறுத்தல். (16)

அருமையறிதல்.

அருமையறிதலென்பது ஆடிடத்துய்த்து அகலாநின்றவன்
 ஆயவெள்ளத்தையும் அவ்விடத்தையும் நோக்கி, இவளை

யானெய்தினேனென்பது மாயமோ? கனவோ? இன்னதென்று அறியேன்; இனியிவள் நமக்கு எய்தற்கு அரியவளென அவளது அருமையறிந்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

புணர்ப்போனிலனும்விசும்பும்பொருப்புந்தன்பூங்கழலின்
றுணர்ப்போதெனக்கணியாக்குந்தொல்லோன்றில்லைக்குழ்பொ
[ழில்வா
யினர்ப்போதணிசூழலேழைதன்வீர்மையிந்நீர்மையென்றூ
புணர்ப்போகனவோபிர்தோவறியேன்புகுந்ததுவே.

சுற்றமுமிடனுஞ் சூழலுநோக்கி
மற்றவளருமைமன்னனறிந்தது.

இ - ள். போது இணர் அணி சூழல் ஏழை தன் நீர்மை இந்நீர்மை என்றால் - பூங்கொத்துக்களை அணிந்த சூழலையுடைய ஏழை தனது நீர்மை இத்தன்மையாயின்— நிலனும் விசும்பும் பொருப்பும் புணர்ப்போன் - மண்ணையும் விண்ணையும் மண்ணின்கணுள்ள மலையையும் படைப்போன்—தன் பூ கழல் துணர்ப்போது எனக்கு அணி ஆக்கும் தொல்லோன் - தன்னுடைய பொலிவையுடைய திருவடியாகிய துணர்ப்போதுகளை எனக்கு முடியணியாக்கும் பழையோன்—தில்லை சூழ் பொழில் வாய் புகுந்தது - அவனது தில்லைக்கணுண்டாகிய சூழ்பொழிலிடத்து இவள் புகுந்தது—புணர்ப்போ கனவோ பிறிதோ அறியேன் - மாயமோ கனவோ! இரண்டு மன்றி வேறென்றோ! இன்ன தென்றறியேன். எ - று.

பூங்கழலென்பது பூப்போலுங் கழலென உவமைத் தொகையாய்க் கழலென்னுந் துணையாய் நின்றதெனினுமமையும், வீரக்கழலையுடைய துணர்ப்போதென்றுரைப்பினுமமையும், பொழில்வா யினர்ப்போதென்பாருமுளர்.

பிறிதோவென்பதற்கு நனவோவென்பாருமுள். புகுந்
ததுவே யென்பதில் வகாரம் வீகாரவகையான் வந்தது.
சுற்றம் - ஆயம். இடம் - அந்நிலம். சூழல் - அந்நிலத்துள்
ளும் புகுதற்கரிய அப்பொழில். மெய்ப்பாடு மருட்கை.
பயன் தலைமகளதருமையுணர்தல். (17)

பாங்கியையறிதல்.

பாங்கியையறிதலென்பது அருமையறிந்து வருந்தாநின்ற
தலைமகன் ஆயத்தோடு செல்லாநின்ற தலைமகளோடோக்க, அந்
நிலைமைக்கண் அவளும் இப்புணர்ச்சி இவளுக்குப் புலனாக்
கொல்லோவென உட்கொண்டு எல்லாரையும்போலன்றித் தன்
காதற்றோழியைப் பல்காற் கடைக்கண்ணாற் பார்க்கக்கண்டு,
இவள்போலும் இவட்குச்சிறந்தாள்; இதுவும் எனக்கோர் சார்பா
மெனவுட்கொண்டு அவள்காதற்றோழியை அழியாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

உயிரொன்றுளமுமொன்றேநேசிறப்பிவட்கென்னுடென்னப்
பயில்கின்றசென்றுசெவியுறநீன்படைக்கண்கள்வின்வாய்ச்
செயிரொன்றுமுப்புரஞ்செற்றவன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துப்
பயில்கின்றகூத்தனருளெனலாகும்பணிமொழிக்கே.

கடல்புரையாயத்துக் காதற்றோழியை
மடவரல்காட்ட மன்னனறிந்தது.

இ - ள். என்னொடு இவட்கு உயிர் ஒன்று உளமும்
ஒன்று சிறப்பு ஒன்று என்ன - என்னோடு இவட்கு உயிரு
மொன்று. மனமுமொன்று குரவர்களாற் செய்யப்படுஞ் சிறப்
புக்களும் ஒன்றென்று சொல்லி—பணி மொழிக்கு - தாழ்ந்த
மொழியையுடையாட்கு—சென் உற நீள் படைகண்கள்
சென்று பயில்கின்ற - செவியுறும் வண்ணம் நீண்ட படை
போலும் கண்கள் இவள்கட்சென்று பயிலாநின்றன. அத
னால் இவள்போலுமிவட்குச் சிறந்தாள். எ - று.

வீண் வாய் செயிர் ஒன்று முப்புரம் செற்றவன் - வீண் ணிடத்துக் குற்றத்தைப் பொருந்தின மூன்றுபுரத்தையுந் கெடுத்தவன்—தில்லை சிற்றலம்பலத்துப் பயில்கின்ற கூத் தன் - தில்லைச்சிற்றம்பலத்தின்கண் இடைவிடா தாடுகின்ற கூத்தையுடையான்—அருள் எனல் ஆகும் பணிமொழிக்கு- அவனதருளென்று துணியலாம் பணிமொழிக்கெனக் கூட்டுக.

அருளென்றது அருளான்வரும் ஆனந்தத்தை. மெய்ய் பாடு பெருமிதம். பயன் ஆற்றாமையீங்குதல்.

இப்பதினெட்டுப்பாட்டும் இயற்கைப்புணர்ச்சியையும் அது நிமித்தமாகிய கிளவியையும் நுதலின. இதனை இயற்கைப்புணர்ச்சியெனினும், தெய்வப்புணர்ச்சியெனினும், மூன்றுப்புணர்ச்சி யெனினும், காம்பப்புணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும். (18)

இயற்கைப்புணர்ச்சி முற்றிற்று.

பாங்கற்கூட்டம்.

இனிப்பாங்கற்கூட்டம் வருமாறு. தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன், தெருண்டுவரைதல் தலை; தெருளானின், தன்பாங்களுதைல் இடந்தலைப் பாட்டானதைல் இரண்டனு ளொன்றற் சென்றெய்தல் முறைமையென்ப. அவற்றுள், பாங்கற்கூட்டமாவது—

நீனைதல்வினாத லுற்றதுரைத்தல்
கழறன்மறுத்தல் கவன்றுரைத்தல்வே
வலியழிவுரைத்தல் விதியொடுவெறுத்த
வெந்துகூற வேதவிங்கி
வியலிடங்கேட்ட வியலிடங்கூறல்
வற்புறுத்தல்குறி வழிச்சேறல்காண்டல்

வியந்துரைத்தலம் மெல்லியறன்னைக்
கண்டமைகூறல் கருத்துக்கேற்பச்
செவ்விசெப்ப லவ்விடத்தேக
லீங்கிவைநிற்க விடந்தலைதனக்கு
மாங்கவண்மெலிதல் பொழில்கண்டுமகிழ்த
னீங்காமகிழ்வொடு நிலைகண்டுவியத்த
றளர்வகன்றுரைத்தன் மொழிபெறவருந்தல்
கண்புதைவருத்தங் காவனாண்விட
னன்பொடுசென்று நன்மருங்கணைந
லீன்றியமையாமை யாயத்துய்த்த
வின்றுவருந்த விகழாரைந்துந்
துன்றுபாங்கற் றுறையெனமொழிப.

இ - ள். பாங்களைநினைதல், பாங்கன்வினாதல், உற்ற
துரைத்தல், கழறியுரைத்தல், கழற்றெதிர்மறுத்தல், கவன்
துரைத்தல், வலியவுரைத்தல், விதியொடுவெறுத்தல், பாங்க
னொன்றுரைத்தல், இயலிடங்கேட்டல், இயலிடங்கூறல், வற்
புறுத்தல், குறிவழிச்சேறல், குறிவழிக்காண்டல், தலைவனை
வியந்துரைத்தல், கண்டமைகூறல், செவ்விசெப்பல், அவ்
விடத்தேகல் இப்பதினெட்டுக் கிளவியுநிற்க, இடந்தலை
தனக்கும், மின்னரிடைமெலிதல், பொழில் கண்டுமகிழ்தல்,
உயிரெனவியத்தல், தளர்வகன்றுரைத்தல், மொழிபெறவருந்
தல், நாணிக்கண்புதைத்தல், கண்புதைக்கவருந்தல், நாண்விட
வருந்தல், மருங்கணைதல், இன்றியமையாமையகூறல், ஆயத்
துய்த்தல், நின்றவருந்தல் என விவைமுப்பதும் பாங்கற்
கூட்டமாம். எ - று. அவற்றுள்—

பாங்களை நினைதல்.

பாங்களைநினைதலென்பது தெய்வப்புணர்ச்சிய திறுதிக்கட்
சென்றெய்துதற் கருமைநினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன்

அவள் கண்ணுலறியப்பட்ட காதற்றேழியை நயந்து, இவள் அவட்குச்சிறந்ததுணையன்றே; அத்துணை எனக்குச் சிறந்தாளல்லள்; எனக்குச் சிறந்தானைக்கண்டு இப்பரிசுரைத்தாற்பின்னிவளைச்சென்றெய்தக் குறையில்லையெனத் தன்காதற்பாங்களை நினையாரிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

**புங்கனையார்புன்றென்புலியூர்புரிந்தம்பலத்து
ளங்கனையாண்டுகொண்டாடும்பிராநடித்தாமரைக்கே
பாங்கனையானன்பண்பனைக்கண்டிப்பரிசுரைத்தா
லீங்கனையார்தடுப்பார்மடப்பாவையையெய்துதற்கே.**

எய்துதற்கருமை யேழையிற்றேன்றப்
பையுளுற்றவன் பாங்களைநினைந்தது.

இ - ள். பூகளை ஆர் புனல் தென் புலியூர் அம்பலத்து புரிந்து - பூக்களையுடைத்தாய் முழங்குதனிறைந்த புனலையுடைத்தாகிய தென்புலியூரம்பலத்தின்கண் விரும்பி—ஆங்கு எனை ஆண்டு கொண்டு ஆடும் பிரான் அடி தாமரைக்கே பாங்களை - அவ்வாறென்னை யாண்டுகொண்டு ஆடும் பிரானுடைய அடியாகிய தாமரைக்கே பாங்காயுள்ளானை—யான் அன்ன பண்பனை - என்னையொக்கு மியல்பையுடையானை—கண்டு இப்பரிசு உரைத்தால் - கண்டு நிகழ்ந்த விப்பரிசையுரைத்தால்—மடம் பாவையை எய்துதற்கு ஈங்கு'எனை தடுப்பார் யார் - மடப்பாவையை எய்துதற்கு இவ்வுலகத்தின்கண் என்னைத்தடுப்பார் யாவர்? ஒருவருமில்லை. எ - று.

அம்பலத்துளாடும் பிரானெனவியையும். தென்புலியூர் புரிந்தம்பலத்துளாங்களை யாண்டுகொண்டென்பதற்குப் பிறவுமுரைப்ப. ஆங்கென்றார் ஆண்டவாறசொல்லுதற்கருமையான். ஏழையினென்புழி இன் ஏழனுருபு; அது புறனடையாற் கொள்ளப்பட்டது. பையுள் - நோய்; மயக்கமெனிணுமமையும். மெய்ப்பாடு அசையுபற்றிவந்த அழுகை

என்னை, “இனிவேயிழவே யசைவே வறுமைபென—விளிவில்
கொள்கை யழகை நான்கே.” * என்றாராகலின். பயன்
ஆற்றமைநீங்குதல். மேற்றோழியால் என்குறை முடிக்கலா
மென்றுகருதிப் பெயர்ந்த தலைமகன் பாங்கனால் முடிப்ப
லெனக்கருதினென்பது. என்னை, தமரான் முடியாக்
கரும முளவாயினன்றே பிறரைக் குறையுற வேண்டுவ
தென்பது. (19)

பாங்கன் வினா தல்.

பாங்கன் வினா தென்பது தன்னைநினைந்து வாராநின்ற தலை
மகனைத் தான் எதிர்ப்பட்டு அடியிற்கொண்டு முடிசாறு நோக்கி,
நின்னுடைய தோள்கள் மெலிந்து நீ யிவ்வாறாதற்குக் காரண
மென்னேவென்று பாங்கன்முந்துற்று வினாவாநிறல். அதற்
குச் செய்யுள்—

சிறைவான்புனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துமென்சிந்தையுள்ளு
முறைவானுயர்மதிர்கூடலினாய்ந்தவொண்டந்தமிழின்
றுறைவாய்நுழைந்தனையோவன்றியேழிசைச்சூழல்புக்கோ
விறைவாதவரைத்தோட்கென்கொலாம்புருந்தெய்தியதே.

கலிகெழுதிரடோண் மெலிவதுகண்ட
இன்னுயிர்ப்பாங்கன் மன்னனைவினாது.

இ - ள். சிறை வான் புனல் தில்லை சிற்றம்பலத்தும்
என் சிந்தையுள்ளும் உறைவான் - காவலாயுள்ள மிக்க நீரை
யுடைய தில்லைச்சிற்றம்பலமாகிய நல்லவிடத்தும் என்னெஞ்ச
மாகிய தீயவிடத்தும் ஒப்பத்தங்குமவனது—உயர் மதில்
கூடலின் ஆய்ந்த ஓள் தீந்தமிழின் துறைவாய் நுழைந்த
னையோ - உயர்ந்த மதிலையுடைய கூடலின்கணராய்ந்த

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். 5.

ஒள்ளிய வினிய தமிழின்றுறைகளிடத்து நுழைந்தாயோ?—
அன்றி ஏழிசை சூழல் புக்கோ - அன்றி ஏழிசையினது
சூழலின்கட் புகுதலானே—இறைவா - இறைவனே—தட
வரை தோட்கு புகுந்து எய்தியது என் கொலாம் - பெரிய
வரைபோலு. நின்றோள்கட்கு மெலியப்புகுந் தெய்திய
தென்னே? எ - று.

.தமிழின்றுறைகளாவன ஈண்டு அகமும் புறமுமாகிய
பொருட்கூறு. ஏழிசையாவன குரல் முதலாயின. சூழ
லென்றது அவற்றானியன்ற பண்ணும் பாடலுமுதலாயின
வற்றை. கொல் கொலாமென வீறுதிரிந்தது; ஆம் அசை
நிலையெனினுமமையும். கலி - புகழான் வருமாரவாரம்;
தழைத்த வெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு அணங்குபற்றி
வந்த அச்சம். என்னை, “அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம்
பிறையெனப்—பிணங்கல் சாலா வச்ச நான்கே.” * என்ற
ராகவின். பயன் தலைமகற்கு உற்றதுணர்தல். (20)

உற்றதுரைத்தல்.

உற்றதுரைத்தலென்பது எதிர்ப்பட்டு வினாவாநின்ற பாங்க
னுக்கு, நெருநிலைநாட் கைலைப்பொழிற்கட் சென்றேன்; அவ்
விடத்து ஒரு சிற்றிடைச்சிறுமான்வழிக் குறத்தியால் இவ்வாரு
யினெனெனத் தனக்குற்றது கூறநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கோம்பிக்கொதுங்கிமேயாமஞ்சுருஞ்சரங்கோவிழைக்கும்
பாம்பைப்பிடித்துப்படங்கிழித்தாங்கப்பணைமுலைக்கே
தேம்பற்றுடியிடைமான்மடநோக்கிதில்லைச்சிவன்ரு
ளாம்பொற்றடமலர்குடுமென்றொற்றலகற்றியதே.

மற்றவன் வினவ

உற்ற துரைத்தது.

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். 8.

இ - ள். கோம்பிக்கு ஒதுங்கி மேயா மஞ்ஞை - ஓந்திக் கொதுங்கிப் புறப்பட்டிரைகவராத மயில் - குஞ்சரம் கோள் இழைக்கும் பாம்பைப் பிடித்து படம் கிழித்தாங்கு - குஞ்சரத்தைக் கோளிழைக்கவல்ல பாம்பைப்பிடித்துப் படத்தைக் கிழித்தாற்போல் - மான் மடம் நோக்கி அ பனை முலைக்கு தேம்பல் துடி இடை - மானின் மடநோக்குப்போலும் நோக்கையுடையானுடைய அப்பனைமுலையானே தேய்தலை யுடையதுடிபோலுமிடை - தில்லை சிவன் தாள் ஆம் பொன் தடமலர் சூடும் என் ஆற்றல் அகற்றியது - தில்லைக்கணுள னாகிய சிவனுடைய தாளாகியபொன்போற் சிறப்புடைய பெரியதாமரைப்பூவைச் சூடுகின்ற எனது வலியை நீக்கிற்று. எ - று.

குஞ்சரம் தான் உவமையன்றி உவமைக்கடையாய் அதனாற்றல் விளக்கிநின்றது. தடமலர் தான் உவமிக்கப் படும் பொருளன்றி உவமிக்கப்படும் பொருட்கடையாய் அதனாற்றல் விளக்கி நின்றது. அப்பனைமுலைக்கே யென்றி ழித்தது இவள் முலையைநோக்கி யன்று, முலையென்னுஞ் சாதியைநோக்கி. துடியிடையையுடைய மான்மடநோக்கி என்னாற்றலகற்றியது மஞ்ஞை பாம்பைப்பிடித்துப் படத் தைக்கிழித்தாற்போலுமெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் பாங்கற்குணர்த்துதல். (21)

கழறியுரைத்தல்.

கழறியுரைத்தலென்பது உற்றதுரைப்பக்கேட்ட பாங்கன், இஃது இவன்றலைமைப்பாட்டிற்குப் போதாதென உட்கொண்டு, நீ ஒரு சிறுமான் விழிக்கு யான் இவ்வாறாயினென்றல் நின் கற்பனைக்குப் போதாதெனக் கழறிக்கூற நிற்றல். அதற்குச் செய்யுள் -

உளமாம்வகைநம்மைய்யவந்தாண்டுசென்றும்பருய்யக்
 களமாம்விடமமீர்தாக்கியதில்லைத்தொல்லோன்கயிலை
 வளமாம்பொதும்பரின்வஞ்சித்துநின்றோர்வஞ்சிம்மருங்கு
 விளமான்விழித்ததென்றோவின் றெம்மண்ணவிரங்கியதே.

வெற்பனைத்தன் மெய்ப்பாங்கன்
 கற்பனையிற் கழறியது.

இ - ள். உளம் ஆம் வகை உய்ய வந்து நம்மை
 ஆண்டு - உளமாயும் இலமாயும் மாறிவாராது நாமொரு
 படியே உளமாம் வண்ணம் பிறவித் துன்பத்திற் பிழைக்கத்
 தான்வந்து நம்மையாண்டு—உம்பர் உய்ய - உம்பரெல்லாந்
 தன்கட்சென்று பிழைக்க—களம் ஆம் விடம் அமிர்து
 ஆக்கிய தில்லை தொல்லோன் கயிலை - மிடற்றின்கணுளதாகு
 நஞ்சையமிர்தமாக்கிய தில்லைக்கணுளாகிய பழையோனது
 கையிலில்—வளம் மா பொதும்பரின் வஞ்சித்து நின்று -
 வளவிய மாஞ்சோலைக்கண் வருத்துவதென் றறியாமல்
 நின்று—வஞ்சி மருங்குல் ஒரு இளமான் விழித்தது என்றோ
 எம் அண்ணல் இன்று இரங்கியது - வஞ்சிபோலு மருங்குலை
 யுடையதோரிளமான் விழித்ததென்றோ எம்மண்ணல் இன்
 றிரங்கியது! இது நின்றபெருமைக்குத் தகாது. எ - று.

நம்மையென்றது தம்மைப்போல்வாரை. களமார்விட
 மென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு எள்ளல்பற்றிவந்தநகை.
 என்னை, “எள்ள விளமை பேதைமை மடனென்—றுள்ளப்
 பட்ட நகை நான் கென்ப.” * என்றாராகவின். பயன்
 கழறுதல். (22)

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல். 4.

கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

கழற்றெதிர்மறுத்தலென்பது காதற்பாங்கள் கழறவும் கேளானாய்ப் பின்னும் வேட்கைவயத்தையநின்று, என்னாற் காணப்பட்ட வடிவை நீ கண்டிலை; கண்டனையாயிற் கழற யென்று அவனொடு மறுத்துரைத்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சேணிற் பொலிசெம்பொன்மாளிகைத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
மாணிக்கக்கூத்தன்வடவான்கயிலைமயிலைமன்னும்
பூணிற் பொலிகொங்கையாவியையோவியப்பொற்கொழுந்தைக்
காணிற்கழறலைகண்டிலைமென்றோட்கரும்பினையே.

ஆங்குயிரன்ன பாங்கன்கழற

வளந்தருவெற்ப னுளந்தளர்ந்துரைத்தது.

இ - ள். சேணில் பொலி செம்பொன் மாளிகை தில்லை சிற்றம்பலத்து - சேய்மைக்கண் விளங்கித் தோன்றாநின்ற செம்பொனானியன்ற மாளிகையையுடைய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்கணுளாகிய—மாணிக்கம் கூத்தன் வட வான்கயிலை மயிலை - மாணிக்கம்போலுங் கூத்தனது வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரிய கைலைக்கண்வாழுமயிலை—மன்னும் பூணின் பொலி கொங்கை ஆவியை - பொருந்திய பூண்களாற் பொலிகின்ற கொங்கையையுடைய என்னுயிரை—ஓவியம். பொன் கொழுந்தை காணின் கழறலை - ஓவியமாகிய பொற்கொழுந்தைக் கண்டனையாயிற் கழறாய்—மென் தோள் கரும்பினே கண்டிலை - மென்றோனையுடைய கரும்பைக் கண்டிலை. எ - று.

மாணிக்கக்கூத்தனென்புழி மாணிக்கத்தைக் கூத்திற் குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். பொற்கொழுந்து பொன்னை வண்ணமாகக்கொண்டெழுதியகொழுந்து. மென்

ரோட்கரும்பினை யென்பதற்கு மெல்லியதோளிலெழுதிய கரும்பையுடையானே யெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு அழு கையைச்சார்ந்து வருத்தம்பற்றிவந்த விளிவரல். என்கை, "மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மையோ—டியாப்புற வந்த விளிவர னுன்கே." * என்றாராகலின். பயன் பாங்களை யுடம் படுவித்தல். பாங்கன் கழறவும் இவ்வகைமறுத்துரைத்தா னென்பது. (23).

கவன்றுரைத்தல்.

கவன்றுரைத்தலென்பது மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்பக் கண்ட பாங்கன் ஒருகாலத்துங் கலங்காதவுள்ளம் இவ்வாறு கலங்குதற்குக் காரணமென்னோவெனத் தலைவனுடன் கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

விலங்கலைக்கால்விண்டுமேன்மேலிடவிண் னுமண்ணுமுந்நீர்க்
கலங்கலைச்சென்றவன்றுங்கலங்காய்கமழ்கொன்றைதுன்று
மலங்கலைச்சூழ்ந்தசிற்றம்பலத்தானருளில்லவர்போற்
றுலங்கலைச்சென்ற்தென்னோவள்ளலுள்ளந்துயர்கின்றதே,

கொலைக்களிற்றண்ணல் குறைநயந்துரைப்பக்
கலக்கஞ்செய்பாங்கன் கவன்றுரைத்தது.

இ - ள். விலங்கலை கால் விண்டு மேன்மேல் இட -
மலைகளைக் காற்றுப்பிளந்து மேலுமேலுபிட — விண்ணும்
மண்ணும் முந்நீர் கலங்கலை சென்ற அன்றும் கலங்காய் -
வானுலகும் மண்ணுலகும் முந்நீராற் கலங்குதலையடைந்த
விடத்துங் கலங்குந்தன்மையையல்லை — கமழ் கொன்றை
துன்றும் அலங்கலை சூழ்ந்த சிற்றம்பலத்தான் அருள் இல்ல
வர் போல் துலங்கலை சென்று - கமழாநின்ற கொன்றைப்பூ.

* தொல், பொருள், மெய்ப்பாட்டியல், 4.

நெருங்கிய மாலையை முடிமாலையாகச் சுற்றிய சிற்றம்பலத்தானது அருளையுடைய ரல்லாதாரைப்போலத் துளங்குதலையடைந்து—வள்ளல் உள்ளம் துயர்கின்றது இது என்னோ—வள்ளலே, நினதுள்ளந் துயர்கின்றது இஃதென்னோ! எ - று.

விண்டென்பது பிளந்தென்பதுபோலச் செய்வதன் நொழிற்குஞ் செய்விப்பதன் நொழிற்கும் பொது. இவனது கலக்கத்திற்குக் காரணமாய் அதற்கு முன்னிகழ்தனோக்கிச் சென்றவன்றுமென இறந்தகாலத்தாற் கூறினான். வள்ளலென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது. இதென்னோ வென்பது வினாவதல் கருதாது அவனது கவற்சியை விளக்கி நின்றது. கலக்கஞ்செய்பாங்கள் - கலங்கியபாங்கள்; தலைமகனைக் கலக்கிய பாங்கனெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு இளிவரல். பயன் கழறுதல். மேற்பொதுவகையாற் கழறினான், ஈண்டு விசேடவகையாற் கழறினென்பது. (24)

வலியழிவுரைத்தல்.

வலியழிவுரைத்தலென்பது பாங்கள் கவன்றுரையா நிற்ப, முன்பு இத்தன்மையேனாகிய யான் இன்று ஒருசிறுமான் விழிக்கு இவ்வாறாயினெனெனத் தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறி வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தலைப்படுசால்பினுக்குந்தளரேன்சித்தம்பித்தனென்று
மலைத்தறிவாரில்லையாரையுந்தேற்றுவனெத்துணையுங்
கலைச்சிறுதிங்கண்மலைத்தகின்றம்பலவன்கயிலை
மலைச்சிறுமான்விழியாலழிவுற்றுமயங்கினனே.

நிறைபொறைதேற்ற நீதியொடுசொல்பு
மறியுறுநோக்கிற்கு வாடினெனென்றது.

இ - ள். தலைப்படு சால்பினுக்கும் தளரேன் - முன் தலைமையாய் அமைதியானு முள்ளந் தளரேன் — சித்தம்

பித்தன் என்று மலைத்து அறிவார் இல்லை - பிறழவுணர்ந்தாயென்று மாறுபட்டறிவாருமில்லை—யாரையும் எத்துணையும் தேற்றுவன்-பிறழவுணர்ந்தார் யாவரையும் மிகவுந் தெளிவிப்பாநிற்பேன்—கலை சிறு திங்கள் மலைத்த சிற்றம்பலவன் கயிலைமலை சிறுமான் விழியால் அழிவுற்று மயங்கினன் - இப்பொழுது ஒருகலையாகிய சிறியபிறையைச் சூடிய சிற்றம்பலவனது கைமலைக்கணுண்டாகிய சிறுமானினது விழியால் அழிந்து மயங்கினேன். எ - று.

சால்பழிந்துள்ளந்தளரேனென்பான் சால்பினுக்குந்தளரேனென்றான். தலைப்படு சால்பென்பதற்கு எல்லாப்பொருளுஞ் சிவனைத்தலைப்பட்டுச் சென்றொடுங்கும் ஊழியிறுதி யென்றுரைப்பினுமமையும். நிறையும் பொறையுஞ் சால்பும் தலைப்படு சால்பென்றதனாற்பெற்றும். பித்தனென்று மலைத்தறிவாரில்லையென்றதனால் தேற்றம்பெற்றும். யாரையுந் தேற்றுவனென்றதனால் நீதிபெற்றும், கலங்கினுரைத்தெளிவித்தல் நீதியாகலான். ஈண்டுத்தன்னை யுயர்த்தலென்னுங் குற்றந்தங்காது, சால்புமுதலாயினவற்றை இப்பொழுதுடையேனென்னுமையின். சால்பு “அன்புநா னொப்புரவுகண்ணோட்டம் வாய்மையோ — டைந்துசால் பூன்றிய தூண்” * என்பதனானறிக. நோக்கிற்கு - நோக்கினால். மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன் ஆற்றாமையுணர்த்தல். இதுவும் மேலதேபோல மறுத்துரைத்தானென்பது. (25)

விதியொடுவெறுத்தல்.

விதியொடுவெறுத்தலென்பது வலியழிந்தமைகூறி வருந்தாநின்ற தலைமகன் பாங்கனொடுபுலந்து வெள்கி, யான்செய்த நல்

* திருக்குறள், சான்றாண்மை. 3.

வினையும்வந்து பயன்றந்ததில்லையெனத் தன் விதியொடு வெறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நல்வினையுந்நயந்தந்தின்றுவந்துநடுங்குமின்மேற்
கொல்வினைவல்லனகோங்கரும்பாமென்றுபாங்கன்சொல்ல
வில்வினைமேருவில்வைத்தவன்றில்லைதொழாரின்வெள்கித்
தொல்வினையாற்றுயரும்மெனதாருயிர்துப்புறவே.

கல்விமிகுபாங்கன் கழறவெள்கிச்
செல்வமிகுசிலம்பன் றெரிந்துசெப்பியது.

இ - ள். கொல் வினை வல்லன நடுங்கு மின் மேல்
கோங்கு அரும்பு ஆம் என்று பாங்கன் சொல்ல - கொல்லுந்
தொழிலை வல்லன நடுங்கு மின்மேலுண்டாகிய கோங்கரும்பு
களாமென்று யான் பற்றுக்கோடாக நினைந்திருந்த பாங்கன்
றானே இகழ்ந்து சொல்லுதலால்—வெள்கி தொல் வினையால்
துயரும் எனது ஆர் உயிர் துப்புற - நாணிப் பழையதாகிய
தீவினையாற்றுயருநின்ற எனது அரியவுயிர் வலியுறும்
வண்ணம்—நல்வினையும் வந்து நயம் தந்தின்று - யான்
உம்மைச்செய்த நல்வினையும் வந்து பயன்றந்ததில்லை. எ - று.

வில் வினை மேருவில் வைத்தவன் தில்லைதொழாரின்
வெள்கி - வில்லின்றொழிவினை மேருவின்கண்வைத்தவனது
தில்லைதொழாதாரைப்போல வெள்கியெனக்கூட்டுக.

உம்மை எச்சவும்மை, கல்வியேயுமன்று யென்றவாறு.
நல்வினை தீவினையைக்கெடுக்குமாயினும் யான்செய்த நல்வினை
அது செய்ததில்லையென்பது கருத்து. நாணிநூர்மேனி
வெள்குதலான், வெள்கியென்றான். துப்புறவென்னுமெச்சம்
தந்தின்றென்பதில் தருதலென்பதனோடு முடிந்தது. துப்புறத்
துயருமென்றியைத்து மிகவுந் துயருமென முற்றுகவுரைப்

பினுமமையும். நல்வினையுந் நயந்தந்ததென்பது பாடமாயின், குறிப்புநிலையாகக் கொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. ()

பாங்கறொந்துரைத்தல்.

பாங்கறொந்துரைத்தலென்பது விதியொடுவெறுத்து வருந் தாநிற்பக் கண்டபாங்கன், அமிர்தமும் மழையும் தங்குணங் கெடினும் நின்குணங்கெடாதீ ஒருத்திகாரணமாக நின்சீலத்தை நினையாதவாறு இவ்வாறாகிய எனது தீவினையின்பயனும் இத் தீனையன்றோவெனத் தானும் அவனோடுகூட வருந்தாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆலத்தினுலமிர்தாக்கியகோன்றில்லையம்பலம்போற்
கோலத்தினுள்பொருட்டாகவமிர்தங்குணங்கெடினுங்
காலத்தினும்மழைமாறினுமாருக்கவிகைநின்பொற்
சீலத்தைநீயுந்நியாதொழிவதென்றீவினையே.

இன்னுயிர்ப்பாங்க னேழையைச்சுட்டி
நின்னதுதன்மை நினைந்திலையென்றது.

இ - ள். ஆலத்தினுல் அமிர்து ஆக்கிய கோன் தில்லை அம்பலம்போற் கோலத்தினுள் பொருட்டு ஆக - நஞ்சால் அமிர்தத்தையுண்டாக்கிய இறைவனது தில்லையம்பலம் போலும் அழகையுடையாளொருத்திகாரணமாக—அமிர்தம் குணம் கெடினும் காலத்தினுள் மழை மாறினும் - அமிர்தம் தன்குணங்கெடினும் பெய்யுங்காலத்து மழை பெய்யாது மாறினும்—மாறாக் கவிகை நின் பொன் சீலத்தை - மாறாத வண்மையையுடைய நினது பொன்போலப் பெறுதற்கரிய ஒழுக்கத்தை—நீயும் - அறிவதறிந்த நீயும்—நினையாது ஒழிவது. என் தீவினை - அறியாதொழிகின்றது எனது தீவினைப் பயன். எ - று.

நஞ்சின்றன்மையொழிந்து அமிர்தஞ்செய்யுங் காரியத்தைச் செய்தவின், அமிர்தாக்கியவென்றார். ஆலத்தினு

லென்னு மூன்றாவது பாலாற்றயிராக்கிய வென்பதுபோல
 நின்றது. நஞ்சினாலோர் போனகத்தையுண்டாக்கிய வென்னு
 மமையும். அம்பலம்போலுமென்னு முவமை பட்டாங்கு
 சொல்லுதற்கண்வந்தது; புகழ்தற்கண் வந்ததென்பார்
 அம்பலம்போற் கோலத்தினுள் பொருட்டேயாயினுமாக
 வென முற்றுகவுரைப்ப. மாறாக்கனிகையென வண்மையிசுத்
 துக்கூறினான், தானுமொன்றிரக்கின்றானாகலின். மாறாக்க
 கனிகைநீயுமெனக் கூட்டினுமமையும். மெய்ப்பாடு இளிவரல்.
 பயன் தலைமகனைத்தெருட்டல். (27)

இயலிடங்கேட்டல்.

இயலிடங்கேட்டலென்பது தலைமகனுடன் கூடவருந்தா
 சின்ற பாங்கன் யானும் இவனுடன்கூட வருந்தினால் இவனை
 ஆற்றுவிப்பாரில்லையென அது பற்றுக்கோடாகத் தானாற்றி
 சின்று, அதுகிடக்க, நின்றாற்காணப்பட்ட வடிவுக்கு இயல்
 யாது? இடம் யாது? கூறுவாயாகவென அவளுடைய இயலும்
 இடமுங் கேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நின்னுடைநீர்மையுநீயும்வ்வாறுநினைத்தெருட்டு
 மென்னுடைநீர்மையிதென்னென்பதேதில்லையேர்கொண்முக்க
 மன்னுடைமால்வரையோமலரோவிசும்போசிலம்பா [ண்
 வென்னிடம்யாதியனின்னையின்னேசெய்தவிர்ங்கொடிக்கே.

கழுமலெய்திய காதற்றேழுன்
 செழுமலுநாடனைத் தெரிந்துவியுது.

இ - ள். நின்னுடை நீர்மையும் இவ்வாறு - நின்னு
 டைய வியல்பாகிய குணமும் இவ்வாறாயிற்று—நீயும் *இவ்
 வாறு - ஒருகாலத்துங் கலங்காத நீயும் இத்தன்மையை
 யாயினாய்—நினைத் தெருட்டும் என்னுடைய நீர்மையிது என்
 என்பதே - இனி நினைத் தெளிவிக்கும் என்னுடைய

வியல்பு யாதென்று சொல்லுவதோ! அதுகிடக்க—சிலம்பா -
 சிலம்பா—நினை இன்னே செய்த ஈர்ங் கொடிக்கு - நினை
 யித்தன்மையாகச் செய்த இனியகொடிக்கு—தில்லை ஏர்
 கொள் முக்கண் மன்னுடை மால் வரையோ மலரோ
 விசம்போ இடம் என் இயல் யாது - தில்லைக்கணுளனாகிய
 அழகு பொருந்திய மூன்றுகண்ணையுடைய மன்னனது
 பெரிய கைலைமையோ தாமரைப்பூவோ வானோ இடம் யாது?
 இயல் யாது? கூறுவாயாக. எ - று.

என்னென்பதென்னு மேகாரம் வினா; அசைநிலை
 யெனினுமமையும். பிறர்கண்போலாது மூன்றுயிருந்தன
 வாயினும் அவைதாம் ஓரழகுடையவென்னுங் கருத்தால்,
 ஏர்கொண்முக்கணென்றார். கமுகம் மயக்கம். மெய்ப்பாடு
 அச்சம். பயன் தலைமகனையாற்றுவித்தல். (28)

இயலிடங்கூறல்.

இயலிடங்கூறலென்பது இயலிடங்கேட்ட பாங்கனுக்குத்
 தான் அவனை யெய்தினுற்போலப் பெரியதோ ராற்றுதலையுடை
 யளய் நின்று, என்னொற்காணப்பட்ட வடிவுக்கு இயல் இவை;
 இடம் இது; என்று இயலும் இடமுங்கூறாநின்றல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

விழியாற்பிணையாம்விளங்கியலான்மயிலாமிழற்று
 மொழியாற்கிளியாமுதுவானவர்தமுடித்தொகைகள்
 கழியாக்கழற்றில்லைக்கூத்தன்கயிலைமுத்தம்மலைத்தேன்
 கொழியாத்திகழும்பொழிற்கெழிலாமெங்குலதெய்வமே.

அமுங்கலெய்திய வாருயிர்ப்பாங்கற்குச்
 செழுங்கதிர்வேலோன் நெரிந்துசெப்பியது.

இ - ள். முது வானவர் தம் முடித் தொகைகள் கழி
 யாக் கழல் - தலைவராகிய இந்திரன் முதலாகிய தேவர்க

ஞடைய முடித்திரள்கள் நீங்காத கழலையுடைய—தில்லைக் கூத்தன் கயிலை - தில்லைக் கூத்தனது கைலைமையிடத்து— முத்தம் மலைத் தேன் கொழியாத் திகழும் பொழிற்கு எழில் ஆம் எம் குலதெய்வம் - முத்துக்களைப் பெருந்தேன் கொழித்து விளங்கும்பொழிற்கு அழகாம் எம்முடைய நல்ல தெய்வம்—விழியான் பிணை ஆம் - விழிகளாற் பிணையாம்— விளங்கு இயலான் மயில் ஆம் - விளங்காநின்ற இயலான் மயிலாம்—மிழற்று மொழியான் கிரியாம் - கொஞ்ச மொழி யாற் கிரியாம். எ - று.

இயல் இன்னவென்றும் இடம் கைலைப்பொழிலென்றுங் கூறப்பட்டனவாம். முத்தம் யானைக்கோட்டினும் வேயினும் பிறந்த முத்து. அழுங்கல் இரக்கம். செழுமை வளமை. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் பாங்கற்குணர்த்தல். (29)

வற்புறுத்தல்.

வற்புறுத்தலென்பது இயலிடங்கூறக் கேட்ட பாங்கன் நீ சொன்ன கைலையிடத்தே சென்று இப்பெற்றியானைக்கண்டு இப்பொழுதேவருவன்; அவ்வளவும் நீ யாற்றுவாயாதல்வேண்டுமெனத் தலைமகனை வற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சூயிலைச்சிலம்படிக்கொம்பினை ந்தில்லையெங்குத்தப்பிரான்
கயிலைச்சிலம்பிற்பைம்பும்புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய்
மயிலைச்சிலம்பகண்டியான்போய்வருவன்வண்பூங்கொடிகள்
பயிலைச்சிலம்பெதீர்கூய்ப்பண்ணைநண்ணும்பளிக்கறையே.

பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை
வயங்கெழுபுகழோன் வற்புறுத்தியது.

இ - ள். சிலம்ப - சிலம்பனே — சூயிலை - சூயிலை —
சிலம்பு அடிக் கொம்பினை - சிலம்படியையுடையதோர்

கொம்பை—தில்லை எம் கூத்தப்பிரான் கயிலைச் சிலம்பில் பைம் பூம்புனம் காக்கும் கரும் கண் செவ்வாய் மயிலை - தில்லைக்கனுளனாகிய எம்முடைய கூத்தப் பிரானது கைலை யாகிய சிலம்பின்கட் பைம்பூம்புனத்தைக் காக்குங் கரிய கண்ணையுஞ் சிவந்த வாயையுமுடையதோர் மயிலை—வண் பூங் கொடிகள் பயிலச் சிலம்பு எதிர் கூய்ப் பண்ணை நண் ணும் பளிக்கு அறை யான்போய் - வளவிய பூவையுடைய கொடிகள் போலும் ஆயத்தார் நெருங்க அவரோடு சிலம்பிற் கெதிர்கூவித்தான் விளையாட்டைப் பொருந்தும் பளிக்கறைக் கண் யான் சென்று—கண்டு வருவன் - கண்டுவருவேன் நீ யாற்றுவாயாக. எ - று.

கூத்தப்பிரான் என்பது கூத்தனாயினும் பிரானாயுள் ளான் என்றவாறு. பெயர்ந்துரைத்தல் கழறமறுத்துரைத் தல்; ஆற்றுத்தன்மையையுய்ப் பெயர்ந்து இயலும் இடனுங் கூறியவெனினுமமையும். வயவென்னுமுரிச்சொல் விகார வகையால் வயமென நின்றது. சிறுபான்மை மெல்லெழுத் துப் பெற்றதெனினுமமையும். கெழுசாரியை. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் வற்புறுத்தல். (30)

குறிவழிச்சேறல்.

குறிவழிச்சேறலென்பது தலைமகளை வற்புறுத்தி அவன் குறிவழிச் செல்லாநின்ற பாங்கன் இத்தன்மையானே யான் அவ் விடத்துக்காணலாங் கொல்லோவென அந்நினைவோடு செல்லா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கொடுங்கால்குலவரையேழ்ப்பொழிலெழில்குன்றமன்று
நடுங்காதவனைநடுங்குநுடங்குநடுவுடைய
விடங்காலயிற்கண்ணிமேவுங்கொலாந்தில்லையீசன்வெற்பிற்
றடங்கார்தருபெருவான்பொழிநீழலந்தண்புனத்தே.

அறைகழலண்ண லருளினவழியே
நிறையுடைப்பாங்க னினைவொடுசென்றது.

இ - ள். கொடுங் கால் குலவரை ஏழு ஏழ்பொழில்
எழில் குன்றும் அன்றும் நடுங்காதவனை - கொடியகாற்றூற்
குலமலைகளேழும் பொழிலேழும் அழகுக்கெடும் ஊழியிறுதி
யாகிய அன்றும் நடுங்காதவனை—நடுங்க நுடங்கும் நடு
உடைய விடம் கால் அயிற்கண்ணி - நடுங்குவிக்கும் இடை
யையுடைய நஞ்சைக்காலும் வேல்போலுங் கண்ணையுடை
யாள்—தில்லை ஈசன் வெற்பில் தடம் கார் தரு பெருவான்
பொழில் நீழல் தண் புனத்து மேவும் கொலாம் - தில்லைக்க
ஊளாகிய ஈசனது வெற்பிடத்துப் பெரிய முகில்போலும்
மிகவும் பெரிய பொழிலினீழ்லையுடைய குளிர்ந்த புனத்தின்
கண் மேவுமோ மேவானோ? எ - று.

கொடுங்காலெனச் சந்தனோக்கித் திரியாது நின்றது.
கொடுங்காலுமெனவெண்ணினுமமையும். நடுங்க நுடங்கு
மென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய் நடுக்குமென்னும்
பொருள்பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின; ஐகாரம் அசை
நிலையெனினுமமையும். தருவென்பது ஒருவமைவாய்பாடு.
தடங்கார் தருபெருவான் பொழிலென்பதற்குக் கார்,தங்கும்
பொழிலெனினுமமையும். நிறை - ஐம்பொறிகளையுமடக்கு
தல். மெய்ப்பாடு பெருமிதஞ் சார்ந்த மருட்கை. பயன்
உசாவியுணர்தல்.

(31)

குறிவழிக்காண்டல்.

குறிவழிக்காண்டலென்பது குறிவழிச்சென்ற பாங்கன்
தன்னை அவள் காணாமல் தானவளைக் காண்பதோரணிமைக்க
ணின்று, அவன் சொன்ன இடமும் இதுவே; இயலும் இவையே;
இவளும் அவளே யென்று ஐயமறத் தெளியக்காணுநிற்பல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

வடிக்கணிகைவஞ்சியஞ்சுமிடையிதுவாய்பவளந்
 துடிக்கின்றவாவெற்பன்சொற்பரிசேயான்ருடர்ந்துவிடா
 வடிச்சந்தமாமலர்ண்ணல்விண்ணோர்வணங்கம்பலம்போற்
 படிச்சந்தமுமிதுவேயிவளேயப்பணிமொழியே.

குளிர்வரைநாடன் குறிவழிச்சென்று
 தளிர்புரைமெல்லடித் தையலைக்கண்டது.

இ - ள். வடிக்கண் இவை - அவன்கூறிய வடுவகிர்
 போலுங் கண்களும் இவையே—வஞ்சி அஞ்சும் இடை
 இது - வஞ்சிக்கொம்பஞ்சு மிடையும் இதுவே—வெற்பன்
 சொற் பரிசே - வெற்பன் சொற்பரிசே—வாய் பவளம்
 துடிக்கின்ற வா - வாய் பவளந் துடித்தாற்போலத் துடிக்கி
 ன்றவாறென்! அதலை—யான் தொடர்ந்து விடா அடிச்
 சந்த மா மலர் அண்ணல் விண்ணோர் வணங்கு அம்பலம்
 போல் படிச்சந்தமும் இதுவே - ஒருணர்வு மில்லாத
 யானும் பற்றிவிடமாட்டாத அடியாகிய சந்தமாமலரை
 யுடைய தலைவனது விண்ணோர்வந்து வணங்கும் அம்பலம்
 போலும் ஒப்பும் இதுவே—அப் பணிமொழி இவளே - அப்
 பணிமொழியும் இவளே! எ - று.

வெற்பன்சொற்பரிசேயென்றது இதனையவன் தப்பாமற்
 கூறியவாறென்னை என்றவாறு. வடியென்பது வடுவகிருக்
 கோர்பெயர். அதரத்திற்குத்துடித்தல் இயல்பாகக்கூறுப.
 பவளந்துடிக்கின்றவா என்பதற்குப் பவளம்போலப் பாடஞ்
 செய்கின்றவாறு என்னென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்த
 மென்பது வடமொழித் திரிபு. மெய்ப்பாடு பெருமிதம்.
 பயன் தெளிதல். (32)

தலைவனை வியந்துரைத்தல்.

தலைவனைவியந்துரைத்தலென்பது குறிவழிக்கண்ட பாங்
 கன் இவ்வுறுப்புக்களையுடைய இவளைக்கண்டு பிரிந்து இங்கு

நின்று அங்குவந்து யான்கழறவும் ஆற்றி அத்தனையுந் தப்பாமற்
சொன்ன அண்ணலே திண்ணியானெனத் தலைமகளை வியந்து
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

குவளைக்களத்தம்பலவன்குரைகழல்போற்கமலத்
தவளைப்பயங்கரமாகநின்றூண்டவவயவத்தி
விவளைக்கண்டிங்குநின்றங்குவந்தத்துணையும்பகர்ந்த
கவளக்களிற்றண்ணலேதிண்ணியானிக்கடவிடத்தே.

நயந்தவுருவு நலனுங்கண்டு
வியந்தவளையே டிகுத்துரைத்தது.

இ - ள். குவளைக் களத்து அம்பலவன் குரை கழல்
போற் கமலத்தவளை - குவளைப்பூப்போலுந் திருமிடற்றை
யுடைய அம்பலவனுடைய ஒலிக்குங் கழலையுடைய திருவடி
போலுந் தாமரைப்பூவினிருக்குந் திருமகளை—பயங்கரம் ஆக
நின்று ஆண்ட அவயவத்தின் இவளைக் கண்டு இங்குநின்று
அங்கு வந்து - தாமவட்குப் பயத்தைச் செய்வனவாக நின்று
அடிமைகொண்ட உறுப்புக்களையுடைய இவளைக்கண்டு பிரிந்து
இங்குநின்றும் அவ்விடத்து வந்து—அத்துணையும் பகர்ந்த
கவளக் களிற்று அண்ணலே இக்கடவிடத்துத் திண்ணி
யான் - யான் கழறவும் ஆற்றி அவ்வளவெல்லாங்கூறிய
கவளக்களிற்றையுடைய அண்ணலே இவ்வுலகத்துத் திண்ணி
யான். எ - று.

இவளைக்கண்டென்றது இவளுடைய நலத்தைக்கொண்
டாடியவாறன்று, முன்னங்கே தலைவனுடைய பொலிவழிவு
கண்டு இங்கே வந்தவன் இங்கு மிவளுடைய பொலிவழிவு
கண்டு கிலேகித்து இவளித்தன்மையளாக இங்கே இவளைப்
பிரிந்து அங்கே வந்து அத்துணையும் பகர்ந்தவனே திண்ணியா
னென்று இருவருடைய அலுராகமுங்கூறியாவாறு. கவளக்

கனிந்து தான்விரும்புங் கவளம்பெற்று வளர்ந்தகனிந்து. நயந்த -
தலைமகனயந்த. மெய்ப்பாடு மருட்கையைச்சார்ந்த அச்சம்.
பயன் தலைமகனை வியத்தல். (33)

கண்டமைகூறல்.

கண்டமைகூறலென்பது தலைமகனை வியந்துரைத்த பாங்கன் விரைந்துசென்று, தான் அவனைக்கண்டமை தலைமகனுக்குப் பிடிமிசைவைத்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பணந்தாமூரவரைச்சிற்றம்பலவர்பைம்பொற்கயிலைப்
புணர்தாங்குகன்றபொருகரியுன்னிப்புனத்தயலே
மணந்தாழ்பொழிற்கண்வடிக்கண்பரப்பிடப்பிடிவாய்
நீணந்தாழ்குடரிலேவேலகண்டேனென்றுநின்றதுவே.

பிடிமிசைவைத்துப் பேதையதுநிலைமை
அடுதிறலண்ணற் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். வாய் நிணம் தாழ் சுடர் இலை வேல - வாய்க்கண்ணினந்தங்கிய சுடரிலேவேலையுடையாய்—பணம் தாழ் அரவு அசைச் சிற்றம்பலவர் பைம்பொன் கயிலை - பணந்தாழ்ந்த அரவையணிந்த அரையைபுடைய சிற்றம்பலவரது பசும் பொன்னையுடைய கைலைக்கண்—புணர்ந்து ஆங்கு அகன்ற பொருகரி உன்னி - கூடி அவ்விடத்து நின்று மகன்ற பொருகரியை நினைந்து—புனத்து அயலே மணம் தாழ் பொழிற்கண் வடிக்கண் பரப்பி மடப்பிடி ஒன்று நின்றது கண்டேன்புனத்திற்கயலே மணந்தங்கிய பொழிற்கண் வருவகிர்போலுங்கண்களைப்பரப்பி மடப்பிடியொன்று நின்றதனைக் கண்டேன்.
எ - று.

பணந்தாழ்தல் முடிந்துவிடுதலாற்றொங்கல்போலத் தாழ்தல்; தங்குதலெனினுமமையும். ஆங்ககன்றவென்புழி நின்

மென ஐந்தாம்வேற்றுமைப் பொருளுணரநிற்பதோரிடைச் சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. புனத்தயலேயென்றான், புனத்துவீனையாடும் ஆயத்தைநீங்கி நின்றவின். வடிக்கண் பரப்பியென்றான், இன்னதிசையால் வருமென்றறியாது சுற்றெங்குநோக்குதலின். கைலைக்கணென்பதூஉம், புனத்தயலென்பதூஉம், பொழிற்கணென்பதூஉம், நின்றதென்னுந் தொழிற்பெயரோடுமுடியும். நின்றதுவேயென்புழி வகாரஞ்சந்தனோக்கி வந்தது; விரிக்கும்வழி விரித்தற்பாற்படும். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் தலைமகனையாற்று வித்தல்.

(34)

செவ்விசெப்பல்.

செவ்விசெப்பலென்பது பிடியிசை வைத்துக் கூறக்கேட்ட தலைமகன் அது தனக்குச்செவ்விபோதாமையிற் பின்னும் ஆற்றமை நீங்கானுயினான், அதுகண்டு அவனை ஆற்றுவிப்பது காரணமாக அவனுக்கு அவளவயவங்கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கயலுளவேகமலத்தலர்மீதுகனிபவளத்
தயலுளவேமுத்தமொத்தநிரையரனம்பலத்தி
வியலுளவேயீணைச்செப்பு வெற்பாநினதீங்கொடிமேற்
புயலுளவேமலர்கூழ்ந்தீருடுங்கிப்புரள்வனவே.

அற்புதன்கைலை மற்பொலிசிலம்பற்
கவ்வுருக்கண்டவன் செவ்விசெப்பியது.

இ - ள். வெற்பா - வெற்பா—நினது ஈர்ங் கொடிமேல் கமலத்து அலர் மீது கயல் உளவே - நினது ஈர்ங்கொடிக்கண் தாமரைப் பூவின்மேற் கிடப்பன சிலகயல்களுளவே— கனி பவளத்து அயல் ஒத்த நிரை முத்தம் உளவே - கனிந்த பவளத்திற் கயல் இனமொத்த நிரையாகிய முத்துக்க

ளுளவே — இணைச் செப்பு அரன் அம்பலத்தின் இயல்-
உளவே-இணையாகிய செப்பு அரனது அம்பலத்தி னியல்பை
புடையனவுளவே—மலர் சூழ்ந்து இருள் தூங்கிப் புரள்வன
புயல் உளவே - மாலைசூழ்ந்து இருள் செறிந்து கிடந்து புரள்
வன புயலுளவே? உளவாயின் யான்கண்டவுருவம் நீ கூறிய
வுருவமாம். எ - று.

அரனம்பலத்தினியல் ஆறும்வேற்றுமைப் புறத்துப்
பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சூழ்ந்தென்பதூஉம், தூங்கி
யென்பதூஉம், சினைவினைப்பாற்படு முதல்வினைகொண்டன.
மலர்சினைபோலக் குழற்கின்றியமையாமையிற் சினைப்பாற்
பட்டது. புயல் திரண்டாற்போலுமென்பது போதரப்
புரள்வனவெனப் பன்மையாற் கூறினான். மெய்ப்பாடும்
பயனும் அவை. (35)

அவ்விடத்தேகல்.

அவ்விடத்தேகலென்பது செவ்விசெப்பக்கேட்ட தலைமகன்
இவ்வாறு காணப்பட்டதுண்டாயின் அது வென்னுயிரெனத்
தானவ்விடநோக்கிச் செல்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

எயிற்குல்முன்றிருந்தீயெய்தவெய்தவன்றில்லையொத்துக்
குயிற்குலங்கொண்டுதொண்டைக்கனிவாய்க்குளிர்முத்தநீரைத்
தயிற்குலவேல்கமலத்திற்கிடத்தியனநடக்கு
மயிற்குலங்கண்டதுண்டேலதுவென்னுடைமன்னுயிரே.

அரிவையதுநிலமை யறிந்தவனுரைப்ப
எரிகதிர்வேலோ னேகியது.

இ - ள். எயில் குலம் முன்று இரும்பீ எய்த எய்த
வன் தில்லை ஒத்து - எயிற்சாதி மூன்றும் பெரிய தீயை
யெய்த அவற்றை யெய்தவனது தில்லையெய்து—குயில்

குலம் கொண்டு - குயிலாகிய சாதியைக்கொண்டு—தொண்டைக் கனி வாய்க் குளிர் முத்தம் நிரைத்து - தொண்டைக் கனியிடத்துக் குளிர்ந்த முத்தங்களை நிரைத்து—அயில் குலவேல் கமலத்தில் கிடத்தி - கூர்மையைபுடைய நல்லவேலைக் கமலத்தின்கட் கிடத்தி—அனம் நடக்கும் மயில் குலம் கண்டது உண்டேல் அது என்னுடை மன் உயிர் - அன்னம் போல நடப்பதோர் மயிற்சாதி காணப்பட்ட துண்டாயின், அது எனது நிலைபெறுமுயிர். எ - று.

எயிற்குலமுன்றென்றார், அவை இரும்பும், வெள்ளியும், பொன்னுமாகிய சாதிவேறுபாடுடைமையின். குயிற்குலங்கொண்டென்றான், மொழியாற் குயிற்றன்மையை புடைத்தாகலின். தொண்டைக்கனிவாயென்பதற்குத் தொண்டைக்கனிபோலும் வாயென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் ஆற்றாமை நீங்குதல். (36)

இவைநிற்க இடந்தலைதனக்குமாமாறு சொல்லுமாறு.

மின்னிடைமெலிதல்.

மின்னிடை மெலிதலென்பது நெருநலைநாளில் தலையளி செய்து நின்னிற்பிரியேன் பிரியினும் ஆற்றேனென்று கூறிப் பிரிந்தவர் வேட்கைமிகுதியால் இடமறியாது ஆயத்திடைவருவார் கொல்லோவென்னும் பெருநாணிணும், ஆற்றாமையான் இறந்து பட்டார் கொல்லோவென்னும் பேரச்சத்திணும், யாருமில்லொரு சிறைத் தனியேநின்று, தலைமகளை நினைந்து, தலைமகள் மெலியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆவியன்னாய்கவலேலகலேமென்றளித்தொளித்த
வாவியன்னாய்க்கவாவினராய்க்கெழுமற்கழிவுற்
ருவியன்னாய்மன்னியாடிடஞ்சேர்வர்கொலம்பலத்தெம்
மாவியன்னாய்பயிலுங்கயிலாயத்தருவரையே.

மன்னனை நினைந்து
மின்னிடை மெலிந்தது.

இ - ள். அளித்து ஆவி அன்றாய் கவலேல் அகலேம் என்று ஒளித்த ஆவி அன்றார் - தலையளிசெய்து ஆவியை யொப்பாய் கவலாதொழி நின்னை நீங்கேமென்று சொல்லி மறைந்த என்னாவியை யொப்பார்—மிக்க அவாவினர் ஆய்க் கெழுமற்கு அழிவுற்று - மிக்க விருப்பத்தைபுடையராய்க் கெழுமுதல் காரணமாக நெஞ்சுழிதலான், இடமறியாது— அம்பலத்து எம் ஆவி அன்றான் பயிலும் கயிலாயத்து அரு வரை - அம்பலத்தின்கணுளாகிய எம்மாவியை யொப்பான் அடுத்துவாழுங் கைலாயத்தின்கட் பிறரானெய்துதற்கரிய தாழ்வரையிடத்து—ஆவி அன்றார் மன்னி ஆடு இடம் சேர் வர் கொல் - ஆவியையொக்கும் ஆயத்தார் நிலைபெற்று வினையாடும் அவ்விடத்து அவர்காண வந்து பொருந்துவரோ! எ - று.

அளித்தல் பிரிகின்றகாலத்துச்செய்த தலையளியெனி னுமமையும். மிக்கவென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. ஆயத்திடைவருவர்கொல்லென ஐபத்துள் ஒருதலையே கூறி னாள், பெருநாணிள்ளாகலின். மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச் சார்ந்த மருட்கை. பயன் உசாவி ஆற்றுமை நீங்குதல். ஆய வெள்ளத்துள்ளே வருவர்கொல்லோவென்னும் பெருநாணி னும், ஆற்றுமையான் இறந்து பட்டனர்கொல்லோவென் னும் பேரச்சத்தினும் மீதூரப்பட்டுத் தன்றன்மை யளன்றிநின்று இவ்வகை உசாவினொன்பது. (37)

பொழில் கண்டுகிழ்தல்.

பொழில் கண்டுகிழ்தலென்பது தலைமகளை நோக்கிச் செல் லாநின்ற தலைமகன் முன்னேனான்று அவளைக்கண்ணுற்ற பொழி

லைச் சென்றணந்து, அப்பொழிலிடை அவளுறுப்புக்களைக் கண்டு, இப்பொழில் என் சிந்தனைக்கு அவள்தானேயெனத் தோன்றாநின்ற தென்று இன்புறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

**காம்பிணையாற்களிமாமயிலாற்கதிர்மாமணியால்
வாம்பிணையால்வல்லியொல்குதலான்மன்னுமம்பலவன்
பாம்பிணையாக்குழைகொண்டோன்கயிலைப்பயில்புனமுந்
தேம்பிணைவார்குழலாளெனத்தோன்றுமென்சிந்தனைக்கே.**

மணங்கமழ்பொழிலின் வடிவுகண்
டணங்கெனரினைந் தயர்வுநீங்கியது.

இ - ள். காம்பு இணையால் - வேயிணையானும்—களி மா மயிலால் - களிப்பையுடைய கரிய மயிலானும்—கதிர் மா மணியால் - ஒளியையுடைய பெரிய நீலமணியானும்—வாம்பிணையால்-வாவும் பிணையானும்—வல்லி ஒல்குதலால் - வல்லி நுடங்குதலானும்—கயிலைப் பயில் புனமும் என் சிந்தனைக்குத் தேம்பிணை வார் குழலாள் எனத் தோன்றும் - கைலைக்கணுண்டாகிய அவள்பயிலும் புனமும் இன்புறுத்துதலால் என்மனத்திற்குத் தேம்பிணையையுடைய நெடிய குழலை யுடையாளென்றே தோன்றாநின்றது. எ - று.

மன்னும் அம்பலவன் பாம்பு இணையாக் குழை கொண்டோன் கயிலை - நிலைபெறு மம்பலத்தையுடையவன் பாம்பை ஒன்று மொவ்வாத குழையாகக்கொண்டவன் அவனது கையையெனக்கூட்டுக.

பாம்பையிணைத்துக் குழையாகக்கொண்டவனென்னுமமையும். தேம்பிணை தேனையுடையதொடை; தேம்பிணை வார்குழலாளெனத் தோன்றுமென்பதற்கு அவனைப் போலப் புனமும் யானின்புறத் தோன்றாநின்றதென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மகிழ்தல். நெருநலை

நாளில் தலைமகளைக்கூடின பொழிலிடம் புகுந்து இவ்வகை
சொன்னென்பது. (38)

உயிரெனவியத்தல்.

உயிரெனவியத்தலென்பது பொழில்கண்மெகிழ்ந்து அப்
பொழிலிடச்சென்று புக்கு, அவளைக்கண்டதுணையான் என்
னுயிர் இவ்வாறு செய்தோறிற்பதென வியந்துகூறாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

நேயத்தாய்நென்னலென்னைப்புணர்ந்துநெஞ்சந்நெகப்போ
யாயத்தாயமிழ்தாயணங்காயரனம்பலம்போற்
றேயத்தாயென்றன்சிந்தையதாய்த்தெரியிற்பெரிது
மாயத்தாகிய்தோவந்துநின்றதென்மன்னுயிரே.

வெறியுறு பொழிலின் வியன்பொதும்பரின்
நெறியுறுகுழலி நிலைமைகண்டது.

இ - ள். நென்னல் நேயத்தது ஆய் என்னைப்புணர்ந்து-
நெருநல் உள்ள நெகிழ்ச்சியையுடைத்தாய் என்னைக்கூடி—
நெஞ்சம் நெகப் போய் - பின் நேயமில்லதுபோல என்னெஞ்
சுடையும் வண்ண நீங்கிப்போய்—ஆயத்தது ஆய் - ஆயத்
தின் கண்ணதாய்—அமிழ்து ஆய் - இன்பத்தைச் செய்தவின்
அமிர்தமாய்—அணங்கு ஆய் - துன்பத்தைச் செய்தவின்
அணங்காய்—அரன் அம்பலம்போல் நேயத்தது ஆய் - புலப்
பாட்டான் அரனதம்பலம்போலும் ஒளியை யுடைத்
தாய்—என்றன் சிந்தையது ஆய் - புலப்படாது வந்து
என் சிந்தைக்கண்ணதாய்—தெரியின் பெரிதும் மாயத்தது
ஆகி வந்து நின்றது இதோ என் மன் உயிர் - ஆராயிற் பெரி
தும் மாயத்தையுடைத்தாய் வந்து நின்றது இதுவோ எனது
மன்னுயிர். எ - று.

நேயமுடைமையும் நேயமின்மையும் இன்பஞ்செய்தலும் துன்பஞ்செய்தலும் புலப்படுதலும் புலப்படாமையும் ஒருபொருட்கியையாமையின், பெரிதுமாயத்ததாகியென்றான். தேயம் வடமொழிச்சிதைவு. அம்பலம்போலும் தேசத்தின் கண்ணதாயென்றுரைப்பினுமமையும். ஓகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும். என் மாட்டருளுடைத்தாய் முற்காலத்து என்னைவந்துகடி அருளில்லதுபோல என்னெஞ்சுடையும் வண்ணம்போய்த் தன் மெய்யடியார் குழாத்ததாய் நினைதோறும் அமிர்தம்போல இன்பஞ்செய்து கட்புலனாகாமையிற் றுன்பஞ்செய்து அம்பலம்போலும் நல்லதேசங்களின்கண்ணதாய் வந்து என்மனத்தகத்ததாய் இத்தன்மைத்தாகலிற் பெரிதும் மாயத்தையுடைத்தாய் எனது நிலைபெறு முயிர் வந்து தோன்றா நின்றதென வேறுமொருபொருள் விளங்கியவாறு கண்டு கொள்க. பொழிலின் வியன்பொதும்பர் - பொழிலில் மரஞ்செறிந்தவிடம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

(39)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

தளர்வகன்றுரைத்தலென்பது உயிரென வியந்துசென்று பூக்கொய்தல்முதலிய வினையாட்டையொழிந்து யாருயில்லொரு சிறைத் தனியேநின்று இவர்செய்யாநின்ற பெரியதவம் யாதோ வென அவளைப் பெரும்பான்மைகூறித் தளர்வு நீங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தாதிவர்போதுகொய்யார்தையலாரங்கைகூப்பநின்று
சோதிவரிப்பந்தடியார்சுனைப்புனலாடல்செய்யார்
போதிவர்கற்பகநாடுபுல்லென்னத்தம்பொன்னடிப்பா
யாதிவர்மாதவமம்பலத்தான்மலையெய்துதற்கே.

பணிமதி நுதலியைப் பைம்பொழிலிடைத்
தனிநிலைகண்டு தளர்வகன்றுரைத்தது.

இ - ள். தாது இவர் போது கொய்யார் - தாதுபரந்த பூக்களைக்கொய்கின்றிலர்—தையலார் அங்கைகூப்ப நின்று சோதி வரிப்பந்து அடியார் - ஆயத்தாராகிய தையலார் அங்கைகளைக் கூப்ப நின்று ஒளியையும் வரியையுமுடைய பந்தை அடிக்கின்றிலர்—சுனைப் புனல் ஆடல் செய்யார் - சுனைப்புனலாடுதலைச் செய்கின்றிலர்—போது இவர் கற்பக நாடு புல்லென்னத் தம் பொன் அடிப்பாய் அம்பலத்தான்மலை எய்துதற்கு இவர் மாதவம் யாது - அதனாற் போதுபரந்த கற்பகங்கையுடைய தேவருலகம் பொலிவழிய நிலந்தோயாத தமது பொன்போலுமடியை நிலத்தின்கட்பாவி அம்பலத் தானது கைலையை யெய்துதற்கு இவர் செய்யக் கருதுகின்ற பெரியதவம் யாது! எ - று.

தவஞ்செய்வார் புறத்தொழில்களைவிட்டு அகத்தா னென்றை யுன்னி மலைக்கட்டங்குவரன்றே, இவளும் பூக் கொய்தல் முதலாகிய தொழில்களைவிட்டு மனத்தாற்றன்னை நினைந்து வரையிடத்து நின்றலான் யாதிவர் மாதவமென்றான். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (40)

மொழிபெறவருந்தல்.

மொழிபெறவருந்தலென்பது தளர்வுநீங்கியபின்னர்ச் சார்த ளுறாநின்றவன் ஒருசொற் பெறுமுறையாற் சென்றுசாரவேண்டிப் பின்னும் அவளைப்பெரும்பான்மைகூறி ஒருசொல்வேண்டி வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

காவிநின்றேர்தருகண்டர்வண்டில்லைக்கண்ணூர்கமலத் தேவியென்றேயையஞ்சென்றதன்றேயறியச்சிறிது மாவியன்றன்னமென்னோக்கிநின்வாய்திறவாவிடினென் னுவியன்றேயமிழ்தேயணங்கேயின்றழிகின்றதே.

கூடற் கரிதென
வாடி யுரைத்தது.

இ - ள். மா இயன்றன்ன மெல் நோக்கி - மானோக்
கத்தான் இயன்றறற்போலும் மெல்லிய நோக்கையுடையாய்—
காவி நின்று ஏர்தரு கண்டர் வண் தில்லை கண் ஆர் கமலத்
தேவி என்றே ஐயம் சென்றது அன்றே - நஞ்சாகிய நீலப்பூ
நின்று அழகைக்கொடுக்கும் மிடற்றையுடையவரது வளவிய
தில்லைக்கணுண்டாகிய கண்ணிற்கு ஆருந் தாமரைப்பூவின்
வாழந் தேவியோடுவென்று ஐயநிகழ்ந்தது—அறியச் சிறிது
நின் வாய் திறவா விடின் - தெளிந்தறியச் சிறிதாயினும் நின்
வாய் திறவாதொழியின்—அமிழ்தே - அமிழ்தமே—
அணங்கே - அணங்கே—இன்று அழிகின்றது என் ஆவ்
அன்றே - இப்பொழுதழிகின்றது என்னுயிரன்றே, இதனை
நீ கருதாதொழிகின்றதென்னை! எ - று.

தேவியென்பது பெரும்பான்மையாகவின், தேவி
யென்றேயைஞ்சென்றதென ஐயத்துள் ஒருதலையேபற்றிக்
கூறினான். அறியவென்னும் வினையெச்சமும் சிறிதென்னும்
வினையெச்சமும் திறவாவிடெனன்னுமெதிர்மறையிற் றிறத்த
லோடு முடிந்தன. அமிழ்தேயணங்கேயென்றான், இன்பமுந்
துன்பமும் ஒருங்கு நிகழ்தலின். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன்
ஆற்றாமையுணர்த்துதல். (41)

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

நாணிக்கண்புதைத்தலென்பது தலைமகன் தன்முன்னின்று
பெரும்பான்மை கூறக்கேட்ட தலைமகள் பெருநாணிநளாதலின்
அவன் முன்னிற்கலாகாது நாணி, ஒருகொடியினொதுங்கி, தன்
கண்புதைத்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அகலிடந்தாவியவானோன்றிந்திறைஞ்சம்பலத்தி
 னிகலிடந்தாவியைச்சற்றொழாரினின்னற்கிடமா
 யுகலிடந்தான்சென்றெனதுயிர்நையாவகையொதுங்கப்
 புகலிடந்தாபொழில்வாயெழில்வாய்தருங்கொடியே.

ஆயிடைத்தனிரின் றுற்றுதழிந்து
 வேயுடைத்தோளியோர் மென்கொடிமறைந்தது.

இ - ள். அகலிடம் தாவியவானோன் அறிந்து இறைஞ்ச
 அம்பலத்தின் இகல் இடம் தா விடை ஈசன் தொழாரின் -
 உலகத்தைத் தாவி யளந்த வானவன் வணங்கப்படுவதென்
 றறிந்து வணங்கும் அம்பலத்தின்கணுளாகிய இகலையுடைய
 விடங்களிலேதாவும் விடையையுடைய ஈசனைத் தொழா
 தாரைப்போல—இன்னற்கு இடம் ஆய் உகல் இடம் தாம்
 சென்று எனது உயிர், நையாவகை - துன்பத்திற்கிடமாய்
 அழியுமளவைத் தானடைந்து எனதுயிர் நையாதவண்ணம்—
 பொழில் வாய் எழில் வாய்தரு பூங்கொடியே - பொழிவிடத்
 துளவாகிய அழகுவாய்ந்த பூவையுடைய கொடியே—ஒதுங்
 கப் புகலிடம் தா - யானொதுங்குதற்குப் புகலிடந் தருவா
 யாக. எ - று.

உகலிடம் உகுதற்கிடம். உகுதலையுடைய விடமெனினு
 மமையும். ஆயிடை - தலைமகன் அவ்வாறுகூறியவிடத்து.
 தனி நின்று - ஆற்றுவிப்பாரையின்றி நின்று. ஆற்றாது-நாணி
 னொற்றாது. வேய் - வேய்த்தன்மை. மெய்ப்பாடு அச்சம்.
 பயன் ஆற்றமை நீங்குதல். (42)

கண்புதைக்கவருந்தல்.

கண்புதைக்க வருந்தலென்பது தலைமகன் நாணிக்கண்
 புதையாநிற்ப, இவள் கண் புதையாரின்றது தன்னுடைய கண்
 கள் என்னை வருத்தத்தைச்செய்யுமென் றுகாதேயென உட்

கொண்டு, யான் வருந்தாதொழிய வேண்டுவையாயின் நின்மேனி முழுதும் புதைப்பாயாகவெனத் தலைமகன் தன்வருத்த மிகுதி கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தாழ்ச்செய்தார்முடிதன்னடிகீழ்வைத்தவரைவிண்ணோர்
சூழ்ச்செய்தானம்பலங்கைதொழாரினுள்ளந்துளங்கப் [நீநீ
போழ்ச்செய்யாமல்வைவேற்கண்புதைத்துப்பொன்னேயென்
வாழ்ச்செய்தாய்குற்றுமுற்றும்புதைநின்னைவாணுதலே.

வேற்றருங்கண்ணினை மிளிர்வனவன்றுநின்
கூற்றருமேனியே கூற்றெனக்கென்றது.

இ - ள். தாழ்ச்செய்தார் முடிதன் அடிகீழ் வைத்து-
தன்கட்டாழ்ந்தவர்களுடைய முடிகளைத் தன் திருவடிக்
கீழ்வைத்து—அவரை விண்ணோர் சூழச் செய்தான் அம்
பலம் கை தொழாரின் - அவர்களை விண்ணோர் பரிவாரமாய்ச்
சூழும்வண்ணஞ் செய்தவனது அம்பலத்தைக் கைதொழா
தாரைப்போல்—உள்ளம் துளங்க போழ்ச்செய்யாமல் வை
வேல் கண் புதைத்து - நெஞ்சந் துளங்கப் போழாமற் கூரிய
வேல்போலுங் கண்களைப்புதைத்து—பொன்னே-பொன்னே
—நீ என்னை வாழ்ச்செய்தாய் - நீ என்னை வாழும் வண்ணஞ்
செய்தாய்—வாள் துதலே - வாணுதலையுடையாய்—நின்னைச்
சுற்று முற்றும் புதை - என்னுள்ளந் துளங்காமைவேண்டின்
நின்னைச் சுற்றுமுழுதும் புதைப்பாயாக. எ - று.

தாழ்ச்செய்தாரென்பதனை ஒருசொல்லாக்காது தாழும்
வண்ணம் முற்றவஞ்செய்தாரென்றானும், தம்மைச்செய்தா
ரென்றானும் ஒருசொல்வருவித்தும், போழ்ச்செய்யாம லென்
புழியும் போழும் வண்ணமொருதொழிலைச் செய்யாமலென
ஒருசொல் வருவித்தும் விரித்துரைப்பினுமமையும். வாழ்ச்
செய்தாயென்பது குறிப்புநிலை. புதைத்தவென்பதூஉம்.

பாடம். வேற்றருங்கண் - வேல்போலுங்கண். மெய்ப்பாடு
அழகை. பயன் ஆற்றாமையுணர்த்தல். (43)

நாண்விடவருந்தல்.

நாண்விடவருந்தலென்பது தலைமகன் தனது ஆற்றாமையினை மிகுதிக்கூறக்கேட்டு, ஒருநான்றுத் தன்னைவிட்டு நீங்காதநாண் அழலைச்சேர்ந்த மெழுகுபோலத் தன்னைவிட்டு நீங்காநிற்ப, தலைமகன் அதற்குப் பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

குருநாண்மலர்ப்பொழில்சூழ்தில்லைக்கூத்தனையேத்தலர்ப்போல்
வருநாள்பிறவற்கவாழியரோமற்றென்கண்மணிபோன்
குருநாள்பிரியாதுயிற்றழகியுடன்வளர்ந்த
வருநாண்வியவழல்சேர்மெழுகொத்தழிகின்றதே.

ஆங்கனங்கண் டாற்றாளாகி
நீங்கினநானொடு நேரிழைநின்றது.

இ - ள். என் கண்மணி போன்று - இன்றியமையாமையால் என்கண்மணியை யொத்து—உயிரின் பழகி - உயிர்போலச் சிறப்புடைத்தாய்ப் பழகி—ஒருநாள் பிரியாது - ஒருபொழுதும் பிரியாது—உடன் வளர்ந்த - என்னுடனே வளர்ந்த—அரு அளிய நாண் - பெறுதற்கரிய அளித்தாகிய நாண்—அழல் சேர் மெழுகு ஒத்து அழிகின்றது - அழலைச் சேர்ந்த மெழுகையொத்து என் கணில்லாது அழியாநின்றது, அதனான்—குரு நாள் மலர்ப் பொழில் சூழ் தில்லைக் கூத்தனை வத்தலர்ப்போல் வருநாள் பிறவற்க - நிறத்தையுடையவாகிய நாண் மலர்களையுடைய பொழில்களாற் சூழப்பட்ட தில்லைக் கணுளாகிய கூத்தனையேத்தாதார் துன்புறும் பிறவியிற் பிறப்பாரன்றே அவர்களைப்போல மேல்வரக்கடவநாளில் யான் இவ்வாறு பிறவாதொழிக. எ - று.

வருநாள் பிறவற்கவென்பதற்கு வத்தாதாரைப்போல வருந்த இவ்வாறு பயின்றாரைப் பிரியவரு நாட்கள் உளவாகா தொழிகவெனினுமமையும். வாழியென்பது இத்தன்மைத் தாகிய இடுக்கணின்றி இந்நாண் வாழ்வதாக வென்றவாறு. அரோவும் மற்றும் அசைநிலை. ஆங்ஙனங்கண்டு - அவ்வாற்றுகைக் கண்டு. மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் ஆற்றமை நீங்குதல்.

(44)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைதலென்பது தலைமகள் நாணிழந்து வருந்தாரிற்பு, சென்றுசார்தலாகாமையின், தலைமகன் தன்னுதரவினால் அவ் வருத்தந்தணிப்பான்போன்று முலையொடுமுனிந்து, ஒருகையால் இறுமருங்குறங்கியும், ஒருகையால் அளிகுலம்விலக்கி அளகந் தொட்டும், சென்று அணையாரிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கோலத்தனிக்கொம்பரும்பர்புக்கஃதேகுறைப்பவர்தஞ்
சீலத்தனகொங்கைதேற்றகிலேஞ்சிவன்றில்லையன்கு [யாற்
ணுலொத்தநேரிடை நொய்ம்மையெண்ணுது நுண்டேனசை
சாலத்தகாதுகண்டர்வண்டுகாள் கொண்டைசார்வதுவே.

ஒளிதிகழ்வார்குழ லளிகுலம்விலக்கிக்
கருங்களிற்றண்ணன் மருங்கணைந்தது.

இ - ள். கோலத் தனிக் கொம்பர் உம்பர் புக்கு அஃதே குறைப்பவர் தம் சீலத்தன கொங்கை - அழகையுடைய தனியாகிய கொம்பின்மேலேறி அதனையே அடிக்கட்குறைப்பார்தமது தன்மையை யுடையவாயிருந்தன கொங்கைகள்—தேற்றகிலேம் - இவை இத்தன்மையவாயிருத்தலான் இது வீழுமென்றியாந் தெளிகின்றிலம், அதனால்—வண்டுகாள் - வண்டுகாள்—சிவன் தில்லை அன்னாள் நூல் ஒத்த நேர் இடை நொய்ம்மை எண்ணுது - சிவனது தில்லை

யையொப்பானுடைய நூலையொத்த நேரியன்டையினது
 நொய்ம்மையைக் கருதாது—நுண் தேன் நசையால்
 கொண்டை சார்வது சாலத்தகாது - நுண்ணிய தேன்மே
 லுண்டாகிய நசையால் நீயிர் கொண்டையைச்சார்தல் மிகவுந்
 தகாது. எ - று.

தேற்றகிலேமென்பது “தேற்றப் புன்சொ னேற்றி
 சின்” * என்பதுபோலத் தெளிதற்கண் வந்தது. முலைகளைத்
 தெளிவிக்க மாட்டேமென்பாருமுளர். பின்வருமேதத்தை
 நோக்கின் நீயிர் பயனாக நினைக்கின்ற இஃது இறப்பச்சிறி
 தென்னுங் கருத்தால், நுண்டேனென்றான். கண்டிரென்பது
 முன்னிலையசைச்சொல் - அளிகுலம் வடமொழிமுடிபு. விலக்கி
 யணைந்தது - விலக்காநின்றணைந்தது. மெய்ப்பாடு உவகை.
 பயன் சார்தல். அவ்வகை நின்றமை குறிப்பினுணர்ந்த
 தலைமகன் இவ்வகை சொல்லிச் சார்ந்தானென்பது. (45)

இன்றியமையாமையகூறல்.

இன்றியமையாமை கூறலென்பது புணர்ச்சியிறுதிக்கண்
 விசம்பும் நிலனும் ஒருங்குபெறவரினும் இக்கொங்கைகளை மறந்து
 அதன்கண் முயலேனென்ப பிரிவுதோன்றத் தலைமகன் தனது
 இன்றியமையாமை கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நீங்கரும்பொற்கழற்சிறற்றம்பலவர்நெடுவிகம்பும்
 வாங்கீருந்தென்கடல்வையமுமெய்தினும்யான்மறவேன்
 நீங்கரும்பும்மமிழ்துஞ்செழுந்தேனும்பொதிந்துசெப்புங் [ளே.
 கோங்கரும்புந்தொலைத்தென்னையுமாட்கொண்டகொங்கைக

வென்றிவேலவன் மெல்லியறனக்
 கின்றியமையாமை யெடுத்துரைத்தது.

* புறநானூறு - 202.

இ - ள். நீங்கரும் பொன் கழல் சிற்றம்பலவர் நெடு விசும்பும் வாங்கு இரும் தெண் கடல் வையமும் எய்தினும் - விடுதற்கரிய பொன்னூனியன்ற கழலையுடைத்தாகிய திரு வடியையுடைய சிற்றம்பலவரது நெடிதாகிய தேவருலகையும் வளைந்த பெரிய தெண்கடலாற் சூழப்பட்ட நிலத்தையும் ஒருங்கு பெறவரினும்—தீம் கரும்பும் அமிழ்தும் செழு தேனும் பொதிந்து - இனிய கரும்பின்சாற்றையும் அமிர் தத்தையும் கொழுவினிய தேனையும் உள்ளடக்கி—செப்பும் கோங்கு அரும்பும் தொலைத்து - செப்பையுங் கோங்கரும்பையும் வென்று—என்னையும் ஆட்கொண்ட கொங்கைகள் - என்னையும் அடிமைகொண்ட கொங்கைகளை—யான் மறவேன் - யான் மறவேன். எ - யு.

விசும்பும் நிலனும் ஒருங்குபெற வரினும் இக்கொங்கைகளை மறந்து அதன்கண் முயலுமாதில்லையெனத் தன்னின்றியமையாமை கூறியவாறாயிற்று; என்னையென்றவும்மை எச்சவும்மை. தொழிற்படுத்தலொற்றுமையால் தன்னினை யாயிற்று. மெய்ப்பாடு அது. பயன் நயப்புணர்த்துதல். (46)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது இன்றியமையாமையாகூறிப் பிரிய லுரு நின்றவன், இனிப் பலசொல்லி யென்னை? என்னுயிர் நினக் கடிமையாயிற்று; இனிச்சென்று நின்னாயத்திடைச் சேர்வாயாக வெனத் தன் பிரிவின்மை கூறித் தலைமகளை ஆயத்துச் செலுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

குளாமணியும்பர்க்காயவன்குழ்பொழிற்றில்லையன்னாய்க்
காளாயொழிந்ததென்னுருயிராயிழ்தேயணங்கே
தோளாமணியேபிணையேபலசொல்லியென்னை துன்னு
நாளார்மலர்ப்பொழில்வாயெழிலாயநனுசுகவே.

தேங்கமழ் சிலம்பன்
பாங்கிற் கூட்டியது.

இ - ள். உம்பர்க்குச் சூளாமணி ஆயவன் சூழ்
பொழில் தில்லை அன்மைய்க்கு என் ஆர் உயிர் ஆளாயொழிந்
தது - வானவர்க்கு முடிமணியாயவனது சூழ்ந்த பொழிலை
யுடைய தில்லையை யொக்கும் நினக்கு எனதாருயிர் அடிமை
யாயிற்று—பல சொல்லி என்னை - ஆதலாற் பலசொல்லிப்
பெறுவதென்!—ஆர் அமிழ்தே - நிறைந்த வயிர்தே—
அணங்கே - அணங்கே—தோளா மணியே - துளைக்கப்படாத
மாணிக்கமே—பிணையே - மாண்பிணையே—துன்னும் ஆர்
நாள் மலர்ப் பொழில்வாய் எழில் ஆயம் நணுகுக - நீ பல
காலுஞ் சேர்ந்து விளையாடும் நிறைந்த நாண்மலரையுடைய
பொழிற்கண் விளையாடும் அழகிய ஆயத்தை இனிச்சேர்வா
யாக. எ - று.

அடுக்கிய விளிகளாற் காதற்சிறப்பு விளங்கும். பல
சொல்லி யென்னைவென்றது உயிர் நினக்கு ஆளாகியபின்
வேறுபல சொல்லுதல் பயனில கூறலன்றே யென்றவாறு.
சொல்லியென்னும் விளையெச்சத்திற்குப் பெறுவதென ஒரு
சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பொழில்வாய் நணுகுக
வென இயைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன்
பிரியலுறுந் தலைமகன் வற்புறுத்தல். (47)

நின்றுவருந்தல்.

நின்றுவருந்தலென்பது தலைமகளை ஆயத்துய்த்துத் தான்
அவ்விடத்தே நின்று அப்புனத்தியல்பு கூறித் தலைமகன் பிரி
வாற்றாது வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொய்யுடையார்க்கரன்போலகலும்மகன்ருற்புணரின்
மெய்யுடையார்க்கவனம்பலம்போலமிகநணுகு

மையுடைவாட்கண்மணியுடைப்புண்முலைவாணுதல்வான்
பையுடைவாளவத்தல்குல்காக்கும்பைம்பூம்புனமே.

பாங்கிற்கூட்டிப் பதிவயிற்பெயர்வோன்
நீங்கற்கருமை நின்றிறினைந்தது.

இ - ள். மை உடை வாட்கண் மணி உடைப் பூண்
முலை வாள்நுதல் - மையையுடைய வாள்போலுங் கண்ணை
யும் மணியையுடைய பூணணிந்த முலையையுமுடைய வாணு
தல்—வான் பை உடை வாள் அரவத்து அல்குல் - பெரிய
படத்தையுடைத்தாகிய ஒளியையுடைய அரவுபோலும் அல்
குலையுடையாள்—காக்கும் பூம் பைம்புனம் - அவள் காக்கும்
பூக்களையுடைய பசியுனம்—அகன்றால் - தன்னை யானகன்
றால்—பொய் உடையார்க்கு அரன்போல் அகலும்-பொய்யை
யுடையவர்க்கு அரன்றுன்பத்தைச்செய்து சேயனொமாறு
போல மிக்க துயரத்தைச்செய்து எனக்குச்சேய்த்தாம்—
புணரின் - அணைந்தால்—மெய் உடையார்க்கு அவன் அம்
பலம் போல மிக நணுகும்-மெய்யையுடையவர்க்கு அவனது
அம்பலம் பேரின்பத்தைச்செய்து அணித்தாமாறுபோலக்
கழியுவகைசெய்து எனக்குமிகவும் அணித்தாம். ஆதலான்
நீங்குதல் பெரிதும் அரிது. எ - று.

வாணுதலையுமென்றெண்ணினும் அமையும். மெய்ப்பாடு
அழகை. பயன் ஆற்றுமை நீங்குதல். (48)

பாங்கற்கூட்ட முற்றிற்று.

இ ட ந் த லை ப் பா டு.

பொழிலிடைச் சேற விடந்தலை சொன்ன
வழியொடு கூட்டி வகுத்திசி னேரே.

இ - ள். பொழிலிடைச்சேறலொன்றும் இடந்தலைப்
பாட்டிற்கேயுரியது. இதனையும் மேலைப் பாங்கற்கூட்ட
முணர்த்திய சூத்திரத்தில் “ஈங்கிவைநிற்க விடந்தலைதனக்
கும்” எனக் கூறியவாறே மின்னிடைமெலிதல் முதல் நின்று
வருந்துதலீறாகக் கூறப்பட்ட கிளவிகளோடுகூட்டி இடந்
தலைப்பாடாமென்று வகுத்துரைத்துக் கொள்க. அவை
பாங்கற்கூட்டத்திற்கும், இடந்தலைப்பாட்டிற்கும் உரியவா
மாறு என்னையெனின், பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்
தலைப்பாடு நிகழும், இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்
கூட்டநிகழும் ஆகலின்.

பொழிலிடைச்சேறல்.

பொழிலிடைச் சேறலென்பது இயற்கைப் புணர்ச்சியதிரு
திக்கட் சென்றெய்துதற்கருமை நினைந்து வருந்தாநின்ற தலை
மகன் இப்புணர்ச்சி நெருநலும் என்னறிவோடுகூடிய முயற்சி
யான் வந்ததன்று; தெய்வந்தர வந்தது. இன்னும் அத்தெய்வந்
தானே தரும். யாம் அப்பொழிலிடைச் செல்வேமெனத் தன்
னெஞ்சொடு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

என்னறிவால்வந்ததன்றிதுமுன்னுமின்னும்முயன்றான்
மன்னெறிதந்ததிருந்தன்றுதெய்வம்வருந்தனெஞ்சே
மின்னெறிசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிரான்வியன்றில்லைமுந்நீர்
பொன்னெறிவார்துறைவாய்ச்சென்றுமின்றூய்பொழிலிடத்தே.

ஐயரிக்கண்ணியை யாடிடத்தேசென்
றெய்துவனெனநினைந் தேந்தல்சென்றது.

இ - ள். இது முன்னும் என்னறிவால் வந்தது அன்று-
 இப்புணர்ச்சி நெருநலும் என்னறிவோடு கூடிய முயற்சியான்
 வந்ததன்று; தெய்வந்தரவந்தது—முயன்றால் மன் நெறி தந்
 தது தெய்வம் இன்னும் இருந்தன்று - இன்னுஞ் சிறிது
 முயன்றான் மன்னிய நெறியாகிய இவ்வொழுக்கத்தைத் தந்த
 தாகிய தெய்வம் இன்னுமிருந்தது; அது முடிக்கும், அத
 னான்—நெஞ்சே - நெஞ்சமே—வருந்தல் - வருந்தாதொழி—
 மின் எறி செம் சடைக் கூத்தப்பிரான் வியன் தில்லை முந்ரீர் -
 மின்னைவெல்லுகின்ற சிவந்தசடையையுடைய கூத்தப்பிரா
 னது அகன்ற தில்லையைச் சூழ்ந்த கடற்றிரை—பொன் எறி
 வார் துறைவாய் மின் தோய் பொழிவிடத்துச் சென்றும் -
 பொன்னைக் கொணர்ந்தெறிகின்ற நெடிய துறையிடத்து
 மின்னையுடைய முகலைத் தோயும் பொழிற்கட்செல்லுதும்.
 எ - று.

இன்னுமிருந்தன்றெனக்கூட்டி முயன்றலென்னும் வினை
 யெச்சத்திற்கு முடிக்குமென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்
 பட்டது. மின்போலுநெறித்தசடையெனிணுமமையும். கரை
 யிற்பொன்னைத்திரையெறியுந்துறையெனிணுமமையும். இருந்
 தின் நென்பது பாடமாயின், இருந்தின்றோவென ஓகாரம்
 வருவித்து இருந்ததில்லையோவெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடு
 பெருமிதம். பயன் இடந்தலைப் படுதல். (49)

இதற்கு மின்னிடமெலிதன் முதலாக நின்றுவருந்த
 லீராக வருங்கிளவியெல்லாம் எடுத்துரைத்துக்கொள்க.
 என்னை, இவ்விரண்டனுள்ளும் ஒன்றே நிகழுமாகலின்.

இடந்தலைப்பாடு முற்றிற்று.

மதியுடம்படுத்தல்.

மதியுடம்படுத்தல் வருமாறு. இரண்டனுள் ஒன்றற்சென் றெய்தியபின்னர்த் தெருண்வெரைதல் தலை; தெருளானாயின் அவள் கண்ணுற் காட்டப்பட்ட காதற்ரோழியை வழிபட்டுச் சென்றெய்துதல் முறைமையென்ப. வழிபடுமாறு தெற்றெனத் தன்குறைகூறாது இரந்துவைத்துக் கரந்தமொழியாற் றன்கருத் தறிவித்து அவளை ஐயவுணர்வினளாக்கி அதுவழியாக நின்று தன்குறைகூறுதல்.

சேற றுணிதல் வேழம் வினாதல்
கலைமான் வழிபதி பெயர்வினா தல்வே
மொழிபெரு துரைத்தல் கருத்தறி வித்த
விடைவி னாதலோ டிவை யிரந்து
மடவரற் ரோழிக்கு மதியுடம் படுத்தல்.

இ - ள். பாங்கியிடைச்சேறல், குறையுறத்துணிதல், வேழம்வினாதல், கலைமான்வினாதல், வழிவினாதல், பதிவினா தல், பெயர்வினாதல், மொழிபெருதுகூறல், கருத்தறிவித்தல், இடைவினாதல் என விவைபத்தும் மதியுடம்படுத்தலாம்.
எ - று. . அவற்றுள்—

பாங்கியிடைச்சேறல்.

பாங்கியிடைச்சேறலென்பது இரண்டனுள் ஒன்றற் சென் றெய்திப் புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகன் இனியிவளைச் சென் றெய்துதல் எளிதன்று; யாம் அவள் கண்ணுற்காட்டப்பட்ட காதற்ரோழிக்கு நங்குறையுள்ளது சொல்வேமென்று அவளை நோக்கிச் செல்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

எளிதன்றினிக்கனிவாய்வல்லிபுல்லலெழின்மதிக்கீற்
ரோளிசென்றசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிரானையுன்னூரினென்கட்

டெளிசென்றவேற்கண்வருவித்தசெல்லலெல்லாந்தெளிவித்
தளிசென்றபூங்குழற்றோழிக்குவாழியறிவிப்பனே.

கரந்துறைகளிவியிற் காதற்றோழியை
இரந்துகுறையுறுவலென் றேந்தல்சென்றது.

இ - ள். கனி வாய் வல்லி புல்லல் இனி எளிது
அன்று - தொண்டைக்கனிபோலும் வாயையுடைய வல்லி
யைப் புல்லுதல் இனி எளிதன்று, அதனால்—எழில் மதிக்கீற்று ஒளி சென்ற செம் சடைக் கூத்தப்பிராணை உன்னாரின்-
எழிலையுடைய மதியாகியகீற்றினொளிபரந்த சிவந்தசடையை
யுடைய கூத்தப்பிராணை நினையாதாரைப்போல வருந்த—என்
கண் தெளி சென்ற வேல் கண் வருவித்த செல்லல் எல்லாம்-
என்னிடத்துத் தெளிதலையடைந்த வேல்போலும் கண்கள்
வருவித்த இன்னொமை முழுதையும்—அளிசென்ற பூங் குழல்
தோழிக்குத்தெளிவித்து அறிவிப்பன் - வண்டடைந்த பூங்
குழலையுடைய தோழிக்குக் குறிப்பினாலே தெளிவியாநின்று
சொல்லுவேன். எ - று.

இரண்டாவது விகாரவகையாற்றொக்கது; வல்லியது
புல்லலெனினுமமையும். வருந்தவென வொருசொல் வரு
வித்துரைக்கப்பட்டது. கண்ணோடாது பிறர்க்குத் துன்பஞ்
செய்தவின், உன்னாதார் கண்ணிற்கு உவமையாகவுரைப்பினு
மமையும். செல்லலெல்லாந் தெளிவித்தென்பதற்குச் செல்ல
லெல்லாவற்றையு நீக்கியென்பாருமுளர். வாழி அசைநிலை.
கரந்துறைகளிவி - உள்ளக்குறிப்புக் கரந்துறையு மொழி.
மெய்ப்பாடு அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் தோழிக்
குணர்த்தி அவளான் முடிப்பலெனக்கருதி ஆற்றமை
நீங்குதல்.

குறையுறத் துணிதல்.

குறையுறத்துணிதலென்பது பாங்கியை நினைந்து செல்லா நின்றவன் தெய்வத்தினருளால் அவ்விருவரும் ஓரிடத் தெதிர்த்திற் பக்கண்டு, இவள் இவட்குச் சிறந்தாள், இனி யென்குறையுள்ளது சொல்லுவேனெனத் தன்குறைகூறத் துணியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

குவளைக்கருங்கட்கொடியேரிடையிக்கொடிகடைக்க
 னுவளைத்தனதுயிரென்றதுதன்னோடுவமயில்லா
 தவளைத்தன்பால்வைத்தசிறற்றம்பலத்தானருளிலர்போற்
 ருவளத்தலைவந்தவின்னலின்னையினிச்சொல்லுவனே.

ஓரிடத்தவரை யொருங்குகண்டிதன்
 பேரிடர்பெருந்தகை பேசத்துணிந்தது.

இ - ள். குவளைக் கருங் கண் கொடி ஏர் இடை இக் கொடிகடைக்கண் - குவளைப்பூப்போலுங் கரியகண்ணினையுங் கொடியையொத்த இடையினையுமுடைய இக்கொடியினது கடைக்கண்—உவளைத் தனது உயிர் என்றது - உவளைத் தன் னுடையவுயிரொன்று சொல்லிற்று, அதனால்—தன்னோடு உவமை இல்லாதவளைத் தன்பால்வைத்த சிறற்றம்பலத்தான் அருள் இலர் போல் துவளத் தலைவந்த இன்னல் - தனக்கொப் பில்லாதவளைத் தன்னொருகூற்றின் கண்வைத்த சிறற்றம்பலத் தானது அருளையுடையரல்லாதாரைப்போல் யான் வருந்தும் வண்ணம் என்னிடத்துவந்த இன்னொமையை—இனி இன்னே சொல்லுவன் - இவட்கு இனி இப்பொழுதே சொல்லுவேன். எ - று.

கடைக்கணுவளையுயிரென்றதென்றது எனக்கிவ்விடர் செய்த கடைக்கண் இடர் நீந்தும் வாயிலுந் தானே கூறிற்

றென்றவாறு. இன்னேயென்பது இவர்கூடிய இப்பொழுதே என்றவாறு. இனியென்றது இவளிவட் கின்றியமையாமையறிந்த பின்னென்பது படநின்றது. ஒருங்குகண்டு - ஒரு காலத்துக்கண்டு. மெய்ப்பாடு அழகையைச்சார்ந்த பெரு மிதம். பயன் மதியுடம்படுத்தற்கொருப்படுதல். (51)

வேழம்வினாதல்.

வேழம்வினாதலென்பது குறைகூறத் துணியாரின்றவன் என்குறையின்னதென்று இவளுக்கு வெளிப்படக் கூறுவேறையின் இவள் மறுக்கவுங்கூடுமென உட்கொண்டு, என்குறை இன்னதென்று இவடானேயுணருமளவும் கரந்தமொழியாற் சில சொல்லிப்பின் குறையறுவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச் சென்றாக அவ்விருவருழைச்சென்று நின்று, தன்காதரேன்ற இவ்விடத்தொரு மதயானைவரக் கண்டரோவென வேழம் வினாவா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இருங்களியாயின்றியானிறுமாப்பவின் பம்பணிவோர்
மருங்களியாவனலாவல்லோன்றில்லையான்மலையீங்
கொருங்களியார்ப்பவுமிழ்மும்மதத்திருகோட்டொருநீள்
கருங்களியார்மதபானையுண்டோவரக்கண்டதுவே.

ஏழையரிருவரு மிருந்தசெவ்வியுள்
வேழம்வினாய் வெற்பன்சென்றது.

இ - ள். பணிவோர் மருங்கு இரும் களியாய் யான் இன்று இறுமாப்ப இன்பம் அளியா அனல் ஆட வல்லோன் - அடியவரிடத்தே அவரோடுகூடிப் பெரிய களிப்பையுடையே னாய் யான் இன்றிதுமாக்கும் வண்ணம் இன்பத்தை யெனக் களித்துத் தீயாடவல்லோன்—தில்லையான் - தில்லையான்— மலை ஈங்கு - அவனது மலையின் இவ்விடத்து—அளி ஒருங்கு ஆர்ப்ப - அளிகளொருங்கார்ப்ப—உமிழ் மும்மதத்து இரு

கோட்டு நீள் கரும் களி ஆர் ஒரு மத யானை வரக் கண்டது உண்டோ - உமிழ்ப்படாநின்ற மூன்று மதத்தையும் இரண்டு கோட்டையுமுடைய நீண்ட கரிய களிபார்ந்த ஒருமதயானை வாராநிற்பக் கண்டதுண்டோ? உரைமின். எ - று.

மருங்கிறுமாப்பவெனக் கூடிற்று. அனலாடவென்பது அனலோடாடவெனவிரியும். ஆர்ப்ப வரவெனக்கூட்டுக. ஆர்ப்பவுமிழ்மெனிணுமமையும். நீட்சி விலங்குண்டாகிய நெடுமை. களி உள்ளச்செருக்கு. மதயானை மதமிடையருத யானை. (52)

கலைமான்வினாத்தல்.

கலைமான்வினாதலென்பது வேழம்வினாவி உட்புகுந்தபின் னர், தான் கண்ணாவிடர்ப்பட்டமைதோன்ற நின்று, தும்முடைய கண்கள்போலங் கணைபொருதலா னுண்டாகிய புண்ணேடு இப் புனத்தின்கண் ஒருகலைமான் வரக் கண்டரோவென்று கலை மான் வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கருங்கண்ணையறியாமைநின்றேன்றில்லைக்கார்ப்பொழில்வா
வருங்கண்ணைவண்டாடும்வளரிளவல்லியன்வீ [ய
நிருங்கண்ணையகணைபொருபுண்புணரிப்புணத்தின்
மருங்கண்ணையதுண்டோவந்ததீங்கொருவான்கலையே.

கலைமா னண்ணல்

கலைமான் வினாது.

இ - ள். கரும் கண்ணை அறியாமை நின்றேன் தில்லைக் கார்ப்பு பொழில் வாய் - கரியமலை அவனறியாமற் றன்னையொளித்து நின்றவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய கரிய பொழிலிடத்து—வரும் கள் நனைய வண்டு ஆடும் வளர் இள வல்லி அன்னீர் - புறப்படாநின்ற கள்ளாற் றம் மேனி

கணையும்வண்ணம் வண்டுகளாடும் வளராநின்ற இனைய வல்லியை யொப்பீர்— இரும் கண் அனைய கணை பொரு புண்புணர் ஒரு வான் கலை அனையது இப்புணத்தின் மருங்கண் ஈங்கு வந்தது உண்டோ - நும்முடைய பெரிய கண்கள் போலங் கணைபொருதலாலுண்டாகிய புண்ணைப் புணர்ந்த ஒரு வான் கலை அத்தன்மையது இப்புணத்தின்மருங்கு ஈங்கு வந்ததுண்டோ? உரையின். ஏ - று.

கண்ணென்பது கரியோனென்னும் பொருளதோர் பாகதச்சிதைவு. அஃது அப்பண்புகுறியாது ஈண்டுப்பெயராய் நின்றமையின், கருங்கண்ணென்றார், சேற்றிற்பங்கயமென்றற்போல. அறியாமை நின்றோனென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய் ஒளித்தோனென்னும் பொருள்பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. ஐகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும். வருங்கண்ணையவென்பதற்கு உண்டாகக்கடவகள்ளையுடைய அரும்புகளை யுடைமையான் வண்டு காலம்பார்த்து ஆடுமாறுபோல, நும் முள்ளத்து நெகிழ்ச்சியுண்டாமளவும் நுமதுபக்கம் வீடாது உழல்கின்றேனென்பது பயப்பவருங்கண்ணையையுடைய வென்றுரைப்பினு மமையும். மருங்கென்பது மருங்கண்ணென ஈறுதிரிந்து நின்றது. அணித்தாகவென்னும்பொருட்டாய், அணி அண்ணெனக்குறைந்துநின்றதெனினுமமையும். மருங்கண்ணையதுண்டோ வென்பதற்கு அண்ணல் ரையதென்று, புணத்தின் மருங்கு தலைமை ரைதலையுடையதெனினுமமையும். (53)

வழிவினா தல்.

வழிவினா தலென்பது கலைமான் வினாவாநின்றவன், இவன் கருத்து வேறென்று தோழியறிய, அதனோடு மாறுபடநின்று, அது கூநீராயின் நும்மூர்க்குச் செல்லுநெறி கூறுமினென்று வழிவினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிலம்பணிகொண்டசெஞ்சீறடிபங்கன்றன்சீறடியார்
 குலம்பணிகொள்ளவெனைக்கொடுத்தோன் கொண்டானணியும்
 கலம்பணிகொண்டிடமம்பலங்கொண்டவன்கார்க்கயிலைச்
 சிலம்பணிகொண்டனுஞ்சீறூர்க்குரைமின்கள்சென்னெறியே.

கலைமான்வியை கருத்துவேறறிய
 மலைமானண்ணல் வழிவியைது.

இ - ள். சிலம்பு அணி கொண்ட செம் சீறடி பங்கன் -
 சிலம்புதானழகுபெற்ற செய்ய சிறிய அடியையுடையாளது
 கூற்றையுடையான்—தன் சீர் அடியார் குலம் பணி கொள்ள
 எனைக்கொடுத்தோன் - தன் மெய்யடியாரது கூட்டங் குற்றே
 வல்கொள்ள என்னைக்கொடுத்தவன்—தான் கொண்டு அணி
 யும் கலம் பணி கொண்டு அம்பலம் இடம் கொண்டவன் -
 தான் கொண்டணியும் அணிகலம் பாம்பாகக்கொண்டு அம்ப
 லத்தை இடமாகக்கொண்டவன்—கார்க் கயிலைச் சிலம்பு
 அணி கொண்ட தும் சீறூர்க்குச் செல் நெறி உரையின்கள் -
 அவனது முகில்களையுடைய கலைக்கட் சிலம்பழகுபெற்ற
 துமது சிறியவூர்க்குச் செல்லு நெறியை உரையின். எ - று.

கொண்டுகொடுத்தோனென இயைப்பாருமுளர். தனக்
 குத் தக்க தையலை இடத்து வைத்தானென்றுந் தன்னடியார்க்
 குத் தகாத என்னை அவர்க்குக் கொடுத்தானென்றும், அணி
 தற்குத் தகாத பாம்பை அணிந்தானென்றும், தனக்குத்
 தகுமம்பலத்தை இடமாகக் கொண்டானென்றும் மாறுபாட்
 டொழுக்கங் கூறியவாரும். கருத்துவேறறிய - வியைதற்கு
 மறுமொழி பெறுது பின்னுமொன்றை வினவுதலான் இவன்
 கருத்து வேறென்று தோழியறிய. சின்னெறியென்று
 பாடமாயின், சிறியநெறியென்றுரைக்க. சின்னெறியென்பது
 அந்சிலத்துப்பண்பு.

(54)

பதிவினாதல்.

பதிவினாதலென்பது மாறுபடநின்று வழி வினாவவும் அதற்கு மறுமொழி கொடாதாரை எதிர்முகமாகநின்று, வழி கூறீராயின் நும்பதி கூறுதல் பழியன்றே; அது கூறுவீராயினென்று அவர்பதி வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஒருங்கடமுவையிலொற்றைக்கணைகொள்சிற்றம்பலவன்
கருங்கடமுன்றுகுநால்வாய்க்கரியுரித்தோன்கயிலை
அருங்கடமும்பொழிலெழிற்கொம்பரன்னீர்களின்னே
வருங்கடம்மூர்பகர்ந்தாற்பழியோவிங்குவாழ்பவர்க்கே.

பதியொடுபிறவினாய் மொழிபலமொழிந்து
மதியுடம்படுக்க மன்னன்வலிந்தது.

இ - ள். மூவெயில் ஒருங்கு அட ஒற்றைக் கணை கொள் சிற்றம்பலவன் - மூவெயிலையும் ஒருங்கே அடவேண் டித் தனியம்பைக்கொண்ட சிற்றம்பலவன்—கரும் கடம் மூன்று உகு நால்வாய்க் கரி உரித்தோன் - கரிய மதமூன்று மொழுகாநின்ற நான்றவாயையுடைய கரியையுரித்தவன்— கயிலை இரும் கடம் மூடும் பொழில் எழில் கொம்பர் அன் னீர்கள் இன்னே வருங்கள் - அவனது கைலைக்கட் பெரிய காட்டான் மூடப்படும் பொழிற்கணிற்கின்ற எழிலையுடைய கொம்பையொப்பீராகிய நீங்கள் இங்கே வாறும்—தம் ஊந் பகர்ந்தால் இங்கு வாழ்பவர்க்குப் பழியோ - தமதுரையுரைத் தால் இம்மலைவாழ்வார்க்குப் பழியாமோ? பழியாயின் உரைக் கற்பாலீரல்லீர். எ - று.

இரண்டுமதங் கடத்திற்பிறத்தலிற் பன்மைபற்றிக் கட மென்றார். கொம்பரன்னீர்களென்பது முன்னிலைப்பெயர். இன்னே வருங்களென்பது எதிர்முகமாக்கியவாறு. வாரு மென்பது குறுகி நின்றது.

(55)

பெயர்வினா.

பெயர்வினாவென்பது பதிவினாவும் அதற்கொன்றுங் கூறாதாரை, நும்பதிக்கூறுதல் பழியாயின் அதனையொழியின்; நும்பெயர்கூறுதல் பழியன்றே, இத்னைக்கூறுவீராமினென்று அவரது பெயர்வினாவாரிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தாரென்னவோங்குஞ்சடைமுடிமேற்றலித்திங்கள்வைத்த
காரென்னவாருங்கறைமிடற்றம்பலவன்கயிலை
யூரென்னவென்னவும்வாய்திறவீரொழிவீர்பழியேற்
பேரென்னவோவுரையீர்விரையீர்ங்குழற்பேதையரே.

பேரமைத் தோளியர்

பேர்வினாது.

இ - ள். ஒங்கும் சடை முடிமேல் தார் என்னத் தனித் திங்கள் வைத்த - உயர்ந்த சடையானியன்ற முடிமேல் தாராக ஒரு கலையாகிய திங்களை வைத்த - கார் என்ன ஆரும் கறை மிடற்று அம்பலவன் கயிலை - கொண்டலென்று சொல்லும்வண்ணம் நிறைந்த கறுப்பையுடைத்தாகிய மிடற்றையுடைய அம்பலவனது கைலைக்கண்—ஊர் என்ன என்னவும் வாய்திறவீர் - நும்முடைய ஊர்கள் பெயர்முதலாயினவற்றான் எத்தன்மையவென்று சொல்லவும் வாய்திறக்கின்றிலீர்—பழியேல் ஒழிவீர் - ஊர் கூறுதல் பழியாயின் அதனையொழியின் - பேர் என்னவோ விரை ஈர்ங் குழல் பேதையரே உரையீர் - நும்முடைய பெயர்கள் எத்தன்மையவோ நறுநாற்றத்தையும் நெய்ப்பையுமுடையவாகிய குழலையுடையபேதையீர், உரைப்பீராயின். எ - று.

தனித்திங்கள் ஒப்பில்லாத திங்களெண்ணுமமையும். ஓகாரம் வினா. தலைகளுந் தோழியும் ஒருரால்லரென்று கருதினான் போல ஊரென்னவெனப் பன்மையாற்கூறினான்.

என்னை, “இரந்து குறையுறது கிழவியுந் தோழியு—மொருங் குதலைப் பெய்த செவ்வி நோக்கிப்—பதியும் பெயரும் பிறவும் வினாஅய்ப்—புதுவோன் போலப் பொருந்துபு கிளந்து—மதியுடம் படுதற்கு முரிய னென்ப.” * என்ப திலக்கணமாதலின். பேதையரேயெனச் சிறுபான்மை ஏகாரம் பெற்றது. ஊருஞ்சொல்லாதாரைப் பெயர்கேட்கவே வேறுகருத்துடையனென்பது விளங்கும். வாய் திறவாதொழிவீரென்பது உம் பாடம். (56)

மொழிபெரு துகூறல்.

மொழிபெரு துகூறலென்பது பெயர்வினாவும் வாய்திறவாமையின், இப்புனத்தார் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு வாய்திறவாமையை விரதமாகவுடையராதல் அதுவன்றி வாய்திறக்கின் மணிசிந்துமென்பதனைச் சரதமாகவுடையராதல் இவ்விரண்டனுளொன்று தப்பாதென்று கூறநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

இரதமுடையநடமாட்டுடையவரெம்முடையர்
 வரதமுடையவனிதில்லையன்னவரிப்புனத்தார்
 விரதமுடையர்விருந்தொடுபேச்சின்மைமீட்டதன்றேற்
 சரதமுடையர்மணிவாய்திறக்கிற்சலக்கென்பவே.

தேமொழியவர் வாய்மொழிபெருது
 மட்டவிழ்தாரோன் கட்டுரைத்தது.

இ.- ள். இரதம் உடைய நடம் ஆட்டு உடையவர் - இனிமையையுடைய கூத்தாட்டையுடையவர்—எம் உடையர் - எம்முடைய தலைவர்—வரதம் உடைய அணி தில்லை அன்னவர் இப்புனத்தார் விருந்தொடு பேச்சின்மை விரதம்

* இறையரைகப்பொருள். 6.

உடையர் - அவரது வரதமுடைய அழகிய தில்லையைப்பாப் பாராகிய இப்புனத்துநின்ற இவர்கள் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு பேசாமையை விரதமாகவுடையர் — அது அன்றேல் - அதுவன்றாயின்—மீட்டு வாய்திறக்கின் சலக்கு என்ப மணி சரதம் உடையர் - பின்வாய் திறக்கிற் சலக்கென விழுவன முத்தமணிகளை மெய்யாகவுடையர். ஏ - று.

இரதமென்றது நாட்டியச்சுவையையன்று, கட்கினி மையை. நடமென்றது நாட்டியத்தையன்று, கூத்தென்னும் பொதுமையை. மீட்டென்பது பிறிதுமொன்றுண்டென்பது பட வினைமாற்றாய் நிற்பதோரிடைச்சொல். இவையாறற்கும் மெய்ப்பாடு இனிவரலைச் சார்ந்தபெருமிதம். பயன் மதியுடம்படுத்தல். (57)

கருத்தறிவித்தல்.

கருத்தறிவித்தலென்பது நீயிர் வாய்திறவாமைக்குக் காரண முடையர்; அதுகிடக்க, இத்தழை நும்மல்குற்குத் தகுமாயின் அணிவீராமினெனத் தழைகாட்டிநின்று தன்கருத்தை அறிவியா நிறறல். அதற்குச்செய்யுள்—

வின்னிறவாணுதல்வேனிற் கண்மெல்லியலைமல்லற்
றன்னிறமொன்றிவிருத்திநின்றேன்றனதம்பலம்போன்
யின்னிறநுண்ணிடைப்பேரெழில்வெண்ணகைப்பைந்தொடியீர்
பொன்னிறவல்குலுக்காமோமணிநிறப்பூந்தழையே.

உரைத்த துரையாது

கருத்தறி வித்தது.

இ - ள். வில் நிற வாள் நுதல் வேல் நிற கண் மெல்லியலை - வில்லினியல்பையுடைய வாணுதலையும் வேலினியல்பையுடைய கண்களையுமுடைய மெல்லியலை— மல்லல் தன் நிறம்

ஒன்றில் இருத்தி நின்றோன் தனது அம்பலம்போல்-அழகையுடையதன்றிருமேனியொன்றின்கண் இருத்தி நின்றவனது அம்பலத்தை யொக்கும்—மின் நிற நுண் இடைப் பேர் எழில் வெள் நகைப்பைந் தொடியீர் - மின்னினியல்பையுடைய நண்ணிய இடையையும் பெரிய வெழிலையும் வெள்ளிய முறுவலையுமுடைய பைந்தொடியீர்—மணி நிற பூந் தழை பொன் நிற அல்குலுக்கு ஆமோ - மணியினது நிறத்தையுடைய இப்பூந்தழை நும்பொன்னிற அல்குலுக்குத் தகுமோ? தகுமாயின் அணிவீராயின். எ - று.

பொன்னிறத்திற்கு மணிநிறம் பொருத்தமுடைத்தென்பது கருத்து. பொன்னிறவல்குலென்று அல்குலின்தன்மை கூறியவதனான், முன்னமே புணர்ச்சிகழ்ந்தமையு முண்டென்பது கூறியவாறாயிற்று. ஆமோவென்ற ஓகாரம் கொடுப்பாரதுண்மகிழ்ச்சியையும் கொள்வாரது தலைமையையும் விளக்கிவந்தது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (58)

இடைவினா தல்.

இடைவினாவுடையதென்பது தழைகாட்டித் தன்கருத்தறிவித்து அதுவழியாகநின்ற நும்மல்குலும் முலையும் அதிபாரமாயிராநின்றன; இவை இவ்வாறு நின்றற்குக்காரணம் யாதோவென்று அவரிடை வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கலைக்கீழகலல்குற்பாரமதாரங்கண்ணார்ந்திலங்கு
முலைக்கீழ்ச்சிறிதின்றிநின்றன்முற்றுதன்றிலங்கையர்கோன்
மலைக்கீழ்விழ்ச்செற்றசிற்பலவரவண்புங்குழிசை
சிலைக்கீழ்க்கணையன்னகண்ணீரெதுநுங்கள்சிறிதையே.

வழிபதி பிறவினாய்
மொழிபல மொழிந்தது.

இ - ள். கலைக் கீழ் அகல் அல்குல் பாரமது - மேகலைக் குக் கீழாகிய அகன்றவல்குலாகிய பாரமது—ஆரம் கண் ஆர்ந்து இலங்கு முலைக் கீழ்ச் சிறிது இன்றி நின்றல் முற்றது - முத்துவடம் கண்ணிற்கு ஆர்ந்திலங்காநின்ற முலையின்கீழ் இடை சிறிதின்றித் தானேநின்றல் முடிவுபெறுது—அன்று இலங்கையர் கோன் மலைக்கீழ் விழச் செற்ற சிற்றம்பலவர் - இவ்வரையெடுத்த அன்று இலங்கையர்கோன் இவ்வரைக் கீழ் வீழும்வண்ணஞ் செற்ற சிற்றம்பலவரது—வண் பூ கயிலைச் சிலைக் கீழ்க் கணை அன்ன கண்ணீர் - வளவிய பொலிவையுடைய கலையினிற்கின்ற சிலையின்கீழ்வைத்த கணைபோலும் புருவத்தின் கீழுளவாகிய கண்ணையுடையீர்— நுங்கள் சிற்றிடை எது - தும்முடைய சிற்றிடை யாது? கட்புலனாகின்ற தில்லை. எ - று.

பாரமது நின்றலெனவியையும். பாரம் அதுவென எழு வாயும் பயனிலையுமாக்கி, முலைக்கீழ்ச் சிறிதாயினும் ஒன்றின்றி இவ்வுருநின்றல் முற்றதென்றுரைப்பாருமுளர். அதுவென்றும் எதுவென்றும் சாதிபற்றி ஒருமையாற்கூறி னான். மெய்ப்பாடு அது. பயன்விசேடவகையான் மதியுடம் படுத்தல்.

மேலைப்பாட்டாறானும் வம்பமாக்கள் வினாவும் பெற் றியே கதுமெனத் தனது குறைதோன்றாவகை வினாவினான், இப்பாட்டிரண்டினானும் இவன்குறை நங்கண்ணதேயென்பது தோழிக்குப் புலப்பட, இத்தழைநல்ல கொள்ளீரென்றும், நம்மிடை யாதென்றும் வினாவினானென்பது. (59)

மதியுடம்படுத்தல் முற்றிற்று.

இருவருமுள்வழி

யவன்வரவுணர்தல்.

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தலென்பது தலைமகளுந்
தோழியுமுள்வழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்தமொழியாற் றன்
கருத்து அறிவிக்க, தோழி அவனினைவறியாகின்றல். அது
வருமாறு—

ஐய நாட லாங்கவை யிரண்டு
மையறு தோழி யவன்வர வுணர்தல்.

இ - ள். ஐயுறுதல், அறிவுநாடல் எனவியையிரண்டும்
இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்தலாம். எ - று. அவற்றுள்—

ஐயுறுதல்.

ஐயுறுதலென்பது தலைமகன் தழைகொண்டின்று கரந்த
மொழியாற் றன்கருத்தறிவிக்க, மேனியொளியிலனாய் இப்புனத்
தினின்றும் போகாது யானையோடு ஏனம்வினாவி இவ்வாறு
பொய் கூறாநின்ற இவன் யாவனோவெனத் தோழி அவனை
யையுற்றுக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பல்லிலனுகப்பகலைவென்றேன்றில்லைபாடலர்போ
லெல்லிலனுகத்தொடேனம்வினாவிவன்யாவன்கொலாம்
வில்லிலனுகத்தழைகையில்வேட்டைகொண்டாட்டமெய்யோர்
சொல்லிலனுகற்றவாகடவானிச்சுனைப்புனமே.

அடற்கதிர்வேலோன் றொடர்ச்சினோக்கித்
தையற்பாங்கி யையமுற்றது.

இ - ள். பல் இலன் ஆகப் பகலை வென்றேன் தில்லை
பாடலர் போல் எல் இலன் - பல்லிலனும்வண்ணம் பகலோனை

வென்றவனது தில்லையைப் பாடாதாரைப்போல ஒளியை யுடையனல்லன்—வினா நாகத்தொடு ஏனம் - ஆயினும் வினா வப்படுகின்றன யானையும் ஏனமுமாயிருந்தன—வில் இலன் - வில்லையுடைய னல்லன்—கையில் நாகத் தழை - கையின் நாகமரத்தின் தழைகளாயினும்—கொண்டாட்டம்வேட்டை - கொண்டாடப் படுகின்றது வேட்டை—மெய் ஓர் சொல் இலன் - கண்டவாற்றான் மெய்யாயிருப்பதொரு சொல்லையு முடையனல்லன்—கற்ற வா ஆ - இவன் பொய்யுரைப்பக் கற்றவாறு என்! பொய்யுரைத்து வறிது போவானுமல்லன்— இச் சூனை புனம் கடவான் - ஈண்டொருகுறையுடையான் போல இச்சூனைப்புனத்தைக் கடவான்—இவன்யாவன் கொலாம் - இவன்யாவனோ? எ - று.

வினாவென்பது ஆகுபெயர். ஆ வியப்பின்கட்குறிப்பு. ஆகத்தொரேனமென்றபாடமோதி, ஆகத்தொளியில நெனவுரைப்பாருமுளர். வினாய் என்பது பாடமாயின், வாரா நின்றவென ஒரு சொல்வருவித்து முடிக்க. வினாய்க் கடவா நென்று கூட்டுவாருமுளர். தையல் - புனையப்படுதல். மெய்ப்பாடு மருட்கை. பயன் உசாவியையந்தீர்தல். (60)

அறிவுநாடல்.

அறிவுநாடலென்பது இவன் யாவனோவென் றையுறூரின்ற தோழி பேராராய்ச்சியளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது வந்து தங்களிடையே முடிதலின், இவ்வையர்வார்த்தை இருந்த வாற்றான் ஆழமுடைத்தாயிருந்ததென்று அவனினவறியா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆழமன்னோவுடைத்திவ்வையர்வார்த்தையனங்கனைந்து
வீழமுன்னோக்கியவம்பலத்தான்வெற்பிளிப்புனத்தே
வேழமுன்னாய்க்கலையாய்ப்பிறவாய்ப்பின்னுமென்றழையாய்
மாழைமென்னோக்கியிடையாய்க்கழிந்ததுவந்துவந்தே.

வெற்பன்வியை சொற்பதனோக்கி
நெறிசூழற்பாங்கி யறிவுநாடியது.

இ - ள். முன் அனங்கன் நைந்து வீழ் நோக்கிய அம்பலத்தான் வெற்பின் இப்புனத்து - முற்காலத்து அனங்கன் அழிந்து பொடியாய்வீழ் நோக்கிய அம்பலத்தானது வெற்பின் இப்புனத்தின்கண்ணே கூறுவது—முன் வேழமாய் - முன் வேழமாய்—கலையாய் - பின் கலையாய்—பிறவாய் - பின் வேறு சிலவாய்—பின்னும் மெல் தழையாய் - பின்னும் மெல்லிய தழையாய்—வந்து வந்து - வந்து வந்து—மாழை மெல் நோக்கி இடையாய்க் கழிந்தது - முடிவிற்பேதைமையை யுடைய மெல்லிய நோக்கத்தை யுடையானது இடையாய் விட்டது — இவ்வையர் வார்த்தை ஆழம் உடைத்து - அதனை இவ்வையர் வார்த்தை இருந்தவாற்றான் ஆழ முடைத்து. எ - று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. இப்புனத்தேயென்றது இவ்விருந்தபுனத்தே யென்றவாறு. மெல்லிய நோக்கத்தை யுடையாள் இடைபோலப் பொய்யாய்விட்ட தென்பாரு முளர். பின்னுமென்றது முன்னினவினாவே ஐயந்தாராநிற்ப்பின்னுமொன்று கூறினென்பதுபட நின்றது. தன்கண் வந்து முடிதவின் வந்து வந்தென்றான். சொற்பதம் - சொல்லளவு. அறிவுநாடியது - அறிவாநாடியது. மெய்ப்பாடு மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் ஐயந்தீர்தல். (61)

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர்தல் முற்றிற்று.

முன்னுறவுணர்தல்.

வாட்டம் வினாதன் முன்னுறவுணர்தல்
கூட்டி யுண்டுங் குறிப்புரை யாகும்.

இ - ள். வாட்டம்வினாதல் எனவிஃதொன்றும் முன்
னுறவுணர்தலாம். எ - று.

அது தலைமகன் இங்ஙனம் வினாயதற்கெல்லாம் தோழி
மறுமொழிகொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான், வாடவே
தலைமகனும் அதுகண்டு வாடினான், ஆதலால் இருவரது
வாட்டமும் வினாவப்படுதல். அன்றியும் முன்னர்த் தலை
மகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாயதுபோலத் தலைவியது
வாட்டத்தையும் பாங்கி வினாதலாம்.

முன்னுற்றதனையுணர்தலானே இதற்கு முன்னுற
வுணர்தலென்று பெயராயிற்று. அஃதாவது தலைமகனைப்
பாங்கன் வினாயவாறுபோலத் தலைமகனையும் யாதனானே
இவள் வாடியதென ஐயுற்றுணர்தல். இவள் தலைமகனை
வினாவுவது இயற்கை யிறுதி இடந்தலையிறுதியினெனக்
கொள்க. என்னை? தோழியும் பாங்கனைப்போலப் பிறறை
ஞான்றே தலைமகனை வினாவப் பெருளோடுவெனின், வினாவாள்.
எற்றிற்கு? தலைமகனை ஒருபொழுதும் விடாத தோழி இவளை
இத்தினங்காறுங்காணோடுவெனின், காணும். காணின்,
இயற்கைப் புணர்ச்சியது நீக்கத்து இவளதுவாட்டம் தோழி
காணுதொழிவானெனெனின், இவரைக்கூட்டி முடித்த விதி
தோழிக்குத் தலைமகனது வாட்டம் புலனாகாமெ மறைக்கும்.
என்னை? பாங்கற்கூட்டமும் இடந்தலைப்பாடும் நடக்கவேண்டி,
அல்லதூஉம், தலைமகனுக்குந் தலைமகளுக்கும் வாட்டம் ஒக்க

நிகழினும் இயற்கைப்புணர்ச்சியது இறுதிக்கட் டலைமகளைப் பாங்கன் கூடியும் தலைமகளைப் பாங்குகூடியும் செய்தாராயினும், தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாவுதல் தலைமையாதலான் முன் வினாவப்படும். பாங்கன் வினாவிய பின்னர்ப் பாங்கி வினாவப்படும். ஆதலால் இடந்தலைப் பாட்டினிறுதியே தோழிக்கு வாட்டம் வினாதற்கு இடமாயிற்றெனவறிக.

கூட்டியுணருங் குறிப்புரையாகுமென்றது இந்த வாட்டம் வினாதற்குப் பக்கக்கிளவியாகச் சேறல் துணிதல் முதலாக முன்னுரைக்கப்பட்ட கிளவியெல்லாங் கூட்டியுரைத்துக் கொள்ளப்படுமென்றவாறு. என்னை பக்கக்கிளவியாமாறு? தலைமகன் தனது வாட்டத்தால் அங்ஙனம் பலவும் வினாயனவெல்லாம் தலைமகள் தனது வாட்டத்தாலுரைத்தாற்போலாயின. என்னை, அவ்வளவெல்லாம் அவன் வினாயதற்குத் தோழி மறுமொழி கொடாது நின்றலானெனவறிக.

வாட்டம்வினாதல்.

வாட்டம்வினாதலென்பது தலைமகன் மதிபுடம்படுத்த வருந்தாநிற்பக்கண்டு, எம்பெருமான் என்பொருட்டான் இவ்வாறு இடர்ப்படா நின்றானெனத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கவன்று வருந்தாநிற்க, அதுகண்டு, சுனையாடிச் சிலம்பெதிரழைத்தோயிறிதொன்றினானே வாடியதென்னேவெனத் தோழி தலைமகனது வாட்டம்வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நீருத்தம்பயின்றவன்சிற்றம்பலத்துநெற்றித்தனிக்க
 னெருத்தன்பயிலுங்கயிலைமலையினுயர்குடுமித்
 திருத்தம்பயிலுஞ்சுனைகுடைந்தாடிச்சிலம்பெதீர்கூய்
 வருத்தம்பயின்றுகொல்லோவல்லிமெல்லியல்வாடியதே.

யின்னிடமடந்தை தன்னியனோக்கி
வீங்குமென்முலைப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். சிற்றம்பலத்து நிருத்தம் பயின்றவன் - சிற்றம்பலத்தின்கண் நிருத்தத்தை யிடைவிடாதேயாடியவன் - நெற்றித்தணிக்கண் ஒருத்தன் - நெற்றியிலுண்டாகிய தணிக்கண்ணையுடைய ஒப்பிலாதான் - பயிலும் கயிலை மலையின் உயர் குடுமி - அவன் பயிலுங் கையாகிய மலையினது உயர்ந்தவுச்சியில் - நிருத்தம் பயிலும் சனை குடைந்து ஆடி - புண்ணியநீர் இடையறாது நிற்குஞ் சனையைக் குடைந்தாடி - சிலம்பு எதிர் கூய் - சிலம்பிற் கெதிரழைத்து - வருத்தம் பயின்று கொல்லோ - இவ்வாறு வருத்தத்தைச் செய்யும் வினையாட்டைப் பயின்றோ பிறிதொன்றினோ - வல்லி மெல்லியல் வாடியது - வல்லிபோலும் மெல்லிய வியல்பினையுடையாள் வாடியது. எ - று.

வருத்தம் ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு மருட்கை. பயன் தலைமகட்குற்ற வாட்டமுணர்தல். (62)

முன்னுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

குறையுறவுணர்தல்.

குறையுறவுணர்தலாவது தலைமகன் குறையுறத் தோழி அதனைத் துணிந்துணராநிற்றல். அதுவருமாறு—

குறையுற்று நின்ற லவன் குறிப்பறித
லவன்குறிப் பறிதலோ டவர்நினை வெண்ணல்
கூறிய நான்குங் குறையுற வுணர்வெனத்
தேறிய பொருளிற் றெளிந்திசி னோரே.

இ - ள். குறையுற்று நின்றல், அவன் குறிப்பறிதல், அவன் குறிப்பறிதல், இருவாநினைவுமொருவழியுணர் தல் என விவைநான்கும் குறையுறவுணர் தலாம். எ - று. அவற்றுள்—

குறையுற்று நின்றல்.

குறையுற்று நின்றலென்பது தலைமகளது வாட்டங்கண்டு ஐயுறாநின்ற தோழியிடைச்சென்று, யான் உங்களுக்கெல்லாத் தொழிலுக்கும் வல்லேன் நீயிர் வேண்டுவதொன்று சொல்லுயின் யான் அது செய்யக்குறையில்லையென இழிந்தசொல்லால் தலைமகன் தன்னினைவு தோன்ற ஐயுறக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மடுக்கோகடலின்விடுதிமிலன்றிமறிதிரைமீன்
படுக்கோபணிலம்பலகுளிக்கோபரன்றில்லைமுன்றிற்
கொடுக்கோவளைமற்றுநும்மையர்க்காயகுற்றேவல்செய்கோ
தொடுக்கோபணியீரணியீர்மலர்நுஞ்சரிமுழற்கே.

குறையுற்ற வேலவன்
குறையுற்றது.

இ - ள். விடு திமில் கடலின் மடுக்கோ - விடப்படுந் திமிலைக் கடலின்கட் செலுத்துவேனோ—அன்றி மறி திரைமீன் படுக்கோ-அன்றிக் கீழ்மேலாந் திரையையுடைய கிளர்ந்த கடலிற்புக்கு மீனைப்படுப்பேனோ—பல பணிலம் குளிக்கோ-ஒரு குளிப்பின்கட் பல பணிலங்கனையு மெடுப்பேனோ—பரன் தில்லை முன்றில் வளை கொடுக்கோ - பரனது தில்லை முற்றத்திற் சென்று எல்லாருங்காணச் சங்குவளைகளை விற் பேனோ—மற்று நும் ஐயர்க்கு ஆய குற்றேவல் செய்கோ-அன்றி நும் மையன்மார்க்குப் பொருந்தின குற்றேவல்களைச் செய்வேனோ—அணி ஈர் மலர் நும் சரிமுழற்குத்தொடுக்கோ-

அணியப்படுந் தேனாலீரிய மலரை நஞ்சரிகுழற்குத் தொடுப்
பேனே—பணியீர்-நீயீர்வேண்டியது சொல்லுமின். எ - று.

மற்று வினைமாற்று. இவன் உயர்ந்த தலைமகனாதலின்
அவர் தன்னை வேறுபடவுணராமைக் கூறியவாறு. முன்
னிர்ந்து குறையுறுதற் கிடங்காட்டிக் குறையுறவுணர்தற்கு
இயைபுபடக் குறையுறுமாற்றை ஈண்டுக்கூறினான். இது
திணைமயக்கம். என்னை, “உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும்
பெறமே.” * எ-ம். “புனவர் தட்டை புடைப்பி யைலதி
றங்குகதிரல மருங்கழனியும் பிறங்கு நீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்
னொருங் கெழுமே.” † எ-ம். சொன்றூராகலின். மெய்ப்பாடு
இனிவரல். பயன் குறையுறுதல். (63)

அவன் குறிப்பறிதல்.

அவன் குறிப்பறிதலென்பது குறையுறாநின்றவன் முகத்தே
தலைமகனது செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வண்ணல் குறிப்பு
இவளிடத்ததெனத் தோழி தலைமகனது நினைவு துணிந்துணரா
கின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அளியமன்னும்மொன்றுடைத்தண்ணலெண்ணரன்றில்லை
யன்னுள், கிளியைமன்னுங்கடியச்செல்லநிற்பிற்கிளரளகத், தவி
யமர்ந்தேறினவறிதேயிருப்பிற்பளிங்கடுத்த, வெளியமர்ந்தாங்
கொன்றுபோன்றென்றுதோன்றுமொளிமுகத்தே.

பொற்றொடித்தோளிதன் சிற்றிடைப்பாங்கி
வெறிப்பூஞ்சிலம்பன் குறிப்பறிந்தது.

இ - ள். ஆரன் தில்லை அன்னுள் மன்னும் கிளியை
கடியச்செல்ல நிற்பின்-ஆரனது தில்லையொப்பாள் புனத்து
மன்னுங் கிளியைக் கடிவதற்குச் சிறிதகல நிற்பினும்—கிளர்

* தொல், பொருள், அகத்திணை. 13. † புறநானூறு. 43.

அளகத்து அளி அமர்ந்து ஏறின் - இவளுடைய விளங்கா
 தின்ற அளகத்தின்கண் வண்டுகள் மேய்யேறினும்—வறிதே
 இருப்பின்-இவள் வாளாவிருப்பினும்—ஒளி முகத்து பளிங்கு
 அடுத்த ஒளி அமர்ந்தாங்கு-இவனதொளியையுடைய முகத்
 தின்கண்ணே பளிங்கு தன்னிறத்தைவிட்டுத் தன்னையடுத்த
 திறத்தை மேய்நிற்போல—ஒன்றுபோன்று ஒன்று தோன்
 நும்-முன் வேறொன்றுபோன்றிருந்து பின்னிவள் குறிப்
 பாகிய வேறொன்று தோன்றாநின்றது, அதனால்—அளிய
 அண்ணல் எண் மன்னும் ஒன்று உடைத்து - அளிய அண்
 ணலது குறிப்பு மன்னுமொன்றுடைத்து; அஃதிவள் கண்
 ணதேபோலும். எ - று.

கிளியை மன்னுமென்புழி மன்னும் அகசரிலையெனினு
 மமையும். ஒன்றுபோன்றொன்று தோன்றுமென்றது கிளி
 யைக் கடியச் சிறிது புடைபெயரின் ரெட்டிடை கழிந்தாற்
 போல ஆற்றுகலானும், வண்டுமூசப் பொருளென்று
 வருந்தி வண்டையோச்சுவான்போலச் சேறலானும், வாளா
 விருப்பிற் கண்டின்புறுதலானும், இவள் கண்ணிகழ்ச்சி
 இவன் முகத்தே புலப்படாநின்றது என்றவாறு. ஏறிவறிதே
 யிருப்பினென்பது பாடமாயின், அளியேறி அளகத்தின்கட்
 சிறிதிருப்பினு மெனவுரைக்க. ஒளிர்முகமே யென்பதூஉம்
 பாடம். (64)

அவள் குறிப்பறிதல்.

அவள் குறிப்பறிதலென்பது தலைமகனது. நினைவறிந்த
 தோழி இவளிடத்து இவனினைவேயன்றி இவளிடத்து இவள்
 நினைவுமுண்டோவெனத் தலைமகனைநோக்க, அவண்முகத்தேயும்
 அவன் செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வொண்ணுதல் குறிப்பு

மொன்றுடைத்தென அவணினைவுக் துணிந் துணராகிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

பிழைகொண் டொருவிக் கெடாதன்பு செய்யிற் பிறனி
யென்னு, முழைகொண் டொருவன் செல்லாமை நின்றம்பலத்
தாடுமுன்னே, இழைகொண் டொருங்கிரு நோக்கம் பயின்ற
வேம் மொண்ணுதன்மாந், தழைகொண் டொருவனென்னு
முன்னமுள்ளந் தழைத்தீடுமே.

ஆங்கவள் குறிப்புப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

இ - ள். பிழை கொண்டு ஒருவிக் கெடாது ஒருவன்
அன்புசெய்யின்-பிழைத்தலைப் பொருந்தித் தன்கட் செல்லாது
நீங்கி இவ்வாறு கெடாதே ஒருவன் அன்புசெய்யுமாயின்—
பிறனி என்னும் முழை கொண்டு செல்லாமை - அவன் பிறனி
யென்னுநின்ற பாழிபையடைந்து செல்லாதவண்ணம்—அம்
பலத்து நின்று ஆடும் முன்னேன்-அம்பலத்தின்கணினின்றும்
எல்லாப் பொருட்கும் முன்னாயவனது—உழை கொண்டு -
உழைமானை மருணைக்கத்தாலொத்து — இரு நோக்கம்
ஒருங்கு பயின்ற எம் ஒண்ணுதல் - வெள்ளைநோக்கமும் அன்
வுழைக்கில்லாத கள்ள நோக்கமுமாகிய இரு நோக்கத்தையும்
ஒருங்கே செய்யக்கற்ற எம்முடைய ஒண்ணுதல்—மாந் தழை
கொண்டு ஒருவன் என்னு முன்னம் - மாந்தழையைக் கொண்
டொருவனென்று சொல்லுவதன்முன்—உள்ளம் தழைத்
தீடும் - உள்ளந் தழையாநின்றாள்; அதனால் இவள் குறிப்பு
இவன் கண்ணதேபோலும். எ - று.

அடைந்தார் பிழைப்பின், தலையாயினார் பிழையை யுட்
கொண்டமைதலும், இடையாயினார் அவரைத் துறத்தலும்,

கடையாயினர் அவரைக் கெடுத்தலும் உலகத்துண்மையின் அம்முவகையுள் செய்யாதெனி னுமமையும். பிறி துரைப்பாரு முளர். ஒருநியென்னும் வீனையெச்சம் கெடாதென்னு மெதீர் மறை வீனையெச்சத்திற் கெடுதலோடு முடிந்தது. (65)

இருவர் நினைவுமொருவழியுணர்தல்.

இருவர் நினைவு மொருவழியுணர்தலென்பது இருவர் நினைவுக்கண்டு இன்புற நின்றதோழி இவ்விருவரும் இவ்விடத்து வந்தகாரியம் இவன் முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள்கண்ணாகிய வண்டு இன்பத்தேனையுண்டு எழில்பெறவந்த இத்துணையல்லது பிறிதில்லையென அவ்விருவரது நினைவுந் துணர்ந்துணராநிற்றல்- அதற்குச்செய்யுள்—

மெய்யேயிவற்கில்லைவேட்டையின்மேன்மனமீட்டிவரும்
பெய்யேயுனத்தினைகாப்பதிறைபுலியூரனையான்
மையேர்குவளைக்கண்வண்டினம்வாழ்குஞ்செந்தாமரைவா
யெய்யேமெனினுங்குடைந்தின்பத்தேனுண்டெழிறருமே.

அன்புறநோக் காங்கறிந்
தின்புறதோழி யெண்ணியது.

இ - ள். இறை புலியூர் அனையான் மை ஏர் குவளைக் கண்வண்டு இனம்-இறைவனது புலியூரை யொப்பாளுடைய மையழகையுடைய குவளைபோலுங் கண்ணாகிய வண்டினம்— வாழும் செந்தாமரை வாய் - தான் வாழ்தற்குத் தரும் இவன் முகமாகிய செந்தாமரை மலர்க்கண்—எய்யேம் எனினும் - யாமறியேமாயினும்—குடைந்து இன்பத் தேன் உண்டு-குடைந்து இன்பமாகிய தேனையுண்டு—எழில் தரும்- எழில்பெறாநின்றது, அதனால்—இவற்கு மெய்யே வேட்டையின் மேல் மனம் இல்லை - இவற்கு மெய்யாகவே வேட்

டையின்மேல் உள்ளமில்லை—இவளும் புனத்தினை காப்பது பொய்யே - இவளும் புனத்தினையைக் காப்பது பொய்யே.
எ - று.

மீட்டென்பதற்கு மீட்டதன்றே * லென்புழி உரைத் ததுரைக்க. ஏர்குவனையென்னுமியல்பு புறனடையாற்கொள்க. வண்டினமென்றாள், நோக்கத்தின் பன்மை கருதி. எய்யே மெனினு மென்பதற்கு ஒருவரையொருவரறியேமென்றிருப் பினுமெனினுமமையும். எழிறருதல் எழிலைப்புலப்படுத்துதல். இன்புறுதோழி - இருவர் காதலையுங்கண்டின்புறுதோழி. ஐய நீங்கித்தெளிதலான் இன்புறுமெனினுமமையும். அன்றியும் இவளுடைய நலத்திற்கேற்ற நலத்தையுடைய தலைமகனைக் கண்டின்புறுந்தோழி. என்னை, களவொழுக்கத்தில் எழினல முடையானொருவனைக்கண்டு இன்புறக்கடவளோவெனின், எழினலமேயன்று, பின் அறத்தொடு நிலைநின்று கூட்டுகை அகத்தமிழின திலக்கணமாதலால் தன்குரவர் வினவத் தானறத்தொடு நிற்குமிடத்துக் குரவர் தாமேசென்று மகட் கொடுக்குங் குடிப்பிறப்பினால் உயர்ச்சியையுடையதொலானும் இன்புற்றாள். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் துணிந்துணர்தல். இவைமூன்றும் குறையுறவுணர்தல். என்னை, “இருவருமுள்வழி யவன்வர வுணர்தன்—முன்னுற வுணர்தல் குறையுறவுணர்தலென்—றம்மூன் றென்பதோழிக் குணர்ச்சி.” † என்பவாகலின். (66)

குறையுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

* திருக்கோவை. 57. † இறையனாகப்பொருள். 7.

நாண நாட்டம்.

இனி முன்னர் “நன்னிலநாணம்” என்றே தப்பட்ட நாண நாட்டமென்பது இருவர்க்கினையும் ஐயமறத் துணிந்ததோழி அவரது கூட்டமுண்மை அறிவது காரணமாகத் தலைமகளை நாணநாடா நின்றல். நன்னிலநாணமென்றது நல்லநிலைபெற்ற நாணம். நல்ல நிலையாவது நாணவும் நடுங்கவுநாடுதல் அகத் தமிழிலக்கணமன்றாதலான் இக்கோவை இஃதாமென்னுமிடம் பெற்றதாம். எனனை, தலைமகள் தனக்குத் தலைமகனோடுண்டாகிய புணர்ச்சியொழுக்கத்துக்கு இவள் காவற்றோழியாகையான் இடையூறுமென்னும் உள்ளத்தளாய்கின்ற, இவ்வொழுக்கத்தைத் தோழியறியின் நன்றென்னும் நினைவு வாராநிற்க, அவ்விடத்திலே இவள் நாணநாடுகையின், நன்னிலை நாணமென்றார். எனனை, “நாணவு நடுங்கவுநாடா டோழி—காணுங் காலேத் தலைமக டேத்து.” என்பவாகலின்.

பிறைதொழு கென்றல் பின்னு மவளை
யுறவேன வேறு படுத்தி யுரைத்தல்
சுனையாடல் கூற றேற்றங் கண்டு
புணர்ச்சி யுரைத்தல் பொதுவேனக் கூறி
மதியுடம் படுதல் வழிநாண னடுங்கல்
புலிமிசை வைத்தல் புகலுங் காலே.

இ - ள். பிறைதொழுகென்றல், வேறுபடுத்துக்கூறல், சுனையாடல் கூறிநகைத்தல், புணர்ச்சியுரைத்தல், மதியுடம் படுதல் என விவையெந்தும் நாணநாட்டமாம். புலிமிசை வைத்தல் எனவிஃதொன்றும் நடுங்கநாட்டமாம். எ - று. அவற்றுள்—

பிறைதொழுகென்றல்.

பிறைதொழுகென்றலென்பது பிறையைக்காட்டித் தான் றொழுதுகின்ற, நீயும் இதனைத்தொழுவாயாகவெனத் தோழி தலைமகளது புணர்ச்சிநினைவறியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மைவர்கருங்கண்ணிசெங்கரங்கூப்புமறந்துமற்றப்
 பொய்வானவிற்புகாதுதன்பொற்கழற்கேயடியே
 னுய்வான்புகவொளிர் தில்லைநின்றேன்சடைமேலதொத்துச்
 செவ்வானடைந்தபசங்கதிர்வெள்ளைச்சிறுபிறைக்கே.

பிறைதொழுகென்று பேதைமாதரை
 நறுநுதற்பாங்கி நாணநாட்டியது.

இ - ள். மறந்தும் பொய் அவ் வானவரில் புகாது -
 மறந்தும் பொய்மையைபுடைய அவ்வானவரிடத்துப்
 புகாதே—தன் பொன் கழற்கே அடியேன் உய்வான் புக -
 தன்னுடைய பொன்னுணியன்ற கழலையுடைய திருவடிகளிலே
 அடியேன் உய்யவேண்டிப்புக—ஒளிர் தில்லை நின்றேன்
 சடைமேலது ஒத்து - விளங்குந்தில்லைக்கட கட்புலனாய்
 நின்றவனுடைய சடைக்கண்ணதாகிய பிறையையொத்து—
 செவ்வான் அடைந்த பசங்கதிர் வெள்ளைச்சிறு பிறைக்கு -
 செக்கர்வானையடைந்த செவ்விக் கதிரையுடைய வெள்ளை
 யாகிய சிறிய பிறைக்கு—மை வார் கருங்கண்ணி - மையை
 யுடைய நெடிய கரிய கண்ணினையுடையாய்—செங்கரம் கூப்பு-
 நினது செய்யகைகளைக் கூப்புவாயாக. எ - று.

மறந்துமென்பது ஈண்டு அறியாதுமென்னும் பொருட்
 டாய் நின்றது. மற்று அசைநிலை. மற்றையென்பது பாட
 மாயின், அல்லாத பொய்வானவரென்றுரைக்க. இனமல்ல
 ராயினும் இனமாக உலகத்தாராற் கூறப்படுதலின் அவ்வாறு
 கூறினார். “மூவரென்றேயெம் பிரானொடு மெண்ணி.”
 * என்பதுஉம், அக்கருத்தே. பற்றிவந்தது. பிறர்கூறும்
 பெருமை அவர்க்கின்மையிற் பொய்வானவரென்றார். எனக்
 குப் பொறியுணர்வல்ல தின்மையிற் கண்கவருந் திருமேனி

* திருவாசகம். திருச்சதகம். 4.

காட்டி என்னை வசித்தானென்னுங் கருத்தான், உய்வான்
புகத்திலை நின்றோனென்றார். சடை செக்கர்வானத்திற்
குவமை. (67)

வேறுபடுத்துக்கூறல்.

வேறுபடுத்துக் கூறலென்பது பிறைதொழாது தலை
சாய்த்து நாணி நிலங்கினையா நிற்பக்கண்டு, பின்னும் இவள்
வழியே யொழுகி இதனையறிவோமென உட்கொண்டு, நீபோய்ச்
சனையாடிவாவென்ன, அவளும் அதற்கிசைந்துபோய் அவளோடு
தலைப்பெய்துவர, அக்குறியறிந்து அவளை வரையணங்காகப்
புனைந்து வேறுபடுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அக்கின்றவாமணிகேரண்டனம்பலவன்மலயத்
திக்குன்றவாணர்கொழுந்திச்செழுந்தண்புனமுடையா
ளக்குன்றவாறமர்ந்தாடச்சென்றாவங்கமவ்வவையே
யொக்கின்றவாரணங்கேயிணங்காகுபுனக்கவளே.

வேய்வளைத்தோளியை வேறுபாடுகண்
டாய்வளைத்தோழி யணங்கென்றது.

இ - ள். அக்கு தவா மணி சேர் கண்டன் - அக்காகிய
நல்ல மணிபொருந்திய மிடற்றையுடையான்—அம்பலவன் -
அம்பலவன்—மலயத்து இக்குன்றவாணர் கொழுந்து செழும்
இத்தண்புனம் உடையாள் - அவனது பொதியின் மலயத்தின்
கணுளாகிய இக்குன்றவாணருடைய மகளாகிய வளவிய
இத்தண்புனங்காவலுடையாள்—அக் குன்ற ஆறு அமர்ந்து
ஆடச் சென்றாள் - அக்குன்றத்தின்கணுண்டாகிய ஆற்றை
மேனி ஆடப்போயினாள்—அங்கம் அவ்வவையே ஒக்கின்ற
ஆறு - நின்னுறப்புக்கள் அவளுறப்புக்களாகிய அவற்றையே
யொக்கின்றபடி—அணங்கே-என்னணங்கே—உனக்கு அவள்
இணங்கு ஆகும் - நினக்கு அவளிணங்காகும்; அதனால்
அவளைக் கண்டு போவாயாக. எ - று.

இன் அல்வழிச்சாரியை. மலயத்திக்குன்றமென்று
இயைப்பாருமுளர். (68)

சுனையாடல்கூறி நகைத்தல்.

சுனையாடல் கூறிநகைத்தலென்பது வேறுபடுத்துக்கூற
நாணல்கண்டு, சுனையாடினால் இவ்வாறு அழிந்தழியாத குங்கும
மும் அளகத்தப்பிய தாதும் இந்நிறமுந்தருமாயின் யானுஞ் சுனை
யாடிக்காண்பெனெனத் தோழி தலைமகளோடு நகையாடா
கின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செந்நிறமேனிவெண்ணீரணிவோன்றில்லையம்பலம்போ
லந்நிறமேனிநின்கொங்கையிலங்கழிகுங்குமுழு
மைந்நிறவார்குழன்மாலையுந்தாதும்வளாய்மதஞ்சே
ரிந்நிறமும்பெறின்யானுங்குடைவனிடுஞ்சுனையே.

மாணநாட்டிய வர்குழற்பேதையை
நாணநாட்டி நகைசெய்தது.

இ - ள். செந்நிறமேனிவெள்நீறு அணிவோன்
தில்லை அம்பலம்போல் - செய்ய நிறத்தையுடையமேனிக்
கண் வெள்ளியநீற்றை அணிவோனது தில்லையம்பலத்தை
யொக்கும்—அம் நிறமேனி நின் கொங்கையில் அங்கு அழி
குங்குமமும் - அழகிய நிறத்தையுடைத்தாகியமேனியை
யுடைய நின்னுடைய கொங்கைகளில் அவ்விடத்தழிந்த
குங்குமத்தையும்—மை நிறவார்குழல்மாலையும் - மையைப்
போலு நிறத்தையுடைய நெடிய குழலின் மாலையையும்—
தாதும் - அளகத்தப்பிய தாதையும்—வளாய்மதம்சேர் இந்
நிறமும் பெறின் - மேனிமுழுதையுஞ் சூழ்ந்து மதத்தைச்
சேர்ந்த இந்நிறத்தையும் பெறவேயின்—இருஞ் சுனை
யானும் குடைவன் - நீ குடைந்த பெரியசுனையை யானுங்
குடைவேன். எ - று.

அம்பலம்போன் மேனியெனவியையும். அங்கழிசூங்
 குமமென்றது முயக்கத்தான் அழியும் அவ்விடத்தழிந்த
 சூங்குமம் என்றவாறு. மைந்நிறவார் குழற்கண் மாலையுந்
 தாதும் வளாவ இதனையும் பெறினென எச்சந் திரித்துரைப்
 பினுமமையும். வளாவுதல் புணர்ச்சிக்காலத்தில் மாலையின்
 முறிந்தமலரும் அளகத்தப்பியதாதுஞ் சிதறிக் குங்குமத்தி
 னமுந்தி வாங்குதற் கருமையாக வீரவுதல். மதமென்றது
 காமக்களிப்பாலுண்டாகிய கதிர்ப்பை. (69)

புணர்ச்சியுரைத்தல்.

புணர்ச்சி யுரைத்தலென்பது சுனையாடல்கூறி நகையாடா
 நின்றதோழி, அதுகிடக்க நீயாடிய அப்பெரிய சுனைதான் கண்
 சிவப்ப வாய்விளர்ப்ப அளிதொடரும் வரைமலரைச் சூட்ட
 வற்றோ சொல்வாயாகவெனப் புணர்ச்சி உரையாநின்றல்.
 அதற்குச்செய்யுள்—

பருங்கண்கவர்கொலைவேழப்படையோன்படப்படர்த்தீத்
 தருங்கண்ணுதற்றில்லையம்பலத்தோன்றமால்வரைவாய்க்
 கருங்கண்சிவப்பக்கனிவாய்விளர்ப்பக்கண்ணுரளிபின்
 வருங்கண்மலைமலர்கூட்டவற்றோமற்றவ்வான்சுனையே.

மணக்குறி நோக்கிப்

புணர்ச்சி யுரைத்தது.

இ - ள். பருங் கண் கவர் கொலை வேழப் படையோன்
 பட - பரிய கண்ணையும் விரும்பப்படுங் கொலையையுமுடைய
 கருப்புச் சிலையாகிய படையையுடையவன் மாள—படர் தீத்
 தரும் கண்ணுதல் தில்லை அம்பலத்தோன் தட மால் வரை
 வாய் - செல்லுந் தீயைத்தருங் கண்ணையுடைத்தாகிய நுதலை
 யுடைய தில்லையம்பலத்தானது பெரிய மால்வரையிடத்து—
 அவ்வான் சுனை - நீயாடிய அப் பெரியசுனை—கருங் கண்

சிவப்ப கனிவாய் விளர்ப்ப - கரிய கண் சிவப்பத் தொண்டைக்கனிபோலும் வாய் விளர்ப்ப—அளி பின்வரும் கண் ஆர் கள் மலை மலர் சூட்ட வற்றோ - அளிகள் பின்னொடர்ந்து வருங் கண்ணிற்கு ஆருங்கள் னையுடைய மலைமலரைச் சூட்ட வற்றோ? சொல்வாயாக. எ - று.

பருங்கண்ணென மெலிந்துநின்றது. தடமும் மாலும் பெருமையாகவின் மிகப் பெரியவென்பது விளங்கும். தடம் தாழ்வரை யெனினுமமையும். வருங்கண்வரை மலரென்பது பாடமாயின், அளிதொடரு மிடத்தையுடைய வரைமலரென்க. இடமென்றது பூவினேகதேசத்தை. இன்னும் வரைமலரென்பது ஒருபூவை முழுதுஞ் சூட்டினாயின் தலைவி அதனையறிந்து பேணவேண்டி வாங்குதலைக்கூடும். ஆகையால் இவளிடத்தையாமற் றோழியறிவது பயகை ஒரு பூவின் முறித்ததொரு சிறிய விதழைச் சூட்டினான்; ஆகையான் வரைந்தமலரென்றாளாம். மற்று அசைநிலை. இவை நான்கும் நாணநாட்டம். மெய்ப்பாடு நகை. பயன் கரவு நாடியுணர்தல்.

இவை முன்னுறவுணர்தலின் விகற்பம். இவை நான்கும் பெருந்திண்ப்பாற்படும். என்னை, அகத்தமிழ்ச் சிதைவாகலான். என்னை, “கைக்கிளை பெருந்திணை யகப்புற மாகும்.” இவற்றுள், கைக்கிளையென்பது ஒருதலைக்காமம். பெருந்திணையென்பது பொருந்தாக்காமம். என்னை “ஒப்பில் கூட்டமு மூத்தோர் முயக்கமுஞ்—செப்பிய வகத்தமிழ்ச் சிதைவும் பெருந்திணை.” என்பவாகவின். நாண நாடலாகாமை: இவள் பெருநாணிள்ளாதலான், தான்மறைந்து செய்த காரியத்தைப் பிறரறியின் இறந்துபடும், ஆதலான் நாணநாட்டமாகாது. நடுங்க நாட்டமுமாகாது, இருவர்க்கும்

உயிரொன்றாகலான் இறந்துபடுமாதலின். ஆதலால் அகத் தமிழிற்கு இவை வழுவாயின. இனி இதற்கு வழுவமைதி “நன்னிலைநாணம்” என்பதனானறிக. (70)

மதியுடம்படுதல்.

மதியுடம்படுதலென்பது பலபடியும் நாணநாடிக் கூட்ட முண்மை யுணர்ந்ததோழி இம்மலையிடத்து இவ்விருவர்க்கும் இன்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன; அதனால் இவ் விருவர்க்கும் உயிரொன்றேயென வியந்துகூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணிகலந்தாங்கிருவ
ராகத்துனோருயிர்கண்டனம்யாமின்றியாவையுமா
மேகத்தொருவனிரும்பொழிலம்பலவன்மலையிற்
ரூகைக்குந்தோன்றற்குமொன்றுய்வருமின்பத்துன்பங்களே.

அயில்வேற்கண்ணியொ டாடவன்றனக்குயிரொன்றென
மயிலியற்றோழி மதியுடம்பட்டது.

இ - ள். யாவையும் ஆம் ஏகத்து ஒருவன் - எல்லாப் பொருள்களுமாய் விரியும் ஒன்றையுடையவொருவன்—இரும் பொழில் அம்பலவன் - பெரிய பொழில்களாற் சூழப்பட்ட அம்பலத்தை யுடையான்—மலையில் தோகைக்கும் தோன்றற்கும் இன்பத் துன்பங்கள் ஒன்றாய் வரும் - அவனது மலையில் இத்தோகைக்கும் இத்தோன்றற்கும் இன்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன, அதனால்—காகத்து இருகண்ணிற்கு மணி ஒன்றே கலந்தாங்கு இருவர் ஆகத்துள் ஒருயிர் யாம் இன்று கண்டனம் - காகத்தினிரண்டு கண்ணிற்கும் மணியொன்றே கலந்தாற்போல இருவர் யாகையுள் ஒருயிரை யாமின்று கண்டேம். எ - று.

யாவையுமாமேகம் பராசத்தி. அம்பலவன் மலையில்
இன்றுயாங் கண்டனமென்று கூட்டி, வேரோரிடத்து
வேரொருகாலத்து வேரொருவர் இது கண்டறிவாசில்லை
யென்பதுபட வுரைப்பினுமமையும். கலந்தாரிருவரென்பது
பாடமாயின், காகத்திருகண்ணிற் கொன்றேமணி யென்
பதனை எடுத்துக் காட்டாகவுரைக்க. மெய்ப்பாடு பெருமிதம்.
பயன் மதியுடம்படுதல். (71)

நாணநாட்டம் முற்றிற்று.

நடுங்கநாட்டம்.

மேல் “நடுங்கல், புலிமிசைவைத்தல் புகலுங்காலே.” என்
ரோதப்பட்ட நடுங்க நாட்டமென்பது கூட்டமுண்மை யுணர்ந்
தனளாயினும், தலைமகள் பெருநாணினளாகலானும் தான் அவன்
குற்றேவன் மகளாகலானும் பின்னும் தான் சொல்லாடாது
அவ்வண்ணைக்கொண்டே கேட்பது காரணமாக நெருங்கிநின்று,
ஒருபுலி ஒருவனை யெதிர்ப்பட்டதெனத் தோழி அவனை நடுங்க
நாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆவாவிருவரறியாவிடில்லையம்பலத்து
மூவாயிரவர்வணங்கநின்றோனையுன்னின்று
தீவாயுமுவைகிழித்ததந்தோசிறிதோபிழைப்பித்
தாவாமணிவேல்பணிகொண்டவாறின்றொண்டகையே.

நுடங்கிடைப் பாங்கி
நடுங்க நாடியது.

இ - ள். இருவர் அறியா அடி மூவாயிரவர் வணங்கத்
தில்லை அம்பலத்து நின்றோனை உன்னின் - அயனும் அரியு
மாகிய இருவரறியாத அடியை மூவாயிரவரந்தனர் வணங்கத்
தில்லையம்பலத்து எளிவந்து நின்றவனை நினையாதாரைப்
போல வருந்த—முன்னித் தீ வாய் உழுவை கிழித்தது -

எதிர்ப்பட்டுத் தன் கொடியவாயை உழுவை அங்காந்தது, அங்காப்ப—சிறிதே பிழைப்பித்து இன்று ஒரு ஆண்டகை மணிவேல் பணி கொண்ட ஆறு - அதனைச் சிறிதே தப்பு வித்து இன்றோராண்டகை மணியையுடைய வேலைப் பணி கொண்டவாறென். எ - று.

அயனும் அரியந் தில்லையம்பலத்திற்சென்று வணங்குமா நறிந்திலரென்னுங் கருத்தினராகலின், ஆவாவென்பது அருளின்கட் குறிப்பு. இரக்கத்தின்கட் குறிப்பாய்த் தீவாயுழுவை கிழித்ததென்பதனை நோக்கிநின்ற தெனினுமமையும். வருந்தவென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கொடிய வுள்ளத்தராகலின் உன்னாதார் புலிக்குவமையாக வுரைப்பினுமமையும். தீவாயையுடைய வுழுவை அவனைக் கிழித்ததெனத் தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்ட தெனினுமமையும். அந்தோவென்பது இரக்கத்தின்கட் குறிப்பு. இறுதிக்கண் ஆவாவென்பது வியப்பின்கட் குறிப்பு. இதனுள் தலைமகளை நடுங்க நாடியதெவ்வாறெனின், தன் கொடியவாயைப் புலி அங்காந்தது, உழுவையினது தீவாயை வேறொன்று கிழித்தது, உழுவையினது தீவாய் பிறிதொன்றனைக் கிழித்தது என இம்முன்றுபொருளும் படுகையான், இது நடுங்க நாட்டமாயிற்று. என்னை, தலைமகள் இங்ஙனம் நடுங்கியாராயும் வண்ணம் தோழி நாடுகையான். தீவாயுழுவை கிழித்ததென்ற இம்முன்று பொருளும் வினா. இங்ஙனந் தோழியுரைப்பத் தலைமகள் நாடி நடுங்கா நிற்கக்கண்டு, ஓராண்டகை வேலைப்பணி கொண்டவாறென்னென நடுக்கந் தீர்த்ததாயிற்று. இது கரவுநாடுதல். அஃதாவது வெளிப்படச் சொல்லுஞ் சொல்லன்றிப் பிறிதொன்றன்மேல் வைத்துச் சொல்லுதல். இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மெய்ப்பாடுகை. பயன் நடுங்கநாடிக் கரவுநாடியுணர்தல்.

நிருத்தம்பயின்றவ நென்பதுதொட்டு மெய்யே யிவற்
கில்லை யென்பதன்காறும் வர ஐந்துபாட்டினும் முன்னுற
வுணர்தலையும் ஐயுற வாக்கி, இருவருமுள்வழி யவன்வர
வுணர்வினைத் துணிந்துணர்வாக்கினார். மைவாரென்பது
தொட்டு இதன்காறும்வர இவையாறினும் முன்னுறவுணர்தல்
குறையுறவுணர்தல் இருவருமுள்வழி யவன்வர வுணர்த
லென்னும் மூன்றனுயுந் துணிந்துணர்வாக்கினார். ஈண்டிவ்
விகற்பங் கண்டுகொள்க. (12)

நடுங்கநாட்டம் முற்றிற்று.

மடற்றிறம்.

மடற்றிறமென்பது நடுங்கநாடவும் பெருநாணிள்ளாதலின்,
தலைமகள் தன்குறை சொல்லமாட்டாது நிற்ப, இனி இவளிறந்து
படவுங்கடுமென உட்கொண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாத்
தொடங்காநின்ற தோழி, தானும் பெருநாணிள்ளாதலிற்
பின்னுந் தலைமகன் குறையுறவேண்டிநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட்
டலைமகன் சென்று, இந்நாளெல்லாம் என்குறை நின்னான் முடியு
மென்று நின்னை வந்திரந்தேன்; இது நின்னான் முடியாமையின்
யான் மடலூர்ந்தாயினும் இக்குறை முடித்துக்கொள்வேனெனத்
தோழிக்குக் கூறாநிற்பல். என்னை, “முன்னுற வுணரினு மவன்
குறை யுற்ற—பின்னரல்லது கிளவிதோன் ருது” * என்ப
வாகலின்.

ஆற்று துரைத்த லுலகின்மேல் வைத்த
றன்றுனி புரைத்த லொடுவகை யுரைத்த
லருளா லரிதென னடையா லரிதென
லவாபவ மெழுத லரிதென விலக்க
லுடம்படாது விலக்க லுடம்பட்டு விலக்க

* இறையனாகப்பொருள். 9.

விடம்பட வொன்பதுஞ் செப்புங் காலை
வடம்படு முலைமேன் மடலா கும்மே.

இ - ள். ஆற்றாதுரைத்தல், உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல், தன்றுணிபுரைத்தல், மடலேறும் வகையுரைத்தல், அருளாலரிதென விலக்கல், மொழிநடையெழுதலரிதென விலக்கல், அவயவமெழுத லரிதெனவிலக்கல், உடம்படாது விலக்கல், உடம்பட்டு விலக்கல் எனவவை ஒன்பதும் மடற்றிறமாம். எ - று. அவற்றுள்—

ஆற்றாதுரைத்தல்.

ஆற்றாதுரைத்தலென்பது தலைமகன்மேன் மடற்றிறங் கூறுகின்றனாகவின் அதற்கியைவுபட அவ்விருவருமைச்சென்று நின்று, நீயிர் அருளாமையின் என்னுயிர் அழியாநின்றது; இதனை அறிமினெனத் தலைமகன் தனது ஆற்றமை மிகுதி கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொருளாவெனைப்புருந்தாண்டுபுரந்தரன்மாலயன்பா
விருளாயிருக்குமொளிநின்றசிறற்றம்பலமெனலாஞ்
சுருளார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்துடியிடையீ
ரருளாதொழியீனொழியாதழியுமென்றாயிரே.

மல்லந்திரள் வரைத்தோளவன்

சொல்லாற்றாது சொல்லியது.

இ - ள். புகுந்து என்னைப் பொருளா ஆண்டு - தானே வந்து புகுந்து என்னைப் பொருளாக மதித்தாண்டு—புரந்தரன் மால் அயன்பால் இருளாய் இருக்கும் ஒளி நின்ற சிறற்றம்பலம் எனல் ஆம் - இந்திரன் மால் அயனென்னும் அவர்களிடத்து இருளாயிருக்கின்ற ஒளி தங்கிய சிறற்றம்பலமென்று சொல்லத்தகும்—சுருள் ஆர் கருங் குழல் வெள் நகைச் செவ்வாய்த் துடி இடையீர் - சுருளார்ந்த கரியகுழ வினையும் வெள்ளிய நகையினையுஞ் செய்யவாயினையுமுடைய

துடியிடையீர்—அருளாதொழியின் என் ஆருயிர் ஒழியாது
அழியும் - நீயிர் அருளாதொழியின் எனதாருயிர் தப்பாம
லழியும்; அதனான் அருளத்தகும். எ - று.

தொகையின்மையிற் பாலென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்
கூட்டுக. சிற்றம்பலம் துடியிடையார்க்குவமை. மடற்றிறங்
கூறுகின்றனனாகலின், அதற்கியைவுபட ஈண்டுங் குறையுறுதல்
கூறினான். சொல்லாற்றாது - சொல்லுதற்கும் ஆற்றாது.
மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன் ஆற்றமை யுணர்த்துதல். (73)

உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

உலகின்மேல் வைத்துரைத்தலென்பது ஆற்றமைகூறீ
அதுவழியாக நின்று, ஆடவர் தம்முள்ளமாகிய மீன் மகளிரது
கண்வலைப்பட்டால் அதனைப் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாத
விடத்து மடலூர்ந்தும் அதனைப் பெறுவரென உலகின்மேல்
வைத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

காய்சினவேலன்னமின்வியல்கண்ணின்வலைகலந்து
வீசினபோதுள்ளமீனிழந்தார்வியன் தென்புலியூர்
ஈசனசாந்துமெருக்குமணிந்தோர்கிழிபிந்துப்
பாய்சினமாவெனவேறுவர்கீறார்ப்பனைமடலே.

புலவேலண்ணல் புனைமடலேற்
றுலகின்மேல்வைத்துய்த்துரைத்தது.

இ - ள். காய் சினவேல் அன்ன மின் இயல் கண்
வலை - காய்சினத்தையுடைய வேல்போலும் ஒளியியலுங்
கண்ணாகிய வலையை - கலந்து வீசினபோது உள்ளம் மீன்
இழந்தார் - மகளிர் கலந்து வீசினபோது அவ்வலைப்படுதலான்
உள்ளமாகிய மீனை யிழந்தவர்கள் - வியன் தென்புலியூர்
ஈசன சாந்தும் எருக்கும் அணிந்து - பெரிய தென்புலியூர்க்
கணுளாகிய ஈசனுடைய நீற்றையும் எருக்கம்பூகவையும்

அணிந்து—ஓர் கிழி பிடித்து - ஒருகிழியைக் கையிற்பிடித்து
—பாய் சின மா எனப் பனை மடல் சீறார் ஏறுவர் - பாயவல்ல
சினத்தையுடைய மாவெனப் பனைமடலைச் சீறார்க்க
ணேறுவர், தம்முள்ளம் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாத
விடத்து. எ - று.

மின்னியல்வேலென்று கூட்டினுமமையும். இன் அல்
வழிச்சாரியை. கண்ணென்வலை யென்பதூஉம் பாடம்.
மகளிரொன ஒருசொல் வருவியாது கருவி கருத்தாவாக
உரைப்பினுமமையும். உள்ளமிழந்தவர் உள்ளம்பெறுமளவும்
தம்வயமன்றி மடலின் வயத்தராய் நின்றலால் கருவி கருத்தா
வாகக்கொள்க. சாந்தும் எருக்குமென இரண்டாகலின் ஈசன
வெனப் பன்மையுருபு கொடுத்தார். பாய்சினமென்புழிச்
சினம் உள்ளமிகுதி. உய்த்துரைத்தது - குறிப்பாலுரைத்
தது. (74)

தன்றுணிபுரைத்தல்.

தன்றுணி புரைத்தலென்பது முன்னுலகின்மேல் வைத்
துணர்த்தி அதுவழியாக நின்று, என்னையும் ஒரு பெண்கொடி
பிறரிகழ மடலேறப்பண்ணை நின்றதென முன்னிலைப் புறமொழி
யாகத் தன்றுணிபு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விண்ணைமடங்கவிரிநீர்பரந்துவெற்புக்கரப்ப
மண்ணைமடங்கவருமொருகாலத்துமன்னிநிற்கு
மண்ணன்மடங்கலதளம்பலவனருளிலர்பாற்
பெண்ணைமடன்மிசையான்வரப்பண்ணிற்றெர்பெண்கொடியே.

மானவேலவன் மடன்மாமிசை
யானுமேறுவ நென்னவுரைத்தது.

இ - ள். விண் மடங்க - விண் மடங்களும் — விரிநீர்
பரந்து வெற்புக் கரப்ப - விரிநீர் பரத்தலான் வெற்பொளிம்

பயும்—மண் மடங்க வரும் ஒருகாலத்தும் மன்னிநிற்கும்
 அண்ணல் - மண் மடங்கவும் வரும் ஊழியிறுதியாகிய ஒரு
 காலத்தின்கண்ணும் நிலைபெற்று நிற்கும் அண்ணல்—
 மடங்கல் அதள் அம்பலவன் - சிங்கத்தினது தோலையுடைய
 அம்பலவன்—அருள் இலர் போல் பெண்ணை மடல்பிசை
 யான் வரப் பண்ணிற்று ஒர் பெண் கொடி - அவனதரு
 ளில்லாதார்ப்போலப் பிறரிகழப் பனைமடன்மேல் யான்
 வரும் வண்ணம் அறிவினமையைச் செய்தது ஒரு பெண்
 கொடி. ஏ - று.

விண்ணை மண்ணை என்புழி ஐகாரம் அசைநிலை. மடங்
 குதல் தத்தங்காரணங்களி னெடுங்குதல். மடங்கல் புனி
 யெனினுமமையும். மானம் கொண்டாட்டம். வேலையுடையவ
 னது மானமாகிய குணம் வேன்மேலேற்றப்பட்டதெனினு
 மமையும். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு இனிவரல்-
 பயன் ஆற்றுமை யுணர்த்துதல். (75)

மடலேறும்வகையுரைத்தல்.

மடலேறும்வகையுரைத்தலென்பது துணிபுகூறவும் பெரு
 காணிணளாதலிற் சொல்லாடாத தோழிக்கு வெளிப்படத் தான்
 நாணிழந்தமைதோன்ற நின்று, யான் நாளை நின்னூர்த்தெருவே
 மடலுங்கொண்டு வருவேன்; பின்வருவது காணெனத் தலை
 மகன் தான் மடலேறும்வகை கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கழிகின்றவென்னையுநின்றநீன்கார்மயிறன்னையும்யான்
 கிழியொன்றநாயெழுதிக்கைக்கொண்டென்பிறவிகெட்டின்
 றழிகின்றதாகியதாளம்பலவன்கயிலையந்தேன்
 பொழிகின்றசாரனுஞ்சீறூர்த்தெருவிடைப்போதுவனே.

அடல்வேலவ னழிவுற்று
 மடலேறும் வகையுரைத்தது.

இ - ள். கழிகின்ற என்னையும் - கழியாநின்ற என்னையும்—நின்ற நின் கார் மயில் தன்னையும் - யானித்தன்மையனாகவுந் தன் றன்மைபளாய்நின்ற நின்னுடைய கார்மயிற் றன்னையும்—கிழி ஒன்ற நாடி எழுதி - கிழிக்கட்பொருந்த ஆராய்ந்தெழுதி—யான் கைக்கொண்டு - யான் அதனைக் கையிற்கொண்டு—என் பிறவி இன்றுகெட்டு அழிகின்றது ஆக்கிய தாள் அம்பலவன் கயிலை - என்பிறவியை இன்று கெட்டழியா நின்றதாகச் செய்த தானையுடைய அம்பலவனது கைலையின்—அம் தேன் பொழிகின்ற சாரல் நும் சீறார்த் தெருவிடைப் போதுவன் - அழகியு தேன்பொழியாநின்ற சாரற்கணுண்டாகிய நமது சீறார்த்தெருவின் கட்டிரிவேன் பின் வருவதுகாண். எ-று.

தனக்கு அவளபலென்னுங் கருத்தினனாய், நின்கார் மயிலென்றான். என்னையும் நின் கார்மயிற் றன்னையும் மடலிடத் தெழுதுவே னென்றதென்னை கார்மயிலை யெழுதுவதன்றித் தன்னையு மெழுதுமோவெனின், மடலெழுதிக் கையிற்கொண்டால் உரையாடுகையின்றி இவனும் ஓய்மமாகவின், மடலின்றலையிலே தன்னூரையுந் தன்பேரையும் அவளுரையும் அவள்பேரையும் எழுதுகையால் என்னையுமென்றான். கார்மயில் கர்காலத்துமயில். அழிகின்றதென நிகழ்காலத் தாற் கூறினார், பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மலங்கெட்டும் வாக்கைக்குக் காரணமாகிய மலத்துடனே வினைநின்றமை யின். மெய்ப்பாட்டும் பயனும் அவை. (76)

அருளாலரிதெனவிலக்கல்.

அருளாலரிதென விலக்கலென்பது தலைமகன் வெளிப்பட சீன்று மடலேறவேனென்று கூறக்கேட்ட தோழி இனியிவன் மடலேறவுங்கூடுமென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினை

வீட்டுவந்து, எதிரீன்று, நீர்மடலேறினால் உம்முடைய அருள் யாரிடத்தாமென்று அவனதருளை யெடுத்துக்கூறி விலக்கா சிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நடனும்வணங்குந்தொல்லோனெல்லைநான்முகன்மாலறியாக்
கடனூருவத்தரன்றில்லைமல்லற்கண்ணூர்ந்தபெண்ணை
யுடனும்பெடையொடொண்ணேவலுமுட்டையுங்கட்டழித்து
மடனும்புனைநரினயார்கண்ணதோமன்னவின்னருளே.

அடல்வேலண்ண லருளுடைமையின்
மடலேற்றுனக் காரிதென்றது.

இ - ள். நடன் - கூத்தன்—நாம் வணங்கும் தொல்
லோன் - நாம் வணங்கும் பழையோன்—நான்முகன் மால்
எல்லை அறியாக் கடன் ஆம் உருவத்து அரன் - நான்முகனும்
மாலும் முடியும் அடியுமாகிய எல்லைகளை அறியாத இயல்
பாகிய வடிவையுடைய அரன்—தில்லை மல்லல் கண் ஆர்ந்த
பெண்ணை - அவனது தில்லைக்கணுண்டாகிய வளத்தை
யுடைய கண்ணிற்கார்ந்த பெண்ணைக் கண்—உடன் ஆம்
பெடையொடு ஒன் சேவலும் முட்டையும் கட்டழித்து
மடல் நாம் புனைநரின - உடனாகும் பெடையோடும் ஒள்ளிய
சேவலையும் முட்டையையுந் காவலையழித்து மடலைநாம்
பண்ணின்—மன்ன-மன்னனே—இன் அருள் யார்கண்ணது -
இனிய அருள் இவ்வுலகத்தில் யார்கண்ணதாம்? எ - று.

அறியாவுருவமென வியையும். அறியாத அக்கட
னுளதா முருவமெனினுமமையும். மடல் விலக்கித் தழீஇக்
டுகாள்கின்றாளாதலின், நாமென உளப்படுத்துக் கூறினாள்.
நின்னருளென்பது பாடமாயின், யார்கண்ணருளுவை யென்
றுரைக்க. அண்ணல் முன்னிலைக்கண் வந்தது. (17)

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

மொழிநடையெழுத வரிதென விலக்கவென்பது அரு
 னெடுத்து விலக்கவும் தன்வழி நில்லாமைகண்டு அவன்வழி
 யொழுகி விலக்குவாளாக, நுமதருள்கிடக்க மடலேறுவார் மட
 லேறுதல் மடலேறப்படுவா ருருவெழுதிக் கொண்டன்றே;
 நுமக்கு அவன் மொழிநடையெழுதல் முடியாதாகலின் நீயிர் மட
 லேறுமாறென்றேனவென விலக்காநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—
 அடிச்சந்தமால் கண்டிலாதன காட்டி வந்தாண்டு கொண்டென்
 முடிச்சந்தமாமலராக்குமுன்னோன்புலியூர்புரையுங்
 கடிச்சந்தயாழ்கற்றமென்மொழிக்கன்வியனநடைக்குப்
 படிச்சந்தமாக்கும்படமுளவோநும்பரிசுகத்தே.

அவயவமரிதி னண்ணநீட்டினும்

இவையிவைதீட்ட வியலாதென்றது.

இ - ள். சந்தம் மால் கண்டிலாதன அடி காட்டி வந்து
 ஆண்டுகொண்டு - மறையும் மாலுங் கண்டறியாதனவாகிய
 அடிகளை எனக்குக் காட்டித் தானே வந்தாண்டுகொண்டு—
 என் முடிச்சந்த மா மலர் ஆக்கும் முன்னோன் புலியூர் புரா
 யும் - அவ்வடிகளை என்முடிக்கு நிறத்தையுடைய பெரிய
 மலராகச்செய்யும் முன்னோனது புலியூரையொக்கும்—கடிச்
 சந்த யாழ் கற்ற மென்மொழி - சிறந்த நிறத்தையுடைய
 யாதோசையின் நன்மையைக் கற்ற மென்மொழியையுடைய
 —கன்னி அன நடைக்கு - கன்னியது அன்னத்தி னடை
 போலு நடைக்கு—படிச்சந்தம் ஆக்கும்படம் உளவோ நும்
 பரிசுகத்து - படிச்சந்தமாகப் பண்ணப்படும் படங்கள்
 உளவோ நுமது சித்திரசாலையின்கண். எ - று.

கடிச்சந்தயாழ்கற்றமென்மொழி யென்பதற்குச் சிறந்த
 வோசையையுடைய யாழ்வந்தினிதாக வொலித்தலைக்கற்ற
 மென்மொழியென் றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது

ஒன்றன்வடிவை யுடைத்தாய் அதுவென்றே கருதப்படு
மியல்பையுடையது. படிச்சந்தமென்பது பிரதிச்சந்தமென்
னும் வடமொழிச்சிதைவு. (78)

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

அவயவமெழுதலரிதென விலக்கலென்பது அவளது மொழி
கடைகிடக்க; இவைதாமெழுத முடியுமோ? முடியுமாயின் யான்
சொன்னபடியே தப்பாமலெழுதிக்கொண்டு வந்தேறுமென்று
அவளதவயவங் கூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

யாமுமெழுதியெழின்முத்தெழுதியிருளின்மென்பூச்
சூழுமெழுதியொர்தொண்டையுந்தீட்டியென்றெல்பிறவி
யேழுமெழுதாவகைசிதைத்தோன்புலியூரிளமாம்
போழுமெழுதிற்றூர்கொம்பருண்டேற்கொண்டுபோதுகவே.

அவயவ மானவை
யிவையிவை யென்றது.

இ - ள். யாமும் எழுதிய-மொழியாக மொழியோடொக்
கும் ஓசையையுடைய யாழையுமெழுதி—எழில் முத்தும்
எழுதி - முறுவலாக எழிலையுடைய முத்துக்களையுமெழுதி—
இருளில் மென் பூச்சூழும் எழுதி - குழலாக இருளின்கண்
மெல்லிய பூவானியன்ற சூழையுமெழுதி—ஒரு தொண்
டையும் தீட்டி - வாயாக ஒருதொண்டைக்கணியையுமெழுதி
—இள மாம் போழும் எழுதிற்று ஓர் கொம்பர் உண்டேல் -
கண்ணை இளையதாகிய மாவடுவகிரையும் எழுதப்பட்டதோர்
கொம்பருண்டாயின்—கொண்டு போதுக - அதனைக்கொண்டு
எம்மூர்க்கண் மடலேறவாரும். எ - று.

என் தொல் பிறவி எழும் எழுதாவகை சிதைத்தோன்
புலியூர் இளமாம் போழும் - என்னுடைய பழையவாகிய
பிறவிகளேழையும் கூற்றுவன் தன் கணக்கிலெழுதாத

வண்ணஞ் சிதைத்தவனது புலியூரிளமாம் போழுமெனக் கூட்டுக.

முத்துமென்னு மும்மை விகாரவகையாற் றொக்கு நின்றது. சூழென்றது சூழ்ந்த மாலையை. செய்தெனெச் சங்கள் எழுதிற்றென்னுந்தொழிற்பெயரின் எழுதுதலொடு முடிந்தன. எழுதிற்றென்பது செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறிநின்றது. வீணையெச்சங்களும் அவ்வாறு நின்றவெனினுமமையும். மொழியும் இவளதாகலின், அவயவமென்றாள். இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு நகை. பயன் மடல்விலக்குதல். (19)

உடம்படாதுவிலக்கல்.

உடம்படாது விலக்கலென்பது எழுதலாகாமை கூறிக் காட்டி, அதுகிடக்க, நும்மை யாம் விலக்குகின்றேமல்லேம்; யான் சென்று அவணினைவறிந்து வந்தாற் பின்னை நீயிர் வேண்டிற்றைச்செய்யும்; அவ்வளவும் நீயிர் வருந்தாதொழியுமெனத் தானுடம்படாது விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஊர்வாயொழிவாயுயர்பெண்ணைத்தின்மடலின்குறிப்புச்
சீர்வாய்சிலம்பதிருத்தவிருந்திலமீசுதிலைக்
கார்வாய்குழலிக்குன்னுதரவோதிக்கற்பித்துக்கண்டா
லார்வாய்தரினறிவார்பின்னைச்செய்கவறிந்தனவே.

அடுபடையண்ண லழிதுயரொழிகென
மடநடைத்தோழி மடல்விலக்கியது.

இ - ள். . உயர் பெண்ணைத் தின் மடல் ஊர்வாய் - உயர்ந்த பெண்ணையினது திண்ணிய மடலையூர்வாய்— ஒழிவாய் - அன்றியொழிவாய்—சீர் வாய் சிலம்ப - அழகு வாய்த்த சிலம்பையுடையாய்— நின் குறிப்புத் திருத்த இருந்திலம் - நின்கருத்தை யாந்திருத்த விருந்தேமல்லேம்— ஈசர் தில்லைக் கார் வாய் குழலிக்கு உன் ஆதரவு ஒதி - ஈசரது

தில்லைக்கணுளளாகிய கருமைவாய்த்த குழலையுடையாட்கு உனது விருப்பத்தைச்சொல்லி—கற்பித்துக் கண்டால்— இதற்கு அவளுடம்படும்வண்ணஞ் சிலவற்றைக் கற்பித்துப் பார்த்தால்—வாய்தரின் ஆர் அறிவார் - இடந்தருமாயினும் யாரறிவார்—பின்னை அறிந்தன செய்க - இடந்தாராளாயிற் பின் நீயறிந்தவற்றைச் செய்வாயாக. எ - று.

கார்போலுங் குழலெனினுமமையும். வாய்தரினென்ப தற்குவாய்ப்பினெனினுமமையும். பின்னைச்செய்கவென்றது நீ குறித்தது செய்வாய் ஆயினும் என் குறிப்பிது வென்ற வாறு.

(80)

உடம்பட்டுவிலக்கல்.

உடம்பட்டுவிலக்கலென்பது உடம்படாது முன்பொதுப்பட விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர்த் தன்னோடு அவளிடை வேற்று மையின்மைகூறி, யான் சின்குறைமுடித்துத் தருவேன்; நீவருந்த வேண்டாவெனத் தோழி தானுடம்பட்டு விலக்காநின்றல். அதற் குச்செய்யுள்—

பைந்நாணரவன்படுகடல்வாய்ப்படுநஞ்சமுதா
மைந்நாண்மணிகண்டன்மன்னும்புலியூர்மணந்தபொன்னிம்
மொய்ந்நாண்முதுதிரைவாயானமுந்தினுமென்வின்முன்னு
மிந்நாவிதுமதுவார்குழலாட்கென்கணின்னருளே.

அரவருநுண்ணிடைக் குரவருகந்தலென்
னுள்ளக்கருத்து விள்ளாளென்றது.

இ - ள். பை நாண் அரவன் - பைபையுடைய அர வாகிய நாணையுடையான்—படு கடல்வாய் படு நஞ்ச அமுது ஆம் மை நாண். மணி கண்டன் - ஒலிக்குங் கடலிடத்துப்பட்ட நஞ்சம் அமுதாகும் மைநாணு நீலமணிபோலுங் கண்டத்தை யுடையான்—மன்னும் புலியூர் மணந்த பொன் - அவன் மன்னும் புலியூரைப் பொருந்திய பொன்போல்வாள்—நாள்

மொய் இம் முது திரைவாய் யான் அழுந்தினும் என்னின் முன்னும் - நாட்காலத்தாடும் பெருமையையுடைய இம்முதிய கடற்கண் யானழுந்தினேனாயினும் தான் !என்னின் முற்பட்டழுந்தும்—மது வார் குழலாட்கு என் கண் இன் அருள் இந்நாள் இது - தேனையுடைய நெடிய குழலாட்கு என்க ணுண்டாகிய இனிய அருள் இப்பொழுதித்தன்மைத்தாயிரா நின்றது. எ - று.

அமுதாமென்னும் பெயரெச்சம் கண்டமென்னு நிலப் பெயர் கொண்டது. மைந்நாணுங் கண்டமெனவியையும். மணிகண்டனென்பது வடமொழியிலக்கணத்தாற்றொக்குப் பின்றிரிந்து நின்றது. மொய் வலி; ஈண்டுப் பெருமைமே னின்றது. குற்றேவல் செய்வார்கட் பெரியோர்செய்யும் அருள் எக்காலத்து மொருதன்மைத்தாய் நிகழாதென்னுங் கருத்தான் இந்நாளிதுவென்றாள். எனவே தலைமகளது பெருமையுந் தன்முயற்சியது அருமையுங் கூறியவாறாயிற்று. அரா குரா வென்பன குறுகிநின்றன. வருமென்பது உவமைச்சொல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடுபெருமிதம். பயன் தலைமகனையாற்றுவித்தல். (81)

மடற்றிறம் முற்றிற்று.

குறைநயப்புக்கூறல்.

குறைநயப்புக் கூறவென்பது தலைமகனை மடல்விலக்கிக் குறைநேர்த தோழி தலைமகளைக் குறைநயப்பிக்க அவன் குறைகூறாநின்றல். அதுவருமாறு—

குறிப்பறித லோடு மென்மொழி கூறல்
 வீரவிக் கூற லறியாள் போறல்

வஞ்சித் துரைத்தல் புலந்து கூறல்
வன்மொழி கூறன் மனத்தொடு நேர்தல்
சொன்ன விருநான்குந் துறைகுறை நயப்பென
மன்றிய பொருளில் வகுத்திசி னேரே.

இ - ள். குறிப்பறிதல், மென்மொழியாற்கூறல், விரளிக்
கூறல், அறியாள்போறல், வஞ்சித்துரைத்தல், புலந்துகூறல்,
வன்மொழியாற்கூறல், மனத்தொடுநேர்தல் என விவை
யெட்டுங் குறையப்பித்தலாம். எ - று. அவற்றுள்—

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது தலைமகனது குறைகூறத் துணியா
நின்ற தோழி தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள் இதனை மறுக்க
வுங்கூடுமென உட்கொண்டு, நம்புனத்தின்கட் சேயினது வழியை
புடையராய்ச் சினவேலேந்தி ஒருவர் பலகாலும் வாராநின்றார்;
வந்து நின்று ஒன்று சொல்வதுஞ் செய்கின்றிலர்; அவரிடத்து
யாஞ்செய்யத்தக்க தியாதெனத் தான் அறியாதாள்போலத் தலை
மகளோடு உசாவி, அவண்ணைவறியாநின்றல். என்னை, “ஆங்
குணர்ந்தல்லது கிழவோ டேத்துத்—தான்குறை யுறுத ரேழிக்
கில்லை” * என்பவாகலின். அதற்குச்செய்யுள்—

தாதேய்மலர்க்குஞ்சியஞ்சிறைவண்டுதண்டேன்படுகித்
தேதேயெனுந்தில்லையோன்சேயெனச்சினவேலொருவர்
மாதேபுனத்திடைவாளாவருவர்வந்தியாதுஞ்சொல்லார்
யாதேசெய்தக்கதுமதுவார்குழலேந்தியே.

நறைவளர்கோதையைக் குறையப்பித்தற்
குள்ளறிகுற்ற வொள்ளிழைபுரைத்தது.

இ - ள். மாதே - மாதே—தாது ஏய் மலர்க் குஞ்சி
அம்சிறை வண்டு தண் தேன் பருகி - தாதுபொருந்திய
மலரையுடைய குஞ்சிகளின்கண் அழகிய சிறகையுடைய

* இறையரைகப்பொருள். 8.

வண்டினங்கள் தண்டேனைப் பருகி—தேதே எனும் தில்லை யோன் சேய் என - தேதேயென்பாடுந் தில்லையுடையா னுடைய புதல்வனாகிய முருகவேளென்றே சொல்லும் வண்ணம்—சின வேல் ஒருவர் புனத்திடைவாளா வருவர் - சினவேலையுடையாரொருவர் நம்புனத்தின்கண் வாளா பல காலும் வாராநிற்பர்—வந்து யாதும் சொல்லார் - வந்துநின்று ஒன்று முரையாடார்—மது வார் குழல் ஏந்திழையே - மதுவார்ந்த குழலையுடைய ஏந்திழாய்—செயத் தக்கது யாதே - அவரிடத்து நாஞ்செய்யத்தக்கது யாதென்றறிகின் றிலேன். எ - று.

குஞ்சி தில்லைவாழ்வார் குஞ்சி; மலரினது குஞ்சியென விரித்து அல்லியென்றுரைப்பினுமமையும். சேயோடொத்தல் பண்பு வடிவுமுதலாயினவும், சினவேலேந்தி வரையிடத்து வருதலுமாம். வேட்டைமுதலாகிய பயன்கருதாது வருவ ரென்பார், வாளாவருவரென்றாள். முகம்புகுகின்றாளாதவின், பின்னும் ஏந்திழையே யென்றாள். சேயென்புழி எண் ணேகாரந் தொக்கு நின்றது; என்னை, மேலே “புரிசேர் சடையோன் புதல்வன்கொல் பூங்கனை வேள்கொல்” என வருதலான். யாதேயென்னுமேகாரம் வினா. மாதே ஏந் திழையே என்புழி ஏகாரம் விளியுருபு. அறிகுற்றவென்பது அறியவேண்டியவென்னும் பொருட்கண்வந்த ஒரு மொழி முடிபு.

(82)

மென்மொழியாற்கூறல்.

மென்மொழியாற் கூறலென்பது கினைவறிந்து முகங் கொண்டு அதுவழியாக நின்று, ஒரு பெரியோன் வாடிய மேனியனும் வாடாத தழையனுமாய் நம்புனத்தை விட்டுப் பேர்வதுஞ் செய்கின்றிலன் தன்குறை இன்னதென்று வெளிப்படச் சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலன்; இஃதென்ன மாயங்கொல்லோ அறி

கின்றிலேனெனத் தோழி தான் அதற்கு நொந்து கூறாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

வரிசேர்தடங்கண்ணிமம்மர்கைம்மிக்கென்னமாயங்கொலோ
வெரிசேர்தளிர்ன்னமேனியனிர்ந்தழையன்புலியூர்ப் [னத்
புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல்பூங்கணைவேள்கொலென்
தெரியேழரையான்பிரியானொருவனித்தேம்புனமே.

ஒளிருறுவேலவன் நளர்வுறுகின்றமை
இன்மொழியவட்கு மென்மொழிமொழிந்தது.

இ - ள். வரி சேர் தடங் கண்ணி - வரிசேர்ந்த பெரிய
கண்ணையுடையாய்—ஒருவன் மம்மர் கைம்மிக்கு - ஒருவன்
மயக்கங் கைம்மிக்கு—எரி சேர் தளிர் அன்ன மேனியன் -
எரியைச்சேர்ந்த தளிர்ையொக்கும் மேனியை யுடையனு
மாய்—சுர்ந் தழையன் - வாடாத தழையையுடையனுமாய்—
இத் தேம்புனம் பிரியான் - இத் தேம்புனத்தைப் பிரிகின்
றிலன் — உரையான் - ஒன்றுரைப்பதுஞ் செய்கின்றிலன்—
புலியூர்ப் புரிசேர் சடையோன் புதல்வன் கொல் பூங் கணை
வேள் கொல் என்னத்தெரியேம் - அவன்றன்னைப் புலியூர்க்
கணுளாகைய புரிதலைச்சேர்ந்த சடையை யுடையோனுடைய
புதல்வனோ பூவாகிய அம்பையுடைய காமவேளோவென்று
யாந் துணிகின்றிலேம்—என்ன மாயம் கொலோ - ஈதென்ன
மாயமோ! எ - று.

அவ்வாறு இறப்பப் பெரியோன் இவ்வாறு எளிவந்
தொழுகுதல் என்ன பொருத்தமுடைத்தென்னுங் கருத்தால்,
என்ன மாயங் கொலோவென்றாள். புலியூர்ப்புரிசேர் சடை
யோன் புதல்வன்கொலென்றதனால் நம்மை யழிக்கவந்தானோ
வென்றும், பூங்கணை வேள்கொலென்றதனால் நம்மைக்காக்க
வந்தானோவென்றும் கூறியவாறாயிற்று. புரிசேர்சடையோன்

புதல்வனென்றதனை மடற்குறிப்பென்றுணர்க. கொல் ஐயம். மேனியன் தழையனென்பன வீனையெச்சங்கள். மென்மொழி மொழிந்தது - மென்மொழியான் மொழிந்தது. (85)

விரவிக் கூறல்.

விரவிக் கூறலென்பது வன்மொழியாற் கூறின் மனமெலியு மென்றஞ்சி, ஓரலவன் தன்பெடைக்கு நாவற்களியை நல்கக் கண்டு ஒரு பெருந்தகை பேய்கண்டாற்போல நின்றான்; அந் திலைமையை நீ கண்டாயாயின் உயிர்வாழமாட்டாய்; யான் வன்கண்மையேனாதலான் ஆற்றியுளேனாய்ப் போந்தேனென மென்மொழியோடு சிறிது வன்மொழிபடக் கூறாநின்றல். அதற் குச்செய்யுள்—

தீகண்டனையெனின்வாழலைநேரிறையம்பலத்தான்
சேய்கண்டனையன்சென்றுங்கோரலவன்றன்சீர்ப்பெடையின்
வாய்வண்டனையதொர்நாவற்கனிநனிநல்கக்கண்டு
பேய்கண்டனையதொருகிநின்றானப்பெருந்தகையே.

வான்மொழியின்மன மெலிவதஞ்சி

மென்மொழிவிரவி மிகுத்துரைத்தது.

இ - ள். நேர் இழை - நேரிழாய் — அம்பலத்தான் சேய் கண்டனையன் - அம்பலத்தான் புதல்வனைக் கண்டாற் போன்றிருக்கும் ஒருவன்—ஆங்கு ஒரு அலவன் தன் சீர்ப்பெடையின்வாய் வண்டு அனையது ஒரு நாவல் கனி சென்று நனி நல்கக் கண்டு - அவ்விடத்து ஓரலவன் தனதழகையுடைய பெடையின் வாயின்கண் வண்டனையதொரு நாவற்களியைச் சென்று மிகவுங்கொடுப்ப அதனைக்கண்டு—அப் பெருந்தகை பேய்கண்டனையது ஒன்று ஆகிநின்றான் - அப் பெருந்தகை பேயாற் காணப்பட்டாற் போல்வதொர் வேறு பாட்டையுடையவனாகி நின்றான்—நீ கண்டனை எனின் வாழலை - அந்நிலையை நீ கண்டாயாயின் உயிர் வாழமாட்

டாய்; யான் வன்கண்மையேனாதலின், அதனைக் கண்டும் ஆற்றியுள்ளேனாயினேன். எ -று.

பேய்கண்டனைய தென்பதற்குப் பேயைக் கண்டாற் போல்வதோர் வேறுபாடென்றுரைப்பினு மமையும். பேய்கண்டனைய தொன்றையுடையனா யென்னுது ஒற்றுமை நயம் பற்றி ஒன்றாகியென்றாள். நாவற்கனியை நனிநல்கக்கண்டு தன்னுணர்வொழியப் போயினான் இன்றுவந்திலனென்னுது பேய்கண்டனையதொன்றாகி நின்றனென்று கூறினமையான் மென்மொழியும், சேய்கண்டனைய னென்றதனால் வன் மொழியும் விரளிபதாயிற்று. மிகுத்தல்-ஆற்றாமையிகுத்தல். இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு இனிவரலைச் சார்ந்த பெரு மிதம். பயன் தலைமகளை மெலிதாகச் சொல்லிக் குறை நயப்பித்தல்.

(84)

அறியாள்போறல்.

அறியாள் போறலென்பது பேய்கண்டாற்போல நின்றானெனத் தலைமகனிலைமைகேட்ட தலைமகள் பெருநாணின ளாதலின் இதனை யறியாதானைப்போல, இஃதொரு கடல்வடிவ்ருந்தவாறு காணையெனத் தானென்று கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

சங்கந்தருமுத்தியாம்பெறவான்கழிதான்கெழுமிப்
பொங்கும்புனற்கங்கைதாங்கிப்பொலிகலிப்பாறுலவு
துங்கமலிதலையேந்தலினந்திழைதொல்லைப்பன்மா
வங்கமலிகலிநீர்தில்லைவானவனேர்வருமே.

அறியாள் போன்று

குறியாள் கூறியது.

இ - ள். ஏந்திழை - ஏந்திழாய்—பல் மா வங்கம் மலி தொல்லைக் கலை நீர் தில்லை வானவன் நேர் வரும் - இத்தன்

மைத்தாகலிற் பலவாய்ப் பெரியவாகிய மரக்கலங்கள் மிகப் பெற்ற பழையதாகிய கடல் தில்லைவானதற்கொப்பாம். எ-று.

சங்கம் தரும் முத்து யாம் பெற வான் கழி தான் கெழுமி - சங்குதரு முத்துக்களை யாம்பெறப் பெரிய கழிகளைத் தான்பொருந்தி—பொங்கும் புனற்கங்கை தாங்கி - பொங்கும் புனலையுடைய கங்கையைத் தாங்கி—பொலி கலிப்பாறு உலவு துங்கம் மலிதலை ஏந்தலின் - பொலிந்த ஆரவாரத்தையுடைய பாறாகிய மரக்கலங்களியங்குந் திரைகளின் மிகுதியை யுடைத்தாகலின், எனக் கடலிற் கேற்பவும்,

சங்கம் தரும் முத்தி யாம் பெற வான்கழி தான் கெழுமி - திருவடிக்கணுண்டாகிய பற்றுத்தரும் முத்தியை யாம் பெறும்வண்ணம் எல்லாப்பொருளையும் அகப்படுத்தி நிற்கும் ஆகாயத்தையுங் கடந்து நின்ற தான் ஒரு வடிவு கொண்டுவந்து பொருந்தி—பொங்கும் புனற் கங்கை தாங்கி - பொங்கும் புனலையுடைய கங்கையைச்சூடி—பொலி கலிப்பாறு உலவு துங்கம் மலி தலை ஏந்தலின் - மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய பாறாகிய புட்கள் சூழாநின்ற உயர்வுமிக்க தலையோட்டை யேந்துதலின், எனத் தில்லைவானவற் கேற்பவும் உரைக்க.

வான்கழி சிவலோகமெனினுமமையும். குறைநயப்பாற்றலைமகனிலைமைகேட்ட தலைமகள் பெருநாணிளாகலின், மறுமொழி கொடாது பிறிதொன்று கூறியவாறு. ஒரு சொற்றொடர் இரு பொருட்குச் சிலேடையாயினவாறு போலத் தோழிக்கும் ஓர்ந்துணரப்படும். ஓர்ந்துணர்தலாவது இவ்வொழுக்கங் களவொழுக்க மாகையாலும், தலைமகள் பெருநாணிள ளாகையாலும், முன்றோழியர்ற் கூறப்பட்ட கூற்றுக்கு வெளிப்படையாக மறுமொழிகொடாது, ஓர்ந்து

கூட்டினால் மறுமொழியாம்படி கடலின்மேல் வைத்துக் கூறினாள். என்னை, முன்னர் நீ புரிசேர்சடையோன் புதல்வனென்றும் பூங்கணைவேளென்றும் உயர்த்துக் கூறியவெல்லாம் அவனுக்குரிய, அங்ஙனம் பெரியவன் தன்மாட்டுண்டான புணர்ச்சியான பேரின்பத்தை நாம் பெறுகை காரணமாக இங்ஙனமெளிவந்து உன்னைவந்து சேர்ந்தான்; அஃதென்போலவெனின், பெறுதற்கரிய சங்கு தருகிற முத்தை நாம் பெறுவான் எளிதாகக் கடல் பெரியகழியைவந்து பொருந்தினாற்போல, இனி உனக்கு வேண்டியது செய்வாயாகவென மறுமொழிபாயிற்று. மெய்ப்பாடு மருட்கை. தோழிசொன்ன குறையறியாள் பேரறவிற்பயன் அறியாள்போறல். (85)

வஞ்சித்துரைத்தல்.

வஞ்சித்துரைத்தலென்பது நாணிநாற் குறைநீரமாட்டாது வருந்தாநின்ற தலைமகள் இவளும் பெருநாணிநளாதலின் என்னைக்கொண்டே சொல்லவித்துப் பின் முடிப்பாளாயிரா நின்றாள்; இதற்கியானென்றுஞ் சொல்லாதொழிந்தால் எம்பெருமான் இறந்துபடுவென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டு, பாங்கற்கூட்டம் பெற்றுத் தோழியிற் கூட்டத்திற்குத் தவளாநின்றனென்பது தோன்ற, பின்னும் வெளிப்படக் கூற மாட்டாது மாயவன்மேல்வைத்து வஞ்சித்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

புரங்கடந்தானடிகாண்பான்புவிவிண்டுபுக்கறியா
தீரங்கிடெந்தாயென்றிரப்பத்தன்வீரடிக்கென்னிரண்டு
கரங்கடந்தானென்றுகாட்டமற்றுங்கதுங்காட்டிடென்று
வரங்கிடந்தான்றில்லையம்பலமுன்றிலம்மாயவனே,

நெஞ்சநெகிழ்வகை வஞ்சித்திவையிவை
செஞ்சடையோன்புகழ் வஞ்சிக்குரைத்தது.

இ - ள். புரம் கடந்தான் அடி காண்பான் - புரங்களைக் கடந்தவனது அடிகளைக் காணவேண்டி—புவி விண்டு புக்கு அறியாது இரங்கிடு எந்தாய் என்று இரப்ப - நெறியல்லா நெறியான் நிலத்தைப் பிளந்துகொண்டு புக்குக் காணுது பின் வழிபட்டு நின்று எந்தாய் அருளவேண்டு மென்றிரப்ப—தன் ஈரடிக்கு என் இரண்டு கரங்கள் தந்தான் ஒன்று காட்ட - தன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளையுந் தொழுதற்கு என்னுடைய இரண்டு கரங்களையுந் தந்தவனாகிய அவன் சிறி திரங்கி ஒரு திருவடியைக்காட்ட—மற்று ஆங்கதும் காட்டிடு என்ற தில்லை அம்பல முன்றில் அம் மாயவன் வரம் கிடந்தான் - மற்றதனையுங் காட்டிடல் வேண்டுமென்று தில்லை யம்பல முற்றத்தின்கண் முன்னர் அவ்வாறு யானென்னுஞ் செருக்காற் காணலுற்ற மாயவன் வரங்கிடந்தாற்போலும் - எ - று.

* விண்டென்பதற்கு முன்னுரைத்ததேயுரைக்க. மாயவன் முதலாயினார்க்கு அவ்வாறரியவாயினும் எம்மனோர்க்கு இவ்வாறெளி வந்தன வென்னுங் கருத்தால், தன்னடிக் கென்னிரண்டு கரங்கடந்தானென்றார். ஆங்கதென்பது ஒருசொல். இன்னும் வரங் கிடக்கின்றனாகலின், முன்கண்டதி ஒன்று போலுமென்பது கருத்து. புரங்கடந்தானடிகளைக் காணுமாறு வழிபட்டுக் காண்கையாவது அன்னத்திற்குத் தாமரையும், பன்றிக்குக் காடுமாதலால், இவரிங்ஙனந் தத்தநிலைப்பரிசே தேடுதல். இவ்வாறு தேடாது தமதகங்காரத்தினுண்மாறுபட்டுப் பன்றி தாமரையும் அன்னங் காடுமாகப்படர்ந்து தேடுதலாற் கண்டிலர். இது நெறியல்லா நெறியாயினவாறு. இனி இது தோழிக்குத் தலைவி மறுமொழியாகக் கூறியவாறு: என்னை? ஒன்று காட்டவென்றது முன்னர்ப்பாங்கற்கூட்டம்

* 24-ம் திருப்பாட்டுரை.

பெற்றான் அதன்பின் நின்னிஞாப கூட்டம்பெறுகை காரணமாக நின்னிடத்து வந்திரந்து குறையுருகின்றான்; அஃதென்போலவெனின், மற்றுங்கதுங் காட்டிதென்று மால் வரங்கிடந்தாற்போல என்றவாறு. வஞ்சித்தல் - மறுமொழியை வெளிப்படையாகக் கொடாது பிறிதொன்றாகக் கூறுதல். இவையிவை - முன்னர்ப்பாட்டும் இப்பாட்டும். இதனைத் தோழி கூற்றாக வுரைப்பாருமுளர்; இவையிவையென்னுமடுக்கானும் இனி “உள்ளப்படுவன உள்ளி” எனத் தலைமகளோடு புலந்து கூறுகின்றமையானும், இவ்விரண்டு திருப்பாட்டும் தலைமகள் கூற்றாதலே பொருத்தமுடைத் தென்பதறிக.

(86)

புலந்துகூறல்.

புலந்து கூறலென்பது வெளிப்படக் கூறாது வஞ்சித்துக் கூறுதலான் என்றோடிதனை வெளிப்படக் கூறாயின் நின்காதற்றோழியர்க்கு வெளிப்படச்சொல்லி அவரோடு சூழ்ந்து நின்குற்றதுசெய்வாய்; யான்சொன்ன அறியாமையை நின்னுள்ளத்துக்கொள்ளாது மறப்பாயாக; யான் வேண்டுவதிதுவேயெனத் தோழி தலைமகளோடு புலந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

உள்ளப்படுவன உள்ளியுரைத்தக்கவர்க்குரைத்து
மெள்ளப்படிருதுணிதுணியேவிதுவேண்டுவல்யான்
கள்ளப்படிறர்க்கருளாவரன்றில்லைகாணலர்போற்
கொள்ளப்படாதுமறப்பதறிவிலென்கூற்றுக்களே.

திருந்தியசொல்லிற் செவ்விபெறாது
வருந்தியசொல்லின் வகுத்துரைத்தது.

இ - ள். உள்ளப் படுவன உள்ளி - இதன்கண் ஆராயப்படுவனவற்றை ஆராய்ந்து — உரைத் தக்கவர்க்கு உரைத்து - இதனை வெளிப்பட வுரைத்தற்குத் தக்க நின்

காதற்றோழியர்க்குரைத்து—படிறு மெள்ளத் துணி - அவ
ரோடுஞ் சூழ்ந்து நீ படிறென்று கருதிய இதனை மெள்ளத்
துணிவாய்—துணியேல் - அன்றித் துணியாதொழிவாய்—
கள்ளப் படிதர்க்கு அருளா அரன் தில்லை காணலர்போல் -
நெஞ்சிற் கள்ளத்தையுடைய வஞ்சகர்க்கு அருள்செய்யாத
அரனது தில்லையை ஒருகாற் காணுதாரைப்போல—அறிவி
லென் கூற்றுக்கள் கொள்ளப்படாது - அறிவில்லாதேன்
சொல்லிய சொற்களை உள்ளத்துக் கொள்ளத்தகாது—மறப்
பது - அவற்றை மறப்பாயாக—யான் வேண்டுவல் இது -
யான் வேண்டுவதிதுவே. எ - று.

தில்லைகாணலர் தோழிகூற்றிற்குவமை கொள்ளப்படா
தென்பது வினைமுதன்மேலுஞ் செயப்படுபொருண் மேலு
மன்றி வினைமேனின்ற முற்றுச்சொல், “அகத்தின்ன
வஞ்சரை யஞ்சப்படும்” * என்பதுபோல. மறப்பதென்பது
வியங்கோள். வருந்திய சொல்லின் - வருத்தத்தை வெளிப்
படுக்குஞ் சொல்லான். சொல்லியென்பதூஉம் பாடம். வகுத்
தரைத்தது வெளிப்படச் சொல்லவேண்டுஞ் சொற்கேட்டு
மனவுஞ் சொல்லுஞ்சொல். அஃதாவது நீ சொல்லத்தகுந்
காதற்றோழியர்க்கு வெளிப்படச் சொல்லென்று புலந்து
கூறியது.

(87)

வன்மொழியாற்கூறல்.

வன்மொழியாற் கூறலென்பது புலந்து கூறாநின்ற தோழி
அக்கொடியோன் அருளுருமையான் மெய்யிற்பொடியுங் கையிற்
கிழியுமாய் மடலேறத் துணியாநின்றான்; அக்கிழிதான் நின்னு
டைய வடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது; இனி நீயும் நினக்
குற்றது செய்வாயாக; யானறியேனென வன்மொழியாற்
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள் -

* திருக்குறள் - கூடாநட்பு, 4.

மேவியந்தோலுடுக்குந்தில்லையான்பொடிமெய்யிற்கையி
லோவியந்தோன்றுங்கிழிநின்னெழிலென்றுரையுளதாற்
றுவியந்தோகையன்னுயென்னபாவஞ்சொல்லாடல்செய்யான்
பாவியந்தோபனைமாமடலேறக்கொல்பாவித்தே.

கடலுலகறியக் கமழலந்துறைவன்
மடலேறும்மென வன்மொழிமொழிந்தது.

இ - ள். மெய்யில் மேவி அம் தோல் உடுக்கும் தில்லை
யான்பொடி - மெய்க்கட பூசியது விரும்பி நல்ல தோலைச்
சாத்துந் தில்லையானுடைய நீறு - கையில் ஓவியம் தோன்றும்
கிழி-கையின்கணுண்டாகியதுசித்திரம் விளங்கும் கிழி—சின்
எழில் என்று உரை உளது - அக்கிழிதான் நின் வடிவென்று
உரையு முளதாயிருந்தது—தூயி அம் தோகை அன்னாய் -
தூயியையுடைய அழகிய தோகையை யொப்பாய்—என்ன
பாவம் - இதற்குக் காரணமாகிய தீவினை யாதென்றறியேன்!
—சொல் ஆடல் செய்யான் - ஒன்று முரையாடான்—பாவி -
இருந்தவாற்றான் அக்கொடியோன்—அந்தோ பனை மா மடல்
ஏறக் கொல் பாவித்தது - அந்தோ! பனையினது பெரிய
மடலேறுதற்குப்போலு நினைந்தது. எ - று.

கிழியென்றது கிழிக்கணைமுதிய வடிவை. தன்குறை
யுறவு கண்டு உயிர்தாங்கலேகை அதன்மேலும் மடலேறு
தலையுந் துணியா நின்றொனென்னுங் கருத்தால், பாவியென்
றான். எனவே, அவனாற்றாமைக்குத் தானாற்றுகின்றமை
கூறினோம். கமழலந்துறைவ னென்பதற்கு, * கூம்பலங்
கைத்தலமென்பதற் குரைத்தது உரைக்க. இவை மூன்றற்
கும் மெய்ப்பாடு இனிவரலைச்சாரந்த பெருமிதம். பயன்
வலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல். (88)

* 11-ம் திருப்பாட்டுரை.

மனத்தொடுநேர்தல்.

மனத்தொடு நேர்தலென்பது ஆற்றாமையான் மடலேறத்
துணியானின்றனெனத் தோழியால் வன்மொழி கூறக்கேட்ட
தலைமகள் அதற்குத் தான்றாளாய், தலைமகனைக் காணவேண்
டித் தன் மனத்தொடு கூறி நேராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொன்னுச்சடையொன்புலியூர்புகழாரென்புரிநோ
யென்னுலறியில்லையானென்றுரைக்கிலன்வந்தயலார்
சொன்னுரெனுமித்தூரிசுதுன்னுமைத்துணைமனனே
யென்னுழ்துயர்வல்லையேற்சொல்லுநீர்மையினியவர்க்கே.

அடல்வேலவ னாற்றனெனக்
கடலமிழ்தன்னவள் காணலுற்றது.

இ - ள். பொன் ஆர் சடையொன் புலியூர் புகழார்
என - பொன்போலும் நிறைந்த சடையை யுடையவனது
புலியூரைப் புகழாதாரைப்போல வருந்த - புரிநோய் என்னால்
அறிவு இல்லை - எனக்குப் புரிந்த நோய் என்னுலறியப்படுவ
தில்லை - யான் ஒன்று உரைக்கிலன் - ஆயினும் இதன்றிறத்து
யானென்றுரைக்க மாட்டேன் - துணை மனனே - எனக்குத்
துணையாகிய மனனே - வந்து அயலார் சொன்னார் எனும்
இத் தூரிசு துன்னுமை - அயலார் சொன்னாரென்று இவள்
வந்து சொல்லுகின்ற இக்குற்றம் என்கண் வாராமல் - என்
ஆழ் துயர் வல்லையேல் - அவராற்றமை கூறக் கேட்டலா
னுண்டாகிய எனதாழ்துயரை உள்ளவாறு சொல்லவல்லை
யாயின் - நீர்மை இனியவர்க்குச் சொல்லு - நீர்மையை
யுடைய இனியவர்க்கு நீ சொல்லுவாயாக. எ - று.

புரிதல் மிகுதல். அயலார் சொன்னாரென்றது “ஒளியந்
தோன்றுங்கிழி நின்னெழிலென்றுரையுளதாம்” என்றதனைப்
பற்றி அயலார் சொன்னாரென்பதற்கு யானறியாதிருப்ப

அவராற்றாமையை அயலார்வந்து சொன்னாரென்னும் இக் குற்றமென் றுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்கு அயலா ரென்றது தோழியை நோக்கி. ஆழ்துயர் - ஆழ்தற்கிடமாந் துயர். இவ்வாறு அவராற்றாமைக்கு ஆற்றாளாய் நின்றவின், தோழி குறைநேர்ந்தமை யுணருமென்பது பெற்றும்; ஆகவே இது தோழிக்கு வெளிப்பட மறுமொழி கூறிய வாராயிற்று. சொல்லு நீர்மையினிவர்க் கென்றவதனால் தன் றுயரமும் வெளிப்படக்கூறி மடலால் வருங்குற்றமுந் தன் னிடத்தவாராமல் விலக்கச் சொன்னாளாயிற்று. மெய்ப்பாடு அச்சம். ஆற்றானெனக்கேட்டலிற் பயன் குறைநேர்தல். (89)

குறையப்பித்தல் முற்றிற்று.

சேட்படை.

சேட்படையென்பது தலைமகளைக் குறையப்பித்துத் தன் னினையு கூட்டங் கூட்டலுறுந்தோழி தலைமகளது பெருமையும் தனது முயற்சியதருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும், இத் துணையருமை யுடையாள் இனி நமக்கெய்துதற் கருமையுடைய ளென இதுவே புணர்ச்சியாக நீட்டியாது விரைய வரைந்து கோடல் காரணமாகவும், தலைமகனுக்கியைய மறுத்துக் கூறு விற்பல். அதுவருமாறு—

தழைகொண்டு சேற றகாதென்று மறுத்த
விலத்தின்மை கூற னினைவறிவு கூறல்
படைத்து மொழிதலொடு பரிமதி நுதலியை
யெடுத்துநா னுரைத்த விசையாமை கூறல்
செவ்வி யீலளென்றல் சேட்பட நிறுத்த
லவ்வினிய மொழிநீ யவட்குரை யென்றல்
குலமுறை கிளத்தல் கோதண்டத் தொழில்

வலிசொல்லி மறுத்தன் மற்றவற் கிரங்கல்
 சிறப்பின்மை கூறல் சிறியளென் றுரைத்தன்
 மறைத்தமை கூறி நகைத்துரை செய்த
 னகைகண்டு மகிழ்த னுனவ டன்னை
 யறியே னென்ற லவயவங் கூறல்
 கண்ணயந் துரைத்தல் கையுறை யெதிர்தன்
 முகம்புக வுரைத்தன் முகங்கொண்டு கூறல்
 வகுத்துரைத்த லொடு வண்டழை யவட்கு
 மிகுத்துரை செய்து விடும்பிக் கொடுத்த
 றழைவிருப் புரைத்த றுவிரு பத்தா
 றிழைவளர் முலையா யிவைசேட் படையே.

இ - ள். தழைகொண்டுசேறல், சந்தனத்தழை தகா
 தென்று மறுத்தல், நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல், நினைவறிவு
 கூறி மறுத்தல் படைத்து மொழியான்மறுத்தல், நாணு
 ராத்து மறுத்தல், இசையாமைகூறி மறுத்தல், செவ்வியில
 ளென்று மறுத்தல், காப்புடைத்தென்று மறுத்தல், நீயே
 கூறென்று மறுத்தல், குலமுறைகூறி மறுத்தல், நகையாடி
 மறுத்தல், இரக்கத்தொடு மறுத்தல், சிறப்பின்மை கூறி
 மறுத்தல், இளமைகூறி மறுத்தல், மறைத்தமைகூறி நகைத்
 துரைத்தல், நகைகண்டுமகிழ்தல், அறியாள்போன்று நினைவு
 கேட்டல், அவயவங்கூறல், கண்ணயந்துரைத்தல், தழை
 யெதிர்தல், குறிப்பறிதல், குறிப்பறிந்துகூறல், வகுத்துரைத்
 தல், தழையேற்றித்தல், தழைவிருப்புரைத்தல் என விவை
 யிருபத்தாறும் சேட்படையாம் எ - று. அவற்றுள்—

தழைகொண்டுசேறல்.

தழைகொண்டு சேறலென்பது மேற்சேட்படை கூறத்
 துணியாநின்ற தோழியிடைச்சென்று, அவளது குறிப்பறிந்து,

பின்னுங் குறையுறவு தோன்றின்று, நும்மால்ருளத்தக்காரை அலையாதே இத்தழை வாங்கிக்கொண்டு என்ருறை முடித்தருளு வீராமென்று, மறுத்தற்கிடமற, சந்தனத்தழைகொண்டு தலைமகன் செல்லாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேமென்கிளவிதன்பங்கத்திறையுறைதில்லையன்வீர்
புமென்றழையும்போதுங்கொள்வீர்தமியேன்புலம்ப
வாமென்றருங்கொடும்பாடுகள்செய்துநுங்கண்மலராங்
காமன்கணைகொண்டலைகொள்ளவோமுற்றக்கற்றதுவே.

கொய்ம்மலர்க்குழலி குறையுறந்தபின்
கையுறையோடு காளைசென்றது.

இ - ள். தே மென் கிளவி தன் பங்கத்து இறை உறை தில்லை அன்னீர் - தேன்போலும் மெல்லிய மொழியை யுடையாடனது கூற்றையுடைய இறைவனுறைபுந் தில்லையை யொப்பீர்—பூ மெல் தழையும் ஆம் போதும் கொள்வீர் - யான் கொணர்ந்த பூவையுடைய மெல்லிய தழையையும் அழகிய பூக்களையுங் கொள்கின்றிலீர்—தமியேன் புலம்ப அருங் கொடும்பாடுகள் ஆம் என்று செய்து - உணர்வீழ்ந்த யான் றணிமைப்படச் செய்யத்தகாத பொறுத்தற்கரிய கொடுமைகளைச் செய்யத்தகுமென்று துணிந்து செய்து— நும் கண் மலர் ஆம் காமன் கணை கொண்டு அலை கொள் ளவோ முற்றக் கற்றது - நுங்கண்மலராகின்ற காமன் கணை கொண்டு அருளத்தக்காரை அலைத்தலைபோ முடியக் கற்கப் பட்டது, நும்மால் அருளுமாறு கற்கப்பட்டதில்லையோ! எ - று.

பங்கத்துறையிறை யென்பதூஉம் பாடம் தமியேன் புலம்பவென்பதற்குத் துணையிலாதேன் வருந்தவெனினு மமையும். மேற்சேட்படை கூறுகின்றமையின் அதற் கியைவுபட ஈண்டுங் குறையுறவு கூறினான். மெய்ப்பாடு

அழகை. பயன் ஆற்றுமை யுணர்த்துதல். அவ்வகை தோழிக்குக் குறைநேர்ந்த நேரத்துத் தலைமகன் கையுறையோடு சென்று இவ்வகை சொன்னானென்பது. (90)

சந்தனத்தழைதகாதென்று மறுத்தல்.

சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தலென்பது தலைமகன் சந்தனத்தழைகொண்டு செல்ல, அது வழியாக நின்று, சந்தனத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்றேவென்று ஆராயப்படுதலான் இத்தழை எமக்காகாதெனத் தோழி மறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆரத்தழையராப்பூண்டம்பலத்தனலாடியன்பர்க்
காரத்தழையன்பருளிநின்றேன்சென்றமாமலயத்
தாரத்தழையண்ணறந்தாலிவையவளல்குற்கண்டா
லாரத்தழைகொடுவந்தாரெனவருமையறவே.

பிறைநுதற்பேதையைக் குறைநயப்பித்தபின்
வாட்படையண்ணலைச் சேட்படுத்தது.

இ - ள். ஆரத் தழை அராப் பூண்டு அம்பலத்து அனலாடி - ஆரமாகிய தழைந்த அரவைப் பூண்டு அம்பலத்தின்கண் அனலோடாடி—அன்பர்க்கு ஆரத் தழை அன்பு அருளி நின்றேன் - அன்பராயினர்க்குத் தானும் மிக்க அன்பைப் பெருகச்செய்து நின்றவன்—சென்ற மா மலயத்து ஆரத் தழை அண்ணல் தந்தால் - சேர்ந்த பெரிய பொதியின் மலையிடத்துளவாகிய சந்தனத்தழைகளை அண்ணல் தந்தால்—இவை அவள் அல்கும் கண்டால் - இத்தழைகளைப் பிறர் அவளல்குற்கட்காணின்—அத் தழை கொடுவந்தார் ஆர் என ஐயுறவு வரும் - ஈண்டில்லாத அத்தழை கொண்டுவந்தார் யாவரென ஐயமுண்டாம்; அதனால் இவை கொள்ளேம்.
எ - று.

ஆரத்தழையரா - பூண்டகாலத்து ஆரத்தழைத்த அர வெணினுமமையும், அன்பர்க்காரத்தழையன்பருளி நின்றே நென்பதற்கு அன்பர்க்கு அவர் டுகரும்வண்ணம் மிக்க அன்பைக்கொடுத்தோ நெணினுமமையும். அன்பான் வருங் காரியமேயன்றி அன்புதானும் ஓரின்பமாகலின் நுகர்ச்சியா யிற்று. அண்ணலென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது. அத்தழையென்றது அம்மலயத்தழை என்றவாறு. (91)

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல்.

நிலத்தின்மைகூறி மறுத்தலென்பது சந்தனத்தழை தகா தென்றதல்லது மறுத்துக் கூறியவாறன்றென மற்றொருதழை கொண்டசெல்ல, அதுகண்டு, இக்குன்றிலில்லாத தழையை எமக்கு நீர்தந்தால் எங்குடிக்கு இப்பொழுதே பழியாம்; ஆதலான் அத்தழை யெமக்காகாதென்று மறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

முன்றகர்த்தெல்லாவிமையோரையும்பின்னைத்தக்கன்முத்தீச்
சென்றகத்தில்லாவகைகிதைத்தோன்றிருந்தம்பலவன்
குன்றகத்தில்லாத்தழையண்ணறந்தாற்காடிச்சியருக்
கின்றகத்தில்லாப்பழிவந்துமுடுமென்றெள்குதுமே.

கொங்கலர்தாரோய் கொணர்ந்தகொய்தழை
எங்குலத்தாருக் கேலாதென்றது.

இ - ள். முன் எல்லா இமையோரையும் தகர்த்து - முன் வேள்விக்குச் சென்ற எல்லாத் தேவர்களையும் புடைத்து—பின்னைச் சென்று தக்கன் முத்தீ அகத்து இல்லாவகை கிதைத்தோன் - பின்சென்று தக்கனுடைய முன்று தீயையும் குண்டத்தின்கண் இல்லையாம்வண்ணம் அழித்தவன்—திருந்து அம்பலவன் - திருந்திய வம்பலத்தை புடையான்—குன்றகத்து இல்லாத்தழை அண்ணல் தந்தால் -

அவனுடைய இம்மலையிடத்திலாத தழையை அண்ணல் தந்தால்—கொடிச்சியருக்கு அகத்து இல்லாப்பழி இன்று வந்து மூடும் என்று எள்குதும் - கொடிச்சியருக்கு இல்லின்கண் இல்லாதபழி இன்றுவந்து மூடுமென்று கூசுதும்; அதனால் இத்தழை கொணரற்பாலீரல்லீர். எ - று.

குன்றகத்தில்லாத் தழையென்றது குறிஞ்சிநிலத்தார்க்கு உரியவல்லாத தழையென்றவாறு. அண்ணலென்பது முன்னிலைக்கண்ணும், கொடிச்சியரென்பது தன்மைக்கண்ணும் வந்தன. இல்லாவென்பது பாடமாயின், இல்லையாம் வண்ணம் முன்றகர்த்தென்றுரைக்க.

(92)

நினைவறிவுகூறிமறுத்தல்.

நினைவறிவுகூறி மறுத்தலென்பது இத்தழை தந்திலத்துக்குரித் தன்றென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென உட்கொண்டு, அந்நிலத்திற்குரிய தழைகொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு தானுடம்பட்டாளாய், யான் சென்று அவணினைவறிந்தால் நின்னெதிர்வந்து கொள்வேன்; அதுவல்லது கொள்ள அஞ்சவேனென மறுத்துக் கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

யாமார்மொழிமங்கைபங்கத்திறைவனெறிதிரைந்
ரேழாயெழுபொழிலாயிருந்தோனின்றதில்லையன்ன
சூழார்முழலெழிற்றெண்டைச்செவ்வாய்நவ்வி சொல்லறிந்தாற்
ருழாதெதிர்வந்துகோடுஞ்சிலம்பதருந்தழையே.

மைதழைக்கண்ணி மனமறிந்தல்லது
கொய்தழைதந்தாற் கொள்ளேமென்றது.

இ - ள். யாழ் ஆர் மொழி மங்கை பங்கத்து இறைவன்-யாமோசைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடைய இறைவன்—எறி திரை நீர் ஏழ் ஆய் எழு பொழில் ஆய் இருந்தோன் - எறியாநின்ற திரையையுடைய கடலேழு

மாய் ஏழுபொழி லுமா யிருந்தவன் - நின்ற தில்லை அன்ன
 சூழ் ஆர் குழல் தொண்டை எழில் செவ்வாய் நவ்வி சொல்
 அறிந்தால்- அவனின்ற தில்லையை ஒக்ரூஞ் சுருண்ட நிறைந்த
 குழவினையுந் தொண்டைக் கனிபோலும் எழிலையுடைய
 செவ்வாயினையுமுடைய நவ்வி போல்வாளதுமாற்ற மறிந்
 தால்—சிலம்ப தரும் தழை தாழாது எதிர் வந்து கோடும் -
 பின் சிலம்பனே நீ தருந்தழையைத் தாழாது நின்னெதிர்
 வந்து கொள்வேம்; அவள் சொல்வது அறியாது கொள்ள
 வஞ்சகம். எ - று.

சூழாரென்புழிச் சூழ்தல் சூழ்ந்து முடித்தலெனினு
 மமையும். தில்லையன்ன நவ்வியெனவியையும். (93)

படைத்துமொழியான்மறுத்தல்.

படைத்து மொழியான் மறுத்தலென்பது நினைவறிந்தல்லது
 ஏலேமென்றது மறுத்துக் கூறியவாறன்று; நினைவறிந்தால்
 ஏற்பே மென்றவாறமென உட்கொண்டு நிற்ப, சிறிது புடை
 பெயர்ந்து அவண்ணை வறிந்தாளாகச்சென்று, இத்தழை யானே
 யன்றி அவளும் விரும்பும்; ஆயினும் இது குற்றலத்துக் தழை
 யாதலான் இத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறு என்னேவென்று
 ஆராயப்படும்; ஆதலான் இத்தழை யெமக்காகாதென்று
 மறுத்துக் கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

எழில்வாயினவஞ்சியும்விரும்பும்மற்றிறைகுறையுண்
 டழல்வாயவிரொளியம்பலத்தாடுமஞ்சோதியந்தீங்
 * குழல்வாய்மொழிமங்கைபங்கன்குற்றலத்துக்கோலப்பிண்டிப்
 பொழில்வாய்தடவரைவாயல்லதில்லையிப்பூந்தழையே.

அருந்தழைமேன்மேற் பெருந்தகைகொணரப்
 படைத்துமொழிகளவியிற் நடுத்தவண்மொழிந்தது.

* குழல்வாய் மொழியம்மை - திருக்குற்றலத் தெழுந்தருளி
 யிருக்குந் தேவி திருநாமம்.

இ - ள். எழில் வாய் இள வஞ்சியும் விரும்பும் - நின் பாற்றழை கோடற்கு யானேயன்றி எழில் வாய்த்த இனைய வஞ்சியை யொப்பானும் விரும்பும்—மற்று இறை குறை உண்டு - ஆயினுஞ் சிறிது குறையுண்டு—அழல்வாய் அவிர் ஒளி - அழலிடத்துளதாகிய விளங்கு மொளியாயுள்ளான்— அம்பலத்து ஆடும் அம் சோதி - அம்பலத்தின்கணடும் அழகிய சோதி—அம் தீம் குழல் வாய் மொழி மங்கை பங்கன் - அழகிய வினிய குழலோசைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடையான் — குற்றூலத்துக் கோலப்பிண்டிப் பொழில்வாய் - அவனது குற்றூலத்தின்கணுளதாகிய அழகையுடைய அசோகப்பொழில் வாய்த்த— தடவரைவாய் அல்லது இப் பூந் தழையிலை - பெரிய தாள் வரையிடத்தல்லது வேரோரிடத்து இப் பூந்தழையிலை; அதனால் இத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்னென்று ஆராயப்படும், ஆதலான் இவை கொள்ளேம். எ - று.

இத்தழைய யிளவஞ்சியும் விரும்புமெனிணுமமையும். அவிர்ொளியையுடைய அஞ்சோதியென் றியைப்பிணுமமையும். பிறவிடத்து முள்ளதனை அவ்விடத்தல்லது இல்லையென்றமையின், படைத்துமொழியாயிற்று. (94)

நாணுரைத்துமறுத்தல்.

நாணுரைத்து மறுத்தலென்பது பலபடியுந் தழைகொண்டு செல்லமறுத்துக் கூறியவழி, இனித்தழையொழிந்து கண்ணியைக்கையுறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள் மறுக்கும் வகையிலையெனக் கழுநீர்மலரைக் கண்ணியாகப் புனைந்து கொண்டு செல்ல, அதுகண்டு, செவிலியர் சூட்டிய கண்ணியின் மேல் யானென்று சூட்டினும் நாணுநிற்பள்; நீர்கொணர்ந்த இந்தக் கண்ணியை யாங்ஙனஞ் சூடுமெனத் தலைமகள் நாணுரைத்து மறுத்துக் கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

உறுங்கண்ணிவந்தகணையரவோன்பொடியாயொடுங்கத்
தெறுங்கண்ணிவந்தசிற்றம்பலவன்மலைச்சிற்றிலின்வாய்
நறுங்கண்ணிசூட்டினுநானுமென்வானுநகத்தொன்பூங்
குறுங்கண்ணிவேய்ந்திளமந்திகனானுமிக்குன்றிடத்தே.

வானுதற் பேதையை

நானுத லுரைத்தது.

இ - ள். நிவந்த உறும் கள் கணை உரவோன் பொடியாய்
ஒடுங்க-எல்லார் கணையினும் உயர்ந்த மிகுந்த தேனையுடைய
மலர்க்கணையையுடைய பெரிய வலியோன் நீராய்க்கெட—
தெறும் கண் நிவந்த சிற்றம்பலவன் - தெறவல்ல கண்
னோங்கிய சிற்றம்பலவனது - மலைச் சிற்றிலின் வாய்-மலைக்க
ணுண்டாகிய சிற்றிலிடத்து—நறுங் கண்ணி சூடினும் என்
வானுதல் நானும் - செவிலியர் சூட்டிய கண்ணிமேல்
யானோர் நறுங்கண்ணியைச் சூட்டினும் அத்துணையானே
என்னுடைய வானுதல் புதிதென்று நாணுதிற்கும்—இக்
குன்றிடத்து நாகத்து ஒண் பூங் குறுங்கண்ணி வேய்ந்து
இள மந்திகள் நானும் - மகளிரைச் சொல்லுகின்றதென்!
இக்குன்றிடத்து நாகமரத்தினது ஒள்ளிய பூக்களானியன்ற
குறுங் கண்ணியைச்சூடி அச்சூடுதலான் இளமந்திகளும்
நாணுதிற்கும். எ - று.

கண்ணிவந்த வென்பதற்குக் கள் மிக்க கணையெனினு
மமையும். தெறுங்கண்ணிவந்தவென்றார், அக்கண் மற்றைய
வற்றிற்கு மேலாய் நின்றவின். மேனோக்கி நின்றலானெனினு
மமையும். முதலொடு சினைக்கொற்றுமை யுண்மையான்
நிவந்தவென்னும் பெயரெச்சத்திற்குச் சிற்றம்பலவனென்பது
வினைமுதற் பெயராய் நின்றது. மந்திகனானுமென்பது
பெயரெச்சமாக மலைக்கண் இக்குன்றிடத்துச் சிற்றிலின்வா

யெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்டுக்குக் குன்றென்றது சிறுகுவட்டை. யானொன்று சூட்டினும் நாணும் பெருநாணிஊள் நீர்க்கொணர்ந்த இக்கண்ணியை யாங்ஙனஞ் சூடுமென்பது கருத்து. நாணுதலுரைத்ததென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதனை யமைத்தன.

(95)

இசையாமைகூறிமறுத்தல்.

இசையாமைகூறி மறுத்தலென்பது தலைமகனாணுரைத்து மறுத்ததோழி அவணைங்கிடக்க யாங்கள் வேங்கை மலரல்லது தெய்வத்திற்குரிய வெறிமலர் சூட அஞ்சுதம்; ஆதலான் இக்கண்ணி எங்குலத்திற் கிசையாதென மறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நறமனைவேங்கையின்பூப்பயில்பாறையைநாகநண்ணி
மறமனைவேங்கையெனநியஞ்சுமஞ்சார்சிலம்பா
குறமனைவேங்கைச்சுணங்கொடணங்கலர்கூட்டுபவோ
நீறமனைவேங்கையதளம்பலவனெடுவரையே.

வசைதீர் குலத்திற்
கிசையா தென்றது.

இ - ள். நற மனை வேங்கையின் பூ பயில் பாறையை நாகம் நண்ணி - தேனிற்கிடமாகிய வேங்கைப் பூக்கள் பயின்ற பாறையை யானை சென்றனைந்து—மறம் மனைவேங்கை என நனி அஞ்சும் மஞ்ச ஆர் சிலம்பா - அதனைத் தறுகண்மைக் கிடமாகிய புலியென்று மிகவுமஞ்சும் மஞ்சாருஞ் சிலம்பையுடையாய்—நிறம் மன்வேங்கை அதள் அம்பலவன் நெடுவரை - நிறத்தங்கிய புலியதனையுடைய அம்பலவனது நெடிய இவ்வரைக்கண்—குறம் மனை வேங்கைச் சுணங்கொடு அணங்கு அலர் கூட்டுபவோ - குறவர் மனையிலுளவாகிய வேங்கையினது சுணங்குபோலும் பூவோடு தெய்வத்திற்

சூரிய கழகீர் முதலாகிய பூக்களைக் கூட்டுவரோ? கூட்டார்.
எ - று.

நறமனைவேங்கை யென்பதற்கு நரூயிக்கபூ வெனினு
மமையும். குறமனை கூட்டுபவோ வென்பதற்குக் குறக்
குடிகள் அவ்வாறு கூட்டுவரோவென் றுரைப்பாருமுளர்.
நிறமனையென்புழி ஐகாரம் அசைசிலை; வியப்பென்பாருமுளர்.
நிறம் அத்தன்மைத்தாசிய அதளெனினுமமையும். ஒன்றனை
ஒன்றாக ஒர்க்குநாடனாதலான் அணங்கலர்கூடாத எம்மைச்
சூடுவேமாக ஒர்ந்தாயென்பது இறைச்சிப்பொருள். ஒப்
புமையான் அஞ்சப்படாததனையும் அஞ்சும் நிலமாகலான்
எங்குலத்திற்கேலாத அணங்கலரை யாமஞ்சதல் சொல்ல
வேண்டுமோவென்பது இறைச்சியெனினு மமையும். இப்
பொருட்கு ஒருசிலத்துத் தலைமகளாகக் கொள்க. வேங்கைப்
பூவிற்குச் சுணங்கணிந்திருத்தல் குணமாதலால் சுணங்கணி
யப்பட்டதனைச் சுணங்கென்றே கூறினாள். (96)

செவ்வியிலளென்று மறுத்தலென்பது அணங்கலர் தங்

குலத்திற்கிசையாதென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென
மாந்தழையோடு மலர் கொண்டுசெல்ல, அவை கண்டு உடம்
படாளாய், அன்னம் பிணை கிள்ளை தந்தொழில்பயில இன்று
செவ்விபெற்றனவில்லை; அதுகிடக்க என்னுழை நீர்வந்தவாறும்
யானுமக்குக் குறைநேர்ந்தவாறும் இன்னுமறிந்திலன்; அதனூற்
செவ்விபெற்றாற் கொணருமென மறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்—

கற்றிலகண்டன்னமென்னடைகண்மலர்நோக்கருளப்
பெற்றிலமென்பிணை பேச்சுப்பெருகிள்ளிப்பிள்ளிப்பெருங்
றுற்றிலநூற்றதறிந்திலனாகத்தொளிமிளிரும்
புற்றிலவாளவன்புலியூரன்னபூங்கொடியே.

நவ்வி நோக்கி
செவ்வியில னென்றது.

இ - ள். கண்டு அன்னம் மெல் நடை கற்றில - புடை பெயர்ந்து விளையாடாமையின் நடை கண்டு அன்னங்கள் மெல்லிய நடையைக் கற்கப்பெற்றனவில்லை — கண் மலர் நோக்கு அருள மென்பிணை பெற்றில - தம்மாற் குறிக்கப்படுங் கண்மலர் நோக்குக்களை அவள் கொடுப்பமென்பிணைகள் பெற்றனவில்லை — பேச்சுக் கிள்ளைபெறு - உரையாடாமையின் தாங் கருதுமொழிகளைக் கிளிகள் பெற்றனவில்லை—பிள்ளை இன்று ஒன்று உற்றிலள் - இருந்தவாற்றான் எம்பிள்ளை இன்றொரு விளையாட்டின்கணுற்றிலள்— ஆகத்து ஒளிமிளிரும் புற்றில் வாள் அரவன் - அதுவேயுமன்றி ஆகத்தின்கட் கிடந்தொளி விளங்கும் புற்றின்கண்ணவாகிய ஒளியையுடைய பாம்பையுடையவனது—புலியூர் அன்ன பூங் கொடி - புலியூரையொக்கும் பூங்கொடி—உற்றது அறிந்திலள் - என்னுழைநீர் வந்தவாறும் யானுமக்குக் குறை நேர்ந்தவாறும் இன்னுமறிந்திலள்; அதனாற் செவ்வ்பெற்றுச் சொல்லல் வேண்டும். எ - று.

கண்டென்பது கற்றலோடும், அருளவென்பது பெறுதலோடும் முடிந்தன. புற்றிலவென்பதற்கு வேள்வித்தீயிற் பிறந்து திருமேணிக்கண் வாழ்தலாற் புற்றையுடையவல்லாத அரவென்றுரைப்பினு மமையும். ஆரத்தொளியென்பது உம்பாடம். இவை யேழிற்கும் மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். முடியாதெனக் கருதுவாளாயின் இறந்துபடுமென்னும் அச்சமும் முடிக்கக் கருதலிற் பெருமிதமுமாயிற்று. பயன் செவ்வ்பெறுதல். மேற்றலைகளைக் குறைநயப்பித்து அவளது கருத்துணர்ந்து தன்னினாகிய கூட்டங் கூட்டலுறுந்தோழி தலைமகன் நெருண்டு வரைந்தெய்துதல்

வேண்டி, இவை முத்தலாக முன்னர் விண்ணிறந்தாரென்னும்
பாட்டிற்கு இவையெல்லாங் கூறிச் சேட்படுத்தப் பெறு
மென்பது. (97)

காப்புடைத்தென்றுமறுத்தல்.

காப்புடைத்தென்று மறுத்தலென்பது செவ்வியிலென்
றது செவ்வியெற்றற் குறையில்லையென்றளாமென உட்
கொண்டுநிற்ப, கதிரவன் மறைந்தான்; இவ்விடம் காவ
லுடைத்து; நும்மிடமுஞ் சேய்த்து; எம்மையன்மாருங் கடியர்;
யாந்தாழ்ப்பின் அன்னையமுணியும்; நீரும் போய் ஈனாவாருமென
இசைய மறுத்துக் கூறநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

முனிதருமன்னையுமென்னையர்சாலவுழர்க்கரினே
தனிதருயிந்நிலத்தன்றையகுன்றமுந்தாழ்சடைமேற்
யவிதருதிங்களனியம்பலவர்பகைசெகுக்குங்
குனிதருதிண்சிலைக்கோடுசென்றுன்கடர்க்கொற்றவனே.

காப்புடைத் தென்று
சேட்படுத்தது.

இ - ள். சுடர்க் கொற்றவன் - சுடர்களுட்டலைவன்—
தாழ்சடைமேல் பனிதரு திங்கள் அணி அம்பலவர் - தாழ்ந்த
சடைமேற் குளிர்ச்சியைத்தருந் திங்களைச் சூடிய அம்பலவர்
—பகை செகுக்கும் குனிதரு திண்சிலைக் கோடு சென்றான் -
பகையைச் செகுக்கும் வளைந்த திண்ணிய சிலையாகிய மேரு
வினது கோட்டையடைந்தான்—அன்னையும் முனிதரும் -
இனித் தாழ்ப்பின் அன்னையும் முனியும்—என்னையர் சாலவும்
முர்க்கர் - என்னையன்மாரும் மிகவுமாராயாது ஏதஞ்செய்யுந்
தன்மையர்—இன்னே தனிதரும் - இவ்விடமும் இனி யியங்
குவாரின்மையின் இப்பொழுதே தனிமையைத் தரும்—ஐய-
ஐயனே—குன்றமும் இந்நிலத்து அன்று - நினது குன்றமும்

இந்நிலத்தின் கண்ணதன்று; அதனால் ஈண்டுநிற்கத் தகாது
எ - று.

அம்பலவர் பகைசெகுத்தற்குத் தக்க திண்மை முதலாகிய இயல்பு அதற்கெக்காலத்து முண்மையால், செகுக்குமென நிகழ்காலத்தாற் கூறினார். இந்நிலத்தன்றென்பது பாடமாயின், இக்குன்றமும் இவ்வாறு மகளிரும் ஆடவரும் தலைப்பெய்து சொல்லாடு நிலைமைத்தன்றெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. இவ்விடம் மிக்க காவலையுடைத்து இங்குவாரன்மினென்றொளென; இவ்விடத்தருமையை மறையாது எனக்குறைப்பாளாயது என்கட்கிடந்த பரிவினானன்றே; இத்துணையும் பரிவுடையாள் எனதாற்றுகைக்கிரங்கி முடிக்குமென ஆற்றுமென்பது. (98)

நீயேகூறென்று மறுத்தல்.

நீயே கூறென்று மறுத்தலென்பது இவள் இவ்விடத்து நிலைமையை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது என்கட்கிடந்த பரிவினானன்றே; இத்துணைப் பரிவுடையாள் எனக்கிது முடியாமையிலையெனத் தலைவன் உட்கொண்டுபோய்ப் பிறறை ஞான்று செல்ல, தோழியான் குற்றேவன் மகளாகலிற்றுணிந்து சொல்ல மாட்டுகின்றிலேன்; இனி நீயே சென்று நின்குறையுள்ளது சொல்லெனத் தானுடம்படாது மறுத்துக் கூறுகின்றல் அதற்குச்செய்யுள்—

அந்தியின்வாயேழிலம்பலத்தெப்பரனம்போன்வெற்பிற்
பந்தியின்வாய்ப்பலவின்களைபந்தேனெடுங்கடுவன்
மந்தியின்வாய்க்கோடுத்தோய்ப்புஞ்சிலம்பமனங்கனிய
மூந்தியின்வாய்மொழிநீயேமொழிசேன்றம்மொய்குமுற்கே.

அஞ்சுதும்பெரும பஞ்சின்மெல்லடியைக்
கூறுவநீயே கூறுகென்றது.

இ - ள். அந்தியின்வாய் எழில் அம்பலத்து எம் பரன் அம்பொன் வெற்பில் - அந்தியின்கணுண்டாகிய செவ்வா நெழிலையுடைய அம்பலத்தின்கணுளாகிய எம்முடைய எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாயவனது அழகிய பொன்னை யுடைய வெற்பிடத்து—பந்தியின்வாய்ப் பைந் தேனோடும் பலவின் சளை - பந்தியாகிய நிரையின்கட் செவ்வித்தேனோடும் பலாச்சுளையை—கடுவன் மந்தியின்வாய்க் கொடுத்து ஒம்பும் சிலம்ப - கடுவன் மந்தியின்வாயின் அருந்தக்கொடுத்துப் பாது காக்குஞ் சிலம்பையுடையாய்—மனம் கனிய முந்தி இன் வாய்மொழி அம் மொய் குழற்கு நீயே சென்றுமொழி - அவள் மனநெகிழ விரைந்து இவ்வினிய வாய்மொழிகளை அம்மொய்த்த குழலையுடையாட்கு நீயேசென்று சொல்லுவா யாக. எ - று.

எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தானாயினும் எமக்கண்ணிய நென்னுங் கருத்தான், எம்பரனென்றார். வெற்பிற் சிலம்ப வென வியையும். பந்தி பலாநிரையென்பாருமுளர். சிலம்ப பென்றது வெற்பினொருபக்கத்துளதாகிய சிறுகுவட்டை. வாய்மொழி மொழியென்னுந் துணையாய் நின்றது. மனங் கனியு மென்பதூஉம்; நின்வாய்மொழி யென்பதூஉம் பாடம். மந்தி உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகியவற்றைக் கடுவன் தானே கொடுத்து மனமகிழ்வித்தாற்போல அவள் உயிர் வாழ்வதற்குக் காரணமாகிய நின்வார்த்தைகளை நீயேகூறி அவளை மனமகிழ்விப்பாயாகவென உள்ளுறையுமமங் கண்டு கொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (99)

குலமுறைகூறி மறுத்தல்.

குலமுறைகூறி மறுத்தலென்பது நீயே கூறெனச் சொல்லக்கேட்டு, உலகத்து ஒருவர்கண் ஒருவர் ஒருகுறை வேண்டிச்

சென்றால் அக்குறை நீயே முடித்துக்கொள் ளென்பாரில்லை; அவ்வாறன்றி இவளினாலெல்லாம் என்குறை முடித்துத் தருவேனென்று என்னை யவமே யுமுற்றி, இன்று நின்குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளென்றோ நின்றாலெனத் தலைமகன் ஆற்றாதுரிப்ப, அவனை யாற்றுவிப்பது காரணமாக, நீர் பெரியீர்; யாஞ்சிறியேம்; ஆகலான் எம்மோடு ஹமக்குச் சொல்லாடுதல் தகாதெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துரையாற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தெங்கம்பழங்கமுகின்ருலைசாடிக்கதவிசெற்றுக்
கொங்கம்பழனத்தொளிர்குளிர்நாட்டினை நீயுமைகூர்
பங்கம்பலவன்பரங்குன்றிற்குன்றன்னமாபதைப்பச்
சிங்கந்திரிதருச்சீறார்ச்சிறுமியெந்தேமொழியே.

தொழுகுலத்தீர் சொற்காகேம்
இழிகுலத்தே மெனவுரைத்தது.

இ - ள். தெங்கம்பழம் கமுகின் குலை சாடி - மூக் கூழ்த்து விழுகின்ற தெங்கம்பழம் கமுகினது குலையை உதிரமோதி—கதவி செற்று - வாழைகளை முறித்து—கொங்கம்பழனத்து ஒளிர் குளிர் நாட்டினை நீ - பூந்தாதையுடைய பழனத்துக்கிடந்து விளங்கும் குளிர்ந்த நாட்டினுள்ளாய் நீ—எம் தேமொழி - எம்முடைய தேமொழி—உமை கூர் பங்கு அம்பலவன் பரங்குன்றில் - உமை சிறந்த பாகத்தையுடைய அம்பலவனது பரங்குன்றிடத்து—குன்று அன்ன மாபதைப்பச் சிங்கம் திரிதரும் சீறார்ச் சிறுமி - மலைபோலும் யானைகள் நடுங்கச் சிங்கங்கள் வேட்டந்திரியுஞ் சீறார்க்கணுள்ளான் ஓர் சிறியான்; அதனால் எம்மோடு நீ சொல்லாடுதல் தகாது. எ - று.

நாட்டினை யென்பதற்கு நாட்டையிடமாக வுடையை யென இரண்டாவதன் பொருள்பட உரைப்பினுமமையும். பரங்குன்றிற் சீறாரெனவியையும். பெருங்காட்டிற் சிறு

குரம்பை யென்பது போதர, சிங்கந்திரிதரு சீறாரென்றான்.
மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (100)

நகையாடி மறுத்தல்.

நகையாடி மறுத்தலென்பது இவள் குலமுறை கிளத்தலான்
மறுத்துக் கூறியவாறன்றென மனமகிழ்ந்துநிற்ப, இனியிவனாற்
றுவானென உட்கொண்டு, பின்னுந்தழையெதிராது, எம்
மையன்மாரேவுங் கண்டறிவேம்; இவ்வையர் கையிலேப்போலக்
கொலையாற்றிண்ணியது கண்டறியேமென அவனே வாடல்
சொல்லி நகையொடு மறுத்துக் கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்--

சிலையொன்றுவாணுதல்பங்கன்சிற்றம்பலவன்கயிலை
மலையொன்றுமாழகத்தெம்மையரெய்கணைமண்குளிக்குங்
கலையொன்றுவெங்கணையோடுகடுகிட்டதென்னிற்கெட்டேன்
கொலையொன்றுதிண்ணியவாறையர்கையிற்கொடுஞ்சிலையே.

வாட்டழையெதிராது சேட்படுத்தற்கு
மென்னகைத்தோழி யின்னகைசெய்தது.

இ - ள். சிலை ஒன்று வாணுதல் பங்கன் - சிலையை
யொக்கும் வாணுதலையுடையானது கூற்றையுடையான்—
சிற்றம்பலவன் - சிற்றம்பலவன்—கயிலை மலை ஒன்று மா
முகத்து எம் ஐபர் எய் கணை மண் குளிக்கும் - அவனது
கைலைக்கண் மலையையொக்கும் யானை முகத்து எம்மையன்மார்
எய்யுங்கணை அவற்றையுருளி மண்ணின் கட்குளிப்பக்
காண்டும்—கலை ஒன்று வெம் கணையோடு கடுகிட்டது
என்னில் - அவ்வாறன்றி ஒருகலை இவரெய்த வெய்ய வம்பி
னோடு விரைந்தோடிற்றாயின்—ஐபர் கையில் கொடுஞ் சிலை
கெட்டேன் கொலை ஒன்று திண்ணிய ஆறு - இவ்வையர்
கையில்வளைந்த சிலை, கெட்டேன், கொலையாகியவொன்று
திண்ணியவாறென்! எ - று.

கைலைக்கண் மண்குளிக்குமெனவியையும். கொடுஞ்சர
மென்பது உம் பாடம். (101)

இரக்கத்தொடுமறுத்தல்.

இரக்கத்தொடுமறுத்தலென்பது இவள் என்னுடனே நகையாடுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டென உட்கொண்டு நிற்ப; பின்னையுந் தழையேலாது, இவ்வையர் இவ்வாறுமயங்கிப் பித்தழையா நின்றற்குக் காரணமென்றேவென்று அதற்கிரங்கி மறித்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மைத்தழையாநின்ற மாமிடற்றம் பலவன்கழற்கே
மெய்த்தழையாநின்றவன்பினர் போல விதிர்விதிர்த்துக்
கைத்தழையேந்திக்கடமாவினாய்க்கையில் வில்லின்றியே
பித்தழையாநிற்பராலென்னபாவம்பெரியவரே.

கையுறையெதிராது காத்தற்குழி
யையநீபெரி தயர்த்தனையென்றது.

இ - ள். மை தழையாநின்ற மா மிடற்று அம்பலவன்
கழற்கே - கருமை மிகாநின்ற கரியமிடற்றையுடைய அம்
பலவனது கழற்கண்ணே—தழையாநின்ற மெய் அன்பினர்
போல விதிர் விதிர்த்து - பெருகாநின்ற மெய்யன்பையுடைய
வரைப்போல மிகநடுங்கி—கை தழை ஏந்தி - கைக்கண்ணே
தழையை ஏந்தி—கடமா வினாய் - இதனோடு மாறுபடக்
கடமாலை வினாவி—கையில் வில் இன்றியே - தன்கையில்
வில்லின்றியே—பெரியவர் பித்தழையாநிற்பர் - இப்பெரி
யவர் பித்தழையா நின்றார் — என்னபாவம் - இஃதென்ன
தீவீனையோ! எ - று.

மா கருமை. மாமிடறென்பது பண்புத்தொகையாய்
இன்னதிதுவென்னுந் துணையாய் நின்றலானும், மைத்தழையா
நின்ற வென்பது அக்கருமையது மிகுதியை உணர்த்தி

நிற்றலானும், கூறியது கூறலாகாமையறிக. அது “தாமரை மீமிசை” எனவும், “குழிந்தாழ்ந்த கண்ண” * எனவும் இத்தன்மையபிறவும் வருவனபோல. மெய்த்தழையாநின்ற வன்பென்பதற்கு மெய்பாற்றழையாநின்ற அன்பெனினு மமையும். பித்தென்றது ஈண்டும் பித்தாற்பிறந்த அழைப்பை. அழைப்பு - பொருள் புணராவோசை. (102)

சிறப்பின்மைகூறிமறுத்தல்.

சிறப்பின்மைகூறி மறுத்தலென்பது என்வருத்தத்திற்குக் கவலாநின்றனள் இவளாதலின் எனக்கிது முடியாமை யில்லையென உட்கொண்டிரிப்ப, தோழி இக்குன்றிடத்து மாவுஞ்சுனையும் இவள்வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியா, ஆதலான் ஈண்டில்லாதனவற்றை யாமணியிற் கண்டார் ஐயுறுவரென மறுத்துக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்--

அக்குமரவுமணிமணிக்கூத்தன்சிற்ப்பலமே
யொக்குமீவளதொளிர்ருவஞ்சிமஞ்சார்சிலம்பா
கொக்குஞ்சுனையுஞ்சுளிர்நெருங்கொழும்போதுகளு
மிக்குன்றிலென்றுமலர்ந்தறியாதவியல்பினவே.

மாந்தளிர் மலர்நீலமும்
எந்தலிம்மலை யில்லையென்றது.

இ - ள். மஞ்ச ஆர் சிலம்பா - மஞ்சார்ந்த சிலம்பையுடையாய்—அக்கும் அரவும் அணி மணிக் கூத்தன் சிற்ப்பலம் ஒக்கும் இவளது ஒளிர் உரு அஞ்சி - அக்கையும் அரவையும் அணியும் மாணிக்கம்போலுங் கூத்தனது சிற்ப்பலத்தையொக்கும் இவளது விளங்காநின்ற வடிவையஞ்சி—கொக்கும் சுனையும் - மாக்களுஞ் சுணைகளும்—குளிர் தளிரும் கொழும் போதுகளும் - குளிர்ந்த தளிர்களுங்கொழுவியபோதுகளும்—இ குன்றில் என்றும் மலர்ந்து

* நாலடியார் - தாய்தன்மை. 9.

அறியாத இயல்பின-இக்குன்றில் எக்காலத்தும் விரிந்தறியாத தன்மையையுடைய; அதனால் ஈண்டில்லாத இவற்றை யாமணியிற் கண்டார் ஐயுறுவர். எ - று.

தளிர்மலர்ந்தறியாத வென்னுஞ் சினைவினை முதன் மேலேறியும், போதுமலர்ந்தறியாத வென்னும் இடத்து திகழ்பொருளின்வினை இடத்து மேலேறியும் நின்றன. (103)

இளமைகூறிமறுத்தல்.

இளமைகூறி மறுத்தலென்பது அவளது வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியாவென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்று; சிறப்பின்மை கூறியவாறென உட்கொண்டு, சிறப்புடைத் தழைக்கொண்டு செல்ல, அதுகண்டு, குழலும் முலையுங் குவியாத குதலைச்சொல்லிக்கு நீ சொல்லுகின்ற காரியம் சிறிதுமையுடைத்தன்றென அவளதிளமைகூறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உருகுதலைச்சென்றவுள்ளத்தும்பலத்துமொளியே
பெருகுதலைச்சென்றுநின்றேன்பெருந்துறைப்பிள்ளைகள்ளார்
முருகுதலைச்சென்றகழைமுடியாழைபொடியா
வொருகுதலைச்சிம்மழலைக்கேடுவையவோதுவதே.

முளையெயிற் றரிவை
வினாவில ளென்றது.

இ - ள். உருகுதலைச் சென்ற உள்ளத்தும் - அன்புடைய உருகுதலையடைந்த உள்ளத்தின்கண்ணும்— அம்பலத்தும் - அம்பலத்தின்கண்ணும்—ஒளி பெருகுதலைச் சென்று நின்றேன் - இரண்டிடத்துமொப்ப ஒளிபெருகுதலையடைந்து நின்றவனது—பெருந்துறைப் பிள்ளை - பெருந்துறைக்கணுளளாகிய எம்பிள்ளையுடைய—கள் ஆர் முருகுதலைச்சென்ற கூழை முடியா - தேனார்ந்த நறுநாற்றம் தம்மிடத்தடைந்த குழல்கள் முடிக்கப்படா—முலைபொடியா-

முலைகள் தோன்ற—ஒரு குதலைச் சில் மழலைக்கு - ஒரு குதலைச் சின்மழலை மொழியாட்கு—ஐய - ஐயனே—ஒதுவது என்னே - நீ சொல்லுகின்றவிது யாதாம்! சிறிதுமியை புடைத்தன்று. எ - று.

ஏகாரம் அசைநிலை. கள்ளார்க்கழையென வியையும். குதலைமை விளங்காமை. மழலை - இளஞ்சொல். சின்மழலை திறத்தென நான்காவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்த தெனினுமமையும். இவைநான்கற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

(104)

மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல்.

மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தலென்பது இவள்திளமை கூறுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டன்றாகவேண்டும்; அது வன்றி இந்நாளெல்லாமியைய மறுத்து இப்பொழுது இவளினைய னென்று இயையாமையகூறி மறுக்கவேண்டியதென்னே? இனி யிவ்வொழுக்கம் இவளையொழிய வொழுகக்கடவேனென உட்கொண்டிநிற்ப, நீ யென்னை மறைத்தகாரியம் இனி சினக்கு முடியாதென அவனோடு நகைத்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பண்டாலியலுமிலைவளர்பாலகன்பார்கீழித்துத்
தொண்டாலியலுஞ்சுடர்க்கழலோன்றெல்லைத்தில்லையின்வாய்
வண்டாலியலும்வளர்பூந்துறைவமறைக்கினென்னைக்
கண்டாலியலுங்கடனில்லைகொல்லோகருதியதே.

என்னை மறைத்தபி னெண்ணியதரிதென
நன்னுதற்றேழி நகைசெய்தது.

இ - ள். பண்டு ஆல் இயலும் இலை வளர்பாலகன் - முற்காலத்து ஆலின்கணுளதாம் இலையின்கட்டுயின்ற பாலக னாகியமாயோன்—பார்கீழித்து தொண்டால் இயலும் சுடர்க் கழலோன்-நிலத்தைக்கீழித்துக் காணாமையிற் பின்றொண்டா

லொழுகுஞ் சுடர்க்கழலைபுடையானது—தொல்லைத் தில்லை யின்வாய் வண்டு - பழையதாகிய தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய வண்டுகள்—ஆல் இயலும் வளர் பூ துறைவ - ஆவிப்போடு திரிதரும் மிக்க பூக்களையுடைய துறைபையுடையாய்—கண்டால் - ஆராய்ந்தால்—என்னை மறைக்கின் கருதியது இயலும் கடன் இல்லை கொல் - என்னை மறைப்பின் நீ கருதியது முடியுமுறைமை யில்லைபோலும். எ - று.

பண்டுதொண்டாவியலுமெனவும், தில்லைவரைப்பிற் றுறையெனவு மிபையும். தில்லைக்கட்டுறைவனென்னுமமை யும். மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த நகை. இவள் நகுதலான் என்குறை யின்னமென உணர்ந்த ஞான்று தானே முடிக்கு மென நினைந்து ஆற்றுவாவது பயன். (105)

நகைகண்டுமகிழ்தல்.

நகைகண்டு மகிழ்தலென்பது இவள் தன்னை மறைத்தால் முடியாதென்றது மறையாதொழிந்தால் முடியுமென்றானா மெனத் தலைமகன் உட்கொண்டு நின்று, உன்னுடைய சதுரப் பாட்டைச்சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த துணை; அல்லது வேறு துணையுண்டோவென அவளது நகை கண்டு மகிழாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மத்தகஞ்சேர்தனிநோக்கினன்வாக்கிறந்துறமுதே
யொத்தகஞ்சேர்ந்தென்னையுய்யநின்றோன்றில்லை யொத்திலங்கு
முத்தகஞ்சேர்மென்னகைப்பெருந்தோளிமுகமதியின்
வித்தகஞ்சேர்மெல்லெனோக்கமன்றோவென்விழுத்துணையே.

இன்னகைத்தோழி மென்னகைகண்டு
வண்ணக்கதிர்வே லண்ணலுரைத்தது.

இ - ள். மத்தகம் சேர் தனி நோக்கினன் - நெற்றி யைச் சேர்ந்த தனிக்கண்ணையுடையான்—வாக்கு இறந்து

ஊறு அமுது ஒத்து அகம் சேர்ந்து என்னை உய்ய நின்றோன்-
 சொல்லளவைக் கடந்து ஊறுமமுதத்தையொத்து மனத்
 தைச் சேர்ந்து என்னையுய்ய நின்றவன் — தில்லை ஒத்து
 இலங்கு - அவனது தில்லையை யொத்திலங்கும்—முத்து
 அகம் சேர் மெல் நகைப் பெருந்தோளி - முத்துப்போலும்
 எயிறுகளுள்ளடங்கிய மூரன் முறுவலையுடைய பெருந்தோளி
 யது—முகமதியின் வித்தகம் சேர் மெல் என் நோக்கம்
 அன்றோ என்னிழுத்துணை - முகமாகிய மதியின்கணுண்டாகிய
 சதுரப் பாட்டைச்சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ
 எனது சிறந்த துணை! அதனால் ஆற்றத்தகும். ஏ - று.

வாக்கிறந்த தென்பதூஉம், அமுதொத் தென்பதூஉம்,
 அகஞ்சேர்ந் தென்பதனோடியையும். உய்ய நின்றோனென்
 னுஞ் சொற்கள் உய்வித்தோனென்னும் பொருளவாய், ஒரு
 சொன்னீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. இலங்கு
 முகமதியென வியையும். மறுத்தாளாயினும் நங்கண் மலர்ந்த
 முகத்தளென்னுங் கருத்தான் இலங்குமுகமதியினென்றான்.
 உள்ளக்குறிப்பை நுண்ணிதின் விளக்கவின், வித்தகஞ்சேர்
 மெல்லெ னோக்கமென்றான். உள்ளக்குறிப் பென்றவா
 ரென்னை? முன்னர்ச் “சின்மழலைக்கென்றோ வையவோ துவ”
 தென்று இளையனென மறுத்தவிடத்து, இந்நாளெல்லா
 மியையமறுத்து இப்பொழுது இவளினையனென்று இயை
 யாமை மறுத்தாள், இவ்வொழுக்கம் இனி இவனையொழிய
 வொழுகக்கடவேனென்று தலைமகன் தன்மனத்திற் குறித்
 தான்; அக்குறிப்பைத் தோழி அறிந்து கூறினமையின்
 வித்தகஞ்சேர் மெல்லெனோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த
 துணை பிறிதில்லையெனத் தனதாற்றாமையோன்றக் கூறினான்.
 மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் ஆற்றாமையீங்குதல். (106)

அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல்.

அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டலென்பது தலைமகனது மகிழ்ச்சிகண்டு இவன் வாடாமற் றழைவாங்குவேனென உட்கொண்டு, என்னுடைய தோழியர் எண்ணிறந்தாருளர்; அவருள் சின்னுடைய நினைவு யார்கண்ணதோவெனத் தானறியாதாள் போன்று அவனினைவு கேளாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விண்ணிறந்தார்நிலர் விண்டவரென்றுமிக்காரிடுவர்
கண்ணிறந்தார்தில்லையம்பலத்தார்கழுக்குன்றினின்று
தண்ணறுந்தாதீவர்சந்தனச்சோலைப்பந்தாடுகின்ற
ரெண்ணிறந்தாரவாயார்கண்ணதோமன்னநின்னருளே.

வேந்தன்சொன்ன மாந்தளிர்மேனியை
வெறியார்கோதையறியேனென்றது.

இ - ள். விண் இறந்தார் நிலம் விண்டவர் என்று மிக்கார் இருவர் கண் இறந்தார் - விண்ணைக்கடந்தவர் நிலத்தைப் பிளந்தவரென்று சொல்லப்படும் பெரியோரிருவருடைய கண்ணைக்கடந்தார்—தில்லை அம்பலத்தார் - தில்லையம்பலத்தின் கண்ணார்—கழுக்குன்றில் நின்று தண் நறுந்தாது இவர் சந்தனச் சோலைப் பந்து ஆடுகின்றார் எண் இறந்தார் - அவரது கழுக்குன்றின்கணின்று தண்ணிதாகிய நறியதாது பரந்த சந்தனச்சோலையிடத்துப் பந்தாடுகின்றார் இறப்பப்பலர் — மன்ன - மன்னனே—நின் அருள் அவர் யார்கண்ணதோ - நினதருள் அவருள் யார்கண்ணதோ? கூறுவாயாக. எ - று.

விண்டவரென்பதற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. * அன்னோர்க்கு அரியராயினும் எம்மனோர்க்கு எளிய ரென்னுங்கருத்தால் தில்லையம்பலத்தாரென்றார். சோலைக்கணின்மென்று கூட்டினுமமையும். எண்ணிறந்தார் பலரென்பதூஉம்.

* திருக்கோவையார். 24.

பாடம். மெய்ப்பாடு மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். நும்
மாற் கருதப்படுவானே அறியேனென்றாலாக, என்குறை
இன்னொள்கண்ணதென அறிவித்தால் இவள் முடிக்குமென
நினைந்து ஆற்றுவானென்பது பயன். (107)

அவயவங்கூறல்.

அவயவங்கூறலென்பது இன்னும் அவளை யிவள் அறிந்
திலள்; அறிந்தாளாயிற் றழைவாங்குவாளென உட்கொண்டு
நின்று, என்னாற் கருதப்பட்டாளுக்கு அவயவம் இவையெனத்
தோழிக்குத் தலைமகன் அவளுடைய அவயவங் கூறாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

குவவினகொங்கைகுரும்பைகுழல்கொன்றைகொவ்வை செவ்வா
கவவினவாணகைவெண்முத்தங்கண்மலர்செங்கழுநீர் [ய்
தவவினைதீர்ப்பவன்ருழ்பொழிற்சிற்றம்பலமனையாட்
குவவினநாண்மதிபோன்றொளிர்கின்றதொளிழுகமே.

அவயவ மவளுக்
கிவையிவை யென்றது.

இ - ள். தவவினை தீர்ப்பவன் தாழ் பொழில் சிற்றம்
பலம் அனையாட்கு-விரதங்களான் வருந்தாமற் றவத்தொழிலை
நீக்கி அன்பர்க்கு இன்புறு நெறியருளியவனது தாழ்ந்த
பொழிலையுடைய சிற்றம்பலத்தை யொப்பாட்கு—குவவின
கொங்கை குரும்பை - குவிந்த கொங்கைகள் குரும்பையை
யொக்கும்—குழல்கொன்றை - குழல் கொன்றைப்பழத்தை
யொக்கும்—செவ்வாய் கொவ்வை - செய்யவாய் கொவ்வைக்
கனிபையொக்கும்—கவவின வான் நகை வெண் முத்தம் -
அதனகத்திடப்பட்ட வாணகை வெண்முத்தை யொக்கும்—
கண் மலர் செங்கழுநீர் - கண்மலர்கள் செங்கழுநீரை பொக்
கும்—ஒளிமுகம் உவவின நாள் மதிபோன்று ஒளிர்கின்றது -

ஒளிமுகம் உவாவின்கணுளதாகிய செவ்விமதிபோன்றொளிரா
நின்றது. எ - று.

தவவினை தீர்ப்பவனென்பதற்கு மிகவும் வினைகளைத்
தீர்ப்பவ னெனிஹுமமையும். உவவின நாண்மதியென்றது
“காலகுருகு” * என்பதுபோலப் பன்மையொருமைமயக்கம்.
எப்பொழுதுந் தன்னுள்ளத்திடையறாது விளங்குதலின்,
ஒளிர்கின்றதென நிகழ்காலத்தாற் கூறினான். உவவினமதி-
பலகலைகள்கூடி நிறைந்த தன்மையையுடைய மதி. நாண்மதி
உவாவான நாளினமதி. (108)

கண்ணயந்துரைத்தல்.

கண்ணயந்துரைத்தலென்பது அவயவங் கூறியவழிக் கூறி
யும் அமையாது, தனக்கு அன்று தோழியைக் காட்டினமை
கினைந்து, பின்னுங்கண்ணயந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்--

ஈசற்கியான்வைத்தவன்பினகன்றவன்வாங்கியவேன்
பாசத்திற்காரென்றவன்றில்லையின்னொளிபோன்றவன்றோள்
பூசத்திருநீறெனவெளுத்தாங்கவன்பூங்கழல்யாம்
பேசத்திருவார்த்தையிற்பெருநீளம்பெருங்கண்களே.

கண்ணிணை பிறழ்வன
வண்ண முரைத்தது.

இ - ள். ஈசற்கு யான் வைத்த அன்பின் அகன்று -
ஈசனிடத்து யான் வைத்த அன்புபோல அகன்று—அவன்
வாங்கிய என்பாசத்தின் காரென்று - அவனால் வாங்கப்பட்ட
எனது பாசம்போலக் கறுத்து—அவன் தில்லையின் ஒளி
போன்று - அவனது தில்லையினொளியையொத்து—அவன்
தோள் பூச அத் திருநீறு என வெளுத்து - அவன்றோள்
களிற் சாத்தும் அத்திருநீறுபோல வெளுத்து—அவன் பூங்

* குறுந்தொகை. 26.

கழல் யாம் பேச அத்திருவார்த்தையின் பெருநீளம் பெருங் கண்கள் - அவனுடைய பூப்போலும் திருவடிகளை யாம்பேசும் அத்திருவார்த்தைபோல மிகவு நெடியவாயிருக்கும் என்னுற் காணப்பட்டவளுடைய பெரிய கண்கள். எ - று.

அன்பினகன்றென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். தில்லைபிடுஞளிபோறல் தில்லைபிடுஞளிபோலும் ஒளியை யுடைத்தாதல். ஆகவே தில்லையே உவமையாம். பூசத் திருநீறு வெள்ளிதாய்த் தோன்றுமாறுபோல வெளுத்தென் றும், பேசத்திருவார்த்தை நெடியவாயினுற்போலப் பெரு நீளமாமென்றும் விளைபெச்சமாக்கி, சிலசொல் வருகித் துரைப்பினும் அமையும். பெருநீளமாமென ஆக்கம் வரு சித்துத் தொழிற்படவுரைக்க. கண்களாற்பெரிது பிடர்ப் பட்டானாகலானும், தோழிபைத் தனக்குக்காட்டின பேருத வியை யுடையனவாகலானும், முன்னர்க்கண்மலர் செங்கழுநீ ரென்றும் அமைபாது, பின்னும் இவ்வாறு கூறினான். கண் ணிற்குப் பிறிதுவகையான் உவமங்கூறாது இங்ஙனம் அகல முதலாயின கூறவேண்டியது எற்றிற்கெனின், அவை கண் ணிற்கிலக்கணமும் காட்டியவாரும். என்னை இலக்கணமா மாறு? “கண்ணிற்கியல்பு கசடறக் கிளப்பின்—வெண்மை கருமை செம்மை யகல—நீள மொளியென நிகழ்த்துவர் புலவர்.” ஆயின் இதனுட் செம்மை கண்டிலே மென்பார்க் குச் செம்மையும் கூறிற்று. அவன்றோளிற்பூசத் திருநீ ரென்றதனால் சிவப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று. அது செம்மை யாற்றோன்றும் வரியெனவறிக. யான்பேசத் திருவார்த்தை யென்னுது யாமென்ற தென்னைபெனின், திருவார்த்தை பேசுமன்பர் பலராகலான் யாமென்று பலராகக் கூறினார். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு உவகையைச்சாரந்த பெரு மிதம். பயன் ஐயமறுத்தல். (109)

தழையெதிர்தல்.

தழையெதிர்தலென்பது கண்ணயந் துரைப்பக்கேட்ட
தோழி இவ்வாறு ஏற்றல் எங்குடிக்கேலாவாயினும் நீசெய்த
வுதவிக்கும் நின்பேரன்புக்கும் ஏலாநின்றேனெனக் கூறித் தலை
மகன்மாட்டுத் தழையெதிராநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தோலாக்கரிவென்றதற்குந் துவள்விற்குமில்லின்றென்மைக்
கேலாப்பரிசுளவேயன்றியேலேயிருஞ்சிலம்ப
மாலார்க்கரியமலர்க்கழலம்பலவன்மலையிற்
கோலாப்பிரசமன்னுட்கையநீத்தந்தகொய்தழையே.

அகன்றவிடத் தாற்றாமைகண்டு
கவன்றதோழி கையுறையெதிர்த்தது.

இ - ள். இருஞ் சிலம்ப - இருஞ்சிலம்பா—தோலாக்கரி
வென்றதற்கும் - எம்மை யேதஞ்செய்யவருந் தோலாக்கரி
யை நீ வென்றதற்கும் — துவள்விற்கும் - யான் குறை
மறப்பவும் போகாது பேரன்பினையுடையையாய் நீ விடாது
துவண்ட துவட்சிக்கும்—இல்லின் தொன்மைக்கு ஏலாப்
பரிசு உளவே - எமது குடியின் பழமைக்கேலாத இயல்பை
யுடையவென்று எம்மாற் செய்யப்படாதனவுளவே—ஐய -
ஐயனே—மாலார்க்கு அரிய மலர்க் கழல் அம்பலவன் மலை
யில் - மாலார்க்குமரிய மலர்போலும் கழலையுடைய அம்பல
வனது மலையின்கண்—கோலாப் பிரசம் அன்னாட்கு நீ தந்த
கொய்தழை - வைக்கப்படாத தேனையொப்பாட்கு நீ தந்த
கொய்தழையை—அன்றி ஏலேம் - பிறிதோராற்றானேலேம்.
எ - று.

உளவேயென்னுமேகாரம் எதிர்தலை. அஃதென்போல
வெனின், “தாற்றாதே தூரவிடல்” * என்றது தாற்றுமென்று

* நாலடி, பொறையுடைமை. 5.

பொருள்பட்டவாறுபோல வென்றறிக. அன்றியும், ஏலாப் பரிசுளவே யென்பதற்கு நாங்கள் இத்தழை வாங்குவதன் றென்றது கருத்து. எமது குடிப்பிறப்பின் பழமைபற்றி அது சுற்றத்தார்க்கடி வாங்குவதொழிந்து நாங்களாக வாங்கினாற் குடிப்பிறப்புக்குப் பழிவருமென்பதனைப்பற்றி யென்ற வாறு. வழிபட்டுக்காணலுறுமையின், மாலாரென இழித்துக் கூறினாரெனினுமமையும். உளவேலன்றியேலே மென்பது பாடமாயின், தழைவாங்குகின்றழி என்பொருட்டால் நீர் னுங்குடிக்கேலாதனவற்றைச் செய்யாநின்றீரென்று தலைமகன் கூறியவழி, நீ செய்ததற்குக் கைம்மாறு செய்யவேண்டுமாதலின் இரீபழியாங்குற்றம் இதற்குளவாயினல்லது இதனையேலேமென்று கூறினாளாகவுரைக்க. என்றது இரீபழியாங்குற்றம் இதற்குளவாகலான் ஏற்கின்றேம் நீ செய்தவுதனியைப்பற்றி அல்லதேலே மென்றவாறெனவறிக. கோலாற் பிரசமென்பது பாடமாயின், கோலிடத்துப்பிரசம்: என்றது கோற்றேன். இது சுவையிகுதியுடைமை கூறியவாறெனவுரைக்க. தோலாக்கரிவென்றது முதலாயின நிகழ்ச்சி செய்யுளின்கட் கண்டிலேமென்பார்க்கு இயற்கைப்புணர்ச்சியது நீக்கத்தின்கண் நிகழ்ந்தனவெனவுரைக்க. அன்றியும் படைத்துமொழி வகுத்துரை யென்பனவற்றினு மறிக. அகறல் - அவன் கருத்திற்ககறல். மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் குறைநோதல். (110)

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது தலைமகன் மாட்டுத் தழை யெதிர்த்ததோழி இவளுக்குத் தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள் மறுக்கவுக்கடுமென உட்கொண்டு, இந்நாள்காறுந் தழையேலாமைக்குத் தக்க பொய்சொல்லி மறுத்தேன்; இன்று அவனது நோக்கங்கண்டபின் பொய்சொல்லுநெறி அறிந்திலேன்; இனியவனுக்குச்

சொல்லுமாறென்னோவெனத் தழையேற்பித்தற்குத் தலைமகனது குறிப்பறியாநிறல். அதற்குச்செய்யுள்—

கழைகாண்டலுஞ்சுளியுங்களியானையன்னுன்கரத்திற்
றழைகாண்டலும்பொய்தழைப்பழுள்காண்பனின்றம்பலத்தா
னுழைகாண்டலுநினைப்பாகுமென்னோக்கிமன்னோக்கங்கண்டா
லிழைகாண்பனைமுலையாயறியேன்சொல்லுமிடவற்கே.

தழையெதிரா தொழிவதற்கோர்
சொல்லறியேனெனப் பல்வளைக்குரைத்தது.

இ - ள். கழை காண்டலும் சுளியும் களி யானை அண்ணன் - குத்துகோலைக் காண்டலும் வெஞ்சூறும் சுளியானையை யொப்பானுடைய—கரத்தில் தழை காண்டலும் பொய் முன் தழைப்பக் காண்பன் - கையிற் றழையெக்காண்டலும் அப்பொழுது சொல்லத்தரும் பொய்யை முன் பெருகக் காண்பேன்—அம்பலத்தான் உழைகாண்டலும் நினைப்பு ஆகும் மெல் நோக்கி - அம்பலத்தானுடைய கையிலுழைமானைக் காண்டலும் நினைவுண்டாம் மெல்லிய நோக்கத்தையுடையாய்—மன் நோக்கம் கண்டால் - அம்மன்னனுடைய புன்குணைக்கத்தைக் கண்டால்—இழை காண் பனை முலையாய் - இழைவீரும்பிக் காணப்படும் பெரிய முலையையுடையாய்—இன்று அவற்குச் சொல்லும் ஈடு அறியேன் - இன்று அவற்குப் பொய்சொல்லுநெறி யறிகின்றிலேன்; இனி யாது செய்வாய்? எ - று.

குத்துகோல்வரைத்தன்றி யானை சுளிவரைத்தாயினற் போலக் கழறுவார் சொல்வயத்தனன்றி வேட்கை வயத்தையினென்பது போதரக் கழைகாண்டலுஞ் சுளியுங் களியானை யன்னென்றாள். ஈண்டுக்கழறுவாரென்றது தோழி தன்னை, அஃதாவது கையுறை பல்வற்றையும் ஆகாவென்று

தான் மறுத்ததனைநோக்கி. தலைமகளை முகங்கோடற்கு இழைகாண் பணைமுலையாயெனப் பின்னும் எதிர் முகமாக் கினாள். தழையெதிர்த்காளாயினும் தலைமகளது குறிப்பறி யாமையின், அவனைக் கண்டிலள்போல்க் கண்டாலென எதிர் காலத்தாற் கூறினாள். இதனை முகம்புக வுரைத்தலெனினும் குறிப்பறிதலெனினு மொக்கும். (111)

குறிப்பறிந்துகூறல்.

குறிப்பறிந்து கூறலென்பது குறிப்பறிந்து முகங்கொண்டு, அதுவழியாககின்று, யானை கடிந்த பேருதவியார் கையிற்றழையுந் துவளத்தகுமோ? அது துவளாமல் யாம் அவரது குறை முடிக்கவேண்டாவோவெனத் தோழி நயப்பக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

துவளத்தநீறணியுந்தடந்தோளண்ணறன்னொருபா
லவளத்தமுகனாந்தில்லையானன்றுரித்ததன்ன
கவளத்தயானைகடிந்தார்குரத்தகண்ணூர்தழையுந்
துவளத்தகுவனவோசரும்பார்குழற்றுமொழியே.

எழைக் கிருந்தழை

தோழிகொண் டொரத்தது.

இ - ள். சுரும்பு ஆர் குழல் தூ மொழி - சுரும்பார்ந்த குழலையுடைய தூமொழியாய்—துவளத்த நீறு அணியும் தடம் தோள் அண்ணல் - வெண்மையையுடைய நீற்றைச் சாத்தும் பெரிய தோள்களையுடைய அண்ணல்—தன் ஒரு பாலவள் அத்தன் ஆம் மகன் ஆம் தில்லையான் - தனதொரு பாகத்துளளாகிய அவட்குத் தந்தையுமாய் மகனுமாந் தில்லையான்—அன்று உரித்தது அன்ன கவளத்தயானை - அவன் அன்றுரித்த யானையொக்குக் கவளத்தையுடைய யானையை—கடிந்தார் கரத்த கண் ஆர் தழையும் துவளத்தகு

வனவோ - நம்மேல் வாராமற் கடிந்தவருடைய கையவாகிய கண்ணிற்காருந் தழையும் வாடத்தகுவனவோ? தகா. எ - று.

கவளத்தீறு கவளத்தயானை என்பன பன்மையொருமை மயக்கம். சிவதத்துவத்தினின்றுஞ் சத்திதத்துவந் தோன்றலின் அவளத்தனாமென்றும், சத்திதத்துவத்தினின்றுஞ் சதாசிவ தத்துவந்தோன்றலின் மகனாமென்றும் கூறினார். “இமவான்மகட்டுத் தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் றகப்பன்” * என்பதூஉம் அப்பொருண்மேல் வந்தது. கவளத்தயானை யென்பதனால் தான் விரும்புகவளமுண்டு வளர்ந்த யானையென்பதூஉம் கூறப்பட்டதாம். அது ஒருவரார் கட்டப்பட்டு மிடிபட்டதன்றாகலான், அதனை வெவ்வதரிது; அப்படிப்பட்ட யானையையும் வென்றவர். அங்ஙனம் யானை கடிந்த பேருதவியார் கையனவுந் துவளத்தகுவனவோ வென்றதனால், அவருள்ளமுந் துவளாமற் குறைமுடிக்க வேண்டுமென்பது குறிப்பாற்கூறினான். உம்மை சிறப்பும்கை. ஏழைக்குரைத்ததெனவியையும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் குறைநயப்பித்தல்.

(112)

வகுத்துரைத்தல்.

வகுத்துரைத்தலென்பது உதவிகூறவும் பெருநாணினளாதலின் தழை வாங்கமாட்டாதுநிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, இருவகையானும் நமக்குப் பழியேறும்; அதுகிடக்க; நமக்குதவி செய்தாற்கு நாழுமுதவி செய்யுமாறென்னோவெனத் தலைமகள் தழையேற்குமாறு வகுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஏறும்பழிதழையேற்பின்மற்றேலாவிடின்மடன்மா
வேறும்வனிடபங்கொடியேற்றிவந்தம்பலத்து

* திருவாசகம், திருப்பொற்சண்ணம். 13.

ளேறுமரன்மன்னுமீங்கோய்மலைநம்மிரும்புனங்காய்ந்
தேறுமலைதொலைத்தாற்கென்னையாஞ்செய்வதேந்தியையே.

கடித்தழைகொணர்ந்த காதற்றோழி
மடக்கொடிமாதார்க்கு வகுத்துரைத்தது.

இ - ள். ஏந்திழை - ஏந்திழாய் - தழை ஏற்பின் பழி
ஏறும் - தழையையேற்பின் தாமையொரு நட்புச்செய்தா
ரென்று பிறரிடத்து நமக்குப் பழியேறும் - ஏலாவிடின்
அவன் மடல்மா ஏறும் - அதனையேலாதொழியின் பிறிதோ
ருபாயில்லையென்று அவன் மடலாகிய மாவையேறும் -
இடபம் கொடி ஏற்றி வந்து அம்பலத்துள் ஏறும் - தரும
வடிவாகிய இடபத்தைக் கொடியின்கண்வைத்து நமது
பிறனித்துன்பத்தை நீக்க ஒருப்பட்டுவந்து அம்பலத்தின்க
ணேறும் - அரன் மன்னும் ஈங்கோய் மலை - அரன்றங்கும்
ஈங்கோய் மலையின் - நம் இரும் புனம் காய்ந்து - நமது பெரிய
புனத்தைபழித்து - ஏறும் மலை தொலைத்தாற்கு - நம்மை
நோக்கி வந்தேறும்மலை போலும் யானையைத் தோற்பித்த
வற்கு - யாம் செய்வது என்னை - யாஞ்செய்வதென்னே?
அதனை யானறிகின்றிலேன். ஏ - று.

மற்று வினைமாற்று. மடன்மாவேறுமவனென்று தழை
யேலாவிடினும் பழியேறுமென்பதுபடக் கூறினமையானும்,
ஏறுமலை தொலைத்தாற்கென அவன்செய்த உதவி கூறினமை
யானும், தழையேற்பதே கருமமென்பதுபடக் கூறினோளாம்.
அன்றியுந் தழையேற்றால் நமக்கேறும்பழியை அறத்தொடு
நிலை முதலாயின கொண்டு தீர்க்கலாமென்றும், ஏலாவிடின்
அவன் மடன்மாவை யேறுதலான் வரும்பழி ஒன்றானுந்
தீர்க்கமுடியாதென்றும் கூறியவாறாயிற்று வகுத்துரைத்
தல் - தழையேற்றலே கருமமென்று கூறுபடுத்துச் சொல்
லுதல்.

(113)

தழையேற்பித்தல்.

தழையேற்பித்தலென்பது தழையேலாதொழியினும் பழியேறுமாயிற் றழையேற்பதே காரியமென உட்கொண்டு நிற்ப அக்குறிப்பறிந்து, இத்தழை நமக்கெளியதொன்றன்று; இதனை யேற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழி தலைமகளைத் தழையேற் பியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தெவ்வரைமெய்யெரிகாய்சிலையாண்டென்னை யாண்டுகொண்ட
செவ்வரைமேனியன்சிற்றம்பலவன்செழுங்கயிலை
யவ்வரைமேலன்றியில்லைகண்டாயுள்ளவாறருளா
விவ்வரைமேற்சிலம்பன்னெளிதிற்றந்தவீர்தழையே.

கருங்குழன்மடந்தைக் கரும்பெற்றேழுழி
யிருந்தழைகொள்கென விரும்பிக்கொடுத்தது.

இ - ள். அருளான் - நம்மாட்டுண்டாகிய அருளான்—
இவ்வரைமேல் சிலம்பன் எனினில் தந்த ஈர்த்தழை - இம்
மலைக்கட் சிலம்பன் எனினாகக்கொணர்ந்து தந்தவாடாத
இத்தழை—செழும்புகயிலை அவ்வரைமேல் அன்றி இல்லை -
வளவிய கைலையாகிய அம்மலைபிடத்தல்லது பிரிதோரிடத்
தில்லை; இதனைக் கொள்வாயாக. எ - று.

உள்ளவாறென்பது யான்கூறிய இது மெய்ம்மையென்ற
வாற.

தெவ்வரை மெய் எரி காய்சிலை ஆண்டு - பகைவரை
மெய்யெரித்த வரையாகிய காய்சிலையைப் பணிகொண்டு—
என்னை ஆண்டுகொண்ட - பின் என்னை யடிமைகொண்ட—
செவ்வரை மேனியன் சிற்றம்பலவன் செழுங்கயிலை - செவ்
வரைபோலுந் திருமேனியையுடையனாகிய சிற்றம்பலவனது
செழுங்கையையெனக் கூட்டுக.

மெய் எரியென்பன ஒருசொல்லாய்த் தெவ்வரையென்
னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. மெய்யெரித்த காய்சிலை

இ - ள். பாசத்தனை அறுத்து - பாசமாகிய தனையிற்
பட்டுக்கிடப்ப அத்தனையையறுத்து—ஆண்டு கொண்டோன்
தில்லையம்பலம் சூழ் தேசத்தன - தனக்குக் குற்றேவல்செய்ய
என்னை யடிமைகொண்டவனது தில்லையம்பலத்தைச் சூழ்ந்த
தேசத்தின்கணுள்ளன — செம்மல் நீ தந்தன - அச்சிறப்
பேயன்றிச் செம்மால் நின்றாற்றரப்பட்டன—சென்று யான்
கொடுத்தேன் - அவற்றைச்சென்று யான் கொடுத்தேன்—
பேசில் பெருகும் - கொடுப்ப ஆண்டு நிகழ்ந்தனவற்றைச்
சொல்லுவேனாயிற் பெருகும்—கருங்கு மருங்குல் - கருங்
கிய மருங்குலையுடையாள் — பூந்தழை - அப்பூந்தழையை—
அரைத்துப் பூசுற்றிலள் அன்றிப் பெயர்ந்து செய்யாதன
இல்லை - அரைத்துத் தன்மேனியெங்கும் பூசுற்றிலளல்லது
பெயர்த்துச் செய்யாதனவில்லை. எ - று

என்றது இவை வாடுமென்று கருதாது அரைத்துப்
பூசினாற்போலத் தன்மேனிமுழுதும் படுத்தாள் என்றவாறு.
பெயர்த்தென்பது பெயர்ந்தென மெலிந்துநின்றது. பிசைந்
தரைத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடு உவகை.
பயன் தலைமகளை யாற்றுவித்தல். (115)

சேட்படை முற்றிற்று.

ப க ற் கு றி.

பகற்குறியென்பது தலைமகளைத் தழையேற்பித்த தோழி
தலைமகனுடன் அவளைப் பகற்குறிக்கட்டலைப்பெய்வியாநிற்றல்.
அதுவருமாறு—

குறியிடங் கூற லாடிடம் படர்தல்
குறியிடைச் சேற லிடத்துய்த்து நீங்க
லுவந்துரைத்த லொடு மருங்களை தல்வே

யறிவறி வித்த லவனுண் மகிழ்த
 லாயத் துய்த்த ரூழிவந்து கூட
 லாடிடம் புகுத றவிகண் டுரைத்த
 றடமென் முலையாள் பருவங் கூறி
 வரவு விலக்கல் வரைவுடம் படாது
 மிகுத்துரைத்த லொடு மெய்ம்மை யுரைத்தல்
 வருத்தங் கூற ரூயச்சங் கூற
 லிற்செறி வறிவித்த றமர்நீனை வுரைத்த
 லெதிர்கோள் கூற லேறுகோள் கூற
 லேதிலார் தம்முரை கூற லவளொடு
 கூறுவாள் போன்று தீனைமுதிர் வுரைத்தல்
 பகல்வரல் விலக்கல் பையு ளெய்தித்
 தீனையொடு வெறுத்தல் சிறைப்புற மாக
 வேங்கையொடு வெறுத்தல் வெற்பமர் நாடற்குக்
 கழுமலுற் றிரங்கல் கடிப்புனங் கையறக்
 கொய்தமை கூறல் பிரிவருமை கூறன்
 மயிலொடு கூறல் வறும்புனங் காண்டல்
 பயில்பதி நோக்கிப் பதிமிக வாடல்
 சொன்னநா லெட்டுந் தோன்று மியற்கை
 மன்னிய பகற்குறி வகையா கும்மே.

இ - ள். குறியிடங்கூறல், ஆடிடம்படர்தல், குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல், இடத்துய்த்துநீங்கல், உவந்துரைத்தல், மருங்கணைதல், பாங்கியறிவுரைத்தல், உண்மகிழ்ந்துரைத்தல், ஆயத்துய்த்தல், தோழிவந்துகூடல், ஆடிடம்புகுதல், தனிகண்டுரைத்தல், பருவங்கூறி வரவு விலக்கல், வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறல், உண்மைகூறி வரைவுகடாதல், வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல், தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாதல், இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல்,

தமர்வினைவுரைத்து வரைவுகடாதல், எதிர்கோள்கூறி வரைவு
கடாதல், ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல், அயலுரைபுரைத்து
வரைவுகடாதல், தீனைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாதல், பகல்
வரல்விலக்கி வரைவுகடாதல், தினையொடுவெறுத்து வரைவு
கடாதல், வேங்கையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல், இரக்க
முற்று வரைவுகடாதல், கொய்தமைகூறி வரைவுகடாதல்,
பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதல், மயிலொடுகூறி வரைவுகடா
தல், வறும்புனங்கண்டு வருந்தல், பதினோக்கி வருந்தல் என
விவை முப்பத்திரண்டும் பகற்குறியாம் எ-று. அவற்றுள்—

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங் கூறலென்பது தழைவீருப்புரைத்த தோழி ஆங்
கவள் வினையாடுமிடத்து ஒரு கரியபொழில் கதிரவன் றுழையா
வீருளாய் நடுவண் ஒரு பளிக்குப்பாறையை யுடைத்தாயிருக்கும்;
அவ்விடத்து வருவாயாகவென்று தலைமகனுக்குக் குறியிடங்
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வானுழைவாளம்பலத்தரன்குன்றென்றுவட்கிவெய்யோன்
ருனுழையாவிருளாய்ப்புறநாப்பண்வண்டாரகைபோற்
றேனுழைநாகமலர்ந்துதிகழ்பளிங்கான்மதியோன்
கானுழைவாழ்வுபெற்றங்கெழில்காட்டுமொர்கார்ப்பொழிலே.

வாடிடத்தண்ணல் வண்டழையெதிர்த்தவள்
ஆடிடத்தின்னியல் பறியவுரைத்தது.

இ - ள். ஓர் கார்ப்பொழில் - ஒரு கரியபொழில்—
புறம் வெய்யோன் தான் றுழையா இருளாய் - புறமெங்குங்
கதிரோன் றுன்சென்று றுழையாதவிருளாய்—நாப்பண் வண்
தாரகை போல் தேன் றுழை நாகம் மலர்ந்து - நடுவண்
வளவிய வான்மீன்போலத் தேன்கள் றுழையும் நாகப்பூ
மலர்ந்து—திகழ் பளிங்கான் - திகழும் பளிங்கால் — மதி

யோன் காண் உழை வாழ்வு பெற்றார்க்கு எழில்காட்டும் - திங்கட்கடவுள் வானிடத்து வாழ்வை பொழிந்துகாணிடத்து வாழ்தலைப் பெற்றாற்போலத் தனதெழிலைப் புலப்படுத்தும். எ - று.

வான் உழை வாள் - இருட்கு அப்பாலாகிய வானிடத்துண்டாகிய ஒளி - அம்பலத்து அரண் - இவ்வண்ணஞ்சேயனாயினும் அணியளைய அம்பலத்தின்கணுளாகிய அரண் - குன்று என்று வட்கி வெய்யோன் தான் நுழையா - அவனது மலையென்று கூசினாற்போல வெய்யவன் நுழையா வெனக்கூட்டுக.

“அண்ட மாரிருளுநி கடந்தும்ப—ருண்டு போலுமோ ரொண் சுடர்” * என்பதூஉம் அப்பொருண்மேல் வந்தது. வட்கி என்பதனால் முன் பற்பறியுண்டானாதல் விளங்கும். வானுழைவாளென்பதற்குக் கற்பசிறுதிக்கண் தோன்றிய முறையானே வான்சென்றெடுங்கும் ஒளியென்றுரைப்பாரு முளர். புறம் இருளாயெனவும், நாகமலர்ந்தெனவும், சினை வினை முதன்மேலேறி நின்றன. புறம் இருளாயென்பது இடத்து நிகழ்பொருளின்வினை இடத்தின்மேலேறி நின்றது. இது குறிப்பெச்சமாதலான், ஆண்டுவாவென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் குறியிடமுணர்த்துதல். (116)

ஆடிடம்படர்தல்.

ஆடிடம்படர்தலென்பது தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறின தோழி யாம் புனத்தின்கட்போய் ஊசலாடி அருவியேற்று விளை யாடுவேம் போதுவாயாகவெனத் தலைமகளை ஆயத்தொடுங் கொண்டிசென்று ஆடிடம் படராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள் —

* திருநாவுக்கரசநாயனார்தேவாரம், சித்தத்தொகைத் திருக்குறுந்தொகை. 2.

புயல்வளருசன்முன்னுடிப்பொன்னேபின்னைப்போய்ப்பொலியு
மயல்வளர்குன்றிவின்றேற்றுமருவிதிருவுருவிற்
கயல்வளர்வாட்கண்ணிபோதிருகாதரந்தீர்த்தருநுந்
தயல்வளர்மேனியனம்பலத்தான்வரைத்தண்புனத்தே.

வண்டழையெதிர்த்த வொண்டொடிப்பாங்கி
நீடமைத்தோளியொ டாடிடம்படர்ந்தது.

இ - ள். பொன்னே - பொன்னே—காதரம் தீர்த்து
அருளும் தயல் வளர் மேனியன் - பிறவி காரணமாகவரு மச்
சத்தை நீக்கி அருள்செய்யுந் தையல்தங்குந் திருமேனியை
யுடையவனாகிய—அம்பலத்தான் வரைத் தண் புனத்து -
அம்பலத்தானது மலையிற் குளிர்ந்த புனத்தின்கண்—புயல்
வளர் ஊசல் முன் ஆடி - புயல்தங்கு மூசலைமுன்னாடி—பின்
னைப் போய் - பின்போய்—அயல்பொலியும் வளர் குன்றில்
நின்று அருவி ஏற்றும் - அதற்கயலாகிய பொலியும் உயர்ந்த
குன்றின்கணின்று அருவியை ஏற்போம்—திரு உருவின்கயல்
வளர் வாள் கண்ணி போதரு - திருப்போலும் உருவினையும்
கயல்போலும் வாட்கண்ணையுமுடையாய், நீ போதுவாயாக.
எ - று.

உயர்ந்த வழைமரத்திற் றொடுத்தலால், புயல்வளருச
லென்றாள். வளர்கண்ணெனவியையும். ஈண்டு வளரென்பது
உவமையுருபு. வாள் உவமை; ஒளியெனினுமமையும். தண்
புனத்துப் போதருவென இயைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு
பெருமிதம்; உவகையுமாம். பயன் குறியிடத்துப் போதரு
தல்.

(117)

குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல்.

குறியிடத்துக்கொண்டு சேறலென்பது ஆடிடம்படர்ந்த
தோழி தலைமகனுக்குத் தான்சொன்ன குறியிடத்து இவளைச்

கொண்டு சென்றுய்க்கும்பொழுது, ஆயத்தாரைத் தம்மிடத்து
 னின்று நீக்கவேண்டுதலின் திணைகாத்தல் முதலாகிய விளையாட்
 டிக்களைத் தான் கூறவே அவ்வவ்விளையாட்டிற்குரியார் தலை
 மகள் அவ்வவ்விடங்களிலே வருவனென்று கருதித் தோழி
 சொன்னவகையே அவ்வவ் விளையாட்டு விரும்பினான் எல்லாரும்
 பிரிவர்; அவ்வகை ஆயவெள்ளத்தைப் பிரிவித்து, தமிழளாய்
 நின்ற தலைமகளையுங்கொண்டு, யாமும்போய் மயிலாடல் காண்
 பேமென அக்குறியிடத்துச் செல்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தினைவளங்காத்துச்சிலம்பெதிர்கூஉய்ச்சிற்றின்றுழைத்துச்
 சனைவளம்பாய்ந்துதுணைமலர்கொய்துதொழுதெழுவார்
 வினைவளநீறெழுநீறணியம்பலவன்றன்வெற்பிற்
 புனைவளர்கொம்பரன்னுயன்னகாண்டும்புனமயிலே.

அணிவளராடிடத் தாயவெள்ள
 மணிவளர்கொங்கையை மருங்ககன்றது.

இ - ள். தொழுது எழுவார் வினை வளம் நீறு எழ -
 தொழாநின்று துயிலெழுவாருடைய வினையினது பெருக்கம்
 பொடியாக—நீறு அணி அம்பலவன்றன் வெற்பில் - தன்றிரு
 மேனிக்கண் நீற்றையணியும் அம்பலவனது வெற்பில்—புனை
 வளர்கொம்பர் அன்னாய் - கைபுனையப்பட்ட வளர்கொம்பை
 யொப்பாய்—தினை வளம் காத்து - திணையாகிய வளத்தைக்
 காத்து—சிலம்பு எதிர் கூஉய் - சிலம்பிற் கெதிரழைத்து—
 சிற்றல்லுற்று இழைத்து - சிற்றிலை மிகவுமிழைத்து—சுனை
 வளம்பாய்ந்து - சுனைப்புனவீற் பாய்ந்து—துணை மலர்
 கொய்து - ஒத்தமலர்களைக் கொய்து—அன்ன புனமயில் காண்
 டும் - அத்தன்மையவாகிய புனமயிலைக் காண்பேம் யாம். எ-று.

மலைக்கு வளமாதனோக்கித் தினைவளமென்றாள். தினை
 யினது மிகுதியெனினுமமையும். தொழுதெழுவாரென்றது
 துயிலெழுங்காலத்தல்லது முன்னுணர்வின்மையான் உணர்

வுள்ள காலத்துமறவாது நினைவார் என்றவாறு. நீறணிந்த கோலம் நெஞ்சம் பிணிக்கு மெழிலுடைமையான் அக்கோலம் தொழுதெழுவாருள்ளத்து நீங்காது நின்றலான் ஆண்டுள்ள னீனை நீறாமென்னுங் கருத்தான், வினைவள நீறெழநீறணியம் பலவனென்றார். புதல்வனது பிணிக்குத் தாய் மருந்துண்டாற்போலத் தொழுதெழுவார் னீனைக்குத் தானீறணிந்தா னென்பாருமுளர். வெற்பினென்புழி வெற்பைத் தீனைகாதல் முதலாகிய தொழிற்கு இடமாக உரைப்பினுமமையும். அத்தன்மையவாகிய மயிலென்றது பொருளதிகாரத்திற்குறப்பட்ட தலைமகள் தான்றமியளாய் நின்று கண்ட மயிலே. இயற்கைப் புணர்ச்சிய திறுதிக்கட் டோழி தனது வாட்டத்தை வினவியபோது யானோரிளமயிலாலுவது கண்டேன்; அதனை நீயுங் காணப் பெற்றிலையென வாடினெனென்று உரைப்பக் கேட்டாளாதலான், அதனைப்பற்றி அம்மயிலைக் காண்டுமென்றாளாயிற்று. மெய்ப்பாடு அது. பயன் ஆயம் ிரிதல்.

(118)

இடத்துய்த்து நீங்கல்.

இடத்துய்த்து நீங்கலென்பது குறியிடைக்கொண்டு சென்ற தோழி யான் அவ்விடத்துச்சென்று நின்குழற்குப் பூக்கொய்து வருவேன்; அவ்விடம் வேய் முத்துதிர்தலான் நினதுமெல்லடிக்குத் தகாதாதலான் நீ என்கோடு வாராது இங்கே நின்று பூக்கொய்வாயாகவெனத் தலைமகளைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தானீங்கா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நரல்வேயினநினதோட்குடைந்துக்கநன்முத்தஞ்சிந்திப்
பரல்வேயறையுறைக்கும்பஞ்சடிப்பரன்றில்லையன்னாய்
வரல்வேய்தருவனிங்கேநிலுங்கேசென்றுன்வார்குழற்கீங்
குரல்வேயளிமுரல்கொங்கார்தடமலர்கொண்டுவந்தே.

மடத்தகைமாதரை யிடத்தகத்துய்த்து
நீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்தது.

இ-ள். உங்கே சென்று-யான் உவ்விடத்தே சென்று—
 ஈர்ங்கூர் வேய் அளி முரல் கொங்கு ஆர் தடமலர் கொண்டு
 வந்து - தேனானீரிய பூங்கொத்தைமுடிய அளிகள் முரலுந்
 தாதுகிறைந்த பெரியமலர்களைக் கொய்துகொண்டுவந்து—
 உன் வார் குழற்கு வேய்தருவன் - நின்னுடைய நெடியகுழற்
 கண் வேய்வேன்—பான் தில்லை அன்னாய்-பானது தில்லையை
 யொப்பாய்—ரல் வேய் இனம் நின தோட்கு உடைந்து
 உக்க நல் முத்தம் சிந்தி - காற்றொன்றோடொன்று தேய்ந்து
 ராலும் வேய்த்திரள் உன்னுடைய தோள்கட்கஞ்சிப் பிளந்த
 லான் உக்க நல்ல முத்துக்கள் சிதறுதலால்—பால் வேய்
 அறை பஞ்ச அடி உறைக்கும் - பால் முடிய பாறை நினது
 பஞ்சடிக்கணுறைக்கும்—வரல் இங்கே நில் - அதனான் என்
 னோடு ஆண்டு வர்ப்பாலையல்லே, ஈண்டு நிற்பாயாக. ௭-று.

யான்றருவன் நீ வேயென்றும் பிறவாற்றினு முரைப்
 பாருமுளர். குரலென்பது பூங்கொத்தை. தடமலரென்ப
 தற்குத் தடத்துமலரென்றுரைப்பாருமுளர். பரல்வேயறை
 யுறைக்கும்வரல்; வேய்தருவன்; இங்கே நில்லென்று தலை
 மகளைத்தோழி கூறி இவ்விடத்தே நில்லென்றாள். மெய்ப்பாடு
 அது. பயன் தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்து நீங்குதல். (11°)

உவந்துரைத்தல்.

உவந்துரைத்தலென்பது தோழி தலைமகளைக் குறியிடை
 கிறுத்தி நீங்காநிற்பத் தலைமகன் சென்றெதிர்ப்பட்டு, இக்
 குவட்டை மாசணப்பள்ளியாகவும் என்னைத் திருமாலாகவும்
 நினைந்தோ நீ இப்பொழிற்கண் வந்து நின்றதெனத் தலைமகளை
 உவந்து கூறநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

யடமாசணப்பள்ளியிக்குவடாக்கியப்பங்கயக்க
 னெடுமாலெனவென்னைநீநினைந்தோநெஞ்சுத்தாமரையே

யிடமாவிருக்கலுற்றேதில்லைநின்றவனீர்ங்கயிலை
வடமார்முலைமடவாய்வந்துவைகீற்றிவ்வார்பொழிற்கே.

கனிமயிற்சாயலை யொருசிறைக்கண்ட
ஒளிமலர்த்தாரோ னுவந்துரைத்தது.

இ - ள். வடம் ஆர் முலை மடவாய் - வடமார்ந்த முலை யையுடைய மடவாய்—தில்லை நின்றவன் ஈர்ங் கயிலை வார் பொழிற்கு வந்து வைகிற்று - தில்லைக்கணின்றவனது குளீர்ந்த கைலைக்கண்ணீண்ட இப்பொழிவிடத்துவந்து தங்கியது—இக் குவடு பட மாசணப் பள்ளி ஆக்கி - இக்குவட்டைப் படத்தையுடைய மாசணமாகிய பள்ளியாக்கி—எண்ணைப் பங்கயக் கண் அந் நெடுமால் என நீ நினைந்தோ - எண்ணை அம்மாசணப்பள்ளியிற் றங்கும் பங்கயம்போலுங் கண்ணையுடைய அந்நெடியமாலென்று நீ நினைந்தோ—நெஞ்சத் தாமரையே இடம் ஆ இருக்கல் உற்றே - நெடுமாவின் மார்பினன்றித் தாமரையினுமிருத்தலான் யான் நீங்கினும் என்னெஞ்சமாகிய தாமரையே நினக்கிடமாக இருக்க நினைந்தோ? கூறுவாபாக. ஏ - று.

மாசணப்பள்ளி மாசணத்தானியன்ற பள்ளியெனினுமமையும். என்னெஞ்சத் தாமரைக்கணிருக்கலுற்றே வென்றதனான், இப்பொழிற்கண்வந்து நின்றகிலை ஒருஞான்றும் என்னெஞ்சினின்று நீங்காதென உவந்துகறினானும். கைலை மடவாயென்றியைப்பினு மமையும். வான்பொழிலென்பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் தலைமகளைக்கண்டு தன் காதன்மிகுதியாற்றேன்றிய பேருவகையை ஆற்றகில்லான் ஆற்றதல்; தலைமகளை மகிழ்வித்தலுமாம். (120)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைதலென்பது உவந்துரைப்பக் கேட்ட தலைமகன் பெருநாணினளாதலிற் கண்புதைத்து ஒருகொடியினெதுங்கி

வருந்தாநிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையிற் றலைமகன் அவ்வருத் தந் தணிப்பான்போன்று, முலையொடுமுனிந்து அவளிற்றுமருங்கு ளுங்கி யணையாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

தொத்தீன்மலர்ப்பொழிற்றில்லைத்தொல்லோனருளென்னமுன்னி
முத்தீன்ருவளைமென்காந்தளின்முடித்தன்னேரளப்பா
ளொத்தீர்ங்கொடியினொதுங்குகின்றூண்மருங்குள்ளெருங்கப்
பித்தீர்ப்பணைமுலைகாளென்னுக்கின்றும்பெருக்கின்றித.

வாணுதலரிவை நாணுதல்கண்ட
கோதைவேலவ னுதரவுரைத்தது.

இ - ள். தொத்து ஈன் மலர்ப் பொழில் தில்லைத் தொல்லோன் அருள் என்ன முன்னி - கொத்துக்களையீனும் மலர்ப்பொழிலையுடைய தில்லையிற் றொல்லோனதருள்போல வந்தெதிர்ப்பட்டு—முத்து ஈன் குவளை மென்காந்தளின் முடி - கண்ணீர்த்தளிபாகிய முத்தைவிடாநின்ற கண்ணாகிய ருவளைகளைக் கைபாகிய மெல்லிய காந்தப்பூவான் முடி—தன் வர் அளப்பாள் ஒத்து - அதனோடு சார்த்தித் தன்னெழிலை யளவிடுவாள்போன்று — ஈர்க்கொடியின் ஒதுங்குகின்றாள் மருங்குல் நெருங்க - குளிர்ந்த கொடியின்கண்ணாணி மறை கின்றவளது மருங்குலடர்ப்புண்ண—பித்தீர் பணைமுலைகாள்- பித்தையுடையீர் பணைமுலைகாள்—இன்னும் பெருக்கின்றது என்னுக்கு - நும்பெருமைமேல் இன்னும் நீர் பெருக்கின்ற தெற்றிற்கு? இது நன்றன்று. எ - று.

தமக்காதாரமென்று கருதாது அடக்கின்றமைநோக்கி, பித்தீரென்றான். பெருக்கின்ற தெற்றிற்கு நீர் பித்தையுடை யீரென வினைக்குறிப்பு முற்றாகவுரைப்பினுமகையும். இவ் வாறு தானுதரவுரைத்து இறுமருங்குறங்குவானாய்ச் சென்று சாருமென்பது. ஈன்கொடி ஈன்பணைமுலை யென்பனவும்

பாடம். ஈன்கொடி மலர்ன்றகொடி. அரிவையை யென்பது
பாடமாயின் நாணுதல்கண்ட வென்பனவற்றை ஒருசொல்
லாக்கி முடிக்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் சார்தல். (121)

பாங்கியறிவுரைத்தல்.

பாங்கியறிவுரைத்தலென்பது மருங்கணைவிறுதிக்கட் டலை
மகனதையந்தீர, அவளைக்கோலஞ்செய்து, இது நின்றோழி
செய்தகோலமே; நீ கலங்காதொழிகெனத் தலைமகன் தான்
ரோழியொடு தலைப்பெய்தமை தோன்றக் கூறுகின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்—

அணிநீட ளகத்தினட்டியதாதாமணியனியு
மொளிநீள்சுரிசுழற்குழந்தவொண்மாலையுந்தண்ணரவுண்
கனிநீயெனச்செய்தவன்கடற்றில்லையன்னுய்கலங்க
றெவிநீயனையபொன்னேபன்னுகோலந்திருநுதலே.

செறிசுழற் பாங்கி
யறிவறி வித்தது.

இ - ள். நீ தண் நறவு உண் களி எனச் செய்தவன்
கடல் தில்லை அன்னாய் - நீ குளிர்ந்த நறவையுண்ணுங் களி
மகனென்று பிறர் சொல்லும்வண்ணம் ஒரின்பத்தை யெனக்
குச் செய்தவனது கடலையுடைய தில்லையையொப்பாய்—
அளி நீடு அளகத்தின் அட்டிய தாதும் - அளிகள் விடாது
நங்கு மளகத்தின்கண் இட்டதாதும்—அணி அணியும் -
அணிந்தவணிகளும்—ஒளி நீள் சுரிசுழல் குழந்த ஒண்
மாலையும் - ஒளியையுடைய நீண்ட சுரிசுழலிடத்துச் சுற்றிய
நல்லமாலையும் இவையெல்லாம்—நீ அனைபொன்னே பன்னு
கோலம் - நின்றோடொரு தன்மையளாகிய நின்றோழி
யாராய்ந்துசெய்யுங் கோலமே—திரு நுதலே - திருநுத
லாய்—கலங்கல் - யான்பிறிதோர் கோலஞ்செய்தேனென்று
கலங்கவேண்டா—தெளி - தெளிவாயாக. எ-று.

தண்ணறவுண்களி நீயெனச் செய்தவனென்பதற்குப்
பிறிதுரைப்பாருமுள். பொன்னையென்னுமேகாரம் பிரிநிலை
யேகாரம். அணிமணியுமென்பதூஉம் பாடம். பாங்கியறிவு -
பாங்கி யவ்வொழுக்கத்தை யறிந்தவறிவு. மெய்ப்பாடு பெரு
மிதம். பயன் பாங்கியறிந்தமை தலைமகட்குணர்த்துதல். (122)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உண்மகிழ்ந் துரைத்தலென்பது பாங்கி யறிவுரைப்பக்
கேட்ட தலைமகள், இனி நமக்கொரு குறையில்லையென உட்
கொண்டு முகமலராநிற்ப, அம்முகமலர்ச்சிகண்டு, அவளைக் கழு
நீர்மலராகவும், தான் அதனினைறவைப் பருகும் வண்டாகவும்
புனைந்து, தலைமகன் றன்னுண்மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

செழுநீர்மதிக்கண்ணிச்சிற்றம்பலவன்றிருக்கழலே
கெழுநீர்மையிற்சென்றுகிண்கிணியாய்க்கொள்ளுங்கள்ளகத்த
கழுநீர்மலரிவன்யானதன்கண்மருவிப்பிரியாக்
கொழுநீர்நறப்பருகும்பெருநீர்மையளிகுலமே.

தண்மலர்க் கோதையை
யுண்மகிழ்ந் துரைத்தது.

இ - ள். செழுநீர் மதிக் கண்ணிச் சிற்றம்பலவன்
திருக் கழலே - வளைய நீர்மையையுடைய மதிபாகிய கண்
ணியையுடைய சிற்றம்பலவனது திருக்கழல்களையே—கெழு
நீர்மையின் சென்று கிண்கிணி வாய்க்கொள்ளும் - பொருந்து
நீர்மையான் உண்மகிழ்ந்து முக மலர்வதுபோலப் போதாகிய
நிலைமையைவிட்டு மலராம் நிலைமையைடைந்து சிறிதே
மலரத்தொடங்கும்—கள் அகத்த கழுநீர்மலர் இவள் - தேனை
யகத்துடைய கழுநீர்மலர் இவள்—யான் அதன்கண் மருவிப்
பிரியாக் கொழுநீர் நறப் பருகும் பெரு நீர்மை அளிகுலம் -
யான் அக்கழுநீர்மலர்க்கண் மருவி ஒருகாலும் பிரியாத

கொழுவிய நீர்மையையுடைய அந்நறவைப்பருகும் பெருந்
தன்மையையுடைய தோரளிசாதி. எ - று.

செழுநீர்மதிக்கண்ணி யென்பதற்கு வளவியநீரு மதி
யாகிய கண்ணியுமென்பாருமுள். திருக்கழலே யென்னு
மேகாரம் பிரிநிலையேகாரம். செழுநீர்மையையுடைய கழுநீர்
மலரென் றியைப்பிணுமமையும். சென்று கிண்கிணியாய்க்
கொள்ளுமென்பதனால், பேதைப்பருவங்கடந்து இன்பப்பரு
வத்த ளாயினுளென்பது விளங்கும். கள்ளகத்தவென்பத
னால், புலப்படா துண்ணிறைந்த காதலுளென்பது விளங்கும்.
கள்ளகத்த கழுநீர் மலரென்பது “காலகுருகு” * என்பது
போல நின்றது; பெயரெச்சமெனினு மமையும். யான் மரு
கிப்பிரிபாத அளிகுலமெனினுமமையும். நற குறுகிநின்றது.
பெருநீர்மை யளிகுலமென்றான், கழுநீர்மல ரல்லதாதாமை
யின். அதனால், பிறிதோரிடத்துந் தன்னுள்ளஞ் செல்லாமை
விளங்கும். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் நயப்புணர்த்துதல். ()

ஆயத்தாய்த்தல்.

ஆயத்தாய்த்தவென்பது மலரளிமேல்வைத்து மகிழ்வுற்றுப்
பிரியலுறுநின்ற தலைமகன், யாமித்தன்மையேமாதலின், நமக்
குப் பிரிவில்லை, இனியழகிய பொழிலிடத்து வினையாடும் ஆயம்
பொலிவுபெறச்சென்று, அவரோடுசேர்ந்து வினையாடுவாயெனத்
தலைமகனையாயத்துச் செலுத்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கொழுந்தாரகழுகைகொண்டலம்பாசடைவிண்மடுவி
லெழுந்தார்மதிக்கமலம்மெழிறந்தெனவிப்பிறப்பி
லழுந்தாவகையேனையாண்டவன்சிற்பலமனையாய்
செழுந்தாதவிழ்பொழிலாயத்துச்சேர்கதிருத்தகவே.

களைகடலன்ன கார்மயிற்கணத்துப்

புனைமடமானைப் புகவிட்டது.

* குறுந்தொகை. 26.

இ - ள். இப் பிறப்பில் அமுந்தாவகை எனை ஆண்டவன் சிற்றம்பலம் அனையாய் - இப்பிறப்பின்க ணமுந்தாத வண்ண மென்னை யடிமைக்கொண்டவனது சிற்றம்பலத்தை யொப்பாய்—கொழுந்தாரகை முகை கொண்டல் பாசடை வீண் மடுவில் - கொழுநீய தாரகைபாகிய முகையையுங் கொண்டலாகிய பசிய வீலையைமுடைய விண்ணாகிய மடு வீன்கண்—எழுந்து ஆர் மதிக் கமலம் எழில் தந்தென - எழுந்து நிறைந்த மதியாகிய வெண்டாமரைப்பூத் தனதெழிலைப் புலப்படுத்தினாற்போல—செழுந் தாது அவிழ்பொழில் ஆபத்துத் திருக்ககச் சேர்க - வளவிய தாதவிழாநின்ற பொழிற்கண் விளையாடுகின்ற ஆயத்தின்கட் பொலிவுதக இனிச்சேர்வாயாக எ - று.

முகையோடு தாரகைக்கொத்தபண்பு வெண்மையும் வடிவும் பன்மையும். தாரகையோ டாயத்தார்க்கொத்தபண்பு பன்மையும் ஒன்றற்குச் சுற்றமாய் அதனிற்றழுந்து நின்ற லும். கமலத்தோடு மதிக்கொத்த பண்பு வெண்மையும் வடிவும்பொலிவும். மதியோடு தலைமகட்கொத்தபண்பு கட்கினிமையும் சுற்றத்திடை அதனின் மிக்குப் பொலிதலும். இவ்வாறொத்தபண்பு வேறுபடுதலான் உவமைக்குவமை யாகாமையறிந்துகொள்க. கொண்டலம் பாசடையென்புழி அம்முச்சாரியை யல்வழிக்கண்வந்தத; அம் அழகெனினு மமையும். புனைமடமான் - கைபுனையப்பட்டமான். மெய்ப் பாடு பெருமிதம். பயன் புரத்தாரறியாமையிரிதல். (124)

தோழிவந்துகூடல்.

தோழிவந்து கூடலென்பது தலைமகனைப் பிரிந்த தலைமக டானும் பூக்கொய்யாரின்றாளாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெரு காணிானுந் தடுமாறி மொட்டுக்களைப் பறியாசிற்ப, யானின் குழற்காம் பூக்கொண்டுவந்தேன், நீ விரல்வருந்த மொட்டுக்

களைப் பறிக்கவேண்டாவெனத் தோழிவந்து கூடாநிற்பல்
அதற்குச்செய்யுள்—

பொன்னையான்றில்லைப்பொங்கரவம்புன்சடைமிடைந்த
மின்னையானருண்மேவலர்போன்மெல்விரல்வருந்த
மென்னையாய்மறியேபறியேல்வெறியார்மலர்க
வின்னையாண்கொணர்ந்தேன்மணந்தாழ்குழற்கேய்வனவே.

கெறியுறுகுழலியை நின்றிடத்துய்த்துப்
பிறைநுதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்குரைத்தது.

இ - ள். ஆய் மறியே - அசைந்த மான்மறிபோல்
வாய்—பொன் அனையான் - பொன்னையொப்பான்—தில்லைப்
பொங்கு அரவம் புன்சடை மிடைந்த மின் அனையான் -
தில்லைக்கணுளானாகிய வெகுளாநின்ற வரவம் புல்லிய சடைக்
கண்மிடைந்த மின்னையொப்பான்—அருள் மேவலர் போல்
மெல் விரல் வருந்த - அவனதருளைப் பொருந்தாதாரைப்
போல மெல்லிய விரல்கள் வருந்த—மெல் நனை பறியேல் -
மென்னனைகளைப் பறியாதொழிவாயாக—மணம் தாழ்
குழற்கு ஏய்வன வெறி ஆர் மலர்கள் இன்னன யான்
கொணர்ந்தேன் - நின்மணந்தங்கிய குழற்குப் பொருந்து
வனவாகிய நறுநாற்றநிறைந்த மலர்களித்தன்மையனவற்றை
யான் கொணர்ந்தேன். எ - று.

மிடைந்தவென்னும் பெயரெச்சம் மின்னையானென்னு
நிலப்பெயர்கொண்டது. அரவஞ்சடைமிடைதலை மின்மே
லேற்றி, இல்பொருளுவமையாக வுரைப்பாருமுளர். இல்
பொருளுவமையெனினும் அபூதவுவமையெனினு மொக்கும்.
இவள் மலரைப்பறியாமல் மொட்டைப்பறிப்பானென
பதுகடா. அதற்குநிடை: இவள் தலைமகளைப் பிரிந்து அப்
பிரிவாற்றாமையானும், தலைமகன் புணர்ச்சிரீக்கத்துக்கட்

டன்னைக்கோலஞ்செய்த அக்கோலத்தைத்தோழி காணா
 நின்றொளன்னும் பெருநாணிணும் ஆற்றாளாய், மலரைப்
 பறிக்கின்றவள் மயங்கி மொட்டைப் பறித்தாளெனவறிக.
 மெல்லிய மொட்டுக்களைப் பறியாதோழி, இத்தன்மைய
 நறுமலரை நின்குழற்கணிதற்கு யான்கொணர்ந்தேனென்
 பதனான், இவ்வொழுக்கம் யானறியப்பட்டது காணென்
 றுடம்பாடு கூறியவாறாயிற்று. என்னையாய் கொணர்ந்தே
 னென்பதூஉம் பாடம். நின்றிடத்துய்த்து - இடத்துய்த்து
 நீங்கி நின்ற. பெயர்ந்து - மீண்டுசென்று. (125)

ஆடிடம்புகுதல்.

ஆடிடம் புகுதலென்பது கொய்துவந்த மலருங் குழற்
 கணிந்து, இனி நின்சிறுமருங்குல் வருந்தாமல் மெல்லச்செல்
 வாயாகவெனத் தோழி தலைமகனையுங்கொண்டு ஆடிடம் புகா
 சிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அறுகான்றைமலரைம்பானிறையணிந்தேனணியார்
 துறுகான்மலர்த்தொத்துத்தோகைதொல்லாயமெல்லப்புக
 சிறுகான்மருங்குல்வருந்தாவகைமிகுவென்சிரத்தி
 னுறுகால்பிறர்க்கரியோன்புலியூரன்னவொன்னுதலே.

தனிவிளையாடிய தாழ்குழற்றோழி
 பனிமதிநுதலியொடாடிடம்படர்ந்தது.

இ - ள். என் சிரத்தின் உறகால் பிறர்க்கு மிக
 அரியோன் புலியூர் அன்ன ஒண்ணுதலே - என்றலைக்கணுற்ற
 கால் பிறர்க்கு மிகவரியவனது புலியூரை பொக்குமொண்
 னுதலாய்—அணி ஆர்த்து காள் மலர்த் தொத்து -
 அழகார்ந்த நெருங்கிய நறுநாற்றத்தைபுடைய மலர்க்கொத்
 துக்களை—அறகால் நிறை மலர் ஐம்பால் நிறை அணிந்தேன் -
 வண்டுகணிறைந்த மலரையுடைய நின்னைம் பாற்கண் நிறைய

வணிந்தேன்—தோகை - தோகையையொப்பாய்—சிறு கால்
மருங்குல் வருந்தாவகை - சிறியவிடத்தையுடைய மருங்குல்
வருந்தாதவண்ணம்—தொல் ஆயம் மெல்லப் புகுக - பழைய
தாகிய ஆயத்தின்கண் மெல்லப்புகுவாயாக. எ - று.

அறுகாணிறைமலரை யணிந்தேனென்றும், மலர்க்
கொத்துக்களையுடைய தோகையென்றும், உரைப்பாருமுளர்.
சிறையவென்பது குறைந்து நின்றது. காலென்னுஞ்சினை
பிறர்க்கரியோனெனத் தன்வினைக்கேலாவெழுத்துக் கொண்
டது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன்
தலைமகளையாற்றாமை நீக்குதல். (126)

தனிகண்டுரைத்தல்.

தனிகண்டுரைத்தலென்பது தலைமகளையாயத்துய்த்துத்
தலைமகனுழைச்சென்று, இஃதெம்மூர்; இதன்கண்யாமருந்துந்
தேனையுங் கிழங்கையு நீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, நானே
நின்னூருக்குப் போவாயாகென உலகியல் கூறுவாள்போன்று,
வரைவுபயப்பக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தழங்குமருவியெஞ்சீறூர்பெருமவிதுமதுவுங்
கிழங்குமருந்தியிருந்தெம்மொடின்றுகிளர்ந்துகுன்றர்
முழங்குந்ரவையிரவிற்கண்டேருகமுத்தன்முத்தி
வழங்கும்பிரானொரியாடிதென்றில்லைமணிநகர்க்கே.

வேயொத்ததோளியை யாயத்துய்த்துக்
குனிசிலயண்ணலைத் தனிகண்டுரைத்தது.

இ - ள். பெரும - பெரும—தழங்கும் அருளி இது
எம் சீறூர் - தழங்காநின்ற அருவியையுடைய விஃதெமது
சீறூர்—மதுவும் கிழங்கும் அருந்தி இன்று எம்மொடு
இருந்து - இதன்கண் யாமருந்துந் தேனையுங் கிழங்கையு
நீயுமருந்தி இன்றெம்மோடுதங்கி—குன்றர் கிளர்ந்து முழங்

கும் குரவை இரவில் கண்டு மணி நகர்க்கு ஏகுச - குன்ற ரெல்லாருமெழுந்து முழங்கு மிந்நிலத்து விளையாட்டாகிய குரவையை யிரவிற்கண்டு நானே நினது நல்லநகர்க்கேகு வாயாக. எ - று.

முத்தன் - இயல்பாகவே முத்தன்—முத்தி வழங்கும் பிரான் - முத்தியையேற்பார்க்கு வழங்குமுதல்வன்—எரி யாடி - ஊழித்தீயின்கணூடுவான்—தென் தில்லை மணிநகர் - அவனது தெற்கின்கட்டில்லையாகிய மணிநகரெனக்கூட்டுக.

ஏற்பார்மாட்டொன்றுங் கருதாதுகொடுத்தவின் வழங்கு மென்றார். உலகியல் கூறுவாள்போன்று ஒருகானீவந்து போந்துணையாவிவளாற்றுந் தன்மையளல்லளென்பது பயப் பக்கூறி, வரைவுகடாயவாறு. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் குறிப்பினாற் பிரிவாற்றாமுகூறி வரைவுகடாதல். (127)

பருவங்கூறிவரவுவிலக்கல்.

பருவங்கூறி வரவுவிலக்கலென்பது உலகியல் கூறுவாள் போன்று குறிப்பால் வரைவுகடாவி, இனியிவ்வாறெழுகாது வரைவொடு வருவாயாகவெனத் தலைமகளது பருவங்கூறி; தலைமகளைத்தோழி வரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தள்ளிமணிசந்தமுந்தித்தறுகட்கரிமருப்புத்
தெள்ளிநறவந்திசைதீசைபாயுமலைச்சிலம்பா
வெள்ளிமலையன்னமால்விடையோன்புலியூர்விளங்கும்
வள்ளிமருங்குல்வருத்துவபோன்றனவனமுலையே.

மாந்தளிர்மேனியை வரைந்தெய்தா
தேந்தலிவ்வாறியங்கலென்றது.

இ - ள். மணி தள்ளி - மணிகளைத் தள்ளி—சந்தம் உந்தி - சந்தனமாங்களை நூக்கி—தறுகட் கரி மருப்புத் தெள்ளி - தறுகண்மையையுடைய யானையின் மருப்புக்களைக் கொழித்து—நறவம் திசைதிசை பாயும் மலைச் சிலம்பா -

தேன் நிசைதோறும் பாக்கும் மலையையுடைய சிலம்பனே—
 வெள்ளி மலை அன்ன மால் ஷிடையோன் புலியூர் விளங்கும் -
 தனது வெள்ளிமலையாகிய கயிலையைபொக்கும் பெரிய
 ஷிடையை யுடையவனது புலியூர்போல விளங்கும்—வள்ளி
 மருங்குல் - கொடிச்சியது மருங்குலை—வனமுலை வருத்துவ
 போன்றன - நல்லமுலைகள் வளராநின்றபடியால் வருத்துவன
 போன்றன; இனி வரைந்தெய்துவாயாக. எ - று.

சிலம்பனென்பது அதனை யுடையனென்னும் பொரு
 ளைக்காது ஈண்டுப்பெயராய் நின்றது. புலியூர்புரையுமென்
 பது உம் பாடம். யாவருமறியாவிவ்வரைக்கண்வைத்த தேன்
 முதிர்ந்துக்கு அருவிபோன்றெல்லாருங்காணத் திசைதிசை
 பரந்தாற்போல, கரந்த காமம் இவள் கதிர்ப்பு வேறுபாட்
 டாற் புறத்தார்க்குப் புலனாய் வெளிப்படாநின்றதென உள்
 ளுறையுவமையாயினவாறு கண்டு கொள்க. மெய்ப்பாடு
 அச்சம். இவ்வொழுக்கம் புறத்தாரறியினிவளிற்றந்துபடும்,
 இறந்துபட இவனுமிறந்துபடுமென்னு நினைவினளாதலால்,
 பயன் வரைவுகடாதல். (128)

வரைவுடம்படா துமிகுத்துக்கூறல்.

வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறலென்பது பருவங்கூறி
 வரைவுகடாய தோழிக்கு, அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க்
 கொப்பில்லையென நான்முகன் பயந்தபிள்ளையை யான்வரையுந்
 துணையெளியளாக நீ கூறுகின்றதென்றேனெவனத் தலைமகன்
 வரைவுடம்படாது தலைமகளை மிகுத்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

மாடஞ்செய்பொன்னகருந்நிகரில்லையிம்மாதர்க்கென்னப்
 பீடஞ்செய்தாமரையோன்பெற்றபிள்ளையுள்ளலரைக்
 கீடஞ்செய்தென்றிறப்புக்கெடத்தில்லைநின்றோன்கயிலைக்
 கூடஞ்செய்சாரற்கொடிச்சியென்றோநின்றாகூறுவதே.

வரைவுகடாய வாணுதற்றேழிக்கு
விரைமலர்த்தாரோன் மிகுத்துரைத்தது.

இ - ள். மாடம் செய் பொன் நகரும் இம் மாதர்க்கு
நிகர் இல்லை என்ன - மாடமாகச் செய்யப்பட்ட பொன்னக
ராசிப அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க் கொப்பில்லை யென்று
சொல்லும் வண்ணம்—பீடம் செய் தாமரையேன் பெற்ற
பிள்ளையை - பீடமாகச் செய்யப்பட்ட தாமரையையுடைய
நான்முகன்பயந்த பிள்ளையை—கயிலைக் கூடம் செய் சாரற்
கொடிச்சி என்றே நின்று கூறுவது - கயிலைமலைக்கட் கூடஞ்
செய்யப்பட்ட சாரலிடத்துவாழ்ந் கொடிச்சியென்றே நீ
நின்றசொல்லுவது? இவ்வாறு சொல்லற்பாலையல்ல. எ - று.

உள்ளலரைக் கீடம் செய்து - தன்னை நினையாதாரைப்
புழுக்களாகச்செய்து—என் பிறப்புக் கெடத் தில்லை நின்
றேன் கயிலை - யான்றன்னை நினைவேகைச்செய்து என் பிறப்
புக்கெடத் தில்லைக்கணின்றவனது கயிலையெனக்கூட்டுக.

கூடமென்றது மன்றாகச் செய்யப்பட்ட தேவகோட்
டத்தை. கூடஞ்செய்சாரலென்பதற்கு மரத்திரளாற் கூடஞ்
செய்தாற்போலுஞ் சாரலெனினுமமையும். கூடஞ்செய்தாற்
போலு முழைகையுடைய சாரலெனினுமமையும். வரை
வுடம்படாது மிகுத்துக்கூறியது. மெய்ப்பாடு இளிவரல்.
பயன் தலைமகனது விருப்புணர்த்துதல். (129)

உண்மைகூறிவரைவுகடாதல்.

உண்மைகூறி வரைவுகடாதலென்பது வரைவுடம்படாது
மிகுத்துக்கூறிய தலைமகனுக்கு, எங்களுக்குத் தாயுந் தந்தையுந்
கானவர்; யாங்கள் புணங்காப்போஞ்சிலர்; கீர் வரைவுவேண்டா
மையினெம்மைப்புணர்த்துகறல் வேண்வெதில்லையெனத் தோழி
தங்களுண்மைகூறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வேய்தந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துபைங்கார்வரைமீன்பரப்பிச்
சேய்தந்தவானகமானுஞ்சிலம்பதன்சேவடிக்கே
யாய்தந்தவன்புதந்தாட்கொண்டவம்பலவன்மலையிற்
சூய்தந்தகானவரேனலெங்காவலித்தாழ்வரையே.

கல்வரைநாட னில்லதுரைப்ப

ஆக்கவளுண்மை பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். வேய் தந்த வெண் முத்தம் சிந்து பைங் கார்
வரைமீன் பரப்பி - வேயுண்டாக்கிய வெள்ளிய முத்துக்கள்
சிந்திய சோலைகளாற் பசிய கரியதாழ்வரை மீன்களைத் தன்
கட்பரப்பி—சேய் தந்த வான் ஆகம் மாணும் சிலம்ப - சேய்
மையைப் புலப்படுத்திய வானிடத்தையொக்குஞ் சிலம்பை
யுடையாய்—தாய் தந்தை - எமக்குத் தாயுந்தந்தையும்—தன்
சேவடிக்கே ஆய் தந்த அன்பு தந்து - தன்னுடைய சிவந்த
திருவடிக்கே ஆராயப்பட்டவன்பைத் தந்து—ஆட்கொண்ட
அம்பலவன் மலையிற் கானவர் - என்னை யடிமைக்கொண்ட
அம்பலவனது மலையிற்கானவரே—இத் தாழ்வரை ஏனல் எம்
காவல் - இத்தாழ்வரையினுண்டாகிய தினையெமது காவலா
யிருக்கும்; அதனானீவரையு வேண்டாமையிற் புனைந்து கூற
வேண்டுவதில்லை. எ - று.

வினைமுதலல்லாத கருவிமுதலாயின அவ்வினைமுதல்
வினைக்குச் செய்கிப்பனவாமாதலில், பரப்பியெனச் செய்
கிப்பதாகக் கூறினார். சேவடிக்கே அன்புதந்தெனவியையும்.
மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் வரைவுகடாதல். (130)

வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதலென்பது உண்மையுரைத்து
வரைவுகடாயதோழி, வரையாமைநினைந்து அவன் வருந்தாரின்
ரூன்; வரைவென்று நினைக்க நீயிர் வருந்தாரின்நீர்; இவ்வாறு
தும்முள்ளம் மாறுபட நிகழ்தலின் இருவர்க்குமிடையே யான்

வருந்தா நின்றேனைத் தலைமகனுக்கு வருத்தக்கூறி வரைவு
கடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மன்னுந் திருவருந்தும்வரையாவிடீர்வரைவென்
அன்னுமதற்குத்தளர்த்தொளிவாடுதிரும்பரெலாம்
பன்னும்புகழ்ப்பரமன்பாஞ்சோதிரற்றம்பலத்தான்
பொன்னங்கழல்வழுத்தார்புலனென்னப்புலம்புவனே.

கனங்குழைமுடித்தவண் மனங்குழைவுணர்த்தி
நிரைவளைத்தோளி வரைவுகடாயது.

இ - ள். வரையா விடீன் மன்னும் திரு வருந்தும் -
வரைபாதொழியிற் பெரும்பான்மைபும் திருவையொப்பான்
வருந்துவன்—நீர் வரைவு என்று உன்னுமதற்குக் தளர்ந்து
ஒளி வாடுகீர் - நீயிர்வரைவென்று நினைக்குமதற்கு மனந்
தளர்ந்து மேனியொளி வாடாநின்றீர்—பொன்னங் கழல்
வழுத்தார் புலன் என்னப் புலம்புவன் - இவ்வாறு தம்முள்
ளம் மாறுபட நிகழ்தலின் யான் பொன்னையொக்குங்கழலை
வாழ்த்தமாட்டாதாரறிவுபோலத் தனிமையுற்று வருந்தா
நின்றேன். எ - று.

உம்பர் எல்லாம் பன்னும் புகழ்ப் பரமன் - அறிதற்கு
மையான் உம்பரெல்லாமாராயும் புகழையுடைய பரமன்—
பாஞ்சோதி - எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாகியவொளி—
சிறற்றம்பலத்தான் - ஆயினும் அன்பர்க்கு இப்பாலாய்ச் சித்
றம்பலத்தின்கண்ணாயவன்—பொன்னங் கழல் - அவனுடைய
பொன்னங்கழலெனக் கூட்டுக.

மன்னுமென்பது ஓரிடைச்சொல். நிலைபெறுந்திரு
வென்றுரைப்பாருமுளர். முன்னர் இவட்குத் திருவையு
மங்கூறுதல் தக்கதன்றென்று, ஈண்டிவமெத்தென்னை
பெனின், ஆண்டுத்தெளிபாமைபிற் கூறலாகாமகூறி, மக்க

ளுள்ளாளென்று தெளிந்தபின்னர்க் கூறலாமென்பதனும் கூறியதெனவுணர்க. பொன்னங்கழலென்பதற்குப் பொன்னுணியன்ற கழலையுடையதென அன்மொழித் தொகைப்படவுரைப்பினுமமையும். புலனென்ன வென்பதற்குச் சுவைமுதலாகிய தம்பொருள்பெறாது வழத்தாதாரம்பொறியும் புலம்புமாறுபோல வெனினுமமையும். இருவருள்ள நிகழ்ச்சியங் கூறவாள்போன்று, தலைமகளதாற்றாமையுறி வரைவுகடாயவாற. மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் வரைவுகடாதல். (1)

தாயச்சங்கூறிவரைவுகடாதல்.

தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாதலென்பது வருத்தங்கூறி வரைவுகடாயதோழி, எம்முடையவன்னை அவன் முலைமுதிர்வுகண்டு இவள் சிற்றிடைக்கு ஒருபற்றுக் கண்டிலேமென்று அஞ்சாநின்றாள்; இனி மகட்பேசவார்க்கு மருதுகொடுக்கவுங்கூடுமெனத் தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பனித்துண்டஞ்சூடும்படர்சடையம்பலவன்னுலகந்
தனித்துண்டவன்ருமுந்தாளோன்கயிலைப்பயில்சிலம்பா
கனித்தொண்டைவாய்ச்சிகதிர்முலைப்பாரிப்புக்கண்டழிவுற்
றினிக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைக்கென்றஞ்சுமெம்மனையே.

மடைத்தகைமாதர்க் கடுப்பனவறியா
வேற்கட்பாங்கி யேற்கவுரைத்தது.

இ - ள். பனித் துண்டம் சூடும் படர் சடை அம்பலவன் - பனியையுடைய துண்டமாகிய பிறையைச்சூடும் பரப்பிய சடையையுடைய வம்பலவன்—தனித்து உலகம் உண்டவன் தொழும்தாளோன் - எஞ்சுவான்றனையாய்த் தானல்லாத உலகமுமுதையு முண்டவன்ருமுந் தானையுடையவன்—கயிலைப் பயில் சிலம்பா - அவனது கயிலைக்கட்பயினுஞ்

சிலம்பனே—தொண்டைக் கனிவாய்ச்சி கதிர்முலைப் பாரிப்புக் கண்டு - தொண்டைக்கனிபோலும் வாயையுடையாளுடைய கதிர்முலைகளது ஒருப்பாட்டைக்கண்டு—அழிவு உற்று - நெஞ்சழிந்து—எம் அன்னை சிற்றிடைக்கு இனிப்பற்றுக் கண்டிலம் என்று அஞ்சும் - எம்மன்னை இவள் சிற்றிடைக்கு இனியொரு பற்றுக்கண்டிலமென்று அஞ்சா நின்றாள்; இனி யடுப்பனவறியேன். எ - று.

துண்டம் ஒருபொருளினது கூறு. பாரிப்பு அடியிடுதலெனினுமமையும். இளமைப்பருவம் புகுந்தமையான் மகட்கூறுவார்க்கு அன்னைமறாதே கொடுக்கும்; நீ முற்பட்டு வரைவாயாகவென்று தோழியேற்கக் கூறியவாறு மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (132)

இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதல்.

இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதலென்பது தாய்ச்சங்கூறி வரைவுகடாயதோழி, எம்மன்னை அவளை யுற்றுநோக்கி, திருமலைக்கட்புறம்போய் வினையாடவேண்டாவெனக் கூறினாள்; இனி யிற் செறிப்பாள்போலுமென, இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாவா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஈவினையாடநறவினாவோந்தேமர்மால்பியற்றும்
வேய்வினையாடும்வெற்பாவுற்றுநோக்கியெம்மெல்லியலைப்
போய்வினையாடலென்றானினையம்பலத்தான்புரத்திற்
றிவினையாடநின்றேவினையாடிருமலைக்கே.

விற்செறி நுதலியை
யிச்செறி வரைத்தது.

இ - ள். ஈ வினையாட நற வினைவு ஓர்ந்து - தேனீக்கள் பறந்து வினையாட அவற்றினது வினையாட்டாற் றேனினது

வினையையோர்ந்தறிந்த—எமர் மால்பு இயற்றும் வேய் வினையாடும் வெற்பா-எம்முடையதமர் கண்ணேணியைச் செய்யும் வேய்வினையாடும் வெற்பையுடையாய்—உற்று நோக்கி - குறித்துநோக்கி—அன்னை எம் மெல்லியலைத் திருமலைக்குப் போய்வினையாடல் என்றாள் - அன்னை எம்முடைய மெல்லியலைத் திருமலைக்கட்புறம்போய் வினையாடவேண்டாவென்று கூறினாள்; இனி இற்செறிக்கும்போலும். எ - று.

அம்பலத்தான் - அம்பலத்தின்கண்ணான்—புரத்தில் தீ வினையாட நின்று ஏ வினையாடி - முப்புரத்தின்கட்டிவினையாட நின்று எத்தொழிலால் வினையாடுவான்—திருமலை - அவனது - திருமலையெனக் கூட்டுக.

எமர் மால்பியற்றும் வெற்பாவென்றதனால், தாமர் சிலத்து மக்களாதலும் அவன்றலைவனாதலும் கூறினாளாம். போய்வினையாடு கென்றொளன்பது பாடமாயின்; உற்று நோக்கி இன்று போய்வினையாடுக வென்றாள்; அக்குறிப்பால் நானையிற் செறிப்பாள் போலுமெனவுரைக்க. ஈவினையாட்டாற் றேன்வினையையோர்ந்து எமர் மால்பியற்றுமாறுபோல, கதிர்ப்பு வேறுபாட்டால் இவளுள்ளத்துக் கார்த காம முணர்ந்து மேற்செய்வனசெய்யக் கருதாநின்றொளன உள் ளுறைகாண்க. இற்செறிவித்ததென்பது பாடமாயின், இன் னார் கூற்றென்றது துறைகூறிற்றுகவுரைக்க. (133)

தமர் நினைவுரைத்துவரைவுகடாதல்.

தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாதலென்பது இற்செறிவறி வித்து வரைவுகடாயதோழி, அவண்முலை தாங்கமாட்டா திடை வருந்துவதனைக்கண்டு எமரிற் செறிப்பாராக நினையா நின்றார்; அயலவரு மகட்பேச நினையாநின்றாரெனத் தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுற்றுஞ்சடைக்கற்றைச்சிற்றம்பலவற்றொழாதுதொல்சீர்
 கற்றுமறியலரிற்சிலம்பாவிடைநைவதுகண்
 டெற்றுந்திரையின்னமிர்நையினித்தமிற்செறிப்பார்
 மற்றுஞ்சிலபலசீறார்பகர்பெருவார்த்தைகளே.

விற்செறிநுதலியை யிற்செறிவிப்பரென்
 ரெளளவேலவற்கு வெளியேயுரைத்தது.

இ - ள். சிலம்பா - சிலம்பா—சுற்றும் சடைக் கற்
 றைச் சிற்றம்பலவற் றொழாது - சுற்றப்பட்ட சடைத்திரை
 யுடைய சிற்றம்பலவனை முற்பிறக்கியிற் றொழாமையான்—
 சுற்றும் தொல்சீர் அறியலரின் - நூல்களைக் கற்றுவைத்தும்
 அவனது பழைய புகழை யறியாதாரைப்போல — இடை
 நைவது கண்டு - முலைதாங்கக்கில்லா திடை வருந்துவதனைக்
 கண்டு—எற்றும் திரையின் அமிர்நை இனி தமர்இற் செறிப்
 பார் - எற்றுந்திரையையுடைய கடலிற்பிறந்த இனிய வமிர்
 தத்தையொப்பானை இப்பொழுது தமர் இற்செறிப்பார்—
 மற்றும் சீறார் பகர் பெருவார்த்தைகள் சில பல - அதுவு
 மன்றி இச் சீறாரார் பகரப்படும் பெரியவார்த்தைகள் சில
 பலவுள. எ - று.

எற்றுந்திரையென்பது சினையாகிய தன்பொருட்கேற்ற
 வகையடுத்து நின்றதோராகுபெயர். இற்செறிப்பாரென்பது
 ஆர்ற்றுமுற்றுச்சொல். கீனைப்பெயரென்பாருஞ் செறிப்ப
 ரென்று பாடமோதுவாருமுளர். சிலபலவென்பது பத்தெட்
 டுவென்பதுபோலத் துணியின்மைக்கண்வந்தது. சீறார்ப்
 பகரென்பதுஉம் பாடம். இவற்றிற்கு மெய்ப்பாடும் பயனும்
 அவை. இவற்றுண் மேலைப்பாட்டிற் குறிப்பினானே செறிப்
 பறிவுறுத்தாள்.

எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாதல்.

எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாதலென்பது தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, நீவரைவொடுவரின், அன்னையும் ஐவன் மாறும் அயலவரும் நின்வரவெதிர்கோள்னாரிற் பர்; இனிப்பல கிணையாது பலருமறியவரைவொடு வருவாயாகவென எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாவாரிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வழியுமதுவன்னை யென்னின்மகிழும்வந்தெந்தையுநின்
மொழியின்வழிநிற்குஞ்சுற்றமுன்னேவயமம்பலத்துக்
குழியும்பரேத்துமெங்குத்தன்குற்றலமுற்றும்மறியக்
கெழியும்மவேபணைத்தோள்பலவென்றோகிளக்கின்றதே.

எந்திழைத்தோழி யேந்தலைமுன்னிக்
கடியாமாறு நொடிகென்றது.

இ - ள். வழியும் அது - இவளை நீயெய்துதற்கு முறைமையும் வரைவுவேண்டுதலே—அன்னை என்னின் மகிழும் - இவணலத்திற்குத் தக்கானோர் கணவனைவேண்டுவாளாகவின் நீ வரைவுவேண்டுமிடத்து அன்னை யென்னைப்போல மகிழும்—வந்து எந்தையும் நின் மொழியின் வழி நிற்கும் - உலகியலான் மறுத்தகன்று நின்றானாயினுந் தகுநினோக்கிவந்து எந்தையு நின்மொழியைக்கடவாது அதன்வழியே நிற்கும்—முன்னே சுற்றம் வயம் - இவளோடு நின்னிடைய நிகழ்ந்தது குறிப்பானறிந்ததாகவின் நீ வரைவு வேண்டுவதன் முன்னே சுற்றம் நினக்கு வயமாயிருக்கும்—பல கிளக்கின்றது என் - பல சொல்லுகின்றதென்—குழி உம்பர் ஏத்தும் அம்பலத்து எம் கூத்தன் - திரண்டு உம்பரானைத்தப்படும் அம்பலத்தின் கணுளாகிய எம்முடைய கூத்தனது—குற்றலம் முற்றும் அறியக்கெழி உம்மவே பணைத் தோள் - குற்றலமுழுது மறியப் பொருந்திய உம்மனவே பணைத்தோள்கள்; ஐயுறவேண்டா. எ - று.

வழியுமென்னுமும்மை எச்சவும்மை, உபாயமாதலே யன்றி என்றவாறு. எந்தையுமென்பது இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. முன்னே வயமென வேறுபடுத்துக் கூறுத லால், சுற்றமுமென வும்மைகொடாது கூறினாள். நலமுங் குலமு முதலாயினவற் றுனேராராயினும், வருவஞ்சி நேர்வ ரென்பதுபயப்ப, குற்றலமுற்று மறியக்கெழீஇயவென்றாள். கெழீஇயவென்பது கெழியெனக் குறைந்துகின்றது. நின் மொழியென்று உம்மவே என்றது “என்னீரறியாதீர்போல னிவைகூற—னின்னீரவல்ல நெடுந்தகாய்” * என்பதுபோல ஈண்டும் பன்மையு மொருமையு மயங்குகின்றன. குற்றல முற்றுமறியக் கெழியென்பதற்கு மறைந்தொழுகா தெல்லாரு மறிய வரைவொடு வருவாயாகவென் றுரைப்பாருமுளர். இப் பொருட்டுக் கெழுமுமென்பது விகாரவகையாற் கெழியென கின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. வரைவின்கட் டலை மகளை யொற்றுமை கொளுவுதலுமாம்.

தழங்குமருவியென்னும் பாட்டுத்தொட் டிதன்காறும் வர இப்பாட்டொன்பதுஞ் செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடா யினவென்பது. இவையெல்லாந் தோழியிற் கூட்டமுந் தோழியிற் கூட்டத்தின் விகற்பமுமெனவறிக. (135)

ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாதல்.

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதலென்பது எதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாயதோழி, எம்முடைய வையன்மார் அவளுடைய முலையின் பெருமையும் இடையின் சிறுமையுங்கண்டு எம்முர்க் கண் விடையின் மருப்பைத் திருத்திவிட்டார்; இனியடுப்பன வறியேனென ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். ஈண்டுக் கூறுவானுதலுகின்றது முல்லைத்திணையாகலின், அந்த முல்லைத் திணைக்கு மரபாவது, ஓரிடத்தொரு பெண்பிறந்தால் அப்பெண்

* கலித்தொகை. பால - 5.

ணைப் பெற்றவர் தந்தொழுவில் அன்றுபிறந்த சேங்கன்றுள்ளை வெல்லார் தன்னூட்டியாகவிட்டு வளர்த்து அப்பரிசினால் வளர்ந்த வேற்றைத்தழுவினா நெருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபென்ப. அதற்குச்செய்யுள்—

படையார்கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதர்ப்பாரமுநுண்
 னிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டர்களிர்முல்லைவேலியெம்முர்
 விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார்வியன்றென்புலியு
 குடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே.

எண்ணையர் துணி
 வின்ன தென்றது.

இ - ள். படை ஆர் கருங்கண்ணி வண்ணப் பயோதர்ப் பாரமும் - படைக்கலம்போலும் கரிய கண்ணையுடையா னுடைய நிறத்தையுடைய முலைகளின் பாரத்தையும்— நுண் இடையார் மெலிவும் கண்டு - அப்பாரத்தைத் தாங்கலுநா ின்ற நுண்ணியவிடையாரது மெலிவையுங்கண்டு— அண்டர் கள் - எண்ணையராகிய வாயர்— ஈர் முல்லை வேலி எம்முர் - ஈரிய முல்லையாகிய வேலியையுடைய எம்முரின்கண்— விடை ஆர் மருப்புத் திருத்திவிட்டார் - விடையினது நிரம்பிய மரும் பைத் திருந்தச்செய்து விட்டார்கள்— வியன் தென்புலியூர் உடையார் கடவி வருவது போலும் உருவினது - அவ்விடை அகன்ற தென்புலியூரையுடையவர் செலுத்திவரும் விடை போலு முருவினையுடைத்து; இனியென்னிகழும்! எ -று.

இயல்வதுமேற்கொள்ளாமையின் இடையாரென இழித் தக்கறினாள். முல்லையையுடைய வேலியெனிணுமமையும். அவ்வேறுகோள் நிகழ்வதன்முன் வரைந்தெய்துவாயாக வென்றவாறு. விடையார்மருப்புத் திருத்திவிட்டார் நினக் குற்றது செய்யென்பதனைக் கேட்டுத் தலைமகனுள்ளம் வாடினான்; அஃதெற்றிற்கெனின், ஏறுதழுவிக்கோடல் தங்

குலத்திற்கு மரபாகலானும், தமக்குப் பொதுவர் பொதுவிய-
 ரென்று பெயராகலானும், அவ்வேற்றைத்தன்னின் முந்-
 பட்டானொருவன் றழுவவுந் தகுமென்றள்ளம் வாடினான்.
 அதனைத்தோழிகண்டு அவ்வேறு புலியூருடையார் கடன்வரு
 வதுபோலு முருவினதென்றான்: என்றது அதன்வெம்மை
 சொன்னவாறன்று; இவ்வொழுக்கம் புலியூருடையாரதரு
 ளான் வந்ததாகலின், அவ்வேறு நினக்கே வயப்படுவதன்றி
 மற்றொருத்தரா லணுகுதற்கரிது; நீ கடிதவிரைந்துசெய்;
 அஞ்சவேண்டா வென்றாளாயிற்று. இது முல்லைத்திணை.
 மெய்ப்பாடு அது. பயன் ஏறுகோளுணர்ந்தி வரைவு
 கடாதல் (136)

அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதல்.

அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாதலென்பது ஏறுகோள்
 கூறி வரைவுகடாயதோழி, அயலவர் நாளைப் பொன்புனையப்
 புகுதாரின்றார்; இதற்குத் தீவினையென் சொல்லுவதென்றே.
 வெனத் தான் முன்னிலைப் புறமொழியாக அயலுரையுரைத்து
 வரைவுகடாவா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உருப்பனையன்னகைக்குன்றென்றிரித்துரவூரெரித்த
 நெருப்பனையர்பலத்தாதியையும்பர்சென்றேத்திநிற்குந்
 திருப்பனையுரையானைப்பொன்னுனைப்புனைதல்செப்பிப்
 பொருப்பனைமுன்னின்றென்னோவினையெய்யன்புகல்வதுவே.

கயல்புரை கண்ணியை
 யயலுரை யுரைத்தது.

இ - ள். உருப் பனை அன்ன கைக்குன்று ஒன்று
 உரித்து - வடிவு பனையையொக்குந் கையையுடைய குன்-
 றென்றையுரித்து—உரவு ஊர் எரித்த நெருப்பனை - வலியை
 யுடைய ஓர்கனையெரித்த நெருப்பையுடையானை — அம்

பலத்து ஆதியை - அம்பலத்தின்கணுளாகிய வெல்லாப்
பொருட்கு முதலாயவனை—உம்பர் சென்று ஏத்திநிற்கும்
திருப்பணையர் அணையாணை - உம்பர்சென்று வாழ்த்தி நிற்கும்
கிடமாந் திருப்பணையரை யொப்பாணை—நாளைப் பொன்புனை
தல் செப்பி - அயலார் நாளைப் பொன்புனைதலைச் சொல்லி—
வீணையேன் யான் முன் நின்று பொருப்பனைப் புகல்வது
என்றே - தீவீணையேனாகிய யான்முன்னின்று பொருப்பனைச்
சொல்லுவதெவனே? எ - று.

உரலுரெரித்தலை நெருப்பின்மேலேற்றுக. எரித்த
நெருப்பென்ற சொற்களினூற்றலான், எரித்தது நெருப்பா
னென்பது போதரும். புகல்வதென்றது வரைந்தெய்துவா
யாகவென்று பின் சொல்லப்படுங் காரித்தை. இது சிறைப்
புறம். பொருப்பென்பது முன்னிலைக்கண் வந்ததென்று
தலைமகன் முன்னிலையாகக் கூறினானெனினுமமையும். அய
லுரை - தலைமகட்கியாது மியைபில்லாதவுரை; அயலா
ரொருப்பட்ட வுரையெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு அழகை
யைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் வரைவுகடாதல். (137)

தினைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்.

தினைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாதலென்பது அயலுரை
புரைத்து வரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கை, தினைப்புனங்
கொய்கவென்று சோதிடஞ் சொல்லுதலைப்பொருந்தி, எம்மைக்
கெடுவித்தது, இனி நமக்கேனல் வினாயாட்டில்லையெனச்
சிறைப்புறமாகத்தலைமகனோடு கூறுவான்போன்று, தினைமுதிர்
வுரைத்து வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மாதிடங்கொண்டம்பலத்துநின்றேன்வடவான்கயிலைப்
போதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைதினைப்புனங்கொய்வென்று
தாதிடங்கொண்டுபொன்வீசித்தன்கள்வாய்சொரியநின்று
சோதிடங்கொண்டிதெம்மைக்கெடுவித்ததுதாமொழியே.

எனல்வினையாட் டினியில்லையென
 மானற்றேழி மடந்தைக்குரைத்தது.

இ - ள். தூ மொழி - தூய மொழியையுடையாய்—
 மாது இடம் கொண்டு அம்பலத்து நின்றேன் - மாதை
 யிடப்பக்கத்துக்கொண் டெல்லாருங்காண அம்பலத்தின்க
 ணின்ற பொருந்தாவொழுக்கத்தையுடையவனது—வடவான்
 கயிலைப் போது இடங்கொண்ட பொன் வேங்கை - வடக்கின்
 கணுண்டாகிய பெரியகைலைக்கணுளதாகிய பொருப்பிடங்
 கொண்ட பொன்போலு மலரையுடைய வேங்கை—தினைப்
 புனம் கொய்க என்று தாது இடங்கொண்டு - தினைப்புனத்
 தைக் கொய்கவென்று தாதையிடத்தேகொண்டு—பொன்
 வீசி - பொன்போலு மலரையெல்லாங்கொடுத்து—தன் கள்
 வாய் சொரிய நின்று - தனதுதேனைப் பூத்தவிடஞ் சொரிய
 நின்று—சோதிடம் கொண்டு இது எம்மைக் கெடுவித்தது -
 சோதிடஞ்சொல்லுதலைப் பொருந்தி இஃதெம்மைக்கெடுத்
 தது; இனி யென்செய்தும்? எ - று.

பொன்னைக்கொடுத்துப் பிறர்க்கடிமையாதலைப் பொருந்
 தித்தானிழிந்தசாதியாதலாற் றனக்குரியகள்ளை வாய்சொரிய
 நின்றெனச் சிலைடைவகையா னிழித்துக்கூறினாளாகவு
 முரைக்க. சோதிடங்கொண்டி. தெம்மைக் கெடக்கொண்ட
 தென்பது பாடமாயிற் கெடக்கொண்டதென்னுஞ் சொற்கள்
 ஒரு சொன்னீரவாய்க் கெடுத்ததென்னும் பொருள்பட்டு,
 எம்மையென்னு மிரண்டாவதனை முடித்தன்வாகவுரைக்க.
 மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன் செறிப்பறிவுறுத்தல். (138)

பகல்வரல்விலக்கிவரைவுகடாதல்.

பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாதலென்பது சிறைப்புறமாகத்
 தினை முதிர்வுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, எதிர்ப்பட்டுகின்று,

இப்பெருங்கணியார் நமக்கு நோவுதகப் பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்தார்; எம்மையன்மார் இவர்சொற்கேட்டு இத்தினையைத் தடிவாராயிருந்தார்; எமக்கு மினித்தினைப்புனங் காவலில்லை, நீரினிப்பகல்வரல் வேண்டாவெனப் பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வடிவார்வயற்றில்லையோன்மலயத்துநின்றும்வருதேன்
கடிவார்களிவண்டுநின்றலுத்தூற்றப்பெருங்கணியார்
நொடிவார்நமக்கினிநோதகயானுமக்கென்னுரைக்கேன்
றடிவார்தினையெமர்காவேம்பெருமவித்தண்புனமே.

அகல்வரை நாடனைப்

பகல்வர லென்றது.

இ - ள். வடிவு ஆர் வயல் தில்லையோன் மலயத்து நின்றும் - அழகார்ந்த வயல்குழந்த தில்லைபையுடையவனது பொதியிற்கணினிறுவைத்தும்—வரு தேன் கடிவார் களி வண்டு நின்று அலர்தூற்ற - நறுநாற்றத்தால் வாராநின்ற தேன்களும் நாற்றத்தைத் தேருநெடிய களிவண்டுகளும் நின்று அலர்களைக் குடைந்து தூற்ற—பெருங்கணியார் இனி நமக்கு நோதக நெடிவார் - வேங்கையாகிய பெருங்கணியார் இப்பொழுது நமக்கு நோவுதகப் பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்தார்—யான் உமக்கு என் உரைக்கேன் - யானுமக்கென் சொல்லுவேன்—எமர் தினைதடிவார் - கணியார் சொல்லுதலால் எமர்தினையைத் தடிவாராயிருந்தார், அதனால்—பெரும-பெரும—இத்தண்புனம் காவேம் - இத்தண்புனத்தை யாமினிக்காவேம்; நீ பகல்வரவேண்டா. எ - று.

வடிவார்தில்லை யென்றியைப்பிணுமமையும். மலயத்து வாழ்வார் பிறர்க்கு வருத்தஞ் செய்யாராகலின், மலயத்து நின்றுமென்றம்மை கொடுத்தார். மலயத்துநின்றும் வருந்தேனென்றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்கு வேங்கை

மலயத்தைபணைந்தேதாரிடத்து நின்றதாகவுரைக்க. கடி—
புதுமையுமாம். வண்டொழுங்கினது நெடுமையற்றி வார்
களிவண்டென்றாள். இதுவுமதுவாகலான், அலர்தூற்ற
வென்பதற்குத் தன்னோடுபயின்றாரைக் கண்ணோட்டமின்றி
வருத்தாநின்றதென்று புறங்கூறவென்றுமுரைக்க. மெய்ப்
பாடு அது. பயன் பகற்குறிவிலக்கல். (139)

தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதலென்பது பகல்வரல்
விலக்கி வரைவுகடாயதோழி, இத்தினைக்காவறலைக்கீடாக நாம
வனையெதிர்ப்படலாமென்று நினைந்து தினையை வித்திக்காத்
தோம்; அதுபோய்த் தீவினையை வித்திக்காத்து அதன்வினை
வையமுண்டதாகி முடிந்ததெனச் சிறைப்புறமாகத் தினையொடு
வெறுத்து வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யப்—

நினைவித்துநன்னையென்னெஞ்சத்திருந்தம்பலத்துநின்று
புனைவித்திசன்பொதியின்மலைப்பொருப்பன்விருப்பிற்
றினைவித்திக்காத்துச்சிறந்துநின்றேமுக்குச்சென்றுசென்று
வினைவித்திக்காத்துவினைவுண்டதாகிவினைந்ததுவே.

தண்புனத்தோடு தளர்வுற்றுப்
பண்புனைமொழிப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். என் நெஞ்சத்து இருந்து தன்னை நினை
வித்து - தானேவந்திருந்து திருத்தவேண்டுதலின் என்னெஞ்
சத்துப் புருந்திருந்து தன்னை யானினையும்வண்ணஞ்செய்து—
அம்பலத்துநின்று - அம்பலத்தின்கட்டன்றிருமேனி காட்டி
நின்று—புனைவித்த ஈசன் பொதியின்மலைப் பொருப்பன்
விருப்பின் - என்னுற்றன்னைப் புகழ்வித்துக்கொண்ட ஈசனது
பொதியின் மலைக்கணுளாகிய பொருப்பன்மேல்வைத்த
விருப்பினால்—கினை வித்திக்காத்துச் சிறந்து நின்றேமுக்கு -
கினையைவித்தி அகனைக்காத்து உள்ளமலிந்து நின்ற எங்

கட்டு—சென்று சென்று வினை வித்திக்காத்து வினைவு உண்டா
தாசி விளைந்தது - அத்திணையை வித்திக்காத்த காவல்போய்த்
திவிணையைவித்தி அதனைக்காத்து அதன் விளைவையுமுண்ட
தாசி முடிந்தது. எ - று.

நினைவித்துத் தன்னை பென்னெஞ்சத்திருந்தென்பதற்கு
ஒரு காற்றன்னை நினைவேகைவுஞ்செய்து அந்நினைவேபற்றுக்
கோடாகத் தான் புகுந்திருந்தெனிணுமமையும். பொருப்பன்
விருப்பென்பதனை நீர் வேட்கைபோலக்கொள்க. தினை வித்
தியனான்று இத்தினைக்காவல் தலைக்கீடாக அவனை யெதிர்ப்
படலாமென்று மகிழ்ந்து அதற்குடம்பட்டாராகவிற் றும்
வித்தினூர்போலக் கூறினாள். புனத்தோடுதளர்வுற்று - புனத்
தாற்றளர்வுற்று. (140)

வேங்கையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

வேங்கையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதலென்பது தினை
யொடுவெறுத்து வரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கையரும்பிய
னானே அரும்பறக் கொய்தேமாயின் இவர் இன்று நம்மைக்
கெடுப்பான்வேண்டி இத்தினைகெட முயலுமாறுமுண்டோ?
யாமதுசெய்யப்பெற்றிலேமென வேங்கையொடு வெறுத்து
வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கனைகடற்செய்தநஞ்சுண்டுகண்டார்க்குர்பலத்தமிழ்தாய்
வினைகெடச்செய்தவன்விண்டோய்கயிலையிலனையாய்
நனைகெடச்செய்தனமாயினமைக்கெடச்செய்திடுவான்
றினைகெடச்செய்திடுமாறுமுண்டோவித்திருக்கணியே.

நீங்குகவினி நெடுந்தகையென

வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.

இ - ள். கனை கடற் செய்த நஞ்சு உண்டு - ஒவியா
சின்ற கடலின்கணுண்டாக்கப்பட்ட நஞ்சையுண்டுவைத்து—

அம்பலத்துக் கண்டார்க்கு அமிழ்தாய் - அம்பலத்தின்க
 ணின்று கண்டார்க்கு அமிழ்தமாய்—வினைகெடச் செய்தவன்
 விண் தோய் கயிலை மயில் அனையாய் - நம் வினைகெடும்
 வண்ணஞ் செய்தவனது விண்ணைத்தோயாநின்ற கைலையின்
 மயிலையொப்பாய்—நனை கெடச் செய்தனம் ஆயின் - அரும்
 பியனூன்றே நனையைக்கெடும் வண்ணஞ்செய்தேமாயின்—
 நமைக் கெடச் செய்திடுவான் இத்திருக்கணிதினை கெடச்
 செய்திடுமாறும் உண்டோ - நம்மைக் கெடுப்பான்வேண்டி
 இத்திருவாகிய கணி தினைகெட முயலுமாறுமுண்டோ?
 யாமது செய்யப்பெற்றிலேம். எ - று.

கனைகடற்செய்தவென்றதனான் நஞ்சின்பெருமை கூறி
 னார். செய்யாதநஞ்சிற் செய்தநஞ்சிற் செய்தநஞ்சு கொடி
 தாகலின், அதன்கொடுமை விளங்க, செய்தநஞ்சென்றார்.
 அமிழ்தாதல் அமிழ்தின்காரியத்தைச்செய்தல். கண்டார்க்
 கென்றதனான், அல்லாதவமிழ்தோடு இவ்வமிழ்திற்கு வேற்
 றுமை கூறியவாரும். கெடச்செய்திடுவானென்னுஞ் சொற்
 கள் ஒருசொன்னீரவாய், கெடுப்பானென்னும் பொருள்பட்டு,
 நம்மையென்னு மிரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வினைகெடச்
 செய்தவனென்பது முதலாயினவற்றிற்கு மிவ்வாறுரைப்பினு
 மமையும். திரு சாதிப்பெயர். கணி தொழிற்பெயர். நல்ல
 கணியென்றிழித்தக் கூறினாளாக வுரைப்பாருமுளர். (141)

இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல்.

இரக்கமுற்று வரைவுகடாதலென்பது வேங்கையொடு
 வெறுத்து வரைவுகடாயதோழி; யாமவனை யெதிர்ப்படலாமென்
 றின்புற்று வளர்த்தினைத்திரள் இப்புனத்தின்கணியலாவா யிருந்
 தன; இனி நாமவனை யெதிர்ப்படுமாறென்றோவெனச் சிறைப்
 புறமாகத் தலைமகனுக்கிரக்கமுற்று வரைவுகடாவாநின்றல்.
 அதற்குச்செய்யுள்—

வழுவாவியலெய்மலையர்விதைப்பமற்றியாய்கவர்த்த
கொழுவார்தினையின்குழாங்களெல்லாமெங்குழாம்வணங்குஞ்
செழுவார்கழற்றில்லைச்சிற்றம்பலவரைச்சென்றுநின்று
தொழுவார்வினைநிற்கிலேநிற்பதாவதித்தோல்புனத்தே.

செழுமலை நாடற்குக்
கழுமலுற் றிரங்கியது.

இ - ள். வழுவா இயல் எம் மலையர் விதைப்ப -
விதைக்கும்பருவத்துக் கொய்யும்பருவத்தும் வழுவாது
செய்யு மியல்பையுடைய எந்தமராகிய மலையர் விதைப்ப—
யாம் வளர்த்த கொழுவார் தினையின் குழாங்களெல்லாம் -
யாம்வளர்த்த கொழுவாரெடிய தினையின்திராட்களெல்லாம்—
எம்குழாம் வணங்கும் செழுவார் கழல் தில்லைச் சிற்றம்பல
வரை - எமது குழாஞ்சென்றுவணங்கும் வளவிய ரெடிய
கழலையுடைய தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தையுடையானே—
சென்று நின்று தொழுவார் வினை நிற்கிலே - சென்று நின்று
தொழுவாருடைய வினை ஆவர்கண் நிற்கிலே—இத்தொல்
புனத்து நிற்பது ஆவது - இப்பழைய புனத்தினிற்பதாவது;
இனிநில்லா. எ - று.

குழாங்களெல்லா நிற்பதாவதெனக்கூட்டுக. நிற்பதென்
பது நின்றலென்னும்பொருட்டு. நிற்பதாவவென்பது பாட
மாயின், ஆவவென்பதிரங்கற்குறிப்பாகவுரைக்க. நிற்பவென்
பதூஉம் பாடம். குழுவார்தினையென்பதூஉம் பாடம். (142)

கொய்தமைகூறிவரைவுகடாதல்.

கொய்தமைகூறி வரைவுகடாதலென்பது இரக்கமுற்று
வரைவுகடாயதோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று, இப்புனத்துத்தினை
யுள்ளது இன்றுதொடர்பறக்கொய்தற்றது; எமக்குமினிப்புனங்
காவலில்லை; யாமுமக்கறிவு சொல்லுகின்றேமல்லேம்; நீரேயறி
வீரேனத் தினைகொய்தமைகூறி வரைவுகடாவாநிற்பல். அதற்
குச்செய்யுள்—

பொருப்பர்க்கியாமொன்றுமாட்டேம்புகலப்புகலெமக்காம்
 விருப்பர்க்கியாவர்க்குமேலர்க்குமேல்வருமுரெரித்த
 நெருப்பர்க்குநீடம்பலவநுக்கன்பர்குலநிலத்துக்
 கருப்பற்றுவிட்டெனக்கொய்தற்றதின்றிக்கடிப்புனமே.

நீடிரும்புனத்தினி யாடேமென்று
 வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.

இ - ள். எமக்குப் புகலாம் விருப்பர்க்கு - எமக்குப்
 புகலிடமாதற்குக் காரணமாகிய விருப்பத்தையுடையவர்க்கு—
 யாவர்க்கும் மேலர்க்கு - எல்லார்க்கு மேலாயவர்க்கு—மேல்
 வரும் ஊர் எரித்த நெருப்பர்க்கு - ஆகாயத்தின்கட் செல்லு
 மூர்களையெரித்த நெருப்பை யுடையவர்க்கு—நீடு அம்பலவ
 நுக்கு - நிலைபெற்ற வம்பலத்தை யுடையவர்க்கு—அன்பர்
 குலம் நிலத்துக் கருப்பற்று விட்டென - அன்பராயினு
 ருடைய குலங்கள் உலகத்துப் பிறவிக்காரணத்தைப் பற்று
 விட்டகன்றாற்போல—இக் கடிப்புனம் இன்றுகொய்தற்றது -
 இக்காவலையுடைய புனம் இப்பொழுது தொடர்பறக் கொய்
 தற்றது; அதனால்—பொருப்பர்க்கு யாம் ஒன்றும் புகல
 மாட்டேம் - பொருப்பர்க் கியாமொன்றுஞ் சொல்லமாட்
 டேம். எ - று.

யாமொரு குணமுயில்லைமாயினுந் தமது விருப்பினு
 லெமக்குப் புகலிடமாயினொரென்னுங் கருத்தால், புகலெமக்
 காம் விருப்பர்க்கென்றார். எம்மால் விரும்பப்படுவார்க் கென்
 பாருமுளர். விடெனவென்பது உம் பாடம். (143)

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்.

பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதலென்பது கொய்தமைகூறி
 வரைவுகடாயதோழி, இப்புனத்துப் பயின்ற கிளிகள் தமக்குத்
 துப்பாகாக்காலத்துந் தினைத்தானைவிடா திராநின்றன; நாம்

போனால் நங்காதலரிவ்விடத்தே வந்தறின்று நம்மைத்தேவெர்
கொல்லோவெனச் சிறைப்புறமாகப் பிரிவருமைகூறி வரைவு
கடாவாசிற்ப்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

பருவிசெய்தாண்டம்பலத்துப்பயில்வோன்பரங்குன்றின்வா
யருவிசெய்தாழ்புனத்தைவனங்கொய்யவுயிவ்வனத்தே
பிரிவுசெய்தாலரிதேகொள்கபேயொடுமென்னும்பெற்றி
யிருவிசெய்தாளினிருந்திற்காட்டுமிளங்கிளியே.

மறைப்புறக் கிளவியிற்
சிறைப்புறத் துரைத்தது.

இ - ள். பிரிவுசெய்து ஆண்டு - எம்மைப் பிரிந்தாண்டு—
அம்பலத்துப் பயில்வோன் பரங்குன்றின்வாய் - அம்பலத்
தின்சுட் பயில்வானது பரங்குன்றினிடத்து—அருவி செய்
தாழ்புனத்து ஐ வனம் கொய்யவும் - அருவிநீராம் செய்யப்
பட்ட தாழ்ந்த புனத்தின்கணுண்டாகிய ஐவனத்தைக்கொய்
யவுய்—இவ் வனத்து இருவி செய் தாளின் இருந்து - இக்
காட்டின்கண் இருவியாகச் செய்யப்பட்ட தாளிலேயிருந்து—
செய்தால் பேயொடும் பிரிவு அரிது - நட்புச்செய்தாற்
பேயொடாயினும் பிரிவரிது—கொள்க என்னும் பெற்றி -
இதனையுள்ளத்துக் கொள்கவென்னுந் தன்மையை—இளங்
கிளி இன்று காட்டும் - இளங்கிளிகள் இப்பொழுது காட்டா
கின்றன. எ - று.

பேயொடாயினும் பிரிவுசெய்தா லாற்றாதலரிதென்
றுரைப்பினுமமையும். இருவியென்பது கதிர்கொய்த தட்டை.
தாளென்பது கதிர்கொய்யாதமுன்னுஞ் சொல்வதோர்பெயர்.
இப்புனத்துப் பயின்ற கிளிகள் தமக்குத் துப்பாகாக்காலத்து
மிதனைவிடாதிராநின்றன; இனி நங்காதலர் நம்மாட்டென்
செய்வரென்னுங் கருத்தான், மறைப்புறமாயிற்று. சிறைப்

பட வுரைத்ததென்பது பாடமாயின், சிறைக்கண்வந்து நிற்ப வென்றுரைக்க. (144)

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதல்.

மயிலொடுகூறி வரைவுகடாதலென்பது பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாயதோழி, பிரிவாற்றாமையோடு தலைமகளை யுங் கொண்டு புனங்காவலேறிப்போகா நின்றாள், கணியார்நினைவு இன்று முடிந்தது; யாங்கள் போகாநின்றோம்; இப்புனத்தொருவர் வந்தால் இங்கு நின்றும்போனவர்கள் துணியாதன துணிந்து போனொன்று அவர்க்குச் சொல்லுமினென மயிலொடுகூறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கணியார்கருத்தின்றுமுற்றிந்நியாஞ்சென்றுங்கார்ப்புனமே
மணியார்பொழில்காண்மறத்தீர்கண்டீர்மன்னும்பலத்தோ
ணணியார்கயிலைமயில்காளயில்வேலொருவர்வந்தாந்
துணியாதனதுணிந்தாரென்னுநீர்மைகள்சொல்லுமினே.

நீக்கரும்புனம்விடு நீள்பெருந்துயரம்
பாங்கிபகர்ந்த பருவரலுற்றது.

இ - ள். கணியார் கருத்து இன்று முற்றிற்று - கணியாரது நினைவு இன்று முடிந்தது—யாம் சென்றும் - யாங்கள் போகாநின்றோம்—கார்ப்புனமே - கரியபுனமே—மணி ஆர் பொழில்காள் - மணிகளார்ந்த பொழில்காள்—மறத்தீர் கண்டீர் - வேங்கையொடு பயின்றீராகலின் நீரெம்மைமறப்பீர்—மன்னும் அம்பலத்தோன் அணி ஆர் கயிலை மயில்காள் - நிலை பெறு மம்பலத்தையுடையவனது அழகார்ந்த கையையினின்றும்வந்த மயில்காள்—அயில் வேல் ஒருவர் வந்தால் - அயில் வேல் துணையாகத் தனிவருமவர் ஈண்டு வந்தால்—துணியாதன துணிந்தார் என்னும் நீர்மைகள் சொல்லுமின் - அன்புடையார் துணியாதனவற்றை அவர் துணிந்தாரென்னுநீர்மைகளை யவர்க்குச் சொல்லுமின். எ - று.

நீர்மை ஈண்டுவிடப்படி, நீரிவ்வாறுசொன்னால் அவராந்
றுவா ரென்பதுகருத்து. பேரருளினைக் கைலையினுள்ளீ
ராகலின் நீர் கண்ணோட்டமுடையீரென்பது கருத்து. கார்ப்
புன மென்பதற்குக் கார்காலத்துப் பொலியும் புனமெனினு
மமையும். துணியாதனவான பிரிதலும் வரையுந்துணையு
மாற்றி யிருத்தலும். புனமே பொழில்காள் மயில்காள் என்று
கூட்டி, நீரெம்மை மறப்பிராயினும் மறவாது சொல்லுமி
னைன்றுரைப்பாருமுள். இவையாறற்கும் மெய்ப்பாடும்
பயனும் அவை.

(145)

வறம்புனங்கண்டு வருந்தல்.

வறம்புனங்கண்டு வருந்தலென்பது தலைமகளும் தோழியும்
புனங்காவலேறிப் போகாநிற்ப, தலைமகன் புனத்திடைச்சென்று
சின்ற, இப்புனம் யாமுன்பயின்றதன்றோ? இஃதின்றிருக்
கின்றவா ரென்னேவென்று, அதன் பொலிவழிவுகறித் தலை
மகளைத்தேடி வருந்தாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொதுவிவிற்றீர்த்தென்னையாண்டோன்புலியூரன்பொருப்பே.
யிதுவெனிலென்னின்றிருக்கின்றவாறெம்மிரும்பொழிலே
யெதுநுமக்கெய்தியதென்னுற்றனிரறையீண்டருவி
ஊதுவினிற்கைப்புவைத்தாலொத்தவாறற்றிவ்வான்புனமே..

மென்புனம்விடுத்து மெல்லியல்செல்ல
மின்பொலிவேலோன் மெலிவுற்றது.

இ - ள். பொதுவினில் தீர்த்து என்னை ஆண்டோன் -
அதுவோவிதனோ வழியென்று மயங்கிப் பொதுவாக நின்ற
கிலைமையை நீக்கி என்னைபாண்டவன்—புலியூர் அரன் - புனி
யூரிலரன்—பொருப்பே எனில் இது இன்று இருக்கின்றவாறு
என் - அவனது பொருப்பாய் யான்முன்பயின்ற விடமே
யாயின் இஃதின்றிருக்கின்றவாறென்—எம் இரும் பொழி
லே - எம்முடைய பெரியபொழிலே—நுமக்கு எய்தியது.

எது - நமக்குத்தான் இன்றுவந்ததியாது—என் உற்றனர் -
 நீரென்னுற்றீர்—இவ்வான் புனம் - இதுவேயுமன்றி இப்
 பெரிய புனம்—அறை ஈண்டு அருவி மதுவினில் கைப்பு
 வைத்தால் ஒத்தவா - ஒலியாநின்ற பெருகிய வருஷயாய்
 விழும் மதுவின்கண் அதனின்கவையை மாற்றிக் கைப்பாகிய
 சுவையை வைத்தாலொத்தவாறென்! எ - று.

மற்றென்பதசைநிலை. எல்லாரையுமாளுந் பொதுவாகிய
 முறைமையினின்று நீக்கி என்னை யுளநெகிழ்விப்பதோ ருபா
 யத்தானாண்டவனென் றரைப்பிணுமமையும். இன்பஞ் செய்
 வதுந் துன்பஞ்செய்வது மொன்றாகமாட்டாதென்னுங் கருத்
 தாற் புலியூரான் பொருட்பேயிதுவெனிலென்றான். அதை
 யீண்டருவி்காள் நீரென்னுற்றீரென்றும், அறையீண்டருவிப்
 புனமென்றும் உரைப்பாருமுளர். (146)

பதிநோக்கிவருந்தல்.

பதிநோக்கி வருந்தலென்பது வற்புனத்திடை வருந்தா
 சின்ற தலைமகன், இவ்வாறணித்தாயினும் நம்மாற் செய்யலாவ
 தொன்றில்லையென்று அவளிருந்த பதியையேநோக்கித் தன்னெஞ்
 சோடுசாவி வருந்தாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்—

ஆனந்தமாக்கடலாடுசிற்றம்பலமன்னபொன்னின்
 றேனுந்துமாமலைச்சீறூரிதுசெய்யலாவதில்லை
 வானுந்துமாமதிவேண்டியமுழுமுழப்போலுமன்னே
 நானுந்துளர்ந்தனவியுந்துளர்ந்தனைநன்னெஞ்சமே.

மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதென
 மதிநனிகலங்கிப் பதிமிகவாடியது.

இ - ள். ஆனந்த மாக்கடல் ஆடுசிற்றம்பலம் அன்ன -
 ஆனந்தமாகிய நீராணிறைந்ததோர் பெரியகடல் நின்றாடுஞ்
 சிற்றம்பலத்தை யொக்கும்—பொன்னின் தேன் உந்து

மாமலைச் சீறார் இது - பொன்னினது தேன்றத்தியுப்பாயும் பெரிய மலைக்கணுண்டாகிய சீறாரிது—செய்யலாவது இல்லை— இவ்வாறணித்தாயினு நம்மாற் செய்யலாவதொன்றில்லை, அதனால்—வான் உந்தும் மாமதி வேண்டி அழும் மழம் போலும் - வானின்கட்செல்லும் பெரிய மதியைக் கொள்ள வேண்டி. அதனருமையறியா தழுங்குழவிபோல எய்துதற்கரியானை விரும்பி—நல் நெஞ்சமே - நல்ல நெஞ்சமே—நீயும் தளர்ந்தனை - நீயுந் தளர்ந்தாய்—நானும் தளர்ந்தனன் - நீயவ் வருப்பொருள் விரும்புதலான் யானுந்தளர்ந்தேன். எ - று.

தேனையுமிழுமாமலையெனினு மமையும். மழவை நெஞ்சத்திற்கேயன்றித்தலைமகற்குவமையாகவுரைப்பினுமமையும் - நெஞ்சத்தைத் தன்னொடுபடுத்தற்கு நன்னெஞ்சமென்புணந்துகறினான். இது தலைமகளை இற்செறிவிக்கின்ற காலத்து ஆற்றானாகிய தலைமகன்றோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. மன்னுமோவுமசைசிலை. பதி - தலைமகன். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன் ஆற்றமை நீங்குதல். (147)

பகற்குறி முற்றிற்று.

இரவுக்குறி.

இரவுக்குறி வருமாறு. பகற்குறி புணர்ந்து விலக்கப்பட்ட தலைமகன் தெருண்டுவரைதறலை. தெருளாயினுந் பின்னையுந் தோழியைத் தலைப்பட்டு இரவுக்குறிவேண்டிச்சென்று எய்துதன் முறைமையென்ப. என்னை “களவினுட் டவிர்ச்சி கிழுவோந் தில்லை” * என்றாராகலின்.

* இறையனாகப்பொருள். 33.

இரவுக்குறி வேண்ட லாற்றருமை கூற
 வின்றுநெஞ் சடைத விலைகண்டு நேர்த
 லுட்கொள வினாத லுட்கொண்டு வினாதல்
 குறியிடங் கூறல் குறியேற் பித்த
 வீரவர வுரைத்த லேதங் கூறல்
 குறைநேர்த லோடு குறைநயப் புரைத்தன்
 மயின்மே விசைத்து வரவுணர்ந் துரைத்த
 ருய்துயி லறித றலைவிதுயி லெடுத்த
 விடத்துய்த்து நீங்க றளர்வகன் றுரைத்தன்
 மருங்கணைத லோடு முகங்கண்டு மகிழ்தல்
 பள்ளியிடத் துய்த்தல் பள்ளியிடத் துய்த்து
 வரைவு கடாவி வரவு விலக்கல்
 வரைவுடம் படா தாற்று துரைத்த
 லதரிடைச் செலவிற் கிரக்கங் கூற
 விருளற நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்
 வேற்றுக் குறிகூறல் கடவிடை வைத்துத்
 துயரறி வித்த ரேழியு மின்றித்
 தானே கிடந்து தனிமையுற் றுற்றுங்
 காம மிக்க கழிபடர் கிளவி
 காப்புச் சிறைமிக்க கையறு கிளவி
 யாறுபார்த் துற்ற வச்சக் கிளவி
 தன்னுட் கையா ரெய்திடு கிளவி
 நிலைகண் டுரைத்த னெடுங்கடற் சேர்த்த.
 லலரறி வித்தலோ டாரைம் முன்று
 மிரவுக் குறியிவை யென்றிசி னேரே.

இ - ள். இரவுக்குறிவேண்டல், வழியருமைகூறி மறுத்
 தல், நின்றுநெஞ்சடைதல், இரவுக்குறிநேர்தல், உட்கொளவி
 னாதல். உட்கொண்டுவினாதல், குறியிடங்கூறல், இரவுக்குறி

யேற்பித்தல், இரவரவுரைத்தல், ஏதங்கூறிமறுத்தல், குறை
நேர்தல், குறைநேர்ந்தமைகூறல், வரவுணர்ந்துரைத்தல், தாய்
துயிலறிதல், துயிலெடுத்துச்சேறல், இடத்துய்த்துரீங்கல்,
தளர்வகன்றுரைத்தல், மருங்கணைதல், முகங்கண்டுமகிழ்தல்,
பள்ளியிடத்துய்த்தல், வரவுநிலக்கல், ஆற்றாதுரைத்தல்,
இரக்கங்கூறி வரைவுகடாதல், நிலவுவெளிப்பட வருந்தல்,
அல்லகுறியறிவித்தல், கடவிடைவைத்துத் துயாறிவித்தல்,
காமமிக்க கழிபடர்களினி, காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகினி,
ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கினி, தன்னுட்கையா நெய்திடு
கினி, நிலைகண்டுரைத்தல், இரவுறுதுயரங் கடலொடுசேர்த்
தல், அலரறிவுறுத்தல் எனவ்வை முப்பத்துமூன்று மிரவுக்
குறியாம். எ - று. அவற்றுள்—

இரவுக்குறிவேண்டல்.

இரவுக்குறி வேண்டலென்பது பதினோக்கி வருந்தாரின்ற
தலைமகன், இற்றையிரவிற்கியானுங்கள் சீறார்க்கு விருந்து
என்னை யேற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழியை யிரவுக்குறி
வேண்டாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

மருந்துநம்மல்லற்பிறவிப்பிணிக்கம்பலத்தமீர்தா
யிருந்தனர்குன்றிவின்றேங்குமருவிசேன்றேர்திகழப்
பொருந்தினமேகம்புதைந்திருடுங்கும்புனையிறும்பின்
விருந்தினன்யானுங்கள் சீறாதனுக்குவெள்வனையே.

நள்ளிருட்குறியை வள்ளனினேந்து
வீங்குமென்முலைப் பாங்கிக்குரைத்தது.

இ - ள். வெள்வனே - வெள்வனையையுடையாய்—குன்றி
னின்று ஏங்கும் அருவி சென்று ஏர் திகழ மேகம் பொருந்
தின் - குன்றின்கணின் நொலிக்கு மருவிகள்பாய்ந் தழகு
விளங்கும்வண்ணம் மேகம்வந்து பொருந்தின, அதனால்—

புதைந்து இருள் தூங்கும் புனை இறம்பின் உங்கள் சீறாரத
னுக்கு யான் விருந்தினன் - அம்மேகத்தின்கட் புதைந்திருள்
செறியுஞ் செய்காட்டையுடைய நுமது சீறாரதற்கியான்
விருந்தினன்; என்னை யேற்றுக்கொள்வாயாக. எ - று.

நம் அல்லற் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்து - நம்முடைய
அல்லலைச்செய்யும் பிறவிபாகிப பிணிக்கு அருந்தமருந்தாய்
வைத்தும்— அம்பலத்து அமிர்தாய் இருந்தனர் குன்றின் -
அம்பலத்தின்கட் சுவையானமிர்தமுமாயிருந்தவரது குன்றி
னெனைக் கூட்டுக

மேகம்வந்து பொருந்தினவென்றதனால், தன்னூர்க்குப்
போதலருமை கூறவான்போன்று இரவுக்குறிமாட்சிமைப்
படு மென்றாலும். இருடீங்கும் புனையிறும்பென்றதனால்,
யாவருங் காணாராகளி னாண்டுவந்து நிற்கின்றேனென்றாலும்.
மாலேவிருந்தினரை மாற்றுதலறன்றென்பது தோன்ற
விருந்தினனென்றான். குன்றினின்றேங்கு மருவியேர்க்கிழச்
சென்று பொருந்தின மேகமென்க. அருவியேர்பெற மேகம்
பொருந்தினவூர் நின்னூராகலான் என்னினைப்பற்று யானு
மேர்பெற நின்னைவந்து சேர்ந்தேனென்பது போதரும்.
மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் இரவுக்குறி நேர்வித்தல். (148)

வழியருமைகூறி மறுத்தல்.

வழியருமைகூறி மறுத்தலென்பது தலைமகனிரவுக்குறி
வேண்டிநிற்ப, யாங்கள் வாழும்பதி ஏற்றிழிவுடைத்தாகலின்
அவ்விடத்து நினக்குச் சிந்தைக்கு மேறற்கரிதெனத் தோழி
வழியருமைகூறி மறுத்துக்கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

விசும்பினுக்கேணிநெறியன்னசின்னெறிமேன்மழைதூங்
குகம்பினிற்றுன்னியனைநுழைந்தாலொக்குமையமெய்யே

யிகாம்பினிற்சிந்தைக்குமேறற்கரிதெழிலம்பலத்துப்
பசும்பனிக்கோடுமிலைந்தான்மலயத்தெம்வாழ்ப்பதியே.

இரவாலேந்தல் கருதியுரைப்பப்
பருவாற்பாங்கி யருமையுரைத்தது.

இ - ள். ஐய - ஐயனே—விசும்பினுக்கு ஏணி நெறி
அன்ன சின்னெறிமேல் - விசும்பிற்கிட்டதோ ரோணிநெறி
போலுஞ்சிறநெறிமேல்—மழை தூங்கு அசும்பினில் துன்னி
அனை நுழைந்தால் ஒக்கும் - மழையிடையறாது நின்றலான்
இடையிடையுண்டாகிய அசும்பின்கட்சென்று பொருந்தி
யேறுமிடத்து இட்டிமையால் அனைநுழைந்தாற் போன்றிருக்
கும்—எம் வாழ்ப்பதி இசும்பினில் சிந்தைக்கும் ஏறற்கு
அரிது - அதுவேயுமன்றி, எம்வாழ்ப்பதி வழக்கினுள்
மெய்யே சிந்தைக்குமேறாதற்கரிது; அதனாலாண்டுவாத்
தகாது. எ - று.

எழில் அம்பலத்துப் பசும் பனிக் கோடு மிலைந்தான்
மலயத்து எம் வாழ்ப்பதி - எழிலையுடைய வம்பலத்தின்க
ணுளாகிய குளிர்ந்த பனியையுடைத்தாகிய சிறையைச்
சூடியவனது மலயத்தின்கணுண்டாகிய வெம்வாழ்ப்பதியெனக்
கட்டுக.

இசம்பு ஏற்றிழிவு முதலாயின குற்றமென்பாருமுளர்.
அசம்பு சிறு திவலை. இசும்பினுற் சிந்தைக்கு மேறற்கரி
தென்றவதனை, எமதுவாழ்ப்பதி யிவ்வொழுக்கத்தைச் சிறி
தறியுமாயிற் சிந்தையாலு நினைத்தற்கரிய துயரத்தைத் தரு
மாதலால், தாஞ்செத் தலகாள்வாரில்லை; அதுபோல விவ்
வொழுக்க மொழிகற்பாலீரல்லீரென்று மறுத்துக் கூறிய
வாறாயிற்று. பசுமை செவ்வியுமாம். அதனைக் கோட்டின்மே
லேற்றுக. கோட்டையுடைமையாற் கோடெனப்பட்டது.
மெய்ப்பாடு இனிவரல். பயன் இரவுக்குறிமறுத்தல். (149)

நின்றுநெஞ்சடைதல்.

நின்று நெஞ்சடைதலென்பது வழியருமை கூறக்கேட்ட தலைமகன், எய்துதற்கரியானேவிரும்பி நீ மெலியாரின்றவிதற்கு யானாற்றேனெனக்கூறி, தனதிறந்துபாடு தோன்றநின்று தன் நெஞ்சடைந்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மாற்றேனெனவந்தகாலனையோலமிடவடர்த்த
கோற்றேன்குளிர் தில்லைக்கூத்தன்கொடுங்குன்றிவீள்குடும்
மேற்றேன்விரும்புமுடவனைப்போலமெலியுநெஞ்சே
யாற்றேனரியவரிவைக்குநீவைத்தவன்பினுக்கே.

பாங்கிலிலங்கப் பருவரைநாட
னீங்கிலிலங்காது நெஞ்சடைந்தது.

இ - ள். மாற்றேன் என வந்த காலனை - ஒருவரானு மாற்றப்பட்டுநென்று வழிபடுவோன துயிரைவெளவ வந்த காலனை—ஒலமிட அடர்த்த கோற்றேன் - அவனோலமிடும் வண்ண மடர்த்தகோற்றேன்—குளிர் தில்லைக் கூத்தன் - குளிர்ந்த தில்லைக்கணுளாகிய கூத்தன்—கொடுங் குன்றின் நீள் குடும்மேல் தேன் விரும்பும் முடவனைப்போல - அவ னுடைய கொடுங்குன்றினது நீண்ட குடும்பின்மேலுண்டா கிய தேனைவிரும்பு முடவனைப்போல—மெலியும் நெஞ்சே - எய்துதற்கருமையை நினையாது மெலிகின்ற நெஞ்சமே— அரிய அரிவைக்கு நீ வைத்த அன்பினுக்கு ஆற்றேன் - அரியளாகிய வரிவையிடத்து நீயுண்டாக்கிய அன்பால் யானாற்றேன். எ - று.

மாற்றேனென்பது செயப்படுபொருட்கண்வந்தது. மாற்றேனென்பது விகாரவகையான் மாற்றேனென நின்ற தெனினுமமையும் சுவையிகுதியுடைமையிற் கோற்றே னென்றார். நீ வன்கண்மையையாதவின் இவ்வாறுமெலிந்து

முயிர்வாழ்தி, யானத்தன்மையேனல்லேன் இறந்துபடுவே
 நென்னுங் கருத்தான், மெலியுநெஞ்சேபானற்றேனென்றான்.
 நீங்கிவிலங்காது - நீங்கியுள்ளஞ் செல்கின்ற செலவின்றும்
 விலங்காது. மெய்ப்பாடு இளிவரல். பயன் இரவுக்குறி
 நயப்பித்தல்.

(150)

இரவுக்குறிநேர்தல்.

இரவுக்குறி நேர்தலென்பது தலைமக நெஞ்சடைந்து
 வருந்தா நிற்பக்கண்டு, இவனிற்றதுபடவுங்குடிமென வுட்
 கொண்டு, நீ யாளிகணிரைத்துநின் றியானைகளைத்தேடு மிரா
 வழியின்கண்வந்து மீள்வேனென்றொன்றாய்; இதற்குத் தீவினை
 யேன் சொல்லுவதெவனோவென்று மறத்தவாய்பாட்டாற்றேழி
 யிரவுக்குறி நேராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கூளிநிரைக்கநின்றம்பலத்தாடிகுரைகழற்கீழ்த்
 தூளிநிரைத்தகடர்முடியோய்வடோணசையா
 லாளிநிரைத்தடலானைகடேருமிரவில்வந்து
 மீளியுரைத்தீவினையேனுரைப்பதென்மெல்லியற்கே.

தடவரைநாடன் நளர்வுதீர

மடநடைப்பாங்கி வகுத்துரைத்தது.

இ - ள். கூளி நிரைக்க நின்று - கூத்தின்கட் சுவை
 யாற் பேய்களும் போகாது நிரைத்து நிற்ப நின்று —
 அம்பலத்து ஆடிகுரை கழற்கீழ்த் தூளி நிரைத்த கடர்
 முடிபோய் - அம்பலத்தின் கணடுவானது ஒலிக்குங் கழலை
 யுடைய திருவடிக்கணுண்டாகிய தூளிமொய்த்த கடர்முடியை
 யுடையோய்—இவள் தோள் நசையால் - இவடோண்மேலுண்
 டாகிய விருப்பினால்—ஆளி நிரைத்து அடல் ஆணைகள்
 தேரும் இரவில் வந்து மீளி உரைத்தி - ஆளிகள் ஊடுபோக்கற
 நிரைத்து வலியையுடைய யானைகளைத்தேடு மிரவின் கண்வந்து
 மீளுதலைச் சொல்லாநின்றாய்—மெல்லியற்கு வினையேன்

உரைப்பது என் - இனி மெல்லியற்குத் தீவினையேன் சொல்லுவதென்? உடம்படுவாயென்பேனோ மறுப்பாயென்பேனோ? எ - று.

இரவுக்குறி யுடம்பட்டாளாகவின், தூளி நிரைத்தசுடர்முடியோயென்றதனால், அரையிருளின்வருதலான் வருமேதத்தை அத்தூளி காக்குமென்று கூறினோம். குரைகழல் அன்மொழித்தொகை. மருடல் வெகுடலென்பன மருளி வெகுளியென நின்றறற்போல, மீடலென்பது மீளியென நின்றது. வந்து மீளியென்பதற்கு, வந்து மீடலையுடைய விரவுக்குறியென்றுரைப்பாருமுள். உடம்படவு மறுக்கவு மாட்டாதிடையின்று வருந்துதலின், வினையெனென்றாள். ஆளி நிறைக்குமாற்றின்கண் நீ வருதற்குடம்படுதற்காதாயினுந் தோணசையாற் கூறுகின்ற விதனைமறுப்பின் நீ யாற்றாயென்பதன லுடம்படாநின்றேனென்பதுபடக் கூறினமையால், வகுத்துரைத்தலாயிற்று. மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் இரவுக்குறியேந்தல். இறந்தகாலவுட்கோள் குறிப்பு துட்பம். (151)

உட்கொளவினாதல்.

உட்கொள வினதலென்பது இரவுக்குறியேந்த தோழி, தங்கணிலத்துமக்கள் கோலத்தனய் வருதற்கு அவனுட்கொள்வதுகாரணமாக, நின்னூரிடத்தார் எம்மலர்குடி எச்சாந்தணிந்து எம்மரநிழலின்கீழ் விளையாடுபவெனத் தலைமகனை வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வரையன்ருருகாலிருகால்வளையநிமிர்த்துவட்கார்
நிரையன்றழலெழுவெய்துநின்ருன்றில்லையன்னநின்னூர்
விரையென்னமென்றிழலென்னவெறியுறுதாதீவர்போ
துரையென்னவோசிலம்பாநலம்பாவியொளிர்வனவே.

நெறிவிலக்குற்றவ னுறு துயர்நோக்கி
யாங்கொருகுழல் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். சிலம்பா - சிலம்பா—நின் ஊர் நலம் பாவி
ஒளிர்வனவிரை என்ன - நின்னூரின் நலம்பரந்து விளங்குவன
வாகிய ஆண்டையார் பூசும் விரையெத்தன்மைய—மென்
னிழல் என்ன - அவர் விளையாடு மெல்லிய நிழதெத்தன்
மைய—வெறி உறு தாது இவர்போது என்ன - அவர்குறி
நறுகாற்றம்பொருந்திய தாதுபரந்தபோதுகொத்தன்மைய—
உரை - உரைப்பாயாக. எ - று.

அன்று ஒருகால் வரை இருகால் வளைய நிமிர்த்து -
அன்றொருகால் வரையை யிரண்டுகாலும் வளையும்வண்ண
மார்பையுந்தோளையுநிகிர்த்து—வட்கார் நிரை அழல் எழ
அன்று எய்து நின்றோன் தில்லை அன்ன நின் ஊர் - பகை
வரது நிரையை யழலெழும்வகை யன்றெய்து நின்றவனது
தில்லையையொக்கு நின்னூரெனக்கூட்டுக.

மெல்லிய நிலத்தையுடைய நிழலை மென்னிழலென்றான்.
நலம்பாவினொளிர்வன என்பதனை யெல்லாவற்றோடுங்
கூட்டுக. அன்று நிமிர்த்தெனவும், அன்றெய்து நின்றோ
னெனவுமியையும். இது குறிப்பெச்சம். வன்றழலென்
பதுஉம் பாடம் இவ்வாறு வினவத் தலைமகனென்றனை
யுட்கொள்ளுமென்று கருதிக் கூறினமைபால், ஆங்கொரு
குழலென்றார். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகற்
குக் குறியிடமுணர்த்துந் தோழி யவனாற் றன்னை வினவு
வித்தல்.

(152)

உட்கொண்டுவினாதல்.

உட்கொண்டு வினாதலென்பது கேட்டவினாவையுட்கொண்டு
அந்நிலத்துமக்கள் கோலத்தனாய்ச் செல்வானாக, நின்னூரிடத்து

இராப்பொழுது நுமர் எம்மலரைச்சூடி எச்சாந்தையணிந்து
என்னமரிழலின்கீழ் வினையாடுபவெனத் தலைமகன் றேழியை
வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செம்மலராயிரந்துக்கருமாறிருக்கண்ணையு
மொய்ம்மலர்ங்கழலம்பலத்தோன்மன்னுதென்மலயத்
தெம்மலர்சூடிநின்றெச்சாந்தணிந்தென்னநன்விழல்வா
யம்மலர்வாட்கணல்லாயெல்லீவாய்நுமராடுவதே.

தன்னேவினவத் தானவள்குறிப்பறிந்
தென்னேநின்னாட்டிகலணியென்றது.

இ - ள். அம் மலர் வாள் கண் நல்லாய் - அழகியமலர்
போலுமொளியை யுடையவாகிய கண்ணையுடைய நல்லாய்—
செம்மலர் ஆயிரம் தூய் கருமால் திருக்கண் அணியும் -
செய்யதாமரைமலர்களாயிரத்தைத் தூவி முன்வழிபட்டு ஒரு
ஞான்று அவற்றொன்று குறைதலாற் கரியமால் அவற்றோ
டொக்குந் தனது திருக்கண்ணை யிடந்தணியும்—மொய்ம்
மலர் ஈர்ங் கழல் அம்பலத்தோன் மன்னுதென் மலயத்து -
பெரிய மலர்போலும் நெய்த்த நிறத்தையுடையவாகிய திரு
வடியையுடைய வம்பலத்தான்றங்குந் தென்மலயத்திடத்து—
எல்லீவாய் நுமர் ஆடுவது - இராப்பொழுதின் கண் நுமர்வினையா
டுவது—எம்மலர் சூடி நின்று - எம்மலரைச் சூடிநின்று—
எச்சாந்து அணிந்து - எச்சாந்தையணிந்து—என்ன நல் நிழல்
வாய் - என்ன நன்னிழற்கீழ்? கூறுவாயாக. எ - று.

வாள் உவமையெனினுமமையும். நுமரென்றது அவரோ
டொரு நிலத்தாராகிய மக்களை. திருமாலென்பதூஉம்பாடம்.
நிழல் அணியன்றெனினும், பன்மைபற்றி யணியென்றார்.
மெய்ப்பாடு அது. பயன் குறியிடமுணர்த்துதல். (153)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது உட்கொண்டு வினாவிய தலைமகனுக்கு, யாங்கள் சந்தனைச்சாந்தணிந்து, சுனைக்காவிகள்சூடி, தோகைகடியில்செய்யும் வேங்கைப்பொழிற்கண் வினையாடுவேம்; அவ்விடத்து நின்வரவறிய மயிலெழுப்புவாயாகவெனத் தோழி குறியிடங் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பனைவளர்கைம்மாப்படாத்தம்பலத்தரன்பாதம்விண்ணோர்
புனைவளர்சாரற்பொதியின்மலைப்பொலிசந்தணிந்து
கனைவளர்காவிகள்சூடிப்பைந்தோகைதுயில்பயிலுஞ்
சுனைவளர்வேங்கைகள்யாங்கணின்ருடுஞ்செழும்பொழிலே.

இரவுக்குறியிவ ணென்றுபாங்கி
யரவக்கழலவற் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். பனை வளர் கைம் மாப் படாத்து அம்பலத்து அரன்பாதம் - பனைபோலுநெடிய கையையுடைய மாவினார் யாகிய படாத்தையுடைய வம்பலத்தரன் பாதங்களை—விண்ணோர் புனைவளர் சாரல் பொதியின்மலை - விண்ணோர் பரவுதற்கிடமாகிய வளருஞ் சாரலையுடைய பொதியின்மலைக்கண்—பொலி சந்து அணிந்து - பொலியுஞ் சந்தனைச் சாந்தையணிந்து—சுனை வளர் காவிகள் சூடி - சுனைக்கண் வளருங்காவிகளைச் சூடி—யாங்கள் நின்று ஆடும் செழும்பொழில் - யாங்கணின்ருடும் வளவியபொழில்—பைந்தோகை துயில்பயிலும் சுனை வளர் வேங்கைகள் - பசிய மயில்கள் துயில்செய்யுங் கோடுவளரும் வேங்கைப்பொழில். எ - று.

என்றது சந்தனைச்சாந்தணிந்து சுனைக்காவிசூடி வேங்கைப் பொழிற்கண் நீவந்துநின்று நின்வரவறிய மயிலெழுப்புவாயாக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு அது. பபன் இரவுக்குறியிட முணர்த்துதல். (154)

இரவுக்குறியேற்பித்தல்.

இரவுக்குறியேற்பித்தலென்பது தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறித் தலைமகளுழைச்சென்று, அந்திக்காலத்தோரலவன் றன் பெடையோடு பயிலக்கண்டு ஒரு பெரியோன் வருத்தமிக்குச் சென்றான்; அதற்குப்பின் அவன் சேர்துயிலறிந்திலேனெனத் தோழி அவனதாற்றாமைக்கூறித் தலைமகளை யிரவுக்குறியேற்பியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மலவன்குரம்பையைமாற்றியம்மான்முதல்வானர்க்கப்பாற்
செலவன்பர்க்கோக்குஞ்சிவன்றில்லைக்கானலிற்சீர்ப்பெடையோ
டலவன்பயில்வதுகண்டஞ்சூர்ந்நயில்வேலூரவோன்
செலவந்திவாய்க்கண்டனென்னதாங்கொன்மன்சேர்துயிலே.

அரவக்கழலவ னுற்றனென
விரவுக்குறியேற்பித்தது.

இ - ள். மல வன் குரம்பையை மாற்றி - மலங்களை யுடைய வலிய யாக்கையாகிய குரம்பையைமாற்றி — மால் முதல் அவ்வானர்க்கு அப்பால் செலவு அன்பர்க்கு ஓக்கும் - மான்முதலாகிய அவ்வானவர்க்கப்பாற் செல்லுஞ் செலவை அன்பராயினார்க்கென் றோக்கிவைக்கும் — சிவன் தில்லைக் கானலில் - சிவனது தில்லையைச்சூழ்ந்த கானலிடத்து—சீர்ப்பெடையோடு அலவன் பயில்வதுகண்டு - நல்ல பெடையோ டலவன்பயின்று விளையாடுவதனைக்கண்டு—அஞர் கூர்ந்து - வருத்தமிக்கு—அயில் வேல் உரவோன் - அயில்வேலையுடைய வரவோன்—அந்திவாப்ச் செலக் கண்டனன் - அந்திப்பொழு தின்கட்செல்ல அவனைக்கண்டேன்—மன்சேர் துயில் என்ன தாங் கொல் - பின் அம்மன்னனது சேர்துயிலெத் தன்மைத் தாய்! அறியேன். எ - று.

அப்பாற்செலவு மான்முதலாயினார்க்கு மேலாகிய பதங்கள். அன்புருட் போகவேட்கையுடையார் அவற்றைப்பெற்றுப் போகந்தய்ப்பாராதலிற்செலவன்பர்க்கோக்குமென்றார். பெடையொடும்பயிலு மலவனைக்கண்டு முயிர்தாங்கிச் சென்றானுதலின் உரவோனென்றார். (155)

இரவரவுரைத்தல்.

இரவரவுரைத்தலென்பது அலவன்மேல்வைத் திரவுக்குறியேற்பித்து முகங்கொண்டு அதுவழியாக நின்று, வேட்கையிகவால் யானைகண்டுங்கச் சிங்கந்திரிபு மலைச்சரியிடத்து வரவேண்டிச் சொல்லாநின்றான்; இதற்கியாஞ் செய்வதென்னோவெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகனிரவரவு கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மோட்டங்கதிர்முலைப்பங்குடைத்தில்லைமுன்னோன்கழற்கே
கோட்டந்தருங்குருமுடிவெற்பன்மழைகுழுமி
நாட்டம்புதைத்தன்னநள்ளிருணுகநடுங்கச்சிங்கம்
வேட்டந்திரிசரிவாய்வருவான்சொல்லுமெல்லியலே.

குரவரு குழலிக்
கிரவரவுரைத்தது.

இ - ள். மெல்லியல் - மெல்லியலாய் — மோட்டு அம்கதிர் முலைப் பங்கு உடைத் தில்லை முன்னோன் கழற்கே - பெரிய வழகிய கதிர்முலையை யுடையதோர் கூற்றையுடைய தில்லைக்கணுளாகிய எல்லாப்பொருட்கு முன்னாயவனுடைய திருவடியொன்றற்குமே—கோட்டம் தரும் குருமுடி நம் வெற்பன் - வணங்குதலைச் செய்யும் குருமுடியையுடைய நம் வெற்பன்—மழை குழுமி நாட்டம் புதைத்தன்ன நள் இருள் - முகில்கள் திரளுதலான் நாட்டத்தைப் புதைத்தாற்போன் றிருக்குஞ் செறிந்த விருட்கண்—நாகம் நடுங்கச் சிங்கம் வேட்டம் திரி சரிவாய் - யானைகண்டுங்கச் சிங்கம் வேட்டம்

கிரியு மலைச்சரியிட்த்து—வருவான் சொல்லும் - வசவேண்டிச் சொல்லாநின்றான்; இனியென் செயத்தரும்? எ - று.

குரு - நிறம். முன்னோன்கழற்கல்லது பிறிதோரிடத்துந் தாழ்ந்துநில்லாப் பெரியோன் தாழ்ந்து வேண்டுவதனை மறுத்தலரிதென்பதுபோதா, முன்னோன்கழற்கே கோட்டக்தரு நங்குருமுடி வெற்பனென்றான். ஆற்றின்கண் வருமேதமறியினும் அவனது வேட்சையிகுதியா லென்னாலொன்றுங்கூறுவ தரிதாயிற்றென்பது போதா, நள்ளிரு னாகாடுங்கச்சிங்கம்பவேட்டந்திரி சரிவாயென்றான். குரவெனவும் இரவெனவும் ன்காரவகையாற் குறுகிநின்றது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச் சார்ந்த வினிவரல். பயன் தலைமகளை யிரவுக்குறி நேர்வித்தல். (156)

ஏதங்குறிமறுத்தல்.

ஏதங்குறி மறுத்தலென்பது தலைமகனிரவரவுகேட்ட தலைமகள் தனக்கவன்செய்த தலையளியுமுதவியு நினையாநின்ற வுள்ளத்தளாய், அரிதிரண்டுநின்றி யானேவேட்டஞ்செய்யும் வல்லிருட்கண் வள்ளலை வாவென்று சொல்லத்தகுமோவென ஏதங்குறி மறுத்துரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செழுங்கார்முழுவதிர்சிற்றம்பலத்துப்பெருந்திருமால்
கொழுங்கான்மலரிடக்கூத்தயர்வோன்கழலேத்தலர்போன்
முழங்காரரிமுரண்வாரணவேட்டைசெய்மொய்யிருள்வாய்
வழங்காவதின்வழங்கென்றுபோவின்றெம்வள்ளலையே.

இழுக்கம்பெரி திரவரினென
அழுக்கமெய்தி யரிவையுரைத்தது.

இ - ள். செழுங்கார் முழவு அதிர் சிற்றம்பலத்து - வளவிய கார்போலக் குடமுழாமுழங்குஞ் சிற்றம்பலத்தின் கண்ணே—பெருந் திருமால் கான் கொழு மலர் இட - பெரிய

திருமால் நறுநாற்றத்தையுடைய கொழுவிடைய மலரையிட்டுப்
 பாவ—கூத்து அயர்வோன் கழல் ஏத்தலர்போல் - கூத்தை
 லீரும்பிச் செய்வானுடைய கழல்களை யேத்தாதாரைப்போல்
 வருந்த—முழங்கு ஆர் அரி முான் வாரணவேட்டை செய்
 மொய் இருள்வாய் - முழங்காநின்ற கிட்டுதற்கரிதாகிய சீயம்
 முரணையுடைய வாரணவேட்டையைச் செய்யும் வல்லிருட்
 கண் — வழங்கா அதரின் வழங்கு எம் வள்ளலை இன்று
 என்றமோ - யாவரும் வழங்காத வழியிடத்து வழங்குவா
 யாகவென்று எம்முடைய வள்ளலை யின்று சொல்லுதுமோ!
 இவ்வாறு சொல்லுதற்குமோ! எ - று.

ஏத்தலரை யானைக்குவமையாகவுரைக்க. ஏத்தலர்போல்
 வழங்கென்றுமோவென்று கூட்டியுரைப்பாருமுள். முழங்
 காரரி டென்பதற்கு முழங்குதலார்ந்த வரியென்பாருமுள்.
 தனக்கவன்செய்த தலையளியுமுதவிய நினையாநின்ற வள்ளத்த
 ளாகலின், வள்ளலென்றான். மைந்தனையென்பது பாடமா
 யின், ஆண்மைத்தன்மை தோன்ற நின்றதாக வுரைப்பாரு
 முள். ஆற்றினேதமுணர்ந்து மறுத்தாள் அவருழை யாங்
 சேறொழிந்து அவரை வரச்சொல்லக் கடவேமோ வென்ற
 வாறு. அலங்காரம் எதிர்காலக் கூற்றிடத்துக் காரியத்தின்
 கண்வந்த இரங்கல்விலக்கு, உபாயவிலக்கு. மெய்ப்பாடு
 அச்சம். பயன் இரவுக்குறிமறுத்தல்.

(157)

குறைநேர்தல்.

குறைநேர்தலென்பது ஏதங்கூறிமறுத்த தலைமகள், அண
 னைஞானிய நிலைமையேட்டு, யான்புனலிடைவீழ்ந்து கெட்புக
 என்னுயிர் தந்த பெரியோர்க்குச் சிறியேன் சொல்லுவதறியே
 னென உடம்பட்டு நேராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஒங்குமொருவிடமுண்டம்பலத்தும்பருய்யவன்று
 தாங்குமொருவன்றவரைவாய்த்தழங்கும்மருவி

வீங்குஞ்சுனைப்புனல்வீழ்ந்தன்றழங்கப்பிடித்தெடுத்து
வாங்குமவர்க்குறியேன்சிறியேன்சொல்லும்வாசகமே.

அலைவேலண்ண னிலைமைகேட்டுக்
கொலைவேற்கண்ணி குறைநயந்தது.

இ --ள். ஒங்கும் ஒரு வீடம் உண்டு - உலகமுழுதை
யுஞ் சுடும்வண்ணம் மேன்மேலும் வளராநின்றதோர் விடத்
தைத் தானுண்டு—உம்பர் உய்ய அன்று தாங்கும் அம்பலத்து
ஒருவன் தடவரைவாய் - உம்பரெல்லாமுய்ய அன்றுதாங்கு
மம்பலத்தொருவனது பெரியவரையிடத்து — தழங்கும்
அருவி வீங்கும் சுனைப்புனல் - ஒலியாநின்ற வருவியாற்
பெருகுசின்ற சுனைப்புனற்கண்—அன்று வீழ்ந்து அழங்கப்
பிடித்தெடுத்து வாங்குமவர்க்கு - அன்றி பான்விழுந்து
கெட்புகப் பற்றியெடுத்துக் கரைக்கணுய்த்த பெரியோ
ருக்கு—சிறியேன் சொல்லும் வாசகம் அறியேன் - சிறியே
னாகிய யான் சொல்லுவதோர் மாற்றமறியேன். எ - று.

ஒரு நஞ்சென்பதற்கு ஒப்பில்லாத நஞ்செனிணுமமை
யும். தடவரைவாய்வீழ்ந்தழங்கவென வியையும். சுனையென்
றியைப்பிணு மமையும். சுனைப்புனல்வாய்வீழ்ந்தழங்க வன்று
தாமே வந்தெடுத் துய்சித்தாற்போல வழங்காதவதரிற் றும்
வருதலான் எனக்கு வருமிடுக்கணையுந் தாமே நீக்கினல்லது
பானறிவதொன்றில்லை யென்னுங் கருத்தால், சுனைப்புனல்
வீழ்ந்தன்றழங்கப் பிடித்தெடுத்து வாங்குமவர்க்கென்றான்;
ஆற்றின்கணைத நினைந்திரவுக்குறி மறுத்த தலைமகள் அவன்
செய்த யுதவிரினைந்து பின்னுடம்பட்டாளாதல் பொருந்
தாமை யறிந்துகொள்க. இக்கருத்தேபற்றி யுதவிரினைந்து
குறைநயந்ததென்னுது அவனதாற்றமை நிலைமைகேட்டுக்
குறைநயந்ததென்றார். அவன் செய்த பேருதவி சொல்லுகை

யால் அவன்செய்த வுதவிக்குக் கைம்மாறவது நானை
 னுழைச் சேறலையென்றடம்பாடாயிற்று. பிறவிக்குட்டத்
 தியான் விழுந்து கெட்புகத் தாமேவந்து பிடித்தெடுத்து
 அதனினின்றும் வாங்கிய பேருதவியார்க்குச் சிறியேனைய
 யான் சொல்வதறியேனென்று வேறு மொருபொரு டோன்
 றியவாறு கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் இர
 வுக்குறிநீர்தல். (158)

குறைநேர்ந்தமைகூறல்.

குறைநேர்ந்தமை கூறலென்பது தலைமகளைக் குறைநயம்
 பித்துத் தலைமகனுழைச்சென்று, இற்றையாமத்தெல்லாம் நின்
 னருண்மே னிற்கவேண்டித் துன்பமுற்றேன்; நீ கருதியது உ
 முடிந்ததெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவள்குறை நேர்ந்தமை
 கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஏனற்பசங்கதிரென்றுழ்க்கழியவெழிவியுன்னிக்
 கானக்குறவர்கள்கம்பலைசெய்யும்வம்பார்சிலம்பா
 யானிற்றையாமத்துநின்னருண்மேநிற்கலுற்றுச்சென்றேன்
 நேனக்கொன்றையன்றில்லையுருர்செல்லுஞ்செல்லல்களே.

குறைநயந்தன னெறிசுழலியென
 எறிவேலண்ணற் கரியவுரைத்தது.

இ - ள். ஏனற் பசங்கதிர் என்றாழ்க்கு அழிய -
 தினையினது பசியகதிர் கோடையாலழிய—எழிவி உன்னி -
 அஃதழியாமன் மழைபெறக் கருதி—கானக் குறவர்கள்
 கம்பலை செய்யும் வம்பு ஆர் சிலம்பா - கானத்துவாழங் குற
 வர்கள் தெய்வத்திற்குப் பஸிகொடுத் தாரவாரிக்கும் வம்
 பார்ந்த சிலம்பையுடையாய்—இற்றை யாமத்து யான் நின்
 அருண்மேல் நிற்கல் உற்று - இற்றை யிரவின்கண் யான்
 தின்னேவன்மே னிற்கவேண்டி—தேன் நக்க கொன்றையன்
 தில்லை உரூர் செல்லும் செல்லல்கள் சென்றேன் - தேனேடு

மலர்ந்த கொன்றையை யுடையானது தில்லையைப் பொருந்
தாதாரடையுந் துன்பத்தை யடைந்தேன்; நீ கருதியது உ
முடிந்தது. எ - று.

வம்பு காலமல்லாதகாலத்து மழை. யாமமுடிமென்பது
பாடமாயிற் பகலேயன்றி யிரவுமெனவுரைக்க. யாமமு நின்
னருளே என்பது உம் பாடம். கானக்குரவர்கள் தமக்குண
வாகிய தினைக்கதிர் கோடையாழியத் தெய்வத்தைப்பரவி
மழைபெய்விக்க முயல்கின்றாற்போல, நினக்குத் துப்பாகிய
இவணலம், அலர் முதலாயினவற்றாற் றொலையும்வழி அது
தொலையாமன் முபன்று பாதுகாப்பாயென உள்ளுறையா
மாறு காண்க. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகற்குக்
குறைநயந்தமை யுணர்த்துதல். (159)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

வரவுணர்ந்துரைத்தலென்பது தலைமகனுக்குக் குறைநயப்
புக்கூறிய தோழி, யாம் வினையாடாநின்ற பொழிவிடத்து வேங்
கைமேலுண்டாகிய மயிலினமின்புற்றுத் துயில்பெயராநின்றன;
இதற்குக் காரணமென்றோவென அவன்வரவறிந்து கூறு
கின்றல். அதற்குச்செய்யுள்--

முன்னுமொருவரிநம்பொழின்புன்றற்குமுற்றியிற்றும்
பின்னுமொருவரிநிற்பலத்தார்தரும்பேரருள்போற்
றுன்னுமொரின்பமென்றோகைதந்தோகைக்குச்சொல்லுவபோன்
மன்னுமரவத்தவாய்த்துயில்பேருமயிலினமே.

வளமயிலெடுப்ப விளமயிற்பாங்கி
செருவேலண்ணல் வரவுரைத்தது.

இ - ள். இரும் பொழில் மூன்றற்கு முன்னும் ஒருவர்-
பெரிய வுலகங்கண் மூன்று முளவாதற்குமுன்னுந் தாமொரு
வருமே யாகியுள்ளார்—முற்றும் இற்றால் பின்னும் ஒருவர் -

அவ்வலகமுழுது மாய்ந்தாற் பின்னுந் தாமொருவருமே யாகி யுள்ளார் — சிற்றம்பலத்தார் - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணார் — தரும் பேரருள் போல் - அவர் தரும் பெரிய வருள்போல— ஒரு இன்பம் துன்னும் என்று தம் தோகைக்கு ஓகை சொல்லுவபோல் - இவ்வில்லின்கண் ஓரின்பம்வந்து பொருந்து மென்று தம்முடைய தோகைகட் கோகைசொல்லுவன போல—மன்னும் அரவத்தவாய் மயில் இனம் துயில்பேரும் - இடைவிடாது நிகழு மாரவாரத்தைபுடையவாய் மயிலினத் துயில்பெயராநின்றன; இஃதென்னே! எ - று.

சிற்றம்பலத்தா ரென்பதற்கு, உலகங்களுளவாய்ச் செல்லுங்காலத்துச் சிற்றம்பலத்தின் கண்ணாரென்றுரைப்பினு மமையும். தன்றோகைக்கென்பது பாடமாயிற் பன்மை யொருமை மயக்கமாகக் கொள்க. ஒருகால் வெருவித் தாமே துயிலெழுந்துணையன்று; இஃதவன் செய்த குறியென்பது போதா, மன்னுமரவத்தவா பென்றான். மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகன் வரவுணர்த்துதல். (160)

தாய்துயிலறிதல்.

தாய்துயிலறிதலென்பது தலைமகன் வரவுணர்ந்து தலைவியைக் கொண்டசெல்லக் கருதாநின்றதோழி, யாம் விளையாடாநின்ற பொழிலிடத்து ஒரு யானை நின்று ஊசலைத்தள்ளாநின்றது; அதற்கியாஞ் செய்வதென்னேவெனத் தாயது துயிலறியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கூடாரணொரிக்கூடக்கொடுஞ்சிலைகொண்டவண்டன்
சேடார்மதின்மல்லற்றில்லையன்னாய்சிறுகட்பெருவெண்
கோடார்கிரகுமாமணியூசலைக்கோப்பழித்துத்
தோடார்மதுமலர்நாகத்தைநாக்குநஞ்சும்பொழிற்கே.

ஊசன்மியைசைவைத் தொள்ளமளியிற்
ரூயதுதுயி ருனறிந்தது.

இ - ள். கூடார் அரண் எரி கூட - கூடாதாருடைய
 வரண்களையெரி சென்றுகூட—கொடும்சிலை கொண்ட அண்
 டன் சேடு ஆர் மதில் மல்லல் தில்லை அன்னாய் - வளைந்த சிலை
 யைக் கைக்கொண்ட அண்டனது பெருமையார்ந்த மதிலையும்
 வளத்தையுமுடைய தில்லையையொப்பாய்—சிறுகண் பெரு
 வெண் கோடு ஆர் கரி - சிறிய கண்ணையுடைய பெரிய வெண்
 கோடு நிரம்பிய யானை—நம் சூழ்பொழிற்கு - நமது சூழ்
 பொழிற்கண்—குரு மா மணி ஊசலைக் கோப்பு அழித்து -
 நிறத்தையுடைய வுயர்ந்த மணிகளாற் செய்யப்பட்ட லூசலைச்
 சீரழித்து—தோடு ஆர் மதுமலர் நாகத்தை நூக்கும் - இந்
 தூர்ந்த மதுமலர்களையுடைய அவ்லூசலைத்தொடுத்த நாக
 மரத்தை நூக்காநின்றது; இதற்கென்செய்வே?

சூழ்பொழிற்கென்னு நான் ஃனுருபு ஏழாவதன் பொருட்
 கண் வந்தது. சூழ்பொழிலே யென்பதூஉம்பாடம். இவ்வாறு
 கூறவும் வாளாகிடப்பிற் ருய்துயின்றொன்றறிதல் பயன்.
 அலங்காரம் பரியாயம். மெய்ப்பாடு அது. பயன் இடையீடா
 ராய்தல்.

(161)

துயிலெடுத்துச்சேறல்.

துயிலெடுத்துச் சேறலென்பது தாய்துயிலறிந்ததோழி,
 குவளைப்பூக்கண் மலரானின்றன; அவை நின்கண்ணை யொக்கு
 மாயிற் காண்பாயாகவெனத் துயிலெடுத்துச் செல்லாநின்றல்.
 அதற்குச்செய்யுள்—

விண்ணுக்குமேல்வியன்பாதலக்கீழ்விநீருடுத்த
 மண்ணுக்குநாப்பணயத்துதென்றில்லைநின் றேன்மிடற்றின்
 வண்ணக்குவளைமலர்கின்றனசினவான்மிளிர்நின்
 கண்ணுக்குமேற்கண்டுகாண்வண்டுவாழங்கருங்குமுழை.

தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவண்
 மெல்லியற்குச் சொல்லியது.

இ - ள். வண்டு வாழும் கருங்குழல் - வண்டிகள் வாழும் கரிய குழலையுடையாய் - விண்ணுக்கு மேல் - எல்லாப் பொருட்கு மேலாகிய விண்ணுக்கு மேலாயவன்—விபன்பாதலக் கீழ் - எல்லாப் பொருட்குக் கீழாகிய அகன்ற பாதாலத்திற்குங் கீழாயவன்—விரிநீர் உடுத்த மண்ணுக்கு நாப்பண் - நடுவாகிய கடலையடுத்த மண்ணிற்கு நடுவாயவன்—நயந்து தென் தில்லை நின்றோன் - விரும்பித் தென்றில்லைக்கணினின்றோன்—மிடற்றின் வண்ணக் குவளை மலர்கின்றன - அவனது மிடற்றின் வண்ணத்தையுடைய குவளைப்பூக்கண் மலர்கின்றவை—சின வாள் மிளிர் நின் கண் ஒக்குமேல்கண்டுகாண் - சினவாண் மிளிர்மாறுபோல மிளிருநின் கண்களையொக்குமாயிற் காண்பாயாக. எ - று.

பாதாலம் பாதலமெனக் குறுகிநின்றது. மண்ணினுள்ளுமுளாதலின், மண்ணுக்கு நாப்படுணென்றார். மண்முழுதுக்கு மிடைத் தில்லையை நயந்து அதன்கணினின்றோனென் றுரைப்பாருமுளார். சினவாண்மிளிர் நின்கண்ணெனக்குமேலென்புழி ஒத்தபண்பு வேறுபட்டமையான் உவமைக் குவமையன் றென்க. கண்டுகாணென்பதொருசொல். ஆய்தருபவள்-புறத்துக்கொடுபோ முபாயமாராய்பவள். மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்தல் அலங்காரம் புக முவமை.

(162)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்து நீங்கலென்பது துயிலெடுத்துக்கொண்டு சென்று அக்குறியிடத்து நிறுத்தி, இவை நின்கண்கள் வென்ற குவளைமலர்; இவற்றைக் காண்பாயாக; யானின் குழற்குச் சந்தனத்தழை கொய்யாநின்றேனெனத் தான் சிறிதகலாநின்றல் அதற்குச் செய்யுள்—

நந்தீவரமென்னுநாரணனாண்மலர்க்கண்ணிற்கெஃகந்
 நந்தீவரன்புலியூரையாய்தடங்கடந்த
 விந்தீவரமிவைகானின்னிருள்சேர்குழற்கெழில்சேர்
 சந்தீவரமுறியும்வெறிவியந்தருவனே.

மைத்தடங்கண்ணியை யுய்த்திடத்தொருபா
 னீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். நந்தீ வரம் என்னும் நாரணன் நாள் மலர்க்
 கண்ணிற்கு - கண்ணையிடந்திட்டு நந்தீ வரந்தரவேண்டு
 மென்னு நாரணனது அந்நாண்மலர்போலுங் கண்ணிற்கு—
 எஃகம் தந்து ஈ வரன் புலியூர் அனையாய் - ஓரெஃகத்தைப்
 படைத்துக் கொடுத்த தலைவனது புலியூரையொப்பாய்—
 இவை தடங் கண் கடந்த இந்தீவரம் - இவை நின்றபெரிய
 கண்கள் கடந்த நீலங்கள்—காண் - இவற்றைக் காண்பா
 யாக—நின் இருள் சேர் குழற்கு - நினது கருமை சேர்ந்த
 குழற்கு—சந்து ஈ எழில் சேர் வர முறியும் வெறிவீயும்
 தருவன்-சந்தனமரந்தரும் எழில்சேர்ந்த நல்ல முறிகளையும்
 நறநாற்றத்தையுடைய மலர்களையும் யான் கொணர்ந்து தரு
 வேன்; நீ நிலப்பூக்களையும் கண்டு ஈண்டுநிற்பாயாக. எ - று.

நந்தியென்பது ஒரு திருநாமம். அனையாயுடைய தடங்
 கண்களென்றுரைப்பாருமுளர். இந்தீவரமிவை காணென்
 பதற்கு நின்கண்களாவென்ற இந்தீவரமாவன விவைகாணென்
 றுரைப்பினுமமையும். இது குறிப்பெச்சம். உய்த்திடத்து -
 இடத்துய்த்து. மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகளைக் குறி
 யிடத்து நிறீஇநீங்குதல். (163)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

தளர்வகன்றிரைத்தலென்பது தோழி குறியிடைநிறுத்தி
 ிங்காநிற்ப, தலைமகனெதிர்ப்பட்டு, றும்முடைய கமலக்கோயில்

கதிரவன் வருவதன்முன் நீரே திறந்துகொண்டோ போந்தது? இப்பொழிவிடைவந்து நயந்ததென்னோவெனத் தலைமகளைப் பெரும்பான்மைகூறித் தன்றளர்வு நீங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

காமரைவென்றகண்ணோன்றில்லைப்பல்கதிரோனடைத்த
தாமரையில்லினிதழ்க்கதவந்திறந்தோதமியே
பாமரைமேகலைபற்றிச்சிலம்பொதுக்கிப்பையவே
நாமரையாமத்தென்னோவந்துவைகிறயந்ததுவே.

வடுவகிரனைய வரிடுங்கண்ணியைத்
தவெரியன்பொடு தளர்வகன்றுரைத்தது.

இ - ள். காமரை வென்ற கண்ணோன் தில்லை - நிறையழிக்கவந்த காமனை வென்ற கண்ணையுடையவனது தில்லைக் கண்—பல்கதிரோன் அடைத்த தாமரை இல்லின் - பல்கதிரோனாகிய வாயிலோன் அடைத்துவைத்த தாமரையாகிய தும்மில்லின்கண்—இதழ்க் கதவம் திறந்தோ - இதழாகிய கதவத்தை அவ்வாயிலோன் வருவதன்முன் நீரே திறந்து கொண்டோ போந்தது? இதுகிடக்க—பாம் அரை மேகலை பற்றி - பார்தவரையின்மேகலையை யொலிபாமற்பிடித்து—சிலம்பு ஒதுக்கி - சிலம்புகளை மேலேறக் கடுக்கி—தமியே பைய அரையாமத்து நாம்வந்து வைகி நயந்தது என்னோ - தனியே பைய அரையாமத்தின்கண் நாம் ஈண்டுவந்து தங்கி விரும்பியதென்னோ? இதனைக்கூறுவீராயின். எ - று.

காமரென்னும் ரகரவீறு இழிவின்கண் வந்தது. தில்லைத் தாமரையெனவியையும். கதவந் திறந்தோவென்னு மோகாரத்தை அரைசிலைபாக்கி யுரைப்பாருமுளர். பாவுமென்னு மீற்றுநிசை உகரம் மெய்யொடுங்கெட்டுக் காலமயக்கமாய் சின்றது. எல்லாரானுந் திருமகணபக்கப்படினல்லது திரு

மகடன்னு னபக்கப்படுவ தொன்றில்லையென்னுங் கருத்தான்,
 நாம் நயந்ததென்னோவென்றான். நாமென்னு முன்னிலை யுளப்
 பாட்டுத்தன்மை உயர்வுதோன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது.
 தடு - தடுத்தல் அரியன்பு பரியரைபோலப் பண்புத்
 தொகையாய் நின்றது. தடையருமன்பென்று பாடமோது
 வாருமுளர். கண்ணியை யுரைத்தெனவிபையும். மெய்ப்
 பாடு உவகை. பயன் தலைமகளைக்கண்டு தோன்றிய வுவகை
 பைப் பரிக்கலாற்றாத தலைமகளுற்றுதல்; தலைமகளை மகிழ்
 வித்தலுமாம். (164)

மருங்கணைதல்.

மருங்கணைதலென்பது பெரும்பான்மை கூறக்கேட்ட தலை
 மகள் பெருநாணிள்ளாதலிற் றன்முன்னிற்கலாது நாணித் தலை
 யிறைஞ்சி வருந்தாநிற்ப, சென்று சார்தலாகாமையிற் றனதா
 தரவுமிகவால் அவ்வருத்தந்தணிப்பான்போன்று; முலையொடு
 முனிந்து, அவளிற்றுமருங்குறுங்கிச் சென்றணையாநிற்தல். அதற்
 குச்செய்யுள்—

அகிலின்புகைவிம்மியாய்மலர்வேய்ந்தஞ்சனமெழுதத்
 தகிலுந்தனிவடம்பூட்டத்தகாள்சங்கரன்புலியூ
 ரிகலுமவரிற்றளருமித்தேம்பவிடைஞெய்யப்
 புகிலுமிகவிங்ஙனேயிறுமாக்கும்புணர்முலையே.

அன்புமிகுதியி னளவளாயவளைப்
 பொன்புனைவேலோன் புகழ்ந்துரைத்தது.

இ - ள். அகிலின் புகை விம்மி ஆய் மலர் வேய்ந்தது -
 குழற்கணகிற்புகைவிம்ம ஆராயப்பட்ட மலர்களை வேய்ந்து—
 அஞ்சனம் எழுதத் தகிலும் - கண்மலர்க் கஞ்சனமெழுதத்
 தகுவளாயினும்—தனிவடம் பூட்டத் தகாள் - ஒருதனி
 வடத்தைப் பூட்டத் தகுவாளல்லள்—சங்கரன் புலியூர்
 இகலும் அவரின் - அதனைப் பூட்டுதலேயன்றி, சங்கரனது.

புலியூரின் பெருமையை யுணராது அதனோடு மாறுபடுவாரைப் போல—தளரும் இத்தேம்பல் இடை ஞெயிப்பப் புகிலும் - தளராநின்ற இத்தேய்தலை யுடைய இடை ஞெரிந்தொடியப் புகிலும்—புணர்முலை இங்ஙனே மிக இறுமாக்கும் - அதனை யுணராது இப்புணர்ந்த முலைகள் இவ்வண்ணமே மிகவும் விம்மாநின்றன; இஃ தென்னாய்முடியும்? எ - று.

தேம்பலிடை இருபெயர்ப்பண்புத் தொகைபெனிணு மமையும். ஆய்மலராய்ந்தென்பது பாடமாயின், ஆராய்ந்து சூட்டிபெனச் சூட்டுகலை ஆற்றலான் வருயித்துரைக்க. புகலு மென்பது பாடமாயிற் புருகலுமெனவுரைக்க. பிறபாட மோதுவாருமுளர். அளவளாபென்பது மிதுகிக்கணிரட் டித்து வந்தது. அளாபென்பதனைச் செய்தென்னும் பொருட்டாக்கி அளவுதலைச் செய்தென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகளைச்சார்தல். (165)

முகங்கண்டுமகிழ்தல்.

முகங்கண்டு மகிழ்தலென்பது மருங்கணைவிறுதிக்கட்டலை மகளது முகமகிழ்ச்சிகண்டு, இவளும் யானும் மலருமதியு மெனத் தலைமகன்றன்னயப்புணர்த்தி மகிழாரிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அழுந்தேனரகத்தியானென்றிநுப்பவந்தாண்டுகொண்ட
செழுந்தேன்றிகழ்பொழிற்றில்லைப்புறவிற்செறுவகத்த
கொழுந்தேன்மலர்வாய்க்குமுதமிவன்யான்குருஉச்சுடர்கொண்
டெழுந்தாங்குதமலர்த்தும்முயர்வானத்திளமதியே.

முகையவிழ்குமுலி முகமகிகண்டு
திகழ்வேலண்ணன் மகிழ்வுற்றது.

இ - ள். யான் நரகத்து அழுந்தேன் என்று இருப்ப - யானினிரகத்திற் புக்கழுந்தேனென்று செம்மாந்திருக்கும்

வண்ணம்—வந்து ஆண்டு கொண்ட செழுந்தேன் திகழ் பொழில் தில்லைப் புறவில் - தானேவந் தாண்டுகொண்ட செழுந்தேன் போல்வானது விளங்கும் பொழிலையுடைய தில்லையைச்சூழ்ந்த இளங்காட்டில்—செறுவகத்த கொழுந்தேன் மலர் வாய்க் குமுதம் இவள் - செய்யின் கண்ணவாகிய கொழுநியதேனையும் மலரநின்ற வாயையுமுடைய குமுத மலர் இவள்—யான் குருஉச் சடர் கொண்டு எழுந்து ஆங்கது மலர்த்தும் உயர் வானத்து இளமதி - யான் நிறத்தையடைய நிலாவைக்கொண்டெழுந்து அக்குமுதத்தை மலர்த்தும் உயர்ந்த வானத்தின்கட் டிகழும் முதிராமதி. எ - று.

நரகமென்றது ஈண்டுப்பிறவியை; வீடுபேற்றின்பத் தோடுசார்த்த நரகமுஞ் சுவர்க்கமுமொருநிகரனவாகவின், நரகமென்றார். ஆண்டுகொண்டானென்பது பாடமாயிற் செழுந்தேனைப்பொழிவின்மேலேற்றுக். செறு நீர்நிலையுமாம். வாய் - முகம். மலர்வாய்க் குமுதமென்றது கிண்கிணியாய்க் கொள்ளு நிலைமையை. அதனாலிவளதுபருவம் விளங்கும். குருஉச்சடர்கொண்டு மலர்த்துமெனக் கூட்டுக் குருஉச் சடரான் மலர்த்துமென் றுரைப்பினுமமையும். அதனால், தலைப்பெய்தமையானன்றிக் கண்டதுணையானவண்மகிழ் தலைக் கூறினும். இவ்வீன்பம் வழிமுறைபாற் பெருகு மென்பது போதர, இளமதியென்றான். மெய்ப்பாடு அது. பயன் நயப்புணர்த்துதல். (166)

பள்ளியிடத்துய்த்தல்.

பள்ளியிடத்துய்த்தவென்பது மலர்மதிமேல்வைத்துக் கூறிய மகிழ்வுற்றுப் பிரியலுருகின்றவன், இப்பொழிலிடையினித் தனியே நின்று நீலப்பூக்களைக் கொய்யாது, சின்னரியதோழியோடு ஆயத்திடைச்சென்று துயில்பயில்வாயெனத் தலைமகளைப் பள்ளியிடத்துச் செலுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுரும்புறுநீலங்கொய்யற்றமிந்நுதுயில்பயின்மோ
வரும்பெறந்ரோழியொடாயத்துநாப்பணமரரொன்னு
சீரும்புறுமாமதில்பொன்விஞ்சிவெள்ளிப்புரிசையன்றோர்
துரும்புறச்செற்றகொற்றத்தெம்பிரான்றில்லைச்சூழ்பொழிற்கே.

பிரிவதுசுருதிய பெருவரைநாட

வெள்ளிழைப்பாங்கியொடு பள்ளிகொள்கென்றது.

இ - ள். அமரர் ஒன்றார் இறம்பு உறு மா மதில்
பொன் இஞ்சிவெள்ளிப் புரிசை - அமரர்க்குப் பகைவரா
யினொருடைய இரும்புபொருந்திய பெரிய மதிலையுடையவூரும்
பொன்னிஞ்சியையுடையவூரும் வெள்ளிப்புரிசையையுடைய
வூரும்—அன்று ஓர் துரும்பு உறச் செற்ற கொற்றத்து எம்
பிரான் தில்லைச் சூழ் பொழிற்கு - அன்று ஒரு துரும்பின்தன்
மையையுற எரித்த வெற்றியையுடைய வெம்பிரானது
தில்லைக்கட் சூழ்ந்த பொழிவிடத்து—தமிழின்று - தனியே
நின்று—சுரும்பு உறு நீலம் கொய்யல் - சுரும்பு பொருந்து
நீலப்பூக்களைக் கொய்யாதொழி—அரும் பெறல் தோழி
யொடு ஆயத்து நாப்பண் துயில் பயில் - அரிய பெறுதலை
யுடைய நின்றோழியொடு ஆயத்தினிடைத் துயிலைப்பயில்
வாயாந். எ - று.

மோ அசை. சுரும்புறுநீலம் மேலாற்சுரும்புவந்து
பொருந்து நீலமலர்; எதிர்காலகினை; “மென்னையாய்
மறியேபறியேல்” * என்றதுபோலக்கொள்க. சூழ்பொழில்
தில்லையைச்சூழ்ந்த பொழில். பொழிற்கென்பது வேற்று
மையக்கம். பொழிலையென்பதுஉட்பாடம். மெய்ப்பாடு
பெருயிதம். பயன் புறத்தாரறிபாமைப்பிரிதல். (167)

* திருக்கோவையார். 125.

வரவுவிலக்கல்.

வரவுவிலக்கலென்பது தோழி தலைமகளைப் பள்ளியிடத்துச் சேர்த்திச்சென்று, இக்கல்லதர் இவள் காரணமாக கினக்கெளி தாயிற்று; ஆயினும் இனியிவ்வாறொழுகற் பாலையல்லையென வரைவுபயப்பக்கூறித் தலைமகளை வரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நற்பகற்சோமனொரிதருநாட்டத்தன்றில்லையன்ன
 விற்பகைத்தோங்கும்புருவத்திவளின்மெய்யேயெளிதே
 வெற்பகச்சோலையின்வேய்வளர்தீச்சென்றுவிண்ணினின்று
 கற்பகச்சோலைகதுவுங்கனொடவிக்கல்லதரே.

தெய்வமன்னுளைத் திருந்தமளிசேர்த்தி
 மைவரைநாடனை வரவுவிலக்கியது.

இ - ள். வெற்பகச் சோலையின் வேய்வளர்தீ - வெற்பிடத்துச் சோலையின்கணுண்டாகிய வேய்க்கட்பிறந்து வளருந்தீ—விண்ணின் நின்ற கற்பகச் சோலை சென்று கதுவும் கல் நாட - விண்ணின்கணின்ற கற்பகச் சோலையைச் சென்று பற்று மலை நாடனே—இக் கல் அதர் - இக்கல்லை யுடைய சிறுநெறி—நல்பகல் சோமன் எரிதரு நாட்டத்தின் தில்லை ஆன்ன - நல்ல ஞாயிறுந் திங்களுந் தீயு முண்டாகிய முன்று நாட்டத்தையுமுடையவனது தில்லையைப்பொக்கும்—வில்பகைத்து ஒங்கும்புருவத்து இவளின் - வில்லைப் பகைத்து அதனின்மிகும் புருவத்தையுடைய இவள் காரணமாக—மெய்யே எனிது - மெய்யாக வெளிதாயிற்று; ஆயினும், இனிதீ வரற்பாலையல்லை. எ - று.

செவ்வெண்ணின்றொகை விகாரவகையாற் றொக்குநின்றது. உம்மைத்தொகை யெனினுமமையும். தில்லைபன்னவ்வென விபையும். இவளின்மெய்யே யெளிதேயென்பதற்கு

இவள் காரணமாக வெளிதாமோ எளிதன்றென வெதிர்மறையாக்கி யுரைப்பினுமமையும். வேயிற் பிறந்ததீ ஆண்டடங்காது சென்று தேவருலகத்தினின்ற கற்பகச்சோலையைக் கதுவினாற்போல, நின்வரவினால் அயலாரிடத்துப் பிறந்த அலர்பெருகி நின்னூருமறியப் பார்த்து நின்பெருமையைச் சிதைக்குமென உள்ளுறைவகையான் அலரறிவுறுத்தவாறு கண்டுகொள்க. இவனுக்குப் பெருமையாவது இவன் வழியிற் பிதிர்கள் கொண்டாட்டம். சிதைத்தலாவது இகலோக பரலோக மிரண்டையுஞ் சிதைத்தல். மூங்கிலிற் பிறந்ததீத் தன்னையுஞ்சுட்டுத் தன்னுடைய சுற்றத்தையுஞ் சுட்டுக் கற்பகச்சோலையைக் கதுவினாற்போல வென்க. நற்பகற்சோமன் விகாரவகையான் வலிந்துநின்றது. மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் வரவுவிலக்கி வரைவுகடாதல். (168)

ஆற்றா துரைத்தல்.

ஆற்றா துரைத்தலென்பது வரைவுகடாவி வரவுவிலக்கின தோழிக்கு வரைவுடம்படாது, பின்னுங் களவொழுக்கம் வேண்டி, யான் முன்செய்த தவப்பயனால் எனக்கெய்தலாம். வண்ணந் திருமகளிவ்வாறு கொடிச்சியா யிருந்தாளெனக் கருதியே என தின்னுயிர் நிற்பது; இத்தன்மைவாளை யான்வரையுந் துணையெளியளாக நீ கூறுகின்றதென்னெனத் தலைமகன் றணதாற்றாமையேதோன்றக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பைவாயவரையம்பலத்தெம்பரன்பைங்கயிலைச்
செவ்வாய்க்கருங்கட்பெரும்பணத்தோட்சிற்றிடைக்கொடியை
மொய்வார்கமலத்துமுற்றியையின்றென்முன்னைத்தவத்தா
வீவ்வாறிருக்குமென்றேநிற்பதென்றுமென்னினுயிரே.

வரைவுகடாய வாணுதற்றேழிக்
கருவரைநாட னுற்றா துரைத்தது.

இ - ள். பைவாய் அரவு அரை - படத்தையும் பெரிய வாயையுமுடைய அரவையணிந்த வரையையுடைய—அம்பலத்து எம்பரன் பைங் கயிலை - அம்பலத்தின்கணுளாகிய எம்முடைய பானது சோலையாற் பசிய கைலைக்கணுளாகிய—செவ்வாய்க் கருங்கண் பெரும்பனைத் தோள் சிற்றிடைக் கொடியை - செய்யவாயையுங் கரியகண்ணையும் பெரிய பனைபோலுந் தோள்களையுஞ் சிறியவிடையையுமுடைய கொடிபோல்வானை—மொய் வார் கமலத்து முற்றிழை - பெரியதாகிய தாளானெடிய கமலத்துவாழந் திருமகளாகிய முற்றிழை—முன்னை என் தவத்தால் - முற்பிறப்பின்கணுண்டாகிய எனது தவப்பயனால்—இன்று இவ்வாறு இருக்கும் என்றே - எனக்கெய்தலாம்வண்ணம் இன்றிவ்வாறு கொடிச்சியா யிருக்குமென்று கருதியே—என் இன் உயிர் என்றும் நிற்பது - என்னின்னாயிர் என்றும் நிற்பது; இத்தன்மையானை யான்வரையுந் துணையெளியளாக நீ கூறுகின்ற தென்! எ - று.

எம்பரனென்பதற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. * கைலைக் கொடியெனவியையும். கொடியையென்னு மிரண்டாவது என்று கருதியென வெஞ்சிநின்ற வினையொடு முடியும். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் வரைவுடம்படாமை. (169)

இரக்கங்கூறிவரைவுகடாதல்.

இரக்கங்கூறி வரைவுகடாதலென்பது களவுவிரும்பி வரைவுடம்படாத தலைமகனுக்கு, நீ செல்லுநெறிக்கண் நினக்கிடையுறுண்டாமென்னு மச்சத்தால் அவளமுதிரங்கா நின்றாளென்று, நீ சென்றமையறிய நின்குறி காட்டுவாயெனத் தலைமகள திரக்கங்கூறி வரைவுகடாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

* திருக்கோவையார், 99.

பைவாயரவுமறியுமழுவும்பயின்மலர்க்கை
மொய்வார்சடைமுடிமுன்னவன்றில்லையின்முன்னினக்காற்
செவ்வாய்கருவயிர்ச்சேர்த்திச்சிறியாள்பெருமலர்க்கண்
மைவார்குவளைவிடுமன்னநீன்முத்தமலைகளே.

அதிர்கழலவ னகன்றவழி
யெதிர்வதறியா திரங்கியுரைத்தது.

இ - ள். மன்ன - மன்னனே—இச் சிறியாள் பெரு
மலர்க் கண் மை வார் குவளை - நீ செல்லுநெறிக்கண் நினக்
கிடையூறுண்டாமென்னு மச்சத்தால் இச்சிறியாளுடைய
பெரிய மலர்போலுங் கண்களாகிய கருமையையுடைய நெடிய
குவளைகள்—நீள் முத்த மலைகள் விடும் - நீண்ட முத்தமலை
களைப் புறப்படவிடாநிற்கும், அதனான் நினக்கிடையூறின்
மையை யிவளறிய—தில்லையின் முன்னினக் கால் - நிற்பதி
யாகிய தில்லையெல்லையிற் சென்று கிட்டினால்—செவ்வாய்
கரு வயிர்ச் சேர்த்து - நின்செவ்வாயைக் கரியகொம்பின்கட்
சேர்த்தி யூதவேண்டும். எ - று.

பை வாய் அரவும் மறியும் மழுவும் பயில் - படத்தையு
யும் பெரிய வாயையுமுடைய அரவும் மான்மறியும் மழு
வாளும் விடாது நிகழும்—மலர்க் கை மொய் வார் சடை
முடி முன்னவன் தில்லை - மலர்போலுங் கையையும் நெருங்
கிய நெடிய சடைகளானியன்ற முடியையுமுடைய எல்லாய்
பொருட்கு முன்னாயவனது தில்லையெனக்கூட்டுக.

குறிஞ்சி நிலத்திற்குரியமக்கள் கோலத்தராய் வருமாத
லின், வயிர் கூறப்பட்டது. மலர்க்கணென்பது உவமை கரு
தாது கண்ணென்னுந் துணையாய்நின்றது. கண்ணாகிய குவ
ளைப்பெருமலரென்று கூட்டுவாரும், மலர்தலையுடைய கண்

ணைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் வரைவு
கடாதல். (170)

நிலவுவெளிப்படவருந்தல்.

நிலவு வெளிப்பட வருந்தலென்பது இரக்கங்கூறி வரைவு
கடாயதோழி, பிற்றைநூன்று அவனிரவுக் குறியிடை வந்து
கிற்ப, நிலவு வெளிப்பாட்டாற் சென்றெதிர்ப்பட மாட்டாமற்
றங்கள் வருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொடு புலந்து
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நாகந்தொழுவெழிலம்பலநண்ணிநடநவில்வோ
குகம்துமதியேமதியேநவில்வேற்கையெங்க
னாகம்வரவேதிர்நாங்கொள்ளுநள்விருள்வாய்நறவார்
நாகமலிபொழில்வாயெழில்வாய்த்தநின்னுயகமே.

தனிவேலவற்குத் தந்தளர்வறியப்
பனிமதிவிளக்கம் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள் நவில் வேற் கை எங்கள் நாகம் வர - பயிலப்
பட்ட வேலையேந்திய கையையுடைய எங்கள் யானைவர—
நாம் எதிர் கொள்ளும் நள் இருள்வாய் - நாங்கொள்தீர்கொள்
ளுஞ் செறிந்த விருளிடைத்து—நற ஆர் நாகம் மலி பொழில்
வாய் எழில் வாய்த்த நின் நாயகம் - அன்விருளைச் சிதைத்துத்
தேனார்ந்த நாகமலர் மலிந்த பொழிலிடத்துநின்று நீ செய்
கின்ற அழகுவாய்த்த நினது முடிண்மை—மதியே - திக்
காள்—மதியே - நினக்கறியே—நாகம் தொழ எழில் அம்
பலம் நண்ணி நடம் நவில்வோன் நாகம் இது - பதஞ்சலி
யாகிய நாகந்தொழ எழிலையுடைய வம்பலத்தை நண்ணிக்
கூத்தைப்பயில்வானது மலைகாணிஃது; இதனைக் கடைப்
பிடிப்பாயாக. எ - று.

நாகத்தான் விழுங்கப்படுநீ நாகந்தொழுவம்பலத்து நடம்
பயில்வோனது மலைக்கட்புகுந்து விளங்கி வீற்றிருத்தல்

நினக்கு நன்றி பயவாதென்பது கருத்து. அறிவென்பது
 'சுண்டறிந்து செய்யப்படும் காரியத்தை. தனிநாயக மென்
 பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு வெகுளி. பயன் இடையீடறி
 வித்தல். (171)

அல்லகுறியறிவித்தல்.

அல்லகுறி யறிவித்தலென்பது குறியல்லாத குறி யெதிர்ப்
 பட்டு மீண்டமை, பிறறைஞான்று தலைமகன் சிறைப்புறம் வந்து
 கிற்ப, தோழி தலைமகளுக்குக் கூறுவாள்போன்று, அன்னத்தின்
 மேல்வைத்து அறிவியாநின்றல், அதற்குச் செய்யுள்—

யின்னங்கலருஞ்சடைமுடியோன்வியன்றில்லையன்
 யென்னங்கலமரலெய்தியதோவெழின்முத்தந்தொத்திப்
 பொன்னங்கலர்புன்னைச்சேக்கையின்வாய்ப்புலம்புற்றுமுற்று
 மன்னம்புலருமளவுந் துயிலாதழுங்கினவே.

வல்லியன்னவ எல்லகுறிப்பா

டறைப்புனற்றுறைவற்குச் சிறைப்புறத்துரைத்தது.

இ - ள். மின் அங்கு அலரும் சடைமுடியோன் வியன்
 தில்லை அன்னாய் - ஒளி யவ்விடத்துவிரியுஞ் சடையானியன்ற
 முடியையுடையவனது அகன்ற தில்லையையொப்பாய்—எழில்
 முத்தம் தொத்தி - எழிலையுடைய அரும்பாகிய முத்தந்
 தொத்தி—அங்கு பொன் அலர் புன்னைச் சேக்கையின்வாய் -
 அவ்விடத்துத் தாதாகிய பொன்மலரும் புன்னைக்கணுண்
 டாகிய தஞ்சேக்கையிடத்து—அன்னம் முற்றும் புலம்புற்
 றப் புலரும் அளவும் துயிலாது அழுங்கின - அன்னமெல்
 லாம் துன்புற்றுப் புலருமளவுந் துயிலாது ஆரவாரித்தன—
 அங்கு எய்தியது அலமரல் என் - அவ்விடத்தெய்தியதாகிய
 அலமரலென்னும்? அறிகின்றிலேன். எ - று.

யின்னங்கலரு மென்பதற்கு மின்னவ்விடத் தலர்ந்தாற்
 போலுஞ் சடையெனினுமமையும். என்னங்கலமரலெய்தி

யதோ வெண்பதற்கு என்ன வலமரலாண்டெய்திற்றோ
 வென்று கூட்டியுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்கு என்ன
 வென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. முத்தந்தொத்ததலும்
 பொன்மலர்தலுமாகிய உறப்பின்றொழில் முதன்மேலேறி
 நின்றன. சேக்கையின்வாய்ப்புங்கினவென வியையும். நெடும்
 பொழுது துயின்றிலவென்பாள் புலருமளவுமென்றாள்.
 பிற்பறைஞான்று பகற்குறி வந்துநிற்பக் கூறினொளிணு
 மமையும். அழுங்கல் இரக்கமெனிணுமமையும். அறைப்
 புனல் - அறைதலையுடைய புனல். மெய்ப்பாடு அழுகை.
 பயன் அல்லகுறிப்பட்டமை தலைமகற் குணர்த்துதல். இனித்
 துணைநெய்தல். (172)

கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல்.

கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தவென்பது தலைமகளிர
 வுறு துயரம், தலைமகன் சிறைப்புறமாக, இவள்வாட நீ யிரையா
 நின்றாய்; இது நினக்கு நன்றோவெனத் தோழி கடலொடுபுலந்து
 கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

சோத்துன்னடியமென்றோரைக்குழுமித்தொல்வானவர்குழந்
 தேத்தும்படிநிற்பவன்றில்லையன்னொளிவடுவள
 வார்த்துன்னமிழ்துந்திருவுமதியுமிழந்தவந்
 பேர்த்துயிரைப்பொழியாய்பழிநோக்காய்பெருங்கடலே.

எறிகடன்மேல்வைத் திரவருதுயரம்
 அரைகழலவற் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். பெருங்கடலே - பெருங்கடலே—ஆர்த்து உன்
 அமிழ்தும் திருவும் மதியும் இழந்து - முற்காலத்து மிவ்வா
 ரொளித்து உன்னமிர்த்ததையுந் திருவையுந் திங்களையுமிழந்து
 வைத்துத்—நீ பேர்த்தும் அவம் இவள் துவள இரைப்பு
 ளுழியாய் - பெயர்த்து மொருபயனின்றியே இவள்வாட

இரையாநின்றாய்—பழி நோக்காய் - காரணமின்றிப் பிறரை வருத்துதலான் வரும்பழியையு நோக்குகின்றிலை; நினக்கிது நன்றோ? எ - று

சோத்து உன் அடியம் என்றோரை - சோத்தம் உன் னடிய மென்றோருகாற் சொன்னாரை — தொல் வானவர் சூழமிச் சூழ்ந்து ஏத்தும்படி நிற்பவன் தில்லை அன்னாள் இவள் - பழையாகிய வானவர் சூழமிப் பரிவாரமாய்ச் சூழ்ந்துநின் தேத்தும்வண்ணம் நிற்குமவனது தில்லையன்னா ளாகிய இவளெனக்கூட்டுக.

சோத்தம் இழிந்தார்செய்யு மஞ்சலி; அது சோத் தெனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. சோத்தமடியமென்பதூ உம், அடியமெனிற் சூழமித் தொல்லை வானவ ரென்பதூஉம், சூழி இத்தொல்லை வானவர்சூழ்ந் தேத்தும்படிவைப்பவ னென்பதூஉம் பாடம். திருவு மதியு மென்பது செல்வமு மறிவுமென வேறுமொரு பொருடோன்ற நின்றதென்பாரு முளர். இராகுறுகிநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (1)

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

காமமிக்க கழிபடர் கிளவியென்பது தலைமகனைக் காண லற்று வருந்தாநின்ற தலைமகள்; தனது வேட்கையிகவாற் கேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாக விளித்து, நீங்கள் என்னை ஏதுற்றழிகின்றாயென்று ஒருகால் வினவுகின்றிலீர்; இதுவோ நங்காதன்மையென அவற்றொடு புலந்து கூறாநின்றல். அதற் குச்செய்யுள்—

மாதுற்றமேவிவரையுற்றவில்லிதில்லைநகர்க்கும்
போதுற்றபும்பொழில்காள் கழிகாளெழிற்புள்ளினங்கா
ளேதுற்றழிதியென்வீர்மன்னுயிர்ந்துறைவர்க்கிவளோ
தீதுற்றதென்னுக்கென்வீரிதுவோநன்மைசெப்பியினே.

தாமமிக்க தாழ்குழலேழை
காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

இ - ள். மாத உற்ற மேனி வரை உற்ற வில்லி தில்லை நகர் சூழ் - மாதபொருந்திய மேனியையுடைய வரையாகிய மிக்க வில்லையுடையவனது தில்லைநகரைச்சூழ்ந்த—போது உற்ற பூம்பொழில்காள் - போதுபொருந்திய மலரினையுடைய பொழில்காள்—கழிகாள் - அப்பொழிலைச்சூழ்ந்த கழிகாள்— எழிற் புள்ளினங்காள் - அக்கழிகளிற்பயிலு மெழிலையுடைய புள்ளினங்காள் - ஏது உற்று அழுதி என்னீர் - என்னை நீங்கள் யாதனையுற் றழிகின்றையென்று ஒருகாற் கூறுகின்றி லீர்— ஈர்ந்துறைவர்க்கு இவள் தீது உற்றது என்னுக்கு என்னீர் - குளிர்ந்த துறைவர்க்கு இவள் தீதற்ற தெற்றிற் கென்று கூறுகின்றிலீர்—இதுவோ நன்மை - இதுவோ நம் மாட்டு துங்காதன்மை—செப்புமின் - சொல்லுமின். எ - ந.

மாதற்ற மேனியென்பது ஆகுபெயராய் மேனியை யுடையான்மே னின்றதெனினுமமையும். வறையுற்றவில்லி யென்பதற்கு வரைத்தன்மையைப் பொருந்திய வில்லையுடை யானெனினு மமையும். வரைத்தன்மையைப் பொருந்த தல் வரையாயிருத்தல். போது - பேரரும்பு. மன்னுமென்பதா உம் இவளோவென்னு மோகாரமும் அசைநிலை. மன்னுந் தீதற்றதெனக்கூட்டி மிகுதிக்கண் வந்ததென்பாறமுளர். இதுவோ நன்மையென்பதற்குத் தில்லையைச் சூழ்ந்தவிடத் துள்ளீராகலின் உமக்குண்டாகிய சிறப்புடைமை யிதுவோ வெனினுமமையும். அழுதியென்பதா உம் பாட்டம். ஏழையது கிளவியென வியையும். (174)

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி.

காப்புச்சிறைமிக்க கையறு கிளவியென்பது காமமிக் கெதிர்ப்பட விரும்பாநின்ற தலைமகள், இவ்விடையீடெல்லா

நீந்தி ஒருவழியான் வந்தாராயினும் இஞ்ஞாள் குறைதராநின்ற
மையின் யுமிவரை யெதிர்ப்படுதலரிதெனக் காப்புச்சிறை
மிக்கு வருந்தாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

இன்றைவார்பொழிற்றில்லைநகரிறைசர்விழவிற
பன்னிறமாலைத்தொகைபகலாம்பல்விளக்கிருளின்
றன்னறவுய்க்குமில்லோருந்துயிலிற்றுறைவர்மிக்க
கொன்னிறவேலொடுவந்திடின்குளிகுரைதருமே.

மெய்யுறு காவலிற்
கையறு கிளவி.

இ - ள். இள் நறவு ஆர் பொழில் தில்லைநகர் இறை சர்
விழவில் - இனிய நறவார்ந்த பொழிலையுடைய தில்லைநகர்க்
கிறைவனாகியவனது சீரையுடைய விழவின்கண்—பல் நிற
மாலைத் தொகை பகலாம் - மாணிக்க முதலாயினவற்றூற் பல
நிறத்தையுடையவாகிய மாலைகளின்றொகைகளான் இராப்
பொழுதும் பகலாகாநிற்கும்—பல் விளக்கு இருளின் துன்
அற உய்க்கும் - அதுவேயுமன்றிப் பலவாகிய விளக்கு
இருளின் பொருந்துதலறத் தூரக்கும்—இல்லோரும் துயி
லின் - இவ்விடையீடேயன்றி ஒருபொழுதும் துயிலாத இல்
லோரு மொருகாற்றயில்வராயின்—துறைவர் கொன் மிக்க
நிற வேலொடு வந்திடின - துறைவர் அச்சத்தைச்செய்யு
மிக்க நிறத்தையுடைய வேலொடுகால் வருவாராயின்—
ஞாள் குரை தரும் - அப்பொழுது நாய் குரையாநிற்கும்;
ஆதனால், அவரைநாமெதிர்ப்படுத லரிதுபோலும். எ - று.

மாலைத்தொகையும் இராப் பகலாகாநிற்கும் பல்விளக்
கும் இருளைத் தூரக்குமென் றுரைப்பினுமமையும். இல்
லோருந் துயிலினென்றதனால், அதுவுமோரிடையீடு கூறப்
பட்டதாம். மிக்கவேலென் றியைப்பினுமமையும். மெய்யுறு

காவல் - பிழையாத மிக்ககாவல் இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழகை. இவற்றைத் தலைமகன் கேட்பின் வரைவானும்; தோழி கேட்பின் வரைவுகடாவுவாளாம்; யாருங் கேட்பாரில்லையாயின் அயர்வுரித்துத் தானே ஆற்றதல் பயன். (175)

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக் கிளவியென்பது சிறைப்புறமாகத் தலைமகன் ஆற்றாமை கூறக்கேட்ட தலைமகன், குறியிடைச் சென்று நிற்ப, தோழியெதிர்ப்பட்டு, நீ கான்யாறுபலவு நீந்திக் கைவேல் துணையாக அஞ்சாது வந்தால், யாங்களிச்சோலையிடத் துண்டாகிய தெய்வத்துக் கஞ்சவேம்; அதனாவ்வீருளிடை வரற்பாலை யல்லையெனத் தங்களச்சங்குறி வரவுவில்லக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தாருகொன்றையன்றில்லைச்சடைமுடியோன்கயிலை
நீருகான்யாறளவில்நீந்திவந்தானினது
போருவேல்வயப்பொங்குமஞ்சுகமஞ்சிவருஞ்
சூருசோலையின்வாய்வர்பாற்றன்றுதாங்கிருளே.

நாறுவார்குழ னவ்வினோக்கி
யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.

இ - ள். தார் உறு கொன்றையன் - தாராகிய மிக்க கொன்றையையுடையவன் — தில்லைச் சடைமுடியோன் - தில்லைக்கணுளாகிய சடையானியன்ற முடியையுடையவன்—கயிலை நீர் உறுகான் யாறு அளவில் நீந்தி வந்தால் - அவனது கைலையின் நீரான்மிக்க கான்யாறுக ளெண்ணிறத் தனவற்றை நீந்திவந்தால்—வயப்பொங்கு உரும் நினதுபோர் உறு வேல் அஞ்சுக - அவ்விடத்து வலியையுடைய பொங்கு மடியேறு நினதுபோர்மிக்க வேலையஞ்சி நின்பால் வாரா தொழிக—மஞ்ச இவரும் சூர் உறு சோலையின்வாய் தூங்கு இருள் வர்பாற்று அன்று - ஆயினும் மஞ்சுபாக்குந் தெய்

வம்பொருந்துஞ் சோலையிடத்துச் செழிந்தவிருட்கண்வரும்
பான்மைத்தன்று; அத்தெய்வங்களை யாமஞ்சுதும். எ - று.

தாருறை கொன்றையென்பது பாடமாயின், தார்
தங்குகொன்றையென முதலாகிய தன்பொருட்கேற்ற
வடையடுத்து நின்றதாகவுரைக்க. இப்பாடத்திற்கு ஏனை
மூன்றடியும் உறையென்றோதுப வரற்பாற்றன்றென்பது
ஈனைமேனின்றது. நவ்வீநோக்கியது கிளவியென வியையும்.
மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன்வரைவுகடாதல். (176)

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.

தன்னுட்கையா றெய்திடுகிளவியென்பது தலைமகனைக்
காணலுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகள், இக்கண்டல் சான்றாகக்
கொண்டு இப்புன்னையிடத்துக் கலந்த கள்வரை இவ்விடத்து
வரக்கண்டிலையோ? துணையில்லாதேற்கு ஒரு சொல்லருளா
யென்று, தன்னுட்கையாற்றை மதியொடுகூறி வினாவாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

விண்டலையாவார்க்கும்வேந்தர்வண்டில்லைமெல்லங்கழிகூழ்
கண்டலையேகரியாக்கன்னிப்புன்னைக்கலந்தகள்வர்
கண்டலையேவரக்கங்குலெல்லாமங்குல்வாய்விளக்கு
மண்டலமேபணியாய்தமியேற்கொருவாசகமே.

மின்னுப்புரையு மந்துண்மருங்கு
றன்னுட்கையா றெய்திடுகிளவி.

இ - ள். கங்குல் எல்லாம் மங்குல் வாய் விளக்கும்
மண்டலமே - கங்குன்முழுது மாகாயத்திடத்தை விளக்கு
மண்டலமே—விண் தலை யாவார்க்கும் வேந்தர் வண் தில்லை -
விண்ணிடத்துள்ளாராகிய வெல்லார்க்கும் வேந்தராயுள்ளா
ரது வளவிய தில்லைவரைப்பின்—மெல்லங் கழி சூழ் கண்
டலே கரியா - மெல்லிய கழிசூழ்ந்த கண்டலே சான்றாக—

கன்னிப் புன்னைக் கலந்த கள்வர் - இனையபுன்னைக்கண்
என்னைக்கலந்தகள்வர்—வரக் கண்டிலையே - ஒரு கால்வரக்
கண்டிலையோ—தமியேற்கு ஒரு வாசகம் பணியாய் - துணை
யில்லாதேற் கொருசொல் லருளாய். எ - று.

மெல்லங்கழியென்பது உமொரு பண்புத்தொகை முடிபு.
மென்மை நிலத்தின்மென்மை. கழிசூழ் புன்னைமெனக்
கூட்டுக. கண்டிலையென்னு மைகாரம் அசைநிலை. கரியாகக்
கொண்டென வொருசொல் வருவித்து இரண்டாவதாக
வுரைப்பினு மமையும். எஞ்ஞான்று மனத்தொன்றாகத்
தாமொன்று மொழிந்தாரென்னுங்கருத்தாற் கள்வரென்றாள்.
கள்வர்க்கண்டிலையே யென்பது பாடமாயின் உருபுவிரிக்க.
கங்குலெல்லாங் கண்டிலையேயென்று கூட்டியுரைப்பினு
மமையும். கண்டே கூறுகின்றிலையென்னு முணர்வின்
ளாகலின், எய்துகிளவியாயிற்று அந்துண்மருங்குல் கிள
வியென்றிபையும். மெப்ப்பாடு அழகை. பயன் அயர்
வுயிர்த்தல். (177)

நிலைகண்டுரைத்தல்.

நிலைகண் டுரைத்தலென்பது தலைமகள் தன்னுட்கை
யாற்றைமதியொகூறி வருந்தா நின்றமை சிறைப்புறமாகக்
கேட்ட தலைமகன், ஆற்றாமையான் இவ்வரைப்பின்கட் புகுந்து
நிற்ற, தோழியெதிர்ப்பட்டு, நீயிவ்வா றில்வரைப்பின்கட் புகுந்து
நின்றாற் கண்டவர் நினைப் பெரும்பான்மை நினையாது மற்
றொன்று நினைப்பராயின் அவருயிர்வாழ வல்லனோ? இனி
யிவ்வாறொழுகற்பாலே யல்லையென வரைவுதோன்றக் கூற
நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பற்றென்றிலார்பற்றுந்தில்லைப்பரன்பாங்குன்றிவின்ற
பற்றென்றறவன்புதல்வனெனநீபுகுந்துநின்றான்

மற்றுன்றுமாமலரிட்டுன்னவாழ்த்திவந்தித்தலன்றி
மற்றொன்றுசிந்திப்பரேல்வல்லளோமங்கைவாழ்வகையே.

நின்னிணழிந்தனன் பின்னிடைமாதென
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.

இ - ள். பற்று ஒன்று இலர் பற்றும் - துறக்கப்படு
வனவற்றுன்மேற் பற்றொன்றுயில்லாதவர்கள் அறிந்து
பற்றும்—தில்லைப்பான் பாங்குன்றில் நின்ற - தில்லைக்கணுள
னாகிய பானது பாங்குன்றின்கணின்ற—புற்று ஒன்று
அரவன் புதல்வன் என - அப்புற்றொன்றாவனுடைய புதல்
வனாகிய முருகவேளைப்போல—நீ புகுந்து நின்றால் - நீ
யில்வரைப்பிற் புகுந்துநின்றால்—மல் துன்று மாமலர் இட்டு
உண்ணை வாழ்த்தி வந்தித்தல் அன்றி - கண்டவர்கள் இந்நிலத்
திற்குரியனாகிய முருகனென்றுகருதி வளத்தையுடைய
நெருங்கிய பெரியமலர்களை யிட்டு வாழ்த்தி நின்னை வணங்
காதே—மற்று ஒன்று சிந்திப்பரேல் - பிறிதொன்றை நினை
வராயின்—மங்கை வாழ் வகை வல்லளோ - மங்கை யுயிர்
வாழும்வகை வல்லளோ? அதனாவ்வாரொழுமுகற்பாலையல்லே.
எ - று.

பாங்குன்றினின்ற புதல்வனென வியையும். மல்லல்
கடைக்குறைந்து நின்றது. மற்றொன்று சிந்தித்தல் இவள்
காரணமாக வந்தானென்று கருதுதல். முருகனென்றலே
பெரும்பான்மையாகவின், உண்மையுணர்தலை மற்றொன்
றென்றாள். ஏதஞ்செய்யக் கருதுதலென்பாருமுளர். மெய்ப்
பாடு அச்சம். பயன் வரைவுகடாதல். (178)

இரவுறு துயரங்கடலொடுசேர்த்தல்.

இரவுறு துயரங் கடலொடு சேர்த்தலென்பது தலைமகளை
யெதிர்ப்படமாட்டாது வருந்தாநின்ற தலைமகள், இற்றையி

வெல்லாம் என்னைப்போல நீயுந் துன்பமுற்றுக் கலங்கித் தெளி
கின்றிலை; இவ்விடத்து நின்னையும்கன்று சென்றாளுளரோவெனத்
தானுறுதுயரங் கடலொடுசேர்த்திக் கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

பூங்கணைவேளைப்பொடியாய்விழவிழித்தோன்புலியு
ரோங்கணைமேவிப்புரண்டுவிழுந்தெழுந்தோலமிட்டுத்
தீங்கணைந்தோரல்லுந்தேரூய்கலங்கிச்செறிகடலே
யாங்கணைந்தார்நின்னையும்முளரோசென்றகன்றவரே.

எறிவேற்கண்ணி யிரவருதுயராஞ்
செறிகடலிடைச் சேர்த்தியுரைத்தது.

இ - ள். பூங் கணை வேளை - பூவாகிய கணையையுடைய
வேளை—பொடியாய் விழ விழித்தோன் புலியூர் செறி கடலே -
பொடியாய்விழும் வண்ணம் விழித்தவனது புலியூர்வரைப்பிற்
செறிந்தகடலே—ஓங்கு அணை மேவிப் புரண்டு விழுந்து
எழுந்து ஒலமிட்டு - நீ யோங்கியணைந்த கரையைப்பொருந்
தீப் புரண்டுவிழுந்தெழுந்து கூப்பிட்டு—தீங்கு அணைந்து ஓர்
அல்லும் கலங்கித்தேரூய் - துன்பமுற்று ஓரிரவுங்கலங்கித்
தெளிகின்றிலை, அதனால்—அணைந்தார் நின்னையும் சென்று
அகன்றவர் ஆங்கு உளரோ - அணைந்தவர் நின்னையும்கன்று
சென்றார் அவ்விடத்துளரோ? உரைப்பாயாக. எ - று.

பொடியாய்விழ விழித்தோனென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு
சொன்னீரவாய்ப் பொடியாக்கினொன்னும் பொருளவாய்,
வேளையென்னுமிரண்டாவதற்கு முடிபாயின. புலியூர்க்
கடலே கலங்கித்தேரூயென்று கூட்டினுமமையும். செறி
கடலென்புழிச் செறிவு எல்லைகடவாநிலையை. பிரிவாற்றா
தார்க்கு அணைமேவுதல் பஞ்சியணைமேவுதல் அணைந்தா
ரென்பதூஉம் சென்றகன்றவரென்பதூஉம் அடுக்காய் உள

ரோவென்னும் பயனிலைகொண்டன. ஆங்கு அசைநிலையு
மாம். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் அயர்வுயிர்த்தல். (179)

அலரறிவுறுத்தல்.

அலரறிவுறுத்தலென்பது தலைமகளிரவுறுதுயரங் கட
லொடுசேர்த்தி வருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக் கேட்ட தலை
மகன், குறியிடைச்சென்று நிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு,
கின்னருளாய் நின்றவிது எங்களுக் கலராகாநின்றது; இனி
நீயிவ்வாறொழுகா தொழியவேண்டுமென அலரறிவுறுத்தி வரவு
விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அலரயிரந்தந்துவந்தித்துமாலாயிரங்கரத்தா
லலராக்கழல்வழிபாடுசெய்தாற்களவில்லொளிக
ளலராவிருக்கும்படைகொடுத்தோன்றில்லையானுள்போன்
றலராய்விளைகின்றதம்பல்கைம்மீக்கையமெய்யருளே.

அலைவேலண்ணன் மன்மகிழருள்
பலராலறியப் பட்டதென்றது.

இ - ள். மால் அலர் ஆயிரம் தந்து வந்தித்து - மால்
தாமரைமலராயிரத்தைக் கொண்டு சென்றிட்டுவணங்கி—
ஆயிரம் கரத்தால் அலர் ஆர் கழல் வழிபாடு செய்தாற்கு -
தன்னாயிரங்கையானு மலர்போலுங் கழலை வழிபடுதலைச்
செய்தவற்கு—அளவில் ஒளிகள் அலராவிருக்கும் படை
கொடுத்தோன் - அடவல்லாதவொளிகள் விரியாநிற்கும் ஆழி
யாகிய படையைக் கொடுத்தவன் — தில்லையான் - தில்லைக்
கண்ணான்—அருள் போன்று - அவனதருள்போல—ஐய -
ஐயனே—மெய் அருள் - நின்னுடைய மெய்யாகியவருள்—
அம்பல் கைம்மிக்கு அலராய் விளைகின்றது - அம்பல்கைம்
மிக்கலராய் விளையாநின்றது; இனித்தக்கது செய்வாயாக.
எ - று.

அலராவிருக்குமென்பது ஒரு நிகழ்காலச்சொல். தில்லை
 யானருள் பெற்றார் உலகிடல்பினராய் நில்லாமையின், அவ்
 வருளுகத்தார்க் கலராமென்பது கருத்தது. “நாடவர் நந்
 தம்மை யார்ப்பவார்ப்ப” * என்பதூஉ மக்கருத்தேபற்றி
 வந்தது. அம்பல் பரவாதகளவு; என்னை? “அம்பலு மலருங்
 களவு” † என்றாராகலின். (180)

இரவுக்குறி முற்றிற்று.

ஒருவழித்தணத்தல்.

இவ்வாறிரவுக்குறிபுணர்ந்த, அலரெழுந்ததென்று விலக்
 கப்பட்ட பின்னர்த் தெருண்டுவரைதறலை. தெருளானாயின்,
 அவ்வலரடங்கச் சிலநா ளொருவழித்தணத்துறைதல், உடன்
 கொண்டுபோதல், தோழியான் வரைவுமுடுக்கப்பட்டு அருங்
 கலம் விடுத்து வரைந்தகோடல் இம்முன்றினுளொன்று முறை
 மையென்ப. அவற்றுள் ஒருவழித்தணத்தல் வருமாறு:—

அகன்றனைவு கூற லாழியொடு கேட்ட
 லாழியொடு புலத்த லன்னமோ டாய்த
 லாழிக் குரைத்த லாழி யிழைத்தல்
 கூடொடு புலம்பல் பொழுதுகண்டு மயங்கல்
 பையு னெய்தல் பரிவுற் றுரைத்த
 லன்னமோ டழிதல் வரவுணர்ந் துரைத்தல்
 வருத்தங் கூறல் வருபதுன் முன்றுந்
 திருத்திய வொருவழித் திறனா ரும்மே.

இ - ள். அகன்றனைவுகூறல், கூடலொடுவரவுகேட்டல்,
 கூடலொடு புலத்தல், அன்னமோடாய்தல், தேர்வழிநோக்கிக்

* திருவாசகம், திருப்பொற்சுண்ணம். 7.

† இறையரைகப்பொருள். 22.

கடலொடுகூறல், கடலிழைத்தல், கடரொடு புலம்பல், பொழுதுகண்டு மயங்கல், பறவையொடு வருத்தல், பங்கயத் தோடு பரிவுற்றுரைத்தல், அன்னமோடழிதல், வாவுணர்ந்துரைத்தல், வருத்தமிகுதிகூறல் எனவிலை பதின்முன்று மொருவழித்தணத்தலாம். எ - று. அவற்றுள்—

அகன்றணைவுகூறல்.

அகன்றணைவு கூறலென்பது அலரறிவுறுத்ததோழி, இத்தன்மையை நினைந்து நீ சிலநாள்கன்றணைவையாயின் அம்பலமலருமடங்கி இப்பொழுதே அவளுக்குப் பழியில்லையாமெனத்தலைமகனுக்கிசைய அகன்றணைவு கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

புகழும் பழியும்பெருக்கிற் பெருகும் பெருகிநின்று
நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாவிதுநீநினைப்பி
னகழுமதிலுமணிதில்லையோனடிப்போதுசென்னித்
திகழுமவர்செல்லல்போலில்லையாம்பழிசின்மொழிக்கே.

வழிவேறு படமன்னும்

பழிவேறு படுமென்றது.

இ - ள். புகழும் பழியும் - காரணவசத்தாற் பிறந்த புகழும் பழியும்—பெருக்கின் பெருகும் - அக்காரணங்களை மிகச் செய்தொருவன் வளர்க்குமாயிற் றும்வளரும்—நிகழ்த்தின் - அக்காரணங்களை யிடையறமற் செய்து நிகழ்த்துவனாயின்—பெருகி நின்று நிகழும் - அவ்வாறு வளர்ந்துகின்ற மாயாதளவாய்ச்செல்லும்—அல்லால் நிகழா - இவ்வாறல்லது அவை தாமாக நிகழா, அதனான்—இது நீ நினைப்பின் - இப்பெற்றியை நீ கருதுவையாயின்—அகழும் மதிலும் அணி தில்லையோன் அடிப்போது - அகழையு மதிலையுமணிந்த தில்லைக்கண்ணனுடைய அடியாகிய போதுகள் -- சென்னித்

நிகழுமவர் செல்லல் போல் - தஞ்சென்னிக்கண் விளங்கும் பெரியோரது பிறவித்துன்பம்போல—சில் மொழிக்குப் பழி இல்லையாம் - இச்சின்மொழிக்குப்பழி யிப்பொழுதே யில்லை யாம்; நீ நினையாமையிற் பழியாகாநின்றது. எ - று.

நிகழுநிகழா நிகழ்த்தினல்லாலென்புழி நிரனிறையாகக் கூட்டப்பட்டது. அகழுமதின மலங்கார நீர்மைவென்பது போதர, அணிதில்லையென்றார். அகழுமதினமழகு செய்த வென எழுவாயாக்கி யுரைப்பினுமமையும். வழி வேறுபடு தல் - இவ்நையெய்து முபாயங் களவன்றி வரைவாய் வேறு படுதல். மன்னும் அசைநிலை. பழிவேறுபடுதல் - பழித் தன்மை திரிந்து கெடுதல். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் அலரறிவுரீஇ வரைவுகடாதல். (181)

கடலொடுவரவுகேட்டல்.

கடலொடு வரவுகேட்டலென்பது ஒருவழித்தணத்தற் காற்றூது வருந்தாநின்ற தலைமகள், நம்மைவிட்டுப்போனவர் மீண்டு வரும்பரி சுனக்குரைத்தாரோவெனக் கடலொடு தலைமகள் வரவு கேளாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆரம்பரந்துதிரைபொருநீர்முகின்மீன்பரப்பிச்
 சீரம்பரத்திற்றிகழ்ந்தொளிதோன்றுந்துறைவர்சென்றார்
 போரும்பரிசுபுகன்றனரோபுலியூர்ப்புனிதன்
 சீரம்பர்சுற்றியெற்றிச்சிறந்தார்க்குஞ்செறிகடலே.

மணந்தவரொருவழித் தணந்ததற்கிரங்கி
 மறிதிரைசேரு மெறிகடற்கியம்பியது.

இ - ள். புலியூர்ப் புனிதன் சீர் அம்பர் சுற்றி - புலியூர்க்கணுளாகிய தூயோனது புகழையுடைய அம்பரைச் சூழ்ந்து—எற்றி - கரைடையோதி—சிறந்து ஆர்க்கும் செறி கடலே - மிக்கொளிக்கும் வரையிவாத கடலே—ஆரம்

பார்த்து திரை பொரு நீர் - முத்துப்பார்த்து திரைக டம்முட்
பொருங் கடனீர்—முகில் மீன் பரப்பிச் சீர் அப்பரத்தின்
திசுழ்து - முகிலை யு மீனையுந் தன்கட்பரப்பிச் சீர்த்தவாகா
யமேபோல விளங்கி—ஒளிதோன்றும் தரைவர் - ஒளி புலப்
படுத்துந் துறையைய யுடையவர்—சென்றார் - நம்மைநீட்டுச்
சென்றவர்—போரும் பரிசு புநன்றனரோ - மீண்டுவரும்
பரிசு உணக்குக் கூறினரோ? உரை. எ - று.

பரப்பியென்னும் விளைபெச்சம் சீரம்பரமென்னும்
விளைத்தொகையின் முன்மொழியீயாடு முடிந்தது. பரப்பி
விளங்குமென ஒருசொல் வருவித்து முடிப்பினுமமையும்.
பரப்பி யென்பதற்கு, முன் * மீன்பரப்பிடென்பதற் குரைத்த
துரைக்க. திசுழ்தென்றதனான் ஒளிமிகுகி விளங்கும்.
போதருமென்பது போருபென இடைக்குறைந்து நின்றது.
ஈண்டேனை யுவமமுண்டையின், உள்ளுறை யுவமயின்மை
யறிக்க. (182)

கடலொடுபுலத்தல்.

கடலொடு புலத்தலென்பது கடலொடு வரவுகேட்ட தலை
மகள், அது தனக்கு வாய்திறவாமையின் என்வளை கொண்டு
போனார் திறம் யான்கேட்க நீ கூறாதொழிகின்றதென்னென்ப
பின்னும் அக்கடலொடு புலந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

பானிகர்வண்டினம்பாடப்பைம்பொன்றருவென்கிழிதஞ்
சேணிகர்காவின்வழங்கும்புன்னைத்துறைச்சேர்ப்பாதிங்கள்
வானிகர்வெள்வளைகொண்டகன்றூர்திறம்வாய்திறவாய்
பூனிகர்வாளரவன்புலியூர்கற்றும்போர்க்கடலே.

செறிவளைச் சின்மொழி

யெறிகடற் கியம்பியது.

* திருக்கோவையார் - 130.

இ - ள். பூண் நிகர் வாள் அரவன் புலியூர் சுற்றும் போர்க்கடலே - பூணையொக்கு மொளியையுடைய அரவையணிந்தவனது புலியூரைச்சூழ்ந்த கரைபொருதையுடைய கடலே—பாண் நிகர் வண்டு இனம் பாட - பாணரையொக்கும் வண்டினங்கள் சென்று பாட—பைம்பொன் தரு வெண்கிழி - தாதாகிய பசும்பொண்ணைப் புலப்படுத்தாநின்ற போதாகிய வெண்கிழியை—தம் சேண் நிகர் காவின் வழங்கும் புண்ணைத் துறைச் சேர்ப்பர் - தமது சேய்மைக்கண் விளங்கும் காவீனின் அவற்றிற்குக் கொடுக்கும் புண்ணைகையுடைய துறையையணைந்த சேர்ப்பையுடையராகிய—திங்கள் வாள் நிகர் வெள் வளை கொண்டு அகன்றார் திறம் - திங்களினொளி போலு மொளியையுடைய என்வெள் வளையைத் தம்மொடு கொண்டுபோனவரது திறத்தை—வாய் திறவாய் - எமக்குக் கூறுகின்றிலை? நீ கூறுதொழிகின்றறதன்! எ - று.

கிழிதமென்று கிழிக்குப்பெயராக வுரைப்பாருமுளர். வாய்திறவா யென்பதற்குக் கூறுவாயாகவென் றுரைப்பினு மமையும். (183)

அன்னமோடாய்தல்.

அன்னமோடாய்தலென்பது கடலொடுபுலந்து கூறிய தலைமகள், புண்ணையொடுபுலந்து, அகன்றவர் அகன்றையொழிவரோ? யானநிகின்றிலேன்; நீயாயினுஞ் சொல்லுவாயாகவென அன்னமோடாய்ந்து வரவு கேளாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பகன்ருமரைக்கண் கெடக்கடந்தோன்புலியூர்ப்பழனத்
தகன்ருமரையன்னமேவண்டுநீலமணியணிந்து
முகன்ருழ்குழைச்செம்பொன்முத்தணிபுன்னையின்னுமுரையா
தகன்ருரகன்றையொழிவர் கொல்லோநம்மகன்றுறையே.

மின்னிடை மடந்தை

யன்னமோ டாய்ந்தது.

இ - ள். பகன் தாமரைக் கண் கெட - பகனென்னும் பெயரையுடையவாதித்தனது தாமரைபோலுங் கண்கெட— கடந்தோன் புலியூர்ப் பழனத்து அகன் தாமரை அன்னமே - அவனை வென்றவனது புலியூரைச்சூழ்ந்த பழத்தின்கணுண்டாகிய அகன்ற தாமரைக்கண்வாழும் அன்னமே—வண்டு நீல மணி அணிந்து - வண்டாகிய நீலமணியை யணிந்து— செம்பொன் முத்து அணி - தாதாகிய செம்பொன்னையும் அரும்பாகிய முத்தையுமணிந்த — முகன் தாழ் குழைப் புன்னை - முகத்துத் தாழ்ந்த குழையையுடைய புன்னை— இன்னும் உரையாது-இந்திலைமைக்கண்ணு மொன்று சொல்லுகின்றதில்லை— அகன்றார் நம் அகன்றறை அகன்றே யொழிவர் கொல்லோ - அகன்றவர் நமதகன்ற துறையை யகன்றே விடுவரோ? அறியேன்; நீயுரை. எ - று.

முகன்றழ் குழையென்பது இருபொருட்பட நின்றது. யானித் தன்மையேனாகவும் மணியணிந்தின்புற்று நிற்கின்ற புன்னை எனக்கொன்று சொல்லுமோ? அன்னமே. எனக்கு நீ கூறென்பது கருத்து. ஈண்டு நம்மோடு தாம்வீனையாடும் வீனையாட்டை மறந்தே விடுவரோ வென்னுங்கருத்தான், நம்மகன்றறையை யகன்றே யொழிவர்கொல்லோ வென்றான். (184)

தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறல்.

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடு கூறவென்பது அன்னமொடு வரவுகேட்ட தலைமகள், அதுவும் வாய்திறவாமையின், இனியவர் வருகின்றாரல்லர்; எம்முயிர்க்குப் பற்றுக்கோடினியிதுவே; இதனை நீ யழியாதொழிவாயென அவன் சென்ற தேர்வழி நோக்கிக் கடலொடு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உள்ளுமுருகியுராமஞ்சீவிர்ப்பவுடையவனுட்
கொள்ளுமவரினொக்கூட்டந்தந்தான்குனிக்கும்புலியூர்

விள்ளும்பரிசு சென்றூர்வியன்றேர்வழி தூரல்கண்டாய்
புள்ளூந்திரையும் பொரச்சங்கமார்க்கும் பொருகடலே.

மீன்றேய்துறைவர் மீளுமளவு
மான்றேர்வழியை யழியேவென்றது.

இ - ள். புள்ளும் திரையும் பொரச் சங்கம் ஆர்ச்சும்
பொருகடலே - புள்ளூந்திரையுந் தம்முட்பொரச் சங்கொலிக்
குக் கரை பொருங்கடலே — உள்ளும் உருகி உரோமம்
சிலிர்ப்ப - உள்ளுமுருகி மெய்மயிர் சிலிர்ப்ப—உடையவன்
ஆட் கொள்ளுமவரில் ஓர் கூட்டம் தந்தான் குனிக்கும் -
உடையவனாகிய தானுட்கொள்ளு மடியாருள் எமக்கோர்
கூட்டத்தைத் தந்தவன் நின்று கூத்தாடும்—புலியூர் விள்ளும்
பரிசு சென்றூர் வியன் தேர் வழி - புலியூரை நீங்கும்வண்
ணஞ் சென்றவரது பெரிய தேர்போன வழிபை—தூரல்
கண்டாய் - தின்றிரைகளாற் தூராதொழிபவேண்டும்; எம்
முயிர்க்குப் பற்றுக்கோடினியிதுவே. எ - று.

உள்ளுமென்ற வும்மையாற் புறத்துக்கண்ணீர் தழுவப்
பட்டது. ஆட்கொள்ளுமவர் பெருமைதோன்ற உடையவ
னென அவன்பெருமை விளக்கும் பெயராண்டுக்கறினார்.
விள்ளுதல் செலவான்வருங் காரியமாதலின், விள்ளும் பரிசு
சென்றூரென்றாள். கண்டாயென்பது முன்னிலை யசைச்
சொல். குனிக்கும் புலியூர் நுகர்ச்சியை நினைபாது நீங்கிய
வன்கண்மையார் இனிவருவரென்னு நசையிலம்; அவர்தேர்ச்
சுவடாயினும் பாங்காண நீ யதனை யழியாதொழிபென்பது
கருத்து. விள்ளும் பரிசு சென்றூரென்பதற்குப் புலியூரை
நீங்கினுற்போல பான்றுன்புறும் வண்ணமெனினு மமையும்.
விள்ளுதல் வாய்திறத்தலென்று, அலர்கூறி நகும்வண்ணஞ்
சென்றவரெனினு மமையும். பொரச்சங்கமார்க்கு மென்

புழிப் போருஞ்சங்கொலியுமென வொருபொரு டோன்றிய
வாறு கண்டுகொள்க. கூட்டந் தந்தாரென்று பாடமோதி
ஆட்கொள்ளு மவரைட்டோ லீன்புற எமக்கோர் புணர்ச்சி
யைத் தந்தாரெனத் தலைமகன் மேளேற வுரைப்பாருமுளர்.
அலங்காரம் அல்பொருட்டற் குறிப்பேற்றம். (185)

கூடலிழைத்தல்.

கூடலிழைத்தலென்பது தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடு கூறு
நின்ற தலைமகன், இம்மணற்குன்றின்கண் நீத்தகன்ற வள்ளலை
உள்ளத்தை நெகிழ்த்து இவ்விடத்தே தா வல்லையோவெனக்
கூடற்றெய்வத்தை வாழ்த்திக் கூடலிழைத்து வருந்தாநின்றல்
அதற்குச்செய்யுள்—

ஆழிதிருத்தும்புலியூருடையான நுள்ளித்
தாழிதிருத்தும்மணற்குன்றினித்தகன்றர்வருநென்
ருழிதிருத்திச்சுழிக்கணக்கோதிநையாபயை
வாழிதிருத்தித்தரக்கிற்றியோவுள்ளம்வள்ளலையே.

நீடலந் துறையிற்

கூட லிழைத்தது.

இ - ள். ஆழி திருத்தும் புலியூர் உடையான் அருளின்
அளித்து - ஆழிசூழ்ந்த மண்முழுதையுந் திருத்தும் புளி
யூரையுடையவன தருள்போல இன்புறவளித்து — ஆழி
திருத்தும் மணற்குன்றின் நீத்து அகன்றார் வருநென்று -
கூடல்வந்து திருத்து மணற்குன்றின்கண் என்னை நீத்தகன்
றவர் வரவேண்டுமென்று—ஆழி திருத்திச் சுழிக் கணக்கு
ஓதி நையாமல் - கூடலையிழைத்தச் சுழிக் கணக்கைச்
சொல்லி யான்வருந்தாமல்— ஐய - ஐயனே—வாழி - வாழ்வா
யாக—உள்ளம் திருத்தி வள்ளலைத் தரக்கிற்றியோ - அவ
னுள்ளத்தை நெகிழ்த்து வள்ளலையிணைத்தா வல்லையாயின்
யானிரக்கின்றேன். எ - று.

முதற்குணழி ஆகுபெயர். ஆழிதிருத்தும் புலியூரென்ப தற்குப் பிறவுமுரைப்ப. திரைவந்து பெயரும் பெருமண லடைகரையைப் பின்னினையாத கொடியோர் இனிவருதல் யாண்டையதென்னுங் கருத்தான், ஆழிதிருத்து மணற் குன்றி னீத்தகன்றூரென்றாள். ஐயவென்றது கூடற்றெய் வத்தை. நீடலந்தறை யென்பதற்குக் கமழலந்தறைக் குரைத்த துரைக்க.

(136)

சுடரொடுபுலம்பல்.

சுடரொடு புலம்பலென்பது சுடவிழைத்து வருந்தாகின்ற தலைமகள், துறைவர்போக்கும் அவர் குளுநவும் என்னை வருத்தாகின்றன; அதன்மேல் நீயுமேகாகின்றாய்; யானினியும் யுமா ரென்னேவெனச் செல்லாகின்ற சுடரொடு புலம்பாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

கார்த்தரங்கந்திரைதோணிசுருக்கடவீனெறிவோர்
போர்த்தரங்கந்துறைமாலுந்துறைவர்தம்போக்குமிக்க
தீர்த்தரங்குன்றில்லைப்பல்பூம்பொழிற்செப்பும்வஞ்சினமு
மார்த்தரங்கஞ்செய்யுமாலுய்யுமாறென்கொலாழ்சுடரே.

குணகடலெழுசுடர் குடகடற்குளிப்ப
மணமல்குழலி மனம்புலம்பியது.

இ - ள். கார்த்த தரங்கம் - கரியதிசையும் — திரை தோணி - திரையாநின்ற தோணியும்—சுறா - சுறாவும்—மீன் ஏறிவோர் - மீனெறிவோரும் — கடல் - கடலும்—போர்த்த தரு அங்கம் - போரைத்தரு மங்கங்கடையும்—துறை - அக் களத்தையும்—மாலும் துறைவர்போக்கும் - ஒக்குந் துறையையுடையவரது பிரிவும்—மிக்க தீர்த்தர் அங்கன் தில்லைப் பல் பூம் பொழில் செப்பும் வஞ்சினமும் - சிறித்த தூயோ ராகிய அரியயர்களுடைய வென்பை உணர்ந்தவனது தில்லை

வரைப்பினுண்டாகிய பல்பூம்பொழிற்கண் நின்னிற் பிரியே
 னென்று சொல்லும் வஞ்சினமும்—ஆர்த்தர் அங்கம் செய்
 யும் - என்மேனியை நோயுற்றார் மேனியாகச் செய்யாநின்
 றன—ஆழ் சுடரே - வீழாநின்றசுடரே—உய்யுமாறு என்
 கொல் - யானுய்ய நெறிடென்றோ? கூறுவாயாக. எ - று.

குதிரைத்திரள் தாங்கத்திற்கும், தேர் தோணிக்கும்,
 யானைசுறாவிற்கும், காலாள் மீனெறி வோர்க்கும், போர்க்
 களங் கடற்கு முவமையாக வுரைக்க. தாங்கமுதலாயின
 வற்றாற் போரைத்தரு மங்கத்தையுடைய களத்தைப்பொக்குத்
 துறையென மூன்றாவது விரித்துரைப்பாருமுளர். இதற்கு
 அங்கத்துறை யென்றது மெலிந்து நின்றது. போரைத்தரு
 மங்கமென்பதனைத் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தார். துறை
 வர்போக்கும் தில்லைவரைப்பிற் சூளுறவும் என்னுமென்னு
 மச்சத்தளாய், ஆர்த்தாங்கஞ் செய்யுமென்றார். (187)

பொழுதுகண்டு மயங்கல்.

பொழுதுகண்டு மயங்கலென்பது சுடரொடு புலம்பாநின்ற
 வள், கதிரவன் மறைந்தான்; காப்பவர்சேயர்; அதன்மேலிவ்
 விடத்து மீனுண்ட வன்னங்களும் போய்த் தஞ்சேக்கைகளை
 யடைந்தன; இனி யானுற்றுமாதென்றோவென மாலைப்பொழுது
 கண்டு மயங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்--

பகலோன்கரந்தன்காப்பவர்சேயர்பற்றற்றவர்க்குப்
 புகலோன்புகுநர்க்குப்போக்கரியோனெவரும்புகலத்
 தகலோன்பயிறல்லைப்பைம்பொழிற்சேக்கைகனோக்கினவா
 லகலோங்கிருங்கழிவாய்க்கொழுமீனுண்டவன்னங்களே.

மயறருமாலை வருவதுகண்டு
 கயறருகண்ணி கவலைபுற்றது.

இ - ள். பகலோன் கரந்தனன் - கதிரவன் மறைந்தான்—காப்பவர் சேயர் - இம்மாலேக்காலத்துவருந் துன்பத்தைக் காக்குமவர் சேயராயிருந்தார்—அகல் ஒங்கு இருங்கழிவாய் கொழுமீன் உண்ட அன்னங்கள் சேக்கைகள் நோக்கின - அதுவேயுமன்றி இவ்வகலோங்கிருங்கழியிடத்துக் கொழுமீனையுண்ட வன்னங்கடாமும் இவ்விடத்தைவிட்டுத் தஞ்சேக்கைகளை நோக்கின; இனி உபன்செய்வேன்! எ - று.

பற்று அற்றவர்க்குப் புகலோன் - புலன்களிற் பற்றற்றவர்க்குப் புகலிடமாயுள்ளான்—புகுளர்க்குப் போக்கு அரி யோன் - தன்கட் புகுவார்க்குப் பின்போதர வரியவன்—எவரும் புகலத் தகலோன் - எல்லாருமேத்தத் தகுதலையுடையவன்—பயில் தில்லைப் பைம்பொழிற் சேக்கைகள் - அவன்பயிலுந் தில்லைவரைப்பிற் பைம்பொழில்களி னுளவாகிய சேக்கைகளெனக் கூட்டுக,

ஒங்குதல் ஒதமேறி நீருயர்தல். கொழுமீனென்பது ஒருசாதி. (188)

பறவையொடுவருத்தல்.

பறவையொடு வருந்தலென்பது பொழுதுகண்டு மயங்கா சின்ற தலைமகள், இந்நிலைமைக்கண்ணும் என் னுண்ணேயறியாது கண்ணோட்டமின்றித் தம் வயிரோம்பாநின்றன; இஃதென்னை பாவமென வண்டானப் பறவையொடு வருந்திக் கூருகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொன்னுமணியும்பவளமும்போன்றுபொலிந்திலங்கி
மின்னுஞ்சடையோன்புலியூர்விரவாதவரினுண்ணே
யின்னுமறிகிலவாலென்னைபாவமிருங்கழிவாய்
மன்னும்பகலேமகிழ்ந்திரைதேரும்வண்டானங்களே.

செறிபிணிகைம்பிகச் சிற்றிடைப்பேதை
பறவைமேல்வைத்துப் பையுளெய்தியது.

இ - ள். இருங் கழிவாய் பகலே மகிழ்ந்து இரை
 தேரும்வண்டானங்கள் - என்ஞற்றுமைக்குப் பரிசாரமாவ
 தியாதுந் சிந்தியாது இருங்கழியிடத்துப் பகலேபுகுந்து
 விரும்பித் தமக்குணவுதேடும் வண்டானங்களாகிய குருகு
 கள்—உள் போய் இன்னும் உறிகில - என்னுண்ணேயை
 யிர்சிலைமைக்கண்ணு மறிகின்றவைல்லீ—என்னை பாவம் -
 இஃதென்னை பாவம்! எ - று.

பொன்னும் பணியும் பவளமும் போன்று பொலிந்து
 இலங்கிமின்னும் - பொன்போலப் பொலிந்து மாணிக்கம்
 போலவிட்டுள்ளங்கிப் பவளம்போலமின்னும் — சடையோன்
 புலியூர் வீரவாதவரின் (உறப்) உள் நோய் - சடையையுடைய
 வனது புலியூரைக்கலவாதாரைப்போல யானுறு முண்ணே
 யெனக்கூட்டுக.

உறமென வெருசொல் வருவித்தரைக்கப்பட்டது.
 முன்னறிந்தனவிலையினும் இனியறிபவேண்டுமென்பது
 கருத்து. புலியூரை வீரவாதார் கண்ணோட்டமிவராகலிற்
 புலியூரை வீரவாதவரின்னுபறிகில வென்றியைத்துரைப்
 பினு மமையும். நிரனிசறயாகக்கொள்ளாது எல்லாமெல்லா
 வற்றின்மேலு மேறவுரைப்பினு மமையும். மன்னும்
 அசைகிலை.

(189)

பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுரைத்தல்.

பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தவென்பது பறவையொடு
 வருந்தாநின்றவன், இவையென் வருத்தங்கண்டு இவள் வருந்
 தாமல் விரைய வரவேண்டுமென்று ஞாயிற்றைநோக்கித் தங்கை
 குலியாநின்றன; ஆதலால் என்மாட் டன்புடையனபோலு
 மெனப் பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுக் கூருநிற்றல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

கருங்கழி காதற்பைங்கானலிற்றில்லையெங்கண்டர்விண்டா
 ரொருங்கழி காதரமுமெயில்செற்றவொற்றைச்சிலேசூழ்த்
 தருங்கழி காதமகனு மொன்றுமென்றலத்து கண்ணீர்
 வருங்கழி காதல்வரைங்கள் கூப்புமலர்க்கைகளை.

முருகலிழ் காண
 லொடுபரி வற்றது.

இ - ள். தில்லை எம் கண்டர் - தில்லைக்கணுளராகிய
 எம்புடையகண்டர் - விண்டார் ஒருங்கு அழி காதா
 மூடுவயில் செற்ற - பகைவரொருங்கேயழிபு மச்சத்தை
 யுடைய மூடுவயிலேச்செற்ற—ஒற்றைச்சிலே சூழ்ந்து - தனி
 வில்லைச்சூழ்ந்து—அருங் கழி காதம் அகலும் என்றுழ்
 என்று - அரிபவாகிய மிக்ககாதங்களைப் போகா நின்றது
 என்றுழ் இனி யிவளெங்ஙனமாற்றமென்று வருந்தி—
 கருங்கழி காதல் பைங்கானலின் அலந்து கண்ணீர் வரும் -
 கருங்கழியின் கண்ணுங் காதலையுடைய பைங்கானலின்
 கண்ணுமுளவாகித் துன்புற்றுக் கண்ணீர்வாராநின்ற—கழி
 காதல் வனசங்கள் - கழிகாதலையுடைய தாமரைகள்—மலர்க்
 கைகள் கூப்பும் - விரைந்துவர வேண்டுமென்று அஞ்ஞா
 யிற்றைநோக்கித் தம்மலராகிய கைகளைக்கூப்பி யிரவா
 நின்றன; இவையென்மாட்டன்புடையன போலும். எ - று.

கானலின் வனசங்களெனவும், தில்லையெங்கண்டர்
 செற்றவெனவுங் கூட்டுக. கானலிற் கைகூப்புமென வியைப்
 பினுமமையும், கானற்பொய்கையின் வனசம் கானலின் வனச
 மெனப்பட்டன. அலந்து கண்ணீர்வருமென்பது இப்
 பொருட்டாகலின், மலர்ந்து கள்ளாகிய நீர் வருமென்
 றுரைக்க. இப்பொருட்கு அலர்ந்தென்பதிகைக் குறைந்து
 நின்றதாகக்கொள்க. கதிரோன்றம்மைப்பிரிய வாற்றாது

கடிது வரவேண்டுமென வனசங்கள் கைகூப்பா நின்றன
வேன்று அவற்றிற் கிரங்கினுளாக வுரைப்பினுமமையும்.
அலர்ந்தவென்பது பாடமாயின், அலர்ந்த வனசமென
வியையும். (190)

அன்னமோடழிதல்.

அன்னமோடழிதலென்பது பங்கயத்தை நோக்கிப் பரிவுரு
கின்றவன், உலகமெல்லார் துயிலாகின்ற விர்கிலைமைக்கண்ணும்
யான்றுயிலாமைக்குக் காரணமாகிய என்வருத்தத்தைச் சென்று
அவர்க்குச் சொல்லாது தான்றன் சேவலைப்பொருந்திக் கவற்சி
யின்றித் துயிலாகின்றதென அன்னத்தோடழிந்து கூறாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

முவறழீஇயவருண்முதலோன்றில்லைச்செல்வன்முந்நீர்
நாவறழீஇயவிந்நானிலந்துஞ்சுநயந்தவின்பச்
சேவறழீஇச்சென்றுதான்றுஞ்சுய்யான்றுயிலாச்செயிரெங்
காவறழீஇயவர்க்கோதாதளியகளியன்னமே.

இன்னகையவ ளிரவருதுயர
மன்னத்தோடழிந்துரைத்தது.

இ - ள். மூவல் தழீஇய அருள் முதலோன் - மூவலைப்
பொருந்திய அருளையுடைய முதல்வன்—தில்லைச் செல்வன் -
தில்லைக்கணுளாகிய செல்வன்—முந்நீர் நாவல் தழீஇய இ
நானிலம் துஞ்சும் - அவனுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட
நாவலைப்பொருந்திய இந்நானிலமுழுதுந் தஞ்சாநின்றது—
யான் துயிலாச் செயிர் எம்காவல் தழீஇயவர்க்கு ஒதாது -
இப்பொழுதினும் யான்றுயிலாமைக்குக் காரணமாகிய வருத்
தத்தை எமது காவலைப்பொருந்தினவருக் குரையாதே—
அளிய களி அன்னம் - அளித்தாகிய களியன்னம்.—சென்று -
இவ்விடத்து நின்றும்போய்—நயந்த இன்பச்சேவல் தழீஇத்
தான் துஞ்சும் - தானயந்த வின்பத்தைச் செய்யுஞ் சேவலைத்

தழுவி ஒருகவற்சியின்றித் தான்றுயிலாநின்றது; இனியிது
கூறவார் யாவர்? எ - று.

மூவலென்பது ஒரு திருப்பதி. பாலைக்குநிலமின்மையின்,
நானிலமெனப்பட்டது. நயந்த சேவலைப்பொருந்திய களிப்
பால் அன்னஞ்சென்றரையாமையல்லது அவரெம்மைக்கா
வாது விடாரென்னுங் கருத்தான், எங்காவறழ் இபவர்க்
கென்றாள். ஒதாதென்பதனை முற்றுகவுரைப்பினு மமையும்.
நெய்தற்றினைகூறவார் சோத்துன்வடியமென்பது தொட்டுப்
புகழும் பழியுமென்னுங்காறும் வரப் பாட்டொன்பதும்
இரங்கனிமித்தமாகக் கூறி, ஒருவழித்தணத்தற் றுறை
யிடத்து ஆரம்பார்தென்பது தொட்டு இதன்காறும்வர இப்
பாட்டுப் பத்தும் இரங்கலே கூறுதலான் தினை செய்தல்;
என்னை? வாட்டம் உரிப்பொருளாதலின். கைகோள் கற்பு.
மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் அயர்வுயிர்த்தல். (191)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

வரவுணர்ந்துரைத்தலென்பது தலைமகளன்னத்தோடழிந்து
வருந்தாநிற்ப, தலைமக னொருவழித்தணந்துவந்தமை சிறைப்புற
மாகவுணர்ந்த தோழி, வளைகள் நிறுத்த நிற்கின்றனவில்லை; நெஞ்
சம் நெகிழ்ந்துருகாநின்றது; கண்கள் துயிலின்றிக் கலுழாநின்
றன; இவையெல்லாம் யான் சொல்லவேண்டுவதில்லை; நீயே
கண்டாய்; இதனைச்சென்று அவர்க்குச் சொல்லுவாயென மதி
யொடு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நில்லாவளைநெஞ்சநெக்குருகுந்நெடுங்கண்டியிலக்
கல்லாகதீர்முத்தங்காற்றுமெனக்கட்டுரைக்கதில்லைத்
தொல்லோனருள்களில்லாநிற்சென்றூர்சென்றசெல்லல்கண்டா
யெல்லார்மதியேயிதுநினையானின்றிரக்கின்றதே.

சென்றவர்வரவுணர்ந்து நின்றவணிலைமை
சிறப்புடைப்பாங்கி சிறைப்புறத்துரைத்தது.

இ - ள். எல் ஆர் மதியே - ஒளியார்ந்த மதியே—
 தில்லைத்தொல்லோன் அருள்கள் இல்லாரின் சென்றார் சென்ற
 செல்லல் கண்டாய் - தில்லைக்கணுளனாகிய தொல்லோனது
 அருளுடையா மல்லாதாரப்போலக் கண்ணோட்டமின்றிப்
 போனவர் போதலானுண்டாகிய இன்னொமையை நீயேகண்
 டாய் யான் சொல்லவேண்டும்தில்லை - வளை நில்லா - வளைக
 ணிழத்த நிற்கின்றனயில்லை — நெஞ்சம் நெக்கு உருகும் -
 நெஞ்சநெகிழர் துருகாநின்றது—நெடுங்கண் துயிலக்கல்லா
 கதிர் முத்தம் காற்றும் - நெடுங்கண்க டுயிலாவாய்க் கண்
 ணீர்த்துளிபாகிய கதிர்முத்தங்களை விடாநின்றன — எனக்
 கட்டுரைக்க - என்று அவர்க்குச் சொல்வாயாக — நின்னை
 யான் இன்று இரக்கின்றது இது - நின்னை யானின்றிரக்
 கின்றதிது. ஏ - று.

துயிலக்கல்லாவென்பது ஒருசொல். முத்தங்காலுமென்
 பது உம் பாடம். எல்லாமதியே பென்பது பாடமாயிற்
 செல்லெல்லாமென்று கூட்டியுரைக்க. பெய்ப்பாடு அச்சம்.
 பயன் வரைவுகடாதல். (192)

வருத்தமிகுதிகூறல்.

வருத்தமிகுதி கூறலென்பது சிறைப்புறமாக மதியொடு
 வருத்தங்கூறிச் சென்றெதிர்ப்பட்டு வலஞ்செய்துநின்று, நீ
 போய், அவள் படாநின்ற வருத்தம் என்னுற்சொல்லு மளவல்ல
 வென வரைவுதோன்றத் தலைமகளது வருத்தமிகுதி தோழி
 கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வளருங்கறியறியாமந்திதின்றுமம்மர்க்கிடமாய்த்
 தளருந்தடவரைத்தண்சிலம்பாதனதங்கமெங்கும்
 விளரும்விழுமெழும்விம்முமெலியும்வெண்மாமதிநீன்
 ருளிநஞ்சடைமுடியோன்புலியுரன்னவொண்ணுதலே.

நீங்கி யணைந்தவற்குப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

இ - ள். வளரும் கறி அறிபா மந்தி தின்று - வளரா
நின்ற மிளகுக்கொடியைத் தமக்கேற்ற வுணவென்றறியாத
இனையமந்தி தின்று—மம்மர்க்கு இடமாய்த் தளரும் தட
வரைத் தண் சிலம்பா - வருத்தத்திற்கிடையாய் நிலைதளரும்
பெரியவரைகையுடைய தண் சிலம்பையுடையாய்—வெண்
மா மதி தின்று ஒளிரும் சடைமுடியோன் புலியூர் அன்ன
ஒள் துதல் - வெள்ளிய பெரியமதிதின்று விளங்குஞ் சடையா
ரியன்ற முடியையுடையவனது புலியூரை யொக்குமொண்
ணுதல்—தனது அங்கம் எங்கும் விளரும் - தன் மேனிமுழு
தும் பசுக்கும்—விழும் - அமளிக்கண் விழாநிற்கும்—எழும் -
எழாநிற்கும்—விம்மும் - பொருமாநிற்கும்—மெலியும் - நின்
வன்கண்மையை நினைந்து மெலியாநிற்கும்; அதனானை
நிலைமைய ளென்றென்னுற் சொல்லப்படாது. எ - று.

வளருமிளங்கறி கண்ணிற்கினிதா யிருத்தலின் இது
நமக்குத் துய்க்கப்படாதென்றுணராத இளமந்தி அதனைத்
தின்று வருந்துமாறுபோலக் கண்ணுமனமுமகிழு முருவினை
யாகிய நினை நிற்பெருமை யுணராத்திர்ப்பட்டு வருந்தா
நின்றாளென வள்ளுறை காண்க. மெய்ப்பாடும் பயனும்
அவை.

இவ்வா ரொருவழித்தணந்துவந்து வரைவு மாட்சிமைப்
படவும் பெறும். அன்றியமுடன்போக்கு நிகழ்ப்படும். (193)

ஒருவழித்தணத்தல் முற்றிற்று.

உ ட ன் போ க் கு.

இவ்வாறொருவழித்தணத்தல் நிகழாதாயின், உடன்போக்கு
கீழும். அதுவருமாறு—

பருவங் கூறல் படைத்துமொழி தல்லொடு
 மருவமர் கோதையை மகட்பேச் சுரைத்தல்
 பொன்னனி வுரைத்தல் பொருள்விலை கூற
 லன்னமென் னடையா ளருமைகேட் டழித
 றளர்வறிந் துரைத்த ரூழ்குழ லாட
 னுளநினை வுரைத்த லுடன்கொண்டு சேறற்
 கருமை யுரைத்த லாதரங்கூறன்
 மருவிய தடங்கயல் வாழா ளென்றல்
 பொருவரு கற்பின் புனைநல னுரைத்த
 றுணிந்தமை கூற றுணிவு கேட்ட
 றுணவறி வித்த ரெல்லை நாண்விட
 றுணிவெடுத் துரைத்தல்கொண் டகலென வுரைத்த
 லடிவழி நினைந்துநின் றவனுளம் வாடல்
 கொடியிடை யானைக் கொண்டுசென் றய்த்த
 லோம்படுத் துரைத்தல் வழிபடுத் துரைத்த
 றேம்படு கோதையைத் திறலடு வேலோன்
 பையக் கொண்டேகல் பயங்கெட வுரைத்தன்
 மையமர் கண்ணியை வழியயர் வகற்ற
 னெறிவிலக் கல்லொடு நெறியிடைக் கண்டவர்
 செறிவெடுத் துரைத்தல் சேயிழை யாளுடன்
 வழிவினை யாடல் வழியெதிர் வருவோ
 ரெழினக ரணிமை யிதுவென வுரைத்த
 னகர்காட் டல்லொடு நகரிடைப் புக்குப்

யதிபரி சுரைத்தல் பாங்கியைக் கிட்டி
 மதிநுத லானை வளர்த்தவள் கேட்ட
 றைத்தொடு நின்ற லதுகேட் டமுங்க
 றிறப்பா டுன்னிச் செவிலிகவன் றுரைத்த
 லடிநீனைந் திரங்க லதுதாய்க் குரைத்தன்
 மடவரல் போக வாடி யுரைத்தல்
 கிளிமொழிக் கிரங்கல் கிளர்கடர்ப் பராய்த
 லளிபெறு பருவத்திற் கவள்கவன் றுரைத்த
 னுடத் துணித னற்றாய் நயந்தவர்
 கூடக் கரையெனக் கொடிக்குறி பார்த்தல்
 சோதிடங் கேட்டல் சுவடுகண் டறித
 லேதமுற் றவைகண் டிரங்கி யுரைத்தல்
 வேட்ட மாதரைக் கண்டு வினாவல்
 யுறவொடு புலத்தல் குறவொடு வருந்த
 றிறலருந் தவத்தொடு செல்லா நின்ற
 மாவிர தியரை வழியிடை வினாவல்
 வேதியர் தம்மை வீரம்பி வினாவல்
 புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவன்
 மணந்தரு குழலான் மன்னிய நிலையொடு
 வேங்கை பட்டது கண்டு வியத்த
 லாங்கவ ரியைபணி யவட்கெடுத் துரைத்தன்
 மீள வுரைத்தன் மீளா தவளுக்
 கூழ்முறை யீதுவென வுலகியல் புரைத்த
 லமுங்குதாய்க் குரைத்த லைம்பதோ டாறு
 முழுங்கொலை வேலோ னுடன்போக் காகும்.

இ - ள். பருவங்கூறல், மகட்பேச்சுரைத்தல், பொன்
 னணிவுரைத்தல், அருவிலையுரைத்தல், அருமைகேட்டழிதல்,

தளர்வறிந்துரைத்தல், குறிப்புரைத்தல், அருமையுரைத்தல், ஆதரங்கூறல், இறந்துபாடுரைத்தல், கற்புநலனுரைத்தல், துணிந்தமைகூறல், துணிவொடுவீனாவல், போக்கறிவித்தல், நாணிழந்துவருந்தல், துணிவெடுத் துரைத்தல், குறியிடங்கூறல், அடியொடுவழிநினைந் தவனுளம்வாடல், கொண்டு சென்றுய்த்தல், ஓம்படுத்துரைத்தல், வழிப்படுத்துரைத்தல், மெல்லக்கொண்டேகல், அடலெடுத்துரைத்தல், அயர்வகற்றல், நெறிவிலக்கிக்கூறல், கண்டவர்மகிழ்தல், வழிவீனாயாடல், நகரணிமைகூறல், நகர்காட்டல், பதிபரிசுரைத்தல், செவிவிதேடல், அறத்தொடுநிற்றல், கற்புநிலைக்கிரங்கல், கவன்றுரைத்தல், அடிநினைந்திரங்கல், நற்றாய்க்குரைத்தல், நற்றாய்வருந்தல், கிளிமொழிக்கிரங்கல், சுடரோடிரத்தல், பருவநினைந்துகவறல், நாடத்துணிதல், கொடிக்குறிபார்த்தல், சோதிடங்கேட்டல், சுவடுகண்டறிதல், சுவடுகண்டிரங்கல், வேட்டமாதரைக்கேட்டல், புறவொடுபுலத்தல், குரவொடு வருந்தல், வீரதியரைவீனாவல், வேதியரைவீனாவல், புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்திவீனாவல், வியந்துரைத்தல், இயைபெடுத்துரைத்தல், மீளவுரைத்தல், உலகியல்புரைத்தல், அழுங்குநாய்க்குரைத்தல் என விவையெய்துபத்தாறும் உடன்போக்காம். எ - று. அவற்றுள்—

ப ரு வ ங் க ள்.

பருவங்கூறலென்பது அலரறிவுறுத்த தோழி, இவண்முனை முதிர்வுகண்டலையான் மகட்பேசுவார்க்கு எமர் மறாது கொடுக்கவுங்கூடும்; அதுபடாமளிந்ப நீ முற்பட்டு வரைவாயாகவெனத் தலைமகனுக்குத் தலைமகளது பருவங் கூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஓராகயிரண்டெழிலாயொளிர்வோன்றில்லையொண்ணுதலங்
கூராகம்பயின்றமிழ்தம்போதிந்தீர்க்குணங்காடகத்தின்

யராகஞ்சிதர்ந்தபயோதரமிப்பரிசேபணைத்த
 வீராகங்கண்டால்வள்ளலேயில்லையெமரெண்ணுவதே.

உருவது கண்டவ
 ளருமை யுரைத்தது.

இ - ள். ஒரு ஆகம் இரண்டு எழில் ஆய் ஒளிர்வோன்
 தில்லை ஒள் நுதல் - ஒருமேனி பெண்ணழகு மாணழகுமாகிய
 வீரண்டழகாய் விளங்குமவனது தில்லைக்கணுளளாகிய
 வெண்ணுதலுடைய - அங்கராகம் பயின்று - பூசப்படுவன
 பயின்று - அமிழ்தம் பொதிந்து - அமிர்தத்தைப் பொதிந்து -
 ஈர்ஞ் சுணங்கு ஆடகத்தின் பராகம் சிதர்ந்த பயோதரம் -
 நெய்த்தசுணங்காகிய செம்பொன்னின் பொடியைச் சிதறின
 முலைகள் - இப்பரிசே பணைத்த இராகம் கண்டால் - இப்
 படியே பெருத்த கதிர்ப்பைக்கண்டால் - வள்ளலே - வள்
 ளலே - ஏமர் எண்ணுவது இல்லையே - இவண்மாத்மெம்
 தினைப்பதில்லையே? சிலவுளவாம். எ - று.

இராகம் வடமொழிச்சிதைவு; ஈண்டுதிறமென்னும்
 பொருட்டு. இராகம் முடுகுதலென்பாருமுளர். தில்லை
 வெண்ணுத வீராகமெனினையும. மெய்ப்பாடும் பயனும்
 அவை. (194)

மகட்பேச்சுரைத்தல்.

மகட்பேச் சுரைத்தலென்பது பருவங்கூறிய தோழி,
 படைத்து மொழியான் அயலவர் பலரும் மேன்மேலும் பொன்
 னணியக் கருதாரின்றார்; நீ விரைய வரைவொடு வருவாயாதல்
 அன்றியுடன் கொண்டுபோவாயாதல் இரண்டினுளொன்று
 துணிந்துசெய்யக் கருதுவாய்; அதனையின்றே செய்வாயாக
 வெனத் தலைமகனுக்கு அயலவர்வந்து மகட்பேசல் கூருகிறநன்.
 அதற்குச்செய்யுள் -

மணியக்கணியுமரனஞ்சமஞ்சிமறுகிவிண்ணோர்
 பணியக்கருணை தரும்பரன்றில்லையன்னாடிறத்துத்
 துணியக்கருதுவதின்றேதுணிதுறைவாழிறைபொள்
 ணணியக்கருதுகின்றூர்பலர்மேன்மேலயலவரே.

படைத்துமொழிகளலியிற் பணிமொழிப்பாங்கி
 யடற்கதிர்வேலோற் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். துறைவா - துறைவா—தில்லை அன்னாள் திரைத்
 துத் துணியக் கருதுவது இன்றே துணி - தில்லையை பொப்
 பாடிறத்து நீ துணிந்து செய்யக் கருதுவதனை இன்றே
 துணிந்து செய்வாயாக—அயலவர் நிறை பொன் மேன்மேல்
 அணியக் கருதுகின்றூர் பலர் - அயலவர் நிறைந்த பொன்னை
 மேன்மேலு மணியக் கருதுகின்றூர் பலர். எ - று.

மணி அக்கு அணியும் ஆன் - மணியாகிய அக்கை
 யணிபுமரன்—நஞ்சம் அஞ்சி மறுகி விண்ணோர் பணியக்
 கருணை தரும்பரன் - நஞ்சையஞ்சிக் கலங்கிச்சுழன்று தேவர்
 சென்று பணிய அந்நஞ்சான்வருமிடர்க்கு மருந்தாகத் தன்
 கருணையைக் கொடுக்கும் பரன்—தில்லை - அவனது தில்லை
 யெனக் கூட்டுக.

அக்குமணி யெனினுமமையும். அலங்காரம் ஒற்றுமைக்
 கோளுவுதல். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் அது. (195)

பொன்னணிவுரைத்தல்.

பொன்னணி வுரைத்தலென்பது படைத்து மொழியான்
 மகட்பேசல் கூறின தோழி, அறுதியாக முன்றிற்கணின்று முடி
 சொடுபணில முழங்கக் காப்பணிந்து பொன்னணியப் புகுதா
 கின்றூர்; இனி கிள்கருத்தென்னேனெவனத் தலைமகனுக்கு அய
 வவர் பொன்னணி வுரையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பாப்பணியோன்றில்லைப்பல்பூமருவுசில்லோதியைநற்
காப்பணிந்தார்பொன்னணிவாரிலிக்கமழ்பூந்துறைவு
கோப்பணிவான்றோய்கொடிமுன்றினின்றிவையேர்குழுமி
மாப்பணிலங்கன்முழங்கத்தழங்குமணமுரசே.

பலபரிசினூறு மலர்கெடுங்கண்ணியை
நன்னுதற்பாங்கி பொன்னணிவரென்றது.

இ - ள். கமழ் பூந் துறைவ - கமழ்பூந் துறைவனே—
பாப்பணியோன் தில்லைப் பல் பூ மருவு சில் ஓதியை - பாப்
பாகிய வணியையுடையவனது தில்லைக்கணுளளாகிய பல்
வாகிய பூக்கள் பொருந்திய நுண்ணியவோதியை யுடைய
யானே—நல் காப்பு அணிந்தார் - நல்லகாப்பை பணிந்தார்கள்—
இனி பொன் அணிவார் - இனிப் பொன்னையணிவார்—
கோப்பு அணிவான் தோய் கொடி முன்றில் நின்று - கலியா
ணத்துக்குப் பொருந்திய கோப்புக்களை யணிந்த வான்த்
தோயுங் கொடிகளையுடைய முன்றிற்கணின்று—மண முரசு
இவை ஏர் குழுமி மாப் பணிலங்கள் முழங்கத் தழங்கும் -
மணமுரசங்களிவை ஏரொடுகுழுமிப் பெரிய சக்கங்கள்
முழங்கத் தாமொலியாநின்றன; இனிபடுப்பது செய்வா
யாக. எ - று.

தில்லைப்பல்பூவென் றிடைப்பினுமமையும். காப்பென்
றது காவலை அணிவாரென்றது முற்றச்சொல். கோப்பணி
முன்றிலெனவியையும். பெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (196)

அருவிலையுரைத்தல்.

அருவிலை யுரைத்தலென்பது பொன்னணி வுரைப்பக்
கேட்ட தலைமகன் யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ முலைப்பரிசுந்
கூறுவாயாகவென, எல்லாவுலகமு நல்கினும் எமர் அவளுடைய
சிறிய விடைக்கு விலையாகச் செப்பலொட்டார்; இனிப் பெரிய

முலைக்கு நீ விலைகூறுவ தென்னேவெனத் தோழி விலையருமை
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

எலும்பாலணியிறையம்பலத்தோனெல்லைசெல்குறுவோர்
நலம்பாவியமுற்றுநல்கீனாங்கல்வரைநாடரம்ம
சிலம்பாவடிவக்கண்ணிசிறிறிடைக்கேவிலைசெப்பலொட்டார்
கலம்பாவியமுலையின்விலையென்வீகருதுவதே.

பேதையரறிவு பேதைமையுடைத்தென
வாதரத்தோழி யருவிலையுரைத்தது.

இ - ள். சிலம்பா - சிலம்பா—எலும்பால் அணி இறை-
எலும்புகளா னலங்கரிக்கு மிறைவன் — அம்பலத்தோன் -
அம்பலத்தின் கண்ணான் — எல்லை செல்குறுவோர் நலம்
பாவிய முற்றம் நல்கீனும் - அவனதெல்லைக்கட் செல்லக்
கருதுவாரது நன்மைபாந்த வுலகமுழுதையும் நீ கொடுப்பி
னும்—கல் வரை நாடர் - எம்முடைய தமராகிய கல்வரை
நாடர்—வடிக் கண்ணி சிறிறிடைக்கே விலை செப்பல் ஒட்
டார் - வடுவகிர்போலும் கண்ணையுடையாளது சிறிய
விடைக்கே விலையாகச் சொல்லுதலியைபார்—கலம் பாவிய
முலையின் விலை என் நீ கருதுவது - கலம்பாந்த முலையின்
விலையாக யாதனை நீ கருதுவது? ஒன்றற்கும் அவருடம்
படார். எ - று.

எலும்பாற்செய்த வணியென்று ஒருசொல் வருவித்
துரைப்பாருமுளர். எல்லைசேறல் அறிவாலவனை யணுகுதல்
தில்லையெல்லை பெயினுமமையும். அவர் நலம்பாவாவிட மின்
மையின் எஞ்சாமை முழுதுமென்பார், நலம்பாவியமுற்று
மென்றார்: என்றது அவர் சீவன் முத்தராயிருத்தல். அஃ
தாவது சீவனுடனிருக்கும்போதே முத்தியை யடைந்திருத்
தல். முத்தியாவது எங்குமொக்க வியாத்தியை யடைந்திருத்

தல். இது அகண்டபரிபூரண ரொன்றபடி. அம்மகேளென் னுங் குறிப்பின்கண் வந்தது. சிற்றிடைக்கே யென்னு மேகாரம் பிரிநிலை. இவனுயர்ந்த தலைமகன்தலால். தன்றம ரைக் கல்வரைநாடரொன்றும், பேதைமரொன்றும் கூறினாள். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளதருமை யுணர்த் தல்.

(197)

அருமைகேட்டழிதல்.

அருமைகேட்டழிதலென்பது அருவிலைகேட்ட தலைமகன், நீயவளதருமை கருதாது அவளதவயங்களி லுண்டாகிய நயத் தைப்பற்றி விடாது நடுங்காநின்றாய்; இனி மதியைப்பிடித்துத் தரவேண்டியமும் அறியாக் குழவியைப்போலக் கிடந்தரற்றுவா யாகவெனத் தன்னெஞ்சோடழிந்து கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்புள்—

விசம்புற்றதிங்கட்கழுமழப்போன்றிவிவிம்மிவிம்மி
யசம்புற்றகண்ணோடலருய்கிடந்தரன்றில்ஈயன்னுள்
குயம்புற்றரவிடைகூரெயிற்றுறல்குழன்மொழியி
னயம்புற்றிநின்றநடுங்கித்தளர்கின்றநன்னெஞ்சமே.

பெருமைநாட்டத்தவ

ளருமைகேட்டழிந்தது.

இ - ள் அரன் தில்லை அன்னுன் குயம் - அரனது தில்லையை பொப்பாளுடையமுலை—புற்று அரவு இடை - புற்றின்கண்வாழும்பாம்புபோலுமிடை - கூர் எயிற்ற ஊரல் - கூரிய வெயிற்றின்க ணூறியகீர்—குழல் மொழியின் நயம் பற்றி - குழலோசைபோலுமொழி என விவற்றின்கட்கிடந்த இன்பத்தையே கருதி—நின்று நடுங்கித் தளர்கின்ற நல் நெஞ்சமே - விடாதுநின்று அவளதருமை கருதாயாய் நடுங்கி வருந்தாநின்ற நல்ல நெஞ்சமே—விசம்பு உற்ற திங்கட்கு அழும் மழப் போன்று - விசம்பைப் பொருந்திய திங்களைத்

தரவேண்டியமுங் குழுவியைப்பொத்து—அசம்பு உற்ற கண்ணோடு விம்மி விம்மி இனிக் கிடந்து அலறாய்- நீராறமையைப் பொருந்திய கண்ணையுடையையாய்ப் பொருமிப் பொருமி இனிக் கிடந்தலறுவாயாக. எ - று.

குழன்மொழியி னென்னும் இன் பலபெய ரும்மைத் தொகை யிறுதிக்கண்வந்த சாரியை இன். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் ஆற்றமை நீங்குதல். (198)

தளர்வறிந்துரைத்தல்.

தளர்வறிந்து உரத்தலென்பது வரைவுமாட்சிமைப் படாதா யின் நீயவளை யுடன்கொண்டு போவென்பது பயப்ப, கடலையுங் கானலையு நோக்கிக் கண்ணீர்கொண்டு தன்ரையத்தாரை யெல்லாம் புல்லிக்கொண்டாள்; அவள் கருதியதின்தென்று தெரியாதெனத் தோழி தலைமகளது வருத்தங் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மைதயங்குந்திரைவாரியைநோக்கிமடலவிழ்ப்புங் [லைம்
கையையங்கானலைநோக்கிக்கண்ணீர்கொண்டெங்கண்டர்தில்
பொய்தயங்குந்நுண்மருங் தவல்லாரையெல்லம்புல்லிஞள்
பைதயங்கும்பரவம்புரையும்மல்குற்பைந்தொடியே.

தண்டுறைவன் தளர்வறிந்து
கொண்டுநீக்கெனக் ருறித்துரைத்தது.

இ - ள். பை தயங்கும் அரவம் புரையும் அல்கும் பைந்தொடி - படம்விளங்கும் பாம்பையொக்கும் அல்குலையுடைய பைந்தொடி—மை தயங்கும் திரை வாரியைநோக்கி - கருமை விளங்குந் திரையையுடைய கடலையுநோக்கி—மடல் அவிழ்ப்புங் கைதை கானலைநோக்கி - மடலவிழாநின்ற பூவையுடைய வாகிய தாழையையுடைய கானலையுநோக்கி—கண்ணீர்கொண்டு - கண்ணீரைக்கொண்டு — எம் கண்டர் தில்லைப்

பொய் தயங்கும் துண் மருங்குல் நல்லாரை எல்லாம் புல்லி
 னாள் - பின் எம்முடைய கண்டரது தில்லைக்கணுளராகிய
 பொய்யாதல் விளங்கும் துண்ணிய மருங்குலையுடைய தண்
 னாயத்தாராகிய நல்லாரையெல்லாம் புல்லிக்கொண்டாள்;
 அவள் கருதியதொன் றுண்டுபோலும். எ - று.

கண்ணீர்கொண்டென்றது பெண்களுக் கியல்பான
 குணமொன்று, நெடுங்காலங்கூட மருவினாரவிட்டு நீங்கு
 கின்ற தயரத்தாற் றோன்றியதொன்று, இக்காலமெல்லாம்
 உங்களைச் சேர்ந்து போந்த பெருநலத்தான் இப்பெருநலம்
 பெற்றேனென்னு முவகைக்கண்ணீரொன்று. இப்பெருநல
 மென்றது உடன்போக்கை. ஆதலான், நல்லாரையெல்லாம்
 புல்லிக்கொண்டு கண்ணீர்கொண்டாள் பொய்போலு மசையு
 மருங்குலெனினு மமையும். குறித்துரைத்தது - கொண்டு
 நீங்கென்பது பயப்படிரைத்தது. (199)

குறிப்புரைத்தல்.

குறுப்புரைத்தலென்பது வருத்தங்கூறிப் போக்குணர்த்தி
 அதுவழியாக நின்று, என்னைப் புல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய
 பூவையையும் பந்தையும், பாவையையுங் கிளியையும் இன்றென்
 கைத் தந்தாள்; அது நின்னோடுடன் போதலைக் கருதிப்போலு
 மெனத் தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகனது குறிப்புரையா
 சிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மாவைவந்தாண்டமென்னோக்கிதன்பங் கர்வண்டில்லைமல்லற்
 கோவைவந்தாண்டசெவ்வாய்க்கருங்கண்ணிகுறிப்பறியேன் [டு
 புவைவந்தாள்பொன்னம்பந்துதந்தாளென்னைப்புல்லிக்கொண்
 பாவைவந்தாள்பைங்கிளியளித்தாளின்றென்பைந்தோடியே.

நரைக் குழலி
 குறிப் புரைத்தது.

இ - ள். என் பைந்தொடி - எனனுடைய பைந்தொடி—இன்று என்னைப் புல்லிக் கொண்டு பூவை தந்தான் - இன்றென்னைப் புல்லிக்கொண்டு தன் பூவையையென்கையிற்றந்தாள்—பொன் பந்து தந்தாள் - பின் பொற்றகட்டாற் புனைந்த பந்தைத் தந்தாள்—பாவை தந்தாள் - பின்றன் பாவையைத்தந்தாள்—பைங்கிளி அளித்தாள் பைங்கிளியையு மளித்தாள்—மாவை வந்து ஆண்ட மெல் நோக்கிதன்பங்கர் - மாணைச்சென் றடிமைக்கொண்ட மெல்லிய நோக்கையுடையாளது கூற்றையுடையவாது—வண் தில்லை மல்லல் கோவை வந்து ஆண்ட செவ்வாய்க் கருங்கண்ணிகுறிப்பு அறியேன் - வளவியதில்லை வரைப்பினுண்டாகிய வளத்தை யுடைய கொவ்வைக்கணியைச் சென்றாண்ட செவ்வாயையுடைய இக்கருங்கண்ணியது கருத்தறிகின்றிலேன்; நின்னுடன் செல்லப்போலும். எ - று.

புல்லிக்கொண்டு பாவையைத் தந்தாளென்றியைத்து பாவைமேலுள்ளவன்பால் அதனைத் தருவுழிப் புல்லிக் கொண்டு தந்தாளென் றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் உடன்போக்குணர்த்துதல்.

(200)

அருமையுரைத்தல்.

அருமையுரைத்தலென்பது குறிப்புரைத்துப் போக்குடம்படுத்திய தோழிக்கு, கொங்கைபொறாது நடுங்காரின்ற இடையினையுடையாளது மெல்லியவடிக்கு யான்செல்லும் வெஞ்சுரந்தகாது; அதன்மேலும் எம்பதியுஞ் சேய்த்து; அதனால் நீ கருதுகின்ற காரியமிகவுமருமையுடைத்தெனத் தலைமகன் போக்கருமை கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மெல்லியல்கொங்கைபெரியமின்னேரிடைமெல்லடிபூக்
கல்லியல்வெம்மைக்கடங்கடுந்தீக்கற்றுவானமெல்லாஞ்

சொல்லியசீர்ச்சுகர்த்திங்களங்வண்ணித்தொல்லோன்புலியு
ரல்லியங்கோதைநல்லாயெல்லையேய்த்தெம்மகனகரே.

கானின் கடுமையு மானின் மென்மையும்
பதியின்சேட்சியு மீதுவெனவுரைத்தது.

இ - ள். வானம் எல்லாம் கற்றுச் சொல்லிய சீர் -
வானுலகெங்கும் ஆண்டையராற் கற்றுச்சொல்லப்பட்ட
புகழையும்—சுடர்த் திங்கள் கண்ணித் தொல்லோன் புலியூர் -
சுடரையுடைய திலகளாகிய கண்ணியையுமுடைய பழை
யோனது புலியூரில்—அல்லி அம் கோதை நல்லாய்- அல்லியங்
கோதையையுடைய நல்லாய்—மெல்லியல் கொங்கை பெரிய -
மெல்லியலுடைய கொங்கைகள் பெரிய—இடை மின் நேர் -
அவற்றைத்தாங்கு மிடைதுடக்கத்தான் மின்னுக்கு நேரா
யிருந்தது—மெல் அடி பூ - மெல்லியவடிகள் பூவேயாயிருந்
தன—கல் இயல் வெம்மைக்கடம் கடுந் தீ - கல்லின்கணுண்
டாகிய வெம்மையையுடைய காடு அவ்வடிக்குத் தகாததாய்க்
கடியதீயாயிருந்தது—எம் அகல் நகர் எல்லை சேய்த்து -
அதன்மேல் எம்முடைய வகன்றநகரும் எல்லைசேய்த்தாயிருந்
தது; அதனை; நீ கருதியது பெரிதுமரிது. எ - று.

கல்லானியன்ற கடமென வியைப்பினுமமையும். எல்லை
சேய்த்தென்பன ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு அகனகாரென்னு
மெழுவாய்க்கு முடிபாயின. வானரெல்லாமென்பதுஉம்
பாடம். இதுவென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. மெய்ய்
பாடு இளிவரல். பயன் தலைமகணிலைமை யுணர்த்துதல் ( )

ஆதரங்கூறல்.

ஆதரங்கூறலென்பது போக்கருமை கூறிய தலைமகனுக்கு,
கின்னோடு போகப்பெரின அவளுக்கு வெஞ்சரமுந் தண்சரமாம்;

நீ யருமைகூறாது அவளைக் கொண்டுபோவெனத் தோழி தலை
மகளதாதரங் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பிணையுங் கலையும்வன்பேய்த்தேரினைப்பெருநீர்நசையா
லணையுமுரம்புநிரம்பியவத்தமுமையமெய்யே
யிணையுமளவுமில்லாவிறையோனுறைதில்லைத்தண்பூம்
பணையுந்தடமுமன்றேநின்னெடுகினெம்பைந்தொடிக்கே.

அழற்றடம்புரையு மருஞ்சரமதுவு
நிழற்றடமவட்கு நின்னெடுகினென்றது.

இ - ள். பிணையும் கலையும் - பிணையுங் கலையும்—
பெருநீர் நசையால் - மிக்க நீர்வேட்கையால்—வன்பேய்த்
தேரினை அணையும் முரம்பு நிரம்பிய அத்தமும் - பெரிய
பேய்த்தீதரினைச் சென்றணுகும்முரம்பானிரம்பிய சுரமும்—
ஐய - ஐயனே—நின்னெடு ஏகின் மெய்யே எம் பைந்
தொடிக்கு - நின்னெடு செல்லின் மெய்யாக எம்பைந்
தொடிக்கு—இணையும் அளவும் இல்லா இறையேன் உறை
தில்லைப் பூந் தண் பணையும் தடமும் அன்றே - ஒப்புமெல்லையு
மில்லாத இறையோனுறைகின்ற தில்லைவரைப்பிற் பூக்களை
யுடைய குளிர்ந்த மருதநிலமும் பொய்கையுமல்லவோ! நீ
யிவ்வாறு கூறுவதென்னை. எ - று.

முரம்பு கல்விர்ந் யுயர்ந்திருக்குநிலம். ஏகினென்னும்
வினையெச்சம் பணையுந்தடமுமாமென விரியுமாக்கத்தோடு
முடிந்தது. அழற்றடம் - தீக்காய்கலம். விகாரவகையால்
தடா தடமென நின்றது. அழலானிறைந்த பொய்கை
யெனிணுமமையும். அலங்காரம் புகழாப்புக்கழ்ச்சி. (202)

இறந்துபாடுரைத்தல்.

இறந்துபாடுரைத்தலென்பது ஆதரங்கூறிய தோழி, நீயுடன்
கொண்டு போகாயாகில் அலராணுங் காவன்மிகுதியானும்

கின்னை யெதிர்ப்படுதலரிதாகலின், தடந்துறந்த கயல்போல
இறந்து படுமெனத் தலைமகள திறந்துபாடு கூறாநிற்பல். அதற்
குச்செய்யுள்—

இங்கயலென்னி பணிக்கின்றதேந்தலிணைப்பதில்லாக்
கங்கையஞ்செஞ்சடைக்கண் னுதலண்ணல் கடிக்கொடில்லைப்
பங்கயப்பாசடைப்பாய்தட நீயப்படர்தடத்துச்
செங்கயலன்றேகருங்கயற்கண்ணித்திருநிலை.

கார்த்தடமுங் கயலும்போன்றீர்
வார்த்தடமுலையு மன்னனுமென்றது.

இ - ள். இணைப்பது இல்லாக் கங்கை அம் செஞ்
சடைக்கண் றுதல் அண்ணல் கடிக்கொள் தில்லை - இணைக்கப்
படுவதொரு பொருளுமில்லாத கங்கையையுடைய வழகிய
செஞ்சடையையுங் கண்ணையுடைய றுதலையுமுடைய வண்
ணலது காவலைப்பொருந்திய தில்லைவரைப்பின் - பங்கயப்
பாசடைப் பாசடைப் பாய்தடம் நீ - பங்கயத்தின் பசிய
விலைகளையுடைய பாரந்த பொய்கை நீ--கருங்கயல் கண் இத்
திருறுதல் படர் தடத்துச் செங்கயல் அன்றே - கருங்கயல்
போலுங் கண்ணையுடைய இத்திருறுதல் அகன்றவப்பொய்
கைக்கண்வாழுஞ் செங்கயலன்றே, அதனால்—ஏந்தல் -
ஏந்தால்—இங்கு நீ அயல் பணிக்கின்றது என் - நின்னோ
டேகுமிடத்து வேறென்றொருதுன்பம் வருவதாக இவ்
விடத்து நீயபன்மைகூறுகின்றதென்! செங்கயற்குப் பங்
கயத்தடமல்லது வேறவேண்டப் படுவதொன்றென்றோ!
எ - று.

கண்ணுதலாகிய வண்ணலெனினு மமையும். உடன்
கொண்டு போகாயாயின், அலரானும் காவன்மிசுதியானு
கின்னைத் தலைப்படுதலரிதாகலிற் றடந்துறந்த கயல்போல

இவளிமந்துபடுமென்பது கருத்து. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் உடன்போக்கு வற்புறுத்தல்.

(203)

கற்புநலனுரைத்தல்.

கற்புநலனுரைத்தலென்பது தலைமகளைப் போக்குடம்படுத்திய தோழி, தலைமகளுழைச்சென்று, மகளிர்க்குப் பாதுகாக்கப்படுவனவற்றுள் நாண்போலச் சிறந்தது பிறிதில்லை; அத்தன்மைத்தாகிய நாணுங் கற்புப்போலச் சீரியதன்றென உலகியல் கூறுவாள்போன்று, அவள் உடன்போக்குத் துணியக் கற்புநலக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தாயிற்சிறந்தன்றுநாண்டையலாருக்கந்நாண்டகைசால்
வேயிற்சிறந்தமென்றோளிதிண்கற்பின்விழுமிதன்றிங்
கோயிற்சிறந்துசிறம்பலத்தாடுமெங்குத்தப்பிரான்
வாயிற்சிறந்தமதியிற்சிறந்தமதிநுகலே.

பொய்யொத்தவிடை போக்குத்துணிய
வையத்திடை வழக்குரைத்தது.

இ - ள். ஈங்கோயில் சிறந்து சிறம்பலத்து ஆடும் - ஈங்கோயிடத்துப் பொலிந்துமேவிச் சிறம்பலத்தின்கணின் றாடும்—எம் கூத்தப்பிரான் வாயிற் சிறந்த மதியிற் சிறந்த மதி நுதல் - எம்முடைய கூத்தனாகிய பிரானது வாயின்கண் எப்பொழுதும்வந்து சிறத்தற்குக் காரணமாகிய அறிவாற் சிறப்பையுடையாகிய மதி நுதால்—தையலாருக்கு நாண்தாயின் சிறந்தன்று - மகளிர்க்குப் பழிகீக்கிப் பாதுகாத்தலில் நாண் தாய்போலச்சிறந்தது— அந்நாண் - அத்தன்மைத்தாகிய நாண்—தகை சால் வேயிற் சிறந்தமென்தோளி - அழகமைந்த வேப்போலச் சிறந்த மெல்லியதோள் களையுடையாய்— திண் கற்பின் விழுமிது அன்று - திண்கணிய கற்புப்போலச் சீரிதன்று. எ - று.

தாயினுஞ் சிறந்ததன்று நானென்றுரைப்பினு மமை யும். நானென்பது ஒருபொருட் குரிமையாகலிற் ருமென வொருமை கூறினார். “ஏவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப” என் பதுபோல அமையுமாறு முடைத்து. அன்றியும், “உயி ரினுஞ்சிறந்ததன்று நானே நாணினுஞ்—செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” * என்றாகலின், வாயிற் சிறந்த மதியிற் சிறந்த வென்பதற்குத் தாய்போல நாண்சிறத்தலும் நாணி னுங் கற்புச் சிறத்தலுமாகிய இரண்டும் கூத்தப்பிரான்வாயிற் சிறந்த நூல்களிடத்துச் சிறப்புடைய பொருளென்றுரைப் பினு மமையும். இது குறிப்பெச்சம். போக்குத் துணிய - போக்குத் துணியும் வண்ணம். மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகளை யுடன்போக்கு நேர்வித்தல். (204)

துணிந்தமைகூறல்.

துணிந்தமை கூறலென்பது உலகியல் கூறுவாள்போன்று கற்புவழி நிறுத்தி, எம்பெருமான் நினைநீரில்லாத வெய்ய சுரத்தே உடன்கொண்டு போவானாக நினையாநின்றான்; இதற்கு நின் கருத்தென்னெவெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமக னினைவு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்--

குறப்பாவைநிஞ்சுழல்வேங்கையம்போதொடுகோங்கம்விராய்
நறப்பாலம்புனைவார்நீனைவார்தம்பிரான்புலியூர்
மறப்பானடுப்பதொர்தீவினைவந்திடிற்சென்றுசென்று
பிறப்பானடுப்பினும்பின்னுந்துன்னத்தகும்பெற்றியரே.

பொருவேலண்ணல் போக்குத்துணிந்தமை
செருவேற்கண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பியது.

இ - ள். குறப் பாவை - குறப்பாவாய் — தம்பிரான் புலியூர் மதப்பான் அடுப்பது ஓர் தீவினை வந்திடின் - தம்பிரா

* தொல் பொருள், களவியல். 22.

னது புலியூரை மறக்கக்கூடுவதொரு தீவினைவினைவு வரு
மாயின்—சென்று சென்று பிறப்பான் அடுப்பினும் - பல
யோனிகளினுஞ் சென்று சென்று பிறக்கக்கூடினும்—
பின்னுந் தன்னத்தகும் பெற்றியர் - பின்னுஞ்சென்று சேரத்
தருந் தன்மையை யுடையவர்—நின் குழல் வேங்கைப்
போதொடு கோங்கம் வீராய் - நின் குழலின்கணுண்டாகிய
வேங்கைப் பூவொடு கோங்கம் பூவைவிரன்—நறப் பாடலம்
புனைவார் நினைவார் - தேனையுடைய பாதிரிமலரைப் புனைவா
ராக நினையா நின்றார். எ - று.

புனைவாரென்னு முற்றுச்சொல் செயவெனெச்சமாகத்
திரித்துரைக்கப்பட்டது. புனைவாராயுடன்போதலை நினையா
நின்றாரென்றரைப்பினு மமையும். நினைவாரென்னு மெதிர்
காலத்து முற்றுச்சொல் நிகழ்காலத்துக்கண் வந்தது.
கோங்கம் வீராய்ப் பாடலம் புனைவார் நினைவாரென்றதனான்,
கீரிலாற்றிடை நின்னோடு செல்லலுற்றாரென்பது கூறினா
ளாம். புலியூரை யுணர்ந்தார்க்குப் பின்னை மறத்த லரிதென்
னுங்கருத்தான், மறப்பானடுப்பதொர் தீவினை வந்திடினென்
றாள். புலியூரை யொருகாலுணர்ந்த துணையானே பிறவி
கெடுமென்றே; அவ்வாறன்றி யதனை மறந்தவாற்றானே பிறக்
கக் கூடினுமென்னுங் கருத்தால், பிறப்பானடுப்பினு மென்
றாள். அலர்நாணி உடன்போகாது ஈண்டிற் செறிக்கப்பட்டு
அவரை யெதிர்ப்படாதிருத்தல் அன்பன்மென்னுங் கருத்
தால், பிறப்பா னடுப்பினும் பின்னுந் தன்னத்தகும் பெற்றிய
ரென்றாள். பெற்றிய ரென்பதனை வினைக்குறிப்பு முற்றாக
வுரைப்பினு மமையும். உன்னத்தகும் பெற்றியரென்பது உம்
பாடம். மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகன் உடன்போக்கு
நேர்ந்தமை யுணர்ந்துதல்.

துணிவொடுவிலாவல்.

துணிவொடு விலாவலென்பது தலைமகளினைவு கேட்ட தலைமகள் அவளினைவின்படியே துணிந்து நின்று, இரீரில்லாத வெய்யசுரத்தேயிப்பொழுதிவர் நம்மையுடன்கொண்டுபோகைக்குக் காரணமென்றேவெனத் தோழியை வினாவாநிற்பல். அதற்குச் செய்துள்—

நிழற்றலைத்நெறிநீர் லீகானகமோரிகத்து
மழற்றலைவெம்பரற்றென்பரென்றேதில்லையம்பலத்தான்
கழற்றலைவைத்துக்கைப்போதுகள் கூப்பக் கல்லாதவர் போற்
குழற்றலைச் சொல்லிச் செல்லக் குறிப்பாருநங்கொற்றவர்க்கே.

சிலம்பன்றுணிவொடு செல்சுரரினைந்து
கலம்புனைகொம்பர் கலக்கமுற்றது.

இ - ள். நிழல் தலை நீ நெறி நீர் இல்லை - நிழலிடநீந்தவழி நீருடைத்தன்று—ஒரி கத்தும் கானகம் அழல் தலை வெம்பரற்று என்பர் - இருமருங்குமுண்டாகிய ஒரி கூப்பிடுங்காடு அழனுதிபோலு நுதியையுடைய வெய்ய பாலையுடைத்தென்று சொல்லுவர்—தில்லை அம்பலத்தான் கழல் தலை வைத்துக் கைப் போதுகள் கூப்பக் கல்லாதவர் போல் - தில்லையம்பலத்தின் கண்ணானது கழல்களைத் தந்தலைமேல் வைத்துக் கையாகிய போதுகளைக் கூப்பப் பயிலாதவரைப்போல இத்தன்மைத்தாகிய நெறிக்கண் — குழல்தலைச் சொல்லி - குழலிடத்துச் சொற்போலுள் சொல்லையுடையாய்—நம் கொற்றவர்க்குச் செல்லக் குறிப்பு ஆகும் என்றே— நம் கொற்றவர்க்குச் செல்லக் குறிப்புண்டாகின்ற இஃ தென்னே! எ - று.

நீரில்லையென்னுள் சொற்கள் ஒரு சொன்னீரவாய் நெறி பென்னு மெழுவாய்க்குப் பயனிலையாயின. நெறிக்கணீரில்லை

யென விரிப்பினுமமையும். நிழலிடந்தீயோ டொக்குநெறி
அந்நெறி நீருடைத்தன்று; கானகமெங்குமோரி கூப்பிடும்;
அக்கானகம் அழற்றலை வெம்பரையுமுடைத்து என்றரைப்
பினு மமையும். இப்பொருட்குக் கானகமோரிகத்து மென்ப
தற்கு நெறிநீரில்லை யென்பதற் குரைத்ததுரைக்க. மெய்ப்
பாடு அபுகை. பயன் ஆற்றாமை நீங்குதல். (206)

போக்கறிவித்தல்.

போக்கறிவித்தலென்பது இப்பொழு தவர் போகைக்குக்
காரணமென்றோவென்று கேட்ட தலைமகளுக்கு நீங்கள் உடம்பு
முயிரும்போல ஒருவரையொருவ ரின்றியமையீராயினீர்; இத்
தன்மைத்தாகிய நுங்காதலையறிந்து வைத்தும் அவற்குவரு
மேதம் நினதென்றஞ்சி யானவனை வரவுவிலக்குவேன்; அவனு
மவ்வாறு வருதலையொழிந்து வரைவொடுவரிற் பொன் முதலா
கிய வெல்லாவற்றையு நினக்கு முலைப்பரிசம் பெறினும் நமர்
நின்னைக்கொடார்; சொல்லுமிடத்து இதுவன்றோ நீருஞ்சரம்
போகைக்குக் காரணமென்று தோழி தலைமகனது போக்கறி
வியாசிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

காயமுமாவியுநீங்கள் சிற்றம்பலவன்கயிலைச்
சீயமுமாவும்வெரீஇவரலென்பல்செறிதிரைநீர்த்
தேயமுமயாவும்பெறினுங்கொடார்நமரின்னசெப்பிற்
சூயமுநாடுமில்லாச்சுரம்போக்குத்துணிவித்தவே.

பொருசுடர்வேலவன் போக்குத்துணிந்தமை
யரிவைக்கவ ளறியவுரைத்தது.

இ - ள். நீங்கள் காயமும் ஆவியும் - நீங்கள் உடம்பு
முயிரும்போல ஒருவரையொருவ ரின்றியமைபாத வன்பை
யுடையீர்—சிற்றம்பலவன் கயிலைச் சீயமும் மாவும் வெரீஇ
வரல் என்பல் - இத் தன்மைத்தாகிய நுங்காதலை நினைபாது
சிற்றம்பலத்தான் கைலையிற் சீயத்தையும் அல்லாத கொடு

விலங்கையுமஞ்சி யானவனை வரற்பாலைபல்லையென்று கூறு
வேன்—செறி திரை நீர்த் தேயமும் யாவும் பெறினும் நமர்
கொடார் - அவ்வாறு வருதலையொழிந்து வரைவுவேண்டின்,
நெருங்கிய திரைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட இந்நிலத்
தையும் பொன்முதலாகிய வெல்லாவற்றையும் பெறினும்
நமர் நினைக்கொடார்கள், அதனால்—தோயமும் நாடும்
இல்லாச் சுரம் போக்குத் துணிவித்த செப்பில் இன்ன - நீரு
மக்கள் வாழுமிடமுமில்லாத சுரங்களைப் போதலேத்துணி
வித்தன சொல்லுமிடத்து இத்தன்மையனவன்றோ? எ - று.

நீங்கள் காயமுமாயியும்போல வின்றியமையாமையின்
அவற்கு வருமேத நினதென்றஞ்சி அவன் வரவு விலக்குவே
னென்றளாக வுரைப்பினுமமையும், துணிவித்ததென்பது
பாடமாயின், துணிவித்ததனைச் செப்பினின்னவெனக் கூட்டி
யுரைக்க. அறிய - இன்னகாரணத்தா எனன்றறிய. மெய்ப்
பாடு பெருமிதம். பயன் உடன்போக்கு மாட்சிமைப்
படுத்தல். (207)

நாணிழந்துவருந்தல்.

நாணிழந்து வருந்தவென்பது உடன்கொண்டு போகைக்குக்
காரணங்கேட்ட தலைமகள், ஒருநாளுமென்னை விட்டு நீங்காது
என்னுடனே வளர்ந்த பொலிவுடைத்தாகிய நாண் கற்பினெதிர்
கிற்கமாட்டாது தன்னைவிட்டு நீங்காத என்னைக் கழிவதாக;
மகளிர் எழுபிறப்பின் கண்ணுங் குடியிற்பிறவா தொழிகவெனத்
தானதற்குப் பிரிவாற்றாமையான் வருந்தாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

மற்பாய்விடையோன்மகிழ்புவியு ரென்னொடும்வளர்ந்த
பொற்பார்திருநாண் பொருப்பர்விருப்புப்புகுந்துநுந்தக்
கற்பார்கடுங்கால் கலக்கிப்பறித்தெறியக்கழிக
விற்பாற்பிறவற்கவேறையர்வாழியெழுமையுமே.

கற்புநாணினு முற்சிறந்தமையிற்
சேனெறிசெல்ல வாணுதறுணிந்தது.

இ - ள். மல் பாய் விடையோன் மகிழ் புலியூர் - வளத்
தையுடைய பாயும்விடையை யுடையவன் விரும்பும் புலி
யூரில்—என்னொடும் வளர்ந்த பொற்பு ஆர் திருநாண் - என்
னோடுந்தோன்றி என்னோடொக்க வளர்ந்த பொலிவார்ந்த
திருவையுடைய நாண்—பொருப்பர் விருப்புப் புகுந்து நுந்த -
பொருப்பர்மேல் யான் வைத்த விருப்பம் இடையேபுகுந்து
தள்ள நின்றநிலை குலைந்து—கற்பு ஆர் கடுங் கால் கலக்கிப்
பறித்து எறிய - கற்பாகிய நிறைந்த கடிய காற்றலைத்துப்
பிடுங்கி என் வயிற்கிடவாமைப் புறத்தெறிய—கழிக - என்
னைக்கழிவதாக—ஏழையர் எழுமையும் இற்பால் பிறவற்க -
இனி மகளிர் எழுபிறப்பின்கண்ணுங் குடியிற் பிறவா
தொழிக. எ - று.

நாண்கழிகவென வியையும். வாழி அசைநிலை. கற்பாங்
கடுங்காலென்பது உம் பாடம். முற்சிறந்தமையின் - முன்
னெண்ணச் சிறந்தமையின். மல்லல் மல்லெனக் கடைக்
குறைந்து நின்றது. மெய்ப்பாடு அது. பயன் உடன்போக்கு
வலித்தல்.

(208)

துணிவெடுத்துரைத்தல்.

துணிவெடுத் துரைத்தலென்பது தலைமகளைக் கற்புவழி
சிறுத்திச்சென்று, நின்னோடு போதுமிடத்து நீ செல்லுங்கற்சரம்
அவளது சிற்றடிக்கு நற்றளிராம்போலுமெனத் தோழி தலைமக
னுக்கு அவடுணிவெடுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கம்பஞ்சிவந்தசலந்தராகங்கறுத்ததில்லை
நம்பன்சிவநகர்நற்றளிர்கற்சரமாகுநம்பா
வம்பஞ்சியாவம்புகமிகநீண்டரிசிந்துகண்ணாள்
செம்பஞ்சியின்மிதிக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சிறடிக்கே.

செல்வமாதர் செல்லத்துணிந்தமை
தொல்வரைநாடற்குத் தோழிசொல்லியது.

இ - ள். நம்பா - நம்பா—அம்பு அஞ்சி ஆவம் புக மிக
நீண்டு அரி சிந்து கண்ணாள் - அம்புகளஞ்சித் தூணியிற்புக்
கொளிப்ப மிக நீண்டு செவ்வரி சிதறிய கண்களையுடையா
ளுடைய — செம்பஞ்சியின் மிதிக்கின் பதைக்கும் மலர்ச்
சீறடிக்கு - செம்பஞ்சியின் மிதிப்பினுடெங்கும் மலர்போலுஞ்
சிறியவடிக்கு—கல் சுரம் நல் தளிர் ஆகும் - நீ செல்லுங்
கல்லையுடையசுரம் நல்லதளிர்ராம்போலும்; இவளது துணி
விருந்தவாற்றான். எ - று.

கம்பம் சிவந்த சலந்தரன் ஆகம் கறுத்த - அச்சத்தால்
வரு நடுக்கத்தை வெகுண்ட சலந்தரனதாகத்தை முனிந்த—
தில்லை நம்பன் சிவநகர் நல் தளிர் - தில்லைபினம்பனது சிவ
நகரின் நற்றளிரெனக் கூட்டுக.

சிவநகரென்பது ஒரு திருப்பதி. செம்பஞ்சியின் மிதிக்கிற்
பதைக்கும் மலர்ச்சீறடியென்பன ஒரு சொன்னீர்மைப்
பட்டு நின்றன; இதனை யதிகாரப் புறனடைபாற்கொள்க.
அரிசிந்து கண்ணாது என்னுமாறனுருபு தொகச்சொல்லாத
விடத்துத் தொக்கு நின்றதெனினு மமையும். அரிசிந்து
கண்ணாள் மலர்ச்சீறடியென்று கூட்டுவாருமுளர். தொல்
வரை - பெரியவரை. மெய்ப்பாடு அது பபன் உடன்போக்கு
வற்புறத்தல். (209)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங் கூறலென்பது துணிவெடுத்துரைத்த தோழி,
தாழாது இவ்விருட்காலத்துக் கொண்டுபோவாயாக; யானவளைக்
கொண்டுவாரா நின்றேன்; நீ முன்புவந்தெதிர்ப்பட்ட அக்குறியிடத்து
வந்து நில்லெனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூற
நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

முன்னோன்மணிகண்டமொத்தவனம்பலந்தம்முடிதாழ்த்
 துன்னுதவர்வினைபோற்பரந்தோங்குமெனதுயிரே
 யன்னொளரும்பெறலாவியன்னுயருளாசையினர்
 பொன்னார்மணிமகிழ்ப்பூவிழயாம்விழைபொங்கிருளே.

மன்னியவிருளிற் றுன்னியகுறியிற்
 கோங்கிவர்கொங்கையை நீங்குகொண்டென்றது.

இ - ள். எனது உயிரே அன்னாள் அரும் பெறல் ஆவி
 அன்னாய் - எனதுயிரை யொப்பாளது அரிய பெறுதலை
 யுடைய ஆவியை யொப்பாய்—அருள் ஆசையினால் - நின
 தருண்மேலுள்ள வாசையால்—பொன் ஆர் மணி மகிழ்ப்பூ
 விழ யாம் விழை பொங்கு இருள் - பொன்போலும் நிறைந்த
 நல்ல மகிழின்பூவிழ அவை விழுசின்றவோசையை நீசெய்யுங்
 குறியாக வோர்ந்து யாம் விரும்பி மிக்கவிருள்—முன்னோன்
 மணி கண்டம் ஒத்து - இக்காலத்துக் கருமைபால் எல்லார்க்கு
 முன்னாயவனதழ்சிய மிடற்றையொத்து—அவன் அம்பலம்
 தம்முடி தாழ்த்து உன்னுதவர் வினைபோல் பார்து ஒங்கும் -
 அவனதம்பலத்தைத் தம்முடிகளைத்தாழ்த்து நினைபாதவரது
 தீவினைபோலக் கருமையோடு பார்து மிகும். எ - று.

ஆசியன்னாய் தருளென்றுரைப்பாருமுளர். மணிமகிழ்
 பூவிழ வென்பது பாடமாயிற் பூவிழவென்னுஞ் சொற்கள்
 ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு மணிமகிழென்னு மெழுவாயை
 யமைத்தனவாக வுரைக்க. இனித்தாழாதிவ் விருட்காலத்துப்
 போகவேண்டுமென்றும் இரவுக்குறிக்கண்வரும் அரையிருட்
 கண்வந்து அக்குறியிடத்து நில்லென்றுங் கூறினாளாம் துன்
 னியகுறி - நீ முன்புவந்திவளை யெதிர்ப்பட்ட குறியிடம்;
 மெய்ப்பாடு அது. பயன் குறியிட முணர்த்துதல். (210)

அடியொடுவழி நினைந்தவனுளம்வாடல்.

அடியொடு வழிநினைந்தவனுளம் வாடலென்பது தோழி குறி
 ிடை நிறுத்திப் போகாரிற்பு, தலைமகன் அவ்விடத்தே நின்று,
 அனிச்சப்பூப்போலும் அழகிய வடிகள் அழற்கடம்போது மென்
 றால் இதற்கென்ன துன்பம் வந்தெய்துங் கொல்லோவெனத்
 தலைமகளடியொடு தான் செல்லாரின்றவழி நினைந்து, தன்னுள்
 ளம் வாடாரிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பனிச்சந்திரனொடுபாய்புனல்கூடும்பரன்புலியு
 ரனிச்சந்திகழமஞ்சீறடியாவழல்பழுத்த
 கனிச்சந்திரளன்னகற்கடம்போந்துகடக்குமென்றூ
 லிவிச்சந்தமேகலையாட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்துவதே.

நெறியறுகுழலியொடு நீக்கத்துணிந்த
 உறுசுடர்வேலோ னுள்ளம்வாடியது.

இ - ள். பனிச் சந்திரனொடு பாய்புனல் கூடும்-குளிர்ச்
 சிையுடைய மதியொடு பாரந்த புனலையுடைய கங்கையைச்
 சூடும்—பரன் புலியூர் அனிச்சம் திகழும் அம் சீறடி-பரனது
 புலியூரில் அனிச்சப் பூப்போலுமழகிய சிறியவடிகள்—ஆவ -
 அன்றோ—அழல் பழுத்த கனிச் செந்திரள் அன்ன - தீப்
 பழுத்த பழுத்தினது சிவந்த திறள்போலும்—கல் கடம்
 போந்து கடக்கும் என்றால் - கற்றிரளையுடைய காட்டை
 இங்குநின்றும் போந்து கடக்குமாயின்—சந்த மேகலையாட்கு
 இனிப் புகுந்து எய்துவது என்கொல் - நிறத்தையுடைய
 மேகலையை யுடையாட்கு இனி யென்காரணமாகவந் தெய்
 துந்துன்பம் வேறென்! எ - று.

ஆவ இரங்கற்குறிப்பு. மெய்ப்பாடு அழகை. பயன்
 நெஞ்சோடு சாவுதல். (211)

கொண்டுசென்றுய்த்தல்.

கொண்டுசென்றுய்த்தலென்பது தலைமகன் குறியிடை நின்றது, அடியொடு வழிநினைந்து, தன்னுள்ளம் வாடாரிற் ப, அந் நிலைமைக்கண், நின்னுள்ளத்துக் கருதியதனை இப்பொழுது நினக்குத் தெய்வந் தாராரின்றது; என்றோழியையுங் கொண்டு வந்தேன்; நீ யிவனைக் கைக்கொள்ளெனத் தோழி தலைமகளைக் கொண்டுசென்று, அவனொடு கூட்டாசிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

வைவந்தவேலவர்கூழ்வரத்தேர்வரும்வள்ளுள்ளந்
தெய்வந்தருமிருடுங்குமுழுதுஞ்செழுமிடற்றின்;
மைவந்தகோன்றில்லைவாழ்த்தார்மனத்தின்வழுத்துநர்போன்
மொய்வந்தவாவிதெளியுந்துயிலும்முதெயிலே.

வண்டமர் குழலியைக்
கண்டுகொள் கென்றது.

இ - ள். செழுமிடற்றின் மை வந்த கோன்தில்லை வாழ்த்தார் மனத்தின் - வளையமிடற்றின்கட் கருமையுண்டாகிய கோனது தில்லையை வாழ்த்தாதாருடைய மனம்போல—முழுதும் இருள் தூங்கும் - உலகமுழுதும் இருள் செறியாநின்றது—வழுத்துநர்போல் - அத்தில்லையை வாழ்த்தவாருடைய மனம்போல—மொய் வந்த வாவி தெளியும் - பெருமையுண்டாகிய பொய்கைகள் கலக்கமற்றுத் தெளியாநின்றன—இம் முதெயில் துயிலும் - இம்முதியவூர் துயிலாநின்றது, அதனால்—வை வந்த வேலவர் சூழ்வரத் தேர்வரும் வள்ளல் - கூர்மையுண்டாகிய வேலையுடைய ஸ்ளையர் சூழத் தேரின்கண்வரும் வள்ளலே — உள்ளம் தெய்வம் தரும் - நினதுள்ளத்துக் கருதியதனைத் தெய்வம் இப்பொழுதே நினக்குத்தரும்; என்றோழியையுங் கொணர்ந்தேன்; காண்பாயாக. எ - று.

வள்ளலென்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண் வந்ததெனக் கொண்டு, வள்ளலதுள்ளமென்று விரித்துரைப்பினுமமையும். சூழ்வரத் தோவருமென்று பாடமோதி ஊர்காக்குமினையர் ஊரைச் சூழ்வரும் வரவுமினி யொழியுமென்றுரைப்பாரு முளர். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளைத் தலை மகனுடன்படுத்தல். (212)

ஓம்படுத்துரைத்தல்.

ஓம்படுத்துரைத்தலென்பது கொண்டுசென்றுய்த்து இரு வரையும் வலஞ்செய்து நின்ற, மறை நிலைதிரியினும் கடன் முழுதும்வற்றினும், இவளிடத்து நின்னருடிரியாமற் பாதுகாப்பா யெனத் தோழி தலைமகளைத் தலைமகனுக் கோம்படுத்துரையா கிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பறந்திருந்தும்பர்பதைப்பப்படரும்புரங்கரப்பச்
சீறந்தெரியாடிநென்றில்லையன்னுடிறத்துச்சிலம்பா
வறந்திருந்துன்னருளும்பிறிதாயினருமறையின்
றிறந்திரிந்தார்களியும்முற்றும்வற்றும்ச்சேனிலத்தே.

தேம்படு கோதையை

யோம்படுத்தது.

இ - ள். சிலம்பா - சிலம்பா—இருந்து உம்பர் பதைப் பப் பறந்து படரும் புரம் கரப்ப - இருந்து உம்பரிடைவிடாது நடுங்கப் பறந்துசெல்லும் புரங்கள் கெட—சிறந்து எரி ஆடி தென்தில்லை அன்னாள் திறத்து - பொலிந்து எரியான் வீளை யாடுமவனது தெற்கின்கணுண்டாகிய தில்லையையொப்பா னிடத்து—அறம் திருந்து உன் அருளும் பிரிது ஆயின் - அறந்திருந்துதற்குக் காரணமாகிய உளதருளும் வேறுபடு மாயின்—இச் சேண் நிலத்து - இவ்வகன்றநிலத்து — அரு மறையின் திறம் திரிந்து ஆர்களியும் முற்றும் வற்றும் -

அரிய மறைகளின் முறைமைபிறழக் கடலு மெஞ்சாது வற்றும். எ - று.

அறந்திரிந்தென்பது பாடமாயின். அறந்திரிந்தருமறை யின்றிறந்திரிந்தென மாற்றியுரைக்க அறந்திரிந்தாற்போல நின்னருளும் பிறிதாயினென வொருசொல் வருயித்துரைப் பினுமமையும். அருமறையுமென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப் பாடு பெருமிதம். பயன் ஒம்படுத்தல். (213)

வழிப்படுத்துரைத்தல்.

வழிப்படுத்துரைத்தலென்பது ஒம்படுத்துரைத்த தோழி ஆயமுமன்னையும் பின்வாராமல் இவ்விடத்தே நிறுத்தி இவ் ஆரிடத்துள்ள அலரையு மொருவாற்றானீக்கி யானும்வந்து நங் களைக்காண்பேகை; நீயிருந் திருவொடுசென்று நும்பதியிடைச் சேர்வீராமினென இருவரையும் வழிப்படுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சண்டொல்லையாயமுமெளவையுநீங்கவிவ்வூர்க்கவ்வைதீர்த்
தாண்டொல்கண்டிடக்கூடுகநும்மையெம்மைப்பிடித்தின்
ருண்டெல்லைதீர்பந்தந்தவன்சிற்றம்பலநிலவு
சேண்டில்லைமாநகர்வாய்ச்சென்றுசேர்கதிருத்தகவே.

மதிதுதலியை வழிப்படுத்துப்

பதிவயிற்பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். எம்மைப் பிடித்து ஆண்டு - எம்மை வலிந்து பிடித்தாண்டு—இன்று எல்லை தீர் இன்பம் தந்தவன சிற்றம்பலம் நிலவு - இன்று எல்லையை நீங்கிய வின்பத்தைத் தந்தவனது சிற்றம்பலம் சிலைபெற்ற—சேண் தில்லை மா நகர்வாய் - செய்ததாகிய தில்லையாகிய பெரியநகரிடத்து—திருத்தகச் சென்று சேர்க - நீர்பொலிவு தகச்சென்று சேர்வீராயின்—ஆயமும் ஔவையும் ஈண்டு நீங்க - ஆயமுமன்னையும் பின்வாராது இவ்விடத்தே நீங்க—இவ்வூர்க் கெளவை ஒல்லை

தீர்த்து - இவ்வூரின் கணுண்டாகிய அலரை யொருவாற்றான்
விரையரீக்கி—ஆண்டு நும்மை ஒல்லை கண்டிடந் கூடுக -
யானாண்டுவந்து நும்மைவிரையக் காணக்கூடுவதாக. ௭ - று.

சேண்டில்லை யென்பதற்கு மதினமுதலாயினவற்று
னுயர்ந்த தில்லையெனினு மமையும், ஒல்லைகண்டிடவென
விகாரவகையான் வல்லெழுத்துப் பெறுதுநின்றது. மெய்ப்
பாடு அழுகை. பயன் அச்சந் தவிர்த்தல். (214)

மெல்லக்கொண்டேகல்.

மெல்லக்கொண்டேகலென்பது தோழியை விட்டு உடன்
கொண்டுபோகா நின்ற தலைமகன் நின்றொடு சேறலான் இன்று
இக்காடு திருந்தச்செய்யப்பட்டாற்போலக் குளிர்ச்சியை யுடைத்
தாயிருந்தது; இனி நின்சிறடி வருந்தாமற் பையச் செல்வாயாக
வெனத் தன்ருய வெள்ளத்தோடும் வினையாடுமாறுபோலத் தலை
மகளை மெல்லக்கொண்டு செல்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பேணத்திருத்தியசீறடிமெல்லச்செல்பேரவம்
பூணத்திருத்தியபொங்கொளியோன்புலியூர்புரையு
மாணத்திருத்தியவான்பதிசேருமிருமருங்கும்
காணத்திருத்தியபோலுமுன்னுமன்னுகானங்களே.

பஞ்சிமெல்லடிப் பனைத்தோளியை
வெஞ்சரத்திடை மெலிவகற்றியது.

இ - ள். பேரவம் பூண - பெரியவாவங்களைப் பூணும்
வண்ணம்—திருத்திய பொங்கு ஒளிபோன் புலியூர்புரையும் -
அவற்றின் றீத்தொழிலை நீக்கிய பெருகுமொளியையுடைய
வனது புலியூரையொக்கும்—மாணத் திருத்திய வான்பதி
இருமருங்கும் சேரும் - மாட்சிமைப்படக் குற்றங்கடிந்து
செய்யப்பட்ட பெரியவர்கள் நாஞ்செல்லுநெறியி னிருபக்கமு
மொன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கும்—முன்னு மன்னு

கானங்கள் காணத் திருத்தியபோலும் - முன்னுளவாகிய காடுகள் நாஞ்சென்று காணும்வண்ணத் திருந்தச் செய்யப்பட்டனபோலும், அதனால்—பேணத் திருத்திய சீறடி - யான்விரும்பும்வண்ணக் கைபுனைப்பட்ட சிறியவடியை யுடையாய்—மெல்லச் செல் - பையச்செல்வாயாக. எ - று.

பேணத்திருத்திய சீறடியென்பது சினையாகிய தன் பொருட்கேற்ற வடையடுத்து நின்றது. அரவத் திருத்திய வென வியையும். வான்பதி சேருமென்பதற்குப் பதி நெறியைச்சேர்ந்திருக்கு மென்றுரைப்பினு மகையும். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் தலைமகனையார்வகற்றுதல் (215)

அடலெடுத்துரைத்தல்.

அடலெடுத்துரைத்தலென்பது மெல்லக்கொண்டு செல்லா நின்றவன், சேய்த்தாகச் சிலரை வரக்கண்டு தலைமகளஞ்சா நிற்ப, நின்னையன்மாராயின் அஞ்சுவேன்; அல்லது நால்வகைத் தானையுந் திரண்டுவரினும் என்கையில் வடித்திலங்காநின்ற எஃகின்வாய்க்கிரை போதாது; இதனை யிவ்விடத்தே காண்பாயாக வென்று, அவளதச்சந்திரத் தன்னடலெடுத்துரையா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கொடித்தேர்மறவர்குழாம்வெங்கரிநிரைகடினென்கை
வடித்தேரிலங்கெஃகின்வாய்க்குதவாமன்னுமம்பலத்தோ
னடித்தேரலரென்னவஞ்சுவலின்னையரென்னின்மன்னுங்
கடித்தேர்குழன்மங்கைகண்டிடிவ்விண்டோய்களவரையே.

வரிசிலையவர் வருகுவரெனப்

புரிதருகுழலிக் கருளவனுரைத்தது.

இ - ள். நின் ஐயர் என்னின் - நின்னையன்மாராயின்—
மன்னும் அம்பலத்தோன் அடித்தேரலர் என்ன அஞ்சுவன் -
நிலைபெறுமம்பலத்தின் கண்ணனுடைய அடிகளை யாராய்ந்
துணராதாரைப்போல அஞ்சுவேன், அல்லது—கொடித்தேர்-

கொடியையுடையதேரும்—மறவர் குழாய்-வீராதிரளும்—
 வெம் கரிநிரை - வெய்யகரிநிரையும் — கூடிண் - அனைத்துந்
 திரண்டுவரினும்—என் கைவடித்து ஏர் இலங்கு எஃகின்
 வாய்க்கு உதவா - என்கையில் வடிக்கப்பட்ட டழகுவிளங்கா
 நின்ற எஃகினதுவாய்க்கு இரையுதவமாட்டா — மன்னும்
 கடித் தேர் குழல் மங்கை - நிலைபெற்ற நறுநாற்றத்தை
 வண்டுகளாராய்ந்துவருங் குழலையுடையமங்காய்—விண்டோய்
 இக் கனவரைக் கண்டிடு - விண்ணினைத்தோயாநின்ற இப்
 பெரியவரையிடத் தியான்செய்வதனைக் காண்பாயாக. எ - று.

கூடினென்பதற்கு என்னைக் கிட்டினென்றுரைப்பினு
 மமையும். அடித்தேர்பவரென்பது பாடமாயின், என்ன வென்
 பதனை உவமவுருபாக்காது இவரையடித்தேர்பவரென்றி பிறர்
 கருதவென்றுரைக்க. கண்டிடினென்பது உம் பாடம். மன்னுங்
 கடியென்பதற்கு வண்டென வொருசொல் வருவித்துரைக்க.
 வரிசிலையவர் வருகுவரென - வரிசிலையவர் வாராநின்றார் இவர்
 யாவரென. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தன்வலி
 யுணர்த்தி யாற்றுவித்தல்.

இடைச்சுரத்து அவடமரெதிர்படை தொடர்ந்து நிற்ப
 வழிவருவார் விலக்கி வரைவித்துக்கொடுப்ப. என்னை
 “இடைச்சுரமருங்கின வடம ரெய்திக்—கடைக்கொண்டு
 பெயர்தலிற் கலங்களு ரெய்திக்—கற்பொடு புணர்ந்த
 கௌவை யுளப்பட—வப்பாற்பட்ட வொருதிறத் தானும்” *
 என்றார் தொல்காப்பியனார். (216)

அயர்வகற்றல்.

அயர்வகற்றலென்பது அடலெடுத்துரைத்து அச்சந்தீர்த்
 துக்கொண்டு போகாநின்றவன், இத்துன்பக்கடறு கடந்து

* பொருள், அகத்தினை. 41,

சென்று இப்பொழுதே நாமின்பப்பதி காணப் புகாரின்மேல்; இனி நமக்கொரு குறைவில்லை யெனத் தலைமகளது வழிவருத் தந்தீரக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

முன்னோனருண்முன்னுழ்வன்னுவினையின்முனகர்துன்னு
யின்னொக்கடறிதீப்போழ்தேகடந்தின்றுகாண்டுஞ்சென்று
பொன்றாணிமணிமாளிகைத்தென்புலியூர்ப்புகழ்வார்
தென்னுவெனவுடையானடமாடுநின்றம்பலமே.

இன்னல்வெங்கடத் தெறிவேலவ
என்னமன்னவ லயர்வகற்றியது.

இ - ள். முன்னோன் அருள் முன்னும் முன்னு - எல்லார்க்கும் முன்னாயவனதருளை முற்பிறப்பின்கண்ணு நினையாத—வினையின் முனகர் துன்னும் இன்னொக் கடறு இது இப்போழ்தே கடந்து - தீவினையையுடைய நீசர்சேருந் துன்பத்தைச் செய்யும் பாலேசில மிதனை யிப்பொழுதே கடந்து—பொன் ஆர் அணி மணி மாளிகைத் தென்புலியூர் - பொன்னிறைந்த வழகையுடைய மணியரல் விளங்கும் மாளிகையையுடைய தென்புலியூர்க்கண்—புகழ்வார் தென்னு என உடையான் நடம் ஆடு சிற்றம்பலம் - புகழ்ந்துரைப் பார் தென்னனையென்று புகழ் என்னையுடையான் நின்று கூத்தாடுந் சிற்றம்பலத்தை—இன்று சென்று காண்டும் - இன்று சென்றுகாண்பேம்; இதுவன்றோ நமக்கு வருகின்ற விற்பம்! எ - று.

தென்புலியூர்ச் சிற்றம்பலமென வியையும். உடையா ரென்பது பாடமாயின், தென்னனே யென்று புகழ் வொரு சிறப்புடையாரென்றரைப்பினு மமையும். மெய்ப்பாடு பெரு மிதம். பயன் தலைமகளை யயர்வகற்றுதல். அலங்காரம் கூற்றிடத் திருபொருட்கண் வந்தவுயர்ச்சி வேற்றுமை. (217)

நெறிவிலக்கிக்கூறல்.

நெறிவிலக்கிக் கூறலென்பது அயர்வகற்றிக்கொண்டு செல்லாநின்ற தலைமகனை, இனிச்செல்லு நெறிக்கண் நன்மக்களில்லை; நீ தனியை; இவள் வாடினாள்; பொழுதுஞ் சென்றது; ஈண்டுத் தங்கிப் போவாயாகவென, அவ்விடத்துள்ளோர் வழிவிலக்கிக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விடையுற்றூரில்லைவெம்முனைவேடர்தமியைமென்பு
மடையுற்றூர்குழல்வாடினன்மன்னுசிறற்றம்பலவர்க்
கடையுற்றூரினெறிப்பொழிந்தாங்கருக்கன்கருக்கிக்
கடையுற்றுகடப்பாரில்லையின்றிக்கடுஞ்சரமே.

சுரத்திடைக்கண்டவர் சுடர்க்குழைமாதொடு
சுரத்தணிவில்லைய் தங்குகென்றது.

இ - ள். விடலை - விடலாய்—உற்றார் இல்லை - இனிச்செல்லு நெறிக்கண் நன்மக்களில்லை—வெம்முனை வேடர் - உள்ளார் வெய்யமுனையிடத்து வேடரே — தமியை - நீ தனியை—மென் பூ மடலை உற்று ஆர் குழல் வாடினள் - மெல்லிய பூவினிதழைப் பொருந்தி நிறைந்த குழலையுடையாள் வழிவந்த வருத்தத்தால் வாடினாள்—மன்னு சிறற்றம்பலவர்க்கு அடலை உற்றாரின் - நிலைபெற்ற சிறற்றம்பலத்தையுடையவர்க் காட்படுத்தன்மையைப் பொருந்தினவர்க ளல்லாரைப்போல—எறிப்பு ஒழிந்து ஆங்கு அருக்கன் சுருக்கிக் கடலை உற்றான் - விளக்கமொழிந்து அவ்விடத்து அருக்கன் மன் கதிர்களைச் சுருக்கிக் கடலைச் சென்றற்றான்—இக் கடுஞ்சுரம் இன்று கடப்பார் இல்லை - இக்கடிய சுரத்தை யிப்பொழுது கடப்பாருமில்லை; அதனானீண்டுத் தங்குவாயாக. எ - று.

வேடரொடு சாராத நன்மக்கள் இவர்க்கணியராதலின், அவரை உற்றாரென்றார். வேடரி லுற்றூரில்லையென்று நன்றி

செய்பாரென்பது பயப்பவரைப்பினு மமையும். மடலென்றது
தாழம்பூ மடலையென்பாரு முளர். சிற்றம்பலவர்க்கென்னு
நான்கனுருபு பகைப்பொருட்கண் வந்தது. அருக்கன்
பெருக்கியென்றும் பெருகி யென்றும் பாடமாயின், கெடுதலை
மங்கலமரபிற் கூறிற்றென்க. (218)

கண்டவர்மகிழ்தல்.

கண்டவர் மகிழ்தலென்பது நெறிவிலக்குற்று வழிவருத்தந்
தீர்ந்து ஒருவரையொருவர் காணலுற்று இன்புற்றுச் செல்லா
ரின்ற இருவரையுங்கண்டு, இவர்கள் செயலிருந்தவாற்றான் இப்
பெருஞ்சரஞ் செல்வதன்றுபோலும்; அது கிடக்க இதுதானின்
புற வுடைத்தாகியதோர் நாடகச் சவையுடைத்தா யிருந்ததென
எதிர் வருவார் இன்புற்று மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

அன்பனைத்தஞ்சொல்லிபின்செல்லுமாவனீடவன்றன்
பின்பனைத்தோளிவருயிப்பெருஞ்சரஞ்செல்வதன்று
பொன்பனைத்தன்னவிறையுறைதில்லைப்பொலிமலர்மே
னன்பனைத்தண்ணறவுண்ணளிபோன்றொளிர்நாடகமே.

மண்டமுற் கடத்துக்

கண்டவ ருரைத்தது.

இ - ள். அன்பு அணைத்து அம் சொல்லி பின்செல்
லும் ஆடவன் - சிறுபுறமும் அசைநடையுங் காண்டற்கு
அன்பானனைத்து அழகிய சொல்லையுடையாளது பின்னே
ஆடவனொருகாற் செல்லாநின்றான்—அவன்றன் பின் பனைத்
தோளி நீடு வரும் - முன்செல்ல நாணிப் புறக்கொடையும்
வலிச்செலவுங் காண அவனதுபின்னே வேய்போலுந் தோள்
கையுடையாள் நெடும்பொழுது செல்லாநின்றான் — இப்
பெருஞ் சரம் செல்வது அன்று - இருந்தவாற்றான் இவரது
செயல் இப்பெரிய சரத்தைச் செல்கையன்று—பொன்பனைத்

தன்ன இறை உறை தில்லை - பொன்னொரு வடிவுகொண்டு பெருத்தாற்போலு மிறை யுறைகின்ற தில்லை வரப்பின்— நன்பனைப் பொலி மலர்மேல் தண் நறவு உண் அளிபோன்று— நல்ல பணையிற் பொலிந்த மலரிடத்துக் குளிர்ந்த நறவை யுண்ட வண்டுகளையொத்து—ஒளிர் நாடகம் - இன்பக்களி யான் மயங்கி விளங்குவதொரு நாடகம். எ - று.

பெருஞ்சரஞ் செல்வதென் மென்பதற்குப் பெருஞ்சரங் தொலைவதன் மெனினுமமையும். பொன்பனைத்தாற்போலு மிறையென்பாருமுளர். கண்டார்க்கின்பஞ் செய்தலின், நாடகமென்றார். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் நெறி விலக்குதல். (219)

வழிவியையாடல்.

வழிவியையாடலென்பது கண்டவர்மகிழக் கொண்டுசெல்லா கின்றவன், நெறிசெல்வருத்தத்தி நெகிழ்ந்த மேனியையுடைய நின்னைப் கண்டு கண்கடம்மாற் கொள்ளும் பயன் கொண்டனம்; இனிச் சிறிதிருந்து இக்கடுங்கானகந் தண்ணெனுமளவுஞ் செவீ சிறைய நின்மொழி பருக வருவாயாகவெனத் தலைமகளுடன் விளையாடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கண்கடம்மாற்பயன்கொண்டனங்கண்டிவிக்காரிகைநீன்
பண்கடமென்மொழியார்ப்பருகவருகவின்னே
விண்கடநாயகன்றில்லையின்மெல்லியல்பங்கனெங்கோன்
றண்கடம்பைத்தடம்போற்கடுங்கானகந்தண்ணெனவே.

வன்றழற்கடத்து வடிவேலண்ணல்
மின்றங்கிடையொடு விளையாடியது.

இ - ள். கண்டு - நெறிசெல் வருத்தத்தி நெகிழ்ந்த மேனியையாகிய நின்னைக்கண்டு—கண்கள் தம்மால் பயன் கொண்டனம் - கண்களாற் கொள்ளும் பயன்கொண்டனம்—

காரிகை - காரிகை நீர்மையாய்—இனி நின் பண் கட மென்
மொழி ஆரப் பருக இன்னே வருக - இனிச்சிறிதிருந்து
நினது பண்ணினது முறைமையையுடைய மெல்லிய மொழி
யைச் செவீதிறையப் ப்ருகுவான் இவ்விடத்து வருவாயாக—
விண்கள் தம் நாயகன்-விண்ணுலகங்கடம்முடைய தலைவன்—
தில்லையில் மெல்லியல் பங்கன் - தில்லைக்கணுளாகிய மெல்
லியல் கூற்றையுடையான்—எம் கோன் - எம்முடைய விறை
வன்—தண் கடம்பைத் தடம் போல் கடுங் கானகம் தண்
ணென - அவனது குளிர்ந்த கடம்பையிற் பொய்கைபோலக்
கடியகானகம் குளிர்மளவும். எ - று.

தண்ணென வின்னே வருகவென வியையும். கடம்பை
யென்பது ஒரு திருப்பதி. கடம்பைத்தடம்போற் கடுங்கான
கம் குளிரும்வண்ணம் நின்மொழியைப் பருகவென்று
கூட்டினுமமையும். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மகிழ்தல். ( )

நகரணிமைகூறல்.

நகரணிமை கூறலென்பது இருவருந் தம்முளின்புற்றுச்
செல்லாநின்றமை கண்டு, இனிச் சிறிது நெறிசென்று அக்குண்
றத்தைக் கடந்தால் நும்பதியாகிய நகர் விளங்கித் தோன்ற
சிற்ரும்; அத்துணையுங் கடிது செல்வீராமினென எதிர்வருவார்
அவர் நகரணிமை கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மின்றங்கிடையொடுநீவியன்றில்லைச்சிற்றம்பலவர்
குன்றங்கடந்துசென்றுநின்றுதோன்றுங்குருஉக்கமலந்
துன்றங்கிடங்குந்துறைதுறைவள்ளைவெள்ளைநகையார்
சென்றங்கடைதடமும்புடைகுழ்தருசேணகரே.

வண்டமர் குழலியொடு

கண்டவ ருரைத்தது.

இ - ள். மின் தங்கு இடையொடு - மின்போலு
மிடையை யுடையாளோடு—நீ வியன் தில்லைச் சிற்றம்பலவர்

குன்றம் கடந்து சென்றால் - நீயகன்ற தில்லைநீர் சிற்றம் பலத்தை யுடையவரது குன்றத்தைக்கடந்து அப்பாற் சிறிது நெறியைச் சென்றால்—குருஉக் கமலம் துன்று அம் கிடங்கும் - நிறத்தையுடைய தாமரைப்பூ நெருங்கிய அழகிய கிடங்கும்—வள்ளை வெள்ளை நகையார் துறை துறை சென்று அங்கு அடை தடமும் - வள்ளைப் பாடலைப்பாடும் வெள்ளை முறுவலையுடைய மகளிர் துறைதொறுந் துறைதொறுஞ் சென்று அவ்விடத்துச்சேரும் பொய்கைகளும்—புடை சூழ் தரு சேண் நகர் - பக்கத்துச்சூழ்ந்த அத்தில்லையாகிய வுயர்ந்த நகர்—நின்று தோன்றும் - இடையறாது தோன்றும்; அத்துணையுங் கடிது செல்வாயாக. எ - று.

குழலியொடு கண்டவர் - குழலியொடு தலைமகனைக் கண்டவர். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் இடமணித் தென்றல். (221)

ந க ர் க ா ட் ட ல்.

நகர்காட்டலென்பது நகரணிமை கூறக்கேட்டு இன்புறக் கொண்டு செல்லாநின்ற தலைமகன், அன்னந்துன்னிப் பிறையணிந்து சூலத்தையுடைத்தாகிய மாளிகைமேற் கொடிதூடங்கமதில் தோன்றாநின்ற அப்பெரிய நகர்காண் நம்முடைய நகராவ தெனத் தலைமகளுக்குத் தன்னுடைய நகர் காட்டாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விற்போல்கொடிநெடுவானக்கடலுட்டிரைவிரிப்பப்
பொன்போல்புரிசைவடவரைகாட்டப்பொலிபுலியூர்
மன்போற்பிறையணிமாளிகைசூலத்தவாய்மடவாய்
நிற்போனடையன்னத்துன்னிமுன்றேன்றுநன்னீணகரே.

கொடுங்கடங்கடந்த குழைமுகமாதர்க்குத்
தடங்கிடங்குசூழ் தன்னகர்காட்டியது.

தி - ள். நின் போல் நடை அன்னம் துன்னி - நின்
 னடைபோலு நடையையுடைய அன்னங்கடுன்னி—மன்
 போல் பிறை அணி. மாளிகை சூலத்தவாய் - மன்னனைப்
 போலப் பிறையையணிந்த மாளிகைகள் அவனைப்போலச்
 சூலத்தவமாய்—முன் தோன்று நல் நீள் நகர் - முன்றோன்று
 கின்ற நல்ல பெரியநகர்—மடவாய் - மடவாய்—மின் போல்
 கொடி நெடுவானக் கடலுள் திரை விரிப்ப - ஒளியானும்
 துடக்கத்தானும் மின்னையொக்குங் கொடிகள் பெரியவான
 மாகிய கடலுட் டிரையைப்பரப்ப—பொன் புரிசை வடவரை
 காட்டப் பொலி புலியூர் - பொன்னுனியன்ற புரிசை மேரு
 வைக்காட்டப் பொலியும் புலியூர்காண்; தொழுவாயாக. ௭-று.

போலென்பது அசைநிலை. நிறத்தாற் பொன்போலும்
 புரிசை யென்பாருமுளர். சூலத்தவாயென்னுஞ் சினைவினை
 யெச்சம் முன்றோன்றுமென்னு முதல்வினையோடு முடிந்தது.
 துன்னியென இடத்து நிகழ்பொருளின் வினை இடத்தின்மே
 லேறி நின்றது. (222)

பதிபரிசுரைத்தல்.

பதிபரிசுரைத்தலென்பது நகர் காட்டிக்கொண்டு சென்று
 அந்நகரிடைப்புக்கு அவ்விடத்துள்ள குன்றுகள், வாடிகள்,
 பொழில்கள், மாளிகைகள், தெய்வப்பதி இவையெல்லாந் தனித்
 தனி காட்டி, இதுகாண் நம்பதியாவதெனத் தலைமகளுக்குத்
 தலைமகன் பதிபரிசு காட்டாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செய்குன்றுவையிவைச் சீமலர்வாவிவிசும்பியங்கி
 நைகின்றதிங்களெய்ப்பாறும்பொழிலவைஞாங்கரெங்கும்
 பொய்குன்றவேதியரோதிடமுந்திடமிந்திடிமு
 மெய்குன்றவாரசிலையும்பலவற்கிடமேந்தியுயே.

கண்ணிவர்வளநகர் கண்டுசென்றடைந்து
 பண்ணிவர்மொழிக்குப் பதிபரிசுரைத்தது.

இ - ள். உவை செய்குன்று - உவை செய்குன்றுகள்—
 இவை சீர் மலர் வாவி - இவை நல்லமலரையுடைய வாவிக்கள்—
 அவை விசம்பு இயங்கி நைகின்ற திங்கள் எய்ப்பு ஆறும்
 பொழில் - அவை விசம்பின்க ணியங்குதலான் வருந்துந்
 திங்கள் அயர்வுயிர்க்கும் பொழில்கள்—உந்திடம் ஞாங்கர்
 எங்கும் பொய்குன்ற வேதியர் ஓதிடம் - உவ்விடம் மிசை
 யெங்கு முலகத்திற் பொய் முதலாகிய குற்றங்கெட மறை
 யவர் மறைசொல்லுமிடம்—ஏந்திழை - ஏந்திழாய்—இந்திட
 மும் எய்குன்ற வார் சிலை அம்பலவற்கு இடம் - இவ்விடமும்
 எய்தற்குக் கருவியாகிய குன்றமாகிய நீண்ட வில்லையுடைய
 அம்பலவர் கிருப்பிடம்; இத்தன்மைத்திவ்வூர். எ - று.

இவையென்பது தன் முன்னுள்ளவற்றை. உவை பென்
 பது முன்னின்றவற்றிற் சிறிது சேயவற்றை. அவையென்
 பது அவற்றினுஞ் சேயவற்றை. முன் சொல்லப்பட்ட
 வையே யன்றி இதனையும் கூறுகின்றேனென்பது கருத்
 தாகலின், இந்திடமு மென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇய
 வெச்சவும்மை. உந்திடம் இந்திடமெனச் சுட்டிற்று திரிந்து
 நின்றன. பண்ணிவர்மொழி - பண்போலுமொழி. இவை
 யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் இடங்
 காட்டுதல். (223)

செவிலிதேடல்.

செவிலிதேடலென்பது இருவரையும் வழிப்படுத்திவந்து
 பிரிவாற்றாது கவலாநின்ற தோழியை, எம்பிள்ளை எங்குற்றது?
 நீ கவலாநின்றாய்; இதற்குக்காரண மென்னோவென்று வினாவிச்
 செவிலி தலைமகளைத் தேடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மயிலெனப்பேர்ந்திளவல்லியினெல்கிமென்மான்விழித்துக்
 குயிலெனப்பேசுமெங்குட்டனெங்குற்றதென்னெஞ்சுகத்தே

யயிலெனப்பேர்ந்தறியாதவன்றில்லைப்பல்பூங்குழலா
யயிலெனப்பேருங்கண்ணையென்கொலாயின்றயர்கின்றதே.

கவலையுற்ற காதற்றோழியைச்
செவிலியுற்றுத் தெரிந்துவியைது.

இ - ள். மயில் எனப் பேர்ந்து - மயில்போலப் புடை
பெயர்ந்து—இள வல்லியின் ஒல்கி - இளைய கொடிபோல
நடங்கி — மெல்மான் விழித்து - மெல்லிய மான்போல
விழித்து—குயில் எனப் பேசும் எம் குட்டன் எங்குற்றது -
குயில்போலச் சொல்லும் எமது பிள்ளை யாண்டையது—என்
நெஞ்சகத்தே பயில் என - என்னெஞ்சின்கண்ணே தனக்குப்
பயிற்சியென்று பலர் சொல்லும்வண்ணம்—பேர்ந்து அறி
யாதவன் தில்லைப் பல் பூங்குழலாய் - என்னெஞ்சினின்று
நீங்கி யறியாதவனது தில்லையிற் பலவாகிய பூக்களையுடைய
குழலையுடையாய்—அயில் எனப் பேரும் கண்ணாய் - வேல்
போலப்பிறமுங் கண்ணையுடையாய்—இன்று அயர்கின்றது
என்கொலாம் - நீ யின்று வருந்துகின்றதென்னே? எ - று.

எங்குற்றதென்பது ஒருசொல். என்னெஞ்சகத்தே பயி
லெனப் பேர்ந்தறியாதவ னென்பதற்கு என்னெஞ்சின்
கண்ணே நீ பயிலவேண்டுமென் றொருகால் யான் கூறப் பின்
நீங்கியறியாதவ னென்றுரைப்பினு மமையும். கண்ணிக்
கென்பது பாடமாயின், அவள் காரணமாகப்போலும் இவள்
வருந்துகின்றதென்று உய்த்துணர்ந்து அவட்கு நீ வருந்து
கின்ற தென்னென வினாவிற்காக வுரைக்க. மெய்ப்பாடு
மருட்கை. பயன் தலைமகட்குற்ற துணர்த்தல். (224)

அறத்தொடு நின்றல்.

அறத்தொடு நின்றலென்பது தேடாநின்ற செவிலிக்கு, நீ
போய் விளையாடச்சொல்ல யாங்கள் போய்த் தெய்வக் குள்

நிடத்தே யெல்லாரு மொருங்கு வினையாடா நின்றேமாக, அவ்
விடத்தொரு பெரியோன் வழியே தார்கூடிப்போயினான்; அத
னைக்கண்டு நின் மகள் இத்தாரை யென்பாவைக்குத் தாருமென்
றான்; அவனும் வேண்டியது மறாது கொடுப்பானாதலிற் பிறி
தொன்று சிந்தியாது கொடுத்து நீங்கினான்; அன்றறியாப்
பருவத்து நிகழ்ந்ததனை “உற்றூர்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்-
கொண்டார்க் குரியர் கொடுத்தார்” என்பதனை யின்றுட்கொண்
டாள் போலும்; யானித்துணையு மறிவேனென்று உடன்போக்
குத் தோன்றக்கூறி, தோழி அறத்தொடு நில்லாநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்—

ஆளரிக்கும்மரிதாய்த்தில்லையாவருக்கும்மெளிதாந்
தாளரிக்குன்றிற்றன்பாவைக்குமேவித்தழறிகழ்வேற்
கோளரிக்குந்நிகரன்னொருவர்குருஉமலர்த்தார்
வாளரிக்கண்ணிகொண்டாள்வண்டலாயத்தெம்வாணுதலே.

சுடர்க்குழைப்பாங்கி படைத்துமொழிகிளவியிற்
சிறப்புடைச்செவிலிக் கறத்தொடுநின்றது.

இ - ள். ஆள் அரிக்கும் அரிதாய் - ஆட்செய்தல்
அரிக்குமரிதாய்—தில்லை யாவருக்கும் எளிதாம் தாளர் இக்
குன்றில் - அவ்வாட்செய்தல் தில்லைக்கணெல்லார்க்கு மெளி
தாந் தானையுடையவரது இம்மலைபிடத்து—தழல் திகழ் வேல்
கோள் அரிக்கு - தழல்விளங்கும் வேலையுடைய கோள்வல்ல
அரிமாவிற்கு—நிகர் அன்னார் ஒருவர் குருஉ மலர்த்தார் -
மறுதலைப்போல்வா ரொருவரது நிறத்தையுடைய மலரா
னியன்றதாரை—வாள் அரிக்கண்ணி எம் வாள் நுதல்-வாள்
போலுஞ் செவ்வரிபாரந்த கண்ணையுடையளாகிய எம்முடைய
வாணுதல்—வண்டல் ஆபத்துத் தன்பாவைக்கு மேவிக்க
கொண்டாள் - வண்டலைச்செய்யு மாயத்தின்கண்ணே தன்
பாவைக்கென்று அமர்ந்துகொண்டாள். இத்துணையு மறி
வேன். எ - று.

ஆளரி ஒருகால் நரசிங்கமாகிய மாலைனினுமமையும் கோளரிக்கு நிகரன்னாரென்பதற்குக் கோளரிக்கொப்பாகிய அத்தன்மைய ரெனினுமமையும். இக்குன்றின்கண் வண்டலாயத்தமேவிக் கொண்டாளெனவியையும். தாளரிக்குன்றி னென்றதனான், இது தெய்வந்தரவந்ததென்றும், பாவைக் கென்றதனான் அறியாப் பருவமென்றும், கோளரிக்கு நிகரன்னாரென்றதனான் இவட்குத் தக்காரென்றும், மேவியென்றதனான் பயிர்ப்பு நீங்கிற்றென்றும், தாரென்றதனான் மெய்யுற்றதனானே டொக்குமென்றுங் கூறினாளாம். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் உடன்போக்குணர்த்துதல். (225)

கற்புநிலைக்கிரங்கல்.

கற்புநிலைக் கிரங்கலென்பது தோழி யறத்தொடுகிற்பக்கேட்டசெவிலி இஃதறமாயினும் இவள் பருவத்திற்குத்தகாது; அதுகிடக்க, இனியவளுக்கு நன்மையாவது அவனை வழிபடுவதல்லது பிறிதில்லையெனக் கற்புநிலைக்கிரங்காரிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வடுத்தான்வகிர்மலர்கண்ணிக்குத்தக்கின்றுதக்கன்முத்தீக்
கெடுத்தான்கெடலிருல்லோன்றில்லைப்பன்மலர்கேழ்கிளர
மடுத்தான்குடைந்தன்றழுங்கவழுங்கித்தழீஇமகிழ்வுற்
றெடுத்தாற்கினியனவேயிரியாவனவெம்மனைக்கே.

விப்புரை நுதலி கற்புநிலைகேட்டுக்
கோடாயுள்ள நீடாயழுங்கியது.

இ - ள். வடுத்தான் வகிர் மலர் கண்ணிக்குத் தக்கின்ற - அறமேயாயினும் வடுத்தான் வகிரப்பட்டாற்போலும் மலர்ந்த கண்ணையுடையாட்கு இம்முதுக்குறைவுதகாது; ஆயினும்—எம் அனைக்கு இனி ஆவன - எம்மனைக்கு இனி நம்மாற் செய்யத்தகுவன—எடுத்தாற்கு இனியனவே - எடுத்தாற் கினியனவே; வேறில்லை. எ - று.

தக்கன் முத்தீக் கெடுத்தான் - தக்கனது முத்தீயைக் கெடுத்தவன்—கெடல் இல் தொல்லோன் - ஒருநூன்றுங் கேடில்லாத பழையோன்—தில்லைப் பல் மலர் கேழ் கிளர - அவனது தில்லைக்கட் பலவாகியமலர் நிறங்கிளர—மடுத்தான் குடைந்து அன்று அழுங்க - மடுவைத்தான் குடைந்து அன்று கெட்ப்புக—அழுங்கித் தழீஇ மகிழ்வுற்று எடுத்தாற்கு - அதுகண்டிரங்கி யனைத்து இவ்வாறு தவிசெய்யப் பெறுதலான் மகிழ்ந்தெடுத்தாற்கெனக் கூட்டுக.

தில்லைக்கெனெடுத்தாற் கெனவியையும், வகிர்மலர்கண்ணி யென்புழிச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறினார். வகிரென்னுமுவமவினை ஒற்றுமை நயத்தால் உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலேறி நின்றது. தானென்பதனை அசை நிலையாக்கி வடுவகிர்போலும் கண்ணென்றுரைப்பாருமுளர். நீடாயமுங்கல் - நெடிதாயமுங்கல். மெய்ப்பாடு உவகையைச் சார்ந்த அழகை. பயன்தலைமகளது கற்பினைப் பாராட்டி ஆற்றுமை நீங்குதல். (226)

கவன்றுரைத்தல்.

கவன்றுரைத்த லென்பது கற்புநிலைக் கிரங்காநின்ற செவிவி, நெருநலைநாள் முறுவலைத்தந்து முலைமுழுவித்தழுவி நீ சிறிய விரகுகள் செய்தவெல்லாம் இன்றவ் வலியகாட்டைச் செல்லவேண்டிப்போலும் இதனையப்பொழுதே யறியப்பெற்றிலேனென்று அவணிலை நினைந்து கவலாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

முறுவலக்காறந்துவந்தென்முலைமுழுவித்தழுவிச்
சிறுவலக்காரங்கள்செய்தவெல்லாமுழுதுஞ்சிதையத்
தெறுவலக்காலனைச்செற்றவன்சிற்பலஞ்சிந்தியா
ருறுவலக்கானகந்தான்படர்வானுமொளியிழையே.

அவணிலை நினைந்து
செவிலி கவன்றது.

இ - ள். ஒளி இழை - ஒளியிழை—அக்காலத்து முறுவல்தந்து - உள்ளத்தொன்றுடையளாதலின் அக்காலத்து முறுவலையெனக்குத்தந்து — வந்து என் முலை முழுவித்தமுனி - வந்து எனது முலையைமுத்தங்கொண்டு என்னைப் புல்லி—சிறு வலக்காரங்கள் செய்த எல்லாம் - அவ்வாறு சிறியவிரகுகள் செய்தவெல்லாம்—முழுதும் சிதையத் தெறுவலக்காலனைச் செற்றவன் சிற்றம்பலம் சிந்தியார் - எல்லாப் பொருளமுழிய வெகுளுதல்வல்ல அக்காலனைவெகுண்டவனது சிற்றம்பலத்தைக் கருநாதார்—உறு வலக்கானகம் தான் படர்வான் ஆம் - சேரும் வலியகாட்டைத் தான்செல்ல வேண்டிப்போலும்! அக்காலத்திஃதறிந்திலேன்! எ - று.

எனக்கு வெளிப்படாமற் பிரிவார்செய்வன செய்தாளென்னுங் கருத்தான் வலக்காரமென்றாள். குறித்துணர்வார்க்கு வெளிப்படுமென்னுங் கருத்தாற் சிறுமைப்படுத்காள். தெறும் வெற்றியையுடைய காலனெனினுமமையும். ( )

அடிநினைந்திரங்கல்.

அடிநினைந்திரங்கலென்பது நிலைமை நினைந்து கவலாரின்ற செவிலி, அணிச்சப்பூமேன் மிதிப்பினும் ஆற்றாது பகைத்துப் பொங்காரின்ற வடிகள் இன்று செறிந்த பரையுடைய காட்டின் கட் பாவியவாறென்றோவென அவளடி நினைந்திரங்காரிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்—

தாமேதமக்கொப்புமற்றில்லவர்தில்லைத்தண்ணனிச்சப்
பூமேன்மிதிக்கிற்பதைத்தடிபொங்குநங்காயெரியுந்
தீமேலயில்போற்செறிபரற்கானிற்சிலம்படிபா
யாமேநடக்கவருவினையென்பெற்றவம்மனைக்கே.

வெஞ்சரமும்மவள் பஞ்சிமெல்லடியுஞ்
செவிலினைந்து கவலையுற்றது.

இ - ள். தாமே தமக்கு ஒப்பு மற்று இல்லவர் தில்லை —
தாமேதமக்கொப்பாகவேறோரொப்பில்லாதவரது தில்லையில்—
தண் அனிச்சப் பூமேல் மிதிக்கின் பதைத்து அடி பொங்கும்
நங்காய் - குளிர்ந்த வனிச்சப்பூவின்மேன் மிதிப்பினும் நடுங்-
கித் தன்னடிகள் பண்டு கொப்புட்கொள்ளும் நங்காய்—
எரியும் தீமேல் அயில்போல் செறி பரல் காணில் - எரியா
நின்ற தீயின்மேற்பதித்த வேல்போலச் செறிந்தபரலை
யுடைய காட்டின்கண்—சிலம்பு அடி பாய் - சிலம்பையுடைய
அவ்வடிபையப்பாவி — அருவீனையேன் பெற்ற அம்மனைக்கு -
அரியவீனையையுடையேன் பெற்ற அன்னைக்கு — நடக்க
ஆமே - இன்றுநடக்க வியலுமோ! ஆண்டென்செய்கின்றாள்!
எ - று.

செறிவு ஒத்தபண்பன்று. நிலத்தைச்செறிந்த பர-
லெனினுமமையும். அயில்போல் செறிபரலென்பது பாடமா-
யின், ' அயில்போலுஞ் செறிபரலென்றுரைக்க. இவை
யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் ஆற்றாமை
நீங்குதல். (228)

நற்றாய்க்குரைத்தல்.

நற்றாய்க் குரைத்தலென்பது அடிநினைந் திரங்காநின்ற
செவிலி, கற்புமுதிர்வு தோன்ற நின்று என்னை யிடைவிடாமற்
றேடியழா நின்ற பேதையதறிவு இன்றென்னைத் தேய்வியா
நின்றதென்று அவள் உடன்போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்குக்-
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தழுவினகையிறைசோரிற்றமியமென்றேதளர்வுற்
றழுவினைசெய்யுநையாவஞ்சொற்பேதையறிவுவிண்ணோர்

குழுவினையுய்யநஞ்சுண்டம்பலத்துக்குனிக்கும்பிரான்
செழுவினதாள்பணியார்பணியாலுற்றுத்தேய்வித்ததே.

முகிழ்முலைமடந்தைக்கு முன்னியதறியத்
திகழ்மனைக்கிழத்திக்குச் செவிவிசெப்பியது.

இ - ள். தழுவின கை இறை சோரின் - தன்னைத்
தழுவின என்கை சிறிதுசோருமாயின்—தமியம் என்றே
நையாத் தளர்வுற்று - நாந்தமியமென்றேகருதி நைந்து
உள்ளந்தளர்ந்த—அழுவினை செய்யும் அம் சொல் பேதை
அறிவு - அழுந்தொழிலைச்செய்யும் அழகியசொல்லையுடைய
பேதையதறிவு—விண்ணோர் குழுவினை உய்ய நஞ்சு உண்டு -
விண்ணோரது திரள்பிழைக்கத் தானஞ்சையுண்டு—அம்
பலத்துக் குனிக்கும் பிரான் செழுவின தாள் - அம்பலத்
தினின்று கூத்தாடு மிறைவனுடைய வளவியதாள்களை—
பணியார் பணியால் உற்றுத் தேய்வித்தது - பணியாதார்
பிணிபோலும் பணியான்மிக்கு என்னைக்குறைவித்தது. எ-று.

உய்யநஞ்சுண்டென்னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொன்னீர்
மைப்பட்டு உய்வித்து என்னும் பொருளவாய், குழுவினை
யென்னுமிரண்டாவதற்கு முடிபாயின. அறிவைக்கருத்தா
வாகவும் பிணியைக் கருவியாகவுங் கொள்க. முன்னியது -
வந்தது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (229)

நற்றாய்வருந்தல்.

நற்றாய்வருந்தலென்பது உடன்போனமைகேட்டு உண்
மகிழ்வோடு நின்று, ஒரேதிலன் பின்னே தன் தோழியை
விட்டு, என்னையு முன்னே துறந்து, சேராதார் முன்னே ஊர்
அலர்தாற்ற அருஞ்சரம் போயினுள்; இனி யானென்கவனமாற்று
வேனென நற்றாய் பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள் -

யாழியன்மென்மொழிவன்மனப்பேதையொரேதிலன்பின்
 ரேழியைநீத்தென்னைமுன்னே துறந்துதுன்னார்கண்முன்னே
 வாழியிம்முதூர்மறுகச்சென்றோளன்றுமால்வணங்க
 வாழிதந்தானம்பலம்பணியாரினருஞ்சுரமே.

கோடாய் கூற

நீடாய் வாடியது.

இ - ள். யாழ் இயல் மென் மொழி வல் மனப் பேதை -
 யாமோசையினியல்புபோலும் இயல்பையுடைய மெல்லிய
 மொழியையும் வலிய மனத்தையுமுடைய பேதை — ஒரு
 ஏதிலன் பின் - ஒரு நொதுமலன் பின்னே — தோழியை
 நீத்து - தன்றோழியைவிட்டு—என்னை முன்னே துறந்து -
 என்னை முற்காலத்தே நீங்கி—இம் முதூர் மறுக - இம்
 முதூரிலுள்ளார் அலரெடுத்துக் கலங்க—துன்னார்கள்
 முன்னே - சேராதார் முன்னே—மால் வணங்க அன்று ஆழி
 தந்தான் அம்பலம் பணியாரின் - திருமால்வணங்குதலான்
 அன்றாழியைக் கொடுத்தவனது அம்பலத்தைப் பணியா
 தாரைப்போல—அரும் சுரம் சென்றாள் - அரிய சுரத்தைச்
 சென்றாள்; இனி யெங்நனமாற்றுகேன். எ - று.

இற்செறிக்கப்பட்ட பின்னர்ப் பராமுகத்தொன்பதனை
 உடன்போனபின்ன ருணர்ந்தாளாகலின், என்னை முன்னே
 துறந்தென்றாள். வாழி அகைசநிலை. மெய்ப்பாடும் பயனும்
 அவை. (230)

கிளிமொழிக்கிரங்கல்.

கிளிமொழிக்கிரங்கலென்பது பிரிவாற்றாது வருந்தாநின்ற
 வள் அவன்போன போக்கன்றி, இக்கிள்ளை என்னெஞ்சையீரா
 நின்றதெனத் தன்றாய் செலவுணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளியினது
 மொழிகேட் டிரங்காரிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கொன்னுனைவேலம்பலவற்றொழாரிற்குன்றங்கொடியோ
 ளென்னணஞ்சேன்றனளென்னணஞ்சேருமெனவயரா
 வென்னனைபோயினள்யாண்டையளென்னைப்பருந்தடுமென்
 றென்னனைபோக்கன்றிக்கிள்ளையென்னுள்ளத்தையீர்கின்றதே.

மெய்த்தகைமாது வெஞ்சரஞ்செல்லத்
 தத்தையைநோக்கித் தாய்புலம்பியது.

இ - ள். கொல் றுனை வேல் அம்பலவற் றொழாரின் -
 கொற்றொழிலமைந்த றுனைபையுடைத்தாகிய சூழவேலை
 யுடைய அம்பலவனை வணங்காதாரைப்போல—கொடியோள்
 குன்றம் என்னணம் சென்றனள் என்னணம் சேரும் என -
 கொடியாள். மலைநெறியை யெவ்வண்ணஞ்சென்றாள் ஆண்
 டெவ்வண்ணந் தங்குமென்றியான்கூற — அயரா - தன்றாய்
 செலவுணர்ந்து மயங்கி—என் அனைபோயினள் - என்னுடைய
 அன்னை போயினாள்—யாண்டையள் - அவளெல்லிடத்தாள்—
 என்னைப் பருந்து அடும் என்று - இனியென்னைப் பருந்து
 கொல்லுமென்று சொல்லி—என் அனைபோக்கு அன்றிக்
 கிள்ளை என் உள்ளத்தை ஈர்கின்றது - என்னுடைய வன்னை
 போக்கொழிய அவள் கிளி யென்னெஞ்சை யீராசின்றது.
 எ - று.

என்னணஞ் சென்றனள் என்னணஞ் சேருமென்று
 நினைந்தயராவெனக் கிளிமேலேற வுரைப்பினுமமையும்.
 என்னன்னை போக்கன்று ஈர்கின்றகிக்கிள்ளையென மறுத்
 துரைப் பினுமமையும். மெய்த்தகை - மெய்யாகியகற்பு;
 புனையாவழகுமாம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (231)

சுடரோடிரத்தல்.

சுடரோடிரத்தலென்பது கிளிமொளி கேட்டிரங்கா நின்ற
 வள். பெற்றவென்னோடு தன்கிளியிருந்து வருந்த இதனையுந்

துறந்து அறிவுமுதிர்ந்து, அழற்கடஞ் சென்றாண்முகத்தை கின் கதிர்களான் வாட்டாது தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக வெணச் சுடரோடிபந்து கூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பெற்றேனொடுங்கிள்ளைவாடமுதுக்குறைபெற்றிமிக்கு
நற்றேன்மொழியழற்கானடந்தான்முகநானனுகப்
பெற்றேன்பிறவிபெருமற்செய்தோன்றில்லைத்தேன்பிறங்கு
மற்றேன்மலரின்மலர்த்திரந்தேன்சுடர்வானவனே.

வெஞ்சுரந்தணிக்கெனச் செஞ்சுடரவற்கு
வேயமர்தோளி தாயர்பராயது.

இ - ள். சுடர் வானவனே - சுடராகிய வானவனே—
பெற்றேனொடும் கிள்ளைவாட - பெற்றவென்னோடுந் தன்
கினியிருந்து வருந்த இதனையுந்துறந்து—முதுக்குறை பெற்றி
மிக்கு - அறிவுமுதிர்ந்த வியல்புமிக்கு—ல் தேன் மொழி -
நல்ல தேன்போலு மொழியை யுடையாள்—அழல் கான்
நடந்தாள் முகம் - அழலையுடைய கரட்டின்க ணடந்தவளது
முகத்தை—ல் தேன் மலரின் மலர்த்து - நின் வெங்கதிர்க
ளான் வாட்டாது வளவிய வண்டையுடைய தாமரை மலர்
போல மலர்த்துவாயாக—இரந்தேன் - நின்னை யானிரந்தே
னிதனை. எ - று.

அணுகப் பெற்றேன் நான் - ஒருவாற்றாற் றன்னையணு
கப் பெற்றேனாகிய யான்—பிறவி பெறாமல் செய்தோன்
தில்லைத்தேன் பிறங்கு மற்றேன்மலர் - பின் பிறவியைப்
பெறாதவண்ணஞ் செய்தவனது தில்லையின் மதுமிகு மற்றேன்
மலரெனக் கூட்டுக.

பெற்றேனொடுமென்பது எண்ணொடுவுமாம். தணிக்க
வென்னு பிறதியகாங் குறைந்துகின்றது. மெய்ப்பாடும்
பயனும் அவை. (332)

பருவநினைந்துகவறல்.

பருவநினைந்து கவறலென்பது சுரடோடிரந்து வருந்தா
நின்றவன், கற்பிக்குமுதுபெண்டிரு மின்றித் தானவனுக்குச்
செய்யத்தகுங் குற்றேவல் செய்யவல்லள் கொல்லோ வென்று
அவளது பருவநினைந்து கவலாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வைம்மலர்வாட்படையூரற்குச்செய்யுங்குற்றேவன்மற்றென்
மைம்மலர்வாட்கண்ணிவல்லன்கொல்லாந்தில்லையான்மலைவாய்
மொய்ம்மலர்க் காந்தளைப் பாந்தளென்றெண்ணித் துண்ணென்
ருணித்துக், கைம்மலராற்கண்புதைத்துப்பதைக்குமெங்காந்
மயிலே.

முற்ற முலைக்கு

நற்றய் கவன்றது.

இ - ள். தில்லையான் மலை வாய் - தில்லையானுடைய
இம்மலையிடத்து—மொய்ம் மலர்க் காந்தளைப் பாந்தள் என்று
எண்ணி - மொய்ம்மலர்க் காந்தளது பூவினைப் பெரும்பாம்
பென்று கருதி—துண்ணென்று ஒளித்து - துண்ணென்று
மறைந்து—கைம் மலரால் கண் புதைத்துப் பதைக்கும்-கைம்
மலர்களாற் கண்புதைத்தி நடுங்கும்—எம் கார் மயில் என்
மைம் மலர் வாள் கண்ணி - எம்முடைய கார்மயிலாகிய என்
னுடைய மையழகு பெற்ற வாள்போலுங் கண்ணையுடை
யாள்—வைம் மலர் வாள் படை ஊரற்கு - கூர்மையையுடைய
மலரணிந்த வாளாகிய படைக்கலத்தையுடைய லூரனுக்கு—
செய்யும் குற்றேவல் வள்ளல்கொல் - தான் செய்யத்தகுங்
குற்றேவல்களைக் கற்பிக்கு முதுபெண்டிருமின்றித் தானே
செய்யவள்ளாமோ! ஆண்டென் செய்கின்றாள்! எ - று.

மற்றென்பது அசை. மொய்ம்மலர்க்காந்தள் முதலாகிய
தன் பொருட்கேற்ற வடையடுத்து நின்றது. பிரிவினான்

மகண்மேற் செல்லுங் கழிபெருங்காதலளாதலின், எங்கார் மயிலென்றும் என்வாட் கண்ணிபென்றும், பல்சாற்றன்றோ டடுத்துக் கூறினாள். தில்லையான் மலையாய்ப் பதைக்குமென வியையும். நோக்கென்னு மலங்காரமாய்ப் பாம்பிற்கஞ்சு மயிலென இல்குணமடுத்து வந்த தென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (233)

நாடத் துணிதல்.

நாடத் துணிதலென்பது பருவநினைந்து கவலாரின்ற தாய்க்கு, நீ கவன்று மெலியவேண்டா, யான் அவள் புக்கலிடம் புக்குத் தேடுவேனெனக் கூறி, செவிவி அவளை நாடத் துணியா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வேயினதோளிமெலியல்விண்ணோர்தக்கன்வேள்வியின்வாய்ப்
பாயினசீர்த்தியனம்பலத்தானைப்பழித்துமும்மைத்
தீயினதாற்றல்சிரங்கண்ணிழந்துதிசைதிசைதாம்
போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குநாடுவன்பொன்னினையே.

கோடாய் மடந்தையை

நாடத் துணிந்தது.

இ - ள் விண்ணோர் - விண்ணவர்—தக்கன் வேள்வியின் வாய்ப் பாயின சீர்த்தியன் அம்பலத்தானைப் பழித்து - தக்கனது வெள்வியின்கட் பார்த புகழையுடையனாகிய அம் பலத்தானை யிகழ்ந்துகூறி—மும்மைத்தீயினது ஆற்றல் சிரம் கண் இழந்து - மூன்றன் றொருதியாகிய தீயினதுவலியையுந் தலையையுந் கண்ணையுமிழந்து—திசை திசை தாம் போயின எல்லை எல்லாம் புக்கு - திசை திசை தோறுந் தாம்போயின வெல்லையெல்லாம் புக்கு — பொன்னினை நாடுவன் - பொன்னினைத் தேடுவேன் — வேயின தோளி - வேயின்றன்மைய வாகிய தோள்களை யுடையாய் — மெலியல் - நீ மெலிய வேண்டா. எ - று.

தொக்கபொருட்குந் தொகுதிக்கு மொற்றுமையுண்மை யின்; ஆற்றன் முதலாயினவற்றை யிழத்தலை விண்ணோர் மேலேற்றினார். திகைதிகை யென்பதூஉம் பாடம். பெய்ப் பாடு அமுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் நற்றாயை யாற்றுவித்தல். “ஏமப் பேரூர்ச்சேரியுஞ் சரத்துந்—தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே.” * என்றாராகலிற் செவிவிதேடப் பெறும். அலங்காரம் முயற்சினிலக்கு. (234)

கொடிக்குறிபார்த்தல்.

கொடிக்குறி பார்த்தவென்பது செவிலி நாடத்துணியா கிற்ப, அவ்விருவரையு மிப்பொழுதே வரும்வண்ணம் நீ கரைந் தால், நினக்கு உணங்கலையஞ்சாதிருந் துண்ணலாம்; அது வன்றித் தெய்வத்திற்குவைத்த நிணத்தையுடைய வலியையும் நினக்கே வரைந்து வைப்பேன்; அவ்வாறு கரைவாயாகவென நற்றாய் கொடிக்குறி பாராநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பணங்களஞ்சாலும்பருவரவார்த்தவன்றில்லையன்ன
மணங்கொளஞ்சாயலுமன்னனுமின்னேவரக்கரைந்தா
லுணங்கலஞ்சாதுண்ணலமொண்ணீணப்பலியோக்குவன்மாக்
குணங்களஞ்சாற்பொலியுந்நலசேட்டைக்குலக்கொடியே.

நற்றாய் நயந்து
சொற்புட் பராயது.

இ - ள். மாக் குணங்கள் அஞ்சாற் பொலியும் நல சேட்டைக் குலக்கொடியே - பெரிய குணங்களைந்தான் விளங் கும் நல்ல சேட்டையையுடைய சிரியகொடியே—பணங்கள் அஞ்ச ஆலும்பரு அரவு ஆர்த்தவன் தில்லை அன்ன - படங் களைந்து ஆடாநிற்கும் பரியவரைவச் சாத்தியவனது தில்லை யைப்போலும்—மணம் கொள் அம் சாயலும் மன்னனும் -

* தொல். பொருள், அகத்திணை. 37.

நறுநாற்றம் பொருந்திய அழகிய மென்மையை யுடையாளும் மன்னனும் — இன்னே வரக் கரைந்தால் - இப்பொழுதே வரும்வண்ணம் நீயழைத்தால்—உணங்கல் அஞ்சாது உண்ணலாம் - யாமோப்பாமையின் உணங்கலை யஞ்சாதிருந்து நினக்குண்ணலாம்—ஒள் நிணப் பவி ஓக்குவல் - தெய்வத்திற்குக் கொடுத்த நல்ல நிணத்தையுடைய பவியையும் நினக்கே வரைந்து வைப்பேன்; அவ்வாறு கரைவாயாக. எ - று.

ஓக்குவலென்பதற்குத் தருவேனென் றுரைப்பினு மமையும். குணங்களைந்தாவன: மறைந்த புணர்ச்சித்தாதலும், கலங்காமையும், பொழுதிறவா திடம்புகுதலும், நெடுகக் காண்டலும், மடியின்மையும். சேட்டை - உறுப்பைப் புடை பெயர்த்தல். கொடி - காக்கை. நலசேட்டை குலக்கொடியே யென்று பாடமோதி, சேட்டையாகிய தெய்வத்தின் நல்ல கொடியெயென் றுரைப்பாருமுளர். சொற்புட்பராயது - வருவது சொல்லுதலையுடைய புள்ளை வேண்டிக்கொண்டது. ( )

சோதிடங்கேட்டல்.

சோதிடங் கேட்டலென்பது கொடிநிமித்தம்பெற்று, இக் காவன் மனையின்கண்ணே யாங்கள் மணஞ்செய்ய அவ்விருவரையும் இன்னும் பெறுமாறுண்டாயின், ஆராய்ந்து சொல்லுமினென அறிவாளரைக்கிட்டிச் செவிலி சோதிடங் கேளாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்--

முன்னுங்கடுவீடமுண்டதென்றில்லைமுன்னோளுளா
லின்னுங்கடியிக்கடியனைக்கேமற்றியாமயர
மன்னுங்கடிமலர்க்குந்தலைத்தான்பெறுமாறுமுண்டே
லுன்னுங்கடிகீன்றியோதுங்கணன்மறையுத்தமரே.

சித்தந்தளர்ந்து தேடுங்கோடாய்
உய்த்துணர்வோரை யுரைமினென்றது.

இ - ள். முன்னும் கடு விடம் உண்ட தென் தில்லை முன்னேன் அருளால் - பார்துசெல்லுங் கடியவிடத்தை யுண்ட தென்றில்லைக் கண்ணனாகிய எல்லார்க்கு முன்னாயவன தருளால்— இக்கடிமனைக்குக் கடி யாம் அயா - இக்காவலை யுடைய மனையின்கண் மணத்தை. பாஞ்செய்ய—மன்னும் கடிமலர்க் கூந்தலை இன்னும் தான் பெறுமாறும் உண்டேல் - நிலைபெற்ற கடிமலரையுடைய கூந்தலையுடையானே இன்னுந் தான் பெறுமாறு முண்டாயின்—நால்மறை உத்தமரே - நான் மறைபையுடைய தலைவீர்—உன்னுங்கள் - நும்முள்ளத்தா ஞாய்பின்கள்—தீது இன்றி ஒதுங்கள் - ஆராய்ந்து குற்றந் தீரச் சொல்லுமின்கள். எ - று.

அருளாற்பெறுமாறு முண்டேலென வியையும். தேவர் சென்றிரப்ப நஞ்சை நினைத்தலுங் கைம்மலர்க்கண் வந்திருந்த தாகவின், கருதப்படும் வெவ்விடமெனினு மமையும். யாங் கடியயரத் தான் கடிமலர்க்கூந்தலைப் பெறுமாறு முண்டே லென் றுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குத் தானென்றது தலைமகனை. தீதின்றியுன்னுங்க ளெனினுமமையும். உய்த் துணர்வோரை - வெளிப்படாத பொருளை யேதக்களா லுணர்வோரை. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு மருட்கை. பயன் எதிர்காலச்செய்கை யுணர்தல். (236)

சுவடுகண்டறிதல்.

சுவடு கண்டறிதலென்பது சோதிடம்பெற்றுச் செல்லா நின்றவன், இம்முரம்பின்கட்கிடந்த இவை தீவினையே னெடுத்த வளர்த்த மாணிழைநீறடி; உவை அக்கள்வனடியாமெனச் சுவடு கண்டறியாநிறறல். அதற்குச்செய்யுள்—

தெள்வன்புனர்சென்னியோனம்பலஞ்சிந்தியாரினஞ்சேர்
முள்வன்பரன்முரம்பத்தின்முன்செய்வினையெனெடுத்த

வொள்வன்படைக்கண்ணிசீறடியிங்கிவையுங்குவையக்
கள்வன்பகட்டுரவோனடியென்றுகருதுவனே.

சுவடுபடு கடத்துச்
செவிலிகண் டறிந்தது.

இ - ள். தெள் வன் புனல் சென்னியோன் அம்பலம்
சிந்தியார் இனம்சேர் - தெள்ளிய பெரியபுனலை யுடைத்தாகிய
சென்னியை யுடையவன தம்பலத்தைக்கருகாதாது இனன்
சேரும்—முள்வன் பரல் முரம்பத்தின் இங்கிவை - முள்ளை
யும் வலியபரையுமுடைய இம்முரம்பின்கட்கிடந்த இவை—
முன் செய் வினையேன் எடுத்த ஒள்வன் படைக் கண்ணி
சீறடி - முற்காலத்துச் செய்யப்பட்ட தீவினையுடைய
யானெடுத்து வளர்த்த ஒள்ளிய வலிய படைபோலும் கண்
ணினையுடையாளுடைய சிறிய வடிச்சுவடாம்—உங்குவை
அக் கள்வன் பகட்டு உரவோன் அடி என்று கருதுவன் -
இனி உவற்றை அக்கள்வனாகிய பகடுபோலும் வலியையுடை
யானுடைய அடிச்சுவடென் றுய்த்துணராதின்மேன். எ-று.

இங்கிவை உங்குவை யென்பன ஒருசொல். (237)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

சுவடுகண்டிரங்கலென்பது சுவடுகண்டறிந்து அவ்விடத்தே
கின்று தவிசின்மேன் மிதிப்பினும் பதைத்துக் கொப்புட்
கொள்ளாநின்ற இக்கான்மலர், இன்றொரு விடலைபின்னே
போதற்குத் தகுங்கால எவ்வாறெத்தனவென அடிச்சுவடுகண்
டிரங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

யாலொத்தநீற்றம்பலவன்கழல்பணியார்பிணிவாய்க்
கோலத்தவிசின்மிதிக்கிற்பதைத்தடிக்கொப்புள்கொள்ளும்
வேலொத்தவெம்பரற்கானத்தினின்றூர்விடலைபின்போங்
காலொத்தனவினையேன்பெற்றமாணிழைகான்மலரே.

கடத்திடைக்காரிகை யடித்தலங்கண்டு
மன்னருட்கோடா யின்னலெய்தியது.

இ - ள். கோலத் தவிசின் மிதிக்கின் - கோலத்தை யுடைய தவிசின்மேன் மிதிப்பினும்—பால் ஒத்த நீற்று அம்பலவன் கழல் பணியார் பிணி வாய் - பாலொத்த நீற்றையுடைய அம்பலவனது கழல்களைப் பணியாதாரது வருத்தம் போலும் வருத்தம் வாய்ப்ப—பதைத்து அடி கொப்புள் கொள்ளும் - நடுங்கி அவ்வடிகள் பண்டு கொப்புளங்கொள்ளும்—வினையேன் பெற்ற மாண் இழை கால் மலர் - தீவினையேன்பெற்ற மாணிழையுடைய அத்தன்மைபவாகிய காலாகியமலர்கள்—இன்று வேல் ஒத்த வெம் பரற் கானத்தின் ஓர் விடலைபின்போம் கால் ஒத்தன - இன்று வேலையொத்த வெய்ய பாலையுடைய காட்டின்கண் ஒருவிடலைபின் போதற்குத் தகுங் காலையொத்தன; இதனையெவ்வாறு ஆற்றவல்லவாயின! எ - று.

தவிசு தடுக்கு முதலாயின. கான்மலரென அவற்றை மலராகக் கூறினமையாற் காலொத்தனவென வுவமித்தாள். பிணியாயென்றும், பிணிபோலென்றும், காலொத்திராவென்றும் பாடமோதுவாருமுளர். காலென்றது அடியை. (238)

வேட்டமாதரைக்கேட்டல்.

வேட்டமாதரைக் கேட்டலென்பது சவடுகண்டிரங்கா சின்று, அதுவழியாகச் செல்லாரின்றவள், இவ்வாறு அறியாப் பருவத்தனாய்த் தனக்கியைபில்லாத சுரத்தின்கண் அயலா றொருவனுடன் போந்தாள்; அவளை நீ கண்டாயோவென வேட்ட மாதரைக் கேளாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பேதைப்பருவம்பின்சென்றதுமுன்றிலெனைப்பிரிந்தா
லுதைக்கலமரும்வல்லியொப்பாண்முத்தன்றில்லையென்று

ளேதிற்சுரத்தயலானொடின்றேகின்கண்டனையே
போதிற்பொலியுந்தொழிற்புலிப்பற்குரற்பொற்றொடியே.

மென்மலர்கொய்யும் வேட்டமாதரைப்
பின்வருசெவிவி பெற்றிவியுது.

இ - ள். போதிற் பொலியும் தொழில் புலிப்பற் குரல்
பொற்றொடி - பூன்கட்பொலியுந் தொழிலினையும் புலிப்
பல்லையுடைய கழுத்கினையுமுடைய பொற்றொடியாய் -
பேதைப் பருவம் சென்றது பின் - பேதைபாகிய பருவங்
கழிந்தது சுரம்போந்தபின் - முன்றில் எனைப் பிரிந்தால்
ஊதைக்கு அலமரும் வல்லி ஒப்பாள் - இவ்வாறறியாப் பரு
வத்தளாய் முன்றிற்கணைனைச் சிறிது நீங்கிற் றமியளாய்
நடுக்குதலான் ஊதையாற் சமுதும் வல்லியையொப்பாள்—
முத்தன் தில்லை அன்னாள் - முத்தனது தில்லையையொப்
பாள்—எதில் சுரத்து அயலானொடி இன்று ஏகினள் - அவள்
வெய்மை முதலாயினவற்றாற் றனக்கென்று மியல்பில்லாத
சுரத்தின்கண் அயலானொருவனொடி இன்று போயினாள்—
கண்டனையே - அவளை நீ கண்டாயோ? அவளெவ்வண்ணம்
போயினாள்? எ - று.

தில்லையுன்னொரென்பதூஉம் பாடம். பெற்று வியு
தென்பதூஉம் பாடம். (239)

புறவொடுபுலத்தல்.

புறவொடு புலத்தலென்பது வேட்டமாதரைக் கேட்டு அது
வழியாகச் செல்லாநின்றவள், ஏதிலனுமாய்த் தமிழனுமாயவன்
சொற்றுணையாக வெய்யசுரத்தே மாதர் சென்றால், எழிலை
யுடைய புறவே, இது நினக்குத் தகுதியின்றென்று கூறிற்றிலை;
நீ வாழ்வாயாகவெனப் புறவொடுபுலந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

புயலன்றலர்சடையேற்றவன்றில்லைப்பொருப்பரி
 பயிலன்றனைப்பணியாதவர்போன்மிகுபாவஞ்செய்தேற்
 கயலன்றமியனஞ்சொற்றுணைவெஞ்சுரமாதர்சென்ரு
 வியலன்றெனக்கிற்றிலைமற்றுவாழியெழிற்முறவே.

காட்டுப் புறவொடு

வாட்ட முரைத்தது.

இ - ள். புயல் அன்று அலர் சடை ஏற்றவன் - நீரை
 அன்று விரிந்த சடையின்கணைற்றவன்—தில்லைப் பொருப்
 பரி பயலன் - தில்லைக்கணுளாகிய பொருப்பிற் கரசியது
 கூற்றையுடையான்—தனைப் பணிபாதவர் போல் மிகு பாவம்
 செய்தேற்கு - அவன்றனைப் பணியாதாரைப்போல மிக்க
 பாவத்தைச் செய்தேற்கு—அயலன் தமிழன் அம் சொல்
 துணை மாதர் வெஞ்சுரம் சென்றால் - ஏதிலனுமாய்த் தமிழனு
 மாயவனது அழகியசொல்லே துணையாக மாதர் வெய்யசுரத்
 தைச் சென்றால்—எழில் புறவே - எழிலையுடைய புறவே -
 எழிலையுடைய புறவே—இயல் அன்று எனக்கிற்றிலை - இது
 தகுதியின்றென்று கூறிற்றிலை—வாழி - வாழ்வாயாக. எ-று.

இது கூறிற்றாயின் அவள் செல்லாளென்பது கருத்து.
 பொருப்பரையன் மகளாதலிற் பொருப்பரிசியெனத் தந்தை
 சிழமை மகட்குக் கூறப்பட்டது. பாவஞ்செய்தேற்கியலன்
 றெனக் கிற்றிலையெனக்கூட்டுக. வெஞ்சுரமாதல் கண்டா
 லென்பது பாடமாயின், ஆதலென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்
 கூட்டுக. வெஞ்சுரம் போதல் கண்டாலென்பது உம்
 பாடம்.

(240)

குரவொடுவருந்தல்.

குரவொடு வருந்தலென்பது புறவொடு புலந்து போகா
 கின்றவள், என்னுடைய பாவை நின்னுடைய முன்னே இக்

கொதிக்குங் கடத்தைக் கடப்பக்கண்டு நின்றும், இன்னவாறு போனொன்று எனக்கு வாயுந் திறக்கின்றிலை; இது நினக்கு நன்றோவெனக் குரவொடுவாடி யுரையாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பாயும்விடையோன்புலியூரனையவென்பாவைமுன்னே
காயுங்கடத்திடையாடிக்கடப்பவுங்கண்டுநின்று
வாயுந்திறவாய்குழையெழில்வீசவண்டோலுறுத்த
நீயுநின்பாவையுநின்றுநிலாவிடுநீஞ்ஞரவே.

தேடிச்சென்ற செவிலித்தாயர்
ஆடற்குரவொடு வாடியுரைத்தது.

இ - ள். குழை எழில் வீச - குழை எழிலைச்செய்ய—
வண்டு ஓலுறுத்த - வண்டுகள் நின்பாவையைபோலுறுத்த—
நின்பாவையும் நீயும் நின்று நிலாவிடும் நீள் குரவே - அப்
பாவையுநீயும் நின்று நிலாவும் பெருங்குரவே—பாயும்
விடையோன் புலியூர் அனைய என்பாவை - பாய்ந்துசெல்லும்
விடையையுடையவனது புலியூரையொக்கும் என்னுடைய
பாவை—முன்னே காயும் கடத்திடை ஆடிக் கடப்பவும்
கண்டு நின்று - நின்முன்னே கொதிக்குங் கடத்தின்கண்
அசைந்து அதனைக்கடப்பவும் விலக்காது கண்டு நின்று—
வாயும் திறவாய் - அத்துணையேயன்றி இன்னவாறு நிகழ்ந்த
தென்று எனக்குவாயுந் திறக்கின்றிலை; இது நினக்குத்
தகுமோ! எ - று.

நிலாவினையென்பது பாடமாயின், வழிச்சுராஞ் செல்லக்
கண்டும் வாய்திறந்து ஒன்றுங்கூறாது குழையெழில்வீச
வண்டோலுறுத்த நின்று விளங்கினையென்று கூட்டியுரைக்க.
குழையெழில்வீச வண்டோலுறுத்தவென்பன அணியாகிய
குழைவிளங்க வென்பதூஉஞ் செவ்விய ரோலாட்டவென்

பனாஉந் தோன்ற நின்றன. இப்பாட்டைர்திற்கும் மெய்ப்
பாடு அழுகை. பயன் ஆற்றாமை நீங்குகல். (241)

விரதியரைவினாவல்.

விரதியரை வினாவலென்பது குரவொடுவருந்திச் செல்லா
நின்றவன், பத்தியர்போல ஒருபித்தி தன் பின்னேவர ஒரு
பெருந்தகை முன்னேசெல்லக் கண்டரோவென விரதியரை
வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுத்தியபொக்கணத்தென்பனிகட்டங்கஞ்சுழ்சடைவெண்
பொத்தியகோலத்தினீர்புலியூரம்பலவர்க்குற்ற
பத்தியர்போலப்பணைத்திறுமாந்தபயோதரத்தோர்
பித்திதற்பின்வரமுன்வருமோவொர்பெருந்தகையே.

வழிவருகின்ற மாவிரதியரை

மொழியின்களென்று முன்னிமொழிந்தது.

இ - ள். சுத்திய பொக்கணது - சுத்தியையுடைத்தா
கிய பொக்கணத்தையும்—என்பு அணி - என்பாகிய வணி
யையும்--கட்டங்கம் - கட்டங்கமென்னும் படைக்கலத்தையு
யும்—சுழ் சடை - சுழ்ந்த சடையினையும்—பொத்திய வெண்
கோலத்தினீர் - மெய்ப்முழுதும் மூடிய வெண்கோலத்தையு
முடையீர்—புலியூர் அம்பலவர்க்கு உற்ற பத்தியர் போல -
புலியூர்க்கணுண்டாகிய அம்பலத்தையுடையவர்கண் மிக்க
பத்தியையுடையாரைப்போல—பணைத்து இறுமாந்த பயோ
தரத்து ஓர் பித்தி - பெருத்திறுமாந்த முலைகையுடையா
ளொருபேதை—தன் பின்வர ஓர் பெருந்தகை முன்வருமோ-
தனக்குப் பின்வர ஒருபெருந்தகை முன்னேவருமோ?
உரையின். எ - று.

சுத்தி பிறர்க்குத் திருநீறு கொடுத்தற்கு இப்பி வடி
வாகத் தலையோட்டா னமைக்கப்படுவதொன்று. என்பணி

யென்புழி இயல்பும், கட்டங்கமென்புழித் திரியும் விகார வகையாற்கொள்க. கடங்கமென்பது மழு. இது கட்டங்க மென நின்றது. வெண்கோலம் நீரணிந்தகோலம். பத்தியர்க்குப் பணைத்தல் உள்ளத்து நிகழும் இன்புறவால் மேனிக்கண் வருமொளியும், ஒடுங்காமையும். இறுமாத்தல் தாழாதவுள்ளத்தராய்ச் செம்மாத்தல். முலைக்குப் பணைத்தல் பெருத்தல்; இறுமாத்தல் ஏந்துதல். வெண்பத்திய கோலத்தினீர்ரென்ற பாடத்திற்கு வெண்ணீற்றூற் பத்தியபடவிட்ட முண்டத்தையுடைய கோலமென்றுரைக்க. (242)

வேதியரைவினாவல்.

வேதியரை வினாவலென்பது விரதியரை வினாவி, அதுவழி யாகச் செல்லாநின்றவள், மான்போலு நோக்கினையும், மயில் போலுஞ் சாயலையுமுடைய மான் ஒரேந்தலோடு நும்மெதிரே வரக்கண்டரோவென வேதியரை வினாவாநின்றல். அதற்குச் சூச்செய்யுள்—

வெதிரேய்கரத்துமென்றேலேய்சுவல்வெள்ளைநூலிற்கொண்மு
வதிரேய்மறையினிவ்வாறுசெல்வீர்தில்லையம்பலத்துக்
கதிரேய்சடையோன்கரமானெனவொருமான்மயில்போ
லெதிரேவருமேசுரமேவெறுப்பவொரேந்தலொடே.

மாதின் பின் வருஞ்செவிலி
வேதியரை விரும்பிவியைது.

இ - ள். வெதிர் எய்கரத்து - மூங்கிற்றண்டு பொருந் தியகையினையும்—மெல் தோல் ஏய் சுவல் - மெல்லிய கலைத் தோலியைந்த சுவலினையும்—வெள்ளை நூலின் - வெள்ளை நூலினையும்—கொண்மு அதிர் ஏய் மறையின் இவ்வாறு செல்வீர் - கொண்முயினது முழக்கம்போலு மறையொலி யினையுமுடைய இந்நெறிச்செல்வீர்—ஒரு மான் - ஒருமான்—

தில்லை அம்பலத்துக் கதிர் ஏய்சுடையோன் கரமான் என -
தில்லையம்பலத் தின்கணுளனாகிய மதிசேர்ந்த சடையை
யுடையவனது கரத்தின்மான்போலமருண்ட நோக்கத்
தளாய்—மயில் போல் - மயில்போல வசைந்தசாயலளாய்—
சுரமேவெறுப்ப ஒரு ஏந்தலோடு எதிரே வருமே - வருத்துஞ்
சுரந்தானே கண்டுதுன்புற ஒரேந்தலோடு நும்மெதிரேவந்
தானோ? உரைமின். எ - று.

தோலேய்ந்த சுவலின்கணுண்டாகிய வெள்ளை நூலினையு
மெனிநுமமையும். இவை யிரண்டற்கு மெய்ப்பாடு அது.
பயன் தலைமகளைக் காண்டல். (243)

புணர்ந்துடன்வருவோரைப் பொருந்தி வினாவல்.

புணர்ந்துடன் வருவோரைப்பொருந்தி வினாவலென்பது
வேதியரை வினாவி, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றவள், நும்மைக்
கண்டு, என்னாற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டார்களென்று கருதி
மகிழ்ந்தேன்; அதுகிடக்க இவ்வாறு நும்மோடொத்த வொழுக்
கத்தினராய் முன்னே யிருவரைப் போகக்கண்டரோவெனப்
புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்திவினாவாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

மீண்டாரெனவுந்தேன்கண்டுநும்மையிம்மேதகவே
புண்டாரிருவர்முன்போயினரேபுலியுரெனைநின்
ருண்டானருவரையாளியன்னுனைக்கண்டேனயலே
துண்டாவிளக்கனையாயென்னையோவன்னைசொல்லியதே

புணர்ந்துடன்வரும் புரவலனொருபால்
அணங்கமர்கோதையை யாராய்ந்தது.

இ - ள். நும்மைக் கண்டு மீண்டார் என உவந்தேன் -
நும்மைக்கண்டு என்னாற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டாரென்று

கருதிமகிழ்ந்தேன்—இம் மேதகவே பூண்டார் இருவர் முன் போயினரே - இவ்வாறு தும்மோடொத்த மேதகவையுடைத் தாகிய இவ்வொழுக்கத்தையே பூண்டார் இருவர் முன்னே போயினரோ? உரைமின். புலியூர் எனைநின்று ஆண்டான் அருவரை ஆளி அன்னானைக்கண்டேன் - புலியூர்க்கண் ஒரு பொருளாகமதித்து என்னை நின்றாண்டவனது கிட்டுதற் கரிய மலையில் ஆளியை யொப்பாணை யான்கண்டேன்— தூண்டா விளக்கு அனையாய் - தூண்டவேண்டாத விளக்கை யொப்பாய்—அயல் அன்னை சொல்லியது என்னையோ - அவனதயல் அன்னை சொல்லியதியாது? அதனையவட்டுச் சொல்லுவாயாக. எ - று.

அருவரைக்கட் கண்டேனெனக் கூட்டினுமமையும். ஆளியன்னென்றதனால், நின்மகட்டு வருவதோ ரிடை யூறில்லையெனக் கூறினானாம். தூண்டாவிளக்கு இல்பொருளு வமை. மணிவிளக்கெனினுமமையும். அணங்கமர் கோதையை- தெய்வநாற்றமமர்ந்த கோதையையுடையானே. ஆராய்ந்தது - வினாயது. மெய்ப்பாடு அழகையைச்சார்ந்த வுவுகை. பயன் அதி. (244)

வியந்துரைத்தல்.

வியந்துரைத்தலென்பது புணர்ந்துடன் வருவோரை வினாவி, அதுவழியாகப் போகாநின்றவள், தன்மகணின்ற நிலையையும், அவன்கையின் வேலினான் வேங்கைபட்டுக்கிடந்த கிடையையுங்கண்டு, வியந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பூங்கயிலாயப்பொருப்பன்றிருப்புலியூரதென்னத்
 தீங்கையிலாச்சிறியானின்றதிவ்விடஞ்சென்றெதிர்ந்த
 வேங்கையின்வாயின்வியன்கைம்மடுத்துக்கிடந்தவற
 வாங்கயிலாற்பணிகொண்டதுதிண்டிறலாண்டலாண்டகையே.

வேங்கைப்பட்டதும் பூங்கொடிநிலையும்
நாடாவருங் கோடாய்கூறியது.

இ - ள். பூங்கயிலாயப் பொருப்பன் திருப்புலியூரது
என்ன - பொலிவீனையுடைய கைலாயமாகிய பொருப்பை
யுடையவனது திருப்புலியூரதனைப்போல்—தீங்கை இலாச்
சிறியாள் நின்றது இவ்விடம் - குற்றத்தையுடையவளல்லாத
என்சிறியாள் நின்றது இவ்விடத்து—சென்று - சென்று—
எதிர்ந்த வேங்கையின்வாயின் வீயன் கை மடுத்து - தன்னோ
டெதிர்ந்த புலியின்வாயின்கட் பெரியகையைமடுத்து—
கிடந்து அலற - விழுந்துகிடந் தலறும் வண்ணம்— திண்
திறல் ஆண்டகை அயிலால் பணிகொண்டது ஆங்கு -
திண்ணிய திறலையுடைய ஆண்டகை வேலாற் பணிகொண்
டது அவ்விடத்து; அதனால், அவர்போயின நெறியிதுவே.
எ - று.

தீங்கையிலாவென்புழி இன்மை உடைமைக்கு மறு
தலையாகியவின்மை. மகளடிச்சுவடுகிடந்தவழிச் சென்று நின்
றனளாதலின், அதனை இவ்விடமென்றும், வேங்கைப்பட்ட
விடத்தை யவ்விடமென்றுங் கூறினாள். வேங்கை தன்
காதலியையனுகாமல் அது வரும்வழிச் சென்றேற்றானாதலிற்
சென்றென்றாள். சென்றுபணிகொண்டதென வியையும்.
மெய்ப்பாடு அது. பயன் ஆற்றமை நீங்குதல். (245)

இயைபெடுத்துரைத்தல்.

இயைபெடுத்துரைத்தலென்பது வேங்கைப்பட்டது கண்டு
வியந்து, அதுவழியாகச் செல்லாரின்றவன், எதிர்வருவாரை
வினாவ, அவர் நீ கூறாரின்றவரைக் குன்றத்திடைக்கண்டோம்;
அவ்விருவருந் தம்முளியைந்து செல்லாரின்றமைகண்டு, எல்லா
வற்றையுமுடையளாகிய தன் காதலியோடு ஒருவடிவாய் விளை
யாடும் புலியூரென்றே கருதி, யாங்குளெல்லாமொத்து, மிகவும்

அவ்வெழிலைத்தொழ நினைந்தோம்; அந்நன்மை சொல்லலாவ
தொன்றன்றென எதிர்வருவார் அவரியைபெடுத்துக் கூருற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

மின்றெத்தீடுகழனுபுரம்வெள்ளைசெம்பட்டுமின்ன
வொன்றெத்திடவுடையாளொடொன்றும்புலியூரென்றே
நன்றெத்தெழிலைத்தொழவுற்றனமென்னதோர்நன்மைதான்
குன்றத்திடைக்கண்டனமன்னைநீசொன்னகொள்கையரே.

சேயிழையோடு செம்மல்போதா

ஆயிழைபங்கனென்றயிர்த்தேமென்றது.

இ - ள். அன்னை - அன்னாய்—நீ சொன்ன கொள்
கையர்க் குன்றத்திடைக் கண்டனம் - நீ கூறிய கோட்
பாட்டை யுடையாரைக் குன்றத்திடைக் கண்டீடம்—மின்
தொத்து இடு கழல் நூபுரம் - அவ்விருவரு மிழைந்து
சேறலின், மின்றிரளுண்டாகா நின்ற அவனதுகழலும்
அவளது சிலம்பும்—வெள்ளை செம்பட்டு - அவனது வெண்
பட்டும் அவளது செம்பட்டும்—மின்ன - விளங்க—ஒன்று
ஒத்திட - ஒருவடிவை பொத்தலான்—உடையாளொடு ஒன்
றும் புலியூரன் என்று - எல்லாவற்றையு முடையளாகிய தன்
காதலியோ டொருவடிவாய் விளையாடும் புலியூரென்றே
கருதி—ஒத்து நன்று எழிலைத் தொழ உற்றனம் - யாங்க
ளெல்லாமொத்துப் பெரிது மவ்வழகைத்தொழ நினைந்தோம்—
என்னது ஓர் நன்மை தான் - அந்நன்மை யெத்தன்மைய
தோர் நன்மைதான்! அது சொல்லாவதொன்றன்று. எ-று.

என்னதோர் நன்மையென்றதனான், அஃதறமாதலுங்
கூறப்பட்டதாம். தானென்பது அசைநிலை கொள்கையரை
யென்னுமுருபு விகாரவகையாற் றொக்கது. என்ன நன்மை
யதா மென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு உவகை பயன்
செய்யியை பெதிர்வருவார் ஆற்றறுசித்தல். (246)

மீள்வுரைத்தல்.

மீள்வுரைத்தலென்பது இயைபெடுத்துரைத்தவர், அவ்விருவரும் ஒரிடுக்கணினிறிப்போய்த் தில்லையினெல்லையைச் சென்றனைவார்; இனி நீ செல்வதன்று, மீள்வதே காரியமெனத் தேடிச் செல்லாகின்ற செவிலியை, மீளக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மீள்வதுசெல்வதன்றன்னையிவ்வெங்கடத்தக்கடமாக்
கீள்வதுசெய்தகிழவோனெடுங்கிளர்கெண்டையன்ன
நீள்வதுசெய்தகண்ணளிந்நெடுஞ்சுரநீந்தியெம்மை
யாள்வதுசெய்தவன்றில்லையினெல்லையனுருவரே.

கடுங்கடங்கடந்தமை கைத்தாய்க்குரைத்து
கடுங்கன்மின்மீண்டு நடமினென்றது.

இ - ன். கிளர்கெண்டை அன்ன நீள்வது செய்த கண்ணாள் - புடைபெயராநின்ற கெண்டைபோலும் நிடலைச் செய்த கண்ணையுடையாள்—இவ் வெங்கடத்து - வெய்யவிச்சுரத்தின்கண் - அக்கடமாக் கீள்வது செய்த கிழவோனெடும் - அத்தன்மைத்தாகிய கடமாவைப் பிளத்தலைச் செய்த கிழவோனெடும்—இந் நெடுஞ்சுரம் நீந்தி - இந்நெடியசுரத்தை நீந்தி அவ்விருவரும் ஒரிடுக்கணினிறிப்போய்—எம்மை ஆள்வது செய்தவன் தில்லையின் எல்லை அணுகுவர் - எம்மையானுதலைச்செய்தவனது தில்லையினெல்லையைச் சென்றனைவார், அதனால்—அன்னை - அன்னாய்—மீள்வது - செயற்பாலது மீள்வதே—செல்வது அன்று - சேறலன்று. எ - று.

சுரங்கடத்தல் இருவர்க்கு மொக்குமெனினும், நீள்வது செய்த கண்ணீந்தியெனத் தலைமகன்மேற் கூறினார், வெஞ்சுரத்திற்கவள் பஞ்சின் மெல்லடி தகாவாகலின். அணுகுவதென்புழித் தலைமகள் தொழிலுமுண்மையின், நீந்தியென்னு

மெச்சம், வினை முதல் வினை கொண்டதாம்; * திரித்துரைப் பாருமுளர். கிழவோடு மென்றதனால், அவன் பற்றுக் கோடாக நீந்தினுளென்பது விளக்கினார். இனி ஒருவை எண் னெடுவாக்கி யுரைப்பினுமமையும். உம்மை அசைநிலை. (247)

உலகியல்புரைத்தல்.

உலகியல்புரைத்தலென்பது மீளக்கூறவும் மீளாது காவலா கின்ற செவிலிக்கு, சந்தனமு முத்துஞ் சங்கும் தாம் பிறந்தவிடங் கட்டு யாதும் பயன்படாது, தம்மைவிரும்பி யணிவாரிடத்தே சென்று பயன்படாநிற்கும்; அதுபோல மகளிருந் தாம் பிறந்த விடத்துப் பயன்படார்; நீ கவலைவெண்டாவென, உலகியல்பு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுரும்பிவர்சந்துந்தொடுகடன்முத்தும்வெண்சங்குமெங்கும் [ம்
விரும்பினர்பாற்சென்றுமெய்க்கணியாம்வியன்கங்கையென்னு
பெரும்புனல்குடும்பிரான்சிவன்சிற்பலமனைய
சுரும்பனமென்மொழியாருமநீர்மையர்காணுநர்க்கே.

செவிலியது கவலைதீர

மன்னியவுலகியன் முன்னியுரைத்தது.

இ - ள். சுரும்பு இவர் சந்தம் - நறுநாற்றத்தாற்
சுரும்புசென்று பாக்குஞ் சந்தனமும் — தொடு கடல்
முத்தும்-தோட்கப்பட்ட கடலின்முத்தும்—வெண் சங்கும்-
வெண்சங்கும்—எங்கும் விரும்பினர்பால் சென்று மெய்க்கு
அணியாம் - எத்தேயத்துந் தாம்பிறந்த விடங்கட்டு யாதும்
பயன்படாது தம்மைவிரும்பி யணிவாரிடத்தே சென்று

* “முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின்” என்புழிப் பொதுவாகாது வினைமுதற்கே வினையாதல் வேண்டுமென்னும் வரையறையின்றி வினைமுதல் வினையென்னுந் துணையையாய் நின்றவின், இவ்வாறு முடித்தார். இது சேனாவரையருரையானு முணர்க. கிளவியாக்கம். 2-ம் சூத்திரம், ஆலேவறிசொன்.

அவர்மெய்க்கு அணிபாகாநிற்கும்—ஈயன்கங்கை என்னும் பெரும்புனல் சூநிம் பிரான் - அகன்ற கங்கையென்னின்ற பெரும்புனலைச் சூநிம் பிரான்—சிவன் - சிவன்—சிற்றம்பலம் அனைப கரும்பு அன மென் மொழிபாரும் - அவனது சிற்றம் பலத்தை யொக்குங் கரும்புபோலும் மெல்லிய மொழிபினை யுடைய மகளிரும்—காணுநர்க்கு அந் தீர்மையர் - ஆராய் வாரக்கத் தன்மையர்; தீ கவலவேண்டா. எ - று.

சங்கு மணிபாயும் வளையாயும் அணிபாம். எங்குமணி யாமென ஈயையும். சிற்றம்பலத்து மன்னுங் கரும்பன மென் மொழிபாரென்பது பாடமாயின், சிற்றம்பலத்தையுடைய தில்லைபினுளதாங் கரும்புபோலு மென்மொழியை யுடையா ரென்றுரைக்க. (248)

அழுங்குதாய்க்குரைத்தல்.

அழுங்குதாய்க் குரைத்தலென்பது உலகியல்பு கூறவும் மீளாதுநின்று, தானெடுத்து வளர்த்தமை சொல்லிக் கவலா சின்ற செவிலியை, முன்னிலைப் புறமொழியாக, இவர் தாம் இல்லின்கண்டுத்து வளர்த்தவர்போலும்; அவர்போய்த்தம்மை யிருவரையுங் கூட்டுவித்த தெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச் சென்றணைவரெனத் தம்முட் கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டுக்கொண்டு போகாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆண்டிலெடுத்தவராமீவர்தாமவரல்குவர்போய்த்
தீண்டிலெடுத்தவர்தீவினை தீர்ப்பவன்றில்லையின்வாய்த்
தூண்டிலெடுத்தவரறங்கொடெற்றப்பழம்விழுந்து
பார்ண்டிலெடுத்தபஃருமரைகீழும்பழனங்களே.

செழும்பனை யணைந்தமை

அழுங்குதாய்க் குரைத்தது.

இ - ள் இவர் தாம் ஆண்டு இல் எடுத்தவர் ஆம் - இவர் தாம் அவ்விடத்து இல்லின்கண்டுத்து வளர்த்தவர்

போலும் — தீண்டில் - யாவராயினுந் தம்மையனுகில் —
எடுத்து அவர் தீயனை தீர்ப்பவன் தில்லையின்வாய் - அவர்
நாகத்தழுந்தாமலெடுத்து அவரது தீயனையைத் தீர்ப்பவனது
தில்லையின்கண்— தூண்டில் எடுத்த வரால் தெங்கொடு எற்ற-
தூண்டில் விழுங்கிய வரால் தெங்கொடு மோத — பழம்
விழுந்து - அதன் பழம் விழுந்து — பாண்டில் எடுத்தபல்
தாமரை கீழும் பழனங்கள் - கிண்ணம்போலும் பூக்களை
யுயர்த்திய பலவாகிய தாமரையைக் கிழிக்கும் பழனங்களை—
அவர் போய் அல்குவர் - அவர்சென்று சேர்வர், இனியோ
ரிடரில்லை. எ - று.

தில்லையின்வாய்ப் பழனங்களெனவியையும். ஆண்டி-
லெடுத்தவராயினவர் தாமென்று தம்முட்குறிப் பின் செவி
விக்குக் கூறினாராக வுரைக்க. இவ்வாறு பகராத, செவிவி
கேட்ப முழுவதூஉந் தம்முட் கூறினாராக வுரைப்பினுமமை
யும். தூண்டிலானெடுக்கப்பட்ட வராலெனினு மமையும்.
இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் செவிவிக்க
கிடல்பு கூறி அவனை மீள்வித்தல். நில்லாவனெதொட்டு இது
காறும்வரப் பாலேத்தீனை கூறியவா றறிக. (249)

உடல்போக்கு முற்றிற்று.

வ ரை வு மு டி க் க ம்.

இவ்வாறுடன்போக்கு நிகழாதாயின், வரைந்துகோடனிக
மும். அது நிகழுமிடத்துத் தோழியான் வரைவு முடுக்கப்பட்டும்
வரைபொருட் பிரிந்துவந்தும் நிகழுமென்ப. அவற்றுள், வரைவு
முடுக்கம் வருமாறு:—

வருத்தங் கூற லவன்மறுத் துரைத்த
லுள்ளது கூற லேதங் கூறல்

பகல்வர லென்ற ருமுதிரந் துரைத்தல்
 சிறைப்புறங் கூறன் மந்திமேல் வைத்தல்
 கண்டுயி லாமை கண்டா ருரைத்தல்
 பகலுடம் பட்டாள்போன் றிரவர லென்ற
 வீரவுடம் பட்டாள்போன்று பகல்வர லென்ற
 வீரவும் பகலும் வரவொழி கேன்றல்
 காலங் கூறல் கூறுவிக் குற்றல்
 செலவு கூறல் பொலிவழி வுரைத்தலென்
 றீரெண் கிளவியு மியம்புங் காலை
 வாரணி முலையாய் வரைவு முடுக்கம்.

இ - ள். வருத்தமிகுதிகூறி வரைவுகடாதல், பெரும்
 பான்மைகூறி மறுத்தல், உள்ளதுகூறி வரைவுகடாதல், ஏதங்
 கூறி யிரவரவு விலக்கல், பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவுவிலக்
 கல், தொழுதிரந்துகூறல், தாயறிவுகூறல், மந்திமேல்வைத்து
 வரைவுகடாதல், காவன்மேல்வைத்துக் கண்டுகிலாமைகூறல்,
 பகலுடம்பட்டாள்போன் றிரவரவுவிலக்கல், இரவுடம்பட்
 டாள்போன்று பகல்வரவுவிலக்கல், இரவும்பகலும் வரவுவிலக்
 கல், காலங்கூறி வரைவுகடாதல், கூறுவிக் குற்றல், செலவு
 நினைந்துரைத்தல், பொலிவழிவுரைத்து வரைவுகடாதல் என
 விவை பதினாறும் வரைவுமுடுக்கமாம். எ - று. அவற்றள்—

வருத்தமிகுதிகூறி வரைவுகடாதல்.

வருத்தமிகுதிகூறி வரைவுகடாதலென்பது அலரறிவுறுத்த
 தோழி, அலராணங் காவன்மிகுதியானு நினை யெதிர்ப்பட
 மாட்டாதழுது வருந்தா நின்றவளிடத்து நின்னருளிருக்கின்ற
 வாறென்னோவெனத் தலைமகளது வருத்தமிகுதிகூறித் தலை
 மகளை வரைவு கடாவாசிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

எழுங்குலைவாழையினிள்கனிதின்றிளமந்தியந்தண்
 செழுங்குலைவாழைநிழலிற்றுயில்சிலம்பாழுனைமே
 னுழுங்கொலைவேற்றிருச்சிற்றம்பலவரையுன்னலர்போ
 லழுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்னோநின்னருள்வகையே.

இரவுக்குறியிடத் தேந்திழைப்பாங்கி
 வரைவுவேண்டிதல் வரவுரைத்தது.

இ - ள். எழும் குலை வாழையின் இன் கனி தின்று -
 எழாநின்ற குலைகளையுடைய வாழைத்திரளின்கணுண்டாகிய
 இனிய கனிகளைத்தின்று—இள மந்தி - இளையமந்தி—செழுங்
 குலைவாழை அம் தண் நிழலில் துயில் சிலம்பா - வளவிய
 குலையையுடைய அவ்வாழைத்திரளினது நல்ல குளிர்ந்த
 நிழற்கண் வெருவுதலின்றித் தஞ்சஞ் சிலம்பையுடையாய்—
 முனைமேல் உழும் கொலை வேல் திருச்சிற்றம்பலவரை உன்
 னலர் போல் - போரிடத்துழும் கொலை வேலையுடைய திருச்
 சிற்றம்பலவரை நினையாதாரைப் போல—அழுங்கு உலை
 வேல் அன்ன கண்ணிக்கு - வருந்தாநின்ற உலைதொழி
 லமைந்த வேல்போலுங் கண்ணையுடையாட்கு—நின் அருள்
 வகை என்னோ - நினதருட் கூறியாதோ? இவளதாற்றா
 மைக்கு மருந்தன்று. எ - று.

நின்னருள்வகை பென்னோவென்பதற்கு இவ்வாறு
 வருந்தியிவடிவத்து இனி நீ செய்யக் கருதியவகையாதோ
 வெனிணுமமையும். அழுங்கொலைவேலென்பது பாடமாயின்,
 அழாநின்ற கொலைவேல்போலுங் கண்ணையுடையாட்கென்
 றரைக்க. எழுங்குலை - இளங்குலை. செழுங்குலை - முதிர்ந்த
 குலை. எழுங்குலையு முதிர்ந்தகுலையு முடைமைபான் இடை
 யறாது பழுக்கும் வாழைத்திரளின்கணுண்டாகிய கனிபை
 துகர்ந்து, மந்தி வேறென்றான் வெருவாது அவ்வாழை

நிழலின்கீழின்புற்றுத் துயிலுமற்றுபோல, ஆராவீன்ப மிடை
யிட்டு நுகராது நீ வரைந்துகோடலான் இடையறாத பேரின்
பந்துய்த்து, அன்னைசொல்லா லுண்ணடுங்காது நின்றூணிழற்
ழீழ் இவளின்புற்றுவாழ்தல் வேண்டுமென உள்ளுறைகாண்க.
மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் வரைவுகடாதல். (250)

பெரும்பான்மைகூறி மறுத்தல்.

பெரும்பான்மைகூறி மறுத்தலென்பது வரைவுகடாவிய
தோழிக்கு, யானவளைத் தெய்வமானுடமென்றறிந்து வரைந்து
கோடற்கு இக்குன்றிடத்தத் தோன்றுகின்ற விடம் தெய்வ
மகளிரதிடமோ, அன்றிக் குறத்தியரிடமோ, கூறுவாயாக
வெனத் தலைமகன் தலைமகளைப் பெரும்பான்மைகூறி மறுத்
துரையாசிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

பரம்பயன்றன்னடியேனுக்குப்பார்விசும்புடுருவி
வரம்பயன்மாலறியாத்தில்லைவானவன்வானகஞ்சே
ரம்பையர்தம்மிடமோவன்றிவேழத்தினென்புநட்ட
குரம்பையர்தம்மிடமோவிடந்தோன்றுமிக்குன்றிடத்தே.

குலம்புரி கொம்பர்க்குச்
சிலம்பன் செப்பியது.

இ - ள். இக் குன்றிடத்தே தோன்றும் இடம் - இக்
குன்றிடத்துத் தோன்றுமிடம்—தில்லை வானவன் வானகம்
சேர் அரம்பையர் தம் இடமோ - தில்லையின் வானவனது
வானகத்தைச் சேர்ந்த தெய்வமகளிர் தமதிடமோ—அன்றி
வேழத்தின் என்பு நட்ட குரம்பையர் தம் இடமோ - அன்றி
யானையினென்பை வேலியாக நட்ட குரம்பைகளையுடைய
குறத்தியரிடமோ? நீ கூறுவாயாக. எ - று

பரம் - எல்லாப் பொருட்கும் அப்பாலாயவன் - தன்
அடியேனுக்குப் பயன் - ஆயினுந் தன்னடியேற்குப் பெறும்.

பயனுள்ளான்—பார் விசம்பு ஊடுருவி வரம்பு அயன் மால் அறிபாத் தில்லைவானவன் - பாரையும் விசம்பையு மூடுருவி நின்றலாற் றன்னெல்லைபை அயனுமாலுமறியாத தில்லையின் வானவனெனக் கூட்டுக.

என்றது அவளை யெட்டவுஞ் சட்டவும் படாத தெய்வ மென் றிருத்தலான், அவள் வாழுமிடத்தை அரம்பையரிட மென்றே கருதுவல், அன்றாயினுரையென வரைவுடம்படாது கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு மருட்சி. பயன் இரவுக்குறியிட முணர்த்துதல். (251)

உள்ளதுகூறி வரைவுகடாதல்.

உள்ளதுகூறி வரைவுகடாதலென்பது பெரும்பான்மைகூறி மறுத்த தலைமகனுக்கு, இவ்விடம் எந்தையது முற்றாட்டு; எமக்குற்றார் குறவரே; எம்மைப் பெற்றாளுங் கொடிச்சியே; யாங்களும் புனங்காப்போஞ்சிலர்; நீ வரைவு வேண்டாமையின் எம்மைப் புனைந்துரைக்க வேண்டுவதில்லையெனப் பின்னும் வரைவுதோன்றத் தோழி தங்களுண்மை கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிரூர்கவண்வாய்த்தமணியிற்சிறைபெருந்தேவிழுமென்
 றிருல்கழிவுற்றெஞ்சிறுகுடினந்துமிடமிதெந்தை
 யுருவரையுற்றூர்குறவர்பெற்றூளுங்கொடிச்சியும்பர்
 பெருவருளம்பலவன்மலைக்காத்தும்பெரும்புனமே.

இன்மையுரைத்த மன்னனுக்கு
 மாழைநோக்கி தோழியுரைத்தது.

இ - ள். சிரூர் கவண் வாய்த்த மணியின் சிறை பெருந்தேன் - சிரூர்கையிற்கவண் தப்பாமல் அதுகிட்ட மணியாற் சிறைந்த பெருந்தேன் — இழுமென்று - இழுமென்னு மோசையை யுடைத்தாய்—இரூல் கழிவுற்று எம் சிறுகுடில்

உந்தும் இடம் இது - இரூவினின்றுங் கழிதலையுற்று எமது
 சிறுகுடிலைத் தள்ளு நிவ்விடம்—எந்தை உறுவரை - எந்தை
 யது முற்றாட்டு—உற்றார் குறவர் - எமக்குற்றார் குறவர்—
 பெற்றாளும் கொடிச்சி - எம்மைப் பெற்றாளும் கொடிச்
 சியே—உம்பர் பெறா அருள் அம்பலவன் மலைப்பெரும் புனம்
 காத்தும் - யாமும் தன்னன்பரல்லது உம்பர்பெறாத வருளை
 யுடைய அம்பலவனது மலைக்கட் பெரும்புனத்தைக்காத்தும்;
 அதனால், நீயிர் வரைவுவேண்டாமையி னெம்மைப்புனைந்
 தரைக்கவேண்டுவதில்லை. எ - று.

“கோவையுந் தொகையு மாவயின் வரையார்” என்பத
 னான், இது தொடர்நிலைச் செய்யுளாதலிற் குரம்பையர் தம்
 மிடமோவென்று வினாவப்பட்ட விடம் எஞ்சிறுகுடி லுந்து
 மிடமெனவும், ஒரு புனத்தைச்சுட்டி இதெந்தையுறுவரை
 யெனவுங் கூறினானாக வுரைப்பினுமமையும். சிறுரெறிந்த
 மணியாற் பெருந்தேன் சிதைந்து அவ்விருலைவிட்டுக் கழிந்து,
 சிறுகுடிலிற் பரந்தாற்போல, அயலார் கூறும் அலரான் நுமது
 மறைந்தவொழுக்கம் நும்வயினடங்காது பலருமறிய வெளிப்
 படா நின்றதென உள்ளுறை காண்க. மெய்ப்பாடு மருட்சி.
 பயன் குறியிட முணர்த்துதல். (252)

ஏதங்கூறி யிரவரவு விலக்கல்.

ஏதங்கூறி யிரவரவு விலக்கலென்பது உண்மையுரைத்து
 வரைவுகடாய தோழி, நீ வரைவொடு வாராயாயிற் சிக்கந்
 திரண்டு தனக்கியானையாகிய வுணவுகளைத்தேடி மிருளின்கண்,
 சினது கைவேல் துணையாக நீ வந்தருளாநின்ற விஃதே எங்க
 ளுக்குத் துன்பமாகத் தோன்றுகின்றது; இனியிவ்விருளிடை
 வாராதொழிவாயென ஏதங்கூறித் தலைமகனை யிரவரவு விலக்கா
 சிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கடந்தொறும்வாரணவல்சியிழுப்பல்சீயங்கங்கு
 விடந்தொறும்பார்க்குமியவொருநீயெழில்வேலின்வந்தாற்
 படந்தொறுந்தீயரவன்னம்பலம்பணியாரினெம்மைத்
 தொடர்ந்தொறுந்துன்பென்பதேயன்பநின்னருடோன்றுவதே.

இரவருதயர மேந்தலுக்கெண்ணிப்
 பருவரலெய்திப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள் பல் சீயம் வாரண வல்சியின் நாடி - பலவாகிய
 சீயம் வாரணமாகிய வல்சி காரணமாகத்தேடி—கங்குல் கடல்
 தொறும் இடம் தொறும் பார்க்கும் இயவு - கங்குற் பொழு
 தின்கட் காடுகடோறங் காட்டினிடங்கடோறஞ் சென்று
 பார்க்கு நெறியின்கண்—ஒரு நீ எழில் வேலின் வந்தால் -
 தனியையாகிய நீ எழிலையுடைய வேல் துணையாக வந்தால்—
 அன்ப - அன்பனே—நின் அருள் எம்மைத் தொடர்ந்து
 ஒறும் துன்பு என்பதே தோன்றுவது - எய்மிடத்துண்டாகிய
 நின்னருள் எம்மைவிடாதே தொடர்ந்தொறுக்குந் துன்ப
 மென்னுமுணர்வே எமக்குத் தோன்றுவது. எ - று.

படம் தொறும் தீ அரவன் அம்பலம் பணியாரின்
 எம்மை ஒறும் - படந்தொறுமுண்டாகிய தீயையுடைய
 அரவையணிந்தவன தம்பலத்தைப் பணியாதாரைப்போல
 வருந்த எம்மை யொறுக்கு மெனக்கூட்டுக.

என்றது, எமக்கு நீ செய்யுந் தலையளியை யாங்கள்
 துன்பமாகவே யுணராதின்றோம் என்றவாறு. நாடுதல் மனத்
 தாலாராய்தல். பார்த்தல் கண்ணாலைக்குதல். வேலினென்னு
 மைந்தாவது ஏதுநின்கண் வந்தது. ஒறுக்குமென்பது
 ஒறுமெனவிடைக்குறைந்து நின்றது. எம்மை நீ விடாது
 தொடருந்தொறு மெனினுமமையும். இதற்குத் தொடரு
 மென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. நின்னருளென்னு

மெழுவாய் தன்பமென்னும் பயனிலைகொண்டது. மெய்ப் பாடு அச்சம். பயன் இரவுக்குறிய தேதங்காட்டி வரைவு கடாதல். (253)

பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவுவிலக்கல்.

பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவு விலக்கலென்பது இவ்வீரு னிடை வாராதொழிகென்றது பகல்வரச்சொன்னவாறுமென வுட்கொண்டு, பகற்குறிச் சென்றிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டும் பகல் வந்து எமக்குச் செய்யாநின்ற மெய்யாகியவருள் புறத் தாரறிந்து வெளிப்பட்டேப் பழியாகப் புகுதாநின்றது; இனிப் பகல்வர வொழிவாயாகவெனப் பழிவருதல் கூறிப் பகல்வரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கனிற்றுற்செல்லல் களைவயிற்பெண்மரங்கைஞ்ஞெமிர்த்துப்
பிளிற்றுறவானப் பெருவரைநாடபெடையோடு
டொளிற்றுற்றமேனியன்சிற்பலநெஞ்சுருதவர்போல்
வெளிற்றுறவான்பழியாம்பகனிசெய்யுமெய்யருளே.

ஆக்கனமொழுது மடல்வேலண்ணலைப்
பாங்கியைய பகல்வரலென்றது.

இ - ள். கனிது உற்ற செல்லல் பெண் களைவயின் - அசும்பின்கட்பட்டுக் கனிற்றுற்ற வருத்தத்தைப் பிடி தீர்க்கின்றவிடத்து - மரம் கைஞ்ஞெமிர்த்துப் பிளிற்று உற்ற வானப் பெருவரை நாட - மயத்தைக் கையான்முறித்துப் பிளிற்றுதலையுற்ற வானத்தைத்தோயும் பெரிய வரையை யுடைய நாடனே—பெடை, நடையோடு ஒன்று உற்ற மேனியன் சிற்பலம் நெஞ்சு உறுதவர் போல் - அன்னப் பெடையினது நடையையுடையாளொடுக்கடி விளங்குதலையுற்ற மேனியையுடையவனது சிற்பலத்தை நெஞ்சாலுறு தாரைப்போல யாமிடர்ப்பட—வெளிற்று உற்ற வான் பழியாம் - வெளிப்படுதலையுற்ற பெரிய பழியாகாநின்றது—

பகல்செய்யும் மெய் அருள் - ி பகல்வந்து எமக்குச்செய்யும் மெய்யாகியவருள். எ - று.

மெய்பருளென்றது மெய்யாக வருளுகின்றபேறு மென்றவாறு. வழியல்லாஹிழிச் சேறலான் அசும்பிற்பட்ட களிற்றினைவாங்குதற்குப் பிடிமுயல்கின்றாற்போல, இவனை பெய்துதற்குபாயமல்லாத ன்வ்வொழுக்கத்தினை விரும்பு திண்ணை இகனிநின்று மாற்றுதற்கு யான் முயலா நின்றே னென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் பகற் குறியிலக்கி வரைவுகடாதல். (254)

தொழுதிரந்துகூறல்.

தொழுதிரந்து கூறலென்பது பகல்வரவு விலக்கின தோழி, இவனிரவுவரவுங் கூடுமென வுட்கொண்டு, திண்ணை யெதிர்ப்பட வேண்டி அழுது வருந்தாநின்ற இவள் காரணமாக, அரிக்கும் யாளிக்கும் வெருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்கவிரு ளின்கண் வாராதொழிவாயாகவென்று, நின் கழல்களைக் கையாற் றொழுது, திண்ணை யிரந்தேனென வரைவுதோன்றத் தலைமகனைத் தொழுதிரந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கழிகட்டலைமலைவோன்புலியூர்கருநாதவர்போற்
குழிகட்களிறுவேர்இயரியானிகுழீஇவழங்காக்
கழிகட்டிரவின்வரல்கழல்கைதொழுதேயிரந்தேன்
பொழிகட்புபலின்மயிலிற்றுவளும்பொருட்டே.

இரவரவி நேதமஞ்சிச்
சுரிதருகுழற் றோழிசொல்லியது.

இ - ள். பொழிகட் புயலின் மயிலின் துவளும் இவள் பொருட்டு - பொழியாகின்ற கண்ணிற் புனலைபுடையதோர் மயில் பாலத் துவளாநின்ற விவள் காரணமாக—அரி யாளி வெர்இ - அரியையும் யாளியையும் வெருவி—குழி கண்

களிற் - குழிந்த கண்ணையுடையவாகிய யானைகள்—குழீஇ - ஓரிடத்தே - திரண்டுநின்று—வழங்கா - அவ்விடத்து நின்றும் புடைபெயராத—கழிகட்டிரவின் வரல் - சிறந்த வச்சத்தைச் செய்யு மிரவின் கண் வாராதொழிவாயாக—கழல் கை தொழுது இரந்தேன் - நின்கழல்களைக் கையாற்றொழுது நின்னையிரந்தேனிதனை. எ - று.

கழி கண் தலை மலைவோன் புலியூர் கருநாதவர் போல் வெரீஇ - கழிந்தகண்ணையுடைய தலைமாலையைச் சூடுவோனது புலியூரைக் கருநாதாரைப்போல வெருவியெனக்கூட்டுக.

குழிவழங்காவென்று பாடமோதி, அரியையும் யானியையும் குழியையும் வெருவி வழங்காவென்றுரைப்பாருமுளர். கழி அச்சத்தைச்செய்யு மியல்பாற் சிறத்தல். கழிகட்டிரவின்னென்பதற்குக் கழி சிறப்பின்கண் வந்து அரையிரவின் கண்ணென்பதுபட நின்றதெனினுமமையும். பொழிகட்டியவின் மயிலிற்றுவருமென்றதனால், இவ்வாறிவளாற்றா ளெனினும் நீ வரற்பாலேயல்லையென்று கூறி வரைவுகடா வினாளாம். வழியிடைவருமேதங்குறித்து இவ்வாறுகின்ற விவள்பொருட்டுடன் - றுரைப்பினுமமையும். கருநாதர் மனம் போலென்பது பாடமாயின், மனம்போலும் கழிகட்டிரவென வியையும். மெய்ப்பாடு அது. பயன் இரவுக்குறிவில்க்கி வரைவுகடாதல். (255)

தாயறிவுகூறல்.

தாயறிவு கூறலென்பது தொழுதிரந்து கூறவும், வேட்கை மிகவாற் பின்னுங் குறியிடைச்சென்று நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, கங்கானலிடத்து அரையிரவின் கண் ஒரு தேர்வந்ததுண்டாகக் கூடுமெனவுட்கொண்டு, அன்னையிற்றே கண்ணுஞ்சிவந்தது என்னையும் பார்த்தான், இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தை

யறிந்தாள்போலுமெனத் தோழி தலைமகளுக்குக் கூறுவாள் போன்று சிறைப் புறமாகத் தலைமகனுக்கு வரைவுதோன்றத் தாயறிவு கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

விண்ணுஞ்செலவறியாவெறியார்கழல்வீழ்சடைத்தீ
வண்ணன்சிவன்றில்லைமல்லெழிற்கானலரையிரவி
எண்ணன்மணிநெடுந்தேர்வந்ததுண்டாமெனச்சிறிது
கண்ணுஞ்சிவந்தன்னையென்னையுநோக்கினள்கார்மயிலே.

சிறைப்புறத்துச் செம்மல்கேட்ப

வெறிக்குழற்பாங்கி மெல்லியற்குரைத்தது.

இ - ள். கார் மயிலே - கார்காலத்து மயிலையொப்பாய்—
தில்லைமல் எழில் காணல் - தில்லையில் வளவிய வெழிலை
யுடைய காணலிடத்து—அரை இரவின் மணி அண்ணல்
நெடுந்தேர் வந்தது உண்டாம் என - அரையிரவின்கண்
மணிகளையுடைய தலையாயதொரு நெடுந்தேர் வந்ததுண்டாகக்
கூடுமென வுட்கொண்டு—அன்னை சிறிது கண்ணும் சிவந்து -
அன்னை சிறிதே கண்ணுஞ் சிவந்து—என்னையும் நோக்
கினள் - என்னையும் பார்த்தனள்; இருந்தவாற்றான் இங்
வொழுக்கத்தினையறிந்தாள் போலும்! எ - று.

விண்ணும் செலவு அறியா - விண்ணுளாரானும் எல்லாப்
பொருளையுங் கடந்தப்பாற்சென்ற செலவையறியப்படாத—
வெறி ஆர் கழல் வீழ் சடைத் தீ வண்ணன் - நறுநாற்ற
மார்ந்த கழலினையுந் தாழ்ந்த சடையினையுமுடைய தீ
வண்ணன்—சிவன் - சிவன்—தில்லை - அவனது தில்லையெனக்
கூட்டுக.

எல்லாப்பொருளையுங்கடந்து நின்றனவாயினும், அன்
பர்க்கணியவாய் அவரிட்ட நறுமலரான் வெறிகமழுமென்பது
போதர வெறியார்கழலென்றார். மெய்ப்பாடு பெருமிதம்.
பயன்படைத்து மொழியால் வரைவுகடாதல். (256)

மந்திமேல் வைத்து வரைவுகடாதல்.

மந்திமேல்வைத்து வரைவுகடாதலென்பது சிறைப்புறமாகத் தாயறிவுகூறிச் சென்றெதிர்ப்பட்டு, ஒரு கடுவன் றன்மந்திக்கு மாங்கனியைத் தேனின்கட்டோய்த்துக் கொடுத்து நுகர்வித்துத் தம்முளின்புறுவதுகண்டு, இது நங்காதலர்க்கு நம்மாட்டரிதாயிற்றென நீ வரையாமையை நினைந்தாற்றாளாயினுள்ளென மந்திமேல் வைத்துத் தலைமகளது வருத்தங்கூறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வான்றோய்பொழிவெழிள்மாங்கனிமந்தியின்வாய்க்கடுவன்
றேன்றோய்த்தருத்திமகிழ்வகண்டாடிருநீண் முடிமேன்
மீன்றோய்புன்றபெண்ணை வைத்துடையானையுமேனிவைத்தான்
வான்றோய்மதிற்றில்லைமாநகர்போலும்வரிவளையே.

வரிவளையை வரைவுகடாவி
யரிவைதோழி யுரைபகர்ந்தது.

இ - ள். நீள் திருமுடிமேல் மீன் தோய் புனல் பெண்ணைவைத்து - நீண்ட திருமுடிக்கண் மீனைப்பொருந்திய புனலாகிய பெண்ணை வைத்து—உடையானையும் மேனி வைத்தான் வான் தோய் மதில் தில்லை மாநகர் போலும் வரிவளை - எல்லாவற்றையு முடையவளையுந் திருமேனிக்கண் வைத்தவனது வாளைத்தோயு மதிலையுடைய தில்லையாகிய பெரிய நகரையொக்கும் வரிவளை—வான் தோய் பொழில் எழில் மாங்கனி - வாளைத்தோயும் பொழிவின் கணுண்டாகிய நல்ல மாங்கனியை—கடுவன் தேன் தோய்த்து மந்தியின் வாய் அருத்தி மகிழ்வ கண்டாள் - கடுவன் தேனின்கட்டோய்த்து மந்தியின் வாய்க்கொடுத்து நுகர்வித்துத் தம்முளின்புறுமவற்றைக் கண்டாள். ஈ - று.

என்றதனால், துணை புறங்காக்குங் கடுவனைக்கண்டு, விலங்குகளுமீவ்வாறு செய்யாநின்றன; இது நங்காதலர்க்கு

நம்மாட் டரிதாயிற்றென நீ வரையாயை நினைந்தாற்றா
ளாயினொன்றோளாம். அருத்தி என்பதற்கு நெடுஞ்சாரீந்தி *
என்றதற் குரைத்ததுரைக்க. கான்றோப் பொழிலென்ப
தூஉம் பாடம். வரிவளையை வரைவு - வரிவளையை வரைதல்.
மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் வரைவு
கடாதல். (257)

காவன்மேல்வைத்துக் கண்டியிலாமைகூறல்.

காவன்மேல்வைத்துக் கண்டியிலாமை கூறலென்பது மந்தி
மேல்வைத்து வரைவு கடாவப்பட்ட தலைமகன், இது நங்காதலி
யிடத்து நமக்கரிதாயிற்றெனத் தானுமாற்றாய், இரவுக்குறிச்
சென்று நிற்ப, அந்நிலைமைக்கண் இவ்விடத்துள்ளார், இவள்
காவற்பறை கேட்குந்தோறுங் கண்டியிலாமைக்குக் காரண
மென்றோவெனத் தம்முட் கூறாநின்றல். இதுவுஞ் சிறைப்புற
மாக வரைவு கடாதலைப் பயக்கும். அதற்குச்செய்யுள்—

நறைக்கண்மலிகொன்றையோவின்ருநாடகமாடுதில்லைச்
சிறைக்கண்மலிபுனற்சீர்நகர்காக்குஞ்செவ்வேலினைஞர்
பறைக்கண்படும்படுந்தோறும்படாழலைப்பைந்தொடியாள்
கறைக்கண்மலிகதிர்வேற்கண்படாதுகலங்கினவே.

நகர் காவலின்
மிசுகழி காதல்.

இ - ள். நறை கள் மலி கொன்றையோன் - நறுநாற்
றத்தையுடைய தேன்மலிந்த கொன்றையை யுடையவன்—
நின்று நாடகம் ஆடு தில்லைச் சிறைக்கண் - நின்று கூத்தாடுந்
தில்லையாகிய சிறையிடத்து—மலி புனல் சீர் நகர் காக்கும் -
அதுபொருமன் மிகும் புனலையுடைய சீரியநகரை இராய்
பொழுதின்கட் காக்கும்—செவ்வேல் இளைஞர் பறைக்கண்
படும் படும் தோறும் - செவ்வேலையுடைய இளைஞரது பறைக்

கண் படுந்தோறும் படுந்தோறும்—படாழுலைப் பைந்தொடியாள் - பட்டக்கடவவல்லாத முலையையுடைய பைந்தொடியாளுடைய—கறை கண் மலி கதிர் வேற் கண் - கறை தன்கண் மிக்க கதிர்வேல்போலுங் கண்கள்—படாது கலங்கின - ஒரு காலும் படாவாய் வருந்தின. எ - று.

நாடகமென்றது ஈண்டுக்கூத்தென்னுந் துணையாய் நின்றது. கலங்கினவென்பதற்குத் துயிலாமையான் நிறம் பெயர்ந்தன வென்றும் அழுது கலங்கினவென்று முரைப் பாருமுளர். காவன்மிகுதியும் அவளதாற்றாமையுங்கூறி வரைவுகடாயவாறு. இஃதின்னார் கூற்றென்னுது துறை கூறிய கருத்து. மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன் வரைவு கடாதல். (258)

பகலுடம்பட்டாள்போன்றிரவரவுவிலக்கல்.

பகலுடம்பட்டாள்போன்றிரவரவு விலக்கவென்பது சிறைப் புறமாகக் கண்டியிலாமைகேட்ட தலைமகன், ஆதரவுமிகவா வெதிர்ப்படலுற்றுநிற்பத் தோழி யெதிர்ப்பட்டு, நீ வந்தொழுகா நின்ற இப்புலராவிரவும் பொழியாமழையும் புண்ணின்கணுழையும் வேல்லலராம்படி யெங்களை வருத்தாகின்றன; இதற்கொரு மருந்தில்லையோ நும்வரையிடத்தெனப் பகலுடம்பட்டாள் போன்றிரவரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கலயிரானநீனையாத்தில்லையம்பலத்தான்கழற்கன்
பிராயினர்வினைபோலிருடுங்கிழுழங்கியின்னிப்
புலராவிரவும்பொழியாமழையும்புண்ணினுழைவேன்
மலராவருமருந்தும்மில்லையோநும்வரையிடத்தே.

விரைதரு தாரோ
யிரவர வென்றது.

இ - ள். கலர் ஆயினர் வணங்காத் தில்லை அம்பலத் தான் கழற்கு - தீமக்களாயுள்ளார் கருதாத தில்லையம்பலத்தா

ஊடைய திருவடிகட்கு—அன்பு இலர் ஆபினர் கினைபோல் இருள் தூங்கிப் புலரா இரவும். - அன்புடையரல்லாதாரது தீகினைபோல இருள்செறிந்து புலராதகிரவும் — மின்னி முழங்கிப் பொழியா மழையும் - மின்னி முழங்கிப் பொழிவதுபோன்று பொழியாதமழையும்—புண்ணில் துழைவேல் மலரா வரும் - எமக்குப் புண்ணின்கணுழையும்வேல் மலராம்வண்ணங் கொடியவாய் வாராநின்றன—மருந்தும் இல்லையோ நம் வரையிடத்து - இதற்கொரு மருந்துமில்லையோ நம்வரையிடத்து! எ - று.

மருந்தென்றமைபான் வரையிடத்தென்றான். ஒரு நிலத்துத் தலைமகனாகின், நம்வரையாகிய இவ்விடத்திதற்கோர் மருந்தில்லையோவென ஒருலகவழக்காக வுரைப்பினுமமைபும். வருத்துதலேயன்றித் தணித்தலுமுண்டோ வென்பதுபடநின்றமையின், மருந்துமென்னுமும்மை எச்சவும்மை. இரகின்கண் வந்தொழுகா நிற்பவும், இரவுறு துயரந்தீர்க்கு மருந்தில்லையோவென்று கூறினமைபான், வரைவல்லது இவ்வாறெழுதல் அதற்கு மருந்தன்றென்று கூறினாம். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் இரவுக்குறி விலக்குதல். (259)

இரவுடம்பட்டாள்போன்றுபகல்வரவு விலக்கல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரவு விலக்கவென்பது இவள் மருந்தில்லையோவென்றது, யான் இரவுக்குறிச்செல்லின் மழைக்காலிருளா நெதிர்ப்படலருமையான் வேட்கையுற்றுப் பகற்குறி யுடம்பட்டாளென வுட்கொண்டு, பகற்குறிச் செல்லாநிற்ப, தோழி யெதிர்ப்பட்டு, பகல்வந்தருளாநின்றது அவளுக்கு வருத்தமுறும்படியாக மிக்க வலராகாநின்றது; அந்நாற் பகற்குறி வரற்பாலையல்லையென, இரவுக்குறி யுடம்பட்டாள்போன்று பகற்குறி விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இறவரையும் பாக்கடவுட்பராய்நின்றெழியின்க்.
குறவரையார்க்குங்குளிர்வரைநாடகொழும்பவள
நிறவரைமேனியன்சிற்றம்பலநெஞ்சுருதவர்போ
ஔறவரைமேகலையாட்கலரம்பகலுன்னருளே.

இகலடு வேலோய்

பகல்வர வென்றது.

இ - ள். இற - தொடர்ந்து பெய்யா திறுதலான் —
எழிலி உன்னி - எழிலிபெய்தலை நினைந்து—வரை உம்பர்க்
கடவுள் பராய் - மலைமேலுறையுந் தெய்வங்களைப்பராய்—
குறவர் நின்று ஆர்க்கும் குளிர் வரை நாட - குறவன் தின்
றார்ப்பரவஞ்செய்யுங் குளிர்ந்த வரைமேலுண்டாகிய நாட்டை
யுடையாய்—கொழும் பவள நிறவரை மேனியன் சிற்றம்
பலம் நெஞ்சு உருதவர் போல் உற - கொழுகிய பவளமாகிய
சிறத்தையுடைய வரைபோலுந் திருமேனியையுடையவனது
சிற்றம்பலத்தை நினைபாதவரைப்போல வருந்த—அரை
மேகலையாட்குப் பகல் உன் அருள் அலராம் - அரைக்கணிந்த
மேகலையை யுடையாட்குப் பகலுண்டாமுனதருள் மிக்க
வலராகா தின்றது; அதனானீவாரல். எ - று.

குறவரையென்புழி ஐகாரம் அசைதிலை. அசைதிலை
பென்னுது குறமலையென் றுரைப்பாருமுளர். வரையை
யுடையனெனினுமமையும். குறவர் பரவும் பருவத்துத்
தெய்வத்தைப்பரவாது, பின் மழைமறுத்தலா னிடர்ப்பட்டு
அதனை முயல்கின்றிற்போல, நீயும் வரையுங்காலத்து வரை
யாது, இவளை பெய்துதற்கரிதாகிய விடத்துத் துன்புற்று
வரைய முயல்வையென உள்ளுறைகாண்க. “உள்ளுறை
தெய்வ மொழிந்தவை நிலனெனக்—கொள்ளுமென்ப குறி
யறிந் தோரே” * என்பவாகவிற் தெய்வத்தை நீக்கி யுவமை
கொள்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் பகற்குறி விலக்குதல். ()

* தொல்: பொருள்: அகத்திணையியல்.

இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கல்.

இரவும்பகலும் வரவுவிலக்கலென்பது இரவுடம்பட்டான் போன்று பகல்வரவு விலக்கின தோழி, நீ பகல்வரின் அவர்மிகு தியா நெங்களுக்கு மிக்கபழி வந்தெய்தும்; இராவரின் எவ்வாற்றானுநின்னையெதிர்ப்படுதலருமையாற் சிறிதும் பயனில்லை; அதனால் நீ யிருபொழுதும் வரற்பாலையல்லையென இரவும்பகலும் வரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுழியாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தென்னைத்தன்ருமும்பிற
 சுழியாவருள்வைத்தகிற்றம்பலவன்கரந்தருமான்
 விழியாவரும்புரிமென்குழலாடிறத்தையமெய்யே
 பழியாம்பகல்வரினீயிரவேதும்பயனில்லையே.

இரவும் பகலும்
 வரவொழி கென்றது.

இ - ள். ஐய - ஐயனே—பகல் வரின் புரி மென்குழலாள் திறத்து மெய்யே பழியாம் - நீ பகல்வரிற் கருண்டமெல்லிய குழலையுடையாடிறத்து மெய்யாகவே அலருண்டாம்—இரவு ஏதும் பயன் இல்லை - இராவரின் எதிர்ப்படுதலருமையாற் சிறிதும் பயனில்லை; அதனால் நீ யிருபொழுதும் வாரல். எ - று.

சுழியா வரு பெரு நீர் சென்னி வைத்து - சுழியா சின்றவரும் பெரியநீரைச் சென்னியின்கண்வைத்து—தன் தொழும்பின் என்னைக் சுழியா அருள் வைத்த - தனக்குத் தொண்டுபடுதற்கண் என்னை நீங்காத தன்னருளான்வைத்த—சிற்றம்பலவன் காம் தரும் மான் விழியா வரும் புரி மென்குழலாள் - சிற்றம்பலவனது கரத்தின்கண் வைக்கப்பட்ட மான்போல விழித்துவரும் புரிமென்குழலானெனக்கூட்டுக.

பாந்துவரும் பெரும்புனை வேகந்தணித்துத் தன்
சென்னியின்கண் வைத்தாற்போல நிலலாதுபரக்கு நெஞ்சை
யுடையேனைத் தன்னருட்க ணடக்கினென்பது கருத்து.
தன்றொழும்பினின்றும் யானீங்காமைக்குக் காரணமாகிய
அருட்கணென்னை வைத்தவனெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு
அது. பயன் இரவுக்குறியும் பகற்குறியும் விலக்கி வரைவு
கடாதல். (261)

காலங்கூறிவரைவுகடாதல்.

காலங்கூறி வரைவுகடாதலென்பது இருபொழுதும் வரவு
விலக்கின தோழி, மதி நிரம்பாநின்றது; வேங்கை பூவாநின்றன;
இனி நினக்கு வரைவொடு வருதற்குக் காலமிதுவெனக் காலங்
கூறி வரைவு கடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மையர்கதலிவனத்துவருக்கைப்பழம்விழுதே
னெய்யாதயின்றிளமந்திகள்சோரும்ருஞ்சிலம்பா
மெய்யாவரியதெனம்பலத்தான்மதியூர்கொள்வெற்பின்
மொய்யார்வளரிளவேங்கைபொன்மாலையின்முன்னினவே.

முந்தியபொருளைச் சிந்தையில்வைத்து
வரைதருகிளவியிற் றெரியவுரைத்தது.

இ - ள். மை ஆர் கதலி வனத்து வருக்கைப் பழம்
விழுதேன் - இருளார்ந்த வாழைக்காட்டின்கண் வருக்கைப்
பலாவின் பழம்விழுதலா னுண்டாகியதேனை—இள மந்திகள்
எய்யாது அயின்ற சோரும் இருஞ் சிலம்பா - இளையமந்திக
ளறியாதே யுண்டு பின்களியாற் சோரும் பெரிய சிலம்பை
யுடையாய்—மதி ஊர் கொள் - மதி நிரம்பாநின்றது—அம்
பலத்தான் வெற்பின் - அம்பலத்தானுடைய இவ்வெற்பின்
கண்—மொய் ஆர் வளர் இள வேங்கை பொன் மாலையின்
முன்னின - செறிவார்ந்த வளராநின்ற விளையவேங்கைகள்

பூத்துப் பொன்மலைபோலத் தோன்றின—மெய்யா அரியது
என் - இனி மெய்யாக வுனக்கரியதியாது! எ - று.

கதவிவனத்துண்டாகிய தேனைன்றதனாற் கதவிக்கனி
யொடு கூடுதல்பெற்றும். ஊர்கோடல் குறைவின்றி மண்டல
மாக, வொளிபரத்தல். அல்லதூடம் பரிவேடித்தலெனினு
மமையும். நின்மலைக்கண் விலங்குகளு மித்தன்மைத்தாகிய
தேனைக் குறியாதுண்டு இன்புறு நின்றனவாகலிற் குறித்த
வற்றி னினக்கரியதியாது இதுவன்றே பருவமுமென வரைவு
பயப்பக் கூறியவாறாயிற்று. மந்திகடேருமென்பது பாட
மாயின், தேனையறியாதுண்டு அதன்சுவை மிகுதியாற் பின்
னதனைத் தேர்ந்துணருமென் றுரைக்க. வேட்டபொருள்
உள்ளத்து முற்பட்டுத் தோன்றுதலின், வரைவை முந்திய
பொருளென்றான். வரைதருகிளவி - வரையுங்கிளவி. மெய்ப்
பாடு பெருமிதம். பயன் வரைவுகடாதல். (262)

கூறுவிக்குற்றல்.

கூறுவிக் குற்றலென்பது காலங்கூறி வரைவு கடாவவும்
வரைவுடம்படாமையின் அவடன்னைக்கொண்டே கூறுவிப்பா
ளாக, அலரான் வருநாணியையுங் காணாமையான் வருமாற்றமை
யையும் பற்றிக் கிடந்த கம்மல்லலை நம்மாற் றலையளிக்கப்படுவார்
இவ்வாறு வருந்துதற்காதெனத் தாமாக வறிகின்றிலராயின்
நாஞ்சொல்லுந் தன்மைகளென் னேவெனப் புலந்து, நீயாகிலுஞ்
சென்று கூறென்பது குறிப்பாற்றேன்றத் தலைமகன் வரை
வுடம்படாமையைத் தோழி தலைமகட்குக் கூறாநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்—

தேமாம் பொழிற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துவிண்ணோர்வணங்க
நாமாதரிக்கநடம்பயில்வோனைநண்ணுதவரின்
வாமாண்கலைசெல்லநின்றூர்கிடந்தநம்மல்லல்கண்டாற்
ருமாவறிகிராயினென்னுஞ்சொல்லுந்தன்மைகளே.

ஒத்ததொவ்வா துரைத்ததோழி
கொத்தவிழ்கோதையாற் கூறுவிக்குற்றது.

இ - ள். தேமாம் பொழில் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து -
தேமாம் பொழிலையுடைய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்கண்—
விண்ணோர் வணங்க நாம் ஆதரிக்க நடம் பயில்வோனை நண்
றாதவரின் - விண்ணோர் வணங்கவும் நாம் விரும்பவுங் கூத்
தைச் செய்வானைச் சேராதாரைப்போல வருந்த—வாம்
மாண் கலை செல்ல நின்றார் கிடந்த நம் அல்லல் கண்டால் -
அழகு மாட்சிமைப்பட்ட மேகலைகழலும் வண்ணங்கண்டு
தலையளிசெய்பாது நின்றவர் பெருகிக்கிடந்த நம் மல்லலைக்
கண்டால்—தாமா அறிகிலர் ஆயின் - நம்மாற் றலையளிக்கப்
படுவார் இவ்வாறு வருந்துதற்காடுதன்று தாமாகவறிகின்றில
ராயின்—நாம் சொல்லும் தன்மைகள் என் - நாஞ்சொல்லு
மியல்புகளென்! எ - று.

வாமம் வாடுமென விடைக்குறைந்து நின்றது. அலரான்
வரு நாணியையுங் காணாமையான் வருமாற்றாமையையும்
பற்றிக் கிடந்த நம்மல்லலென்றான். ஒத்ததொவ்வாடுதன்
பதனை ஒத்துமொவ்வாமலெனத் திரிக்க அஃதாவது இரா
வருத லுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வாரலென்றலும், பகல்
வருதலுடம்பட்டாள் போன்று இராவாரலென்றலும் பின்
இருபொழுதையு மறுத்தலும். (263)

செலவுநினைந்துரைத்தல்.

செலவுநினைந் துரைத்தலென்பது வரைவுடம்படாமையிற்
ரோழி தலைமகனோடு புலந்து கூறக்கேட்டு, அக்குறிப்பறிந்து,
இக் கல்லதரின் கணீர்வந்தவா றென்றோவென்று வினவுவாரைப்
பெற்றேமாயின் இத்தன்மையை யுடைத்தாகிய மிக்க விருளின்
கண் யாமவருழைச்சேறலரிதன்று; சென்றேமாயினும் அவ்வாறு
சொல்வாரில்லையெனத் தலைமகள் செலவுநினைந்து கூறாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

வல்சியினெண்குவளர்புற்றகழமல்கும்மிருள்வாய்ச்
செல்வரிதன்றுமன்சிறும்பலவரைச்சேரலர்போற்
கொல்கரிசீயங்குறுகாவகைபிடிதானிடைச்செல்
கல்லதரென்வந்தவாரென்பவர்ப்பெற்றிகார்மயிலே.

பாங்கிநெருங்கப் பணிமொழிமொழிந்து
தேங்கமழ்சிலம்பற்குச் சிறைப்புறக்கினவி.

இ - ள். கார் மயிலே - கார் காலத்து மயிலையொப்பாய்—
சிறும்பலவரைச் சேரலர் போல் - சிறும்பலவரைச் சேரா
தாரைப்போல வருந்த—சீயம் கொல் கரி குறுகாவகை பிடி
தான் இடைச்செல் கல் அதர் - சீயங் கொல்கரியைச் சென்
றணையாதவண்ணம் பிடி தா னிரண்டற்கு மிடையேசென்று
புகுங்கல்லதரின் கண்—வந்தவாறு என் என்பவர்ப் பெறின் -
நீர்வந்தவா நெங்கனையென்று சொல்லுவாரைப் பெற்றே
மாயின்—வல்சியின் என்கு வளர்புற்று அகழ மல்கும் இருள்
வாய் - குரும்பியாகிய வுணவுகாரணமாகக் கரடி உயர்ந்த
புற்றையகழாநிற்ப மிகாநின்ற விருளின்கண்—செல்வு அரி
தன்று மன் - அவரிருந்த வழிச்சேறலரிதன்று; சென்றே
மாயினும் அவ்வாறு சொல்லுவாரில்லை. எ - று.

செல்வரிதென்பது செல்வுழிக்கணென்பதுபோல மெய்
யீற்றுடம்படுமெய். * செல்லவென்பது கடைக்குறைந்து
நின்றதெனினு மமையும். மன் ஒழிபிசைக்கண் வந்தது.

* “உயிரீற்றின்முன் உயிர்முதல்வரின் உயிரோடியிர்க்கு
மயக்கமின்மையிற் புணர்ச்சியின்றி விட்டிசைத்து சிற்சுமாத
லின், உடம்படாத வவ்விரண்டு முடம்படுதற் பொருட்டு
இடையே வருமெய்யை உடம்படுமெய் யென்பவாகலின், வரு
முயிரேறி யொற்றுமைப்பட்டுப் புணர்தற்குரிய மெய்யீற்றின்
வழித்தோன்று மெய்யை உடம்படுமெய்யென்பது பொருந்
தாது.” நன்னூல் விருத்தி 162-ம் சூத்திரம்.

கல்லதர் கற்கண்ணதர். கல்லதரினென்பது பாடமாயின், வந்தவாறென்னென ஒருசொல் வருவித்துரைக்க. பணிமொழி மொழிந்தென்பதனை மொழியெனத் திரித்து, சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றென வொருசொல் வருவித்துரைக்க. சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றெனவே, சிறைப்புறமாதல் குறித்தாளல்ல எனென்பது பெற்றும். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழகையைச்சார்ந்த விளிவரல். பயன் அது. (264)

பொலிவழிவுரைத்துவரைவுகடாதல்.

பொலிவழிவுரைத்து வரைவுகடாதலென்பது தலைமகள் தன்னை யெதிர்ப்படலுற்று வருந்தாநின்றமை சிறைப்புறமாகக் கேட்ட தலைமகள் குறியிடைவந்து நிற்ப; தோழி யெதிர்ப்பட்டு, என்னையரது காவலை நீவி நின்வயத்தளாய் நின்று பொலிவழிந்து வருந்தாநின்றவளை நீ வரைந்துகொள்ளாது இவ்வாறிகழ்ந்து மதித்தற்குக் காரணமென்றேவெனத் தலைமகளது பொலிவழிவுகூறி வரைவு கடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வாரிக்களிற்றின்மருப்புமுத்தம்வரைமகளிர்
 வேரிக்களிக்கும்விழுமலைநாடவினாதிரையி
 னூரிக்களிக்கமர்நன்மாச்சடைமுடிநம்பர்தில்லை
 யேரிக்களிக்கருமஞ்செயிநீர்மையென்னெய்துவதே.

“விண்வத்துக்கொட்கும். எ - ம். செல்வழிச்செல்க. எ - ம். சார்வுழிச்சார்ந்த தகையள். எ-ம். மெய்யீற்றுமுன் உயிர் வருங்கால் இங்ஙனமுடம்படுமெய் யன்றெனக் கூறும் வகரம்தோன்றின.” 163-ம் சூத்திரம்.

“விண்வத்துக் கொட்கும் வண்ணத்தமரர் என்புழி வகரம் உடம்படாதவற்றை உடம்படுத்த வந்ததல்லாமையின், இன்னேரன்னவை உடம்படு மெய்யெனப் பெயர்பெறமாறில்லை யென்பது.” தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.

வரைவுவிரும்பு மன்னுயிர்ப்பாங்கி
விரைதருகுழலி மெலிவுரைத்தது.

இ - ள் களிற்றின் மருப்பு உகு முத்தம் - களிற்றின் மருப்புக்களினின்று முக்க முத்துக்களை—வரை மகளிர் வேரிக்கு வாரி அளிக்கும் விழுமலை நாட - வரையின்வாழு மகளிர் வேரிக்குவிலையாக முகந்துகொடுக்குஞ் சிறந்த மலைக் கணுண்டாகிய நாட்டையுடையாய்—வரி திரையின் நாரிக்கு அளிக்க அமர் - விரியுந்திரையையுடைய யாறாகிய பெண்ணிற்குக் கொடுத்தற்குப் பொருந்திய—நல் மாச் சடைமுடி நம்பர் தில்லை ஏர் இக்களிக்கரு மஞ்சை - நல்ல பெரியசடை முடியையுடைய நம்பரது தில்லையினுள்ளாகிய ஏரையுடைய இக்களிக் கருமஞ்சையைப்பொள்—இந்நீர்மை எய்துவது என் - தன்றன்மையையிழந்து இத்தன்மையை யெய்துவ தென்? நீயுரை. எ - று.

மலையையுடைய நாடெனினுமமையும். விரிதிரையி னென்பது அல்வழிச்சாரியை. விரிதிரையையுடைய நாரி யெனினு மமையும். நாரிக்களித்தமரென்பது பாடமாயின், நாரிக்களித்தலான் அவளமருஞ்சடை யென்றுரைக்க. களிக் கருமஞ்சை களியையுடைய கரியமஞ்சை. அனைதற்கரிய களிற்றின் மருப்பினின்று முக்க முத்தத்தினதருமையைக் கருதாது தமக்கின்பஞ்செய்யும் வேரிக்குக் கொடுத்தாற் போல, என்னையரது காவலை நீ வி நின்வயத்தளாகியவிவள தருமை கருதாது நினக்கின்பஞ் செய்யுங் களவொழுக்கங் காரணமாக இகழ்ந்து மதித்தாயென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (265)

வரைவுமுடுக்க முற்றிற்று.

வரைபொருட்பிரிதல்.

வரைபொருட்பிரிதல் வருமாறு:—

முலைவிலை கூறல் வரைவுடம் படுத்தல்
 வரைபொருட் கேகலை யுரையவட் கென்ற
 வீகூ றென்றல் சொல்லா தேகல்
 பிரிந்தமை கூற னெஞ்சொடு கூற
 னெஞ்சொடு வருந்தல் வருத்தங்கண் டுரைத்தல்
 வற்புறுத் தல்லொடு வன்புறை யழிதல்
 வாய்மை கூறண் மன்னவன் மெய்யுரை
 தேருது புலம்பல் காலமறைத் துரைத்த
 றுதுவர வுரைத்த றுதுகண் டமுங்கள்
 மெலிவு கண்டு செவிலி யுரைத்தன்
 மேவிய செவிலி கட்டுவைப் பித்தல்
 கலக்குற்று நின்றல் கட்டுவித்தி கூறல்
 வேலனை யழைத்த வின்ன லெய்தல்
 விலக்க நினைத்த விலைமை யுரைத்த
 லறத்தொடு நின்ற லையந் தீர்த்த
 லவன்வெறி விலக்கல் செவிலிக்குத் தோழி
 யறத்தொடு நின்ற னற்றுய்க்குச் செவிலி
 யறத்தொடு நின்ற ரேர்வர வுரைத்தன்
 மண்புரசு கேட்டு மகிழ்ந் துரைத்த
 லையுற்றுக் கலங்க லவனிதி காட்ட
 லாறைந் துடனே கூறிய மூன்றும்
 விரைமலர்க் குழலாய் வரைபொருட் பிரிதல்.

இ - ள். முலைவிலைகூறல், வருமதுகூறி வரைவுடம்
 படுத்தல், வரைபொருட் பிரிவையுரையெனக்கூறல், நீயே
 கூறென்றல், சொல்லாதேகல், பிரிந்தமைகூறல், நெஞ்சொடு

கூறல், நெஞ்சொடுவருந்தல், வருத்தங்கண்டுரைத்தல், வழி
யொழுகிவற்புறுத்தல், வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல், வாய்மை
கூறி வருத்தந்தணித்தல், தேறாது புலம்பல், காலமறைத்
துரைத்தல், நூதுவரவுரைத்தல், நூதுகண்டமுங்கல், மெவிவு
கண்டு செவிலிகூறல், கட்டுவைப்பித்தல், சலக்க முற்று
நிற்றல், கட்டுவித்திகூறல், வேலனையழைத்தல், இன்ன
லெய்தல், வெறிவிலக்குவிக்க நினைத்தல், அறத்தொடு
நிற்றலையுரைத்தல், அறத்தொடுநிற்றல், ஐயத்தீர்க்கூறல்,
வெறிவிலக்கல், செவிலிக்குத் தோழிபறத்தொடுநிற்றல்,
நற்றய்க்குச்செவிலியறத் தொடுநிற்றல், தேர்வரவுகூறல்,
மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல், ஐயுற்றுக்கலங்கல்,
நிதிவரவு கூறநிற்றல் எனவியை முப்பத்துமுன்றும் வரை
பொருட்பிரிதலாம். எ - று. அவற்றுள்:—

முலைவிலகூறல்.

முலைவிலகூறலென்பது வரைவு முடுக்கப்பட்ட தலைமகன்,
யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ சென்று அவனையன்மாரை முலை
விலகேட்பாயாகவென, எல்லாவற்றினு நின்வரவை எமரேற்
றுக் கொளினல்லது விலகூறவராயின் அவளுக்கேழுலகும்
விலபோதாதெனத் தோழி முலைவிலகூறநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

குறைவிற்குங்கல்விக்குஞ்செல்விற்குநின்குலத்திற்கும்வந்தோர்
நிறைவிற்குமேதருநீதிக்குமேற்பினல்லானினையி
னிறைவிற்குலாவரையேந்திவண்டில்லையனெழ்பொழினு
முறைவிற்குலாநுதலாள்விலையோமெய்ம்மையோதுநர்க்கே.

கொலைவேற் கண்ணிக்கு
விலயில யென்றது.

இ - ள். குறைவிற்கும் - வரைவுவேண்டி நீயெம்மாட்
டுக் குறையுடையாய் நிற்குமதனும் — கல்விக்கும் -

கல்விமிகுதியானும் — செல்விற்கும் - செல்வானும் — நின்
 குலத்திற்கும் - தங்குலத்திற்கேற்ற நின்குலத்தானும்—
 வந்தோர் நிறைவிற்கும் - நீ நிகழ்கவந்தசான்றோரது நிரை
 வானும்—மேதகு நீதிக்கும் - மேவுதற்குத்தகு நீதியானும்—
 ஏற்பின் அல்லால் - நின்வரவை யெமரேற்றுக்கொளினல்லது
 விலைகூறுவராயின் — நினையின் மெய்மை ஒதுநர்க்கு -
 ஆராயுமிடத்து மெய்மை சொல்லுவார்க்கு—உறை வில்
 குலாநுதலாள் ஏழ்பொழிலும் விலையோ - கிற்போலவளைந்த
 துதலையுடையாட்கு ஏழலகும் விலையாமோ! விலைக்குறையாம்.
 எ - று.

இறை - எல்லாப்பொருட்கு மிறைவன்—வில் குலா
 வரை ஏந்தி - வில்லாகிய வளைதலையுடைய வரையையேந்து
 வான் — வண்தில்லைபன் - வளவிய தில்லைக்கண்ணன் — ஏழ்
 பொழிலும் - அவனுடைய ஏழ்பொழிலுமெனக்கூட்டுக.

செல்வு இருமுதுகுரவரற் கொண்டாடப்படுதல்.
 நிறைவு அறிவொடுகூடிய பொழுக்கம். நீதி உள்ளப்
 பொருத்த முள்வழிமறதுகொடுத்தல். எறையிலென்பதற்கு
 உறையையுடைய வில்லெனிணுமையும். (266)

வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தல்.

வருமதுகூறி வரைவுடம்படுத்தலென்பது முலைவிலை கூறிய
 தோழி, நீ வரைவொடுவாராது இரவருள்செய்யாநின்ற விது
 கொர்ப்பத்துக்கேதுவானால் நம்மெல்லார்க்கும் பொல்லாதாம்;
 அதுபடாமல் எமரற்றொடுக்கப்பட்ட அருங்கலங்களை விரைய
 வரவிட்டு அவளை வரைந்தெய்துவாயாகவென வேல்வருமிடுக்
 கண்கூறித் தலைமகளை வரைவுடம்படுத்தாநின்றல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

வடுத்தனநீள்வகிர்க்கண்ணிவெண்ணித்திலவானகைக்குத்
 தொடுத்தனநீவிடுத்தெய்தத்துணியெய்னைத்தந்ருழும்பிற்

படுத்தநன்னீன்கழலீசர்சிற்றம்பலந்தாம்பணியார்க்
கடுத்தனதாம்வரிற்பொல்லாதிரவினின்ரூருளே.

தொடுத்தனவிடுத்துத் தோக்கதோமெய்
திடுக்கண்பெரி திரவரினென்றது.

இ - ள். என்னைத் தன் தொழும்பிற் படுத்த நல் நீள்
கழல் ஈசர் சிற்றம்பலம் - என்னைத் தன்னடிமைக்கட்படுவித்த
நல்ல நீண்ட கழலையுடைய வீசரது சிற்றம்பலத்தை - தாம்
பணியார்க்கு அடுத்தன தாம் வரின் - தாம் பணியார்க்குத்
தக்கனவாகிய தீதுகள் உனக்கு வரக்கடுமாயின் - இரவின்
நின் ஆர் அருள் பொல்லாது - இரவின் கணுண்டாகிய நின்னூ
ரருள் எமக்குப்பொல்லாது, அதனால் - வடுத்தன நீள்
வகிர்க் கண்ணி வெண் நித்தில வாள்நகைக்கு - வருவனவாகிய
நீண்ட வகிர்போலும் கண்ணையுடையாளது தூயமுத்துப்
போலு மொளியையுடைய முறுவலுக்கு - தொடுத்தன நீ
விடுத்து எய்தத் துணி - எமராற்றொடுக்கப்பட்டனவாகிய
பொருள்களை நீவரவிட்டு வரைந்தெய்தத் துணிவாயாக.
எ - று.

நீள்வகிர்க்கண்ணியாகிய வெண்ணித்தில வாணகைக்
கென்றுரைப்பினு மமையும், தொடுத்தன பலவாக வகுக்கப்
பட்டன. படுத்தன நீள்கழலென்பதூஉம் பாடம். சிற்றம்
பலந்தாம் பணியார்க்கடுத்தன தாம் வருகையாவது கெர்ப்பம்
வருகை. அடுத்தனதாம் வரினென்பதற்கு நீ வரினெமக்
கடுத்தனதாமுளவாமென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். அடுத்
தனதான் வரினென்பது பாடமாயின், தானென்பது அசை
நிலை. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு பெருமிதம்.
பயன் அது. (267)

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறல்.

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக்கூறலென்பது மேல்வரு
மதுகூறி வரைவுடம்படுத்தின தோழிக்கு, யான்போய் நாமர்

கூறுநிதியமுந்தேடிக்கொண்டு நும்மையும்வந்து மேவுவேன்; நீ சென்று அவள் வாடாதவண்ணம் யான் பிரிந்தமைகூறி ஆற்றுவித்துக் கொண்டிருப்பாயாகவேனத் தலைமகன் ருன் வரைபொருட்குப் பிரிகின்றமை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

குன்றங்கிடையுங்கடந்துமர்கூறுநிதிகொணர்ந்து
மின்றங்கிடை நும்மையும்வந்துமேவுவனம்பலஞ்சேர்
மன்றங்கிடைமருதேகம்பம் வாஞ்சியமன்னபொன்னைச்
சென்றங்கிடைகொண்டுவாடாவகைசெப்புதேமொழியே.

ஆங்கவள்வயி லீங்கலுற்றவன்

இன்னுயிர்த்தோழிக்கு முன்னிமொழிந்தது.

இ - ள். மின் தங்கு இடை - மின்போலுமிடையையுடையாய்—குன்றங் கிடையும் கடந்து - இனிக் குன்றக் கிடப்புக்களையுடைய சூத்தையங் கடந்துபோய்—உமர் கூறும் நிதிகொணர்ந்து - நுமர்சொல்லு நிதியத்தைத் தேடிக்கொணர்ந்து—நும்மையும் வந்து மேவுவன் - நும்மையும் வந்து மேவுவேன்—தேமொழியே - தேமொழியினை யுடையாய்—சென்று - நீசென்று—அம்பலம் சேர்மன் தங்கு - அம்பலத்தைச் சேர்ந்த மன்னன்றற்கும் — இடைமருது ஏகம்பம் வாஞ்சியம் அன்ன பொன்னை - இடைமருது ஏகம்பம் வாஞ்சியமாகிய இவற்றையொக்கும் பொன்னை—இடைகொண்டு வாடாவகை - இடைகொண்டு வாடாத வண்ணம்—அங்குச் செப்பு - அவ்விடத்துச் சொல்ல வேண்டுவன சொல்வாயாக. எ - று.

குன்றக்கிடையென்பது மெலிந்து நின்றதெனினு மமையும். நும்வயினென்பதுஉம் பாடம். எண்ணப்பட்டவற்றொடு படாது அம்பலஞ்சேர் மன்னெனக் கூறியவதனால், அம்பலமே யவர்க்கிடமாதல் கூறினார். இடைகொண்

டென்புழி இடைகாலம். மெய்ப்பாடி அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் வரைபொருட் பிரியுந் தலைமகன் ஆற்று வித்தல். (268)

நீயேகூறென்றல்.

நீயே கூறென்றலென்பது பிரிவறிவிப்பக் கூறின தலைமகனுக்கு, நீயிரவுவரினும் பகற்பிரிந்து செல்வையென வுட்கொண்டு நின்னொடு கூடிய வப்பொழுதும் யானுயிர்வாழேனென்று நீனைத் திருப்பாளுக்குத் தாழேனென்னு முரைமுன்னாக நின்றபிரிவை நீயே சொல்லிப் போவாயாகவென அவன் விரையவருவது காரணமாகத் தோழி தலைமகனது பிரிவாற்றாமை கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கேழேவரையுமில்லோன்புலியூர்ப்பயில்கிள்ளையன்ன
யாழேர்மொழியாவிவரினும்பகற்சேறியென்று
வாழேனெனவிருக்கும்வரிக்கண்ணியைநீவருட்டித்
தாழேனெனவிடைக்கட்சொல்லியேகுதனிவள்ளலே.

காய்கதிர்வேலோய் கனக்குழையவட்கு
நீயேயுரை நின்செலவென்றது.

இ - ள். தனி வள்ளலே - ஒப்பில்லாத வள்ளலே — கேழ் ஏவரையும் இல்லோன் புலியூர்ப்பயில் கிள்ளை அன்ன யாழ் ஏர்மொழியாள் - தனக்குவமையாக யாவரையுமுடைய னல்லாதவனது புலியூர்க்கட்பயிலுங் கிளியையொக்கும் யாழோசைபோலு மொழியையுடையாள்—இரவரினும் பகல் சேறி என்று - இரவின்வரினும் பகற்பிரிந்து செல்வையென்று அதனையே யுட்கொண்டு—வாழேன் என இருக்கும் வரிக் கண்ணியை - நின்னொடுகூடிய வப்பொழுதும் யானுயிர் வாழேனென்று நீனைத்திருக்கும் வரிக்கண்ணினை யுடையானை—வருட்டி இடைக்கண் தாழேன் என நீசொல்லி ஏகு-

வசமாக்கிப் பெற்றதோர் செவ்வியில் தாமேனென்னும் உரை முன்னாக நின்றிரிவை நீயேசொல்லி யேகுவாயாக. எ - று.

கிளி மென்மையும் மென்மொழி யுடைமையும்பற்றி, மென்மொழியையுடையாட் குவமையாய் வந்தது. யாமோசை செவிக்கினிதாதல்பற்றி மொழிக்குவமையாய் வந்தது. புலி யூர்ப்பயிலு மொழியாளென வியையும். வாழேனென விருக்கு மென்பதனை முற்றாக்கி மொழியாளிவ்வாறு செய்யும்; அவ் வரிக் கண்ணியையென ஒருசட்டு வருவித்துரைப்பினு மமையும். வருடி வருட்டியென மிக்குநின்றது. வாழேனென விருக்கு மென்றதனை, இத்தன்மைத்தாகிய விவளது பிரி வாற்றாமையை மறவாதொழிய வேண்டுமென்றோளாம். இடைக்கணென்றது இவ்வொழுக்கத்தால் நினக்கு வருமேத நினைந்து ஆற்றாளாஞ் செவ்வீபெற்றென்றவாறு. வடிக்கண் ணியை யென்பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் தலைமகளதாற்றாமையுணர்த்துதல். (269)

சொல்லாதேகல்.

சொல்லாதேகலென்பது நீயே கூறென்ற தோழிக்கு, யானெவ்வாறு கூறினும் அவள் பிரிவுடம்படாளாதலின் ஒரு காலும் வரைந்துகொள்கையில்லை; யான் விரைய வருவேன்; அவ்வளவும் நீயாற்றுவீத்துக் கொண்டிருப்பாயாகவெனக் கூறித் தலைமகன் தலைமகளுக்குச் சொல்லாது பிரியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.—

வருட்டிற்றிகைக்கும்வசிக்கிற்றுளங்குமனமகிழ்ந்து
தெருட்டிற்றெளியளசெப்பும்வகையில்லைரூக்கன்
குருட்டிற்புகச்சேற்றகோன்புலியூர்குறுகார்மனம்போன்
நிருட்டிற்புரிமுழலாட்கெங்ஙனேசொல்லியேகுவனே.

நிரைவளை வாட

வுரையா தகன்றது.

இ - ள். வருட்டின் திகைக்கும் - நுதலுந்தோளு முதலாயினவற்றைத் தைவந்து ஒன்றுசொல்லக் குறிப்பேனாயின் இஃதென்கருதிச் செய்கின்றனென்று மயங்காநிற்கும்— வசிக்கின் துளங்கும் - இன்சொல்லின் வசித்து ஒன்றுசொல்ல வறவேனாயின் அக்குறிப்பறிந்து உண்ணடுங்காநிற்கும்— தெருட்டின் மன மகிழ்ந்து தெனியலள் - இனி வெளிப்படப் பிரிவுணர்த்திப் பொருண்முடித்துக் கடிதின்வருவென்று குளுற்றுத் தெளிவிப்பேனாயின் மன மகிழ்ந்து அதனைத் தேரூள்—செப்பும் வகை இல்லை - இவ்வாறெழிய அறிவிக்கும்வகை வேறிலை, அதனை—புரி குழலாட்கு எங்கள் சொல்லி ஏகுவன் - சுருண்ட குழலையுடையாட்குப் பிரிவை எவ்வண்ணஞ் சொல்லிப்போவேன்! ஒருவாற்றினுமரிது எ - று.

சீர் அருக்கன் குருட்டின் புகச் செற்ற கோன் புலியூர் - பெருமையையுடைய அருக்கன் குருடாகிய இழிபிறப்பிற் புகும்வண்ணம் அவனைவெகுண்ட தலைவனது புலியூரை— குறுகார் மனம்போன்று இருட்டின் புரிகுழல் - அணுகாதார் மனம்போன்று இருட்டுதலையுடைய புரிகுழலெனக்கூட்டுக.

வருடினென்பது வருட்டினென நின்றது. ஏகுவதே யென்பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் வரைவு ஊட்சிமைப் படுத்துதற்குப் பிரிதல். (270)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமை கூறலென்பது தலைமகன், முன்னின்று பிரிவுணர்த்தமாட்டாமையிற் சொல்லாது பிரியாநிற்ப, தோழி சென்று, நமராற்றொடுக்கப்பட்ட வெல்லா நிதியத்தையும் ஒருங்குவரவிட்டு நினை வரைந்துகொள்வானாக அழற்கட டெறியே பொருள்தேடப்போனான்; அப்போக்கு அழற்கட்கு

சென்றமையான் நமக்குத் துன்பமென்பேனோ? வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தானாதலின் நமக்கின்பமென்பேனோவெனப்பொதுப்படக் கூறி, வரைவு காரணமாகப் பிரிந்தானாதலின், இது நமக்கின்பமேயெனத் தலைமகள் வருந்தாமல் அவன் பிரிந்தமைகூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நல்லாய்நமக்குற்றதென்றென்றுரைக்கேனம்தொடுத்த
வெல்லாநிதியுமுடன்விடுப்பானிமையோரிறைஞ்சு
மல்லார்கழலழல்வண்ணர்வண்டில்லைதொழார்களல்லாந்
செல்லாவழற்கடமின்றுசென்றூர்நஞ்சிறந்தவரே.

தேக்கமழ் குழலிக்குப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

இ - ள். நம் சிறந்தவர் - நமக்குச்சிறந்த அவர்—நமர் தொடுத்த எல்லா நிதியும் உடன் விடுப்பான் - நமராற்றொடுக்கப்பட்ட வெல்லா நிதியத்தையும் ஒருங்கே வரவிடுவான் வேண்டி—இமையோர் இறைஞ்சும் மல் ஆர் கழல் அழல் வண்ணர் வண் தில்லை - இமையோர் சென்றுவணங்கும் வளமார்ந்த கழலையுடைய அழல்வண்ணரது வளவியதில்லைபை— தொழார்கள் அல்லால் செல்லா அழல்கடம் இன்றுசென்றார் - தொழாதாரல்லது நம்போல்வார் செல்லாத அழலையுடைய சுரத்தை இன்றுசென்றார், அதனான்—நல்லாய் - நல்லாய்— தமக்கு உற்றது என்னென்று உரைக்கேன் - நமக்குவந்ததனை யாதென்று சொல்லுவேன்! எ - று.

என்னென்றுரைக்கே னென்றதனான், தொடுத்தது விடுப்பச் சென்றாராகலின் இன்பமென்பேனோ? அழற்கடஞ் சென்றமையாற் றுண்மமென்பேனோவெனப் பொதுப்படக் கூறவாள்போன்று, வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாராகலின் இது நமக்கின்பமேயென்றற்று வித்தாளாம். தொழார்க

எல்லார் செல்லாவென்று பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடு
அழகை. பயன் வரைவுநீட்டியாமை யுணர்ந்துதல். (271)

நெஞ்சொடுகூறல்.

நெஞ்சொடு கூறலென்பது பிரிந்தமை கூறக்கேட்டு யருந்தா
வின்ற நெஞ்சிற்கு, நமக்கேதம்பயக்கு மொழுக்கமொழிந்து
குற்றத்தீர்ந்த முறைமையாகிய மொழுக்கத்துப் பிரிந்தவிது
நம்மைக் கெடுக்குமென்று நீ கருதின், இதுவொழிய நமக்கின்
புற்று வாழுமுபாயம் வேறுளதோவெனத் தலைமகள் அந்நெஞ்
சினது வருத்தத்தீரக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அருந்தும்விடமணியாமணிகண்டன்மற்றண்டர்க்கெல்லா
மருந்துமயிர்தமுமாகுமுன்னேன்றில்லைவாழ்த்தும்வள்வ
நிருந்துங்கடனெறிசெல்லுமிவ்வாறுசிகைக்குமென்றால்
வருந்தும்மடநெஞ்சமேயென்னயாமினிவாழ்வகையே.

கல்வரைநாடன் சொல்லாதகல

மின்னொளிமருங்கு றன்னொளிதளர்ந்தது.

இ - ள். அருந்தும் விடம் அணியாம் மணிகண்டன் -
உண்ணப்பட்ட நஞ்சநின்று அலங்காரமாய நீலமணிபோலுங்
கண்டத்தை யுடையவன்—அண்டர்க்கு எல்லாம் மருந்தும்
அமிர்தமும் ஆகும் முன்னோன் - தேவர்க்கெல்லா முறதி
பயக்கு மருந்தும் இன்சுவையையுடைய வமிர்தமுமாகா
சிற்கும் முன்னோன்—தில்லை வாழ்த்தும்வள்ளல் - அவனது
தில்லையைவாழ்த்தும் நம்வள்ளல்—திருந்தும் கடன் நெறி
செல்லும் இவ்வாறு சிகைக்கும் என்றால் - நமக்கேதம்பயக்கு
மொழுக்கமொழிந்து குற்றத்தீர்ந்திருக்கு முறைமையாகிய
இந்நெறியைச் செல்கின்ற இந்தநீதி நம்மைக் கெடுக்குமென்று
நீகருதின்—வருந்தும் மட நெஞ்சமே - வருந்துகின்றவநி
வில்லாத நெஞ்சமே—யாம் இனி வாழ்வகை என்ன - யாமின்
புற்று வாழுமுபாயம் வேறியாது! எ - று.

அருந்துமென்பது காலடியக்கம்; அருந்துதற்றொழின் முடிவதன்முன் நஞ்சங்கண்டத்து நிறுத்தப்பட்டணியாயிற்றுக்களின், நிகழ்காலத்தாற் கூறப்பட்டதெனினு மமையும். மற்று அசைநிலை. திருந்துங் கடனெறியென்பது தித்திக்குந் தேனென்பதுபோல இத்தன்மைத்தென்னு நிகழ்காலம்பட நின்றது. திருந்துங் கடனெறியைச் செல்லுமென்றும், களவாகிய வீவ்வாற்றைச் சிதைக்குமென்றும் முற்றாக அறுத்துரைப்பாருமுளர். (272)

நெஞ்சொடுவருந்தல்.

நெஞ்சொடு வருந்தலென்பது பிரித்தமை கூறக்கேட்ட தலைமகள், அன்றவரை விடாது என்னைவிட்டு அவரது தேர்ப்பின்சென்ற நெஞ்சம் இன்றுமவ்வாறு செய்யாது என்னை வருத்தா நின்றதெனத் தன்னெஞ்சொடு வருந்தாநின்றல்- அதற்குச்செய்யுள்—

ஓர்ப்பின்னைதோண்முன்மணந்தவனேத்தவெழிற்கழுஞ்
சீர்ப்பொன்னை வென்றசெறிகழலோன்றில்லைச்சூழ்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னைபொன்னவிழமுத்தமணலிற்கலந்தகன்ருர் [றதே.
தேர்ப்பின்னைச்சென்றவென் னெஞ்சென்கொலாமின்றுசெய்கின்

வெற்ப னீங்கப்

பொற்பு வாடியது.

இ - ள். வர்ப்பின்னை தோள் முன் மணந்தவன் ஏத்த - அழகையுடைய பின்னையென்கின்ற தேவியுடைய தோள்களை முற்காலத்துக் கலந்த மாயோன் நின்றபரவ—எழில் திகழும் சீர்ப்பொன்னை வென்ற செறி கழலோன் தில்லைச் சூழ்பொழில்வாய் - எழில்விளங்குஞ் செம்பொன்னைவென்ற திருக்கை யுடையவனது தில்லைக்கட் சூழ்ந்தபொழிலிடத்து— கார்ப்புன்னை பொன் அவிழ் முத்த மணலில் - கரியுன்னை

பொன்போல மலராநின்ற முத்துப்போலு மணலையுடைய
தோரிடத்து — கலந்து அகன்றார் - கூடி நீங்கெவரது—
தேர்ப் பின்னைச் சென்ற என் நெஞ்சு இன்று செய்கின்றது
என் கொலாம் - தேர்ப்பின்சென்ற என்னெஞ்சம் இவ்விடத்
தின்று செய்கின்றதென்னோ! அழிகின்றிலேன்! எ - று.

ஏத்தவெழி நிகழுமெனவியையும், என்னோடு நில்லாது
அவர் தேர்ப்பின்போன நெஞ்சம் இன்றென்னை வருந்து
கின்ற விஃதென்னென்று நெஞ்சொடு நொந்து கூறினாநாக
வுரைப்பினு மமையும், செறிகழலும் முத்தமணலும் அன்
மொழித்தொகை. தேய்கின்றதே யென்பது பாடமாயின்,
அன்றவரை விடாதுசென்ற நெஞ்சம், செல்லாது ஈண்டிருக்கு
மென்னைப்போல், இன்று தேய்கின்ற தென்னென்று கூறின
ளாகவுரைக்க. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அழகை.
பயன் ஆற்றாமை நீங்குதல். (273)

வருத்தங்கண்டுரைத்தல்.

வருத்தங் கண்டுரைத்தலென்பது தலைமகள் தன்னெஞ்
சொடு வருந்தாநிற்பக் கண்ட தோழி, இத்தன்மைத்தாகிய
வெற்பராகலிற் றுழாது விரைய வரைவொடுவருவர்; ஆதலால்
நீ யின்னொமையை யடைவாதொழிவாயாக வென்று அவள் வருத்
தந்தீரக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கானமர்குன்றர்செவியுறவாங்குகணைதுணையா
மானமர்நோக்கியர்நோக்கெனமானற்றெடைமடக்கும்
வானமர்வெற்பர்வண்டில்லையின்மனைவணங்கலர்போற்
றேனமர்சொல்லிசெல்லார்செல்லல்செல்லறிநுநிலே.

அழலுறுகோதையின் விழுமுறுபேதையை
நீங்கலரெனப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். தேன் அமர் சொல்லி - தேனைப்பொருந்துஞ்
சொல்லையுடையாய்—நான் அமர் குன்றர் செவி உற வாங்கு

கணை - கானின்கணமருங் குன்றவர் செவியுறும் வண்ணம்
வளித்த கணையை—துணையாம் மான் அமர் நோக்கியர் நோக்
கென மான் நல் தொடை மடக்கும் - தாமெய்யக் குறித்த
வற்றினோக்குந் தந்துணைவியராகிய மாணப்பொருந்திய நோக்
கத்தையுடையவரது நோக்கோ டொக்குமென்று கருதி அம்
மாணக்குறித்த நல்ல தொடையமடக்கும்—வான் அமர்
வெற்பர் செல்லார் - முகிறங்கும் வெற்பர் செல்கின்றாரல்லர் -
வண் தில்லையின் மன்னை வணங்கலர்போல் - வளவிய தில்லை
யின்மன்னை வணங்காதாரைப்போல — திருறுதல் - திரு
றுதால்—செல்லல் செல்லல் - இன்னுமையை யடையாதொழி
வாய். எ - று.

தொடைமடக்குமென்னுஞ் சொற்கள் இயைந்து ஒரு
சொல்லாய்க் குன்றவரென்னு மெழுவாய்க்குங் கணையை
யென்னு மிரண்டாவதற்கும் முடிபாயின. துணையாமென்பது
“ஏவலினையர் தாய்” என்பதுபோல மயக்கமாய் நின்றது.
மானமர் நோக்கியர் நோக்கென்பதனை உறழ்வாலுவமைப்
பாற்படுக்க. கொலைத்தொழிலாளருந் தந்துணைவியரோ
டொப்பனவற்றிற்கு மிடர்செய்யாத வெற்பராதலின், நீ
யிவ்வாறு வருந்த நீட்டியாரென்பது கருத்து. (274)

வழியொழுகிவற்புறுத்தல்.

வழியொழுகி வற்புறுத்தலென்பது தலைமகளது வருத்தங்
கண்டதொழி, அவளை வழியொழுகி யாற்றுவிக்கவேண்டு மள
வாகலின், ஆற்றாமைக்குக் காரணமாகியவற்றைக் கூறித்
தானும் அவளோடு வருத்தமுற்று, அதுகிடக்க, இம்மலர்ப்
பாவையை யன்னாட்கு இவ்வேறுபாடு வந்தவாறென்றேவென்று
அயலவர் ஐயுறு நிற்பராதலான் நீ யாற்றவேண்டுமென்று அவள்
வழியொழுகி வற்புறுத்தாரிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மதுமலர்ச்சோலையும்வாய்மையுமன்புமருவிவெங்கான்
 கதுமெனப்போக்குநிதியினருக்குமுன்னிக் கலுழந்தா
 னெதுமலர்நோக்கமொர் முன்றுடையோன்றில்லைநோக்கலர்போ
 விதுமலர்ப்பாவைக்கென்னேவந்தவாறென்பரேந்திழையே.

சூழிருங் கூந்தலைத்
 தோழி தெருட்டியது.

இ - ள். மது மலர்ச் சோலையும் - அவரைப் புதுவது
 கண்ணுற்ற மதுமலரையுடைய சோலையையும் — வாய்மை
 யும் - அன்று நின்னிற்பிரியேன் பிரியினுற்றேனென்றகூறிய
 வஞ்சினத்தினது மெய்ம்மையையும்—அன்பும் - வழிமுறை
 பெருகிய வன்பையும்—மருவி வெங்கான் கதுமெனப் போக்
 கும் - நம்மோடு மருவிவைத்துப் பின்கதுமென வெங்கானிற்
 போகிய போக்கையும்—சிதியின் அருக்கும் - போய்த்தேடு
 சிதியினது செய்தற்கருமையையும்—முன்னிக் கலுழந்தால் -
 நினைந்து நீ கலுழந்தால் — ஏந்திழை - ஏந்திழாய் — நொது
 மலர் - ஏதிலர்—மலர்ப்பாவைக்கு இது வந்தவாறு என்னோ
 என்பர் - மலர்ப்பாவை யன்னாட்கு இவ்வேறுபாடு வந்தவா
 ரென்னோவென்றையுறுவர்; அதனா னீயாற்றுவாயாக. எ-று.

நோக்கம் ஒர் மூன்று உடையோன் தில்லை நோக்கலர்
 போல் வந்தவாறு என்னோ - கண்களொருமுன்றை யுடை
 யவனது தில்லையைக் கருதாதார்போல வந்தவாறென்னோ
 வெனக் கூட்டுக.

அன்பு வழிமுறைபாற் சுருங்காது கடிது சுருங்கிற்
 ரென்னுங்கருத்தாற் கதுமெனப் போக்குமென்றாள். அருக்கு
 மென்றதனால் நீட்டித்தல் கருதினாளாம். வழியொழுக்கி
 யாற்றுவிக்க வேண்டுமவளாகலின், ஆற்றாமைக்குக் காரண
 மாகியவற்றை மிகுத்துக் கூறினாளாம். இவை யிரண்டற்கும்

மெய்ப்பாடு இனிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் தலைமகளை
பாற்றுவித்தல். (275)

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல்.

வன்புறை யெதிரழிந்திரங்கலென்பது, வழியொழுகி வற்
புறுத்தின தோழியோடு, தலைமகன் வரைவு நீடுதலாற் றமக்
கோர் பற்றுக்கோடின்றி வருந்துந் திருவினையுடையார்க்கு
அவன் வரைவுமிகவுமினிது; யானாற்றேனெனத் தலைமகள் வன்
புறை யெதிரழிந்திரங்காசிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்—

வந்தாய்பவரையில்லாமயின்முட்டையினையாந்தி
பந்தாடிரும்பொழிற்பல்வரைநாடன்பண்போவிவிதே [போற்
கொந்தார்நறுங்கொன்றைக் கூத்தன்றென்றில்லை தொழார்குழுப்
சிந்தாகுழமுற்றுப்பற்றின்றிறையுந்திருவினர்க்கே.

வன்கறைவேலோன் வரைவுநீட
வன்புறையழிந்தவண் மனமழுங்கியது.

இ - ள். கொந்தார் நறுங் கொன்றைக் கூத்தன் தென்
தில்லை தொழார் குழுப்போல் - கொத்தார்ந்த நறியகொன்
றையைடணிந்த கூத்தனது தெற்கின்கணுண்டாகிய தில்
லையை வணங்காதாரது திரள்போல—சிந்தாகுலம் உற்றுப்
பற்று இன்றி நையும் திருவினர்க்கு - மனக்கலக்கத்தை
யுற்றுத் தமக்கோர் பற்றுக்கோடின்றி வருந்துந் திருவின
ையுடையவர்க்கு—வந்து ஆய்பவரை இல்லா மயில்முட்டை -
சென்றாராய்வாரையுடைத்தல்லாத மயிலின் முட்டையை—
இனைய மந்தி பந்தாடு இரும் பொழில் பல் வரை நாடண்
டண்போ - இனையமந்தி பந்தாடினையாடும் பெரிய பொழிலை
யுடைய பலவாகிய வரைகளையுடைய நாட்டையுடையவன
தியல்போ—இனிது - இனிது. எ - று.

நையுந் திருவினர்க்கென்றது நையுந்துணையா யிறந்து
படாதிருந்து அவனளிபெற்ற ஞான்று இன்புறவெய்தும்

நல்வினையாட்டியர்க் கென்றவாறு. எனவே, யானது பெறு
 மாறில்லை யென்றோளாம். உற்றதாராய்ந் தோம்புவாரில்லாத
 மயிலினது முட்டையால் ஈன்ற வருத்தமறியாத விளமந்தி,
 மயிலின் வருத்தமும் முட்டையின் மென்மையும் பாராது
 பந்தாடுகின்றாற்போலக் காதலரான் வினவப்படாத என்
 காமத்தை நீ யிஃதுற்றறியாமையான் எனது வருத்தமும்
 காமத்தினது மென்மையும் பாராது, இவ்வாறுரைக் கின்ற
 யென உள்ளுறைவகையாற் றேழியை நெருக்கி வன்புறை
 யெதிரழிந்தவாறு கண்டுகொள்க. அல்லதுஉம், வந்தாய்
 பவர் தோழியாகவும், இளமந்தி தலைமகளுகவும், பந்தாடுதல்
 தலைமகனது வருத்தம் பாராது தான் வேண்டியவாறொழு
 மவன்தொழுக்கமாகவும் உரைப்பினுமமையும். திருநெற்
 கேயென்பது பாடமாயின், இவ்வாறு வன்கண்மையேயை
 வாழுந்திருவை யுடையேற்கென வுரைக்க. இதற்குத் திரு
 ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு அழகையைச்சார்ந்த பெருமிதம்.
 பயன் அது. (276)

வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல்.

வாய்மைகூறி வருத்தந்தணித்தலென்பது வரைவுநீதெலான்
 வன்புறையெதிரழிந்து வருந்தாரின்ற தலைமகளுக்கு, அவர்
 சொன்னவார்த்தை நினக்குப் பொய்யென்பதே கருத்தாயின்
 இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறிதுயில்லையெனத் தோழி, தலை
 மகனது வாய்மைகூறி, அவள் வருத்தந் தணியாநின்றல்.
 அதற்குச்செய்யுள்—

மொய்யென்பதேயீழைகொண்டவ நென்னைத்தன்மெய்
 கழற்காட், செய்யென்பதேசெய்தவன்றில்லைச்சூழ்குடற்சேர்ப்
 பர்சொல்லும், பொய்யென்பதேகருத்தாயிற்புரிதழற்பொற்றொடி
 யாய், மெய்யென்பதேதுமற்றில்லைகொலாமிவ்வியலிடத்தே.

வேற்றடங் கண்ணியை -
யாற்று வித்தது.

இ - ள். மொய் என்பதே இழைகொண்டவன் -
வலிமையையுடைய என்பதனையே தனக்கணியாகக் கொண்ட
வன்—என்னைத் தன் மொய் கழற்கு ஆள் செய் என்பதே
செய்தவன் - என்னைத் தன்னுடைய வலியதிருவடிகட் காட்
செய்யென்று வெளிப்பட்டுகின்றது சொல்லுதலையே செய்த
வன்—தில்லைச் சூழ் கடல்சேர்ப்பார் சொல்லும் - அவனது
தில்லைவரைப்பி னுண்டாகிய சூழ்ந்த கடலையுடைத்தாகிய
சேர்ப்பையுடையவரது சொல்லும்—பொய் என்பதே கருத்து
ஆயின் - பொய்யென்பதே நினைக்குக் கருத்தாயின்—புரிசூழல்
பொற்றொடியாய் - சுருண்ட சூழலையுடைய பொற்றொடி
யாய்—இவ் வியல் இடத்து மெய் என்பது ஏதும் இல்லை
கொலாம் - இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறிது மில்லை
போலும். எ - று.

அரிமுதலாயினொரன்பாகலின், மொய்யென்பென்றார்.
இழிந்தன கைக்கொள்வானாகலின், என்பையணியாகவும்
என்னை யடிமையாகவுங் கொண்டானென்பது கருத்து.
மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (217)

தேரூதுபுலம்பல்.

தேரூதுபுலம்பலென்பது தலைமகனது வாய்மைகூறி வருத்
தந் தணியாநின்ற தோழிக்கு, யானவர் கூறிய மொழியின்படியே
மெய்ம்மையைக்கண்டு வைத்தும், என்னெஞ்சமு நிறையும் என்
வயமாய் நிற்கின்றனவில்லை; அதுவேயுமன்றி, என்னுயிரும்
பொறுத்தற்கரிதாகா நின்றது, இவை யிவ்வாறுதற்குக் காரணம்
யாதென்றறிகின்றிலேனெனத் தான்நேரூமைகூறிப் புலம்பா
நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மன்செய்தமுன்னுண்மொழிவழியேயனவாய்மைகண்டு
மென்செய்தநெஞ்சுநிறையுநிலலாவெனதின்னுயிரும்
பொன்செய்தமேனியன்றில்லையுருநிற்பொறைபரிதா
முன்செய்ததீங்குகொல்காலத்துநீர்மைகொன்மொய்குமுலே.

தீதறுகண்ணி தேற்றத்தேருது
போதுறுகுழலி புலம்பியது.

இ - ள். மொய் குமுலே - மொய்த்த குமுலையுடையாய்—முன் நாள் மன் செய்த மொழி வழியே அன்னவாய்மை கண்டும் - முற்காலத்து மன்னன் நமக்குதவிய மொழியின்படியே அத்தன்மைத்தாகிய மெய்ம்மையைக் கண்டுவைத்தும்—நெஞ்சம் நிறையும் நிலலா - என்னெஞ்சமு நிறையு மென்வரையவாய் நிற்கின்றில—என் செய்த - இவையென்செய்தன—எனது இன் உயிரும் - அதுவேயுமன்றி எனதினியயுயிரும்—பொன் செய்த மேனியன் தில்லை உறாரின் பொறை அரிதாம் - பொன்னையொத்த மேனியையுடையவனது தில்லையை யுறநாரைப்போல வருத்தம் பொறுத்த லரிதாகா நின்றது—முன் செய்த தீங்கு கொல் - இவை யிவ்வாறுதற்குக் காரணம் யான் முன்செய்த தீவினையோ—காலத்து நீர்மை கொல் - அன்றிப் பிரியுங்கால மல்லாத விக்காலத்தினியல்போ? அறிகின்றிலன் எ - று.

மொழிவழியே கண்டுமெனவியையும். நெஞ்சநிலலாமை யாவது நம்மாட்டு அவரதன்பு எத்தன்மைத்தோவென்றையப்படுதல். நிறைநிலலாமையாவதுபொருத்தலருமையான் அந்நோய் புறத்தார்க்குப் புலனாதல். நிலலாதென்பது பாடமாயிற் றனித்தனி கூட்டுக. பொன்செய்த வென்புழிச் செய்தவென்பது உவமச்சொல். உயிர்துன்ப முழுத்தற்குக் காரணமாதலின், அதனையுந் துன்பமாக நினைந்து இன்னுயிரும்

பொறையரிதா மென்றான். மெய்ப்பாடு மருட்கை. பயன் ஆற்றுவீத்தல். (278)

காலமறைத்துரைத்தல்.

காலமறைத்துரைத்தலென்பது தேரூமைகூறிப் புலம்பா சின்ற தலைமகன், காந்தள் கருவுறக்கண்டு, இஃதவர் வரவு குறித்தகாலமென்று கலங்காநிற்ப, நம்முடைய வையன்மார் தினைக்கதிர் காரணமாகக் கடவுளைப்பராவ, அக்கடவுள தானையாற் காலமன்றியுக் கார்நீரைச்சொரிய, அதனையறியாது, காலமென்று இக்காந்தண் மலர்ந்தன; நீயதனைக் காலமென்று கலங்கவேண்டா வெனத் தோழி, அவளை யாற்றுவித்தற்குக் காலமறைத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கருந்தினையோம்பக்கடவுட்பராவிநமர்கலிப்பச்
சொரிந்தனகொண்மூச்சுரந்ததன்பேருளாற்றொழும்பிற்
பரிந்தெனையாண்டசிற்றம்பலத்தான்பரங்குன்றிற்றுன்றி
விரிந்தனகாந்தள்வெருவரல்காரெனவெள்வளையே.

காந்தள் கருவுறக் கடவுண்மழைக்கென்
றேந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.

இ - ள். வெள் வளை - வெள்வளையையுடையாய்—கருந் தினை ஒம்பக்கடவுட்பராவி நமர்கலிப்ப-கரியதினையை யோம்ப வேண்டிக் கடவுளைப்பராவி நமராவாரிப்ப—கொண்மூச் சொரிந்தன - அக்கடவுளானையாற் கொண்மூக்கள் கால மன்றியு நீரைச் சொரிந்தன—காரென - அதனைக்காரென்று கருதி—பரங்குன்றின் காந்தள் துன்றி விரிந்தன - இப்பரங் குன்றின்கட் காந்தணெருங்கியலர்ந்தன; அதனை நீகா ரென்றஞ்சவேண்டா. எ - று

சுரந்ததன் பேருளான் - பொறுத்தற்கரிதாகச் சுரந்த தனது பெரியவருளான்—தொழும்பில் பரிந்து எனை ஆண்ட சிற்றம்பலத்தான் பரங்குன்றின் - அடிமைக்குத் தகாத

வென்னைத் தன்னடிமைக்கண்ணேகூட்டி நடுவுநிலைமையின்றிப் பரிந்தாண்ட சிற்றம்பலத்தானது பரங்குன்றினெனக் கூட்டுக.

கடவுண்மழை - கடவுளாற் றரப்பட்டமழை. மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் ஆற்றுவித்தல். (279)

தூ துவரவுரைத்தல்.

தூ துவரவுரைத்தலென்பது காலமறைத்த தோழி, ஒரு தூ துவந்து தோன்றாநின்றது; அஃதின்னூர் தூதென்று தெரியாதெனத் தானின்புறவோடு நின்று அவள் மனமகிழும்படி தலைமகளுக்குத் தூ துவரவுரையாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வென்றவர்முப்புரஞ்சிற்றம்பலத்துணின்றும்வெள்ளிகுன்றவர்குன்றவருடரக்கூடினர்நம்மகன்று
சென்றவர்தூதுகொல்லோவிருந்தேமையுஞ்செல்லல்செப்பாநின்றவர்தூதுகொல்லோவந்துதோன்றுநிரைவையே.

ஆங்கொரு தூ துவரப் பாங்கிகண் டிரைத்தது.

இ - ள். நிரை வளை - நிரைவளையையுடையாய்—வந்து தோன்றும் - ஒருதூ துவந்து தோன்றாநின்றது — குன்ற அருள்தரக்கூடினர் நம் அகன்றுசென்றவர் தூது கொல்லோ - இது குன்றாத அருள்கொணர்ந்துதர வந்துகூடிப் பின்னம்மைப் பிரிந்துசென்றவர் தூதோ — இருந்தேமையும் செல்லல் செப்பாநின்றவர் தூது கொல்லோ - அன்றி அவர் பிரியவிருந்தோமிடத்தும் இன்னுமையைச் சொல்லாநின்ற வேதிலார் தூதோ? அறியேன். எ - று.

முப்புரம் வென்றவர் - முப்புரத்தை வென்றவர்— சிற்றம்பலத்துள் நின்று ஆடும் வெள்ளிக் குன்றவர் - சிற்றம்பலத்தின்கணின்றும் வெள்ளிக்குன்றையுடையவர்—குன்ற அருள் - அவரது குன்றாவருளெனக்கூட்டுக.

கடினரென்பது பெயர்ப்பட நின்றதெனினுமமையும். இருந்தேமையென்னு மிரண்டாவது ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்தது. இரண்டாவதாயேநின்று இன்னுமையைச் சொல்லா நின்றவரென்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்ததென்பாரு முளர். ஆங்கொருதூது - ஏதிலார்தூது. மெய்ப்பாடு அச்சத் தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் ஐயத்தீர்தல். (280)

தூ துகண்டமுங்கல்.

தூ துகண்டமுங்கலென்பது தூதுவரவுரைப்பக்கேட்ட தலை மகள் மனமகிழ்வோடு நின்று, இஃதயலார் தூதாகலான். இவை வருவனசெல்வன வாகாநின்றன; காதலர்தூது இன்று வாரா திருக்கின்றது என்செய்யக்கருதி யென்றறிகின்றிலேனென்று ஏதிலார் தூதுகண்டமுங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வருவனசெல்வனதூதுகளேதிலவான்புலியு
 ரோருவனதன்பரினின்பக்கலவிகளுள்ளருகத்
 தருவனசெய்தெனதாவிக்கொண்டேகியென்னெஞ்சிற்றம்மை
 யிருவினகாதலரேதுசெய்வானின்றிருக்கின்றதே.

அயலுற்ற தூதுவரக்
 கயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.

இ - ள். ஏதில தூதுகள் வருவன செல்வன - ஏதில வாகிய தூதுகள் வருவன போவனவாயிராநின்றன—வான் புலியூர் ஒருவனது அன்பரின் - வாழிய புலியூர்க்கணுளாகிய ஒப்பில்லாதானது அன்பை யுடையவரைப்போல — உள் உருகத் தருவன இன்பக் கலவிகள் செய்து - யானின்புற வுள்ளருகும் வண்ணந் தரப்படுவனவாகிய இன்பக்கலவிகளை முன்செய்து—எனது ஆயி கொண்டு ஏகி - பின்னெனதாங்கியைத் தாங்கொண்டுபோய்—என் நெஞ்சில் தம்மை இருவின காதலர் - என்னெஞ்சத்தின்கட் டம்மையிருத்தினகாதலர்—

இன்று இருக்கின்றது ஏது செய்வான் - இன்றுவாளாவிருக்கின்றது ஏதுசெய்யக்கருதி? எ - று.

ஒருவனதன்பு ஒருவன்கணன்பு. உள்ளூருகத் தருவன வென்பதற்கு உள்ளூருகும்வண்ணஞ் சிலவற்றைத் தருவன வாசிய கலவிபென்றுரைப்பினு மமையும். தன்மெய்யன்பர் போல யானுமின்புற வுள்ளூருகும் கலவிகளை முன்செய்து பின்னெனதாவி போயினுற்போலத் தாம் பிரிந்துபோய் ஒரு ஞான்றங் கட்டிலனாகாது யானினைந்து வருந்தச்செய்த காதலர் இன்று ஏதுசெய்ய விருக்கின்றாரென வேறுமொரு பொருடோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. அயல் - அயன்மை. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

(281)

மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறல்.

மெலிவுகண்டு செவிலிகூறலென்பது ஏதிலார் தூதுகண்ட முய்க்காரின்ற தலைமகளைச் செவிலி யெதிர்ப்பட்டு, அடியிற் கொண்டு முடி காறுநோக்கி, இவள் பண்டைத் தன்மையலள்ளல்; இவ்வாறு மெலிதற்குச் சேயினதாட்சியிற் பட்டனள்போலுமென்றறிகின்றிலேனென்று அவளது மெலிவுகண்டு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வேயினமென்றேண்மெலிந்தொளிவாடிவிழிபிறிதாய்ப்
பாயினமேகலைபண்டையளல்லள்பவளச்செவ்வி
யாயினவிசனமரர்க்கமரன்சிற்பலத்தான்
சேயினதாட்சியிற் பட்டனளாமித்திருந்தியையே.

வண்டமர்புரிசூழ லொண்டொடிமெலிய
வாடாநின்ற கோடாய்கூறியது.

இ - ள். வேய் இன மென்றோள் மெலிந்து - வேய்க்கின மாகிய மென்றோண்மெலிந்து—ஒளி வாடி - கதிர்ப்புவாடி— விழி பிறிதாய் - விழி தன்னியல்பிழந்து வேறாய்—பாயின மேகலை பண்டையளல்லள் - பரந்த மேகலையையுடையாள்

பண்டைத்தன்மைய எல்லளாயினான், அதனால்—இத் திருந்
 திழை - இத்திருந்திழை—சேயினது ஆட்சியின் பட்டண
 னாம் - சேயினதாட்சியாகிய விடத்துப்பட்டாள்போலும்.
 எ - று.

பவளச் செவ்வி ஆயின ஈசன் - திருமேனி பவளத்
 தினது செவ்வியாகியவீசன்—அமரர்க்கு அமரன் - தேவர்க்
 குத் தேவன் — சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின் கண்
 னான்—சேய் - அவனுடைய சேயெனக்கூட்டுக.

ஒளிவாடி யென்பதூஉம், விழிபிறிதா யென்பதூஉம்,
 சினைவினைப்பாற்படும். பாயினமேகலை யென்னுஞ் சொற்கள்
 ஒரு சொன்னீர்மைப் படுதலின், ஆகுபெயரெனப்படும்.
 செவ்வி கருகுதலும் வெளுக்குதலுமில்லாத நிறம். ஆட்சி
 அவனதானையான் மக்களுக்கணையலாகாத விடம். (282)

கட்டுவைப்பித்தல்.

கட்டுவைப்பித்தலென்பது மெலிவுகண்ட செவிலி, அவளது
 யருவங்குறி, இவ்வணங்குற்ற நோயைத் தெரியவறிந்து சொல்
 லுமினெனக் கட்டுவித்திக் குரைத்துக் கட்டுவைப்பியாநின்றல்.
 அதற்குச்செய்யுள்—

சுணங்குற்றகொங்கைகள்சூதுற்றிலசொற்றெளிவுற்றில
 குணங்குற்றங்கொள்ளும்பருவமுருள்சூதுகாவசுரர்
 திணங்குற்றவேற்சிவன்சிற்றம்பலநெஞ்சுருதவர்போ
 லணங்குற்றநோயறிவுற்றுரையாடுமின்னையரே.

மால்கொண்ட கட்டுக்

கால் கொண்டது.

இ - ள். சுணங்கு உற்ற கொங்கைகள் சூது உற்றில -
 சுணங்கைப்பொருந்திய கொங்கைகள் சூதின்றன்மையை யுற்
 தனவில்லை—சொல் தெளிவு உற்றில - சொற்கள் குதலைமை

நீங்கி விளங்குதலை யுற்றனவில்லை—குணம் குற்றம் கொள்
 ளும் பருவம் உறள் - நன்மையுந் தீமையுமறியும் பெதும்
 பைப் பருவத்தை யிப்பொழுதைக்குறள், இவளிளமை
 இதவாயிருந்தது — அன்னையரே - அன்னைமீர் — அணங்கு
 உற்ற நோய் அறிவுற்று உரையாடுமின் - இவ்வணங்குற்ற
 நோயைத் தெளியவறிந்து சொல்லுமீராயின். எ - று.

நிணம் குற்ற வேல் சிவன் சிற்றம்பலம் நெஞ்சு உறாத
 வர்போல் அணங்குற்ற - சென்றுசேராத வசரருடைய நிணத்
 தைக்குற்ற சூலவேலையுடைய சிவனது சிற்றம்பலத்தை
 நெஞ்சாலுறாதாரைப்போல அணங்குற்றவெனக் கூட்டுக.

இளமை கூறியவதனார் பிறிதொன்று சிந்திக்கப்பட்டா
 ளென்பது கூறினாராம். இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு
 மருட்கை. பயன் தலைமகட்குற்ற துணர்த்தல். (283)

கலக்கமுற்று நின்றல்.

கலக்கமுற்று நின்றவென்பது செவிலிகட்டுவைப்பியாநிற்ப,
 இவளுள்ளமோடியவாறு முழுதையும் புலப்படுத்தி, நம்மை
 வருத்தி, அயலார் அன்று மொழியாத பழியையும் வெளிப்படச்
 சொல்லி, எம்மிடத்துண்டாகிய நாணினையுந்தள்ளி, எங்குடியினை
 யுக் குற்றப்படுத்தியல்லவே இக்கட்டுவித்தி நிற்கப் புகுகின்ற
 தெனத்தோழி கலக்கமுற்று நில்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மாட்டியன்றேயெம்வயிற்பெருநாணிநிமாக்குடிமா
 சூட்டியன்றேநிற்பதோடியவாறிவளுள்ளமெல்லாங்
 காட்டியன்றேநின்றதில்லைத்தொல்லோனைக்கல்லாதவர்போல்
 வாட்டியன்றேர்குமுலார்மொழியாதனவாய்திறந்தே.

தெய்வத்திற் நெரியுமென
 எவ்வத்தின் மெலிவுற்றது.

இ - ள். இவள் உள்ளம் ஓடியவாறு எல்லாம் காட்டி -
 இவளுள்ளமோடியவாறு முழுதையும் புலப்படுத்தி—அன்றே

நின்ற தில்லைத் தொல்லோனைக் கல்லாதவர் போல் வாட்டி -
 அன்று தொட்டுநின்ற தில்லைக்கணுளனாகிய பழையோனைக்
 குருமுகத்தா லறியாதாரைப்போல வருந்த நம்மை வாட்டி—
 ஏர் குழலார் அன்று மொழியாதன வாய் திறந்து - அலர்
 தூற்றி அவ்வேர் குழலாராகிய வயலார் அன்றுமொழியாத
 பழியையும் வெளிப்படச்சொல்லி—இனி எம் வயின் பெரு
 காண் மாட்டி அன்றே - இப்பொழு தெம்மிடத்துண்டாகிய
 பெருகாணனை மாள்வித்தல்லவே—மாக் குடி மாக ஊட்டி
 அன்றே நிற்பது - எம்பெருங்குடியைக் குற்றப்படுத்தியல்
 லவே இக்கட்டுவித்திநிற்பது! இனி யென்செய்தும்! எ - று.

முள்வித்தற்கண் மூட்டியென நின்றவாறுபோல மாள்
 வித்தற்கண் மாட்டியென நின்றது. தள்ளியென்னும்
 பொருள் பட நின்றதென்பாருமுளர். நிற்பதென்றதனை
 முன்னையதனோடுங் கூட்டுக. இவனென்றது கட்டுவித்தியை
 யென்று, இவணிற்பதெனக் கூட்டித் தலைமகள் கூற்றாக
 வுரைப்பினுமமையும். தில்லைக்கணினற நாள் இந்நாளென்
 றுணரலாகாமையின், அன்றே நின்ற வென்றார். தெய்வம் -
 கட்டுக்குரியதெய்வம். மெய்ப்பாடு இளிவரல். பயன் அறத்
 தொடுநிற்றற் கொருப்படுத்தல். (284)

கட்டுவித்திகூறல்.

கட்டுவித்தி கூறலென்பது தோழி கலக்கமுற்று நில்லா
 நிற்ப, இருவரையு நன்மையாகக் கட்டுவித்த தெய்வம் புறத்தாற்
 கிவ்வொழுக்கம் புலப்படாமல் தானிட்ட ரெல்லின்கண் முரு
 கணங்குகாட்ட, இதனையெல்லீருங் காண்மின்; இவளுக்கு முரு
 கணங்கொழியப் பிறிதொன்றுமில்லையெனக் கட்டுவித்தி நெற்
 குறி காட்டிக் கூறநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சூயிவிதன்றேயென்னலாஞ்சொல்லிகூறன்சீற்றம்பலத்தா
 வியவிதன்றேயென்னலாகாவிறைவிறற்சேய்கடவு

மயிலிதன்றேகொடிவாரணங்காண்கவன்சூர்தடிந்த
வயிலிதன்றேயிதன்றேநெல்லிற்றேன்றுமவன்வடிவே.

கட்டு வித்தி

விட்டு ரைத்தது.

இ - ள். இது குயில் அன்றே என்னலாம் சொல்லீ
கூறன் - இது குயிலோசையாமென்று சொல்லலாகுஞ்
சொல்லையுடையாளது கூற்றையுடையான் - சிற்றம்பலத்
தான் - சிற்றம்பலத்தின் கண்ணான்—இயல் இது அன்றே
என்னல் ஆகா இறை - அவனது தன்மை யிதுவாமென்று
கூறமுடியாத விறைவன்—சிறல் சேய் கடவும் மயில் இது
அன்றே - அவனுடைய விறையுடைய சேயூரு மயிலிதுவல்
லவே—கொடி வாரணம் காண்க - அதுவேயுமன்றி, அவன்
கொடிக்கணுளதாகிய கோழியையும் எல்லீருங்காண்க—வன்
சூர் தடிந்த அயில் இது அன்றே - அதுவேயுமன்றி, வலிய
னாகிய சூரைக்குறைத்த அயில்தானிதுவல்லவே? இவை
யெல்லாஞ் சொல்லுகின்றதென்—நெல்லில் தோன்றும்
அவன் வடிவு - இப்பரப்பிய நெல்லின்கண்வந்து தோன்று
கின்றது அவனதுருவமாம்—இது அன்றே - இதுவல்லவே?
காண்மின். எ - று.

முருகனெனவே, முருகணங்கினுளென்று கூறினாளாம்.
சூர்மாமரமாய் நின்றமைபாற் றடிந்தவென்றாள். மெய்ப்பாடு
பெருமிதம். பயன் தன் கருமமுற்றதல். கட்டுவித்தியை
வினவ, அவளறியாதாள்போல இக்கருமமுடித்தற் பொருட்
டிவ்வகை சொன்னாள். என்னை? வரைபொருட்டுத் தலைமகன்
போக, அவன் வரவு நீட்டித்தலான், இவளதாற்றாமையா
னுண்டாகிய நோயை முருகனால் வந்ததென்றிவள் கூற
லாமோ? இஃதங்நனமாயிற் குறியென்பதனைத்தும் பொய்

யேயாமென்பது கடா. அதற்குங் கிடை: குறியும் பொய்யன்று; இவளும் பொய்குறினாளல்லள்; அஃதெங்ஙனமெனின்:— குறிபார்க்கச் சென்றிருக்கும்பொழுதே தெய்வ முன்னிலையாகக் கொண்டிருத்தலான், அத்தெய்வத்தின் வெளிப்பாட்டானே தலைமகனுடன் புணர்ச்சியுண்மையை யறிந்தாள். இவளிங்ஙன மறிந்தாளென்பதனை நாமறிந்தவா ரியாதினு ளெனின், இக்களவொழுக்கந் தெய்வமிடைநிற்பப் பான்மை வழியோடி நடக்கு மொழுக்கமாதலானும், சிற்றம்பலத்தானியல்பு தெரிந்திராதே யென்றிவள் சொல்லுதலானும் அறிந்தாம். இப்படி வருமொழுக்கம் அகத்தமிழொழுக்க மென்பதனை முதுபெண்டிரு மறிந்துபோதகையானும், இவ ளுரைக்கின்றழி முதுபெண்டிரை முகநோக்கியே சிற்றம்பலத்தானியல்பு தெரியாதென வுரைத்தாள், அவருமக் கருத்தேபற்றியும் அதனை யுணர்ந்தார், இக்கருத்தினாலு நாமறியப்பட்டது. இனியயலாரையுஞ் சுற்றத்தாரையு நீக்க வேண்டுகையாலும், இக்களவொழுக்க முடியுமிடத்து வேலனைக் கூவுகையும், வெறித்தொழில் கொள்கையும், அவ் வெறித்தொழிலை யறத்தொடு நின்று விலக்குகையும், அகத்தமிழிலக்கணமாகையின், முருகணங்கென்றே கூறப்பட்டது. கூறியவாறாவது: குறிக்கிலக்கணம் நென் மூன்றமிரண்டு மொன்றும் படுகை. அஃதாவது அடியுங்கொடியு முவகையும். இதனில், அடியாவது மயில், கொடியாவது கோழி, உவகையாவது வேல். ஆதலான் முருகணங்கெனவே கூறப்பட்ட தென வறிக. (285)

வேலனையழைத்தல்.

வேலனையழைத்தலென்பது கட்டுவித்தி முருகணங்கென்று கூறக்கேட்டு, இப்பாலனிக் குடியின்கட்பிறந்து நம்மையிவ்வாறு சிற்பித்த பண்பினுக்கு வேலன் புகுந்து வெறியு மாடுக; அதன்

மேன் மறியு மறுக்கவெனத் தாயர் வேலனை யழையாசிற்றன்.
அதற்குச்செய்யுள்—

வேலன்புகுந்துவெறியாடுகவேண்மறியறுக்க
காலன்புகுந்தவியக்கழல்வைத்தெழிற்றில்லைநின்ற
மேலன்புகுந்தென்கணினுருந்தவெண்காடனைய
யாலன்புகுந்திப்பரிசினிநிற்பித்தபண்பினுக்கே.

வெறியாடிய வேலனைக்கூஉய்
நெறியார்குழலி தாயர்நின்றது.

இ - ள். காலன் புகுந்து அறிய கழல் வைத்து எழில்
தில்லைநின்ற மேலன் - தன்னையடைந்த வந்தணனை ஏதஞ்
செய்யக் குறித்து அவ்விடத்துப் புகுந்த காலன் வளிகட
ஒரு கழலைவைத்து எழிலையுடைய தில்லைக்கணினற எல்லாப்
பொருட்கு மேலாயுள்ளான்—புகுந்து என்கண் நின்றான் -
புகுந்தணியனா யென்னிடத்து நின்றவன்—இருந்த வெண்
காடு அனைய பாலன் புகுந்து - அவனிருந்த வெண்காட்டை
பொக்கும் இப்பிள்ளை யிக்குடியிற்பிறந்து—இப் பரிசினின்
கிற்பித்த பண்பினுக்கு - வெறியாடுவித்தலாகிய இம்முறை
மைக்கணைம்மை நிற்பித்த பண்பால்—வேலன்புகுந்துவெறி
ஆடுக - வேலனீண்டுப் புகுந்து வெறியாடுவானாக—வெண்மறி
அறுக்க - பரியாக வெள்ளிய மறியையு மறுக்க. எ - று.

வெறியாடுதலேயன்றி இதுவுந் தகாதென்னும் கருத்
தால், மறியறுக்கவெனப் பிரித்துக் கூறுனாலாம். கழல்வைத்
தென்றாள், எளிதாகச் செய்தலான். பாலனென்னும் பான்
மயக்கம் அதிகாரப்புறனடையாற்கொள்க. பரிசினிநிற்பித்த
வெண்புழி ஐந்தாவது ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்து, சிறு
பான்மை இன்சாரியைபெற்று நின்றது. ஏழாவதற்கு இன்
னென்பதோருருபு புறனடையாற் கொள்வினுமமையும்.

மெய்ப்பாடு இளவரல். பயன் தலைமகளது வேறபாடு
நீக்குதல். . (286)

இன்னலெய்தல்.

இன்னலெய்தலென்பது வெறியாடுதற்குத் தாயர் வேலனை
யழைப்பக்கேட்ட தலைமகள், இருவாற்றினும் நமக்குயர்வாழு
வெறியில்லையெனத் தன்னுள்ளே கூறி, இன்னலெய்தா நின்றல்-
அதற்குச்செய்யுள்—

அயர்ந்தும்வெறிமறியாவிசெருத்தும்விளர்ப்பயலார்
பெயர்ந்துமொழியாவிடினென்னை பேசுவபேர்ந்திருவ
ருயர்ந்தும்பணிந்துருணரானதம்பலமுன்னலிற்
றுயர்ந்தும்பிறிதினெழியினென்னுதுந்துறைவனுக்கே.

ஆடியவெறியிற் கூடுவதறியாது
நன்னறுங்கோதை யின்னலெய்தியது.

இ - ள். வெறி அயர்ந்தும் மறி ஆசி செருத்தும்
பெயர்ந்தம் விளர்ப்பு ஒழியாவிடின் - வெறியை விரும்பியாடி
யும் மறியின தானியைக்கெடுத்தும் பின்னு நிறவேறபா
டொழியாதாயின்—அயலார் பேசுவ என்னை - அயலார் கூறு
வனவென்னும்—பிறிதின் ஒழியின் - வெறியாட்டாகிய பிறி
தினால் இவ்விளர்ப்பு பொழியுமாயின்—தயர்ந்தும் துறைவ
னுக்கு என் ஆதம் - தயரமுற்றம் அத்தறைவனுக்கு
நாமென்னுதம்! இருவாற்றினு முயர்வாழ்தலரித! எ - று.

இருவர் பேர்ந்து உயர்ந்தும் பணிந்தும் உணரானது
அம்பலம் உன்னலரின் தயர்ந்தும் - யான்றலைவன் யான்றலைவ
னென்று தம்முண்மாறுபட்ட பிரமனுமாலுமாகிய வீருவர்
அந்நிலைமையினின்றும் பெயர்ந்து தழற்பிழும்பாகிய தன்
வடிவை யறிபலுற்று ஆகாயத்தின்மேற் சென்றுயர்ந்தும்
கிலத்தின் கீழ்ப்புக்குத் தாழ்ந்தும் அறிவப்படாதவன தம்

பலத்தை நினையாதாரைப்போலத் துயரமுற்றுமெனக் கூட்டுக.

மறியறுத்தற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. பெயர்ந்து மென மெலிந்துநின்றது. உணராநென்றது செயப்படு பொருட்கண் வந்தது. தன்னைப்பிரிதல், தன்பமாய் இன்றி யமைபாத யாம் இத்தன்மையமாகவும், அளிக்கின்றிலனென வுட்கொண்டு, அவனை நாம் முன்னம் நெருங்கமுயங்கு மன் பாமாறெல்லாம் இன்றென்னுமென்னுங் கருத்தால், என்னுது மென்றாள். பிறிதுமொழியினென்பது பாடமாயின், வெறியினம் மணியாதாதலின் இந்நோய் பிறிதென்று பிறர்மொழியினென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன் தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு சொல்லியாற்றாதல். (287)

வெறிவிலக்குவிக்க நினைதல்.

வெறிவிலக்குவிக்க நினைதலென்பது இருவாற்றானு நமக்குயிர்வாழு செறியில்லையாதலாற்றுகைவற்குற்றநோயைப் பிறர் சிதைக்கப்படின, நாண்டுறந்தும் வெறிவிலக்குவிப்பனெனத் தலைமகள் தோழியைக்கொண்டு வெறிவிலக்குவிக்க நினையா நின்றல். அதற்குசெய்யுள்—

சென்றூதிருத்தியசெல்லனின்ருர்க்களிதைப்பரென்று
 னன்றுவழகிதன்றேயிறைதில்லைகொழாரினைந்து
 மொன்றுமிவட்குமொழிதல்கில்லைன்மொழியாதுமுய்யேன்
 குன்றுதுறைவர்க்குறுவேனுரைப்பனிக்கூர்மறையே.

• அயறருவெறியின் மயறருமென
 விலக்கலுற்ற குலக்கொடிநினைந்தது.

இ - ள். இறை தில்லை தொழாரின் கைந்தும் - இறைவனது தில்லையைத் தொழாதாரைப்போல வருந்தியும்—ஒன்றும் இவட்கும் மொழிதல்கில்லைன் - நாணினை லென்னே

டொன்றாயிருக்கும் என்றோழியாகிய விவட்கு மொழிய
மாட்டுகிலேன்—மொழியாதும் உய்யேன் - மொழியாதொழிந்
தாலும் வேறோராற்றினாயிர் வாழேன், ஆயினும்—குன்று
ஆர் துறைவர்க்கு உறவேன் - இனி மணற்குன்றுகளார்ந்த
துறையை யுடையவர்க்குச் சிறந்தயான்—இக் கூர் மறை
உரைப்பன் - இம்மிக்கமறையை யிவட்குரைப்பேன்—சென்
றார் திருத்திய செல்லல் சிதைப்பர் நின்றார்கள் என்றால் -
புணர்ந்துபோயினார் மிகவுமுண்டாக்கிய இந்நோயைத் தீர்ப்
பார் முருகுகைப் பிறராக இதற்கியாது மியைபிலாதார்
சிலராயின்— நன்ற அழகிது அன்றே - இது பெரிது
மழகிது. எ - று.

நன்றவழகிதன்றே யென்பது குறிப்புநிலை. குன்றார்
துறைவர்க்குறவே நென்றவதனால், நாண்டுறந்தும் மறை
யுரைத்தற்குக் காரணங்கூறினோளாம். இந்நோயை யேதிலார்
சிதைப்பவீடேன், மறையுரைத்தாயினும் வெறிவிலக்குவே
நென்னுங் கருத்தால், நன்றவழகிதன்றேயென்றாள். மயறநு
மென - வருத்த நமக்குண்டாமென. மெய்ப்பாடு இனிவரலைச்
சார்ந்த நகை. பயன் வெறிவிலக்குதற் கொருப்படுதல். (238)

அறத்தொடுநிற்றலையுரைத்தல்.

அறத்தொடுநிற்றலை யுரைத்தலென்பது நாண்டுறந்தும்
மறையுரைத்தும் வெறிவிலக்குவிக்க நினையாநின்ற தலைமகள்,
மேலறத்தொடு நிற்பாளாக, அயலாரேசுக; ஊர்சுக; அதுவேயு
மன்றி, யாயும் வெகுள்வளாக; அதன்மேல் நீயுமென்னை முனிவா
யாக; நீ தேறாயாகிற் குளுற்றுத்தருவேன்; யான் சொல்லுகின்ற
விதனைக் கேட்பாயாகவெனத் தோழிக்குக் கூறாநிற்றல். அதற்
குச்செய்யுள்—

யாயுந்தெறுகவயலவரேசுகவூர்நருக
நீயுமுநிகநீகழந்ததுகூறுவலென்னுடைய

வாயுமனமும்பிரியாவிறைதில்லைவாழ்த்துநர்போற்
றுயவினக்குக்கடுஞ்சூடருவன்கடர்க்குழையே.

வெறித்தலைவெரீஇ வெருவருதோழிக்
கறத்தொடுநின்ற வாயிழையுரைத்தது.

இ - ள். சுடர்க் குழை - சுடர்க்குழையையுடையாய்—
என்னுடைய வாயும் மனமும் பிரியா இறை தில்லை வாழ்த்
துநர் போல்தூயன் - எனதுவாயையு மனத்தையும் பிரியாத
விறைவனது தில்லையை வாழ்த்துவாரைப்போலத் தூயேன்—
நினக்குக் கடுஞ் சூள், தருவன் - நீதேறாயாயின் நினக்குக்கடிய
சூளுறவையுந் தருவேன்—அயலவர் ஏசுக - அபலாரேசுக—
ஊர் நசுக - ஊர் நசுவதாக—யாயுந்தெறுக - அவற்றின்மேலே
யாயும் வெகுளுவாளாக—நீயும்முனிக - அதுவேயுமன்றி
நீயுமென்னை முனிவாயாக—நிகழ்த்தது கூறுவல் - புகுந்ததனை
யான் கூறுவேன்; கேட்பாயாக. எ - று.

தூயெனென்றது தீங்குகாந்த வுள்ளத்தேனல்லே
னென்றவாறு. தூயெனெனக்கென்பது பாடமாயின், எனக்
கியான் றூயெனென்றரைக்க. அறத்தொடுநின்ற - அறத்
தொடுகூடிநின்ற வெரீ து யுரைத்ததெனவிபையும். அலங்காரம்
பரியாயம்; பொருண்முரணுமாம். மெய்ப்பாடு பெருமிதம்.
பயன் அறத்தொடு நின்றல். (289)

அறத்தொடுநின்றல்.

அறத்தொடு நின்றவென்பது அறத்தொடு நிற்பானாக முன்
றோற்றுவாய்செய்து, எம்பெருமாற்குப் பழிவருங்கொல்லோ
வென்னுமையத்தொடு நின்று, யாமுன்பொருநான் கடற்கரை
யிடத்தே, வண்டல்செய்து விளையாடாநின்றேமாக, அந்நேரத்
தொருதோன்றல், நும் வண்டல் மனைக்கு யாம் விருந்தென்று
வந்து நின்றபொழுது, நீ பூக்கொய்யச் சிறிது புடைபெயர்ந்தாய்;
அந்நிலைமைக்கட் கீழ்காற்று மிகுதலாற் கரைமேலேறுங்கடல்

மேல்வந்தற்றது; உற யான் ரேழியோ வென்று நினைவிளித்தேன்; அதுகண்டிங்கி, அவனருளொடுவந்து தன் கையைத்தந்தான்; யானுமயக்கத்தாலே யதனை நின்கையென்று தொடடேன்; அவனும் பிறிதொன்றுஞ் சிந்தியாது, என்னுயிர் கொண்டுதந்து, என்னைக்கரைக்கணுய்த்துப்போயினான்; அன்று என்னுணர்வால் நினக்கதனைச் சொல்லமாட்டிற்றிலேன்; இன்றிவ்வாறாயினபின் இதுகூறினேன்: இனி நினக்கடுப்பது செய்வாயாக வெனத் தோழிக்குத் தலைமகள் அறத்தொடு நில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வண்டலுற்றேமெங்கண்வந்தொருதோன்றல்வரிவளையீ
ருண்டலுற்றேமென்றுநின்றதொர்போழ்துடையான்புலியூர்க்
கொண்டலுற்றேறுங்கடல்வரவெம்முயிர்கொண்டுதந்து
கண்டலுற்றேர்நின்றசேரிச்சென்றூடுகழலவனே.

செய்தவெறியி னெய்துவதறியாது

நிறத்தொடித்தோழிக் கறத்தொடுகின்றது.

இ - ள். வண்டல் உற்றேம் எங்கண் - னீயாட்டைப் பொருந்தினேமாகிய வெய்மிடத்து—ஒரு தோன்றல் - ஒரு தோன்றல்—வரி வளையீர் உண்டல் உற்றேம் என்று வந்து நின்றது ஒர் போழ்து - வரிவளையையுடையீர் நும்வண்டல் மனைக்கு விருந்தாய் நாமுண்ணக் கருதினோமென்று சொல்லி வந்து நின்றதோர் பொழுதீன்கண் — உடையான் புலியூர்க் கொண்டல் உற்று ஏறும் கடல்வர - உடையானது புலியூர் வரைப்பிற் கீழ்காற்றமிழகுதலாற் கரைமேலே வந்தேறும் கடல் எய்மேல்வர—எம் உயிர் கொண்டு தந்து - அதன் கணமுந்தாமல் எம்முயினைக் கைக்கொண்டு எமக்குத்தந்து— ஒர் கழலவன் கண்டல் உற்று வர் நின்ற சேரிச் சென்றான் - அவ்வொருகழலவன் கண்டலாகியமரமிக்கு அழகுநின்ற அச்சேரியின்கட் சென்றான்; இனித் தக்கதுசெய்வாயாக. எ - று.

வண்டலுற்றே மங்கனென்பது பாடமாயின், அங்க
 ணென்பதனை ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருள்படின்றதோ
 சிடைச்சொல்லாக வுரைக்க. புலியூர்க்கடலென விபையும்.
 தேரிற்சென்றனென்பது பாடமாயின், நம்மைக் காண்டல்
 வீரும்பித் தேர்மேலேறிச் சென்றனென்றுரைக்க. தேரி
 ணென்பது கருவிப்பொருட்கண் வந்த வைந்தாமுருபெனினு
 மமையும். இதற்குக் காண்டலுற்றென்பது குறுகிசின்றது.
 தோன்றல் சமூலவன் என்றதனால், அவனது பெருமையும்,
 எம்முபிர்கொண்டு தந்தென்றதனால்மெய்புறவுக் கூறினாளாம்.
 மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (290)

ஐயந்தீரக்கூறல்.

ஐயந்தீரக் கூறலென்பது எம்பெருமாற்குப் பழிவருங்கொல்
 லோவென்றையுற்று அறத்தொடு சின்ற தலைமகனது குறிப்
 பறிந்ததோழி, அவனையந்தீர, நங்குடிக்குப் பழிவரினும், அவற்
 குப் பழிவாராமல் மறைத்துக்கூறுமா நென்றேவெனத் தான்
 தலைமகளைப் பாதுகாத்தல் தோன்றக் கூறாநின்றல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

குடிக்கலர்கூறினுங்கூருவியன்றில்லைக்கூத்தனதான்
 முடிக்கலராக்குமொய்பூந்துறைவற்குழிபுருவ
 வடிக்கலர்வேற்கண்ணிவந்தனசென்றுநம்யாயறியும்
 யடிக்கலராமியையென்னுமறைக்கும்பரிசுகளே.

விலங்குதல்விரும்பு மேதகுதோழி
 யலக்கற்குழலிக் கறியவுரைத்தது.

இ - ள். முரி புருவ வடிக்கு அலர் வேல் கண்ணி -
 முரிந்த புருவத்தையுடைய வடுவகிற்பாரந்த வேல்போலுங்
 கண்ணையுடையாய்—கூறு வியன் தில்லைக் கூத்தன தாள் -
 கூறலாகாத அகன்றதில்லையிற் கூத்தனுடையதாள்களை—

முடிக்கு அலர் ஆக்கும் மொய்ப்பூர் துறைவற்கு வந்தன - தன்முடிக்குப் பூவாக்கும் மொய்த்த பூவையுடைய துறையை யுடையவனுக்குவந்த பழிகளை—சென்று நம் யாய் அறியும் - அவைபோய்ப் பரந்தலான் நம்முடைய யாயுமறியும்— படிக்கு அலர் ஆம் - அதுவேயுமன்றி, உலகத்திற்கெல்லா மலராம், அதனான்—குடிக்கு அலர் கூறினும் - நங்குடிக்கலர்கூறினேமாயினும் — இவை நாம் மறைக்கும் பரிசுகள் என் - இவற்றை நாம் மறைத்துச்சொல்லும் பரிசுகளென்கோ! எ - று.

கூறத்தாளெனவியையும், வருவகிரோடு பிறப்பண்பா லொக்குமாயினும், பெருமையானொவ்வாதென்னுங் கருத்தான், வடிக்கலர் கண்ணென்றான். வடிக்கென்னு நான்காவது ஐந்தாவதன் பொருட்கண் வந்தது. வடித்தலான் விளங்கும் வேலெனினு மமையும். அறத்தொடு நிற்குமிடத்து எம் பெருமாற்குப் பழிபடக்கூறுமோவென்றையுறந்தலைமகட்கு, நங்குடிக்கலர் கூறினும் துறைவற்குப் பழிபடக் கூறெனென்பதுபடக் கூறித் தோழி யறத்தொடு நின்றலையுடம்படு வித்தவாறு. கூறவென்பதற்குக் கூத்தனதாள் தனக்குக் கூறகவென்றும், யாயறியும் படிக்கலரா மென்பதற்கு யாயுமறியும்படியாகச் சென்றலராமென்று முரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளை யாற்று வித்தல்

(291)

வெறிவிலக்கல்.

வெறிவிலக்கவென்பது தலைமகளை ஐயந்தீர்த்து வெறிக் களத்தே சென்று, வேலனை நோக்கி, புனலிடைவீழ்ந்து கெடப் புகவந்தெடுத்துய்த்த கதிர்த்தோணிற், இந்நோய் தீர்த்தற்குப் பிறிதோருபாயத்தைக் கருது நின்னைப்போல, இவ்வுலகத்தின்

கண் அறிவுடையாரில்லையென, மேலறத்தொடு நிற்பாளாகத்
தொழிவெறி விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விதியுடையாருண்கவேரிவிலக்கலமம்பலத்துப்
பதியுடையான்பரங்குன்றினிற்பாய்புனல்யாமொழுகக்
கதியுடையாங்கதிர்த்தோணிற்கவேறுகருதுநின்னின்
மதியுடையார்தெய்வமேயில்லைகொல்லினிவையகத்தே.

அறத்தொடுநின்ற திறத்தினிற்பாங்கி
வெறிவிலக்கிப் பிறிதுரைத்தது.

இ - ள். விதியுடையார் உண்க வேரி - இவ்வெறியாட்டு
விழுவின் வேரியுண்ண விதியுடையவர்கள் வேரியுண்ண
வமையும்—விலக்கலம் - யாமதனைவிலக்கேம், அதுகிடக்க—
அம்பலத்துப் பதிஉடையான் பரங்குன்றினின் பாய்புனல்
யாம் ஒழுக - அம்பலமாகிய விருப்பிடத்தையுடையானது
பரங்குன்றினிடத்தும் பரந்தபுனலோடே யாமொழுக—கதி
யுடையான் கதிர்த்தோள் நிற்க - எடுத்தற்பொருட்டு ஆண்டு
வரவையுடையவனொ யவனுடைய ஒளியையுடைய தோள்
கணிர்க—வேறு கருது நின்னின் மதி உடையார் - இந்நோய்
திர்த்தற்கு வேறேருபாயத்தைக் கருது நின்னைப்போல்
அறிவுடையார்—தெய்வமே - தெய்வமே—வையகத்து இனி
இல்லை கொல் - இவ்வலகத்து இப்போழ்தில்லைபோலும்.
எ - று.

இவ்வாறு கூறவே, நீ கூறியதென்னென்று கேட்ப
அறத்தொடு நிற்பாளாவது பயன், அம்பலத்தென அத்துச்
சாரியை அல்வழிக்கண் வந்தது. ஓரிடத்தா னொதுக்கப்படா
மையிற் பதியுடையவனென்று சொல்லப்படாதவன் அம்
பலத்தின்கண் வந்து பதியுடையனானொ னென்பதுபட
வுரைப்பினுமமையும், பரங்குன்றினி னென்பதற்குப் 'பாலன்

புகுந்திப் பரிசினி னிற்சித்த' என்றதற் குரைத்ததுரைக்க. *
 ஒழுகவென்னும் வினையெச்சம் கதியையுடையானென்னு
 மாக்கத்தையுட்கொண்ட வினையுறிப்புப் பெயரோடுமுடியும்.
 கதி ஆண்டுச்சென்ற செலவு. கதிர்த்தீதாணிற்கவென்பதற்கு
 எடுத்தற்பொருட்டு அவன்றோள் வந்துகிற்க வென்று பொரு
 ளுரைத்து, அவ்வெச்சத்திற்கு முடிபாக்கினுமமையும். மதி
 யுடையாரில்லை கொல்லென்பது குறிப்புநிலை. அறத்தொடு
 நின்ற திறத்தினில் - அறத்தீதாடுநின்ற தன்மைத்தாக.
 பிறிது புனவிடை யவன்வந் துதவினவுதவி. மெய்ப்பாடு
 பெருமிதத்தைச்சார்ந்த நகை. பயன் குறிப்பினால் வெறி
 விலக்குதல். (292)

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிக்குத்தோழி யறத்தொடு நின்றவென்பது வெறி
 விலக்கிநிற்ப, நீ வெறிவிலக்குதற்குக் காரணமென்றேவென்று
 கேட்ட செவிலிக்கு, நீ போய்ப் புனங்காக்கச்சொல்ல, யாங்கள்
 போய்த் தினைக்கிளி கடியாநின்றோம்; அவ்விடத்தொரு யானை
 வந்து நின்மகளை யேதஞ்செய்யப்புக்கது; அதுகண்டு அருளுடை
 யானொருவன் ஓடிவந்தனைத்துப் பிறிதொன்றும் சிந்தியாமல்
 யானையைக்கடிந்து அவளதுயிர்கொடுத்துப் போயினான்; அநி
 யாப்பருவத்து நிகழ்ந்ததனை இன்றறியும் பருவமாதலான், “உந்
 றூர்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்” என்பதனை யுட்கொண்டு,
 இவ்வாறுண் மெலியாநின்றான்; இனியடுப்பது செய்வாயாகவெ
 னத்தோழி அறத்தொடு நில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மனக்களியாயின்றியான்மகிழ்துங்கத்தன்வார்கழல்க
 ளெனக்களியாநிற்குமம்பலத்தோனிருந்தண்கயிலைச்
 சினக்களியானைகடிந்தாரொருவர்செவ்வாய்ப்பசிய
 புனக்களியாங்கடியும்வரைச்சாரற்பொருப்பிடத்தே.

சிறப்புடைச் செவிலிக்
கறத்தொடு நின்றது.

இ - ள். மணக் களியாய் இன்று யான் மகிழ் தூங்க -
உள்ளக் களிப்புண்டாய் இன்றியான் மகிழ்தூங்கும் வண்
ணம்—தன் வார்கழல்கள் எனக்கு அளியாநிற்கும் அம்பலத்
தோன் இருந் தண் கயிலை - எனக்குத் தன்னுடைய நீண்ட
கழலையுடைய திருவடிகளை யளியாநிற்கும் அம்பலத்தானது
பெரிதாகிய குளிர்ந்த கயிலைக்கண்—புனச் செவ் வாய்ப் பசிய
கிளி யாம் கடியும் வரைச் சாரல் பொருப்பிடத்து - எம்புனத்
தின் கண்வருஞ் செவ்வாயையுடைய பசியகிளிகளை யாங்
கடியும் வரையடியினுண்டாகிய பொருப்பிடத்தின்கண்
வந்து—ஒருவர் - ஒருவர்—சினக் களி யானை கடிந்தார் - எம்
மேல்வருஞ் சினத்தையுடைய களியானையை மாற்றினார்;
இனி யடுப்பது செய்வாயாக. எ - று.

கயிலையென்றது கயிலையைணைந்த விடத்தை. கடியும்
பொருப்பென வியையும். வரை உயர்ந்தவரை. பொருப்பு
பக்கமலை. கிளிகடியும் பருவமென்றதனாற் கற்பினோடு மாறு
கொள்ளாமை முதலாயின கூறினோளாம். மெய்ப்பாடு அது.
பயன் வெளிப்படையா லறத்தொடு நின்றல். (293)

நற்றாய்க்குச்செவிலியறத்தொடு நின்றல்.

நற்றாய்க்குச் செவிலியறத்தொடு நின்றலென்பது தோழி
யறத்தொடு நிற்பக்கேட்ட செவிலி, இளையளாகிய இவ்வாழ்க்
கைச் செல்வத்தையுடைய விவளை என்சொல்லிப் புகழுமோம்?
முன்னெழுமிரண்டெயிறு முளையாத விளமைப்பருவத்தை
அறிவு முதிர்ந்தாளெனத் தலைமகளது கற்புமிகுதி தோன்ற
நற்றாய்க் கறத்தொடு நில்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இளையாளிவளையென்சொல்லிப்பரவுதுமீரெயிறு
முளையாவளவின்முதுக்குறைந்தான்முடிசாய்த்திமையோர்

வனையாவழுத்தாவருதிருச்சிற்றம்பலத்துமன்னன்
றினையாவருமருவிக்கயிலைப்பயில்செல்வியையே.

கற்பினின்வழாமை நிற்பித்தெடுத்தோள்
குலக்கொடிதாயர்க் கறத்தொடுநின்றது.

இ - ள். இமையோர் முடி சாய்த்து - இமையோர் தம்
முடியைச் சாய்த்து—வனையா வழுத்தா வரு திருச்சிற்றம்
பலத்து மன்னன் - வணங்கியும் வாழ்த்தியும் வருந் திருச்சிற்
றம்பலத்தின்கண் உளனாகிய மன்னனது—தினையா வரும்
அருவிக்கயிலைப் பயில் செல்வியை - தினைத்துவரு மருவியை
யுடைய கயிலைக்கட்பயிலுந் திருவாட்டியை—இனையாள்
இவளை - இனையளாகியவிவளை—என் சொல்லிப் பரவுதும் -
என்சொல்லிப் புகழ்வோம்—எர் எயிறு முனையா அளவின்
முதுக்குறைந்தாள் - முன்னெழு மிரண்டெயிறு முனையாத
விளமைக்கண் அறிவுமுகிர்ந்தாள். எ - று.

தினைத்தல் ஈண்டிடைவிடாது அவ்விடத்தோடு பயிறல்.
கற்பினின்வழாமை நிற்பித்தெடுத்தோள் - கற்பினின் வழா
வாமலறிவுகொளுத்தி வளர்த்தவள். மெய்ப்பாடு உவகை.
பயன் நற்றாய்க் கறத்தொடு நின்றல். (294)

தேர் வ ர வு கூ ற ல்.

தேர்வரவு கூறலென்பது நற்றாய்க்குச் செவிலியறத்தொடு
வில்லாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட் டலைமகனது தேரொலி கேட்ட
தோழி, உவகையோடு சென்று, தலைமகளுக்கு அதன் வரவெடுத்
துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கள்ளினமார்த்துண்ணும் வன்கொன்றைபோன் றில்லைக்கார்க்க
புள்ளினமார்ப்பப்பொருதிரையார்ப்ப்புலவர்கடம் [டல்வாய்ப்
வள்ளினமார்ப்பமதுகரமார்ப்பவலம்புரியின்
வெள்ளினமார்ப்பவரும்பெருந்தேரின்றுமெல்லியலே.

மணிநெடுந்தேரோ னணிதினின்வருமென
யாழியன்மொழிக்குத் தோழிசொல்லியது.

இ - ள். மெல்லியல் - மெல்லியால்—கள் இனம் ஆர்த்து
உண்ணும் வண் கொன்றையோன் தில்லைக் கார்க் கடல்வாய்-
கள்ளை வண்டினங்களார்த்துண்ணும் வளவிப கொன்றைப்
பூவை யுடையவனது தில்லையையணைந்த கரியகடவிடத்து—
புள் இனம் ஆர்ப்ப - ஆண்டுப்படியும் புள்ளினங்களார்ப்ப—
பொரு திரை ஆர்ப்ப - கரையைப்பொருந் திரைகளார்ப்ப—
புலவர்கள் தம் வள் இனம் ஆர்ப்ப - அவ்வாரவாரத்தோடு
மங்கலங்கூறும் புலவர்கடமது வள்ளியவினமார்ப்ப—மது
கரம் ஆர்ப்ப - நறுவிரையால் வண்டுகளார்ப்ப—வலம்புரியின்
வெள் இனம் ஆர்ப்ப - வலம்புரியினது வெள்ளிய வின
மார்ப்ப—இன்று பெருந்தேர் வரும் - இன்று நங் காதலர்
பெருந்தேர் வாராநின்றது. எ - று.

கரந்தவொழுக்கத்து மணியொலியவித்து வந்ததேர்,
வரைந்தெய்த இவ்வரவத்தோடும் வருமென மகிழ்ந்து கூறிய
வாறு. கள்ளென்பது வண்டினுளொரு சாதியென்பாருமுளர்.
புள்ளினத்தையும் பொருதிரையையும் அவன் வரவிற்கு
உவந்தார்ப்பனபோலக் கூறினான். இதனை மிகைமொழிப்பாற்
படுத்திக்கொள்க. முன்னர்த் தலைமகன் பிரிந்தகாலத்துத்
தலைமகன் தாற்றுமையைத் தாமாற்றுவிக்க மாட்டாது
பொறுத்துக் கண்டிருந்த புள்ளினமுங் கடலும் அவனது
தேர்வரவுகண்டு, இனிப்பிரியும் பிரிவாற்றுமையு மில்லை
யென்று மகிழ்வுற்றார்த்தனவென்றறிக. அணிதினின்வரும் -
அணித்தாகவரும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளை
யாற்றுவித்தல்; வரைவுமலிந்தமை யுணர்த்துதலுமாம். (295)

மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல்.

மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தவென்பது தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூறாநின்ற அந்நிலைமைக்கண் மணமுரசுகேட்டு மனையிலுள்ளார், இஃதிவளை நோக்கி யொலியாநின்றது மணமுரசென வுட்கொண்டு யாம் பூரணபொற்குடந் தோரணமுதலாயினவற்றான் மனையை யலங்கரிப்போமென மகிழ்வொடு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பூரணபொற்குடம்வைக்கமணிமுத்தம்பொன்பொதிந்த
தோரணநீடுகதூரியமார்க்கதொன்மாலயற்குங்
காரணனேரணிகண்ணுதலோன்கடற்றில்லையன்ன
வாரணவும்முலைமன்றலென்றேங்குமணமுரசே.

நிலங்காவலர் நீண்மணத்தி

னலங்கண்டவர் நயந்துரைத்தது.

இ - ள். தொல் மால் அயற்குங் காரணன் - பழைய சாகிய அரியபயனுக்குங் காரணனாயுள்ளான்—வர் அணிகண் னுதலோன் - அழகுண்டாகிய கண்ணையுடைய நுதலையுடையான்—கடல் தில்லை அன்ன - அவனது கடலையடைந்த தில்லையை யொக்கும்—வார் அணவும் முலை மன்றல் என்று மணமுரசு எங்கும் வாராற்கட்டப்படு மளவைச்சென்றணவும் முலையையுடையாளது மணமென்று மணமுரசேங்காநின்றது, அதனால்—பூரண பொற் குடம் வைக்க - வாயில்கடோறும் நீரானிறைக்கப்பட்ட பொற்குடத்தை வைக்க—மணி முத்தம் பொன் பொதிந்த தோரணம் நீடுக - மணியுமுத்தம் பொன்னின்கணமுத்திய தோரணம் எங்குமோங்குவதாக— தூரியம் ஆர்க்க - தூரியங்கணின்றார்ப்பனவாக. எ - று.

வாரணவுமுலை யென்பதற்கு வாரைப்பொருந்துமுலை யெனினுமமையும், மெய்ப்பாடு உவகை, பயன் நகரியலங்கரித்தல்.

(296)

ஐயுற்றுக்கலங்கல்.

ஐயுற்றுக்கலங்கலென்பது மணமுரசுகேட்டவன் மகிழ்வொடு நின்று மனையைலங்கரியா நிற்ப, மிகவுங் களிப்பை யுடைத்தாய நமது சிறந்த நகரின் கண் முழங்காநின்ற இப்பெரிய முரசம், யான் எவற்கோ அறிகின்றிலேனெனத் தலைமகன் கலக்கமுற்றுக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

அடற்களியாவர்க்குமன்பர்க்களிப்பவன்றுன்பவின்பம்
 படக்களியாவண்டறைபொழிற்றில்லைப்பரமன்வெற்பிற
 கடக்களியானைகடிந்தவர்க்கோவன்றிநின்றவர்க்கோ
 விடக்களியாநம்விழுநகரார்க்கும்வியன்முரசே.

நல்லவர்முரசமற் றல்லவர்முரசெனத்
 தெரிவரிதென வரிவைகலங்கியது.

இ - ள். விடக் களி ஆம் நம் விழு நகர் ஆர்க்கும் வியன் முரசு - மிகவுங்களிப்புண்டாய நமது சிறந்த வில்லின்கண் முழங்காநின்ற இப்பெரியமுரசம்—வெற்பின் கடக்களியானை கடிந்தவர்க்கோ - வெற்பின்கண் மதத்தையுடைய களி யானையை நம்மேல் வராமல் மாற்றினவர்க்கோ—அன்றி நின்றவர்க்கோ - அன்றியாது மியைபில்லாதவர்க்கோ? அறிகின்றிலேன். எ - று.

துன்ப இன்பம் பட அடல் களி யாவர்க்கும் அன்பர்க்கு அளிப்பவன் - பிறசீயான்வருந் துன்பமு மின்பமுங்கெட இயல்பாகிய பேரின்பத்தை யாவராயினு மன்பராயினர்க்கு வரையாது கொடுப்போன்—களியா வண்டு அறை பொழில் தில்லைப் பரமன் - களித்து வண்டுகளொலிக்கும் பொழிலை யுடைய தில்லைக்கணுளானாகிய பரமன்—வெற்பின் - அவனது வெற்பினெனக்கூட்டுக.

அடற்களி அநிதல்செய்பாத பேரின்பம். அடக்களி யென்பது பாடமாயின், பேரின்பம் யானென்னு முணர்

வினைக் கெடுப்பவென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு அச்சத்தைச் சார்ந்த மருட்கை. பயன் ஐயந்தீர்தல். (297)

நிதிவரவுகூருநிற்றல்.

நிதிவரவுகூருநிற்றலென்பது முரசொலிகேட்டு ஐயுற்றுக் கலங்காரின்ற தலைமகளுக்கு, நமர் வேண்டினபடியே அருங்கலங்கொடுத்து நின்னை வரைந்துகொள்வாராக, யானைகடிந்தார் நமது கடைமுன் கொணர்ந்திறுத்தார் குறைவில்லாத நிதி இதுனை நீ காண்பாயாகவெனத் தோழி மகிழ்தருமனத்தொடுகின்ற நிதிவரவுகூருநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

என்கடைக்கண்ணினும்யான்பிறவேத்தாவகையிரங்கித்
துன்கடைக்கண்வைத்ததண்டில்லைச்சங்கரன்முழுகயிலைக்
கொன்கடைக்கண்டரும்யானைகடிந்தார்கொணர்ந்திறுத்தார்
முன்கடைக்கணிதுகாண்வந்துதோன்றுமுழுநிதியே.

மகிழ்தருமனத்தொடு வண்புகழ்த்தோழி
நிகழ்நிதிமடந்தைக்குத் தெரியவுரைத்தது.

இ - ள். கடை என் கண்ணினும் - கடையாகிய வெண்ணிடத்தும்—யான் பிற ஏத்தா வகை இரங்கித் தன் கடைக்கண் வைத்த - யான் பிறதெய்வங்களை யேத்தாதவண்ணியிரங்கித் தனது கடைக்கண்ணைவைத்த - தண் தில்லைச் சங்கரன் தாழ் கயிலை - குளிர்ந்த தில்லைக்கணுளாகிய சங்கரன் மேவுங்கயிலையிடத்து—கொன் கடைக்கண் தரும் யானைகடிந்தார் - தமக்கொருபயன் கருதாது நமக்கிறுதியைப்பயக்கும் யானையை யன்றுகடிந்தவர்—கொணர்ந்து இறுத்தார் - கொணர்ந்துவிட்டார், விட—கடைக்கண் முன் வந்து தோன்றும் முழுநிதி - நங்கடைமுன்வந்து தோன்றும் குறைவில்லாதநிதி—இது காண் - இதுனைக் காண்பாயாக. எ - று.

என்கடைக்கண்ணினு மென்பதற்கு மொழிமாற்றது எனது கடையாகிய நிலைமைக்கண்ணுமென் றுரைப்பினு மமையும். கண்ணகன் ஞாலமென்புழிப்போலக் கண்ணென் பது ஈண்டுப்பெயராகலின் ஏழனுருபு விரித்துரைக்க. கடைக் கண்ணினுமென்னும் வேற்றுமைச்சொல்லும், ஏத்தாவகையென்னும் வினையெச்சமுங் கடைக்கண் வைத்தவென்னும் வினைகொண்டன. கடைக்கணென்பதனை முடிவாக்கி, என் முடிவுகாலத்தும் பிறவேத்தாவகையென் றுரைப்பாருமுளர். கொண்கடைக்கண்டரும்பாணையென்பதற்கு, அச்சத்தைக் கடைக்கண்டரும் பாணையென் றுரைப்பாருமுளர். வண்புகழ்-அறத்தொடுநின்று கற்புக்காத்தலான் வந்தபுகழ். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் ஐயந்தீர்தல். (268)

வரைபோருட்பிரிதல் முற்றிற்று.

மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

மணஞ்சிறப்புரைத்தலென்பது வரைந்த பின்னர் மணஞ்சிறப்புக் கூறாநின்றல். அதுவருமாறு:—

மணமுரசு கூறன் மகிழ்ந்துரைத் தல்லொடு
வழிபாடு கூறல் வாழ்க்கைநலங் கூறல்
காதல்கட்டுரைத்தல் கற்பறி வித்தல்
கற்புப்பயப்புரைத்தல் காதன்மரு வரைத்தல்
கலவி யுரைத்தல் கருதிய வொன்பது
நலமிகு மணமீவை நாடுங் காலே.

இ - ள். மணமுரசுகூறல், மகிழ்ந்துரைத்தல், வழிபாடு கூறல், வாழ்க்கைநலங்கூறல், காதல்கட்டுரைத்தல், கற்பறி வித்தல், கற்புப்பயப்புரைத்தல், மருவுதலுரைத்தல், கலவி

பின்பங்கூறல் எனவியை யொன்பதும் மணஞ்சிறப்புரைத்த
லாம். எ - று. அவற்றுள்—

மணமுரசுகூறல்.

மணமுரசு கூறலென்பது வரைபொருட் பிரித்துவந்த
பின்னர் அருங்கலம் விடுத்தற்கு முன்றிற்கணின்று தலைமகனது
முரசு முழங்காநிற்பக்கண்டு மகிழ்வுறாநின்ற தோழி, நாந்துயர்
தீர நம்மில்லின்கட் புகுந்து நின்று யானைகடிந்தார் முரசு
முழங்காநின்றது; இனி யென்னகுறை யுடையோமென வரைவு
தோன்ற நின்று; தலைமகளுக்கு மணமுரசு கூறாநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்.—

பிரசந்திகமும்வரைபுரையானையின்பீடழித்தார்
முரசந்திகமுருகியநீங்குமெவர்க்குமுன்னு
மரசம்பலத்துநின்றும்பிரானருள்பெற்றவரிற்
புரைசந்தமேகலையாய்துயர்தீர்ப்புகுந்துநின்றே.

வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோழி
நிரைவளைக்கு நின்றுரைத்தது.

இ - ள். சந்த புரை மேகலையாய் - நிறத்தையுடைய
வுயர்ந்த மேகலையையுடையாய்—எவர்க்கும் முன்னும் அரசு -
அரியவன் முதலாகிய யாவர்க்கும் முன்னாயிருக்குமாக—
அம்பலத்து நின்று ஆடும் பிரான் - இவ்வாறு பெரியனாயினும்
எளிபனாய் அம்பலத்தின்கண் எல்லாருங்காண நின்றாடுமுதல்
வன்—அருள் பெற்றவரின் துயர் தீர - அவனதருளுடைய
வரைப்போல நாந்துயர்தீர—புகுந்து நின்று - நம்மில்லின்கட்
புகுந்துநின்று—பிரசம் திகமும் வரை புரை யானையின் பீடு
அழித்தார் முரசம் திகமும் - பெருந்தேன் நிகழு மலைக்கண்
வரைபோலும் யானையினது வலியை நங்காரணமாக வழித்
தவரது முரசு முழங்கி'விளங்காநின்றது—முருகியம் நீங்கும்-

அதுவேயுமன்றி, வெறிகாரணமாக ஒலிக்கும் முருகியமும் நீங்காநின்றது; இனியென்ன குறையுடையோம்? எ - று.

புகுந்துநின்று திகழுமெனக் கூட்டுக. வரையுயர்யானை யென்பதூஉம் பாடம். முருகுங் கமழுமென்று பாடமோதி, கலியாணத்திற் குறப்பாம் நறுவிரை நாராநின்றனவென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகளை மகிழ்வித்தல். (299)

மகிழ்ந்துரைத்தல்.

மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது மணமுரசொலிகேட்ட தோழி, சிலம்பன்றந்த பெறுதற்கரிய தழைகளை வாடாமல்வைத்து, அத் தழையே பற்றுக்கோடாக ஆற்றியிருந்தாளெனத் தலைமகளைத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இருந்துதியென்வயிற்கொண்டவன்யானெப்பொழுதுமுன்னு
மருந்துதிசைமுகன்மாற்கரியோன்றில்லைவாழ்த்தினர்போ
லிருந்துதிவண்டனவாலெரிமுன்வலஞ்செய்திடப்பா
லருந்துதிகாணுமளவுஞ்சிலம்பனருந்தழையே.

மன்னியகடியிற் பொன்னறுங்கோதையை
நன்னுதற்றோழி தன்னின்மகிழ்ந்தது.

இ - ள். சிலம்பன் அரும் தழை - சிலம்பன்றந்த பெறுதற்கரிய தழைகள்—முன் எரி வலம் செய்து - இப்பொழுது முன்றீயை வலங்கொண்டு—இடப்பால் அருந்துதி காணும் அளவும் - பின் வசிட்டனிடப்பக்கத்துத் தோன்றும் அருந்ததியைக்காணுமளவும்—தில்லை வாழ்த்தினர்போல் இருந்துதிவண்டன - தில்லையை வாழ்த்தினரைப்போல வாடா திருந்து விளங்கின. எ - று.

இருந்துதி என் வயின் கொண்டவன் - அன்பர்துதிப்ப அவர் வயிற்றான் கொள்ளும் பெருந்துதியை என்வயினுண்

டாக்கிக் கொண்டவன் — யான் எப்பொழுதும் உன்னும்
மருந்து - யானெப்பொழுது முன்னும் வண்ணஞ் சுவை
யுடைத்தாயதோர் மருந்து—திசைமுகன் மாற்கு அரி
யோன் - இவ்வாறெனக் கெளியனாயினுந் திசைமுகற்கும்
மாற்குமரிபான்—தில்லை - அவனது தில்லையெனக் கூட்டுக.

என்றது தழைகளை வாடாமல் வைத்து, அத்தழையே
பற்றுக்கோடாக ஆற்றியிருந்தாளெனத் தலைமகளை மகிழ்ந்து
கூறியவாறு. திவண்டனவென்பதற்கு வாடாதிருந்து இவ
ளோத்தீண்டி யின்புறுத்தினவென் றுரைப்பினுமமையும். தழை
வாடாதிருந்தன வென்றது முன்னர்த் தான் அவன்றந்த
தழையைபேற்ற முகூர்த்தத்தைக் கொண்டாடியவாறு.
மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மகிழ்தல். வேயினமென்றோ
ளென்னுமது தொட்டு இதுகாறும் வர இப்பாட்டுப் பத்
தொன்பதும் அறத்தொடு நிலையினையும், அதன் பின்னர்
வரைதலையு றுதலினவென்பது. (300)

அகத்திணையின் மிகத்திகழுமின்பக்கலன் யின்பக்களவு
முற்றிற்று. எண்பத்தொரம்பாட்டு முதல் இப்பாட்டொருகத்
தோழியாலாய் கூட்டம்.

வழிபாடு கூறல்.

வழிபாடு கூறவென்பது மணஞ்செய்தபின்னர் மணமனை
காணவந்த செவிலிக்கு, காவலர் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரை
யொருவர் இன்றியமையாமையால் இவள் கருத்தைக் கடவார்;
கமலங் கலந்த தேனுஞ் சந்தனமரமும் போல வியைந்து இவள்
கற்புவழி நின்றலையுடையராய் இவள்வழியே நின்றொழுக்கா நின்ற
ரெனத் தோழி தலைமகன் தலைமகன் வழியொழுக்கா நின்றமை
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சீரியலானியும்யாக்கையுமென்னச் சிறந்தமையாற்
காரியல்வாட்கண்ணியெண்ண கலார்கமலங்கலந்த

வேரியஞ்சந்தும்வியறந்தெனக்கற்பினிற் பரன்னே
காரியல்கண்டர்வண்டில்லை வணங்குமெங்காவலரே.

மணமனைகாண வந்தசெவிலிக்குத்
துணைமலர்க்குழலி தோழிசொல்லியது.

இ - ள். அன்னே - அன்னாய்—கார் இயல் கண்டர்
வண்தில்லைவணங்கும் எம் காவலர்-கார்போலுங் கண்டத்தை
யுடையவரது வளவிய தில்லையைவணங்கு மெம்முடைய
காவலர்—சீர் இயல் ஆவியும் யாக்கையும் என்னச் சிறந்
தமையால் - சீர்மையியலு முயிருமுடம்பும்போல ஒருவரை
யொருவர் இன்றியமையாமையால்—கார் இயல் வாள் கண்ணி
எண் அகலார் - கரியவியல்பையுடைய வாள்போலுங் கண்ணை
யுடையாளது கருத்தைக்கடவார்—கமலம் கலந்த வேரியும்
சந்தம் வியல் தந்தென - தாமரைப்பூவைச்சேர்ந்த தேனுஞ்
சந்தனமரமும் இடத்துநிகழ்பொருளு மிடமுமாய் இயைந்து
தம்பெருமையைப் புலப்படுத்தினும்போல இயைந்து—
கற்பின் நிற்பர் - இவளது வழிபாட்டின்கண்ணே நிற்பர்.
எ - று.

எண்ணகலாரென்றதனாற் காதலியாதலும், கற்பினிற் ப
ரென்றதனால் வாழ்க்கைத்துணையாதலுங் கூறப்பட்டன.
ஆவியும் வேரியும் தலைமகட்குவமையாகவும், யாக்கையுஞ்
சந்தம் தலைமகற்குவமையாகவு முரைக்க. பிரித்துவமையாக்
காது, இவரது கூட்டத்திற்கு அவற்றது கூட்டமுவமையாக
வுரைப்பினுமமையும். காரியல் கண்டர்வண்டில்லை வணங்கு
மென்றதனான், இவரதில்வாழ்க்கை இன்றிபோல என்றும்
நிகழுமென்பது கூறினளாம். இன்னேயென்பது பாட
மாயின், இப்பொழுதேயென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு உவகை.
பயன் மகிழ்வித்தல்.

வாழ்க்கைநலங்கூறல்.

வாழ்க்கைநலங் கூறலென்பது மணமனைகண்ட செவிவி, மகிழ்வோடு சென்று, நின்மகளுடைய வில்வாழ்க்கை நலத்திற்கு உவமைகூறில், நின்னுடைய வில்வாழ்க்கை நலமல்லது வேறு வமையில்லையென நற்றாய்க்குத் தலைமகனது வாழ்க்கைநலங் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தொண்டினமேவுஞ்சுடர்க்கழலோன்றில்லைத்தொன்னகரிற்
கண்டினமேவுமினீயவணின்கொழுநன்செழுமென்
றண்டினமேவுதிண்டேளவன்யானவடற்பணிவோள்
வண்டினமேவுங்குழலாளயன்மன்னுமிவ்வயலே.

மணமனைச்சென்று மகிழ்தருசெவிவி
யணிமனைக்கிழத்திக் கதன்சிறப்புரைத்தது.

இ - ள். தொண்டினம் மேவும் சுடர்க் கழலோன்
தில்லைத்தொல் நகரில் - தொண்டர்தினத்தைப் பொருந்துஞ்
சுடர்க்கழலை யுடையவனது தில்லையாகிய பழையநகரிடத்
தில்—கண்ட இல்மேவு நம் இல் - யான்கண்ட அவளதில்லம்
மேவப்படு நமதில்லத் தோடொக்கும்—அவள் நீ - அவள்
நின்னோடொக்கும்—தண்டு இனம் மேவும் செழு மெல் திண்
தோளவன் நின் கொழுநன் - தண்டாகிய வினத்தையொக்கும்
வளவியவாய் மெல்லியவாகிய திண்ணிய தோள்களையுடை
யான் நின்கொழுநனோ டொக்கும்—அவள் தற் பணிவோள்
யான் - அவடன்னைப்பணிந்து குற்றேவல் செய்வாள் என்னோ
டொக்கும்—வண்டினம் மேவும் குழலாள் அயல் இவ்வயல் -
வண்டினம் பொருந்துங் குழலையுடையாளதயல் இவ்வயலோ
டொக்கும்; வேறு சொல்லலாவதில்லை. எ - று.

கண்டவென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. பெண்
டர்க்கு ஊறினி தாதனோக்கித் தோளிற் கு மென்மை
கூறினாள். தண்டினமென்புழி இனமென்றது சாதியை.

மன்னும் அசைநிலை; பெரும் பான்மையுமென்பதுபட நின்ற தெனினுமமையும். கண்டென்பதனைத் தன்மைவினையென்று; அவளில்வாழ்க்கையேர் கண்டேனென முன் பொதுவகையாற் கூறிப்பின் சிறப்புவுகையாற் கூறிற்றுகவுரைப்பாரு முளர். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (302)

காதல்கட்டுரைத்தல்.

காதல்கட்டுரைத்த லென்பது அவளில்வாழ்க்கை நலங்கிடக்க, அவன் அவன்மேல்வைத்த காதலான் இவையேயன்றிப் பொறையாமென்று கருதி நுதலின்கண் இன்றியமையாத காப்பாகிய பொட்டையு மணியான்; இஃதவன் காதலெனத் தலைமகனது காதன்மிகுதி கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொட்டணியானுதல்போயிறும்பொய்போலிடையென்பு
 ணிட்டணியான்றவிசின்மலர்நிமிதிப்பக்கொடான்
 மட்டணிவார்குழல்வையான்மலர்வண்டுறுதலஞ்சிக்
 கட்டணிவாரசடையோன்றில்லைபோலிதன்காதலனே.

சோதி வேலவன்

காதல்கட்டுரைத்தது.

இ - ள். கட்டு அணி வார் சடையோன் தில்லை போலி தன்காதலன் - மகுடமாகக் கட்டப்பட்ட அழகிய நீண்ட சடையையுடையவனது தில்லையை யொப்பாடன்னுடைய காதலன்—பொய்போல் இடைபோய் இறும் எனப் பூண்டு இட்டு அணியான் - பொய்போலுமிடை போயிறுமென்று கருதிப் பூண்ப்பூட்டியணியான்—தவிசின் மலர் அன்றி மிதிப்பக் கொடான் - மெல்லடிநோதலஞ்சித் தவிசின் மிதிப்புழியும் மலரினன்றி மிதிப்பவிடான்—வண்டு உறுதல் அஞ்சி மட்டு அணி வார் குழல் மலர் வையான் - வண்டுற்று மொய்த்தலஞ்சித் தேனையுடைய வழகிய வார்குழலிடத்து மலர்களை வையான்; இவை சொல்லுகின்றதென் — நுதல்பொட்டு

அணியான் - பொறையாமென்று நுதலின்கட்பொட்டையு
மிடான். ஏ - று.

கட்டணிவார்சடை யென்பதற்கு மிக்க அழகையுடைய
சடையெனினு மமையும். தவிசின் மிசையென்று பாட
மோதுவாருமுளர். (303)

கற்பறிவித்தல்.

கற்பறிவித்தலென்பது தலைமகனது காதன்மிகுதி கூறின்
செவிலி, அதுகிடக்க, அவளவனையொழிய வேறொரு தெய்
வத்தைத் தெய்வமாகக் கருதாளாதலான், அவன் றன்னவணங்
காதபகைவரைச் சென்றுகிட்டித் திறைகொள்ளச் சென்றாலுந்
திறைகொண்டெவந்து அவளதில்லத்தல்லது ஆண்டுத் தங்கியறி
யான்; இஃதவரதியல்பெனக் கூறி நற்றாய்க்குத் தலைமகனது
கற்பறிவியாநிறநல். அதற்குச்செய்யுள்—

தெய்வம்பணிகழலோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையா
டெய்வம்பணிந்தறியாளென்றுநின்றுநிறைவழங்காத்
தெய்வம்வணியச்சென்றாலுமன்வந்தன்றிச்சேர்ந்தறியான்
பெளவம்பணிமணியன்ஞுர்பரிசின்னபான்மைகளே.

விற்பொலி நுதலி
கற்பறி வித்தது.

இ - ள். தெய்வம் பணி கழலோன் தில்லைச் சிற்றம்
பலம் அணையாள் - பிரரான் வழிபடப்படுந் தெய்வங்கள்
வணங்குந் திருவடிகளையுடையவனது தில்லைபிற சிற்றம்
பலத்தையொப்பாள்—என்றும் தெய்வம் பணிந்து அறிபாள்—
எஞ்ஞான்றும் வேறொருதெய்வத்தைப் பணிந்தறியாள்—
நின்று நிறை வழங்காத் தெய்வம்பணியச் சென்றாலும் -
முன்னின்று திறைகொடாத பகைவர் வந்து பணியும்
வண்ணம் வினைவயிற் சென்றாலும்—மன் வந்து அன்றிச்

சேர்ந்து அறியான் - அம்மன்னவன் அவளதில்லத்து வந்தல்லது ஆண்டுத்தங்கியறியான் - பொளவம் பணி மணி அன்றார் பரிசு இன்ன பான்மைகள் - பொளவந்தந்த மணி போலப் பெருங்குலத்துப்பிறந்த தூயோரதியல்பு இன்ன முறைமைகளையுடைய. எ - று.

தெவ்வு தெவ்வமென விரிக்கும்வழி விரித்து நின்றது. தெவ்வம்பணியச் சென்றலு மென்பதற்குத் தெவ்வர் அம்பையணியவென்றும், பொளவம்பணிமணி யென்பதற்குக் கடவிடத்தும் பாம்பிடத்து முளவாகிய முத்தும் மாணிக்கமு மென்று முரைப்பாருமுளர். விற்பாவிறுதவி - விற்போலு துதவி. (304)

கற்புப்பயப்புரைத்தல்.

கற்புப்பயப்புரைத்தலென்பது கற்பறிவித்த செவிலி, அவள் அவனையொழிய வணக்காமையின் அவனூருங்களிறும் வினை வயிற்சென்றால் அவ்வினை முடித்துக் கொடுத்து வந்து தன்பந்தியிடத்தல்லது ஆண்டுத்தங்காதாதலான், அவளதுகற்பு, அந்திக்காலத்து வடமீனையும் வெல்லுமென அவளது கற்புப் பயந்தமை நற்றாய்க்குக் கூறற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிற்பந்திகழ்தருதிண்மதிற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துப்
பொற்பந்தியன்னசடையவன்பூவணமன்னபொன்னின்
கற்பந்திவாய்வடமீனுங்கடக்கும்படிகடந்து
விற்பந்திவாயன்றிவைகல்செல்லாதவரைங்கனிநே.

கற்புப் பயந்த
அற்புத முரைத்தது.

இ - ள். சிற்பம் திகழ்தரு திண் மதில் தில்லை - நுண் டொழில் விளங்குந் திண்ணியமதிலையுடைய தில்லைபின்—
சிறற்றம்பலத்துப்பொற் பந்தி அன்ன சடையவன் பூவணம்

அன்ன பொன்னின்கற்பு - சிற்றம்பலத்தின்க ணுளாகைய
பொற்றகட்டு நிரைபோலுஞ் சடையையுடையவனது
பூவணத்தையொக்கும் பொன்னினது கற்பு—அந்தி வாய்
வடமீனும் கடக்கும் - அந்திக்காலத்துளதாகிய வடமீனையும்
வெல்லும், அதனாண்—அவன் ஈர்ங்களிறு - எடுத்துக்
கொண்ட வினையை யிடையூறின்றி யினிதின் முடித்து
அவனாரும் மதத்தானீரியகளிறு—படி கடந்தும் இல் பந்தி
வாய் அன்றிவைகல் செல்லாது-நிலத்தைக்கடந்தும் இல்லின்
கட்டன் பந்தியிடத்தல்லது தங்காது. எ - று.

பொற்பந்தியன்ன சடையென்பதற்கு அழகிய அந்தி
வானம்போலுஞ் சடையென்பாருமுளர். அந்திக்காலத்துக்
கற்புடைமகளிராற் றொழப்படுதலின்; அந்திவாய்வடமீ
னென்றாள். கற்புப்பயந்த வற்புதமாவது படிகடந்துங்
கடிது வரும்வண்ணம் எடுத்துக்கொண்ட வினையை யிடை
யூறின்றி யினிது முடித்தல். (305)

மருவுதலுரைத்தல்.

மருவுதலுரைத்தலென்பது கற்புப் பயப்புரைத்த செவிலி,
வேந்தற்குற்றுழிப் பிரியினும் அவனாருந்தேரும் வினைமுடித்துத்
தன்னிலையினல்லது புறத்துத் தங்காது; அவரும் அவனை
யொழிய மற்றோர் தெய்வமும் மனத்தானு நினைந்தறியாள்;
இஃதிவர் காதலென அவ்விருவர்காதலு மருவுதல் கூறாநிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

மன்னவன்றெம்முனைமேற்செல்லுமாயினுமாலரியே
றன்னவன்றேர்புறத்தல்கல்செல்லாதுவருணைந்
தென்னவனெத்துசிற்றம்பலத்தான்மற்றைத்தேவர்க்கெல்லா
• முன்னவன்முவுலன்னுமற்றோர்தெய்வமுன்னலனே.

இருவர் காதலு

மருவுதலுரைத்தது.

இ - ள். மன்னவன் தெம் மூனை மேல் செல்லும் ஆயினும் - மன்னவனது பகைமூனைமே லேவப்பட்டுப் போமாயினும்—மால் அரி ஏறு அன்னவன் தேர் புறத்து அல்கல் செல்லாது - பெரிய வரியேற்றை யொப்பாணுருந்தேர் தன்னிலையினல்லது புறத்துத் தங்காது—வரகுணன் ஆம் தென்னவன் ஏத்து சிற்றம்பலத்தான் - வரகுணனாகிய தென்னவனா லேத்தப்பட்டு சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான்—மற்றைத் தேவர்க்கு எல்லாம் முன்னவன் - தானல்லாதவரியயன் முதலாகிய தேவர்க்கெல்லாம் முன்னேயுள்ளான்—மூவல் அன்னாரும் மற்று ஓர் தெய்வம் முன்னலள் - அவனது மூவலை யொப்பாளும் வேறொரு தெய்வத்தைத் தெய்வமாகக் கருதாள். எ - று.

மற்றெத்தேவர்க்கு மென்பதூஉம் பாடம். (306)

கலவியின்பங்கூறல்.

கலவியின்பங் கூறலென்பது இருவர்காதலு மருவதல் கூறின செவிலி, இவ்விருவருடைய காதலங் களிப்பும், இன்ப வெள்ளத்திடையழுந்தப் புகுகின்றதோருயிர் ஒருடம்பாற் றய்த் தலாராமையான் இரண்டுடம்பைக்கொண்டு, அவ்வின்பவெள்ளத்திடைக் கிடந்து, திளைத்ததனோடொக்கும்; அதுவன்றி அவ்வின்பவெள்ளம் ஒருகாலத்தும் வற்றுவதும் முற்றுவதஞ் செய்யாதென நற்றாய்க்கு அவரது கலவியின்பங் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆனந்தவெள்ளத்தழுந்துமொருயிர்ருருக்கொண்
டானந்தவெள்ளத்திடைத்திளைத்தாலொக்குமம்பலஞ்சே
ரானந்தவெள்ளத்தறைகழலோனருள்பெற்றவரி
னானந்தவெள்ளம்வற்றூதுமுற்றூதிவ்வணிநலமே.

நன்னுதன்மடந்தை தன்னலங்கண்டு
மகிழ்தூங்குளத்தோ டிகுளைகூறியது.

இ - ள். ஆனந்த வெள்ளத்து அழுந்தும் ஒரு ஆர்
 உயிர் - இருவரது காதலுங்களிப்பும் இன்பவெள்ளத்திடை
 யழுந்தப் புகுகின்றதோருயிர்—ஈர் உருக் கொண்டு ஆனந்த
 வெள்ளத்திடைத் திளைத்தால் ஒக்கும் - ஒருடம்பாற் றய்த்
 தலாராமையின் இரண்டுடம்பைக்கொண்டு அவ்வின்ப வெள்
 ளத்திடைக்கிடந்து திளைத்ததனோடொக்கும், அதுவேயு
 மன்றி—அம்பலம் சேர் ஆனந்த வெள்ளத்து அறை கழ
 லோன் அருள் பெற்றவரின் - அம்பலத்தைச் சேர்ந்த வின்ப
 வெள்ளத்தைச்செய்யு மொலிக்குங் சமீலயுடைத்தாகிய திரு
 வடியை யுடையவனதருளைப் பெற்றவரின்பம்போல—ஆனந்த
 வெள்ளம் வற்றாது - இவ்வின்பவெள்ளமும் ஒருகாலத்துங்
 குறைவுபடாது—இவ்வணிநலம் முற்றாது - இவ்வணிநலமு
 முகிராது. எ - று.

இவையைந்திற்கும் மெய்ப்பாடு உவகை. பயன்
 மகிழ்தல். (307)

மணஞ்சிறப்புரைத்தல் முற்றிற்று.

ஒ த ற் பி ரி வு.

இனி ஒதற்பிரிவென்பது வரைந்துகொண்ட பின்னர்த்
 தலைமகனுக்கு முதற்பிரிவு ஒதலாதலாற் கல்வியின் மிகுதி கூறி
 நீங்காநின்றல். என்னை? “ஒதல் காவல் பகைதணி வினையே—
 வேந்தற் குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தையென்—ரூங்க வாறே
 யவ்வயிற் பிரிவே” * என்றோதப்படுதலின், முதற்பிரிவோத
 லாயிற்று. என்னை? இவ்வண்ணம் முன்னரோதவின்றி இவளை
 வரைந்த பின்னர் ஒத நின்றனோவெனின், அல்லன், முன்ன
 றிவனைப் பொருவிநந்தானென்று கூறப்படுதலால் ஒதிமுடித்தா
 னென்பது. இவன்தானோதிய புருடார்த்தமாகிய தருமார்த்த

* இறையனாகப்பொருள். 35.

காமங்களை யொழிய வேறும் புருடார்த்தமாகக் கூறப்படுவன உளவோவென்பதனை யாராயவேண்டுங் கருத்தினனொதலானும், கல்வியாற் றன்னிற்றழ்ந்தாரைத் தனது கல்விமிகுதி காட்டி அவர்களை யறிவித்தல் தருமநூல் விதியாதலானும் பிரிபுமென்ப வாகலின். அதுவருமாறு—

கல்விநலங் கூறல் பிரிவுநினை வுரைத்தல்
கலக்கங்கண் டுரைத்தல் காதலர் தமது
வாய்மொழி கூறல் வநவன நான்குந்
தீமையில் கல்வி தேநங் காலே.

இ - ள். கல்விநலங்கூறல், பிரிவுநினைவுரைத்தல், கலக் கங்கண்டுரைத்தல், வாய்மொழிகூறித் தலைமகள்வருந்தல் என விவைநான்கும் ஒதற்பிரிவாம். எ - று. அவற்றுள்—

கல்விநலங்கூறல்.

கல்விநலங்கூறலென்பது வரைந்துகொண்ட பின்னர் ஒதற் குப் பிரியலுறா நின்றதலைமகள், தலைமகளுக்குப் பிரிவுணர்த் துவானாக மிகவுங் கூற்றூற் கற்றோர் நன்மைக்கெல்லையல்லாத தன்மையராவரெனத் தோழிக்குக் கல்விநலங் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சீரளவில்லாத்திகழ்தருகல்விச்செம்பொன்வரையி
ஞரளவில்லாவளவுசென்றும்பலத்துணிந்ற
வோரளவில்லாவொருவனிநுங்கமுலுன்னினர்போ
லேரளவில்லாவளவினராகுவநேந்திழையே.

கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவரெனச்
செறிசூழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்தது.

இ - ள். ஏந்திழை - ஏந்திழையாய்—சீர் அளவு இல் லாத் திகழ் தரு கல்விச் செம்பொன் வரையின் ஆரளவு இல்லா அளவு சென்றார் - நன்மைக்கெல்லையில்லாத விளங்கும்

கல்வியாகிய மேருக் குன்றத்தினது மிக்கவளவில்லாத வெல்
 லையை யடைந்தவர்கள்— அம்பலத்துள் நின்ற ஓளவு இல்லா
 ஒருவன் இரும் கழல் உன்னினர் போல் - அம்பலத்தின்க
 ணின்ற ஓளவையுமில்லாத ஒப்பிலாதானுடைய பெரிய
 திருவடிகளையறிந்து நினைந்தவரைப்போல— ஏர் அளவு இல்லா
 அளவீனர் ஆகுவர் - நன்மைக் கெல்லையில்லாத தன்மைய
 ராவர். எ - று.

செம்பொன்வரையென்றான், தூய்மையும் பெருமையும்
 கலங்காமையு முடைமையால். கற்றதின்மேலுங் கற்க நினைக்
 கின்றனாதலான், ஆரளவில்லாவரவு சென்றொன்றான்.
 ஆரளவு காதமும் புகையு முதலாயின அளவு. ஓரளவென்பது
 காட்சியும் அனுமானமு முதலாயினவளவு. இது குறிப்
 பெச்சம். செல்வத்தவர் - இல்வாழ்க்கைச் செல்வத்தவர்.
 அறிவறிவித்தது - அறியப்படுவதனை யறிவித்தது. பாங்கி
 யறிவித்ததென்பது பாடமாயின், தலைமகனது குறிப்பைக்
 கண்டு தோழி தலைமகட்குக் குறிப்பினற கூறினளாகவுரைக்க.
 மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பபன் பிரிவுணர்த்தல். (308)

பிரிவு நினைவுறுத்தல்.

பிரிவுநினைவுரைத்தலென்பது கல்விநலங் கேட்ட தோழி
 அவன் பிரிதற் குறிப்பறிந்து, மிகவுங்கற்றோர் நன்மைக் கெதி
 ரில்லாத தன்மையராவரென்பதனை யுட்கொண்டு, நிற்புணர்
 முலையுற்ற புரவலர், அழற்கானத்தே போய்க் கல்வியான் மிக்
 காரைக்கிட்டி அவரோடு உசாவித் தங்கல்விமிகுதி புலப்படுத்
 தப் பிரியாநின்றாரெனத் தலைமகன் ஓதுதற்குப் பிரிவுநினைந்
 தமை தலைமகனுக்குக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

விதலுற்றூர்தலைமையன்றில்லைமீக்கோன்கழற்கே
 காதலுற்றூர்நன்மைகல்விசெல்விதருமென்பதுகொண்

போதலுற்றுணர்தலுற்றுர்செல்லன்மல்ழைற்கான்
போதலுற்றுநின்புணர்முலையுற்றபுரவலரே.

கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவரென்ப
பூங்குழன்மடந்தைக்குப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். செல்வீ - செல்வீ—வீதல் உற்றுர் தலை மாலை
யன் - கெடுதலைபடைந்தவர் தலையானின்ற மாலைபையுடை
யான்—தில்லை மிக்கோன் - தில்லைக்கணுளானைய பெரி
யோன்—கழற்கே காதல் உற்றுர் நன்மை கல்வி தரும் என்பது
கொண்டு - அவனுடைய திருவடிக் கே யன்புற்றாரது நன்மை
யைக் கல்வி தருமென்பதனைக் கருதி—ஒதல் உற்றுர் உற்று -
ஒதுதலான் மிக்காரைக்கிடைத்து—உணர்தல் உற்றுர் -
எல்லா நூல்களையு முணர்தலுற்று—நின்புணர் முலை உற்ற
புரவலர் - நின்புணர்முலையைச் சேர்ந்த புரவலர்—செல்லல்
மல் அழல் கான் போதல் உற்றுர் - இன்னுமைபைச் செய்யும்
மிக்க வழலையுடைய கானகத்தைப் போகதினைந்தார். எ - று.

ஒத்தான் உயர்ந்தாரைக் கிடைத்து அவரோடுசாகித்
தமது கல்விபிசுதுகிபைய யறியலுற்றுரென் றுரைப்பாருமுனர்.
உணர்தலுற்று ரென்பதனை முற்றுகவுரைப்பினு மமைபும்.
நின்புணர்முலையுற்ற வென்றதனை, முலையிடத்துத்துயிலை
கினைந்து நீட்டிபாது வருவரென்றும், புரவலவென்றதனை,
நின்னலந் தொலையாமற் காப்பரென்றும் கூறிப் பிரிவுடம்
படுத்தாளாம். செல்வத்தவரென்றது ஈண்டுத் தலைமகனை.
மெய்ப்பாடு அழகையைச்சார்ந்த பெருபிதம். பயன் பிரி
வுணர்த்துதல். (309)

கலக்கங்கண்டுரைத்தல்.

கலக்கங்கண் டெரைத்தவென்பது பிரிவுகினை வுரைப்பக்
கேட்ட தலைமகனது கலக்கங்கண்ட தோழி, அன்பர் சொற்பா

வீரும்பினரென்ன, அச்சொல் இவள் செவிக்கட் காய்ந்தவேல்
போலச் சென்றெய்திற்று; இனி மற்றுள்ள பிரிவை எங்ஙனமாற்
றுவனெனத் தன்னுள்ளே கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கற்பாமதிற்றில்லைச்சிற்றம்பலமதுகாதல்செய்த
விற்பாவிலங்கலெங்கோனைவிரும்பலர்போலவன்பர்
சொற்பாவிரும்பினரென்னமெல்லோதிசெவிப்புறத்துக்
கொற்பாவிலங்கிலவேல்குனித்தாங்குக்குறுகியதே.

ஓதற்ககல்வர் மேதக்கவரெனப்
பூங்கொடிகலக்கம் பாங்கிகண்டொரைத்தது.

இ - ள். கல் பா மதில் தில்லைச் சிற்றம்பலமது காதல்
செய்த - கல்லாற் செய்யப்பட்ட பரந்த மதிலையுடைய தில்
லைக்கட் சிற்றம்பலமதனைக் காதலித்த—வில் பா விலங்கல்
எங்கோனை விரும்பலர் போல - வில்லாகச் செய்யப்பட்ட
பரந்த மலையையுடைய எம்முடையகோனை விரும்பாதாரைப்
போல—அன்பர் சொல் பா விரும்பினர் என்ன - நம்மன்பர்
சொல்லானியன்ற பாவாகிய நூல்களைக் கற்க விரும்பினு
ரென்று சொல்ல—மெல்லோதி செவிப்புறத்து - அச்சொல்
மெல்லோதியை யுடையானது செவிக்கண் — கொல் பா
இலங்கு இலை வேல் குனித்தாங்குக் குறுகியது - கொற்
றொழில் பரந்த விளங்குமிலையையுடைய வேல் சென்று மூழ்
கினுற்போலச் சென்றெய்திற்று; இனிப்பிரிவை யெங்ஙன
மாற்றமோ! எ - று.

பொருப்புவில்லிமேல் விரும்புடையார் கல்விக்கடனீந்தி
வருந்தாமையின் விரும்பலர்போலச் சொற்பாவிரும்பின
ரென்றான். இனி வருந்தவென்பதோர் சொல்லைவிரித்து விரும்
பலர்போல வருந்த அச்சொற் குறுகியதென் றுரைப்பினு
மமையும். பூங்கொடி கலக்கம் பாங்கி தன்னுள்ளே சொல்லி

யது; தலைமகற்குக் கூறியதென்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் செலவழுங்குகித்தல். (310)

வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தல்.

வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தவென்பது கலக்கங்கண்டிரைத்த தோழிக்கு, முன்னிலைப் புறமொழியாக நின்னிற் பிரியேன் பிரிவுமாற்றேனென்று சொன்னவர் தாமே பிரிவராயின்; இதற்கு நாஞ்சொல்லுவ தென்றோவெனத் தலைமகனது வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

பிரியாமையுமுயிரோன்றுவதும்பிரியிற் பெரிதும்
தரியாமையுமொருங்கேநின்றுசாற்றினர்தையன்மெய்யிற்
பிரியாமைசெய்துநின்றேன்றில்லைப்பேரியலுரரன்ன
புரியாமையுமிதுவேயினியென்றும்புகல்வதுவே.

திதறுகல்விக்குச் செல்வன்செல்லுமெனப்
போதுறுகுழலி புலம்பியது.

இ - ள். தையல் மெய்யின் பிரியாமை செய்து நின்றேன் தில்லைப் பேரியல் ஊரர் - தையலாடனது திருமேனியினின்றும் பிரியாமையைச்செய்து நின்றவனது தில்லையிற் பெருந்தன்மையையுடைய ஆரர் — பிரியாமையும் - நம்மிற் பிரியாமையையும்—உயிர் ஒன்றாவதும் - இருவருக்கு முயிரொன்றாதலையும்—பிரியின் பெரிதும் தரியாமையும் - பிரியிற் பெரிது மாற்றாமையையும்—ஒருங்கே நின்று சாற்றினர் - ஒருங்கே அக்காலத்து நம்முன்னின்று கூறினார்—அன்ன புரியாமையும் இதுவே - இப்பொழுது அவற்றுட் பிரியாமை பொய்யாகக் கண்டமையின் உயிர் வேறுபடக் கருததலும் பிரிவாற்றுதலுமாகிய அன்னவற்றைச் செய்யாமையும் இப் பிரியாமையோடொக்கும்—இனி நாம் புகல்வது என் - இனி நாஞ்சொல்வதென்! எ - று.

தையன்மெய்யிற் பிரியாத பேரன்பினோனது தில்லைக் கட் பயின்றும் அன்புபேணுது பிரிதல் எங்ஙனம் வல்ல ராயினொன்னுங் கருத்தால், பிரியாமைசெய்து நின்றோன் தில்லைப் பேரியலாரொன்றாள். பிரிவு காணப்பட்டமையின், அன்னவென்றது ஒழிந்த விரண்டையுமேயாம். அன்னபுரி யாமையு மிதுவேயென்பதற்குப் பிரிவுமுதலாகிய நமக்கின் னாதவற்றைத் தாம் செய்யாமையுமிதுவேயா யிருந்ததெனினு மமையும். இன்னல் புரியாமையு மிதுவேயென்று பாட மோதுவாரு முளர். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (311)

ஓதற்பிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

இனிக் காவற்பிரிவென்பது எல்லாவுயிர்களையும் அரசன் பாதுகாக்கவென்னுந் தருமநூல் விதியான் அக்காவற்குப் பிரிதல். அதுவருமாறு:—

பிரிவறி வித்தல் பிரிவுகேட் டிரங்கல்
வருபவை யிரண்டும் வையங் காவல்.

இ - ள். பிரிவறிவித்தல், பிரிவுகேட்டிரங்கல் என விவையிரண்டுங் காவற்பிரிவாம். எ - று. அவற்றுள்—

பிரிவறிவித்தல்.

பிரிவறிவித்தலென்பது தருமநூல் விதியால் நமர் உலகத் தைப் பாதுகாப்பான் பிரியக் கருதாநின்றாரெனத் தலைமகன் காவலுக்குப் பிரியக் கருதாநின்றமை தோழி தலைமகளுக் கறி வியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

முப்பானிளையவன்முன்னவன்பின்னவன்முப்புரங்கள்
விப்பான்வியன்றில்லையானுளால்விரிநீருலகங்

கர்ப்பான்பிரியக்கருதுகின்றூர்நமர்கார்க்கயற்கட்
பூப்பானலமொளிரும்புரிதாழ்குழற்பூங்கொடியே,

இருநிலங்காவற் கேசுவர்நாமரெனப்
பொருசுடர்வேலோன் போக்கறிவித்தது.

இ - ள். கார்க் கயற் கண் பூப்பால் நலம் ஒளிரும் புரி
தாழ் குழல் பூங்கொடி - கரியகயல்போலுங் கண்ணினையும்
பூவின்கண் நறநாற்றமுடைமையாகிய நன்மை விளங்குஞ்
சுருண்ட தாழ்ந்த குழலையுமுடைய பூங்கொடியை பொப்
பாய்—மூப்பான் - எல்லார் யாக்கைக்கும் முன்னே தனதிச்
சையாற் கொள்ளப்பட்ட திருமேனியை யுடையனாதவின்
எல்லார்க்குந் தான்மூப்பான் — இனையவன் - பின்னோன்றிய
யாக்கையையுடையா ரெல்லாரும் மூப்பவும் தான் திலைபெற்ற
விளமையை யுடையனாதவின் எல்லார்க்கு மினையான்—முன்
னவன் - உலகத்திற்கு முன்னுள்ளோன்—பின்னவன் - அதற்
குப் பின்னுமுள்ளோன்—முப்புரங்கள் வீப்பான் - மூன்று
புரங்களையுங் கெடுப்பான்—வியன் தில்லையான் - அகன்ற தில்
லைக்கண்ணன்—அருளால் நமர் விரி நீர் உலகம் காப்பான்
பிரியக் கருதுகின்றூர் - அவனதேவலால் நமர் விரிந்தநீராற்
குழப்பட்ட வுலகத்தைக் காக்கவேண்டிப் பிரியக் கருதா
கின்றூர். எ - று.

தில்லைபானேவலாவது எல்லாவுயிர்களையு மரசன் காக்க
வென்னுந் தருமநூல்விதி. காத்தலாவது தன் வினைசெய்வா
ரானுங் கள்வரானும் பகைவரானும் உயிர்கட்கு வருமச்
சத்தை நீக்குதல். தில்லையானருளா லென்பதற்கு அவன
தருளா னுலகத்தைக் காக்குந் தன்மையை பெய்தினுனாதவின்
அக்காவற்குப் பிரிகின்றூரெனன் றுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்
பாடு அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் காவற்குப்
பிரியும் பிரிவுணர்த்துதல். (312)

பிரிவுகேட்டிரங்கல்.

பிரிவுகேட்டிரங்கலென்பது பிரிவறிவித்த தோழிக்கு, முற்காலத்துக் குரவர்களாற் பாதுகாக்கப்படு நம்மை வந்து யானை தெறப்புக, அதனைவிலக்கி நம்முயிர் தந்தவர், இன்றுதம் மல்லதில்லாத இக்காலத்துத் தாம் நினைந்திருக்கின்ற திதுவோ? இது தமக்குத் தருமோவெனத் தலைமகனது பிரிவுகேட்டுத் தலைமகளிரக்காசிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிறுகட்பெருங்கைத்தீண்கோட்டுக்குழைசெவிச்செம்முகமாத்
தெறுகட்டழியமுன்னுய்யச்செய்தோர்கருப்புச்சிலையோ
ஊறுகட்டமுனுடையோனுறையம்பலமுன்னலரிற்
ஊறுகட்புரிமுலாயிதுவோவின்றசூழ்கின்றதே.

மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறிந்து
பழங்கணெய்தி யழுங்கல்சென்றது.

இ - ள். கள் துறு புரி குமுலாய் - பூவீற்றேனையுடைய நெருங்கிய சுருண்ட குழலையுடையாய்—சிறுகண் - சிறிய கண்ணினையும் — பெருங்கை - பெரிய கையினையும்—தீண்கோடு - திண்ணிய கோட்டினையும்—குழை செவி - குழைந்த செவியினையும்—செம் முக மாத் தெறு கட்டு அழிய முன் உய்யச் செய்தோர் - சிவந்த முகத்தினையுமுடைய யானையினது வருத்தம் வளைப்புக்கெடக் குரவராற் பாதுகாக்கப்படு முற்காலத்து நம்மை யுய்வித்தவர்—கருப்புச்சிலையோன் உறுகண் தழல் உடையோன் உறை அம்பலம் உன்னலரின் - கருப்பு வில்லையுடையவனைச் சென்றற்ற கண்ணிற்றீயையுடையவனுறையும் அம்பலத்தை யுன்னுதாரைப்போல—இன்று சூழ்கின்றது இதுவோ - கண்ணோட்டமின்றித் தம் மல்லதில்லாத இக்காலத்து நினைக்கின்றதிதுவோ! இது தருமோ! எ - று.

கருப்புச்சிலையோனென்பதனை எழுவாயாக்கி யுரைப்
பினுமமையும். தெறுகட்டழீஇ முன்னமுய்யச் செய்தோ
ரென்பது பாடமாயின், தெறுகின்றவிடத்துத் தழுவி முன்
னம்மையுய்வித்தவ ரென்றரைக்க. மெய்ப்பாடு அழுகை.
பயன் செலவமுங்குவித்தல். (313)

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

பகைதணிவினைப்பிரிவு.

இனிப் பகைதணிவினைப் பிரிவென்பது தம்மிற்பகைத்த
வேந்தரைப் பகையைத்தணித்து இருவரையும் பொருந்தப் பண்
ணுதற்குப்பிரிவு. அதுவருமாறு:—

பிரிவு கூறல் வருத்தந் தணித்த
விருபகை தணித்தற் கேக லென்ப.

இ - ள். பிரிவுகூறல், வருத்தந்தணித்தல் என விவை
யிரண்டும், பகைதணிவினைப் பிரிவாம். எ - று. அவற்றுள்—

பிரிவுகூறல்.

பிரிவுகூறலென்பது ஒருவரதுள்ளமிகுதியை ஒருவர் தணித்
தற்கரிதாகிய இருவேந்தர் தம்முட்பகைத்து உடன்மடியப்
புகுதா நின்றாரெனக்கேட்டு, அவ்விருவரையு மடக்கவல்ல
திறலுடையராதலின், அவரைப் பகைதணித்து அவர் தம்மி
லொன்றுபடவேண்டி நினைப்பிரியக் கருதாநின்றாரெனத்
தலைமகன் பகைதணிக்கப் பிரியலுறாநின்றமை தோழி தலை
மகளுக்குக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

யிகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தர்வெம்போர்மிடைந்த
பகைதணித்தற்குப்படர்தலுற்றுந்நம்பல்பிறவித் [பொழில்வாய்
தொகைதணித்தற் கென்னையாண்டுகொண் டோன்றில்லைச்சூழ்
ழுகைதணித்தற்கரிதாம்புரிதாழ்தருமொய்குழுவே.

துன்னுபகைதணிப்ப மன்னவன்பிரிவு
நன்னறுங்கோதைக்கு முன்னிமொழிந்தது.

இ - ள். பல் பிறவித் தொகை தணித்தற்கு என்னை ஆண்டுகொண்டோன் தில்லை-பேரருளிணராதவின் தாமளிக்கு மிடத்துப் பலபிறவித் தொகையான்வருங் கழிபெருந்துன்ப முடையாரையே வேண்டுவதின் என்னை யடிமைக்கொண்ட வனது தில்லைக்கண்—சூழ் பொழில்வாய் முகை தணித்தற்கு அரிதாம் புரி தாழ் தருமொய் குழல் - சூழ்ந்த பொழிவிடத்துளவாகிய போதுகளாற்றனது நறு நாற்ற மாற்றுதற்கரிதாஞ்சருண்ட தாழ்ந்த நெருங்கிய குழலையுடையாய்— மிகைதணித்தற்கு அரிதாம் - ஒருவருள்ள மிகுதியை ஒருவர்தணித்தற்கரிதாகாநின்ற—இருவேந்தர் வெம்போர் மிடைந்த பகை தணித்தற்கு நமர் படர்தல் உற்றார் - இருவேந்தரது வெய்யபோர் நெருங்கிய பகையை மாற்றுதற்கு நமர்போக நினைந்தார். எ - று.

எளிதினிற்சந்து செய்வித்துக் கடிதின் மீள்வரென்பது பயப்ப, மிகைதணித்தற்கரிதா மிருவேந்தரென்றதனால் ஒத்த வலியினராதலும், வெம்போர்மிடைந்த வென்றதனால் ஒத்த தொலைவினராதலும் கூறினோம். மிகைதணித்தற்கரிதாம்பகை யெனவியையும். மெய்ப்பாடு அழகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் பகைதணிவினையிடைப்பிரிவுணர்த்துதல்.

வருத்தந்தணித்தல்.

வருத்தந்தணித்தலென்பது தலைமகனது பிரிவுகேட்டு உள் ளுடைந்து தனிமையுற்று வருந்தாநின்ற தலைமகளை, நினைவிட்டு அவர் பிரியார்; நீ நெருப்பையுற்ற வெண்ணெயும் நீரையுற்ற வுப்பும்போல இவ்வாறுருகித் தனிமையுற்று வருந்தாதொழி யெனத் தோழி அவளது வருத்தந் தணியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

நெருப்புறுவெண்ணெயுந்ருறுமுப்புமெனவிங்ஙனே
பொருப்புறுதோகைபுலம்புறல்பொய்யன்பர்போக்குமிக்க
விருப்புவோரைவிண்ணோரின்மிகுத்துநண்ணுர்கழியத்
தீருப்புறுசூலத்தினோன்றில்லைபோலுந்திருநதவே.

மணிப்பூண்மன்னவன் றணப்பதில்லை
அஞ்சல்பொய்யென வஞ்சியைத்தணித்தது.

இ - ள். மிக்க விருப்புறுவோரை விண்ணோரின்
மிகுத்து - தன்கண் மிக்கவிருப்புறுமவரை விண்ணோரினு
மிகச்செய்து—நண்ணுர் கழியத் திருப்புறு சூலத்தினோன்
தில்லைபோலும் திருநதல் - பகைவர் மாய விதிர்க்கப்படுஞ்
சூலவேலையுடையவனது தில்லையையொக்குந் திருநதால்—
பொருப்பு உறு தோகை - பொருப்பைச்சேர்ந்த மயில்போல்
வாய்—நெருப்பு உறு வெண்ணெயும் நீர் உறும் உப்பும் என -
தீயையுற்ற வெண்ணெயும் நீரையுற்ற வுப்பும்போல—
இங்ஙனே புலம்புறல் - இவ்வாறுருகித் தனிமையுறாதொழி—
அன்பர் போக்குப் பொய் - அன்பர்போக்குப்பொய். எ - று.

மிகுத்தென்னும் வினையெச்சம் திருப்புறுசூலமென்
புழித் திருப்பென்பதனோடு முடிந்தது. மெய்ப்பாடு பெரு
மிதம். பயன் தலைமகளை யாற்றுவித்தல். (315)

பகைதணிவினைப்பிரிவு முற்றிற்று.

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு.

இனி வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவென்பது ஒருவேந்தனுக்கொரு
வேந்தன் றொலைந்துவந்தடைந்தால் அவனுக்குதவிசெய்யப்
பிரியாநின்றல். அதுவருமாறு:—

பிரிந்தமை கூறல் பிரிவாற் ருமை
கார்மிசை வைத்தல் காரை நோக்கி

வருந்தி யுரைத்தன் மலர்க்குழ லரிவை
 கூதிர்கண்டு கவறல் குளிர்முன் பனிக்கவ
 னோந்து கூற னோக்கிப் பின்பனி
 கிரங்கி யுரைத்த லிளவேனில் கண்டவ
 ளின்ன லெய்த லீ துவவர் குறித்த
 பருவ மாமென வரவு கூறல்
 பருவமறைத் துரைத்தன் மறுத்துரைத் தல்லொடு
 தேர்வரவு கூறல் வினைமுற்றி நினைத
 னிலைமைநினைந் துரைத்தன் முகிலொடு கூறல்
 வரவெடுத் துரைத்தன் மறவாமை கூறன்
 பற்றிவை யீரெட்டு முற்றுழிப் பிரிவாம்.

இ - ள். பிரிந்தமைகூறல், பிரிவாற்றாமை கார்மிசை
 வைத்தல், வாணோக்கிவருந்தல், கூதிர்கண்டுகவறல், முன்
 பனிக்கு நொந்துரைத்தல், பின்பனி நினைந்திரங்கல், இள
 வேனில் கண்டின்னலெய்தல், பருவங்காட்டி வற்புறுத்தல்,
 பருவமன்றென்றுகூறல், மறுத்துக்கூறல், தேர்வரவுகூறல்,
 வினைமுற்றிநினைதல், நிலைமை நினைந்துகூறல், முகிலொடு
 கூறல், வரவெடுத்துரைத்தல், மறவாமைகூறல் என விவை
 பதினொறும் வேந்தற் குற்றுழிப் பிரிவாம். எ - று.
 அவற்றுள்—

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது தம்மைவந்தடைந்த வேந்தனுக்
 குத் தாமுதவிசெய்வாராக வெய்ய போரையுடைய பாசறைமேல்
 கமர் சென்றார்; இனி யவ்வேந்தன் பகைவரா விடப்பட்டமதில்
 இன்றென்றாய் முடியுமோவெனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றுழிப்
 பிரிந்தமை தோழி தலைமகளுக்குக் கூறுகின்றல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

போதுகுலாயமுடிவேந்தர்தம்போர்முனைமேன்
 மாதுகுலாயமென்னோக்கிசென்றூர்நமர்வண்புலியூர்க்
 காதுகுலாயகுழையெழிலோனைக்கருதலர்போ
 லேதுகொலாய்வினைகின்றதின்ருன்றிரிமுதிவே.

விறல்வேந்தர் வெம்முனைக்கட்
 டிறல்வேந்தர் செல்வரென்றது.

இ - ள். மாது குலாய மெல் நோக்கி - மடவழகுபெற்ற
 மெல்லிய நோக்கத்தையுடையாய்—போது குலாய முனை முடி
 வேந்தர்தம் போர் முனைமேல் - பூவழகுபெற்ற பேணிச்
 செய்யப்பட்ட முடியையுடையவேந்தர்தமது போரையுடைய
 பாசறைமேல் — நமர் சென்றார் - நமர் சென்றார் — வண்
 புலியூர்க் காது குலாயகுழை எழிலோனைக் கருதலர் போல் -
 வளவிய புலியூரிற் காதுமுடிபெற்ற குழையாலுண்டாகிய
 எழிலையுடையவனைக் கருதாதாரைப்போல—ஒன்றர் இடும்
 மதில் இன்று ஏதாய் விளைகின்றது - ஒன்றாராவிடப்பட்ட
 மதில் இன்றியாதாய்முடியுமோ! எ - று.

வினைமுடித்துக் கடிதுமீள்வரென்பதுபயப்ப, ஒன்றிரிடு
 மதிலின்றே யழியுமென்று கூறினாளாம். கொல்லென்பது
 அசைநிலை. சென்றாரெனத் துணிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்
 கூறினாள். திறல்வேந்தரென்றது, சாதிபற்றியன்று; தலைமை
 பற்றி. மெய்ப்பாடு அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்
 வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவுணர்த்துதல். (316)

பிரிவாற்றாமைகார்மிசைவைத்தல்.

பிரிவாற்றாமை கார்மிசைவைத்தலென்பது பிரிவுகேட்ட
 தலைமகள், தனது வருத்தங்கண்டு காதலர்வினைவயிற்பிரிய நீ
 வருத்தினால் வினைமுடியுமாறென்னோவென்ற தோழிக்கு,
 யானவர் பிரிந்ததற்கு வருந்துகின்றேனல்லேன்; இக்கார்முகில்

சென்று அப்பாசறைக்கண்ணே தோன்றுமாயின், நம்மை
வினைந்தாற்றாராய், அவ்வினை முடிக்கமாட்டாரென்று அதற்கு
வருந்துகின்றேனெனக் கார்மிசைவைத்துத் தனது வருத்தம்
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பொன்னிவளைத்தபுனல்சூழ்நிலவிப்பொலிபுலியூர்
வன்னிவளைத்தவளர்சடையோனைவணங்கலர்போற்
துன்னிவளைத்தநந்தோன்றற்குப்பாசறைத்தோன்றுங்கொலோ
மின்னிவளைத்துவிரிநீர்கவரும்வியன்முகிலே.

வேந்தற்குற்றுழி விறலோன் பிரிய
ஏந்திழைபாங்கிக் கெடுத்துரைத்தது.

இ - ள். பொன்னி வளைத்த புனல் சூழ் நிலவிப் பொலி
புலியூர் - பொன்னி சுற்றுதலானுண்டாகிய புனலாற் சூழப்
பட்ட நிலைபெற்றுப் பொலிகின்ற புலியூரில்—வன்னி வளைத்த
வளர்சடையோனை வணங்கலர்போல் - வன்னித்தளிராற்
சூழப்பட்டநெடிய சடையையுடையவனை வணங்காதாரைப்
போல—துன்னி வளைத்த நம் தோன்றற்கு - இடர்ப்படப்
பகைவரைக்கிட்சு சூழ்போகிய நம்முடைய தோன்றற்கு—
மின்னி வளைத்து விரிநீர் கவரும் வியன் முகில் - மின்னி
யுலகத்தை வந்து வளைத்துப் பரந்த கடலைப்பருகும் பெரிய
முகில்—பாசறைத் தோன்றும் கொல் - பாசறைக்கண்ணே
சென்றுதோன்றுமோ! எ - று.

வளைத்தலை விரிநீர்மேலேற்றினுமமையும். தோன்று
மாயின் அவர் ஆற்றாராவரென யானாற்றேனென்றே
னென்பது கருத்து. பொன்னிவளைத்த புனலென்பதற்குப்
பொன்னியாற் றகையப்பட்ட புனலென்றும், வன்னிவளைத்த
வென்பதற்குத் தீயைவளைத்தாற்போலுஞ் சடையென்று
முரைப்பாருமுள். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் ஆற்று
வித்தல். (317)

வானேக்கிவருந்தல்.

வானேக்கி வருந்தலென்பது உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன், பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச் சேவல் தன் சிறகானோடுக்கிப் பணியான்வரும் மிக்க குளிரைப் பாதுகாக்கின்ற இரவின் கண் எனது போதரவு அவளுக்கென்றால் கொல்லோவெனத் தலைமகளது வடிவை நினைந்து வாளை நோக்கி வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கோலித்திகழ்சிறகொன்றினோடுக்கிப்பெடைக்குருகு
பாலித்திரும்பணிபார்ப்பொடுசேவல்பயிவிரவின்
மாலித்தனையறியாமறையோனுறையம்பலமே
போலித்திருநுதலாட்கென்னதாங்கொலென்போதரவே.

வானேக்கி வடிவுநினைந்தோன்
வானேக்கி வருந்தியது.

இ - ள். பார்ப்பொடு பெடைக் குருகு திகழ் சிறகு ஒன்றின் கோலி ஒடுக்கிப் பாலித்து - பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகை விளங்காநின்ற சிறகொன்றினார் கோலி யொடுக்கிப் பாதுகாத்து—இரும் பணி சேவல் பயில் இரவின் - கொண்டற்று வலையால்வரும் மிக்க குளிரைச் சேவல் தானுழக்கு மிரவின்கண்—மால் இத்தனை அறியா மறையோன் உறை அம்பலமே போலித் திருநுதலாட்கு - மாலாற் சிறிதுமறியாத அந்தணனுறையும் அம்பலத்தைப்போல் வாளாகிய திருநுதலாட்கு—என் போதரவு என்ன தாம் கொல் - எனதுபோதரவு எத்தன்மையதாகுமோ! எ - று.

இரவின்னென்னதாமெனவியையும். நாம் இக்காலத்து நங்காதலிக்குப் பணிமருந்தாயிற்றிலேமென்னும் உள்ளத்தகைவின், பெடையொடுக்கிய சிறகைத் திகழ்சிறகெனப் புனைந்து கூறினான். போலித்திருநுதலாட் கென்பதற்கு அம்பலம்

போலும் இத்திருநாதலாட் கென்றுரைப்பினு மமையும்.
இத்திருநாதலாளென்றான் தன்னெஞ்சத்தளாகலின். மெய்ப்
பாடு அச்சம் பயன் மீடற்கொருப்படுதல். (318)

கூதூர்கண்டு கவறல்.

கூதூர்கண்டு கவறலென்பது விழாநின்ற பனியிடத்து எல்
லாரும் நெருப்புத்திரளை மேவாநிற்ப, மலைத்திரளையேறித் துணை
யில்லாதாரைத் தேடும் புயலினம் நமக்கேயன்றித் தம்மை
யடைந்தார்க் குதவிசெய்யச் சென்றார்க்குஞ் சென்று பொருந்
துமோ? பொருந்துமாயின், நம்மை நினைந்து ஆற்றாராய், அவ்
வினை முடிக்கமாட்டாரெனத் தலைமகள் கூதூர்கண்டு கவலா
கிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கருப்பினமேவும்பொழிற்றில்லைமன்னக்கண்ணாருளால்
விருப்பினமேவச்சென்றார்க்குஞ்சென்றல்குங்கொல்விழ்பனிவாய்
நெருப்பினமேய்நெடுமாலெழிநேன்றச்சென்றங்குநின்ற
பொருப்பினமேறித்தமியரைப்பார்க்கும்புயலினமே.

இருங்கூதி ரெதூர்வுகண்டு
கருங்குழலி கவலையுற்றது.

இ - ள். விழ் பனிவாய் நெருப்பினம் மேய் - விழா
நின்ற பனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்புத்திரளை மேவா
நிற்ப—நெடுமால் எழில் தோன்றச் சென்று - நெடிய மாய
வனதெழில் கண்டார்க்குப் புலப்படச்சென்று — ஆங்கு
நின்ற பொருப்பினம் ஏறி - அவ்விடத்து நின்ற மலைத்திரளை
யேறி—தமியரைப் பார்க்கும் புயலினம் - துணையில்லாதா
ரைத்தேடும் புயலினங்கள்—கருப்பினம் மேவும் பொழில்
தில்லை மன்னக்கண் ஆர் அருளால் - கருப்புத்திரள் பொருந்
தும் பொழிலையுடைய தில்லையின் மன்னவன்கணுண்டாகிய
மிக்கவருளான்—விருப்பு இனம் மேவச் சென்றார்க்கும்
சென்று அல்கும் கொல் - விருப்பையுடைய தம்மினந் தம்மா

ஓதவிபெற்றுப் பொருந்தும்வண்ணஞ் சென்றார்க்குஞ்
சென்று தங்குமோ! எ - று.

அல்குதலான்வருந் துயருறுதனோக்கிச் சென்றார்க்கு
மென நான்காவதனாற் கூறினாள். நெருப்பினமே பென்பத
னைப் புயன்மேலேற்றி இடிநெருப்பென்றும், சென்றென்
பதனை மலைமேலேற்றி உயர்ந்தென்றும், உரைப்பினுமமையும்.
மெய்ப்பாடு அமுக்கை. பயன் தோழியை யாற்றுமித்தல். (319)

முன்பனிக்குநொந்துரைத்தல்.

முன்பனிக்கு நொந்துரைத்தலென்பது மக்களேயன்றிப்
புள்ளர் தம்பெடையைச் சிறகாடுகிடுக்கிப் பிள்ளைகளையுந்
தழுவி இனஞ்சூழ வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இம்மயங்கிருட்
கண், இடையறாது விழாநின்ற பனியிடைக்கிடந்து வாடித்
துயர்வாயாகவென்று என்னைப்பெற்றவளை நோவதல்லது யான்
யாரை நோவேனென முன்பனிக்காற்றாது தாயொடுகொந்து
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்புள்.—

சுற்றினவீழ்பனிதூங்கத்துவண்டுதுயர்கவென்று
பெற்றவளையெனைப்பெற்றாள்பெடைசிறகாடுகிடுக்கிப்
புற்றிலவாளரவன்றில்லைப்புள்ளுந்தம்பிள்ளைதழீஇ
மற்றினஞ்சூழ்ந்துதுயிலப்பெறுமீம்மயங்கிருளே.

ஆன்றபனிக் காற்றாதுழிந்
தீன்றவளை யேழைநொந்தது.

இ - ள். புற்றில வாளர் அரவன் தில்லைப் புள்ளும் -
புற்றையுடையவல்லாத ஒளியையுடைய பாம்பையணிந்தவ
னது தில்லையின் மக்களேயன்றிப் புள்ளும்—பெடை சிற
கான் ஒடுக்கி - பெடையைச் சிறகாடுகிடுக்கி — தம்பிள்ளை
தழீஇ - தமது பிள்ளைகளையுந் தழுவி—இனம் சூழ்ந்து
துயிலப் பெறும் இம் மயங்கு இருள் - இனஞ்சூழ்ந்து வெரு

வாது துயிலப்பெறுகின்ற இச்செறிந்த விருட்கண்ணை—
சுற்றின - மேனியெங்குஞ்சுற்றி—வீழ் பனி தூங்க - வீழா
நின்ற பனி இடையறாதுநிற்ப—துவண்டு துயர்க என்று -
அதற்கோர் மருந்தின்றித் துயர்வாயாகவென்று — எனைப்
பெற்றவளே பெற்றாள் - என்னையின்றவளே ஈன்றாள்; இனி
யான் யாரை நோவது! எ - று.

சுற்றினதுங்கவென வியையும். மயங்கிருட்கட்டுயர்
ணயாகவெனக் கூட்டுக. சுற்றினவென்பது பெயரெச்சமு
மாம். உற்று அசைநிலை. புற்றிலவாளாவ நென்பதற்கு முன்
அரைத்ததுரைக்க. * மெய்ப்பாடு அது. பயன் ஆற்றுமை
நீங்குதல்.

(320)

பின்பனி நினைந்திரங்கல்.

பின்பனி நினைந்திரங்கவென்பது இப்பெரியபனி வைய
மெங்கும் பரந்து துவலைகளைப் பரப்பியவாறு அவள் பொறுக்கு
மணவன்று; அவளைச் சொல்லுகின்றதென்! எனக்கு மாற்றுதலரி
தென்பதுபோதர, மிக்க தனிமையை யுடையார்க்கு இப்பனி
வான் சரத்தைத் தருமாயின், அதனோடொக்குமெனத் தலை
மகன் தலைமகளது துயரநினைந் திரங்காகிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

புரமன்றயரப்பொருப்புவில்லைந்திப்புத்தேளிர்நாப்பட்
சிரமன்றயனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையாள்
பரமன்றிரும்பனிபாரித்தவாபரந்தெங்கும்வையஞ்
சரமன்றிவான்றருமேலொக்குமிக்கதமியருக்கே.

இரும்பனியி னெதிர்புகண்டு
சரும்பிவர்குழவி துயரநினைந்தது.

இ - ள். இரும்பனி வையம் எங்கும் பரந்து பாரித்தவா-
பெரியபனி வையமெங்கும் பரந்து துவலைகளைப் பரப்பிய

வாறு—தில்லைச் சிற்றம்பலம் அணையாள் பரம் அன்று—தில்லை யிற் சிற்றம்பலத்தை யொப்பாளதளவென்று—மிக்க தமிழருக்கு - மிக்க தனிமையபுடையார்க்கு இப்பனி—அன்றி - உயிர்கவரவெகுண்டு — வான் சரம் தருமேல் - வான் சாத் தைத் தருமாயின்—நூக்கும் - அதனோடொக்கும். எ - று.

புரம் அயர அன்று பொருப்பு வில் ஏந்தி - புரம்வருந்த அன்று பொருப்பாகிய வில்லையேந்தி—புத்தேனிர் நாப்பண் - தேவாநடுவே—அயனை அன்று சிரம் செற்றோன் தில்லைச் சிற்றம்பலம் - அவர்க்குத் தலைவனாகிய அயனையன்று சிர மரிந்தவனது தில்லைச் சிற்றம்பலமெனக் கூட்டுக.

பரந்தெங்குந் தருமேலென்றியைப்பிணு மமையும். இக் காலத்து அவளாற்றுகை சொல்லவேண்டுமோ எனக்கு மாற் றுதலரிதென்பது போதாத் தமிழருக்கெனப் பொதுமையாத் கூறினான். இதனைத் தோழி கூற்றுகவுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு அது. பயன் தலைமகளை யாற்றுவித்தல். (321)

இளவேனில்கண்டின்னலெய்தல்.

இளவேனில் கண்டின்னலெய்தலென்பது மேன்மேலும் சிறம்பெற்றிருளாநின்ற இக்குயில்கள், மாம்பொழிலைச் சுற்றும் வந்து பற்றின; இனியுயிர் வாழுமாறென்றுங் கண்டிலேனெனத் தலைமகள் இளவேனில்கண் டின்னலெய்தாசிறறல். அதற்குச் செய்யுள்—

வாழும்படியொன்றுங்கண்டிலம்வாழியிம்மாம்பொழிற்றேன்
சூழுமுக்கச்சுற்றும்பற்றினவாற்றெண்டையங்கனிவா
யாழின்மொழிமங்கைபங்கன்சிற்றம்பலமாதரியாக்
கூழின்மலிமனம்போன்றிநுளநின்றகோகிலமே.

இன்னினவேனின் முன்னுவதுகண்டு
மென்னகைப்பேதை யின்னலெய்தியது.

இ - ள். அம் தொண்டைக் கனிவாய் - அழகிய தொண்டைக்கனிபோலும் வாயினையும்—யாழின் மொழி மங்கை பங்கன் சிற்றம்பலம் ஆதரியா - யாமோசைபோலு மினிய மொழியினையுமுடைய மங்கையது கூற்றையுடையானது சிற்றம்பலத்தை விரும்பாத—கூழின் மலி மனம் போன்று - உணவாற்செருக்கு மனம்போல—இருளா நின்ற கோகிலம் - ஒருகாலைக் கொருகால் நிறம் பெற்றிருளாநின்ற குயில்கள்— இம் மாம் பொழில் தேன் சூழும் முகச் சுற்றும் பற்றின - இம் மாம்பொழிற்கட் குடைதலாற் தேன்சுற்று முகமெங்கும் வந்துபற்றின—வாழும் படி ஒன்றும் கண்டிலம் - இனியுயிர்வாழுமாறென்றுங் கண்டிலேம். எ - று.

வாழியென்றது வாழ்வாயாகவென்னும் பொருட்டாய் எதிர்முகமாக்கி நின்றது. தேன் சூழுமுகைச்சுற்றும்பற்றின வென்பது பாடமாயின், மலருமளவுங் காலம்பார்த்துத் தேன்கள்சூழு முகையென்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் ஆற்றுகை நீங்குதல்.

“இழை விலையே வினையிடத் துரையார்—வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்” * என்பதனான், இக்கிளவியைந்தும் காலங் காட்டவேண்டி இத்துறையுட் கூறினாரென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (322)

பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்.

பருவங்காட்டி வற்புறுத்தலென்பது தலைமகன் தான் வருதற்குக் குறித்துப்போகிய கார்ப்பருவத்தினது வரவுகண்டுகலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு, இக்கார்வந்து வானிடத்துப் பரச்சுமையான், நம்மைக் கலந்தவரது தேர் இன்றாக நானையாக இங்கே வாராநிற்பக் காணப்படுவதே இனியுள்ளதெனத் தோழி

* தொல், பொருள், கற்பியல். 45.

அப்பருவர் தன்னையே காட்டி, அவளை வற்புறுத்தாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

பூண்பதென்றேகொண்டபாம்பன்புலியூரன்மிடற்றின்
மாண்பதென்றேயெணவானின்மலநுமணந்தவர்தேர்
காண்பதன்றேயின்றநாடையிங்கேவரக்கார்மலர்த்தேன்
பாண்பதன்றேர்குமுலாயெழில்வாய்த்தபனிமுகிலே.

கார்வருமெனக் கலங்குமாதரைத்
தேர்வருமெனத் தெளிவித்தது.

இ - ள். கார் மலர்த்தேன் பாண்பதன் தேர் குமுலாய்-
கார்காலத்து மலரைபூதுந்தேன் பாட்டினது செவ்வியை
பாராயுங் குழலையுடையாய்—பூண்பது என்றே கொண்ட
பாம்பன் - பூண்ப்படு மணியென்றே கொள்ளப்பட்ட பாம்பு
பிளையுடையான்—புலியூர் அரன் - புலியூரன் — மிடற்றின்
மாண்பது என்றே எண - அவனது மிடற்றினழகதாமென்று
கருதும்வண்ணம்—எழில் வாய்த்த பனிமுகில் வானின்
மலரும் - எழில்வாய்த்தலை யுடையவாகிய பனிமுகில்கள்
வானிடத்துப் பரவாநின்றன, அதனான்—மணந்தவர் தேர்
இன்று நாளை இங்கே வரக் காண்பது அன்றே - நம்மைக்
கலந்தவரது தேர் இன்றாக நாளையாக இங்கே வாராநிற்பக்
காணப்படுவதல்லவே? இனி யாற்றாயாகற்பாலையல்லே. எ - று.

தேரிங்கே வருவதனைக் காணுமதல்லவே இனியுள்ள
தென மொழிமாற்றியுரைப்பினு மமையும். காண்மலரென்
பதுஉம், எழில்வாயவென்பதுஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு அழு
கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் தலைமகளை வற்புறுத்தல்.

பருவமன்றென்றுகூறல்.

பருவமன்றென்று கூறலென்பது காரும் வந்தது; காந்தளும்
மலராரின்றன; காதலர் வாராதிருந்த தென்னோவென்று
கலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு, சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே குட

முழாமுழங்க அதனையறியாது காரென்றுகொண்டு இக்காந்தன் மலர்ந்தன; நீ யிதனைப் பருவமென்று கலங்காதொழியெனத் தலைமகன் வரவு நீட்டித்தலால் தோழி அவள் கலக்கந்தீரப் பருவத்தைப் பருவமன்றென்று கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தெளிதரற்காரெனச்சீரனஞ்சிற்றம்பலத்தடியேன்
களிதரக்கார்மிடற்றோனடமாடக்கண்ணூர்முழவந்
துளிதரற்காரெனவார்த்தனவார்ப்பத்தொக்குன்குழல்போன்
றளிதரக்காந்தனும்பாந்தனைப்பாரித்தலர்ந்தனவே.

காரெனக்கலங்கு மேரொழிற்கண்ணிக்
கின்றுணைத்தோழியன் றென்றுமறுத்தது.

இ - ள். அடியேன் களி தர - அடியேன் களிப்பையுண்டாக்க—சிற்றம்பலத்துக் கார் மிடற்றோன் நடம் ஆட - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே கரியமிடற்றையுடையவன் கூத்தாடாநிற்ப—கண் ஆர் முழவம் துளி தரல் கார் என ஆர்த்தன - முகமமைந்த முழவங்கள் துளியைத்தருதலையுடைய முகில் போல முழங்கின—ஆர்ப்ப காந்தனும் தொக்கு உன் குழல் போன்று - முழங்க அவற்றை முழவமென்றுணராது காந்தனரந்திரண்டு உன் குழலையொத்து—அளிதரப் பாந்தனைப்பாரித்து அலர்ந்தன - நறுநாற்றமளிகளைக் கொணர்தரப் பாம்புபோலுந் துடுப்புக்களைப்பரப்பி அலர்ந்தன, அதனால்—சீர் அனம் - சீரையுடைய அன்னமே—கார் எனத் தெளி தரல் - இதனைக் காரென்று தெளியற்பாலையல்லே. எ - று.

களித்தரவென்பது களிதரவென்று நின்றதெனினுமமையும். பாரித்தென்பது உவமச்சொல்லெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளை வற்புறுத்தல். ( )

மறுத்துக்கூறல்.

மறுத்துக்கூறலென்பது பருவமன்றென்ற தோழிக்கு, காந்தனையன்றி இதுவும் பொய்யோவெனத் தோன்றியினது மல

ரைக்காட்டி, இது பருவமேயென்று அவளோடு தலைமகள் மறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேன்றிக்கிலங்குகழலழல்வண்ணன்சிற்றம்பலத்தெங் [ண்
கோன்றிக்கிலங்கு திண்டோட்கொண்டற் கண்டன்குழையெழினு
போன்றிக்கடிமலர்க்காந்தளும்போந்தவன்கையனல்போற்
ரூன்றிக்கடிமலரும்பொய்ம்மையோமெய்யிற்றேன்றுவதே.

பருவமன்றென்று பாங்கிபகர
பருவமர்கோதை மறுத்துரைத்தது.

இ - ள். தேன் - தேனையொப்பான் — திக்கு இலங்கு
கழல் அழல் அண்ணன் - திசைகளிலே விளங்காநின்ற வீரக்
கழலையுடைய அழல்வண்ணன்—சிற்றம்பலத்து எம் கோன் -
சிற்றம்பலத்தின்கணுளாகிய வெங்கோன்—திக்கு இலங்கு
திண் தோள் கொண்டல் கண்டன் - திசைகளிலே விளங்கா
நின்ற திண்ணிய தோள்களையுங் கொண்டல்போலுங் கண்
டத்தையுமுடையான்—குழை எழில் நாண் போன்று - அவ
னுடைய குழையும் எழிலையுடைய நாணுமாகிய பாம்பை
யொத்து—இக் கடி மலர்க் காந்தளும் போந்து - இக்கடிமலர்க்
காந்தளினது துடுப்புக்களும் புறப்பட்டு—அவன் கை அனல்
போல் - அவனதுகையிற் றீயைப்போல—தோன்றிக் கடி
மலரும் மெய்யின் தோன்றுவது பொய்ம்மையோ - தோன்றி
யினது புதுமலரும் மெய்யாகத் தோன்றுகின்றவிது
பொய்யோ! எ - று.

கடியென்பது நாற்றம். கடிமலர் முதலாகியதன்பொருட்
கேற்றவடை. மெய்யிற்றேன்றுவ தென்பதற்கு மெய்
போலத் தோன்றுவதெனினு மமையும். காந்தளமின்றென்
பது உம் பாடம். மெய்யப்பாடு அழகை. பயன் ஆற்றாமை
சீங்குதல்.

(325)

தேர்வரவு கூறல்.

தேர்வரவு கூறலென்பது மறுத்துக்கூறின தலைமகளுக்கு, கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும் வாராநின்றமையின், இது பருவமே; இனியுடன்றமன்னர் தம்முட் பொருந்துதலான் நம்மைக் கலந்தவர்தேர் நம்மில்லின்கணின்று வந்து தோன்றுமென்று அவன் கலக்கந்தீரத் தோழி தலைமகனது தேர்வரவு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

திருமாலறியாச்செறிகழற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தெங் [யும்
கருமால்விடையுடையோன்கண்டம்போற்கொண்டலெண்டிசை
வருமாலுடன்மன்பொருந்தறிருந்தமணந்தவர்தேர்
பொருமாலயற்கணல்லாயின்றுதோன்றுநம்பொன்னகர்க்கே.

பூக்கொடி மருளப்
பாங்கி தெருட்டியது.

இ - ள். திருமால் அறியா - திருமாலறியப்படாத—
செறிகழல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து எம் கரு மால் விடை
உடையோன் கண்டம் போல் - செறிந்த வீரக்கழலையுடைய
திருவடியையுடைய தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின்கணுளாகிய
எம்முடைய கரியமாலாகிய விடைடையுடையவனது கண்டம்
போல வீருண்டு—கொண்டல் எண் திசையும் வரும் - கொண்
டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும் வாராநின்றன, அதனால்—
பொரும் மால் அயில் கண் நல்லாய் - தம்மிற்பொறும் பெரிய
வேல்போலுங் கண்ணையுடைய நல்லாய்—மணந்தவர் தேர் -
நம்மைக் கலந்தவரது தேர்—உடல் மன் பொருந்தல் திருந்த-
உடன்றமன்னர் தம்முட் பொருந்துதல் திருந்துதலால்—நம்
பொன் நகர்க்கு இன்று தோன்றும் - நம்பொன்னையுடைய
வில்லின்கண் இன்றுவந்து தோன்றும். எ - று.

உடன்மன் பொருந்தறிருந்த மணந்தவரென்பதற்கு
மன்னர் பொருந்தும்வண்ணம் அவரைச்சென்று கூறினவ

ரென் றுரைப்பாருமுள். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன்
தலைமகளை யாற்றுவித்தல். (326)

வினைமுற்றி நினை தல்.

வினைமுற்றி நினைதலென்பது வேந்தற்குற்றழிப் பிரிந்த
தலைமகன், வினைமுற்றியபின்னர், கயலையும் வில்லையுங்கொண்டு
மன்கோபமுங்காட்டி ஒரு திருமுகம் வாராநின்றது; இனிக்
கடிதுபோதுமெனத் தேர்ப்பாகன் கேட்பத் தலைமகனது முக
கினைந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

புயலோங்கலர்சடையேற்றவன்சிற்றம்பலம்புகழு
மயலோங்கிருங்களிபானைவரகுணன்வெற்பின்வைத்த
கயலோங்கிருஞ்சிலைகொண்டுமன்கோபமுங்காட்டிவருஞ்
செயலோங்கெயிலெரிசெய்தபினின்றுத்திருமுகமே.

பாசறைமுற்றிப் படைப்போர்வேந்தன்
மாசறுபூண்முலை மதிமுகநினைந்தது.

இ - ள். செயல் ஓங்கு எயில் எரி செய்த பின் - செய்
தலையுடைய உயர்ந்தமதிலை எரியாக்கியபின்—இன்று ஓர்
திருமுகம் - இன்று திருவையுடைய தொருமுகம்—கயல் -
கயல் போலும் கண்ணையும்—ஓங்கு இருஞ்சிலை கொண்டு -
மிகப்பெரிய விற்போலும் புருவத்தையுமுடைத்தாய்—மன்
கோபமும் காட்டி வரும் - தங்கிய விர்திரகோபம்போலும்
வாயையுங்காட்டி வாராநின்றது; இனிக் கடிதுபோதும். எ-று.

புயல் ஓங்கு அலர் சடை ஏற்றவன் சிற்றம்பலம்
புகழும் - நீரை உயர்ந்த விரிசடையின்க ணேற்றவனது சிற்
றம்பலத்தையே பரவும்—மயல் ஓங்கு இருங் களி யானை
வரகுணன் வெற்பின் வைத்த கயல் - மயக்கத்தையுடைய
உயர்ந்த பெரிய களியானையையுடைய வரகுணன் இமயத்தின்
கண்வைத்த கயலெனக்கூட்டுக.

இன்று ஓராணையோலை அரையன்பொறியாகிய கயலையும் வில்லையுமுடைத்தாய் மன்னன் முனிவையுங்காட்டி வாரா நின்றதெனச் சிலைடைவகையான் ஒருபொரு டோன்றியவாறறிக. மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் தேர்ப்பாகன் கேட்டுக் கடிதூர்தல்.

(327)

நிலைமைநினைந்துகூறல்.

நிலைமைநினைந்து கூறலென்பது வினைமுற்றிய பின்னர் அவள் முகங்கண்டு வாராநின்றவன், புறக்கள் தந்துணையோடு துயின்று முன்றிற்கண் விளையாடுவகண்டு இது நமக்கரிதாயிற் றென்று என்னிலைமைநினைந் தாற்றகில்லாளாவன்; நீ விரையத் தேரைச் செலுத்துவாயாகவெனத் தலைமகனது சிலைமைநினைந்து தேர்ப்பாகனுக்குக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சிறப்பிற்றிகழ்சிவன்சிறம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவர்தம்
பிறப்பிற்றுனைந்துபெருகதேர்பிறங்கும்மொளியார்
நிறப்பொற்புரிசைமறுகினிற்றுன்மைடநடைப்புள்
விறப்பிற்றுயின்றுமுற்றத்திரைதேருமெழினகர்க்கே.

பொற்றொடிநிலைமை மற்றவனினைந்து
திருந்துதேர்ப்பாகற்கு வந்துபுகன்றது.

இ - ள். பிறங்கும் ஒளி ஆர் நிறப் பொன் புரிசை மறு கினின் - மிக்கவொளியார்ந்த நிறத்தையுடைய செம்பொன்னு னியன்ற உயர்ந்த மதிலையுடைய ஆரிற்றெருவின்கண் — துன்னி - சேர்ந்து விளையாடி—மட நடைப் புள் - மென் னடையையுடைய மாடப்புறக்கள் — இறப்பின் துயின்று முற்றத்து இரை தேரும் - இறப்பின்கட்டுயின்று முற்றத் தின்க ணிரைதேர்ந்துண்ணும்—எழில் நகர்க்கு - அவளிருந்த வெழிலையுடைய இல்லத்திற்கு—சிறப்பின் திகழ் சிவன் சிற ம்பலம் சென்று சேர்ந்தவர் தம் பிறப்பின் - சிறப்புக்களாற் பொலியுஞ் சிவனது சிறம்பலத்தைச் சென்றடைந்தவர்

கடம் பிறவிபோல — துணைந்து பெருகுத தேர் - விரைந்து முடுகுவதாக இத்தேர். எ - று.

புறக்கள் துணையோடு துயின்று முன்றிலின்கண் விளையாடுவனகண்டு ஆற்றகில்லாளென்பது போதர, இறப்பிற்றுயின்று முற்றத்திரைதேருமென்றான். சிற்றம்பலஞ்சென்று சேர்ந்தவர் பிறவியிறுதிக்கட் பேரின்பமெய்துமாறு போல யானுஞ் சராஞ்செல்லிறுதிக்கட் பெருந்தோண் முயங்குவலென்னுங் கருத்தாற்பிறப்பிற்றுணைந்து பெருகுததேரென்றான். தன்னுமென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் கேட்டபாகன் விரைந்துதேர் பண்ணுவானாதல்.

(328)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடு கூறலென்பது காரோட்டங்கண்ட பாகன் அதனோடு விரையத் தேரோட்டா நிற்பான், பிரிதலால் திருந் தியவழகெல்லாம் அழிந்து துன்புறநின்றவளது சீரிய நகரின் கண், வாராநின்ற வெனது தேரின்முற்பட்டுச் சென்றியங்கா தொழியவேண்டும்; இயங்கினும், அத்தமியான்கேட்ப முழங்கா தொழியவேண்டுமெனத் தலைமகன், முந்துற்றுச் செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அருந்தேரழிந்தனமாலமென்றோலமிடுமிமையோர்
மருந்தேரணியம்பலத்தோன்மலர்த்தாள்வணங்கலர்போற்
றிருந்தேரழிந்துபழங்கண்டருஞ்செல்விசீர்நகர்க்கென்
வருந்தேரிதன்முன்வழங்கேன்முழங்கேல்வளமுகிலே.

முனை வற்குற்றழி வினைமுற்றிவருவோன்
கமுமலெய்திச் செழுமுகிற்குரைத்தது.

இ - ள். ஆலம் அருந்து - நஞ்சையருந்தவேண்டும்—
ஏர் அழிந்தனம் என்று ஓலம் இடும் இமையோர் மருந்து -
இதனைமுகழித்தோமென்று முறையிடுந் தேவர்க்கு அந்

நஞ்சால்வரும் இடர்க்குமருந்தாய்வன்—ஏர் அணி அப்பலத்
தோன் - அழகையுடைய அம்பலத்தின்கண்ணான் — மலர்த்
தாள் வணங்கலர் போல் - அவனது மலர்போலுந்தானை
வணங்காதாரைப்போல — திருந்து ஏர் அழிந்து பழங்கண்
தரும் - திருந்திய வழகெல்லாமழிந்து துன்பத்தையுண்
டாக்கும்—செல்வி சீர் நகர்க்கு-இல்வாழ்க்கைச் செல்வத்தை
யுடையவளது அழகையுடைய ஆரின்கண்—வள முகிலே-
வளமுகிலே—வரும் என் தேர் இதன்முன் வழங்கேல் -
வாராநின்றவெனது தேரிதனின் முற்பட்டுச் சென்றியங்கா
தொழிய வேண்டும்—முழங்கேல் - இயங்கினும் அத்தமியள்
கேட்ப முழங்காதொழியவேண்டும். எ - று.

ஏரணிபென்பதற்கு மிக்கவழகென்றும், பழங்கண்டரு
மென்பதற்குத் துன்பத்தை யெனக்குத் தருமென்று முரைப்
பினுமமையும். வழங்கேலென்பதற்குப் பெய்யவேண்டா
மென்றுரைப்பாருமுளர். நகர் இல்லெனிணுமமையும். முனை
வன் - இறைவன் மெய்ப்பாடு அது. பயன் கேட்டபாகன்
றேர்விரைந்து கடாவுதல்.

(329)

வரவெடுத்தாரைத்தல்.

வரவெடுத்தாரைத்தலென்பது தலைமகன் முகிலொடு வாரா
கிற்பக்கண்டதோழி, வணங்குவாராக வுடம்பட்டவர் கொடுத்த
திறையையும் வணங்காது மாறுபட்டவ ரடையாளங்களையும்
தமதுதேருக்கு முன்னாகக்கொண்டு, வீரமுரசார்ப்ப, ஆலியா
கின்ற மாலினேடும் வந்தணுகினர்; இனி நமக்கொரு குறை
யில்லையெனத் தலைமகளுக்கு அவன் வரவெடுத்துக் கூறாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

பனிவார்குழையெழிலோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனைய
மனிவார்குழன்மடமாதேபொலிகநம்மன்னர்முன்னொப்
பனிவார்திறையும்பகைத்தவர்சின்னமுங்கொண்டுவண்டே
ரணிவார்முரசினொடாவிக்குமாவோடணுகினரே.

வினேமுற்றிய வேந்தன்வரவு

புனையிழைத்தோழி பொற்றொடிக்குரைத்தது.

இ - ள். பணி வார் குழை எழிலோன் தில்லைச் சிற்றம் பலம் அனைய - பணிபாகிய நீண்ட குழையானுண்டாகிய அழகையுடையவனது தில்லைச் சிற்றம்பலத்தைப்பொக்கும்—மணி குழல் மடமாதே-நீலமணிபோலு நீண்டகுழலையுடைய மடப்பத்தையுடைய மாதே — பொலிக - பொலிக — நம் மன்னர்—பணிவார் திறையும் - வந்து வணங்குவாராக வுடம்பட்டவர் கொடுத்ததிறையையும்—பகைத்தவர் சின்னமும் - பணியாது மாறுபட்டவரதடையாளங்களையும்—வண்டேர் முன்னாக் கொண்டு - தமது வண்டேர்க்கு முன்னாகக் கொண்டு—அணிவார் முரசினெடு - அணிப்பபட்ட வாரையுடைய வீரமுரசினெடும்—ஆவிக்கும் மாவொடு - ஆவியா சிற்கு மாவினெடும்—அணுகினர் - வந்தணுகினர் எ - று.

வண்டேரொடென் பதனைத் தொகுக்கும் வழித் தொகுத்துக் கூறினாரெனினு மமையும். இப்பொருட்டு முன்னாகவந்து பணிவாரென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் தலைமகளை மகிழ்வித்தல். (330)

மறவாமைகூறல்.

மறவாமைகூறலென்பது வினேமுற்றிவந்து தலைமகளோடு பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகன், நீயிர் வினையிடத்தெம்மை மறந்தீரெயென்ற தோழிக்கு, யான் பாசறைக்கட் டாழ்த்த விடத்தும், கண் முத்திலங்க நின்று, இவன் என்னுடை நெஞ்சை விட்டு நீங்கிற்றிலன் ஆதலான், யான் மறக்குமாறென்னேனெவனத் தானவனாமறவாமை கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கருங்குவளைக்கடிமாமலர்முத்தங்கலந்தீலங்க
நெருங்குவளைக்கிள்ளைநீங்கிற்றிலணின் றுநான்முகனே

டொருங்குவனைக்கரத்தானுணராதவன்றில்லையொப்பாய்
மருங்குவனைத்துமன்பாசறைநீடியவைகலுமே.

பாசறைமுற்றப் பைந்தொடியோடிருந்து
மாசறதோழிக்கு வள்ளலுரைத்தது.

இ - ள். நான்முகனோடு ஒருங்கு வளைக் கரத்தான்
உணராதவன் தில்லை ஒப்பாய்-நான்முகனோடுங்கூடச் சங்கை
யேந்திபகையைபுடையவனு மறியாதவனது தில்லையை
பொப்பாய்-மருங்கு வளைத்து மன் பாசறை நீடியவைகளும்-
முனைமருங்கு சூழ்ந்து மன்னனது பாசறைக்கண் யான்றழித்
தவைகற்கண்ணும் — கருங்குவளைக்கடிமா மலர் முத்தம்
கலந்து இலங்க நின்று - கண்ணாகிய கருங்குவளையது புதிய
பெரியமலர் கண்ணீராகிய முத்தத்தைக் கலந்துவிளங்க
நின்று—நெருங்கு வளைக் கிள்ளை நீங்கிற்பிலள் - நெருங்கின
வளையபுடைய இக்கிளியையொப்பாள் ஒருகாலமு மென்னை
விட்டு நீங்கிற்பிலள்; அதனாற்பிரிவினில்லை, எ - று.

வைகலுமென்பதற்கு வைகறோறு மென்றுரைப்பாரு
முளர். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (331)

வேந்தற்குற்றழிப்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற் பிரிவு.

இனிப் பொருள்வயிற் பிரிதலென்பது குரவர்களாற்
படைக்கப்பட்ட பொருள்கொண்டு இல்லறஞ்செய்தால் அதனாண்
வரும் பயன் அவர்க்காமத்துணையல்லது தமக்காகாமையால்
தமது பொருள்கொண் டில்லறஞ்செய்தற்குப் பொருடேட்பு
பிரியாகின்றல். அதுவருமாறு:—

வாட்டங் கூறல் பிரிவுநினைவுரைத்த
 லாற்றுது புலம்ப லாற்றுமை கூற
 றினைபெயர்த் துரைத்தல் பொருத்தமறிந் துரைத்தல்
 பிரிந்தமை கூறல் பிரிவாற் றுமையா
 னிரவுறு துயரத்திற் கிரங்கி யுரைத்த
 லிகழ்ச்சி நினைந்தழித லுருவுவெளிப் படுத
 னெஞ்சொடு நோத னெஞ்சொடு புலத்த
 னெஞ்சொடு மறுத்த னுளெண்ணி வருந்த
 லேறு வரவுகண் டிரங்கி யுரைத்தல்
 பருவங்கண் டிரங்கன் முகிலொடு கூற
 நேர்வரவு கூற லினையரெதிர் கோட
 லுண்மகிழ்ந் துரைத்த லோதிய விருபது
 மாமதி நுதலாய் வான்பொருட் பிரிதல்.

இ - ள். வாட்டங்கூறல், பிரிவுநினைவுரைத்தல், ஆற்றாது
 புலம்பல், ஆற்றாமைகூறல், திணைபெயர்த்துரைத்தல்,
 பொருத்தமறிந்துரைத்தல், பிரிந்தமைகூறல், இரவுறுதயரத்
 திற்கிரங்கியுரைத்தல், இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல், உருவு வெளிப்
 பட்டுகிற்றல், நெஞ்சொடுநோதல், நெஞ்சொடுபுலத்தல், நெஞ்
 சொடுமறுத்தல், நாளெண்ணிவருந்தல், ஏறுவரவுகண்டிரங்கி
 யுரைத்தல், பருவங்கண்டிரங்கல், முகிலொடுகூறல், நேர்வரவு
 கூறல், இனையரெதிர்கோடல், உண்மகிழ்ந்துரைத்தல் என
 விவையிருபதும் பொருள்வயிற் பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்—

வாட்டங் கூறல்.

வாட்டங்கூறலென்பது பொருள்வயிற் பிரியலுறாநின்ற தலை
 மகன், இருமையும் பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யான்
 பொதுவகையாற்கூற, அக்குறிப்பறிந்து கண்பனிவா, இத்
 தன்மையளாய் வாடினாள்; இனியென்றாற் பிரிவுரைத்தலரிது;

நீயுணர்த்து மாற்றானுணர்த்தெனத் தோழிக்குத் தலைமகனது வாட்டங் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

முனிவரும்ன்னருமுன்னுவபொன்னுமுடியுமென்ப
பனிவருங்கண்பரமன்றிருச்சிற்றம்பலமனையாய்
துனிவருநீர்மையிதென்னென்றுதூநீர்தெளித்தளிப்ப
நனிவருநானிதுவோவென்றுவந்திக்குநன்னுதலே.

பிரிவுகேட்ட வரிவைவாட்டம்

நீங்கலுற்றவன் பாங்கிக்குரைத்தது.

இ - ள். முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்னு முடியும் என - துறந்தாருமாசரும் கருதுவனவாகிய மருமையு மிம்மையும் பொருளான் முற்றுப்பெறுமென்று பொது வகையாற் கூற—கண் பனி வரும் - அக்குறிப்பறிந்து கண்கள் பனிவாராநின்றன, இவ்வாறு பனிவருங்கண்ணேறி அறிவழிந்து வருந்தியவிடத்து—பரமன் திருச்சிற்றம்பலம் அனையாய் - பரமனது திருச்சிற்றம்பலத்தை யொப்பாய்— துனி வரும் நீர்மை இது என் என்று தூ நீர் தெளித்து அளிப்ப - நீ துன்பம் வருந்தன்மை இஃதென்னகாரணத்தான் வந்தது யான் பிரியேனென்று தூயநீரைத் தெளித்துத் தலை யளிசெய்ய அறிவுபெற்று அறிவழிந்தகாலத்தைப் பிரிந்த காலமாகவே கருதி—நனி வரும் நாள் இதுவோ என்று நன்னுதல் வந்திக்கும் - நீர் நனிதாழ்த்துவருநா ளிதுவோ வென்று நன்னுதலாள் வணங்கி நின்றாள்; இனிநீ யுணர்த்து மாற்றானுணர்த்து. எ - று.

பரமன்றிருச்சிற்றம்பல மனையாளென்று பாடமோது வாருமுளர். நீயெனவுந் தாழ்த்தெனவு மொருசொல் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. நனிவந்திக்குமெனினு ம்மையும். துறந் தார் கருதுவதாகிய மறுமையின்பமும், அரசர் கருதுவதாகிய

விம்மையின்பமுமென்று, நிரனிதையாகக்கொண்டு, அவரிரு
வருங் கருதுவனவாகிய இப்பொருளிரண்டனையும் பொருண்
முடிக்குமென்று பொதுவகையாற் கூறினெனக் கொள்க.
மெய்ப்பாடு இளிவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் பிரி
வுணர்த்துதல் (332)

பிரிவு நினைவுரைத்தல்.

பிரிவுநினைவுரைத்தலென்பது வாட்டங்கேட்ட தோழி,
பொருளில்லாதார் இருமையின்கண்வருமின்பமும் அறியாரென
வுட்கொண்டு, அருஞ்சுரம்போய், நமர் பொருடேட கிளையா
கின்றாரெனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகனது பிரிவுநினைவுரையா
கிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

வறியாரிடுமையறியாரெனமன்னுமாநிதிக்கு
நெறியாரருஞ்சுரஞ்செல்லலுற்றூர்நமர்நீண்டிருவ
ரறியாவளவுநின்றேன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனைய
செறிவார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்திருநுதலை.

பொருள்வயிற் பிரிவும் பொருவேலவெனெனச்
சுருளுறுகுழலிக்குத் தோழிசொல்லியது.

இ - ள். இருவர் அறியா அளவு நீண்டு நின்றேன் தில்
லைச்சிற்றம்பலம் அனைய - மாலும் பிரமனுமாகிய விருவர்
அடியுமுடியுமறியாத வெல்லையின்கண் நீண்டு நின்றவனது
திருச்சிற்றம்பலத்தை யொக்கும்—செறி வார்கருங்குழல்
வெண்ணகைச் செவ்வாய்த் திருநுதல் - செறிந்த நீண்ட கரிய
குழலினையும் வெள்ளிய நகையினையுஞ் செய்யவாயினையு
முடைய திருநுதல் — வறியார் - பொருளில்லாதார் —
இருமை அறியார் என - இம்மையு மறுமையுமாகிய இருமை
யின்கண்வரும் இன்பமு மறியாரென்று கருதி—மன்னும் மா
கிதிக்கு - தொலையாது நிலைபெறும் பெரியவரும் போருடேடு

தற்கு—நெறி ஆர் அரும் சுரம் நமர் செல்லல் உற்றார் - வழி யறிதற்கரிய அருஞ்சுரத்தை நமர் போகலுற்றார். எ - று.

செறியாரென்பது உம் பாடம். சிறுகானேறி பலவாகிய வருஞ்சுரமெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு அழகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் பிரிவுடம்படுத்தல். (333)

ஆற்று துபுலம்பல்.

ஆற்று துபுலம்பலென்பது பிரிவுநினைவுரைப்பக்கேட்ட தலைமகன், இத்தோழியாகிய கொடியவள், இத்தன்மையை யறிந்திருந்தும், அன்பர் பிரிவரெனக் குவளைப்பூ வெறிதற்கு வாளுறை கழித்தாற்போலக் கூறினான்; இதற்கியான் கூறுவதுண்டோவென ஆற்று து புலம்பாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சீறுவாளுகீநூற்றுமுன்னஞ்சின்னப்படுங்குவளைக்
கெறிவாள்கழித்தனடோழியெழுதிற்கரப்பதற்கே
யறிவாளொழிசுவதஞ்சனமம்பலவர்ப்பணியார்
குறிவாழ்நெறிசெல்வரன்பரென்றம்மகொடியவளே.

பொருடரப்பிரியு மருடருபவனெனப்
பாங்கிபகரப் பூங்கொடிபுலம்பியது.

இ - ள். தோழி கொடியவள் - தோழியாகிய கொடியவள்—அஞ்சனம் எழுதிற் கரப்பதற்கே ஒழிசுவது அறிவாள் - அஞ்சனமெழுதின் எழுதுகின்ற காலமத்துணையுங் காதலர் தோன்றாமையான் அவ்வஞ்சனத்தை யொழிவதறிவாள்—அம்பலவர்ப்பணியார் குறி வாழ் நெறி அன்பர் செல்வர் என்று - அம்பலவரை வணங்காதார் அவ்வணங்காமைக்குக் குறியாக வாழுந் தீயநெறியை அன்பர் செல்லரென்று—வாள் சிறு உகிர் உற்று உறுமுன்னம் சின்னப்படும் குவளைக்கு - ஒளியையுடைய சிறியவுகிர் சிறிதற்றுச் சிறிதுறுமுன்னம் பொடிபடுங் குவளைப்பூவிற்கு—சிறிவாள் கழித்

தனள் - எறிதற்குக் கருவியாகிய வாளை யுறைகழித்தாள்;
யான் கூறுவதுண்டோ! எ - று.

கொடியவரே யென்பது பாடமாயிற் கொடியராகிய
வன்பரெனக் கூட்டுக. அம்ம அசைநிலை. மெய்ப்பாடு
அழகை. பயன் செலவமுங்குவித்தல். (334)

ஆற்றுமைகூறல்.

ஆற்றுமை கூறலென்பது தலைமகளது வருத்தங்கண்ட
தோழி, காதலர் காணகத்தையுடைய சுரத்தைப்போய்ப் பொரு
டேட நினையா தின்றொன்று யான் சொல்லுமளவில், அவளது
முலையுங்கண்ணும் பொன்னுமுத்துந் தாராநின்றன; இனி நீ
சேட்சென்று தேமெம்பொருள் யாதோவெனத் தோழி தலைமக
னுக்கு அவளது பிரிவாற்றுமைகூறலிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வானக்கடிமதிற்றில்லையெங்குத்தனையேத்தலர்போற்
கானக்கடஞ்செல்வர்காதலரென்னக்கதிர்முலைகண்
மானக்கனகந்தருமலர்க்கண்கண்முத்தம்வளர்க்குந்
தேனக்கதாரம்ன்னென்னோவினிச்சென்றுதேர்பொருளே.

எழையழுங்கத்
தோழி சொல்லியது.

இ - ள். வானக் கடி மதில் தில்லை எம் கூத்தனை ஏத்த
லர்போல் - முகில்களை யுடைத்தாகிய காவலையுடைய மதிலாற்
சூழப்பட்ட தில்லையில் எங்குத்தனை வாழ்த்தாதார்போல—
காதலர் காணக் கடம் செல்வர் என்ன - காதலர் காணகத்தை
யுடைய சுரத்தைச் செல்வரென்று சொல்ல—கதிர் முலைகள்
மானக் கனகம் தரும் - ஒளியையுடைய முலைகள் கொண்
டாடப்படும் பொன்னைத் தாராநின்றன—மலர்க் கண்கள்
முத்தம் வளர்க்கும் - மலர்போலுங் கண்கள் முத்தத்தைப்
பெருக வுண்டாக்காநின்றன, அதனான்—தேன் நக்க தார்

மன்னன் - தேனோடுமலர்ந்த தாரையுடைய மன்னன்—இனிச்
சென்று தேர் பொருள் என் - இனிச்சேட்சென்று தேடும்
பொருள் யாது! எ - று.

மானமென்றது அளவை. அளவையென்றது பிரமா
ணம். மாற்றாணிப் பொன்னென்றுரைப்பினு மமையும்.
மன்னனைன்பது ஈண்டு முன்னிலைக்கண் வந்தது; இயல்புள்ளி
யென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு இனிவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம்.
பயன் அது. (335)

திணைபெயர்த்துரைத்தல்.

திணைபெயர்த்துரைத்தலென்பது யான் அவர்க்கு நினதாற்
புறமை கூறினேன்; இனியவர் நினைவறியேனென்ற தோழிக்கு,
தாம் எனக்கருளைப் புலப்படுத்திய சொற்களத்தனையு மறந்தோ
காவலர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத் தொடங்குகின்ற
தெனப் பிரிவுள்ளிப் பாலைநிலத்தனாகிய தலைமகனை மருதநிலத்த
னாகித் தலைமகள் புலந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கருடருசெஞ்சடைவெண்கடாம்பலவன்மலயத்
திருடருழும்பொழிவின் னுயிர்போலக்கலந்திசைத்த
வருடருயின்சொற்களத்தனையும்மறந்தத்தஞ்சென்றே
பொருடரக்கிற்கின்றதுவினையேற்குப்புரவலரே.

துணைவன்பிரியத் துயருறுமனத்தொடு
திணைபெயர்த்திட்டுத் தேமொழிமொழிந்தது.

இ - ள். சுருள் தரு செஞ்சடை வெண் கடா அம்பல
வன் மலயத்து - சுருண்ட செஞ்சடைக்கணணிந்த வெண்
கடரை யுடைத்தாகிய மதியையுடைய வம்பலவனது பொதி
யின்மலைக்கண்—இருள் தரு ழும் பொழில் - இருண்ட ழுவை
யுடைய பொழிலிடத்த—இன் உயிர் போலக் கலந்து - இன்
னுயிர்போல இனியராய் ஒன்றபட்டு வந்துகூடி—இசைத்த
சுருள் தரும் இன் சொற்கள் அத்தனையும் மறந்து - நமக்குச்

சொன்ன அருளைப் புலப்படுத்தும் இனியசொற்க ளெல்லா வற்றையு மறந்து—அத்தம் சென்றே - தாம் அருஞ்சரஞ் சென்றே—புரவலர் - காவலர் — வினையேற்குப் பொருள் தரக்கிற்கின்றது-தினியேற்குப் பொருளைத்தரத் தொடங்கு கின்றது! இது தகுமோ! எ - று.

இருளைத் தருமென்றுரைப்பினு மமையும். உடம்போ டுயிர் கலக்குமாறு போலக் கலந்தெனினு மமையும். திணை பெயர்த்திடுதல் - பிரிவுள்ளிப் பாலைநிலத்தனாகியானை மருத நிலத்தனக்குதல். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் செலவழுங்கு வித்தல். (336)

பொருத்தமறிந்துரைத்தல்.

பொருத்தமறிந் துரைத்தலென்பது திணைபெயர்த்துக் கூறின தலைமகளுக்கு, யாமெல்லாஞ் சொன்னேமாயினுங் காத லர்க்கு நினைவு பொருண்மேலேயாயிருந்தது; இனி யாஞ் சொல் லுவதென்னேவெனத் தோழி தலைமகனது பொருத்தமறிந்து, தானதற்கு நொந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மூவர்தின்றேத்தமுதலவனாடமுப்பத்துமும்மைத்
தேவர்சென்றேத்துஞ்சிவன்றில்லையம்பலஞ்சீர்வழுத்தாப்
பாவலர்சென்றல்குநரகமனையபுனையழற்கான்
போவர்நங்காதலரென்றாழரைப்பதுபுங்கொடியே.

பொருள்வயிற் பிரிவோன் பொருத்தநினைந்து
சுருளுறுகுழலிக்குத் தோழிசொல்லியது.

இ - ள். மூவர் நின்று ஏத்த - நான்முகனும் மாலும் இந்நிரனுமாகிய மூவர்தின்றுபரவ—முதலவன் ஆட-எல்லாப் பொருட்கும் காரணமாகியவனாடாநிற்ப — முப்பத்து மும்மைத் தேவர் சென்று ஏத்தும் சிவன் தில்லையம்பலம் சீர்வழுத்தா - முப்பத்து மும்மைபாகிய வெண்ணையுடைய

தேவர்கள்சென்று வழுத்துஞ் 'சிவனது தில்லையம்பலத்தை நன்மைபுகழாத—பாவர் சென்று அல்கும் நாகம் அணைய - திவினையார் சென்று தங்கு நாகத்தையொக்கும்—புனை அழல் கான் போவர் நம் காதலர் - செய்தாற்போலு மழலையுடைய காட்டைப்போவார் போன்றிருந்தார் நங்காதலர்—பூங்கொடி-பூங்கொடிபோல்வாய்—நாம் உரைப்பது என் - இனி நாஞ் சொல்லுவதுண்டோ! எ - று.

முப்பத்துமும்மை முப்பத்துமுவரது தொகுதியெனினு மமையும். சீர்வழுத்தாவென்பன ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டு, அம்பலத்தை யென்னு மிரண்டாவதற்கு முடிபாயின; பொருத்தம் - உள்ளத்து நிகழ்ச்சி. சொல்லாது பொருள் வயிற்பிரிவோன் கருத்தறிந்து தோழி சொல்லியது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (337)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமை கூறலென்பது பொதுவாகையா னுணர்த்தினே மாயின், இனித்தீயதுபிற காண்கின்றோமெனத் தலைமகனுணர்த்தாது பிரியாநிற்ப, நின் முன்னின்று பிரிவுணர்த்தினால் நீ மேனி யொளி வாடுவையென வுட்கொண்டு, பொருண்முடித்துக் கடி தின் மீள்வாராக நால்வகைத்தானையோடு நம்மன்னர் வினை வயிற் சென்றொனத் தோழி, தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பிரிந்தமை கூறநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தென்மாத்திசைவசைதீர்த்தரத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
 னென்மாத்தலைக்கழல்வைத்தெரிபாடுமிறைதிகழும்
 பொன்மாப்புரிசைப்பொழிற்றிருப்புவணமன்னபொன்னே
 வன்மாக்களிற்றொடுசென்றனரின்றுநம்மன்னவரே.

எதிரின்றுபிரியிற் கதிர்நீவாடுதற்
 குணர்த்தாதகன்றான் மணித்தேரோனென்றது.

இ - ள். தென் மாத் திசை வசை தீர்தர - தெற்காங்கிய பெரியதிசை குற்றநீங்க—என் மாத் தலைக் கழல் வைத்து - எனது கருந்தலைக்கட் கழல்களைவைத்து—தில்லைச் சிற்றம்பலத்து - தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்கண்—எரி ஆடும் இறை திகழும் பொன் மாப் புரிமிசைப் பொழில் திருப் பூவணம் அன்ன பொன்னே - எரியோடாடு மிறைவனது விளங்கும் பொன்னானியன்ற பெரியமதிலாற் சூழப்பட்ட பொழிலையுடைய திருப்பூவணத்தையொக்கும் பொன்னே—நம் மன்னவர் வன் மாக் களிற்றொடு இன்று சென்றனர் - நம்மன்னர் வலிய பெரிய களிற்றுகளோடும் வினைகுறித்து இன்று சென்றார். எ - று.

நால்வகைத்தானையோடுஞ் சென்றாரெனினு மமையும். மதிற்கால் சாய்த்தற்குக் களிற்று சிறந்தமையின் அதனையே கூறினார். வினைவயிற் பிரிவுழிக் களிற்றுத்தானை சிறந்தமையின், ஒடு உயர் பின்வழி வந்ததாம்; வேறுவினையொடுவாய்க் களிற்றையுடையாய்ச் சென்றாரென்பதுபட நின்றதெனினு மமையும். ஊர்ந்தகளிற்றென்று ஒடு கருவிப்பொருட்கண் வந்ததெனினு மமையும். செல்வரென்னாது சென்றாரென்றமையான், சொல்லாது பிரிந்தானாம். மாவென்பது விலங்கென்று நாய்த்தலையென்றுரைப்பாருமுளர். வாடுதற்கு - வாடுதலான். மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் பிரிவுணர்த்துதல். (338)

இரவுறு துயரத் திற்கிரங்கியுரைத்தல்.

இரவுறு துயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தவென்பது பிரிவுகேட்ட தலைமகன்தாற்றாமுகங் கண்டதோழி, இவ்வுறுப்புக் குறையோடெங்குந் திரிந்திளைத்து, அருக்கனது தேர்வருதல் யாண்டையது? இவளாற்றதல் யாண்டையதென, அவளிரவுறு துயரத்திற்குத் தானிரக்கமுற்றுக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

ஆழியொன்றீரடியும்மிலன்பாகன்முக்கட்டில்லையோ
 னாழியொன்றுதனநான்குமைம்பூதமுபாடுங்கு
 மேழியன்றும்புக்கடலும்மெண்டிசையுந்திரிந்தினைத்து
 வாழியன்றேவருக்கன்பெருந்தேர்வந்துவைகுவதே.

ஆயிறருகண்ணியைப் பயிறருமிரவினுட்
 டாங்குவதரிதெனப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். ஆழி ஒன்று - காலுள்ள தொன்று—பாகன்
 ஈரடியும் இலன் - பாகன் இரண்டடியு முடையனல்லன், இவ்
 வுறுப்புக் குறையோடு—ஐம் பூதமும் ஆறு ஒடுங்கும் முக்கண்
 தில்லையோன் ஊழி ஒன்றாதன நான்கும் - ஐந்துபூதமுந்
 தோன்றியவாறெடுங்கும் மூன்றுகண்ணையுடைய தில்லையா
 னுடைய ஊழியுமொவ்வாத பெருமையையுடைய நான்கியா
 மத்தின்கண்ணும்—ஏழ் இயன்ற ஆழ் கடலும் எண் திசை
 யும் திரிந்து இளைத்து அன்றோ - ஏழாயியன்ற ஆழ்ந்த கடல்
 களையும் எட்டுத்திசைகளையுந் திரிந்திளைத்தன்றோ — அருக்
 கன் பெருந்தேர் வந்து வைகுவது - அருக்கனது பெருந்தேர்
 ஈண்டுவந்து தங்குவது; அதனால் அதன்வரவு யாண்டையது!
 இவளாற்றுதல் யாண்டையது! எ - று.

ஈரடியுமென்பதனை எழுவாயாக்கினு மமையும். நான்குந்
 திரிந்தெனவியையும். இயன்றவென்பது கடைக்குறைந்து
 தின்றது. வாழி அசைநிலை. ஒன்றாதனவென்பதனை நான்கு
 மென்னு மெழுவாய்க்குப் பயனிலையாக்கி யுரைப்பினுமமை
 யும். ஐம்பூதமும் ஆறுகளொடுங்கும் ஏழ்கடலுமென்றெண்
 ணிக் கடலோடருக்கற்கைய புண்மையான், ஐம்பூதத்திற்
 பிரித்துக் கூறினாரென்பாருமுளர். இரவும்பகலு மொப்
 பவருமாயினும் இரவுறுதயாத்திற் காற்றமையான், இராப்
 பொழுது பலகால் வருவதுபோலப் பயிறருமிரவென்றாள்.
 மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன் செலவழுங்குவித்தல். (339)

இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல்.

இகழ்ச்சிநினைந்தழிதலென்பது தோழி இரக்கமுற்றுக் கூறா நிற்ப, முற்காலத்து அவருலகின்மேல்வைத்துணர்த்தியவழி நீட்டித்துப் பிரிவாராயினும், இப்பொழுதைக்கிவர் பிரியாரென யான் அவர் பிரிவிசுழந்திருந்தேன்; முன்னின்று பிரிவுணர்த்தின் இவளுயிர் தரியாளென்று அவருணர்த்துதலை யிகழ்ந்து போனார்; அத்தன்மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும், என்னை யித்தன்மைத்தாக வழிவியா நின்றனவெனத் தலைமகள் இகழ்ச்சிநினைந்தழியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பிரியாரெனவிகழ்ந்தேன்முன்னம்யான்பின்னையெற்பிரியிற்
றரியாளெனவிகழ்ந்தார்மன்னர்தாந்தக்கன்வேள்விமிக்க
வெரியாரெழிலிக்கும்மெழிலம்பலத்தோனெவர்க்கு
மரியானருளில்போலன்னவென்னையழிவித்தவே.

உணர்த்தாது பிரிந்தாரென
மணித்தாழ்குழலி வாடியது.

இ - ள். முன்னம் பிரியார் என யான் இகழ்ந்தேன்—
முற்காலத்து அவருலகின்மேல்வைத்துக் கூறியவழி நீட்டித்துப் பிரிவாராயினும் இப்பொழுது பிரியாரென யானிகழ்ந்திருந்தேன்—எற்பிரியின் தரியாள் என மன்னர் தாம் பின்னை இகழ்ந்தார் - என்னைத் தாம் பிரிகின்றாராகவுணர்நின் இவளுயிர் தாங்காளென மன்னர் தாம்பின்னுணர்த்துதலை யிகழ்ந்தார்—
அன்ன - அத்தன்மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும்—தக்கன் வேள்வி எரி ஆர் மிக்க எழில் அழிக்கும் எழில் அம்பலத்தோன் - தக்கனது வேள்வியின்முத்தி நிறைந்த மிக்கவழகையழித்த எழிலையுடைய அம்பலத்தான்—எவர்க்கும் அரியான் - யாவர்க்குமரியவன்—அருள் இலர் போல் என்னை அழிவித்த - அவனதருளில்லாதாரப்போல வருந்த என்னை யழிவித்தன. எ - று

உண்மையாற் காரணமாவன்வும், உணரப்பட்டாற் காரணமாவனவும் எனக் காரணமிருதிறத்தன. அவற்றுட் பிரிவு தரியாமைக்கு உணரப்பட்டாற் காரணமாகலின் பிரியினென்புழிப் பிரிகின்றாராக வுணரினென்பது ஆற்றலாற் பெற்றும், புளிவரினஞ்சு மென்புழிப்போல. எரியாரெழிலுழிக்கு மென்பதற்கு எரியினதெழிலுழிக்குமென்பார், ஆரைக்கிளவிகொடுத் திழித்துக் கூறினாரெனினு மமையும். அழிக்குமென்பது காலமயக்கம். கற்பந்தோறும் அவ்வாறு செய்தலின் நிகழ்காலத்திற் கூறினாரெனினு மமையும். உணர்த்தாது பிரியினும் ஒருவாற்றினுணர்ந்து பின்னுமாற்றாளாவளாலெனின், தீயதுபிற காணப்படுமென்ப தாகலானும், முன்னின்றணர்த்தல் வல்லனல்லாமையானும் அவ்வாறு பிரியுமென்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் ஆற்றமை நீங்குதல்.

உருவுவெளிப்பட்டு நின்றல்.

உருவுவெளிப்பட்டு நின்றலென்பது தலைமகள் இகழ்ச்சி நினைந்தழியாநிற்ப, தானுணர்த்தாது பிரிந்தமையுட்கொண்டு பொருள்வலித்த நெஞ்சொடு செல்லாநின்ற தலைமகள், காணுந் திசைசேறாய் கயலையும் வில்லையுஞ்சிவந்த கணியையும் முலையை யுங்கொண்டு ஒரு பூங்கொடி தோன்றாநின்றதெனத் தலைமகள் துருவை நினைந்து மேற்போகமாட்டாது மீளலுற்றுச் சரத்திடை நில்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சேணுந்திகழ்மதிற்சிற்றம்பலவன்றெண்ணீர்க்கடனஞ்
சூணுந்திருத்துமொருவன்றிருத்துமுலகினெல்லாங்
காணுந்திசைதொறுங்கார்க்கயலுஞ்செங்கனியொடுபைம்
பூணும்புணர்முலையுங்கொண்டுதோன்றுமொர்பூங்கொடியே.

பொருள்வயிற்பிரிந்த வொளியுறுவேலவன்
ஓங்கழற்கடத்துப் பூங்கொடியைநினைந்தது.

இ - ள். சேணும் திகழ் மதில் சிற்றம்பலவன் - சேய்
மைக்கண்ணும் விளங்கும் மதிலையுடைய சிற்றம்பலத்தை
யுடையான்—தெள் நீர்க் கடல் நஞ்சு ஊணும் திருத்தும்
ஒருவன்-தெளிந்த நீரையுடைய கடலினஞ்சை உணவாகவுஞ்
செய்யுமொப்பிலாதான் — திருத்தும் உலகின் எல்லாம் -
அவனாற் செய்யப்படு முலகினெங்கும்—காணும் திசை
தோறும்-பார்க்குந் திசைதோறும்—கார்க்கயலும்-கண்ணாகிய
கரியகயல்களையும்—செங்கனி பொடு - வாயாகிய செய்யகனி
யோடும்—பைம் பூணும் - பசும்பொன்னினியன்ற பூணையும்—
புணர் முலையும் கொண்டு - தம்முட்புணர்ந்த முலையையு
முடைத்தாய்—ஓர் பூங்கொடி தோன்றும் - ஒரு பூங்கொடி
தோன்றாதின்றது. எ - று.

நஞ்சுண்டலையுங் குற்றநீக்குமென வுரைப்பினு மமையும்.
ஊணுந் திருத்துமென்பது அதுசெய்யுந் தன்மையென்னும்
பொருட்டாகவின், நிகழ்காலத்தாற் கூறினார். (341)

நெஞ்சொடுநோதல்.

நெஞ்சொடுநோதலென்பது மீளநினைந்த தலைமகன், பின்
னும் பொருண்மேற் செல்லாநின்ற வுள்ளத்தனாய் நின்று மீள
மாட்டாது, இவ்விரண்டனுள் இப்பொழுது நீ யேதுக்குப்போக
முயல்கின்றாயெனத் தன்னெஞ்சொடு நோந்து - கூறாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

பொன்னணியீட்டியவோட்டருநெஞ்சமிப்பொங்குவெங்கா
னின்னணிநிற்குமிதென்னென்பதேயிமையோரிறைஞ்சு
மன்னணிதில்லைவளநகரன்னவன்னந்நடையான்
மின்னணிநுண்ணிடைக்கோபொருட்கோநீவிரகின்றதே.

வல்லழற்கடத்து மெல்வியலைநினைந்து
வெஞ்சுடர்வேலோ நெஞ்சொடுநோந்தது.

இ - ள். பொன் அணி ஈட்டிய ஓட்டரும் நெஞ்சம் -
 பொற்றானையீட்டுவா னோட்டந்தருநெஞ்சமே—நீ விரை
 கின்றது - இப்பொழுது நீவிரைகின்றது — இமையோர்
 இறைஞ்சும் மன் அணிதில்லை வளநகர் அன்ன - இமையோர்
 சென்று வணங்கும் மன்னனது அழகிய தில்லையாகிய
 வளநகரையொக்கும் — அன்ன நடையாள் மின் அணி நுண்
 இடைக்கோ - அன்னத்திடைபோலு நடையையுடையா
 ளது மின்போலும் நுண்ணியகிடைக்கோ — பொருட்கோ -
 எடுத்துக்கொண்ட பொருட்கோ, இரண்டற்குமல்லவே—
 இப் பொங்கு வெங்கானின் நணி நிற்குமிது என் என்பது -
 இவ்வழல்பொங்கு வெங்கானத்தைச்சேர்ந்து போவதும் மீள்
 வதுஞ் செய்யாது நிற்கின்ற வீர்தியாதென்று சொல்லப்
 படுவது? எ - று.

நண்ணியென்பது நணியென விடைக்குறைந்து நின்றது.
 அணியென்று பிரித்து வெங்கானின்கண்ணித்தாக நிற்ப
 தென்றுரைப்பினு மமையும். இமையோரிறைஞ்சந் தில்லை
 வளநகரெனவியையும். (342)

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

நெஞ்சொடுபுலத்த வென்பது நெஞ்சொடுநொந்து கூற
 கின்றவன், பேயிடத்துஞ் செய்தலரிதாம்பிரிவை இவளிடத்தே
 யெளிதாக்குவித்துச் செய்தாகிய இவ்விடத்துப் போந்த நினது
 சிக்கனவுக் கஞ்சத்தக்கதெனப் பின்னும் அந்நெஞ்சொடு புலந்து
 கூறநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

நாய்வயினுள்ளகுணமுமில்லேனை நந்நெண்டு கொண்ட
 தீவயின்மேவியன் சிற்றம்பலமன்னின் மொழியைப்
 பேய்வயினும் மரிதாக்கும் பிரிவெளிதாக்குவித்துச்
 செய்வயிற்போந்த நெஞ்சேயஞ்சத்தக்கது நன்சிக்கனவே.

அழற்கடத் தழுக்கமிக்கு
நிழற்கதிர்வேலோ னீடுவாடியது.

இ - ள். நாய் வயின் உள்ள குணமும் இல்லீனை நல் தொண்டு கொண்ட - நாயினிடத்துள்ள நன்மையுமில்லாத வென்னை நல்ல தொண்டாகக்கொண்ட—தீவயின் மேனியன் சிற்றம்பலம் அன்ன சில் மொழியை - தீயிடத்து நிறம்போலு நிறத்தைபுடையவனது சிற்றம்பலத்தையொக்குஞ் சிலவாகிய மொழியையுடையாளிடத்து—பேய் வயினும் அரிதாகும் பிரிவு எளிதாக்குவித்து - பேயினிடத்துஞ் செய்தலரிதாம் பிரிவை எளிதாக்குவித்து—சேய் வயின் போந்தநெஞ்சே - சேய்த்தாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நெஞ்சமே—உன் சிக்கனவு அஞ்சத் தக்கது - உனதுதிண்ணனவு அஞ்சத்தக்கது. எ - று.

நற்றொண்டென்புழி நன்மை சாதியடை. சின் மொழியை யென்னுமிரண்டாவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. (343)

நெஞ்சொடுமறுத்தல்.

நெஞ்சொடு மறுத்தலென்பது நெஞ்சொடு புலந்துகூறிப் பின்னும் பொருண்மேற் செல்லாரின்ற வுள்ளத்தோடு தலைமகளை ஶினந்து, இத்தன்மைத்தாகிய பொன்னைவிட்டு வேறுபொன் றேடியோ எம்மை வாழ்ச்செய்வது? இதற்கியாமுடம்படேம்; நாமே நடக்கவெனச் செலவுடம்படாது பொருள் வலித்த நெஞ்சொடு மறுத்துக் கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

தீமேவியநிருத்தன்றிருச்சிற்றம்பலமனைய
பூமேவியபொன்னை விட்டுப்பொன்றேடியிப்பொங்குவெங்கா
ஐமேநடக்கவொழிந்தனம்யாநெஞ்சம்வஞ்சியன்ன
வாமேகலையைவிட்டோபொருடேர்ந்தெம்மைவாழ்விப்பதே.

நீணெறிசென்ற நாறிணர்த்தாரோன்
சேணெறியஞ்சி மீணெறிசென்றது.

இ - ள். நெஞ்சம் - நெஞ்சமே—தீ மேவிய திருத்தன்
திருச்சிற்றம்பலம் அனைய - தீயைப்பொருந்திய திருத்தத்தை
யுடையவனது திருச்சிற்றம்பலத்தைதொக்கும்—பூ மேவிய
பொன்னை விட்டுப் பொன் தேடி-பூவின்சண்மேவிய பொன்னை
விட்டு வேறுபொன்னைத் தேடாநின்று—இப் பொங்கு
வெங்கான் நாமே நடக்க - இவ்வழல்பொங்கும் வெங்கானின்
நாமே நடப்பீராயின்—யாம் ஒழிந்தனம் - யாமொழிந்தேம்—
பொருள் தேர்ந்து எம்மை வாழ்விப்பது - பொருடேடி
யெம்மை வாழச்செய்வது—வஞ்சி அன்ன வாம் மேகலையை
விட்டோ - வஞ்சியையொக்கு மழகிய மேகலையுடையானை
விட்டோ? யாமிதற்குடம்படேம். எ - று.

இதவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மீளநினைந்த துணை
யல்லது மீண்டிலனென்பார் மீணெறியை யுள்ளத்தாற்
சென்றதென்றுரைப்ப. இப்பாட்டு நான்கிற்கும் மெய்ப்பாடு
அச்சம். பயன் செலவழுங்குவித்தல். (344)

நாளெண்ணிவருந்தல்.

நாளெண்ணி வருந்தலென்பது தலைமகனது வரவுநீட்ட
நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகனது வருத்தங்கண்ட தோழி,
இவளை நோய்பொருந்தச் சென்றவர் சென்றநாளே எண்ணுந்
தன்மையாற் பலகாலிடுதலின் நிலனுங்குழிந்து விரலுந்தேய்ந்த
தென, அவன் சென்றநாளெண்ணி வருந்தாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

தெண்ணீரணிசிவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியாதவரிற்
பண்ணீர்மொழியிவளைப்பையுளெய்தப்பவித்தடங்க
ணுண்ணீருகவொளிவாடியநீடுசென்றூர்சென்றநா
ளெண்ணீர்மையிலினுங்குழியும்விரலீட்டறவே.

சென்றவர்திறத்து சின் றுநனி வாடுஞ்
குழிருங்கூந்தற்குத் தோழிநனிவாடியது.

இ - ள். தெள் நீர் அணி சிவன் சிற்றம்பலம் சிந்தியாத
வரின் - தெண்ணீரைச்சூடிய சிவனது சிற்றம் பலத்தைச்
சிந்தியாதவரைப்போல வருந்த—பண் நீர் மொழி இவளைப்
பையுள் எய்த - பண்ணீர்மையையுடைய மொழியையுடைய
விவளை நோய்பொருந்த—பனித் தடங் கண்ணுள் நீர் உக -
குளிர்ச்சியையுடைய பெரியகண்ணகத்து நீர்வார—ஒளி
வாடிட - மேனி யொளிவாட—நீடுசென்ற நாள் - காலநீடப்
பிரிந்தவர் பிரிந்தநானை—எண் நீர்மையின் இட்டு விரல் அற
நிலனும் குழியும் - எண்ணுந்தன்மையாற் பலகாவிடுதலின்
விரல்தேய நிலனுங்குழியும்! இனியெங்ஙனமாற்றும்! ஏ-று.

ஒளிவாடினளென்பது பாடமாயின், விரலிட்டென்
பதனைத் தோழிமேலேற்றுக. மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன்
தலைமகளை யாற்றுவித்தல். (345)

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்.

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தலென்பது பொருண்முற்றி
மீளலுறாநின்ற தலைமகன், மாலேக்காலத்து நாகொடுவாராநின்ற
ஏறுவரவுகண்டு, இச்சிறந்த செக்கர்மலை அவள் பொறுக்குமன
வன்றென இரங்கிக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சுற்றம்பலமின்மைகாட்டித்தன்ருல்கழறந்ததொல்லோன்
சிற்றம்பலமனையாள்பரமன்றுதின்கோட்டின்வண்ணப்
புற்றங்குதர்ந்துநன்னுகொடும்பொன்னூர்மணிபுலம்பக்
கொற்றமருவுகொல்லேறுசெல்லாநின்றகூர்ஞ்செக்கரே.

நீடியபொன்னி நெஞ்செகிழ்ந்து
வாடியவன் வரவுற்றது.

இ - ள். திண் கோட்டின் வண்ணப் புற்று உதர்ந்து -
திண்ணிய கோட்டான் நிறத்தையுடைய புற்றையிடந்து—

பொன் ஆர் மணி புலம்ப - இரும்பார்ந்த மணியொலிப்ப—
கொற்றம் மருவு கொல் ஏறு - வெற்றியைப் பொருந்தின
கொல்லவல்ல ஆனேறு—நல் நாகொடும் செல்லாநின்ற - நல்ல
நாகோடும் ஊர்வயிற் செல்லாநின்ற—கூர்ஞ் செக்கர் - சிறக்
குஞ் செக்கர்வானையுடைய மாலை—சுற்றம் பலம் இன்மை
காட்டி - சுற்றத்தாற் பயனின்மையை யறிவித்து—தன்
தொல் கழல் தந்த தொல்லோன் சிற்றம்பலம் அனையாள்
பரம் அன்று - பிறவி மருந்தாதற்குப் பழையவாய் வருகின்ற
தன் கழல்களை யெனக்குத்தந்த பழையோனது சிற்றம்
பலத்தை யொப்பாளதளவன்று; இனிமென்னாகுவள்! எ-று.

சுற்றம்பயனையுடைத் தன்மையெனினு மமையும். மண்
ணப்புற்றென்பதூஉம் பாடம். ஷேய பொன்னினென்பது
பாடமாயின், நேடுதல் தேடுதல். மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன்
தேர்ப்பாகன் மீள்வதற்கொருப்படுதல். (346)

பருவங்கண்டிரங்கல்.

பருவங்கண்டிரங்கலென்பது ஏறுவரவுகண் டிரக்கமுற்று
வாராநின்ற தலைமகன், இம்முகில்கள் ஒன்றோடொன்று தம்மில்
விரவுதலாற் பொழில்கடோறும் மயில்கள் திரண்டாடாநின்ற
இக்கார்காலத்து, அவளென்னை நினைந்தாற்றாளங் கொல்லோ
வென அப்பருவங்கண் டிரங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கண்ணுழையாதுவின்மேகங்கலந்துகமையீடுக்
கெண்ணுழையாத்தழைகோலிநின்றுலுமினமலர்வாய்
மண்ணுழையாவுமறிதில்லைமன்னனநீன்னருள்போற்
பண்ணுழையாமொழியாளென்னளங்கொன்மன்பாவியற்கே.

மன்னியபருவ முன்னியசெலவின்
இன்னலெய்தி மன்னனேகியது.

இ - ள். யின் மேகம் கலந்து கண் டுழையாது - யின்
ணிடத்து முகில்கள் ஒன்றோடொன்று விரவுதலாற் கண்

சென்று நுழையமாட்டாது—இன மலர் வாய் - இனமலரை
 யுடைய விடமெங்கும்—கண மயில் தொக்கு எண் நுழை
 யாத் தழை கோலி நின்று ஆலும் - மயிலினங்கள் திரண்டு
 எண்சென்றுபுகாத பீலியை விரித்து நின்றாடாநிற்கும்—மண்
 உழையாவும் அறி தில்லை மன்னனது இன் அருள் போல் -
 மண்ணிடத் தெல்லாவுயிர்களுமறியுந் தில்லையின் மன்னனது
 இனியவருள்போலும்—பண் நுழையா மொழியாள் பாவி
 யற்கு என்னள் ஆம் கொல் - பண்ணனைபாததே மொழியை
 யுடையாள் தீவினையேற்கு எத்தன்மையளாமோ! அறிகின்
 றிலேன்! எ - று.

எண்ணென்பது உணவாகிய வெண்ணென்பாருமுளர்.
 பண்ணுழையாமொழி யென்பதற்குப் பண்ணப்பட்ட வழை
 யாகிய நரம்புபோலும் மொழியாளெனினு மமையும். மன்
 அசைநிலை. மன்னியபருவ முன்னியசெலவி னின்னலெய்தி -
 நிலைபெற்ற பருவத்து முற்பட்ட செலவினான் வருத்த
 மெய்தி. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (347)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடு கூறலென்பது பருவங்கண்டிரங்கி விரைவோடு
 வாராநின்ற தலைமகன், இவ்விடத்தெல்லாம் முற்பட்டாயாயினும்
 முதபெண்டிர் திரண்டு அவளின்னாமையை நீக்கற்கு இல்லுறை
 கடவுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும் நீணகரத்திற்கு என்னின் முந்
 படாதொழிவாயாகவென, முந்தற்றுச் செல்லாநின்ற முகிலொடு
 கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அற்படுகாட்டிவின்ருடிசிறற்பலத்தான்மிடற்றின்
 முற்படுநீன் முகிலென்னின்முன்னேன்முதுவோர்குமுயி
 வீற்படுவாணுதலாள் செல்லநீர்ப்பான்விரைமலர்தூய்
 நெற்படுவான்பலி செய்தயராநிற்குநீணகர்க்கே.

எனைப்பல துயரமோ டேகாரின் றவன்
துனைக்காரதற்குத் துணிந்துசொல்லியது.

இ - ள். அல்படு காட்டில் நின்று ஆடி - மாலைக்காலத்து
இருளுண்டாகாநின்ற புறங்காட்டின்கண் நின்றாடுவான்—
சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான் — மிடற்றின்
முற்படு நீள் முகில் - அவனது மிடறபோல விருண்டு முற்
படாநின்ற நீண்ட முகிலே—முதுவோர் குழுமி - இவ்விடத்
தெல்லாம் முற்பட்டாயாயினும் முதுபெண்டிர் திரண்டு— வில்
படு வாள் நுதலாள் செல்லல் தீர்ப்பான் - வீற்றாழுமொளி
நுதலாளு இன்னொமையை நீக்கவேண்டி— விரை மலர் தூய்-
நறுநாற்றத்தையுடைய மலர்களைத்தூவி—நெல் படுவான் பனி
செய்து அயரா நிற்கும் நீள் நகர்க்கு - நெல் வீரவிய தூயபனி
யைக்கொடுத்து இல்லுறைகடவுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும்
பெரிய வில்லத்திற்கு—என்னின் முன்னேல் - என்னின் முற்
படாதொழி. எ - று.

வான்பனிசெய் தயராநிற்குமென்பதற்குப்பனிகொடுத்து
விரிச்சி யயராநிற்குமெனிணுமமையும். ஆடுசிற்றம்பலவ
னென்பதூஉம் பாடம். துனைக்கார் - விரைவையுடையகார்.
துனைக்காரென்பது பாடமாயின், இனத்தையுடைய முகி
லென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு அது. பயன் பாகன்றேரை
விரையக்கடாவுதல். (348)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவு கூறலென்பது பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன்
முகிலொடுவந்து புகாநிற்ப, இம்முகில் இவளதாலியை வெகுளா
கின்ற காலத்து ஒரு தேர்வந்து காத்தமையான் இனிவரக்கடவ
தனை வெல்லுமாரில்லையெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்
வரவு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பாவியை வெல்லும் பரிசில் லையே முகில் பாவையஞ்சீ
 ராவியை வெல்லக் கறுக்கின்ற போழ்தத்தினம்பலத்துக்
 காவியை வெல்லுமிடற் றோனருளிற்கதுமெனப்போய்
 மேவியமாநிதியோடன்பர்தேர்வந்துமேவினதே.

வேந்தன்பொருளொடு விரும்பிவருமென
 எந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.

இ - ள். முகில் பாவை அம் சீர் ஆவியை வெல்லக்
 கறுக்கின்ற போழ்தத்தின் - முகில் பாவையதழுகிய சீர்மையை
 யுடைய வுயிரைச் செகுப்பான் கறுகின்ற பொழுதின் கண்—
 அம்பலத்துக் காவியை வெல்லும் மிடற் றோன் அருளின் -
 அம்பலத்தின்கணுளாகிய நீலப்பூவை வெல்லு மிடற் றை
 யுடையவனதருள்போல—போய் மேவிய மாசிதி யோடு -
 போய்த்தேடிய பெருகிதியோடு—அன்பர் தேர் கதுமென
 வந்து மேவினது - அன்பர்தேர் கதுமென வந்து பொருள்
 திற்று, அதனால்—பாவியை வெல்லும் பரிசு இல்லையே - வரக்
 கடவதனை வெல்லுமாறில்லையே போலும். எ - று.

இனி ஒருவாற்றானும் இவருயிர் வாழ்த லரிதென்றிருந்
 தனம்; இது பாவியாதலின் இற்றைப்பொழுதிகவாது தேர்
 வந்ததென்னுங் கருத்தாற் பாவியை வெல்லும் பரிசில் லையே
 யென்றான். தமிழரை அற்றம்பார்த்து வெல்லக்கருதிச் சிலர்
 வெகுள்கின்ற காலத்து அத்தமிழார்க்குத் துணையொரு
 தேர்வந்து காத்ததென வேறமொருபொருள் விளங்கினவா
 றறிக. அருளின்மேவினதென வியையும். அருளான்வந்து
 மேவிற்கெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன்
 ஆற்றுவித்தல். (349)

இளையரெதிர்கோடல்.

இளையரெதிர் கோடலென்பது தோழி தலைமகட்குத் தேர்
 வரவு கூறாநிற்ப, இந்நிலைமைக்கண், இவளாவி செல்வதற்கு

முன்னே, சூழந்தொகுநிதியோடு அன்பர் தேர்வந்து தோன்றிற்று; இனி யூழின்வலியது வேறென்ற மயில்லையெனப் பொருண்முடித்து வாராநின்ற தலைமகளைச் சென்று இளையர் எதிர்கொள்ளாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

யாழின்மொளிமங்கைபங்கன்சிற்றம்பலத்தானமைந்த
 லுழின்வலியதொன்றென்னை யொளிமேகலையுக்கும்
 வீழும்வரிவளைமெல்லியலாவிசெல்லாதமுன்னே
 சூழந்தொகுநிதியோடன்பர்தேர்வந்துதோன்றியதே.

செறிகழலவன் றிருநகர்புகுதர
 ஏறிவேலிளைகு ரெதிர்கொண்டது.

இ - ள். ஒளி மேகலை உகளும் - ஒளியையுடைய மேகலை தன்னிலையினின்றும் போகாநின்றது—வரி வளை வீழும் - வரியையுடைய வளைகள் கழன்று வீழாநின்றன—மெல்லியல் ஆய் செல்லாத முன்னே - இந்நிலைமைக்கண் மெல்லிய லுயிர் செல்வதற்கு முன்னே—சூழும் தொகு நிதியோடு அன்பர் தேர் வந்து தோன்றியது - சூழ்ந்தவருந் திரண்டநிதியோடு அன்பரது தேர் வந்து தோன்றிற்று, அதனான்—யாழின் மொழி மங்கை பங்கன் - யாமோசைபோலு மினியமொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடையான்—சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான் — அமைத்த ஊழின் வலியது ஒன்று என்னை - அவனாலைமைக்கப்பட்ட ஊழின் வலியதொன்றியாது! எ - று.

மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மெய்ம்கிழ்தல். (250)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உண்மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது பொருண்முடித்து இளைஞரெதிர்கொள்ளவந்து புகுந்த தலைமகன், தலைமகளுடன் பள்ளி விடத்தனாயிருந்து, இம்மாணப்பிரிந்து பொருள்தேட யான் வெய்ய கரஞ்சென்ற துன்பமெல்லாம் இவள் கொங்கைகள் என்

னுறுப்புக்களிடையே மூழ்க இப்பூவணமே லணையாமுன்னம் துவள்வுற்றதெனத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூருநிற்றல். அதற்குச் செய்புள்—

மயின்மன்னுசாயலிம்மாணைப்பிரிந்துபொருள்வளர்ப்பான். வெயின்மன்னு வெஞ்சரஞ் சென்றதெல்லாம் விடையோன் புலியூர்க், குயின்மன்னுசொல்லி மென்கொங்கை யென்னங் கத்தி டைக்குளிப்பத், துயின்மன்னு பூவணமேலணையா முன்றுவ னுற்றதே.

பெருநிதியோடு திருமனைபுகுந்தவன்

வளமனைக்கிழத்தியோ ளெமகிழ்ந்துரைத்தது.

இ - ள். மயில் மன்னு சாயல் இம் மாணைப் பிரிந்து - மயில்போலு மென்மையையுடைய இம்மாணைப்பிரிந்து— பொருள் வளர்ப்பான் வெயில் மன்னு வெஞ்சரம் சென்றது எல்லாம் - பொருளையீட்டுவான் வெயினிலைபெற்ற வெய்ய சாரத்தைச்சென்ற துன்பமெல்லாம்—விடையோன் புலியூர்க் குயில் மன்னு சொல்லி மென் கொங்கை - விடையை யுடையவனது புலியூரிடத்துளவாகிய குயிலோசைபோலுஞ் சொல்லி யுடையாளுடைய மெல்லிய கொங்கைகள் — என் அங்கத்திடைக் குளிப்ப - என்னுறுப்புக்களிடையே மூழ்கும் வகை—துயில் மன்னு பூ அணைமேல் அணையாமுன் துவரும் றது - துயினிலைபெறும் பூவணையிடத் தணைவதன்முன்னம் மாய்ந்தது. எ - று.

இம்மானென்றது, பிரிதற்கரிய வித்தன்மையளென்ற வாறு. எல்லாமென்பது முழுதுமென்னும்பொருள்பட நிற்பதோருரிச்சொல். பன்மையொருமை மயக்கமென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. பயன் மகிழ்வித்தலுமாம். ( )

பொருள்வயிற் பிரிவு முற்றிற்று.

ப ர த் தை யி ற் பி ரி வு.

இனிப் பரத்தையிற் பிரிதலென்பது தலைமகளை வரைந் தெய்தியபின்னர், வைகலும்பாலே நுகர்வானொருவன் இடையே புளிங்காடியு நுகர்ந்து அதனினிமை யறிந்தாற்போல, அவ ணுகர்ச்சியினிமை யறிதற்குப் புறப்பெண்டிர்மாட்டுப் பிரியா சிற்றல். அல்லதூஉம், பண்ணும்பாடலு முதலாயின காட்டிப் புறப்பெண்டிர் தன்னைக் காதலித்தாற் றுனெல்லார்க்குந் தலைவ னைகலின் அவர்க்கு மின்பஞ்செய்யப் பிரியாநின்றலென்றுமாம். அல்லதூஉம், தலைமகளை யூடலறிவித்தற்குப் பிரிதலென்றுமாம். இவ்வாறொழிந்து தனக்கின்பம்வேண்டிப் பிரிவனாயின; “கண்டு கேட் டுண்டெயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு — மொண்டொடி கண் ணேயுள்” * என்பதனால் இவனுக்குத் தலைமகளென்னும் பெய ரோடு மாறுபட்டுத் தனது பெருமையோடு மாறுபடாநிற்கும். அதுவருமாறு—

கண்டவர் கூறல் காதற் றோழி
 பொறையுயர் துரைத்தல் பொதுப்படக் கூறி
 வாடி யழுங்கன் மாறுகொண் டவனொடு
 கனவிழந் துரைத்தல் விளக்கொடு வெறுத்தல்
 வாரம் பகர்ந்து வாயின் மறுத்தல்
 பள்ளியிடத் தூடல் பணிமொழி யாடன்
 செவ்வணி விடுக்க வில்லோர் கூற
 லயலறி வுரைத்தவ ளழுக்க மெய்தல்
 செவ்வணி கண்ட வாயிலவர் கூறன்
 மனைபுகல் கண்ட வாயிலவர் கூறன்
 முகமலர்ச்சி கூறன் முனிவ தென்னெனக்
 காலநிகழ் வுரைத்தல் கலவி யெய்தலை
 யெடுத்துரைத் தல்லொடு கலவி கருதிப்
 புலத்தல் குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல்

* திருக்குறள், புணர்ச்சி மகிழ்தல். 2.

வாயிலவர் வாழ்த்தல் புனல்வர வுரைத்த
 நேர்கண்டு மகிழ்தல் சேடியர் விழவிற்
 றம்மு ளுரைத்த றன்னை வியத்த
 னகைத்துரைத் தல்லொடு நான்கண் டுரைத்தல்
 பாணன்வர வுரைத்தல் பாங்கியியற் பழித்த
 லுழையரியற் பழித்த லொண்ணுத லாளவற்
 கியற்பட மொழித வியல்புநினைந் துரைத்தல்
 வாயில் பெருது மகன்றிற நினைதல்
 வாயிற்க னின்று தோழிக் குரைத்தல்
 வாயில் வேண்டத் தோழி கூறன்
 மன்னிய தோழி வாயில் வேண்டன்
 மனையவர் மகிழ்தல் வாயின் மறுத்தல்
 பாணனொடு வெகுடல் பாணன் புலத்தல்
 விருந்தொடு செல்லத் தனைந்தமை கூற
 லூட றணிவித்த லனைந்தவழி யூடல்
 புனலாட்டு வித்தமை கூறிப் புலத்தல்
 கலவி கருதிப் புலவி புகறன்
 மிகுத்துரைத் தூடல் விறல்வேற் காளை
 யூட வீட வாடி யுரைத்த
 றுனியொழிந் துரைத்த றுகளொன் றில்லாப்
 புதல்வன் மேல்வைத்துப் புலவி தீர்தல்
 கலவியிடத் தூடன் முன்விகழ் வுரைத்தல்
 பரத்தையைக் கண்டமை பயன்படக் கூற
 லுதிய மெடுத்துரைத் தூட றீர்த்த
 லெண்ணு ளென்றிவை பரத்தையிற் பிரிவெனப்
 பண்ணார் மொழியாய் பகர்ந்திதி னேரே.

இ - ள். கண்டவர்கூறல், பொறையுவர் துரைத்தல்,
 பொதுப்படக்கூறி வாடியழுங்கல், கனவிழந்துரைத்தல், விளக்

கொடு வெறுத்தல், வாரம்பகர்ந்து வாயின்மறுத்துரைத்தல், பள்ளியிடத்தூடல், செவ்வணிக் க வில்லோர்கூறல், அயலறிவுரைத்தவ ளாழுக்கமெய்தல், செவ்வணிகண்ட வாயிலவர்கூறல், மனைபுகல்கண்ட வாயிலவர்கூறல், முகபலர்ச்சிகூறல், காலநிகழ்வுரைத்தல், எய்தலெடுத்துரைத்தல், கலவிகருதிப் புலத்தல், குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறல், வாயிலவர் வாழ்த்தல், புனல்வரவுரைத்தல், தேர்வரவுகண்டு மகிழ்ந்துகூறல், புனல்வீனையாட்டிற் றப்முளுரைத்தல், தன்னை வியந்துரைத்தல், நகைத்துரைத்தல், நாணுதல்கண்டு மிகுத்துரைத்தல், பாணன்வரவுரைத்தல், தோழியியற்பழித்தல், உழையரியற்பழித்தல், இயற்படமொழிதல், நினைந்து வியந்துரைத்தல், வாயில்பெறாது மகன்றிறநினைதல், வாயிற்கணின்று தோழிக் குரைத்தல், வாயில்வேண்டத் தோழிகூறல், தோழி வாயில் வேண்டல், மனையீவர் மகிழ்தல், வாயின் மறுத்துரைத்தல், பாணனொடு வெகுடல், பாணன் புலந்துரைத்தல், விருந்தொடு செல்லத் தணிந்தமைகூறல், ஊடறணிவித்தல், அணைந்தவழி யூடல், புனலாட்டுவித்தமைகூறிப் புலத்தல், கலவிகருதிப் புலத்தல், மிகுத்துரைத்தூடல், ஊடனீட வாடியுரைத்தல், துனியொழிந்துரைத்தல், புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவீர்தீர்தல், கலவியிடத்தூடல். முன்னிகழ்வுரைத் தூடறீர்த்தல், பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் புலத்தல், ஊதியமெடுத்துரைத் தூடறீர்த்தல் என விவைநாற்பத்தொன்பதும் பரத்தையிற் பிரிவாம். எ - று. அவற்றுள்—

கண்டவர்கூறல்.

கண்டவர் கூறலென்பது தலைமகன் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லாநிற்ப, அப்பரத்தையர் அவனை ஒருங்கெதிர்கொண்டு சுற்றும்பற்றிப் போர்செய்யா நின்றமையின், இஃதிவன் காதல்

மாட்டென்னுமென அவ்விடத்துக் கண்டவர் தம்முட் கூற
கின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

உடுத்தணிவாளவன்றில் லையுரன்வரவொருங்கே
யெடுத்தணிகையேறினவனையார்ப்பவிளமயிலேர்
கடுத்தணிகாமர்கரும்புருவச்சிலைகண்மலரம்
படுத்தணிவாளினையோர்சுற்றும்பற்றினர்மாதிரமே.

உரத்தருவேலோன் பரத்தையிற்பிரியத்
திண்டேர்வீதியிற் கண்டோருரைத்தது.

இ - ள். உடுத்து அணி வள் அரவன் தில்லை ஊரன்
வர - கச்சாகவும் உடுத்து அணியாகவுமணிந்த வாளரவை
யுடையவனது தில்லைக்கணுளாகிய லூரன் இவ்வீதிக்கண்
வர—எடுத்து அணி கை ஏறு இன வளை ஆர்ப்ப - தெரிந்
தணியப்பட்ட கைக்கணுளவாகிய இனவளைகளொளிப்ப —
இள மயிர் ஏர் கடுத்து - இளமயில தெழிலையொத்து—அணி
காமர் கரும்புருவச் சிலை கண் மலர் அம்பு அடுத்து - மிக்க
வழகையுடைய கரியபுருவமாகிய வில்லோடு கண்மலராகிய
வம்பைச்சேர்த்தி—அணி வள் இனையோர் ஒருங்கேசுற்றும்
மாதிரம் பற்றினர் - அணிகளுண்டாகிய வெளிபையுடைய
மகளிர் ஒருங்கே சுற்றுந்திசைகளைப் பற்றினர்; இஃதிவன்
காதலிமாட்டென்னும்! எ - று.

அணி காமர் என்பன ஒருபொருட்கிளையாய், மிகுதி
தோன்றின்றன. ஒன்றாகவெழுந்து அணியினுங் கையினு
முளவாகிய சங்கொளிப்ப இளமைக்கணுண்டாகிய வுள்ள
வெழுச்சிமிக்கு வில்லோடம்பையடுத்துப். பற்றி அரைக்
கணியப்பட்ட வுடைவாளையுடைய இனையோர் திசைமுழுதுஞ்
சூழ்ந்து பற்றினரெனப் பிறிதுமோர் பொருடோன்றி நின்ற
வாறு கண்டுகொள்க. கரும்புருவச் சிலையென்பது பாட

மாயின், புருவமாகிய காமனது உட்கையுடைய கருப்புச் சிலையோடு கண்ணாகிய கள்ளையுடைய மலரம்பையடுத்தென்றுரைக்க. சுற்றும்பற்றியமாதிரமென்பது பாடமாயின், சுற்றும்பற்றி மேவாநிற்ப, அவ்விடத்து நகைக்குறிப்பாலெடுக்கப்பட்டு இவர்கைகள் வளையொலிப்பத் தலைமேலேறின வெனக் கூட்டியுரைக்க. இதற்குச் சுற்றும்பற்றிப் போர் செய்யாநிற்பப் படைக்கலமெடுத்துச் சங்கொலிப்ப அணியுங்கையு மொருங்கெழுந்தனவெனப் பிறிதுமொரு பொருளாகக்கொள்க. இதற்குப் பிறவுரைப்பாருமுள். உரத்தகு வேல் - உரத்தாற்றக்கவேல். மெய்ப்பாடு மருட்கை, வியப்பாகவின். பயன் பிரிவுணர்த்துதல். (352)

பொறையுவந்துரைத்தல்.

பொறையுவந்துரைத்தலென்பது தலைமகனைப் பரத்தைய ரெதிர்கொண்டமைகேட்ட தலைமகள் நெஞ்சடைந்து புறத்து வெளிப்படாமற் பொறுத்தமைகண்டதோழி, யானிவ்வாறாகவும் கலங்காது நின்ற பெரும்பொறையாட்டியை யான் இன்று பேசுவன என்னென்று அவளையுவந்து கூறாநிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்—

சுரும்புகொன்றையன்ருல்புலியுர்ச்சுருங்கும்மருங்குற்
பெரும்பொறையாட்டியையென்வின்றுபேசுவபேரொலிநீர்க்
கரும்புறையூரன்கலந்தகன்ருனென்றுகண்மணியு
மரும்பொறையாகுமென்னுவிதுந்தேயவுற்றழிகின்றதே.

கள்ளவிழ்கோதையைக் காதற்றேழி
உள்ளவிழ்பொறைகண் இவந்துரைத்தது.

இ - ள். பேரொலி நீர்க் கரும்பு உறை ஊரன் கலந்து அகன்றான் என்று - பெரிய வொலிக்குரையுடைய கரும்பு தங்குமுரையுடையவன் கலந்துவைத்து நீங்கினானென்று கருதுதலான்—கண்மணியும் அரும் பொறை ஆகும் - என்

கண்மணியும் பயனின்மையாற் றுங்குதற்கரிய பாரமாகா நின்றன—என் ஆனியும் தேய்வுற்று அழிகின்றது - எனது யிருந் தேய்ந்தழியாநின்றது—பெரும் பொறையாட்டியை என் இன்று பேசுவ - யானிவ்வாறுகவுச் கலங்காது நின்ற பெரும் பொறையையுடையவளை யான் இன்று பேசுவன வென்! எ - று

சுரும்பு உறு கொன்றையன் தொல் புலியூர்ச் சுருங்கும் மருங்குல் பெரும்பொறையாட்டியை - சுரும்புகள்வாழுங் கொன்றைப் பூனியுடையானது பழைபதாகிய புலியூரிற் சுருங்கின மருங்குலையுடைய பெரும்பொறையாட்டியை யெனக் கூட்டுக.

என் கண்மணியுந் தேய்வுற்றழியாநின்றது ஆனியுமரும் பொறையாகாநின்றதென்று கூட்டுவாரு முளர். உள்ளளிழ் பொறை - நெஞ்சுடைந்து புறத்து வெளிப்படாதபொறை. மெய்ப்பாடு அழுகையைச்சார்ந்த வுவுகை. பயன் தலைமகளை வியத்தல். (353)

பொதுப்படக்கூறிவாடியமுங்கல்.

பொதுப்படக்கூறி வாடியமுங்கலென்பது பொறையுவந் துரைத்த தோழிக்கு, முன்னிலைப்புறமொழியாக, தமதுகலங் கவரக்கொடுத்து வேறுதுணை யின்மையிற் றமதணையையே தமக்குத்துணையாகக்கொண்டு கிடந்து என்னைப்போல வயிர் தேய்வார் இனியாவரோவெனப் பொதுப்படப் பரத்தையர்க் கிரங்குவாள்போன்று, தலைமகனது கொடுமைநினைந்து வாடா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அப்புற்றசென்னியன்றில்லையுருரினவருறுநோ
யொப்புற்றெழினலமுரன்கவரவுள்ளும்புறம்பும்
வெப்புற்றுவெய்துயிர்ப்புற்றுத்தம்மெல்லணையேதுணையாச்
செப்புற்றகொங்கையர்யாவர்கொலாருயிர் தேய்பவரே.

பொற்றிகழுவன் மற்றிகழ்தில்லைப்
பிரிந்தஜரஜே டிருந்துவாடியது.

இ - ள். அப்பு உற்ற சென்னியன் தில்லை உறாரின் -
நீரடைந்த சென்னியையுடையவனது தில்லையை மனமொழி
மெய்களாலனுகாதாரைப்போல—எழில் நலம் ஊரன் கவர் -
கண்ணோட்டமின்றி எழிலையுடைய நலத்தை ஊரன் கவர்ந்து
கொள்ள—அவர் உறு நோய் ஒப்புற்று உள்ளும் புறம்பும்
வெப்புற்று - அத்தில்லையை யுறாதாருமுநோயையொத்து
அகத்தும் புறத்தும் வெப்பத்தையுற்று—வெய்துயிர்ப்புற்று-
வெய்தாகவுயிர்த்தலையுற்று—தம் மெல் அணையே துணையா -
வேறுதுணையின்மையிற் றமது மெல்லணையே தமக்குக்
துணையாக—செப்பு உற்ற கொங்கையர் ஆருயிர் தேய்வார்
யாவர் கொல் - செப்புப்போலும் கொங்கையையுடைய
மகளிர் ஆருயிர்தேய்வார் பிறர்யாரோ யானல்லது? எ - று.

இத்தன்மையராய் என்போல இனி ஆருயிர்தேய்வார்
யாரோவெனப் பரத்தையர்க் கிரங்குவாள்போன்று, தலை
மகனது கொடுமை கூறினாகவுரைக்க. தில்லையுறாதவவருமு
நோயென்பது பாடமாயின், எழினலமுரண்கவர்த் தில்லையை
யுறாத அத்தின்னையாருமுநோயை யொத்தென்றுரைக்க.
ஊரஜேடிருந்து வாடியது - ஊரன்குறைகளை நினைந்து
அதஜேடிருந்து வாடியது. மெய்ப்பாடு அழகை. பயன்
ஆற்றமை நீங்குதல்.

(354)

கனவிழந்துரைத்தல்.

கனவிழந்துரைத்தலென்பது தலைமகனது கொடுமை
நினைந்து கிடந்துவாடாநின்ற தலைமகள், கனவிடைவந்து அவன்
மார்புதரத்தானதனை நனவென்றுமயங்கிப் புலந்து அவனோடு
புணராதிழந்தமையைத் தோழிக்குச் சொல்லாநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்—

தேவாகரரிறைஞ்சங்கழலோன்றில்லைசேரலர்போ
லாவாகனவுமிழந்தேனனவென்றமளியின்மேற்
பூவாரகலம்வந்துரன்றரப்புலம்பாய்நலம்பாய்
பாவாய்தழுவிற்றிலேன்விழித்தேனரும்பாவியனே.

சினவிற்றடக்கைத் தீம்புனலூரனைக்
கனவிற்கண்ட காரிகையுரைத்தது.

இ - ள். நலம் பாய் பாவாய் - நலம்பரந்த பாவாய் -
அமளியின் மேல் பூ ஆர் அகலம் வந்து ஊரன் தர - அமளியின்
கண்மாலையையுடைய மார்பை ஊரன்வந்துதர - புறம்பாய் -
அவனோடுமேவாமையிற் பின்னுந்தனிமையாய் - நனவு என்று
தழுவிற்றிலேன் - நனவென்று மயங்கித் தவறு நினைந்து
புல்லிற்றிலேன் - அரும் பாவியன் விழித்தேன் - அத்துணையே
யன்றிப் பொறுத்தற்கரிய தீவினையையுடையேன் விழிப்
பதுஞ்செய்தேன், அதனால் - தேவாகரர் இறைஞ்சும் கழ
லோன் தில்லை சேரலர் போல் - தேவருமகரரு மிறைஞ்சங்
கழலை யுடையவனது தில்லையைச் சேராதாரைப்போல -
ஆவாகனவும் இழந்தேன் - ஐயோ! கனவான்வருமின்பத்தையு
மிழந்தேன். எ - று.

தில்லைசேரலர்போலென்புழி ஒத்தபண்பு துன்பமுறு
தலும் இன்பமிழத்தலுமாம்.

விளக்கொடுவெறுத்தல்.

விளக்கொடு வெறுத்தலென்பது கனவிழந்தமைகூறி
வருந்தாரின்ற தலைமகள், நீயாயினுங் கலந்தவர்க்குப் பொய்ம்
முகங்காட்டிக்கரத்தல் பொருத்தமன்றென்றிலையென விளக்
கொடு வெறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள் -

செய்ம்முகநீமலர்தில்லைச்சிற்றம்பலத்தரற்குக்
கைம்முகங்கூம்பக்கழல்பணியாரிற்கலந்தவற்குப்
பொய்ம்முகங்காட்டிக்கரத்தல்பொருத்தமன்றென்றிலையே
நெய்ம்முகமாந்தியிருண்முகங்கீழுநெடுஞ்சுடரே.

பஞ்சணைத்துயின்ற பஞ்சின்மெல்லடி
அன்படேடைமுங்கிச் செஞ்சுடர்க்குரைத்தது.

இ - ள். நெய்ம்முகம் மாந்தி இருள் முகம் கீழும்
நெடுஞ்சுடரே - பொய்ம்முகத்தைப்பருகி இருண்முகத்தைக்
கிழிக்கும் நெடியசுடரே—கலந்தவர்க்குப் பொய்ம் முகம்
காட்டிக் கரத்தல் பொருத்தம் அன்று என்றிலை - எம்மைக்
கலந்தவர்க்குப் பொய்யையுடைய முகத்தைக்காட்டித் தெளிந்
தாரை வஞ்சித்தல் தகுதியின்றென்று கூறிற்றிலையே?
வேறுகூறுவார் யாவர்? எ - று.

செய்ம்முகம் நீலம் மலர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து
அரற்கு - செய்ம்முகத்துளவாகிய நீலப்பூ மலரானின்ற
தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின்கணுளாகிய அரனுக்கு—கைம்
முகங் கூம்பக் கழல் பணியாரின் கரத்தல் - கைம்முகங்
குவியக் கழலைப்பணியா தாரைப்போலக் கண்ணோட்டமும்
மெய்ம்மையுமின்றிக் கரத்தலெனக்கூட்டுக.

செய்ம்முகம் செய்ம்முன். கைம்முகம் கைத்தலம்.
கரத்தல் மறைத்தலெனினுமமையும். நெய்ம்முகம் சுடரை
யணைந்தவிடம். நெய்ம்முகமாந்தி யிருண்முகங்கீழு நெடுஞ்
சுடரே என்றது உணவாகிய நெய்யை மாந்தி மேனி
யொளியை யுடையையாய்ப் பகைசெகுக்கும் பெருமையை
யுடையையாதலின் அக்களிப்பினூற் கண்டது கூறிற்றிலை
என்றவாறு. இவை யிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும்
அவை.

(356)

வாரம்பகர்ந்துவாயின் மறுத்துரைத்தல்.

வாரம்பகர்ந்துவாயின் மறுத்துரைத்தலென்பது விளக்கொடு வெறுத்து வருந்தாநின்ற தலைமகள், தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து வாயிற்கணிற்ப, வண்டோரனையர் ஆடவர், பூவோரனையர் மகளிராதலான், நாமும் அவன்றலையளிபெற்ற பொழுது ஏற்றுக் கொள்வதன்றோ நமக்குக்காரியம்; நாம் அவனோடு புலக்கற்பாலே மல்லேமென்று வாயினேர்வித்தார்க்கு, ஊரனது மாலையுந்தோளும் அவ்விடத்து வளைத்து வைத்து வேண்டினூர்கொள்ள வமையும்; யான் மன்னனைப் பரத்தையர்க்கு உறவரையாகக் கொடுத்தேனென மறுத்துக் கூற நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

பூங்குவளைப்பொலிமாலையுமுரன்பொற்றோவிணையு
மாங்குவளைத்துவைத்தாரேனுங்கொள்கநள்ளாரணந்
தீங்குவளைத்தவில்லோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தயல்வா
யோங்குவளைக்கரத்தார்க்கடுத்தோமன்னுருவரையே.

வார்புனலூரனேர்திகழ்தோள்வயிற்
கார்புரைகுழலி வாரம்பகர்ந்தது.

இ - ள். பூங் குவளைப் பொலி மாலையும் - பொலிவையுடைய குவளைப்பூவானியன்ற பெரியமாலையையும்—ஊரன் பொன் தோள் இணையும் - ஊரனது பொன்போலுந் தோளிணையையும்—ஆங்கு வளைத்து வைத்து ஆரேனும் கொள்க - தம்மில்த்து வளைத்துவைத்து வேண்டியார் கொள்வாராக—நள்ளார் அரணம் தீங்கு வளைத்த வில்லோன் தில்லைபகைவரதரணந் தீங்கெய்த வளைக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனது தில்லையின்—சிற்றம்பலத்து அயல் வாய் ஒங்கு வளைக்கரத்தார்க்கு - சிற்றம்பலத்துக் கயலாகிய விடத்துவாழும் உயர்ந்த வளையையுடைய கையையுடையார்க்கு — மன் உறவரை அடுத்தோம் - மன்னனை உறவரையாகக் கொடுத்தோம். எ - று.

உறாவரை முற்றாட்டு. தீங்குவளைத்த வில்லோனென்ப
தற்குத் தீங்கெய்தவென ஒருசொல் வருவியாது அரணத்
தைத் தீங்கு வளைத்தற்குக் காரணமாகிய வில்லென்றுரைப்
பினு மமையும். ஒங்கு வளைக்கரத்தாரென்புழி ஒங்குதலை
வளைக்கரத்தார் மேலேற்றுக. விலையானுயர்ந்த வளைபெனினு
மமையும். அடுத்தோமென்றதனால், தனதுரிமை கூறினாளாம்.
மன் அசைநிலையாக்கி, மாலைபையுந் தோளையுமடுத்தோ
மெனினுமமையும். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (357)

பள்ளியிடத்தூடல்.

பள்ளியிடத்தூடலென்பது வாயின்மறுத்த தலைமகள், ஆற்
றாமையே வாயிலாகப்புக்குப் பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமக
னோடு, நின்னை யிடைவிடாது நுகர்தற்கு முற்காலத்துத் தவத்
தைச் செய்யாத தீவினையேமை நோவாது, இன்றிவ்வாறாகிய
நின்னை நோவதென்னோ? அதுகிடக்க, நின்காதலிமார் புறமே
கற்று நினக்குப் புதிதாகச்செய்த அப்புல்லுதலை யாஞ்செய்ய
மாட்டேம்; அதனாலெம்மைத் தொடாதே; எங்கலையை விடுவா
யாகவெனக் கலவி கருதிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையேம் புன்மைத்தன்மைக்கெள்ளா
தெவஞ்செய்துநின்றிலியின்றுனைநோவதெனத்தன்முத்தன்
சிவன்செய்தசீருளார்தில்லையுநிந்சேயிழையார்
நவஞ்செய்தபுல்லங்கண்மாட்டேந்தொடல்விடுநற்கலையே.

பீடிவர்கற்பிற் றோடிவர்கோதை
ஆடவன்றன்னோ டேயுரைத்தது.

இ - ள். அ த் த ன் - உலகத்துள்ளா ரெல்லார்க்குந்
தந்தை—முத்தன் - இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கியவன்—
சிவன் - எவ்வுயிர்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மையைச் செய்த
லார் சிவன்—செய்த சீர் அருள் ஆர் தில்லை ஊர - அவனார்
செய்யப்பட்ட சீரியவருணிறைந்த தில்லைபிலூரனே—தவம்

செய்திலாத வெம் தீவினையேம் - முற்காலத்துத் தவத்தைச் செய்பாத வெய்ய தீவினையையுடைய யாம்—புன்மைத் தன்மைக்கு உள்ளாது - தின்னாலாதரிக்கப்படாத எமது புன்மைத்தன்மை காரணமாக எம்மையே யிகழாது — எவம் செய்து தின்று இன்று இனி உனை னோவது என் - தினக்குத் துன்பத்தைச் செய்பாதின்று இப்பொழுது இனி தின்னை நோதலென்னும்! அதுகிடக்க—தின் சேயிழையார் நவம் செய்த புல்லங்கள் மாட்டேம் - தின்னுடைய சேயிழையார் தினக்குப் புதிதாகச்செய்த புல்லுதல்களை யாமாட்டேம், அதனால் — நற்கலை தொடல் - எமது நல்ல மேகலையைத் தொடாதொழி—விடு - விடுவாயாக. எ - று.

எவ்வம் எவமெனதின்றது. காதலில்லையாயினுங் கண்ணேட்டமுடைமையான் இகழ்ந்து வாளாவிருப்பமாட்டாமையின், எம் புலவியான் தினக்குத் துன்பமாந்துணையே யுள்ளதென்னுங் கருத்தான், எவஞ்செய்து தின்றென்றான். இனியென்பது நீ யிவ்வாறு தின தின்னென்னும்பொருட்டாய் தின்றது. சிவன்செய்த சீராளார் தில்லைபூரவென்றதனால், தின்னாற் காயப்பட்டாரானுங் காதலிக்கப்படா தின்றையெனவும்; தவஞ்செய்திலாதவெந் தீவினையே மென்றதனால், எம் மாற் காதலிக்கப்பட்டாரானும் காய்ப்படா தின்றேமெனவுங் கூறியவாரும். புல்லென்பது புல்லமென விரிந்து தின்றது. புல்லமென்பதனைப் புன்மையென்று தின்சேயிழையார் புதிதாகச்செய்த குறிகளைப் பொறுக்கமாட்டேமென் றுரைப்பினுமமையும். எவன்செய்து தின்றெனப்பாடமோதி, தவஞ்செய்திலாத வெந்தீவினையேம் இன்றுணை னோவது என் செய்து தின்றென்றும் என்னத்தென றுரைப்பாருமுளர். என்காதென்பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடு வெகுளி. பயன் புணர்தல்.

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூறல்.

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர் கூறலென்பது இக்கொங்கைகள் தாங்கித் தளராரின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த, இவ்வாயத்தார் முன்னே, அப்பரத்தையர் மனைக்கண் இப்பேதை இக்குறி யறிவிக்கச் செல்லாரின்ற விது நமக்கு மிகவுமிளிவரவுடைத்தெனச் செவ்வணிவிடுக்க விரையாரின்ற வில்லோர்தம்முட் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தணியுறப்பொங்குமீக்கொங்கைகடாங்கித்தளர்மருங்குல்
பீணியுறப்பேதைசென்றின்றெய்துமாலரவும்பிறையு [ளே
மணியுறக்கொண்டவன்றில்லைத்தொல்லாயநல்லார்கண்முள்
பணியுறத்தோன்றுதுடங்கிடையார்கள்பயின்மனைக்கே.

பாற்செலுமொழியார் மேற்செலவிரும்பல்
பொல்லாதென்ன வில்லோர்புகன்றது.

இ - ள். அரவும் பிறையும் அணியுறக் கொண்டவன் தில்லை - பிறைக்குப் பகையாகிய அரவையும் பிறையையும் அழகுறத் தனக்கணியாகக் கொண்டவனது தில்லையின்— தொல் ஆயம் நல்லார்கள் முன்னே - பழைய இவளாயத்தி னுள்ளாராகிய நல்லார்கண் முன்னே—பனி உறத் தோன்றும் துடங்கு இடையார்கள் பயில் மனைக்கு - அரவுபோலத் தோன்றும் துடங்குமிடையை யுடையார்கள் நெருங்கும் பரத்தையர் மனைக்கண்—தணி உறப் பொங்கும் இக் கொங்கைகள் தாங்கி - தணிதலுறும்வண்ணம் வளராரின்ற இக் கொங்கைகளைத் தாங்கி—தளர் மருங்குல் பீணியுறப் பேதை இன்று சென்று எய்தும் ஆல் - தளராரின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த இப்பேதை இன்று சென்றெய்தும்; ஆயிற் பெரிதும் இஃதிளிவரவுடைத்து. எ - று.

இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். பாற்செலு மொழியார் புகன்றது - கேட்டார்க்குப் பாலின்கணுணர்வுசெல்லு

மொழியையுடைய மகளிர்மேற்சென்று தூதுவிட விரும்பல்
பொல்லாதென இல்லோர் கூறியது. பால்போலு மொழி
யெனினு மமைபும். ஈண்டுச் செல்லுமென்பது உவமைச்
சொல். பேதையென்பது செவ்வணியணிந்து செல்கின்ற
ஊதரை. மெய்ப்பாடு நகை, எள்ளற் பொருட்டாகவின.
பயன் தலைமகனைச் செலவழுங்குவத்தல். சிறைப்புறத்தா
கை, இல்லோர் சொல்லியது. (359)

அயலறிவுரைத்தவளமுக்கமெய்தல்.

அயலறிவுரைத்தவளமுக்கமெய்தலென்பது இல்லோர் செவ்
வணிவிடுக்க நினையாநிற்ப, அயலார்முன்னே இவளாய் இக்குறி
யறிந்த விடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர நாமவனை யெய்தும்படி
யாயிற்று நம்முடைய பெண்டன்மையென அயலறிவுரைத்துத்
தலைமகள் அழுக்கமுற்றுக் கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

இரவணையும்மதியேர்நுதலார்நுதிக்கோலஞ்செய்து
குரவணையுங்குழலிங்கிவளாலிக்குறியறிவித்
தரவணையஞ்சடையோன்றில்லையுரனையாங்கொருத்தி
தரவணையும்பரிசாயினவாறுநந்தன்மைகளே.

உலகியலறியச் செலவிடலுற்ற
விழுத்தகைமாதர்க் கழுக்கஞ்சென்றது.

இ - ள். இரவு அணையும் மதி ஏர் நுதலார்நுதி - இர
வைச் சேரும் பிறைபோலு நுதலையுடையாரது முன்—
கோலம் செய்து - செவ்வணியாகிய கோலத்தைச்செய்து—
குரவு அணையும் குழல் இங்கிவளால் இக் குறி அறிவித்து -
குரவம்பூச்சேருங் குழலையுடைய இவளால் இக்குறியையறி
வித்து—அரவு அணையும் சடையோன் தில்லை ஊரனை - பாம்பு
சேருஞ் சடையையுடையவனது தில்லையிலுரனை—ஆங்கு
ஒருத்தி தர - பின் அவ்விடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர—
அணையும் பரிசு ஆயினவாறு நம் தன்மைகள் - நாமவனை

யெய்தும்படி யாயினவாறென் நம்முடைய பெண்டன்மை
கள்! எ - று.

துதலார் துதியறிவித்தென வியையும். குறிபூப்பு நிகழ்
தற்குறி. மெய்ப்பாடு அழகை. பயன் ஆற்றுமை நீங்குதல். (1)

செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல்.

செவ்வணிகண்டவாயிலவர் கூறலென்பது தலைமகளிடத்து
கின்றஞ்செவ்வணிசெல்லக்கண்டு, நம்மூரற்கு உலகியலாறுரைப்
பான்வேண்டி, செம்மலருஞ் செம்பட்டுஞ் செஞ்சாந்தம் நமது
திருவையுடைய மணையின்கண் வந்து தோன்றினவென்ப
பரத்தை வாயிலவர் தம்முண்மதித்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்—

சிவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
சிவந்தவந்தாளனியூரற்குலகியலாறுரைப்பான்
சிவந்தபைம்போதும்செம்மலர்ப்பட்டுங்கட்டார்முலைமேற்
சிவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே.

மணிக் குழைபூப்பிய லுணர்த்தவந்த
ஆயிழையைக்கண்ட வாயிலவருரைத்தது.

இ - ள். சிவந்த பொன் மேனி மணி - செம்பொன்
போலு மேனியையுடையமணி—திருச்சிற்றம்பலம் உடை
யான் - திருச்சிற்றம்பலத்தை யுடையான்—சிவந்த அம்
தாள் அணி. ஊரற்கு - அவனது சிவந்தவழகிய தாள்களை
முடிக்கணியாக்கும் ஊரற்கு—உலகியலாறு உரைப்பான் -
உலகியனெறியை யறிவிப்பான்வேண்டி—திரு மனைக்கு-நமது
திருவையுடைய மனைக்கண்—சிவந்த பைம்போதும் - சிவந்த
செவ்விப்பூவும்—அம் செம் மலர்ப்பட்டும் - அழகிய செய்ய
பூத்தொழிற்பட்டும்—கட்டு ஆர் முலைமேல் அம் சிவந்த
சாந்தம் - கட்டுதலார்ந்த முலைமேலுண்டாகிய வழகிய செய்ய

சாந்தமும் — வந்துதோன்றின - வந்துதோன்றின; இனித் தருமக்குறைவாராமல் ஊரற்கும் ஏகல்வேண்டும். எ - று.

உலகியலாறு பூப்பு. உரைத்தாற்போலச் செவ்வணியா லறிவித்தலின் உரைப்பானென்றார். தாளிணையூற் கென்பதூ உம் பாடம். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் பூப்புணர்த் துதல். (361)

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறல்.

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர் கூறலென்பது செவ்வணிகண்ட தலைமகன் பரத்தையிடத்தினின்றும் வந்து தடையின்றி மனை வயிற் புகுதாரிற் ப, பண்டிரவும்பகலும் வாயில்பெறாது நின் றுணங்கும் இக்காவலையுடைய கடையை இத்துணைக்காலத்திற் கழிந்து வாயிலின்றிப் புகுதாரின்றான், மனைக்கடன் பூண்டலான் இனிப் புலந்து அடங்காதார் ஒருவருமில்லையெனத் தலைமகள் வாயிலவர் தம்முட் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

குராப்பயில்கூழையிவளின்மிகம்பலத்தான்குழையா
மராப்பயினுண்ணிடையாரடங்காரேவரேயிப்பன்
டிராப்பகனின்றுணங்கீங்கடையித்துணைப்போழ்திற்சென்று
கராப்பயில்பூம்புனலூரன்புகுமிக்கடிமனைக்கே.

கடனறிந்தாரன் கடிமனைபுகுதர
வாழ்ந்தவாயிலவ ராய்ந்துரைத்தது.

இ - ள். பண்டு இராப் பகல் நின்று உணங்கு ஈர்ங் கடை - முற்காலத்து இரவும்பகலுந் தான் வாயில்பெறாது நின்று வாடும் இக் குளிர்ச்சியையுடைய கடையை—இத் துணைப் போழ்தின் சென்று - நீட்டியாது இத்துணைக்காலத் திற் கழிந்து—கராப் பயில் பூம் புனல் ஊரன் இக் கடி மனைக் குப் புகும் - கராப்பயில்கின்ற பூம்புனலையுடைய ஆரையுடை யான் இக்காவலையுடைய மனைக்கட் புகாநின்றான், அதனான்—

குராப் பயில் கூழை இவளின் மிக்கு - குராப்பூப்பயின்ற
குழலையுடைய இவளினும் மேம்பட்டு — அம்பலத்தான்
குழையாம் அராப் பயில் நுண் இடையார் அடங்கார் இனி
எவர் - அம்பலத்தான் குழையாகிய அரவுபோலும் நுண்
ணிய விடையினையுடையார் புலந்தடங்காதார் இனி யாவர்!
மனைக்கடன் பூண்டலான் எல்லாருமடங்குவர். எ - று.

கராப்பயிலென்பது கராப்பயிலென வலிந்துகின்றது.
மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மெய்ப்மகிழ்தல். (362)

முகமலர்ச்சிகூறல்.

முகமலர்ச்சிகூற லென்பது பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன்
செவ்வணிகண்டு வந்தானென்று சொல்லுமளவில், தலைமகனது
கண்கள் சிவந்தன; அப்புலவிநோக்கத்தெதிர் காதலனோக்க,
அச்சிவப்பாறி முகமலர்ந்தமையை அவ்விடத்துக்கண்டவர் தம்
முட் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யள்—

வந்தான்வயவணியூரனெனச்சினவான்மலர்க்கண்
செந்தாமரைச்செவ்விசென்றசிற்றம்பலவன்னுளான்
முந்தாயினவியனோக்கெதிர்நோக்கமுகமடுவிற்
பைந்தாட்குவளைகள்பூத்திருள்குழந்துபயின்றனவே.

பூம்புனலூரன் புகமுகமலர்ந்த
தேம்புனகோதை திறம்பிறருரைத்தது.

இ - ள். வந்தான் வயல் அணி ஊரன் என - வந்தான்
வயலணிந்த லூரனென்று சொல்லுமளவில்—சின வாள் மலர்க்
கண் செந்தாமரைச் செவ்வி சென்ற - சினவாள்போலு மலர்க்
கண்கள் சிவந்த தாமரைப்பூவினது செவ்வியை யடைந்தன—
சிற்றம்பலவன் அருளான் முந்தாயின வியன் நோக்கு எதிர்
நோக்க - சிற்றம்பலவனதருளான் முன்னுண்டாகிய பெரிய
அப்புலவி நோக்கெதிர் காதலனோக்க—முக மடுவின் பைந்

தாள் குவளைகள் பூத்து இருள் சூழ்ந்து பயின்றன - கது
மெனப் பின் முகமாகிய மடுவிற்பைந்தானையுடைய குவளைப்
பூக்கள் மலர்ந்திருண்டு நெருங்கின; என்ன வில்லறக்கிழத்
தியோ! எ - று.

இயலேக்கென்று பிரித்து முன்னுண்டாகிய துனித்த
வியல்பையுடைய நோக்கென்றுரைப்பினு மமையும். கண்க
ளது பிறழ்ச்சிப் பன்மையாற் குவளைப்பூக்கள் பல கூடினாற்
போன் றிருந்தனவென்பது போதர, பயின்றனவென்றார்.
காதலனோடு பழகினவெனினு மமையும். தலைமகற்குப்புலவிக்
காலத்தவருந் துன்பமிசூதியும் புலவிக் கத்தவரு மின்ப
மிசூதியும் நோக்கி, சிற்றம்பலவ னருளாலெனக் காரணத்தை
மிசூத்தக்கூறினார். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (363)

காலநிகழ்வுரைத்தல்.

காலநிகழ்வுரைத்தலென்பது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த
தலைமகனது ஆற்றாமையைத் தலைமகள் நீக்காதிருப்ப வண்டே
மல்லிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானும் கங்குற்பொழுதா
னும் ஆற்றாமைய்ப் புகுதராரின்றான்; இனி நீ புலக்கற்பாலை
யல்லையென உழையர் கூறாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்—

வில்லிகைப்போதின் விரும்பாவரும்பாவியர்களன்பிற்
செல்லிகைப்போதினொரியுடையோன்றில்லையம்பலஞ்சூழ்
மல்லிகைப்போதின் வெண்சங்கம்வண்டுதவின்தோய்ப்பிறையோ
டெல்லிகைப்போதியல்வேல்வயலூரற்கெதிர்கொண்டதே.

இகழ்வதெவன்கொ னிகழ்வதிவ்வாறெனச்
செழுமலர்க்கோதை யுழையருரைத்தது.

இ - ள். வில்லி கைப் போதின் விரும்பா அரும் பாவி
யர்கள் அன்பிற் செல்லி - காமன்கையிலம்பாகிய பூக்களில்
ஆகாமில்லாத அரியகுறிப்பையுடையவர்கள் தனக்குச்செய்த

அன்பின்கண் வேட்டுச்செல்வோன்—கைப் போதின் எரி உடையோன் - கையாகிய பூவீன்கணுளதாகிய எரியையுடையான்—தில்லையம்பலம் சூழ் மல்லிகைப் போதின் வெண்சங்கம் வண்டு ஊத - அவனது தில்லையம்பலத்தைச் சூழ்ந்த மல்லிகையின்போதாகிய வெண்சங்கை வண்டுகளுத—விண் தோய் பிறையோடு எல்லி - விண்ணையடைந்த பிறையோடு இராப்பொழுது—கைப் போது இயல் வேல் வயல் ஊரற்கு எதிர் கொண்டது - கையாகிய பூவீன்கணியலும் வேலையுடைய வயலூரற்கு மாறுகொண்டது. எ - று.

என்றது வண்டு துமல்லிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானும் கங்குற்பொழுதானும் ஆற்றானாய்ப் புகுதராநின்றான்; இனி நீ புலக்கற்பாலையல்லையென வாயினேர்வித்தவாறு. வில்லிகைப்போதாற் புலன்சளை விரும்பாத அரும்பாவியரெனினுமமையும். கைப்போதின்கண்ணே யெரியை யுடையானெனினு மமையும். இகழ்தல் - தலைமகனாற்றாமை நீக்கா திருத்தல். எல்லி ஊரற்கு வாயிலாக வேற்றுக்கொண்டது புலவாதுண்ணெகிழ்ந்தா ளென்றிவளை நாயிசழ்கின்றதென் இதுவன்றோ பொழுதென உழையர் தம்முட்புறங் கூறினாராகவுரைப்பினு மமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுகத்தல். (364)

எய்தலெடுத்துரைத்தல்.

எய்தலெடுத்துரைத்த லென்பது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் பூப்புநிகழ்ந்த கிழத்தியைப் புலவிதீர்த்து இன்புறப்பண்ணி எய்தலுற்று மகிழ்ந்தமையை அவ்விடத்துள்ளார் எடுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

புலவித்திரைபொரசீறடிப்பூங்கலஞ்சென்னியுய்ப்பக்
கலவிக்கடலுட்கலிங்கஞ்சென்றெய்திக்கதிர்கொண்முத்த

நிலவிநிறைமதுவார்ந்தம்பலத்துநின்றோனருள்போன்
றுலவியலாத்தனஞ்சென்றெய்தலாயினவூரனுக்கே.

சீரியலுலகிற் றிகழ்தரக்கூடி
வார்புனலூரன் மகிழ்வற்றது.

இ - ள். புலவீத் திரை பொர - புலவியாகியதிரை
வந்துமாறுபட—சீறடிப் பூங்கலம் சென்னி உய்ப்ப - காதவி
சிற்றடியாகிய பொலிவினையுடைய வணியைத் தன்சென்னியி
லுய்த்தலான் அப்புலவீநீங்க—கலவிக் கடலுள் கலிங்கம்
சென்று எய்தி - கலவியாகிய கடலுள் துகிலைச்சென்று
பற்றி—கதிர் கொள் முத்தம் நிலவி நிறை மது ஆர்ந்து -
எயிராகிய வொளிபொருந்தின முத்தின்கட் பொருந்தி
நிறைந்த நீராகிய மதுவைப்பருகி—அம்பலத்து நின்றோன்
அருள் போன்று உலவு இயலாத தனம் - அம்பலத்து
நின்றவனதருளை யொத்து ஒருஞான்றுந் தளர்தலில்லாத
முலைகள்—ஊரனுக்குச்சென்று எய்தல் ஆயின - ஊரற்குச்
சென்று பெறலாயின. எ - று.

புலவுநாறித் திரைகள் வந்துமோதச் சிறியவடிவை
யுடைய பொலிவையுடைய மரக்கலத்தைக் கடலின் சென்னி
யிலே செலுத்தக் கடலுட்கலந்து கலிங்கமாகிய தேயத்தைச்
சென்றெய்தி ஒளிபொருந்திய முத்துக்கள் தன்கண்வந்து
நிலைபெற அவ்விடத்துள்ள மதுக்களை நுகர்ந்து அம்பலத்து
நின்றவனதருளையொத்து ஒருஞான்றுங் கேடில்லாதபொருள்
சென்றெய்தலாயினவென வேறு மொருபொருள் விளங்கிய
வாறறிக. சீரியலுலகிற் றிகழ்தரக்கூடி - சீர்மையியன்ற
வுலகினுள்ள வின்பமெல்லாவற்றினும் விளங்கக்கூடி. சீரிய
லுலகு தேவருலகுமாம். இதுவுந்துறைகூறிய கருத்து.
மகிழ்வற்றதென இன்றார் கூற்றென்னுது துறைகூறினார்.
மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மெய்ப்புமகிழ்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது புலவிதீர்த்து இன்புறப் புணரப்பட்டு மயங்காநின்ற தலைமகள், தனக்கவன்செய்த தலையளியைநினைந்து, இவ்வாறருளுமருள் ஒருஞான்று பிறர்க்குமாமெனவுட்கொண்டு பொருமியழுது, பின்னுமவனோடு கலவிகருதிப் புலவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செவ்வாய்துடிப்பக்கருங்கண்பிறழ்சிற்றம்பலத்தெம்
மொய்வார்சடையோனருளின்முயங்கிமயங்குகின்றூள்
வெவ்வாயுயிர்ப்பொடுவிம்மிக்கலுழந்துபுலந்துரைந்தா
ளிவ்வாறருள்பிறர்க்காகுமெனநினைந்தின்னகையே.

மன்னியவுலகிற்றுன்னியவன்பொடு.

கலவிகருதிப்புலவியெய்தியது.

இ - ள். இன் நகை - இன்னகையைபுடையாள்—
செவ்வாய்துடிப்ப - செய்யவாய் துடிப்ப—கருங்கண் பிறழ -
கரிய கண்கள் பிறழ—சிற்றம்பலத்து எம் மொய்வார்
சடையோன் அருளின் முயங்கி மயங்குகின்றூள்—சிற்றம்பலத்
தின்கணுளாகைய எம்முடைய நெருங்கிய நீண்ட சடையை
புடையவன தருள்பெற்றவர்போல முயங்கி இன்பக்களியின்
மயங்குகின்றவள்—இவ்வாறு அருள் பிறர்க்கு ஆகும் என
நினைந்து - இவ்வாறு நமக்கருளுமருள் ஒருஞான்று பிறர்க்கு
மாமென ஒன்றையுட்கொண்டு—வெவ்வாய் உயிர்ப்பொடு
விம்மிக் கலுழந்து - வெய்யவிடத்தையுடைய நெட்டுயிர்ப்
பொடு பொருமியழுது—புலந்து ரைந்தாள் - புலந்து வருந்
தினாள். எ - று.

அருளின் முயங்குகின்றாளென்புழி அருள்பெற்றவர்
உவமையாதல் ஆற்றலான்வந்தது. அருளான் முயங்கியென்
பாருமுளர். வெவ்வாயுயிர்ப்பென்பது கலுழ்கட்சின்னீரென்
பதுபோல நின்றது. தவறுபற்றிப்புலப்பென்றுநீ கூறுதி;

இதுவன்றோ இவள் புலக்கின்றவாறெனத் தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியது. மன்னியவுலகிற்றுன்னியவன்பொடு - நிலைபெற்றவுலகத்தின்வைத்துச் செறிந்தவன்போடு. இது வந்துறைகூறியகருத்து. மெய்ப்பாடு உவகையைச்சார்ந்த வெகுளி; பெருமிதமுமாம். பயன் அது. (366)

குறிப்பறிந்துபுலந்தமைகூறல்.

குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறலென்பது புலவீரீர்த்து கலுழ்ந்து புணர்ந்து தானுமவனுமேயாய்ப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள், பின்னுமொருகுறிப்பு வேறுபாடுகண்டு புலந்து, இப்பள்ளி பலரைப்பொருதென்றிழிய, இப்பொழுது இவளின் வாறிழிதற்குக்கருதிய குறிப்பென்னையெனக்கொல்லோவென உழையர் தம்முட் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மலரைப்பொருவடிமானுந்தமியன்மன்னன்னொருவன்
பலரைப்பொருதென்றிழிந்துநின்றன்பள்ளிகாமனெய்த
வலரைப்பொருதன்றழல்விழித்தோனம்பலம்வணங்காக்
கலரைப்பொருச்சிறியாளென்னையெனக்கொல்லோகருதியதே.

குறிப்பினிற் குறிப்பு நெறிப்படநோக்கி
மலர்நெடுங்கண்ணி புலவியுற்றது.

இ - ள். மன்னன் ஒருவன்-மன்னன் ஒருவன்—மலரைப் பொரு அடி மானும் தமியன் - மென்மையான் மலரையும் பொருதவடியையுடைய மானுந்தமியளே, ஆயினும்—பள்ளி பலரைப் பொருது என்று இழிந்து நின்றான் - இப்பள்ளி பலரைத்தாங்காதென்று கூறிப் பள்ளியினின்ற மிழிந்து நின்றான்—காமன் எய்த அலரைப் பொருது அன்று அழல் விழித்தோன் அம்பலம் வணங்கா - காமனெய்த அலரம்பை வெகுண்டு அன்றழலாகியகண்ணை விழித்தவனதம்பலத்தை வணங்காத—கலரைப் பொருச் சிறியாள் கருதியது என்னை

கொல் - தீயமக்களைப் பொறுத சிறியவள் இந்நிலைமைக்கட்
கருதியதென்றே! எ - று.

இழிந்துநின்றாளென்பது விரையவிழிந்தாளென்பதுபட
நின்றது. கலரைப்பொறுச்சிறியாளென்றது தீமக்களென்று
சொல்லும் வார்த்தையையும் பொறுதவள் தீமக்கள்செய்யுங்
காரியத்தைச் செய்தாளென்றவாறு. குறிப்பினிற் குறிப்
பென்றது இவ்வாறருள் பிறர்க்காகுமென நினைந்து இன்னகை
புலந்தாளென்று தலைமகன் கூறியகூற்றையே தவறுககினைந்து
நம்மையொழிந்து பிறருமுண்டாகக் கூறினாகலான் இந்த
வமளி பலரைப் பொறுதெனப்புலந்தாள் குறிப்பாலே தலை
மகனது குறிப்பையறிந்து. இவ்வகை தலைமகள் புலம்ப
வாயில்கடம்முட்சொல்லியது. இதுவுமது. மெய்ப்பாடு
மருட்சி. பயன் ஐயந்தீர்தல். பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள்
நுண்ணிதாகியதோர் காரணம்பற்றி இவ்வகையுரைத்துண்டக்
கண்டதோழி தன்னெஞ்சோ டுசாவினாளென்பது. தலைமகன்
றன்னெஞ்சோ டுசாவினானெனின், அது பொருந்தாது. (367)

[வாயிலவர்வாழ்த்தல்.

வாயிலவர்வாழ்த்தலென்பது செவ்வணிவிடுக்கப் பூப்பியற்
செவ்விகெடாமல் மெலிவறிந்து இவளது பொலிவோடு வந்தமை
யான் இவன் மெய்யே தக்கவாய்மையெனனத் தலைமகளை
வாயிலவர் வாழ்த்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வில்லைப்பொலிநுதல்வேற்பொலிகண்ணிமெலிவறிந்து
வல்லைப்பொலிவொடுவந்தமையானின்றுவான்வழுத்துந்
தில்லைப்பொலிசிவன்சிறம்பலன்சிந்தைசெய்பவரின்
மல்லைப்பொலியாலூரன்மெய்யேதக்கவாய்மையனே.

தலைமகனது தகவுடைமை

நிலைதருவாயி னின்றேருருரைத்தது.

இ - ள். வில்லைப் பொலி நுதல் வேல் பொலி கண்ணி
மெலிவு அறிந்து - விற்போலுநுதலையும் வேல்போலுங்
கண்களையுமுடையாளது வாட்டமறிந்து—வல்லைப் பொலி
வொடு வந்தமையான் - விரைய இவளது மொலிவோடு வந்
தமையால்—வான்நின்று வழுத்தும் - வானத்துள்ளார் நின்று
வழுத்தும்—தில்லைப்பொலி சிவன் சிற்றம்பலம் சிந்தை செய்
பவரின் - தில்லைக்கட்பொலியுஞ் சிவனது சிற்றம்பலத்தைக்
கருதுவாரைப்போல—மல்லைப்பொலி வயல் ஊன்-வளத்தாற்
பொலியும் வயலையுடைய ஆரையுடையவன்—மெய்யே தக்க
வாய்மையன் - மெய்யாக நல்லமெய்ம்மையன். எ - று.

வில்லையென்னுமைகாரம் இசைநிறையாய் வந்தது. காத
லன்வர இவள் இடையின்றிப் பொலிந்தமையாற் பொலிவொ
டெனஒடுக்கொடுத்துக் கூறினார். பொலிசிற்றம்பலமெனவியை
யும், மல்லல் கடைக்குறைந்து ஐ காரம் விரிந்துநின்றது. மல்லற்
பொலியென்பதூஉம் பாடம் மெய்ப்பாடு உவகை. பயன்
மகிழ்தல். (368)

புனல்வரவுரைத்தல்.

புனல்வரவுரைத்தலென்பது தலைமகளுடன் மனைவயிற்
றங்கியின்புறா நின்றவனது தோள்களைப் பரத்தையர்பொருந்தி
மகிழ்ப்புதுப்புனல்வந்து பரந்தது; இனிப் புனலாட்டினால்
இவன்காதலியுலக்கும்போதுமென, வையத்தார் தம்முட் புனல்
வரவு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சூன்முதிர் துள்ளுநடைப்பெடைக்கிற்றுணைச்சேவல்செய்வான்
நேன்முதிர்வேழத்தின்மென்பூக்குநர்செம்மலூரன்றிண்டோண் |
மான்முதிர்நோக்கினல்லார்மகிழ்த்தில்லையானருளே
போன்முதிர் பொய்கையிற்பாய்ந்ததுவாய்ந்தபுதுப்புனலே.

புனலாடுகவெனப் புனைந்துகொண்டு
மனைபுகுந்தவனை வையமுரைத்தது.

இ - ள். சூன் முதிர் துள்ளு நடைப் பெடைக்கு - சூன்முதிர்ந்த துள்ளுநடையை யுடைத்தாகிய பெடைக்கு— இல் செய்வாந்துணைச் சேவல் - ஈனுயில்லைச் செய்ய வேண்டித் துணையாகியசேவல்—தேன் முதிர் வேழத்தின் மென்பூக் குதர் - தேன்போலுஞ்சாறுமுதிர்ந்த கரும்பினது மெல்லிய பூவைக்கோதும்—செம்மல் ஊரன் திண் தோள் - தலைமையையுடையவூரனது திண்ணிய தோள்களை—மான் முதிர் நோக்கின் நல்லார் மகிழ - மானினது நோக்கம்போலு நோக்கினையுடைய நல்லார்கூடி இன்புற — தில்லையான் அருளே போல் முதிர் பொய்கையில் வாய்ந்த புதுப் புனல் பாய்ந்தது - தில்லையான தருளை யொத்து நீர் முதிர்ந்த பொய்கையுள் நல்லபுதுப்புனல் பாய்ந்தது; இனிப் புனலாட்டிணைற் றன்காதலியைச் சிவப்பிக்கும்போலும். எ - று.

சூன்முதிர்ந்தலாற் குறுகவடியிடுதலிற் றுள்ளு நடை யென்றார். தில்லையானருள்பெற்றவர்போல நல்லார்மகிழ்வென் றுரைப்பாருமுளர். சேவலன்னந் தன் சூன்முதிர்ந்த பெடைக்கு ஈனில்லிழைத்துப் பாதுகாக்கின்றிற்போல இவனுந் தன்காதலிக்கு வேண்டுவனசெய்து மனைவயிற்றங்கி யின்புறுகின்றனென உள்ளுறைகாண்க. துன்னுநடை யென்று பாடமோதி, சூன் முதிர்ந்தலாற் பயில அடியிடுநடை யென்றுரைப்பாருமுளர். வெண்பூவென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு பெருமிதல். பயன் பிரிவுணர்த்துதல். (369)

தேர்வரவுகண்டு மகிழ்ந்துகூறல்.

தேர்வரவுகண்டு மகிழ்ந்துகூறலென்பது புனல்வரவுகேட்ட தலைமகன் புனலாட்டு விழவிற்குப் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லாநிற்ப, இவனைப் புணர்த்தற்குத்தக்க தவத்தினை முற் காலத்தே செய்தீர்கள்; தேர்வந்து தோன்றிற்று; இனிச் சென்று இவனது தோளிணையைத் தோய்மினெனத் தேர்வரவுகண்டு பரத்தையர் தம்முண்மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சேயேயெனமன்னுதீம்புனலுரன்றிண்டோவினைக
 டோயீர்புணர்தவந்தொன்மைசெய்தீர்கடர்கின்றகோலந்
 தீயேயெனமன்னுசிறற்றம்பலவர்தில்லைநகர்வாய்
 வீயேயெனவடியீர்நெடுந்தேர்வந்துமேவினதே.

பயின்மணித்தேர்செலப் பரத்தையர்சேரிக்
 கயன்மணிக்கண்ணியர் கட்டுரைத்தது.

இ - ள். சடர்கின்ற கோலம் தீயே என மன்னு-சடரா
 நின்ற வடிவு தீயேயென்று சொல்ல நிலைபெற்ற—சிறற்றம்
 பலவர் தில்லை நகர்வாய் வீயே என அடியீர் - சிறற்றம்பலவ
 ரது தில்லைநகரிடத் துள்ளீராகிய பூவையொக்கு மடியை
 யுடையீர்—நெடுந் தேர் வந்து மேவினது - நெடியதேர் ஈண்டு
 வந்து மேயிற்று—புணர் தவம் தொன்மை செய்தீர்-இவனைப்
 புணர்தற்குத் தக்கதவத்தை முற்காலத்துச் செய்தீர்கள்—
 சேயே என மன்னு தீம்புனல் ஊரன் திண் தோள் இணைகள்
 தோயீர் - வடிவு முருகவேளையென்று சொல்ல நிலைபெறு
 நின்ற இனிய புனலையுடைத்தாகிய ஆரையுடையவனது
 திண்ணிய தோளிணைகளை யினியனைமின். எ - று.

ஒன்றற்கொன்றிணையா யிருத்தலின் இணையெனத்
 தனித்தனி கூறப்பட்டன. இதுவும் ஊடனிமித்தம். கோல
 மெனற்பாலது கொலமெனக் குறுகிநின்றது. கயன்மணிக்
 கண்ணியென்பது பாடமாயின், பரத்தையர் சேரிக்கட் டலை
 மகனது தேர்செல்லத் தலைமகனென்ற துரைத்ததாம். இப்
 பொருட்கு நெடுந்தேர் றுமது சேரிக்கண்வந்து தங்கிற்றென்
 றுரைக்க. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் தலைமகன்வரவு சேரிப்
 பரத்தையர்க்குப் பாங்காயினார் அவர்க்குணர்த்துதல். (370)

புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தல்.

புனல்விளையாட்டிற் றம்முளுரைத்தலென்பது தலைமக்
 ளுடன் புனலாடாநின்ற பரத்தையர் சேடிமார் அரமங்கை

யரைப்போலப் புனலாடாநின்ற அவ்வவரேயென்று விளித்து, நாமெல்லாமித் தன்மையேமாக வானரமங்கையரென்று சொல்லும்வண்ணம் மற்றொருத்திவந்து இவனைத் திரித்துக்கொள்ளக் கொடுத்துப் பின் வருந்தாது முன்னுறக் காப்போமெனத் தம்முட் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அரமங்கையரெனவந்துவிழாப்புமவ்வவர்வா
 னரமங்கையரெனவந்தணுகும்மவளன்றுகிராற்
 கிரமங்கையனைச்செற்றேன்றில்லைச்சிற்றம்பலம்வழுத்தாப்
 புரமங்கையரினையாதையகாத்துநம்பொற்பரையே.

தீம்புனல்வாயிற் சேயிழைவருமெனக்
 காம்பனதோளியர் கலந்துகட்டுரைத்தது.

இ - ள். அரமங்கையர் என வந்து விழாப் புகும் அவ்வவர் - அரமங்கையரைப்போல வந்து புனலாட்டு விழவின் கட்டிபுகாநின்ற அவரவரே—வான் அரமங்கையர் என அவள் வந்து அணுகும் - நாமெல்லாம் இத்தன்மையேமாக, வானிடத் தரமங்கையரென்று கருதும்வண்ணம் அவள் வந்தணுகாநின்றாள், அணுகித் தன்னிடத்திவரைத்திரிப்ப — அன்று அங்கு உகிரான் அயனைச் சிரம் செற்றேன் தில்லை - அன்று அவ்விடத்து உகிரால் அயனைச் சிரந்தடிந்தவனது தில்லை யின்—சிற்றம்பலம் வழுத்தாப் புர மங்கையரின் நையாது - சிற்றம்பலத்தை வழுத்தாத புரங்களின் மங்கையரைப்போலப் பின் வருந்தாது—நம் பொற்பரை ஐய காத்தும் - நம் பொற்பரை வியப்ப முன்னுடைத்தாகக் காப்பேம். எ - று.

அரமங்கையர் தேவப்பெண்களுக்குப் பொதுப்பெயர். வானரமங்கையரென்றது அவரின்மேலாகிய உருப்பி திலோத்தமை முதலாயினரை. வானரமங்கையரென்றது சாதியைநோக்கி நின்றது. ஐயபொற்பரையெனக் கூட்டினு மமையும். அவளென்றதும் சேயிழையென்றதும் பரத்தைய

சிறு நலையாகிய இப்பரத்தையை. “பரத்தையையிலெனநு
 வீற்றுங் — கிழவோட் சுட்டாக் கிளப்புப்பய விரிவே” *
 என்பதனால் இது கிழவோட்சுட்டாக் கிளப்பாயினும், இப்
 பரத்தையரது மாறபாடு தலைமகளுநிதற்கு நிமித்தமாகித்
 பயனுடைத்தாம். மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் தலைமகனைத்
 தங்கட்டாழ்சித்தல். (71)

தன்னைவியந்துரைத்தல்.

தன்னைவியந்துரைத்தலென்பது சேடிமார் பின் வருந்தாது
 முன்னுறக் காப்பேமென்று தம்முட் கூறுவதனைக்கேட்டு,
 இவனை அமரப்புல்லும் பரத்தையர்மாட்டு இவனருள் செல்லா
 மல் விலக்கேனாயின் என்மாட்டிவனைத் தந்தழாநின்ற இவன்
 மனைக்கிழத்தி யாகின்றேனென்ப பரத்தைத்தலைவி தன்னை
 வியந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கனலூர்கணைதுணையுர்கெடச்செற்றசிறற்பலத்தெம்
 மனலூர்சடையோனருள்பெற்றவரினமரப்புல்லு
 மினலூர்நகையவர்தம்பாலருள்விலக்காவிடின்யான்
 புனலூரனைப்பிரியும்புனலூர்கணப்பூங்கொடியே.

அரத்தத்துவர்வாய்ப் பரத்தைத்தலைவி
 முனிவுதோன்ற நனிபுகன்றது.

இ - ள். கனல் ஊர் கணை துணை ஊர் கெடச் செற்ற -
 கனல் பரந்தகணையான் ஒத்தலூர்கெட வெகுண்ட—சிறற்பம்
 பலத்து எம் அனல் ஊர் சடையோன் அருள் பெற்றவரின் -
 சிறற்பம்பலத்தின்கணுளாகிய எம்முடைய அனலையொக்குஞ்
 சடையை யுடையவனதருளைப் பெற்றவர்போலச் செம்
 மாந்து—அமரப் புல்லும் மினல் ஊர் நகையவர் தம்பால்
 அருள் விலக்காவிடின் - அவனைச் செறிப்பப் புல்லாநின்ற ஒளி
 பரந்த நகையையுடையவர் தம்மிடத்து அவனருள் செல்

* தொல், பொருள், செய்யுள். 200.

லாமை விலக்கேனாயின்—யான் புனல் ஊரனை பிரியும் புனல் ஊர்கள் அப் பூங் கொடி - யான் புனலூரனைப் பிரிந்திருக்கும் புனல்பரக்குங் கண்ணையுடைய அவன் மனைக்கிழத்தியாகிய அப்பூங்கொடியாகின்றேன். எ - று.

கணைதணையெனச் செய்யுளின்ப நோக்கி மிகாது நின்றது. கணையென்பதனை யெழுவாயாக்கி யுரைப்பாரு முளர். “பரத்தையிற்பிரிவே நிலத்திரி வின்றே” * என்பதனால், இவரதில்லந் தம்மில் வேறுபாடில்லாமை யறிக. மெய்ப்பாடு வெகுளி. பயன் தனது பீடுணர்த்தல். (572)

நகைத்துரைத்தல்.

நகைத்துரைத்தலென்பது பரத்தைத்தலைவி தன்னை வியந்து கூறினொன்று கேட்ட தலைமகள், எங்கைச்சியார் தமக்கும் ஒரு தங்கைச்சியார் தோன்றினபொழுதே தம்மிறு மாப்பொழியத் தம்முடைய இணைமுலைகளினதிறுமாப்பும் ஒழியப் புகாநின்றது; இதனையறியாது தம்மைத்தாம் வியக்கின்ற தென்னேவெனப் பரத்தையை நோக்கி நகைத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இறுமாப்பொழியுமன்றே தங்கைதோன்றினென் னெங்கையங்கைச், சிறுமான்றரித்த சிற்றம்பலத்தான் றில்லையுரன்றிண்டோள், பெறுமாத்தொடுந் தன்னபேரனுக்குப் பெற்றபெற்றியினே, டிறுமாப்பொழியவிறுமாப்பொழிந்தவினைமுலையே.

வேந்தன்பிரிய வேந்திழைமடந்தை
பரத்தையைநோக்கி விரித்துரைத்தது.

இ - ள். அங்கைச் சிறுமான் தரித்த சிற்றம்பலத்தான் தில்லை ஊரன் திண்டோள் - அங்கைக்கண்ணே சிறியமானத் தரித்த சிற்றம்பலத்தானது தில்லைக்கணுளாகிய ஊர

* இறையனாகப்பொருள். 42.

னுடைய திண்ணியதோள்களை—பெறு மாத்தொடும் - பெறு
தலானுண்டாகிய பெருமையோடும்—தன்ன பேர் அணுக்குப்
பெற்ற பெற்றியினோடு - தன்னவாகிய அவனோடுண்டாகிய
பெரிய அணுக்கைப்பெற்ற தன்மைகளோடும்—இறுமாப்பு
ஒழிய - தான் செம்மாத்தலையொழிய—இணைமுலை இறுமாப்பு
ஒழிந்த - இணைமுலைகள் ஏத்துதலையொழிபப் புகாநின்றன—
தங்கை தோன்றின் - இனித் தனக்கொரு தங்கை தோன்
றின்—என் என்கை இறுமாப்பு ஒழியும் அன்றே - என்னு
டைய வெங்கையும் செம்மாத்தலையொழியுமன்றே; அதனான்
வருவதறியாது தன்னைப் புகழ்கின்றாள். எ - று.

எங்கையென்றது என்றங்கை யென்றவாறாயினும், என்
னெங்கையென இயைபுமிகுகுகூறி நகையாடினாள். மாத்து
தலைமகற்குரியளாய் நின்றலான் உண்டாகியவரிசை. பெற்றி
அணுக்காற்றனை மதித்தல். தன்னபெற்றியென வியையும்.
பெற்றியினோடு மென்னுமும்மை தொக்குநின்றது. ஒழிந்த
வென்னு மிறந்தகாலம் விரைவுபற்றி வந்தது. மெய்ப்பாடு
வெகுளியைச்சார்ந்த வழுகை. பயன் பரத்தையது சிறுமை
யுணர்த்துதல். அவ்வகை பரத்தைகூறிய வஞ்சினம் தன்
பாங்காயிராற் கேட்ட தலைமகள் பரத்தைக்குப் பாங்காயி
னார் கேட்ப இவ்வகை சொன்னுள்ளென்பது. (373)

நாணுதல்கண்டு மிகுத்துரைத்தல்.

நாணுதல்கண்டு மிகுத்துரைத்தலென்பது தலைமனைப்
பரத்தையர்வசம் புனலாடவிட்டுச் சூடிவாரின்றிச் செப்பின்ச
ணிட்டடைத்துத் தமியேவையும் பூப்போல்வாள் இஃதவனுக்
குத் தகாத பழியாமெனக் கருதி நாணி அதனை மறைத்திருந்
தமைகண்ட தோழி, இவளது கற்பும் நலனும் நல்ல பருதியை
யுடையனவா யிருந்தனவென அவள் நலத்தை மிகுத்துக் கூறு
கின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வேயாதுசெப்பினடைத்துத்தமிழைவரும்வீயினன்ன
தீயாடிசிறம்பலமனையாடில்லையூரனுக்கின்
றேயாப்பழியெனநானியென்கண்ணிங்நனேமறைத்தாள்
யாயாமிப்பிவள்கற்புநற்பாலவியல்புகளே.

மன்னவன்பிரிய நன்மனைக்கிழத்தியை
நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்தது.

இ - ள். வேயாது செப்பின் அடைத்துத் தமிழைவரும்
வீயின் அன்ன - சூடாது செப்பின்கணிட்டுடைப்பைத்
தனியேவைகும் பூவைப்போலும் — தீயாடி சிறம்பலம்
அனையாள் - தீயின்கணிவானது சிறம்பலத்தை பொப்
பாள்—தில்லை ஊரனுக்கு இன்று ஏயாப் பழி என நாணி -
தில்லைபூரனுக்கு இன்று தகாத பழியாமெனக்கருதி நாணி—
என்கண் இங்நனே மறைத்தாள் - தனதாற்றாமையை என்
னிடத்தும் இவ்வண்ணமே மறைத்தாள், அதனால்—இவள்
கற்பு யாய் ஆம் இயல்பு - இவளதுகற்பு நமக்குத் தாயர்
வியல்பையுடைத்து — இயல்புகள் நல் பால - இவளுடைய
நாணமுதலாகிய வியல்புகள் நல்லகூற்றன. எ - று.

தமிழைவரும்வீ அக்காலத்தினிகழ்ந்த வேறுபாட்டிற்
குவமை. அம்பலம் இயற்கை அலத்திற்குவமை. பாண
னுரைத்த தென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு அழுகை.
பயன் தலைமகளது பெருமையுணர்த்துதல். (374)

பாணன்வரவுரைத்தல்.

பாணன் வரவுரைத்தலென்பது நானோடு தனியிருந்து
வருந்தாசின்ற தலைமகளுக்கு, இராப்பொழுதின்கட் சென்று
திசையைக் கடக்கும் வாவல் இரைதேருங்கால மன்மையாற்
புகற்பொழுதின்கணுறையும் மரம்போலும் தமியோமையறியாது
விறலியும் பாணனும் நம் வேந்தற்குத் துயிலெழும்புக்கலம் பாட
வந்து வின்றாரெனத் தோழி பாணன்வரவு கூறநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்—

விறலியும்பாணனும்வேந்தற்குத்தில்லையிறையமைத்த
திறலியல்யாழ்கொண்டுவந்துநின்றூர்சென்றிராத்திசைபோம்
பறலியல்வாவல்பகலுறைமாமரம்போலும்னீடு
வறலியல்கூழைநல்லாய்தமியோமையறிந்திலரே.

இகல்வேலவனகல் வறியாப்பாணனைப்
பூங்குழன்மாதர்க்குப் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். விறலியும் பாணனும் - விறலியும் பாணனும்—
தில்லை இறை அமைத்த திறல் இயல் யாழ் - தில்லையிறையா
லமைக்கப்பட்ட வெற்றியியலும் யாழை — வேந்தற்குக்
கொண்டு வந்து நின்றூர் - நம் வேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம்
பாடக் கொண்டுவந்து நின்றூர்கள்—அறல் இயல் கூழை நல்
லாய் - அறல்போலுங் கூழையையுடைய நல்லாய்—இராச்
சென்று திசை போம் பறல் இயல் வாவல் - இராப்பொழு
தின்கட் சென்று திசையைக்கடக்கும் பறத்தலாகிய வியல்
பிணையுடைய வாவல்—பகல் உறை மா மரம் போலும் தமிழ்
யோமை அறிந்திலர் - இரைதேரும் காலமன்மையாற் பகற்
பொழுதின்கணுறையும் பெரிய மரம்போலும் இராப்பொழு
திற் றுணையில்லாதோமை இவரறிந்திலர்போலும். எ - று.

வெற்றி வீணைகளுட்டலைபாதல். “எம்மிறை நல்வீணை
வாசிக்குமே” * என்பவாகலின் இறையமைத்தயாமென்றார்.
சென்று பகலுறைமாமரமென் றியைப்பினு மமையும். பறத்
தல் பறலென இடைக்குறைந்து நின்றது. போலவென்பது
பாடமாயின், பகலுறையுமா மரம்போலத் தமிழேமாகிய
நம்மையெனவுரைக்க. மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. மெய்ப்
பாடு அது. பயன் பாணனும் விறலியும் வரவுணர்த்திச்
சிவப்பாற்றுவித்தல். என்னை? இவர் வந்து நின்றதற்குத்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம். தனித்திருவிருத்தம்-
பொது. 7.

தலைநீ நம்மை இவர் நகையாடி வந்தாரென்று முனிந்தாளாகத்
தோழி இவரவன்செயலை யறிந்தாரல்லரென்றும், தலைவர்க்
கியல்பு நம்மிடத்து வருதலும் அவரிடத்துச் சேறலுமென
வும் இடல்பு சொல்லுதலாற் சிவப்பாற்றுவித்தாளாம். (375)

தோழியியற்பழித்தல்.

தோழியியற்பழித்தலென்பது பாணன்வரவுரைத்த தோழி,
இவள் வருந்த அயலாரிடத்து நல்குதலால் எம்முடைய வள்ளல்
இன்று தக்கிருந்திலனெனத் தலைமகனை யியற்பழித்துக் கூற
கின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

திக்கினிலங்குதிண்டோளிறைதில்லைச்சிற்றம்பலத்துக்
கொக்கினிறகதணிந்துநின்றூடிதென்கூடலன்ன
வக்கின்னகையிவணையவயல்வயினல்குதலாற்
றக்கின்றிருந்திலனின்றசெவ்வேலெந்தனிவள்ளலே.

தலைமகனைத் தகவிலனெனச்

சிலைறுதற்பாங்கி தீங்குசெப்பியது.

இ - ள். திக்கின் இலங்கு திண் தோள் இறை - திக்கின்
கண் வளங்காநின்ற திண்ணிய தோள்களையுடைய விறைவன் -
தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக் கொக்கின் இறகது அணிந்து
நின்றூடி - தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின்கட் கொக்கினிறகதனை
யணிந்துநின்றூடுவான் — தென் கூடல் அன்ன - அவனது
தெற்கின்கணுண்டாகிய கூடலையொக்கும்— அக்கு இன் நகை
இவள் நைய அயல்வயின் நல்குதலால் - அக்குமணிபோலும்
இனிய நகையைடைய இவள் வருந்த அயலாரிடத்து நல்
குதலால்—நின்ற செவ்வேல் எம் தனி வள்ளல் - எல்லாரானு
மறியப்பட்டு நின்ற செவ்வேலையுடைய எம்முடைய வொப்
பில்லாத வள்ளல்—இன்று தக்கிருந்திலன் - இன்று தக்கிருந்
திலன். எ - று.

அயல்வயி னென்பதற்குப் பொருணசையுள்ளத்தராக
 ளிற் காமத்திற் கயலென்றுரைப்பினு மமையும். தலைமகனது
 தகவின்மை யென்பதூஉம் பாடம். (376)

உழையரியற்பழித்தல்.

உழையரியற் பழித்தலென்பது தோழி தலைமகனை யியற்
 பழித்துக் கூறாநிற்பக் கேட்டு, தன்மாட்டன்புடை நெஞ்சத்தை
 யுடைய விவள்பேதற இதற்குப் பரியாமையின் வயலூரன் வரம்
 பிலனை உழையர் அவனை யியற்பழித்துக் கூறாநிற்பல். அதற்
 குச்செய்யுள்—

அன்புடைநெஞ்சத்திவள்பேதுறவம்பலத்தடியா
 ரென்பிடைவந்தமிழ்துறநின்றூடியிருஞ்சுழியற்
 றன்பெடைநையத்தகவழிந்தன்னஞ்சலஞ்சலத்தின்
 வன்பெடைமேற்றுயிலும்வயலூரன்வரம்பிலனே.

அரத்தவேலண்ணல் பாத்தையிற் பிரியக்
 குழைமுடித்தவளு ழையருரைத்தது.

இ - ள். அடியார் என்பிடை அழிந்து வந்து ஊற -
 அடியவ ரென்புகளிடையே அழிந்தம் வந்தாற—அம்பலத்து
 நின்றூடி இருஞ் சுழியல் - அம்பலத்தின்கண்ணே நின்றூடுவா
 னது பெரிய சுழியலின்கண்—தன் பெடை நையத் தகவு
 அழிந்து - தன்பெடை வருந்தத் தகுதிகெட்டு—அன்னம்
 சலஞ்சலத்தின் வன் பெடை மேல் துயிலும் - அன்னஞ்
 சலஞ்சலத்தினது வலியபெடைமேற் கிடந்துறங்கும்—வயல்
 ஊரன் - வயலாற் சூழப்பட்ட ஊரையுடையவன்—அன்
 புடை நெஞ்சத்து இவள் பேதற - தன்மாட்டன்பையுடைய
 நெஞ்சத்தையுடைய இவள் மயங்காநிற்ப இதற்குப் பரியா
 மையின்—வரம்பு இலன் - தாலிலன். எ - டு.

அன்புடைநெஞ்சத்திவ ளென்றதனால், பாத்தையரதன்
 பின்மை கூறப்பட்டதாம். இருஞ்சுழியலூரென வியையும்.

சுழியலென்பது ஒரு திருப்பதி. வன்பெடை யென்றதொழ்
பரத்தையாது வன்கண்மை விளங்கும். ஒருசொல் வருவி
யாது பேதறுதலான் வரம்பிலென் றுரைப்பாருமுள்.
உள்ளுறையுவமம் வெளிப்பட நின்றது. இவையிரண்டற்கும்
மெய்ப்பாடு அமுகையைச்சார்ந்த நகை. பயன் தலைமகனை
யியற்பழித்துத் தலைமகனை யாற்றுகித்தல். (377)

இயற்படமொழிதல்.

இயற்பட மொழிதலென்பது தலைமகனை யியற்பழித்த
வர்க்கு, அன்று நம்பொருட்டாக நம்புனத்தின்கண்ணே மாந்
தழையேந்தி வந்தார் இன்று என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார்; அது
கிடக்க, மறந்துறங்கினேனாயின் அமளியிடத்துவந்து என்பயோ
தரத்தைப் பிரியாதார்; இத்தன்மையாரை நீங்கள் கொடுமை
கூறுகின்ற தென்னேவெனத் தலைமகள் அவனை யியற்பட
மொழியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

அஞ்சார்புரஞ்செற்றசிறற்றம்பலவரந்தண்கயிலை
மஞ்சார்புனத்தன்றுமாந்தழையேந்திவந்தாரவரென்
னெஞ்சார்விலக்கினுநீங்கார்நனவுகனவுமுண்டேற்
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவெம்பயோதரமே.

வரிசிலையூரன் பரிசுபழித்த

உழையர்கேட்ப வெழினகையுரைத்தது.

இ - ள். அஞ்சார் புரம் செற்ற சிறற்றம்பலவர் அம்
தண்கயிலை - இறைவனென்று உட்காதாருடைய புரங்களைக்
கெடுத்த சிறற்றம்பலவரது அழகிய குளிர்ந்த கயிலைக்கண்—
மஞ்ச ஆர் புனத்து - மஞ்சார்ந்த புனத்தின்கண்—அன்று
மாந்தழை ஏந்தி வந்தார் அவர் நனவு என் நெஞ்சார் - அன்று
மாந்தழையை யேந்திவந்தாராகிய அவர் இன்று நனளின்
என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார்—விலக்கினும்நீங்கார் - யான்றடுப்
பினும் அவ்விடத்தினின்று நீங்கார்—கனவும் உண்டேல் -

தயிலு முண்டாயின்—பஞ்ச ஆர் அமளி எம் பயோ
 தரம் பிரிதல் உண்டோ - பஞ்சார்ந்தவமளிக்கண் எம் பயோ
 தரத்தைப் பிரிதலுண்டோ! நீர் கொடுமை கூறுகின்ற
 தென்! எ - று.

அஞ்சார் தறுகண்ணரெனினுமமையும். தழையேந்தி
 வந்தா ரென்பதனை முற்றென்று, இளிவந்தனசெய்து
 கம்மைப் பாதுகாத்தார் இன்றிவ்வாறொழுகுவரென் றுரைப்
 பினுமமையும். கனவுமுண்டேலென்பதற்குத் துயில்பெற்றுக்
 கனக்காணிநென்றுரைப்பினு மமையும் எனது நெஞ்சா
 ரென்பது உம் ஊரனைப் பரிசுபழித்தவென்பது உம் பாடம்.
 மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் தலைமகனை யியற்படமொழிந்
 தாற்றுதல். (378)

நினை ந்துவியந்துரைத்தல்.

நினைந்து வியந்துரைத்தலென்பது புனலாடப்பிரிந்து
 பரத்தையிடத் தொழுகாரின்ற தலைமகன், யான்றன்னை நினை
 யாது வேறென்றன்மேல் உள்ளத்தைச் செலுத்தும்வழியும்
 தானென்னை நினைந்து என்னுள்ளம் புகாரின்றான்; அவ்வாறன்றி
 யான்றன்னை நினையுந்தோறும் பள்ளத்துப் புகும்புனல்போல
 நிறுத்த நிலலாது என்மனத்தா ளாகாரின்றான்; ஆதலாற் பிரிந்து
 ஈண்டிருத்தல் மிகவுமரிதெனத் தலைமகனை நினைந்து வியந்து
 கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தெள்ளம்புனற்கங்கைதங்குஞ்சுடையன்சிறற்றம்பலத்தான்
 கள்ளம்புகுநெஞ்சர்காணுவிறையுறைகாழியன்
 னுள்ளம்புகுமொருகாற்பிரியாதுள்ளியுள்ளதொறும்
 பள்ளம்புகும்புனல்போன்றகத்தேவரும்பான்மையனே.

மெல்லியற்பரத்தையை விரும்பிமேவினான்
 அல்லியங்கோதையை யகனமாந்துரைத்தது.

இ - ள். தெள்ளம் புனல் கங்கை தங்கும் சடையன் - தெள்ளிய நல்ல புனலையுடைய கங்கைதங்குஞ் சடையை யுடையவன்—சிற்றம்பலத்தான் - சிற்றம்பலத்தின் கண்ணாள் - கள்ளம் புகு நெஞ்சர் காணு இறை - பொய்துழையு நெஞ்சத்தை யுடையவர் ஒருனான்றுங் காணாதவிழைவன்—உறை காளி அன்னாள் - அவனுறைகின்ற காழியையொப்பாள்—உள்ளி ஒருகால் பிரியாது உள்ளம் புகும் - யான்றன்னை நினையாது வேறொன்றன்மேலுள்ளத்தைச் செலுத்தும் வழியும் தானென்னை நினைந்து ஒருகாலும் பிரியாது என்னுள்ளம் புகாநின்றாள்—உள்ளுதொறும் - அவ்வாறன்றி யான்றன்னை நினையுந்தோறும்—பள்ளம்புகும் புனல் போன்று அகத்தே வரும் பாண்மையன் - உயர்ந்தவிடத்தினின்றும் பள்ளத்திற்புகும் புனலையொத்துத் தடுப்பரியளாய் என்பனத்தின்கண் வருமுறைமையளாகாநின்றாள்; அதனாற் பிரிந்தீண்டிருத்தல் அரிதுபோலும். எ - று.

தெள்ளம்புனல் மெலலம்புலம்பு போல்வதோர் பண்புத் தொகை. மெய்ப்பாடு மருட்கை. பயன் பரத்தையினீங்கித் தலைமகளிடத்தனாதல். (379)

வாயில்பெரு துமகன்றிற நினை தல்.

வாயில்பெரு து மகன்றிற நினைதலென்பது பரத்தையிற் பிரிந்து நினைவோடுவந்த தலைமகன் வாயிற்கணின்று, இத்தன்மையான் என்னைவந் தணைகின்றிலன்; யான் இனி வண்டிறையுங் கொங்கையை எவ்வாறு நண்ணுவதென்று வாயில் பெரு துமகன்றிற நினையாகிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

தேன்வண்டுறைதருகொன்றையன்சிற்றம்பலம்வழுத்தும்
வான்வண்டுறைதருவாய்மையன்மன்னுருதலையின்வா
யான்வண்டுறைதருமாலமுதன்வன்வந்தணையா
னான்வண்டுறைதருகொங்கையெவ்வாறுகொன்னுவதே.

பொற்றொடிமாதர் நற்கடைகுறுகி
நீடியவாயிலின் வாடினன்மொழிந்தது.

இ - ள். தேன் வண்டு உறைதரு கொன்றையன் சிற்றம்பலம் வழுத்தும் - தேனும் வண்டுமுறையும் கொன்றைப் பூவையணிந்தவனது சிற்றம்பலத்தை வழுத்தும்-வான் வந்துறை தரு வாய்மையன்-வானிடத்துளவாகிய வயளவியிடங்களை எனக்குத்தரு மெய்ம்மையையுடையான்—மன்னு குதலை இன் வாயான் - நிலைபெற்ற குதலையையுடைய இனியவாயையுடையான்—வன் துறைதருமால் அழுது அன்னவன் - வளவிய கடல் தந்த பெருமையையுடைய அமிர்தத்தை யொப்பான்—வந்து அணையான் - அவன் என்னைவந்தனை கின்றிலன்—வண்டு உறைதரு கொங்கை நான் நண்ணுவது எவ்வாறு கொல் - நறுநாற்றத்தால் வண்டுகளுறையுங் கொங்கையையுடையானை யான்பொருந்துவது இனியெவ்வாரோ! எ - று.

தேனை நுகரும் வண்டெனினுமமையும். வழுத்துவார் பெறும்வானென்பது வழுத்தும் வானென இடத்துநிகழ் பொருளின் ரொழில் இடத்துமே லேறிற்று. இப்பொழுது குதலையையுடைத்தாகிய வாயான் மேல்வளவிய நூற்றுறைகளைச் சொல்லி எனக்கின்பத்தைச்செய்யும் அமிழ்தன்னவனென்றரைப்பினு மமையும். வாயினின் - வாயிலால். மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன் வாயில்கோடல். நெஞ்சொடு சொல்லியது. (380)

வாயிற்கணினு தோழிக்குரைத்தல்.

வாயிற்கணினு தோழிக்குரைத்தலென்பது வாயில் பெறாது மகன்றிறநினையாரின்ற தலைமகன், நல்லநாட்டுப் பொலியும் மகளிர் தங்கண்ணினையான்வந்த அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தால் உண்டாகிய வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம்

யாதாமென வாயில்வேண்டித் . தோழிக்குக் கூறாநின்றல் .
அதற்குச் செய்யுள்—

கயல்வந்தகண்ணியர்கண்ணிணையான்மிகுகாதரத்தான்
மயல்வந்தவாட்டமகற்றுவிதமென்மாமதிய்
ளயல்வந்தவாடரவாடவைத்தோனம்பலநிலவு
புயல்வந்தமாமதற்றில்லைநன்னாட்டுப்பொலிபவரே.

பெருந்தகைவாயில் பெறாதுநின்
றருந்தகைப்பாங்கிக் கறியவுரைத்தது.

இ - ள் . வந்த ஆடரவு மா மதியின் அயல் ஆட வைத்
தோன் அம்பலம் நிலவு - ஏதங்குறித்துவந்த ஆடரவைப்
பெருமையையுடைய பிறையின்பக்கத்து அதனைவருந்தாமற்
செய்து ஆடவைத்தவனது அம்பலம் நிலைபெற்ற—புயல்
வந்த மா மதில் தில்லை நல்லாட்டுப் பொலிபவர் - புயல்தங்கிய
பெரியமதிலையுடைய தில்லையைச் சூழ்ந்த நல்லாட்டிற்
பொலியும் மகளிர்—கயல் வந்த கண்ணியர் கண் இணையால் -
கயல்போலும் கண்ணையுடையவர் கண்ணிணையால்—மிகு
காதரத்தான் மயல் வந்த வாட்டம் - ஒருகாலக்கொருகால்
மிகாநின்ற அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தாலுண்டாகிய வாட்
டத்தை—அகற்றா வீரதம் என் - நீக்காத இவ்வீரதம்
யாதாம். ஏ - று.

தில்லைநன்னாட்டுப்பொலிபவர் அகற்றாதவெனவியையும்.
பொலிபவர்க்கு என்னு நான்கனுருபு விகாரவகையாற் றொக்க
தெனிணுமமையும். இது முன்னிலைப்புறமொழி. இதனுள்
கயல்வந்த கண்ணியரென்றது தலைமகளை. தில்லைநன்னாட்டுப்
பொலிபவரென்றது தோழியை. இனிமதிக்குவமை தலை
மக்ளும் அரவிற்குவமை தலைமகனும் ஈசனுக்குவமை
தோழியுமென்றாக்கி, அவ்வகைத்தாகிய பாம்பையும் மதி

யையும் தம்மிற்பகையறத்து ஓரிடத்தே விளங்கவைத்தாற் போல என்னுடன் அவட்குண்டாகிய வெறுப்பைத் தீர்த்து விளங்கவைத்தல் உனக்குங் கடனென்றானாயிற்றென உள் ளுறைகாண்க. மதியையரவேதங் குறித்து வந்தாற்போலத் தலைமகளைத் தலைமகளைதங்குறித்து வருதலாவது தலை மகளுக்கு ஊடல் புலவி துனியென்னும் வெறுப்புத்தோன்று தற்குத் தக்க காரணங்களைத் தலைமகன் உண்டாக்கிக்கொண்டு வருதல். அரவைக்கண்டு மதிக்கச்சந்தோன்றினாற்போலத் தலைமகளைக்கண்டு தலைமகளுக்கும் ஊடல் புலவி துனியென்னும் வெறுப்புத்தோன்றிற்று; ஆதலால் அத்தலை மகனையும் தலைமகனையும் மதிக்குமாவுக்குமொட்பச்சிலேடித்த சிலேடைக்கு மறுதலையாகாது, “தேவ ரணையர் கயவர்” * என்றாற்போலவாமென்க. கபல்வந்த கண்ணியர் கண்ணிணையால் வந்த அச்சத்தால் வந்த மயக்கத்தால் வந்த வாட்டம் இவனுக்கு வருதற்குக்காரணம் தலைவி பராமுகஞ் செய்யும்படி தான் வருந்தல். இதனைத் தீர்த்தல் தில்லை நன்னாட்டுப் பொலியுமகளிர்க்குக் கடனென்றென்க அது “பிணிக்கு மருந்து பிறமனணியிழை — தன்னேய்க்குத் தானே மருந்து” † என்றும், “துறைமேய்வலம்புரி தோய்ந்து மணலுழுத தோற்றமாய்வான்—பொறை மலிபூம்புன்னைப் பூவுதிர் துண்டாது போர்க்குங்கான — னிறைமதிவாண் முகத்து நீள்கயற்கண் செய்த—வுறைமலி யுய்யானோ யூர்க ணங்கு மென்ருலையே தீர்க்கும்போலும்” ‡ என்றும், சொல்லியவாறுபோலக் கண்ணனுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணே மருந்தாமென்று சொல்லியவாறுமெனக் கொள்க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. தோழியை வாயில்கோடற் கிவ்வகை சொன்னென்பது.

* திருக்குறள், கயமை. 3. † திருக்குறள், புனர்ச்சிமயிழ்தல் 2.

‡ சிலப்பதிகாரம், காணல்வரி. 8.

வாயில்வேண்டத்தோழிகூறல்.

வாயில்வேண்டத் தோழிகூறலென்பது வாயில்வேண்டிய தலைமகனுக்கு, பண்டு நீர் வரும் வழியிடை வருமேதழும் இருளு மெண்ணைது கன்றையகன்ற ஈற்றுவையொத்து எம்மாட்டு வருதீர்; இன்று எம்பொருந்தாதார் தெருவே அன்று எம் மாட்டேர்ந்துவந்த தேர்மேலேறிப் போகாநின்றீர்; இதுவன்றே எம்மாட்டு நுமதருளெனத் தோழி அவன்செய்தி கூறுகின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கூற்றாயினவாளியெண்ணீர்கண்கள்கோளிழித்தாற்
போற்றுன்செறியிருட்பொக்கமெண்ணீர்கன்றகன்றபுனிற்
தீற்றுவெனநீர்வருவதுபண்டிற்றெம்மீசர்தில்லைத்
தேற்றூர்கொடிநெடுவீதியிற்போதிரத்தேர்மிசையே.

வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டப்
பையரவல்குற் பாங்கிபகர்ந்தது.

இ - ள். கூற்றாயின சின ஆளி எண்ணீர் - கூற்றம் போலக் கொடியவாகிய சினத்தையுடைய யாளிகளை ஊறு செய்வனவாகக் கருதாது—கண்கள் கோள் இழித்தால்போல் தான் செறி இருள் பொக்கம் எண்ணீர் - கண்களைக் கோளிழித் தாற்போலச் செறிந்த விருளின் மிகுதியைத்தான் இடை யூறாக நினையாது—கன்று அகன்ற புனிற்று ஈற்று எனப் பண்டு நீர் வருவது - கன்றையகன்ற ஈன்றணிமையையுடைய ஈற்றுவையொத்தப் பண்டு நீர் எம்மாட்டு வருவது—இன்று எம் ஈசர் தில்லைத் தேற்றூர் கொடி நெடு வீதியில் - இன்று எம்முடைய வீசரது தில்லையிலே எமது பொருந்தாதாரது கொடியையுடைய நெடிய வீதியில்—அத் தேர்மிசைப் போதீர் - எம்மாட்டேர்ந்துவந்த தேர்மேலேறிப் போகாநின் றீர்; இதுவன்றே எம்மாட்டு நும்மருளாயினவாறு. எ - று.

ஆளியெண்ணீர் பெர்க்கமெண்ணீர் என்பனவற்றை முற்றாக வுரைப்பினுமமையும். கண்களுக்குக் லோளென்றது பார்வை. இதனை இழித்தலென்பது கண்மணியை வாங்குதல். தானென்பது அதுவன்றி இதுவொன் றென்பதுபட சின்றதோ ரிடைச்சொல்; அசைநிலையெனினு மமையும். சுற்றுவென்றது கடுஞ்சூல் நாகன்றிப் பலகாலீன்ற ஆவை. மெம்ப்பாடு வெகுளி. பயன் வாயின் மறத்தல். (382)

தோழிவாயில்வேண்டல்.

தோழிவாயில்வேண்டலென்பது தலைமகளுக்கு அவன் செய்தது கூறிச்சென்று, அன்று நம்புனத்தின்கண்ணேவந்து யானைகடிந்தவிருந்தினர் தாந்தம் பெருமையை நினையாது இன்று நம்வாயிற்கண்வந்து, வேட்கைப்பெருக்கந் தம்மிடத்துச் சிறப்பின்று ஒன்றும் வாய்திறக்கின்றிலர்; இதற்கியாஞ் செய்யுமா றென்றோவெனத் தலைமகளைத் தோழி வாயில் வேண்டாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

வியந்தலைநீர்வையமெய்யேயிறைஞ்சுவிண்டோய் குடைக்கீழ்
வயந்தலைகூர்ந்தொன்றும்வாய்திறவார்வந்தவாளர்க்கன்
புயந்தலைநீர்ப்புலியூரானிருக்கும்பொருப்பிற்
கயந்தலையானைகடிந்தவிருந்தினர்கார்மயிலே.

வாயில்பெறாது மன்னவனிற்ப

ஆயிழையவட்குத் தோழிசொல்லியது.

இ - ள். கார்மயிலே - கார்காலத்து மயிலையொப்பாய்—
வந்த வான் அரக்கன் புயம் தலை நீர் - வரையை யெடுக்கவந்த
வாளினையுடைய அரக்கனது கையுந் தலையும் உடலினீங்க—
புலியூர் அரன் இருக்கும் பொருப்பின் - புலியூரன் வாளா
விருக்குங் கைகைப் பொருப்பின்கண்— கயம் தலை யானை கடிந்த
விருந்தினர் - மெல்லிய தலையையுடைய யானையை நம்மேல்
வாராமல் அன்றுமாற்றிய நம்விருந்தினர் — விண் தோய்

குடைக் கீழ் - தமது விண்ணைத் தோயாநின்ற குடைக்கீழ்—
அலை நீர் வையம் வியந்து மெய்யே இறைஞ்ச - கடலாற் சூழப்
பட்ட வுலகத்துள்ளாரெல்லாரும் வியந்துசென்று அகனமாந்
திறைஞ்ச—வயம் தலை கூர்ந்து ஒன்றும் வாய் திறவார் - தாந்
தமது பெருமைநினைபாது நங்கடைவந்து தின்று வேட்கைப்
பெருக்கந் தம்மிடத்துச் சிறப்ப ஒன்றுஞ் சொல்லுகின்றீர்,
இனி மறுத்தலரிது. எ - று.

விண்டோய் குடைக்கீழிறைஞ்சுவென வியையும். வயா
வயமென நின்றது. இருந்ததுணையல்லது ஒருமுயற்சி தோன்
றாமையின், இருக்குமென்றார். சிற்றிலிழைத்து விளையாடும்
வழி விருந்தாய்ச்சென்று நின்றானாகவின், விருந்தினரென்றார்.
இற்செறிக்கப்பட்ட விடத்து ஊண்காலத்து விருந்தாய்ச்
சென்றானாகவின் விருந்தின ரென்றாளெனினு மமையும்,
“புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப்—புகாஅ விருந்தின்
பகுதிக் கண்ணும்” * என்பது இலக்கணமாதலின். கார்ப்
புனத்தே யென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு இளிவரல்.
பயன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். (383)

மனையவர்மகிழ்தல்.

மனையவர் மகிழ்தலென்பது தோழி வாயில்வேண்டத் தலை
மகள் துனித்த நோக்கங்கண்டு, ஓகைகொண்டு செல்லவேண்
டிக் காதலன் வந்தானென்று சொல்லுமளவில் இவளுடைய
காவியங் கண்கள் கழுநீர்ச்செவ்வியை வெளவுதல் கற்றனவென
மனையவர் தம்முண் மகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

தேவியங்கண்டுகழ்மேனியன்சிற்றம்பலத்தெழுது
மோவியங்கண்டன்னவொண்ணுதலாடனக்கோகையுய்ப்பான்
மேவியங்கண்டனையோவந்தனனெனவெய்துயிர்த்துக்
காவியங்கண்கழுநீர்ச்செவ்வீவெளவுதல்கற்றனவே.

* தொல், பொருள், களவு. 15.

கன்னிமாறோக்கி கனன்றுநோக்க
மன்னியமனையவர் மகிழ்ந்துரைத்தது.

இ - ள். தேவி அங்கண் திகழ் மேனியன் சிற்றம்பலத்து
எழுதும் - தேவியவ்விடத்து விளங்குமேனியை யுடையவ
னது சிற்றம்பலத்தின்கண் எழுதப்பட்ட — ஒவியம் கண்
டன்ன ஒண்ணுதலாள் தனக்கு ஓகை உய்ப்பான் - ஒவியத்
தைக் கண்டாற்போலும் ஒண்ணுதலையுடையாள் தனக்கு
ஓகைகொண்டு செல்லவேண்டி—வந்தனன் மேவு இயம் கண்
டனையோ என வெய்துயிர்த்து - காதலன் வந்தான் வந்து
பொருந்துகின்ற இயவொலி கேட்டனையோவென்று கண்டார்
வந்து சொல்லக்கேட்டு வெய்தாக வுயிர்த்து—காவியங்கண்
கழுநீர்ச் செவ்வி வெளவுதல் கற்றன - குவளைப்பூப்போலுங்
கண்கள் கழுநீர்மலர்ச் செவ்வியை வெளவுதல் வல்லவாயின.
இனியென்னிகழும்! எ - று.

அங்கட்டிகழ் மேனியென்பது மெலிந்து நின்றது. தேவி
யுடைய வழகிய கண்மலர்கள் சென்றுவிளங்கு மேனியை
யுடையவனெனினு மமையும். மேவியங்கண்டனையோ வந்
தனனென வென்பதற்கு, அழகிய கண்டன் வந்தானென்று
மேவியுரைப்பவெனினு மமையும். ஐயோவென்றது உவகைக்
கண் வந்தது. வெய்துயிர்த்தற்கு வினைமுதல் உயிர்த்தற்குக்
கருவியாகிய பொறியெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு அழகை.
பயன் தலைமகள் வாயினேராமை யுணர்த்துதல். (384)

வாயின்மறுத்துரைத்தல்.

வாயின் மறுத்துரைத்தலென்பது மனையவர் துணிகண்டு
மகிழாநிற்ப, இவனை நமக்குத் தந்தபின்னர் நம்முடைய வாயத்
தார் முன்னே நங்காதலர் இன்று நங் கடையைக்கண்டார்; இது
வன்றோ நம்மாட்டு அவரருளைநத் தோழிக்குத் தலைமகள்
வாயின்மறுத்துக் கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்—

உடைமணிகட்டிச்சிறுதேருருட்டியுலாத்தருயிர்,
 நடைமணியைத்தந்தபின்னர்முன்னுழகன்மாறியா [ந்
 வீடைமணிகண்டர் வண்டில்லைமென்றேருகையன் னுர்கண்முன்னை
 கடைமணிவாணகையாயின்றுகண்டளர்காதலரே.

மடவரற்றேழி வாயில்வேண்ட
 அடல்வேலவ னுரருளுரைத்தது.

இ - ள். மணி வாள் நகையாய் - முத்துப்போலு
 மொளியையுடைய நகையையுடையாய்—உடை மணி கட்டிச்
 சிறுதேர் உருட்டி உலாத்தரும் - உடைமணியை யரையிற்
 கட்டிச் சிறுதேரையுருட்டி உலாவும்—இந் நடை மணியைத்
 தந்தபின்னர் - இவ்வியங்குதலையுடைய இந்தமணியை நமக்
 குத் தந்தபின்—முன் நானுமுகன் மால் அறியா - முற்காலத்து
 நான்முகனுமாலுந் தேடியுமறியாத — விடை மணிகண்டர்
 வண் தில்லை மென் தோகை அன்னார்கள் முன் - விடையை
 யுடைய மணிகண்டரது வளவியதில்லையின் மெல்லிய மயிலை
 யொப்பார்கண் முன்னே—நம் கடை காதலர் இன்று கண்
 டனர் - நங்கடையைக் காதலர் இன்றுகண்டார்; இதுவன்றோ
 நம்மாட்டு அவாருள். எ - று.

கட்டியென்பது ஈண்டுத் தாங்கியென்னும்பொருட்டாய்
 நின்றது. நடைமணியென்றது புதல்வனை, விடைமணிகண்ட
 ரென்பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடு வெகுளி. பயன் வாயின்
 மறுத்தல். (385)

பாண்டொடுவெகுளுதல்.

பாண்டொடு வெகுளுதலென்பது தோழிக்கு வாயின்மறுத்த
 தலைமகள், நின்னிடத்து அவர் நீங்காத வருள்பெரியவென்று நீ
 சொல்லவேண்டுமோ? அதுகிடக்க, கொற்சேரியி லுசிவீற்றுப்
 புலையா எம்மில்லத்து நின்னுடைய நல்ல நல்ல பொய்யைப்

பொருந்தி நிற்கலுற்றோ நீ போந்ததென வாயில்வேண்டிய பாண
கொடு வெகுண்டு கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

மைகொண்டகண்டர்வயல்கொண்டதில்லைமல்கூர்நின்வாய்
மெய்கொண்டவன்பினரென்பதென்விள்ளாவருள்பெரியர்
வைகொண்டவூசிகொற்சேரியின்விறற்றெம்மில்வண்ணவண்ணப்
பொய்கொண்டுநிற்கலுற்றோபுலையாத்தின்னிபோந்ததுவே.

மன்னியாழ்ப்பாணன் வாயில்வேண்ட
யின்னிடைமடந்தை வெகுண்டிரைத்தது.

இ - ள். மை கொண்ட கண்டர் வயல் கொண்ட தில்லை
மல்கு ஊர் - கருமையைப் பொருந்திய கண்டத்தை யுடைய
வரது வயலைப்பொருந்திய தில்லைக்கண்ணுளராகிய வள
மல்கிய ஆரையுடையவர்—நின்வாய் மெய் கொண்ட ஆன்
பினர் என்பதென் - தின்கண் மெய்மையைப் பொருந்திய
வன்பையுடையரென்று நீ சொல்லவேண்டுமோ — விள்ளா
அருள் பெரியர் - அவர் எம்மிடத்து நீங்காதவருள் பெரிய
ரன்றோ? அதுகிடக்க—வை கொண்ட ஊசி கொல் சேரியின்
வற்று - கூர்மையைப் பொருந்திய ஊசியைக் கொற்சேரியின்
கண் விறற்று - எம் இல் வண்ண வண்ணப் பொய் கொண்டு
நிற்கல் உற்றோ - எம்மில்லத்து நின்னுடைய நல்ல நல்ல
பொய்மையைப் பொருந்தி நிற்கலுற்றோ — புலை ஆத்
தின்னி - புலையாகிய ஆத்தின்னி — போந்தது - ஈண்டுப்
போந்தது! இது சாலநன்று! எ - று.

மெய்கொண்ட வன்பினரென்று சொல்லுகின்றதென்?
நின் வாயிலவர் விள்ளாவருள் பெரியரன்றோவென்றுரைப்
பினுமமையும். ஊசிகொற் சேரியின்விறற்றென உவமனை
உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலேறி நின்றது அடுக்கு பன்
மைக்கண் வந்தது. ஆத்தின்னி யென்பதனை முன்னிலைக்கண்

வந்ததாக வுரைப்பினுமமையும். விற்கு நின்னென்பதூஉம்
பாடம். மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (386)

பாணன்புலந்துரைத்தல்.

பாணன் புலந்துரைத்தலென்பது தலைமகள் வெகுண்
டுரையாநிற்ப, நின்புருவநெரிய வாய்துடிப்ப என்னை யெறிதற்
குக் கல்லெடுக்கவேண்டா; நினது கரியகண்களின் சிவப்பாற்
றுவாயாக; நீ வெகுளப்படுவதன்று; நினக்குப் பல்லாண்டு செல்வ
தாக; யான் வேண்டியவிடத்துப் போக நின்னடியை வலங்
கொள்ளா நின்றேனென வாயில்பெறுமையிற் பாணன் புலந்து
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கொல்லாண்டிலங்குமழுப்படையோள்குளிர்நிலையன்னாய்
வில்லாண்டிலங்குபுருவநெரியச்செவ்வாய்துடிப்பக்
கல்லாண்டேடேல்கருங்கண்சிவப்பாற்றுக்கறுப்பதன்று
பல்லாண்டடியேனடிவலங்கொள்வன்பணிமொழியே.

கருமலர்க்கண்ணி கனன்றுகட்டுரைப்பப்
புரியாழ்ப்பாணன் புறப்பட்டது.

இ - ள். கொல் ஆண்டு இலங்கு மழுப் படையோண்
குளிர்நிலை அன்னாய் - கொற்றொழில் அவ்விடத்து விளங்
கும் மருவாகிய படையையுடையவனது குளிர்ந்த தில்லையை
யொப்பாய்—வில் ஆண்டு இலங்கு புருவம் நெரியச் செவ்வாய்
துடிப்ப - வில்லையடிமைக்கொண்டு விளங்காநின்ற புருவ
நெரியச் செவ்வாய்துடிப்ப—கல் ஆண்டு எடேல் - எறிதற்குக்
கல்லை அவ்விடத் தெடுக்கவேண்டா — கருங்கண் சிவப்பு
ஆற்ற - கரியகண்களைச் சிவப்பாற்றுவாயாக — கறுப்பது
அன்று - வெகுளப்படுவதன்று—பல்லாண்டு - நினக்குப் பல்
லாண்டுகள் உளவாகவேண்டும்—டணிமொழி - பணிமொழி
ஊடடையாய்— அடியேன் அடி வலங்கொள்வன் - யான்

வேண்டிய தேயத்துக்குப்போக அடியேன் நின்னடியை வலங் கொள்ளாநின்றேன் - எ - று.

கருங்கண்ணினது சிவப்பெனிநுமமையும். பல்லாண்டென்றது தலைமகனுடனுண்டாகிய வெறுப்புத் தீர்ந்து கூடியிருமென்று சொல்லியது நுமக்குத் தவறையிற்றாயின் பல்லாண்டும் இப்படி யிருப்பீரென்றான். இப்படி யிருப்பீரென்றது பல்லாண்டு மிப்படித் தனித்திருப்பீரென்று வளமாகத் தன்பாணவார்த்தை சொல்லியவாறென்றறிக. புருவநெறிக்க வென்பதூஉம் வெவ்வாயென்பதூஉம் பாடம். புரி - நரம்பு. மெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் சிவப்பாற்றுவீத்தல். (387)

விருந்தொடுசெல்லத்தணிந்தமைகூறல்.

விருந்தொடுசெல்லத் தணிந்தமைகூறலென்பது வாயில் பெறுது பாணன் புலந்து நீங்காநிற்ப, யாவார்க்கும் வாயினேராது வெகுண்டிரைத்தலாற் றழல்வேல்போல மினிர்ந்து முத்தம் பயக்கு மிவளுடையகண்கள் விருந்தொடு வந்தானென்று சொல்லுமளவிற்ப ண்டடைநிறமாகிய கருங்குவளையதுசெவ்வீ பரந்த; என்ன மனையறக் கிழத்தியோவென இல்லோர் தம்முட்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

மத்தக்கரியுரியோன்றில்லையூரன்வரவெனலுந்
தத்தைக்கிளவிமுகந்தாமரைத்தழல்வேன்மிளிர்ந்து
முத்தம்பயக்குங்கழுநீர்விருந்தொடென்தமுன்னங்
கீத்தக்கருங்குவளைச்செவ்வியோடிக் கெழுமினவே.

பல்வளை பரிசுகண்
டில்லோ ரியம்பியது.

இ - ள். மத்தக் கரி உரியோன் தில்லை ஊரன் வரவு எனலும் - களிப்பையுடைத்தாகிய யானையின்றோலை யுடையவனது தில்லையூரனது வரவென்று சொல்லத்தொடங்குதலும் — தத்தைக் கிளவி முகத் தாமரைத் தழல் மேல்

மிளிர்ந்து - கிளியின் மொழிபோலும் மொழியையுடையானது முகமாகிய தாமரைக்கண்ணை தழலையுடைய வேல்போலப் பிறழ்ந்து—முத்தம் பயக்கும் கழுநீர் - நீர்த்துளியாகிய முத்தத்தை யுண்டாக்காநின்ற கண்ணாகிய செங்கழுநீர் மலர்— விருந்தொடு என்னாத முன்னம் - விருந்தோடென்று சொல்லுவதற்கு முன்—கித்தக் கருங்குவளைச் செவ்வி ஓடிக்கெழுமின - விரையப் பண்டைநிறமாகிய கரியகுவளைச்செவ்வி பார்துமேவின! என்னமனையறக் கிழத்தியோ! எ - று.

மத்தம் மதமென்பாருமுளர். ஊன்வரவென வினையெச்சமாகப் பிரிப்பினுமமையும். கித்தமென்பதனைச் செய்யப்பட்டதென்னும் பொருளதோர் வடமொழித் திரிபென்பாருமுளர். விருந்துவாயிலாகப் புக்கவழி இல்லோர் சொல்லியது. மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் மெய்ம்கிழ்தல். (388)

ஊடறணிவித்தல்.

ஊடறணிவித்தலென்பது விருந்தேற்றுக்கொண்ட தலைமகளுழைச்சென்று, நம்முடைய தோன்றலைத் தனக்குத் துணையாகக் கொண்டுவந்து தோன்றுதலான் நினதுளத்துக் கவற்சியையொழிந்து இனி நம்மரசற்குக் குற்றேவல் செய்வாயாகவெனத் தோழி அவளை யூடறணிவியாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

கவலங்கொள்பேய்த்தொகைபாய்தரக்காட்டிடையாட்டுவந்த
தவலங்கிலாச்சிவன்றில்லையன்றாய்தழுவிம்முழுவிச்
சுவலங்கிருந்தநந்தோன்றற்றுணையெனத்தோன்றுதலா
லவலங்களைந்துபணிசெயற்பாடையரசனுக்கே.

தோன்றலைத்துணையொடு தோழிகண்டு

வான்றகைமடந்தையை வருத்தந்தணித்தது.

இ - ள். கவலம் கொள் பேய்த் தொகை பாய்தர - கவற்சிகொள்ளாதற் கேதுவாகிய பேய்த்திரள் கரணங்களைப் பாயாநிற்ப—காட்டிடை ஆட்டு உவந்த - புறங்காட்டின்கண்

ஆந்தலை விரும்பிய— தவல் அங்கு இலாச் சிவன் தில்லை
 அன்னாய் - கேடங்கில்லாத சிவனது தில்லையெய்யாப்பாய்—
 தழுவி முழுவி சுவல் அங்கு இருந்த - தழுவி முத்தங்கொண்டு
 சவலிடத்தேறியிருந்த—நம் தோன்றல் துணை எனத் தோன்
 றுதலால் - நம்முடைய தோன்றலைத் தமக்குத் துணையெனக்
 கருதிவந்து தோன்றுதலான்— அவலம் களைந்து அரசனுக்குப்
 பணி செயற்பாலை - நினதுள்ளத்துக் கவற்சியை நீக்கி இனி
 யரசற்குக் குற்றேவல் செயற்பாலை. எ - று.

தழுவிமுழுவித் தோன்றுதலாலென வியையும். சுவற்
 கணங் கிருந்தவெனினு மமையும். மெய்ப்பாடு பெருமிதம்.
 பயன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுந்தல். (389)

அணைந்தவழியூடல்.

அணைந்த வழியூடலென்பது தோழியாலூடல் தணிவிக்கப்
 பட்டுப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள், நீ செய்கின்றவிதனை
 யறியின் நின் காதலிமார் நின்னைவெகுள்வர்; அதுகிடக்க, யாம்
 மேனிமுழுதுஞ் சிறுவனொண்டாக்கப்பட்ட பால்புலப்படுந் தன்
 மையை யுடையேம்; அதன்மேல் யாமும் நீ செய்கின்றவிக் கள்
 ளத்தை விரும்பேம்; அதனால் எங்காலத் தொடாதொழி; எங்
 கையை விடுவாயாக எனத் தலைமகன் றன்னையணைந்தவழி
 ஊடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

சேருன்றிகழ்வயற்சிறற்றம்பலவர்தில்லைநகர்வாய்
 வேருன்றிகழ்கண்ணினையார்வெகுள்வர்மெய்ப்பாலன்செய்த
 யாருன்றிகழும்பரிசினமேவும்படிறுவவேங்
 காரூன்றெடரெடரேல்விடுதீண்டலெங்கைத்தலமே.

தெளிபுனலூரன் சென்றணைந்தவழி
 ஒளிமதிருதலி யூடியுரைத்தது.

இ - ள். சேல் திகழ் வயல் - சேல்விளங்கும் வயலை
 யுடைய—சிறற்றம்பலவர் தில்லை நகர்வாய் வேல் திகழ் கண்

இனையார் - சிற்றம்பலவரது தில்லைநகரிடத்துளராகிய வேல்போலும் கண்ணையுடைய நின்காதலிமாராகிய வினையவர் - வெகுள்வர் - நீசெய்கின்ற விதனையறியின் நிண்ணைவெகுள்வர், அதுவேயுமன்றி - மெய் பாலன் செய்த பால் திகழும் பரிசினம் - மேனி சிறுவனாண்டாக்கப்பட்ட பால் புலப்படுத்தன்மையை யுடையேமாதலின் நினக்குத் தகேம் - மேவும் படிபு உவவேம் - இதன்மேலே யாரும் நீயும் மேவுநாணின்மையோடு கூடிய சள்ளத்தை விரும்பேய் - கால் தொடல் - அதனால் எங்காலைத் தொடாதொழி - தொடரேல் - எம்மைத் தொடரவேண்டா - எம் கைத்தலம் தீண்டல் - எங்கைத்தலத்தைத் தீண்டற்பாலையல்ல - வீடு - வீடுவாயாக. எ - று.

திகழ்வயற்றில்லையென வியையும். பால் திகழுமென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின்வினை மெய்யாகிய விடத்துமேலேறி நின்றது. நான்கிடத்தும் தானென்பது அசைநிலை. பரிசினமேனுமென்பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடு வெகுளி பயன் ஊடனீங்குதல். (390)

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்.

புனலாட்டுவித்தமை கூறிப்புலத்தலென்பது அணைந்தவழி ஆடாநின்ற தலைமகள் ஊடநீராநின்ற தலைமகனோடு, இவர்செய்த பிழையெல்லாம் பொறுக்கலாம்; பலருமறிய வெருத்தியைப் புனலாட்டுவித்து அது செய்யாதார்போல என்மனையின்கணிவர் வந்து நிற்கின்றவிது எனக்குப் பொறுத்தலரிதெனத் தணிக்கத்தணியாது பரத்தையைப் புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள் -

செந்தார்நறுங்கொன்றைச்சிற்றம்பலவர்தில்லைநகரோர்
பந்தார்விரலியைப்பாய்புனலாட்டிமன்பாவியெற்கு
வந்தார்பரிசுமன்றாய்நிற்குமாறென்வளமனையிற்
கொந்தார்தடந்தோள்விடங்காலயிற்படைக்கொற்றவரே.

ஆங்கதனுக் கழுக்கமெய்தி
வீங்குமென்முலை வீட்டுரைத்தது.

இ - ள். கொந்து ஆர் தடந்தோள் விடம் கால் அயில்
படைக்கொற்றவர் - கொத்துமாலையிறைந்த பெரியதோளினையு
யும் நகுசைக்காலுங் கூரியபடையினையுமுடைய கொற்றவர் -
பாவி யெற்கு என் வள மனையின் நிற்குமாறு - தீவியையெற்கு
எனது வளமனையில்வந்து நிற்கின்றபடி—ஓர் பந்து ஆர்
விரலியைப் பாய் புனல் ஆட்டி - பந்துபயின்ற விரலொருநுத்
தியைப் பாய்ந்த புனலையாட்டுவித்து—வந்தார் பரிசும்
அன்றாய் - வெளிப்படத்தவறுசெய்து வந்தார் சிலர் நிற்கும்
பரிசுமன்றாய் மனத்தவறு செய்பாதார் வந்து நிற்குமாறு
வந்து நின்றாராயின், அது பொறுத்தலரிது. எ - று.

செந்தார் நறுங் கொன்றைச் சிற்றம்பலவர் தில்லை நகர்
பாய்புனலாட்டி - செய்ய தாராகிய நறிய கொன்றைப்பூக்கினையு
டைய சிற்றம்பலவரது தில்லையாகிய நகர்வரைப்பிற்பாயும்
புனலையாட்டியெனக்கூட்டுக.

தில்லைநகரோர் பந்தார்விரலியென வியைப்பினுமமையும்.
மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது; அசைநிலையெனினுமமையும்.
ஒருத்தியைப் புனலாட்டிவந்தார்பரிசுமன்றாய்க் கொற்றவர்
மனைக்கண்வந்து நிற்குமாறென்னென்று கூட்டியுரைப்பினு
மமையும். கொத்துமலை பலவாயொன்றாகியமலை ஆங்க
தனுக்கு - அப்படிற்று நிலையால். வீட்டுரைத்தது - வெளிப்
படவுரைத்தது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (391)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப் புலத்தலென்பது புனலாட்டுவித்தமைகூறிய
புலவாசின்ற தலைமகள், ஊடநீர்க்க றுதலுந்தோளு முதலாயின
வற்றைத் தைவந்துவருடித் தலையளி செய்யாசின்ற தலைமக

னோடு, எம்முடைய சிறிய வில்லின் கண்வந்து அன்று நீயிர்செய்த தலையளி எங்கட்கு அன்று வேண்டுமாயினும் இன்று உமது திருவருள் எங்கட்கு நீயிர் தந்த இத்துணையு மமையும்; வேறு நியிர் தலையளி செய்யவேண்டுவதில்லை யெனக் கலவிகருதிப் புலவா சிற்றல் அதற்குச் செய்யுள்—

மின்றுன்னியசெஞ்சடைவெண்மதியன்விதியுடையோர்
சென்றுன்னியகழற்சிற்றம்பலவன்றென்னம்பொதியி
னன்றுஞ்சிறியவரில்லெமதில்லநல்லூரமன்னோ
வின்றுன்றிருவருளித்துணைசாலுமன்னெங்களுக்கே.

கலைவளரல்கு றலைமகன்றன்னோடு
கலவிகருதிப் புலவிபுகன்றது.

இ - ள். மின் துன்னிய செஞ்சடை வெண் மதியன் - மின்னையொத்த செஞ்சடைக்கண்வைத்த வெண்பிறையை யுடையான்—விதியுடையோர் சென்று உன்னிய கழல் சிற்றம்பலவன் - நற்பாலையுடையோர் சிற்றின்பத்திற்குக் காரணமான புலன்களை விட்டுச்சென்று நினைந்த கழலையுடைய சிற்றம்பலவன்—தென்னம்பொதியில் எமது இல்லம் நன்றும் சிறியவர் இல் - அவனது தெற்கின்கணுண்டாகிய பொதியி லிடத்தா எமதுகுடி பெரிதுஞ் சிறியவரதுகுடி; அதனை— நல் ஊர - நல்லூரையுடையாய்—இன்று உன் திருவருள் எங்களுக்கு இத்துணை சாலும் - முற்காலத்து நின்றனையளி வேண்டுமாயினும் இப்பொழுது உனது திருவருள் எங் கட்கு நீ வந்தவித்துணையுமமையும்; நீ தலையளி செய்ய வேண்டுவதுண்டோ? எ - று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. சாலுமன்னென்புழி மன்னும் அசைநிலைபோலும். மெய்ப்பாடு வெகுளி. பயன் புலத்தல்; புலவி நீங்கியதூஉமாம். (392)

மிகுத்துரைத்தூடல்.

மிகுத்துரைத்தூடலென்பது கலவிகருதிப் புலவாரின்ற தலைமகள், புணர்தலுறாநின்ற தலைமகனுடன் நீர் விழுமியநாட்டு விழுமியநல்லூர் விழுமியகுடியிலுள்ளீர்; எம்போல்வாரிடத்து இவ்வாறு புணர்தல் விரும்புதல் நமக்குவிழுமியவல்லவென மிகுத்துரைத்துடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

செழுமியமானிகைச்சிற்றம்பலவர்சென்றன்பர்கிந்தைக்
கழுமியகூத்தர்கடிபொழிலேழினும்வாழியரோ
விழுமியநாட்டுவிழுமியநல்லூர்விழுக்குடியீர்
விழுமியவல்லகொல்லோவின்னவாறுவிரும்புவதே.

நாமெரு மில்லஞ்சுட்டி

ஆடற்பூங்கொடி யூடியுரைத்தது.

இ - ள். செழுமிய மானிகைச் சிற்றம்பலவர் - வளவிய மானிகைகளாற் சூழப்பட்ட சிற்றம்பலத்தையுடையார்— அன்பர் சிந்தைச் சென்று கழுமிய கூத்தர் - அன்பர் சிந்தைக்கட் சென்றுபொருந்திய கூத்தர்—கடி பொழில் ஏழினும் - அவரது காவலையுடைய வுலகமேழினுள்ளும்— விழுமிய நாட்டு விழுமிய நல்லூர்விழுக் குடியீர் - சிறந்த நாட்டின்கட் சிறந்த நல்லூரிற் சிறந்தகுடியிலுள்ளீர்— இன்னவாறு விரும்புவது விழுமிய அல்ல கொல்லோ - எம்போல்வாரிடத்து இத்தன்மையவாகிய நெறியைவிரும்புதல் உமக்குச் சிறந்தனவல்லபோலும். எ - று.

வாழியும் அரோவும் அசைநிலை. விரும்புவதென்புழி, இன்னவாறு விரும்புவபோல்வனவென்பது கருத்தாகலின், ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் அமையுமாறு முடைத்து. இன்னவாறென்பதற்கு இன்னவண்ணம் விரும்புதலெனிலுமமையும். விரும்புதலென்பது உம் பாடம். ஆடல் - நுடக்கம் மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

(393)

ஊடனீடவாடியுரைத்தல்.

ஊடனீடவாடியுரைத்தலென்பது தணிக்கத்தணியாது மிகுத்துரைத்துத் தலைமகள் மேன்மேலு மூடாநிற்ப, அன்று அம்மலையிடத்துத் தன்னையெய்துதற்கோ ருபாயமின்றி வருந்தா நிற்ப யானுய்யும்வண்ணந் தன்னிணை மலர்க்கண்ணினது இனிய நோக்கத்தைத் தந்தருளி என்னைத்தன்வயமாக்கிய நம்பெண்ண முதம் அதுவன்று; இது நம்மைவருத்துவதோர் மாயமாமெனத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லி ஊடனீடத் தலைமகன் வாடாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

திருந்தேனுயநின்றசிற்றம்பலவர்தென்னம்பொதியி
விருந்தேனுயவந்திணைமலர்க்கண்ணினினோக்கருளிப்
பெருந்தேனெனநெஞ்சுகப்பிடித்தாண்டநம்பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தேலதுவன்றிதுவோவருவதொர்வஞ்சனையே.

வாடா ஆட
னீடா வாடியது.

இ - ள். திருந்தேன் உய நின்றசிற்றம்பலவர்தென்னம் பொதியில் - ஒருவாற்றூணர் திருந்தாத யான் பிறவித்துன்பத்திற் பிழைக்கவந்து நின்ற சிற்றம்பலவரது தெற்கின் கணுளதாகிய பொதியிலிடத்து— திருந்தேன் உய வந்து—ஒரு முயற்சியுமின்றி யிருந்த யானுய்யும்வண்ணம் வந்து—இணை மலர்க்கண்ணின் இன்னோக்கு அருளி - தன்னுடைய இணைந்த மலர்போலங் கண்களினது உள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்தும் நானோடுகூடிய நோக்கமாகிய இனிய கடைக்கணைக்கத்தைமுன்னெனக்குத்தந்து— பெருந்தேன் என நெஞ்சு உகப்பிடித்து ஆண்ட - பெருந்தேன்போலவினிதாய் என்னெஞ்சமுருக என்னைப்பிடித்துத் தன்வயமாக்கிய—நம்பெண் அமிழ்தம் அது அன்று - நமது பெண்வடிவையுடைய அமிழ்தமாகிய அது இதுவன்று—இதுவோ வருவது ஒர்

வஞ்சனை - இதுவோ வருவதொருமாதம் — வருந்தேல் - அதனை நீ வருந்தாதொழி. எ - று.

ஓகாரம் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. தன்னைநோக்கி யொரு முயற்சியுமில்லாத யான் பிறவித்துன்பத்திற் பிழைக்கத் தானேவந்து தன்னிணைமலர்க்கண்ணின தினிய கடைக்க னேக்கத்தைத் தந்து பெருந்தேன்போன்றினிதாய், என் வன்மனநெகிழ என்னை வலிந்து பிடித்தடிமைக்கொண்ட பெண்ணமிழ்தமென வேறுமொருபொருள் விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க. மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். (394)

துனியொழிந்துரைத்தல்.

துனியொழிந் துரைத்தலென்பது ஊடனீடலால் தலைமகன தாற்றுவாயில் கண்ட தலைமகள், அன்று நங்குன்றிடத்து மிக்க விருளின்கண்ணே அரிதிரண்டுயானேவேட்டஞ்செய்யும் அத ரகத்துத் தமதுவேலே துணையாகவந்து இயல்பைப்பொருந்திய வன்பை நமக்குத் தந்தவர்க்கு இன்று நாழுடம்படாது நிற்குமிந் திலைமை என்னுமெனத் துனியொழிந்து அவனோடு புணர்ச்சிக்குடம்படாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்—

இயன்மன்னுமன்புதந்தார்க்கென்விசையிமையோரிறைஞ்சுஞ் செயன்மன்னுஞ்சீர்க்கழற்சிற்பலவர்தென்னம்பொதியிற் புயன்மன்னுநன்றிற்பொருவேறுணையாப்பொம்மென்னிருள்வா யயன்மன்னும்யானை துரந்தரிதேருமதரகத்தே.

தகுதியினூரன் மிகுபதனோக்கிப்

பனிமலர்க்கோதை துனியொழிந்தது.

இ - ள். இமையோர் இறைஞ்சும் செயல் மன்னும் சீர்க் கழல் சிற்பலவர் தென்னம் பொதியில் - இமை யோரிறைஞ்சும் நுண்ணெயல்தங்கிய நல்ல வீரக்கழலணிந்த

திருவடிபையுடைய சிற்றம்பலவரது தெற்கின்கணுளதாகிய பொதியிலிடத்த—புயல் மன்னுகுன்றில் பொம்மென் இருள் வாய் - புயறங்கிய இக்குன்றிற்செறிந்த விருளின்கண்ணே— அயல் மன்னும் யானை தூர்து - பக்கத்துத்தங்கும் யானைகளை யோட்டி—அரி தேரும் அதாகத்து - அரிமா அவைபுக்கங் டந் தேடும் வழியகத்து—பொருவேல் துணையா - தமது பொரு வேலே துணையாக வந்து—இயல் மன்னும் அன்புதந்தார்க்கு— இயல்பாகிய நிலைபெற்றவன்பை நமக்குத் தந்தவர்க்கு—நிலை என் - யானிவ்வாறுடம்படாது நிற்குநிலை என்மை! இது தகாது. எ - று.

பெயரச்சத்திற்கும் பெயர்க்கும் ஒருசொன்னீர்மைப் பாடுண்மையின், இயன்மன்னுமன்பெனத் தொக்கவாறறிக. இயல்பைப்பொருந்தியவன்பெனினு மமையும். அதாகத்து வந்தெனவொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. புயன் மன்னுகுன்றிலன்பு தந்தார்க்கெனக் கூட்டுக. தகுதியின் - தகுதியான். மிகுபதம் - ஆற்றுமைமிக்க வளவு. தகுதிலூரெனெப் பாடமாயின், தகுதியில்லாத மிகுபதமெனக் கெய்ப்பாடு அச்சம். பயன் சிவப்பாற்றுதல். (395)

புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவிதீர்தல்.

புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவிதீர்தலென்பது துனியொழித் துக்கூடிப் பிரிந்தவழிப் பின்னும் பரத்தைமாட்டுப் பிரிந்தா னென்று கேட்டுப் புலந்து வாயின்மறுக்க, வாயிற் கணினு லினையாடாநின்ற புதல்வனை யெடுத்தணைத்துத் தம்பலமிட்டு முத்தங்கொடுத்து அதுவாயிலாகக்கொண்டு தலைமகன் செல்லா சிற்ப, அப்புதல்வனை வாங்கியணைத்துக்கொண்டு, அவன் வாயிற் றம்பலந் தன்மெய்யிற் படுதலான் எல்லார்க்கும் பொதுவாகிய தம்பலத்தைக் கொண்டிவந்தோ நீ யெய்மைக் கொண்டாடுவது? அதுகிடக்க, இதனை நினக்குத் தந்தவாறு சொல்லுவாயீக

வெணப் புதல்வன்மேல் வைத்துத் தலைமகள் புலவி தீராநிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்—

கதிர்த்தநகைமன்னுஞ்சிற்றவ்வைமார்களைக்கண்பிழைப்பித்
தெதிர்த்தெங்குநின்றெப்பரிசளித்தானிமையோரிறைஞ்சு
மதுத்தங்கியகொன்றைவாரசடையீசர்வண்டில்லைநல்லார்
பொதுத்தம்பலங்கொணர்ந்தோபுதல்வாவெம்மைப்பூசிப்பதே.

புதல்வனது திறம்புகன்று

மதாரிக்கண்ணி வாட்டந்தவிர்ந்தது.

இ - ள். மதுத் தங்கிய கொன்றை வார் சடை ஈசர்
இமையோர் இறைஞ்சும் வள் தில்லை நல்லார் பொதுத்
தம்பலம் கொணர்ந்தோ - தேன்றங்கிய கொன்றைப்பூவை
யுடைய நீண்ட சடையையுடைய வீசரது இமையோரால்
வணங்கப்படும் வளவிய தில்லையிலுளராகிய நல்லாரெல்
லார்க்கும் பொதுவாகிய தம்பலத்தைக் கொண்டுவந்தோ—
புதல்வா - புதல்வா — எம்மைப் பூசிப்பது - நீ யெம்மைக்
கொண்டாடுவது? அதுநிற்க—கதிர்த்த நகை மன்னும்
சிற்றவ்வைமார்களைக் கண் பிழைப்பித்து - இது நினைக்குத்
தருகின்றவிடத்து நின்றநகை ஒளிவிட்ட முறுவல்பொருந்ரிய
நினைசிறிய வன்னைமாரைக் கண்ணைத்தப்புவித்து—எதிர்த்து
எங்குநின்று எப்பரிசு அளித்தான் - அவர்காணாதவண்ணம்
ஒருவாற்றினினை யெதிர்ப்பட்டு எவ்விடத்துநின்று எவ்
வண்ணமிதனை நினைக்குத்தந்தான்? நீயிது சொல்லவேண்டும்.
எ - று.

மெய்ப்பாடு இளிவழலைச்சார்ந்த நகை. பயன் ஊடனீங்
குதல்.

(396)

கலவியிடத் தூடல்.

கலவியிடத் தூடலென்பது புதல்வனை வாயிலாகப்புக்குப் புலவீர்த்துப் புணர்தலுரூபிற்ற தலைமகனைத் தலைமகள் ஒரு காரணத்தால் வெகுண்டு, அவன் மார்பகத்துதைப்ப, அவ் வெகுடல் தீரவேண்டி அவனவள்காலத் தன்றலைமேலேற்றுக் கொள்ள, அதுகுறையாக அவள் புலந்தழாரின்றமையை அவ் விடத்து உழையர் தம்முட் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்—

சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழும்புண்
மலைமலிமார்பினுதைப்பத்தந்தான்றலைமன்னர்தில்லை
யுலைமலிவேற்படையூரனிற்கள்வரிலென்னவுன்னிக்
கலைமலிகாரிகைகண்முத்தமலைகலுழ்ந்தனவே.

சேறடிக்குடைந்த நாறிணர்த்தாரவன்
றன்மைகண்டு பின்னுந்தளர்த்தது.

இ - ள். மலை மலி செழும் பூண் மார்பின் உதைப்ப - யான்வெகுண்டு மலைபோலும் வளவிய பூணையுடைய தன் மார்பகத்து மிதிப்ப—சிலை மலி வாணுதல் எங்கையது ஆகம் எனத் தலை தந்தான் - அவ்வாகத்தைச் சிலைபோலும் வாணு தலையுடைய எங்கைய தென்றேகருதித் தன் சென்னியைத் தந்தனன், அதனான்—மன்னர் தில்லை உலை மலி வேற்படை உரனின் கள்வர் இல் என்ன உன்னி - மன்னனது தில்லைபில் உலையிடத்துண்டாகியதொழிலான் மிக்கவேலாகியபடையை யுடைய வூரணப்போலக் கள்வரில்லையென்று கருதி—கலை மலி காரிகை கண் முத்த மலை கலுழ்ந்தன - மகளிர்க்குத்தக்க யாழ்முதலாகிய கலைகளான் மிக்க காரிகை நீர்மையை யுடையாளுடைய கண்கள் கண்ணீர்த்துளித் தாரையாகிய முத்தமலையைப் பொருந்தின; அதனான், இவள் புலத்தற் குக் காரணம் வேண்டுவதில்லைபோலும். எ - று.

இதுவுந் துறைகூறிய கருத்து மெய்ப்பாடு இனிவரலைச் சார்ந்த நகை. பயன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். பிள்ளை வாயிலாகப் புக்க தலைமகளை யேற்றுக்கொண்டு பள்ளியிடத் தாளாக மேற்சொன்னவகையே உண்ணிநெறமுந்த பொருமை காரணம் பெற்றுத் தோன்றியது; தோன்றத் தலைமகன் ஆற்றாறாயின் அவ்வாற்றாமைகண்டு சிவப்பாற்று வித்தல். தலைமகனிடத்தும் தலைமகனிடத்தும் இவ்வகை சிகழ்ந்ததுகண்டு தோழி யித்சொன்னாளென்பது. தலை மகன்றான் சொன்னானெனினு மமையும். என்னை? “மனைவி யுயர்வுங் சிழுவோன் பணிவு-நினையுங் காலைப் புலன்யுளுரி” * என்றார்தொல்காப்பியனார். தலைமகளவ்வகைசெய்பவும் பெறு மென்பது. (397)

முன்னிகழ்வுரைத்தூடநீர்த்தல்.

முன்னிகழ்வுரைத்தூடநீர்த்தலென்பது கலவியிடத்தூடா சின்ற தலைமகளுக்கு, யாங்கொடிய நெறியைச்சென்று சிறிய வுரின்கண் மரையதட்பள்ளியின் இச்செறிந்த மெல்லிய முலைகள் என்மார்பிடை வந்தடர்க்கத் தங்கிய சிறியதுயிற்கு மாறுகண்டிலம்; அதனை நீ யுள்ளியுமறிதியோவென முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலைமகன் அவளை யூடநீராநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்—

ஆறுர்சடைமுடியம்பலத்தண்டரண்டம்பெறினு
 ஷாறுர்மழவீடையாய்கண்டிலம்வண்கத்தர்வெதுப்பு
 நீறுர்கொடுநெறிசென்றிச்செறிமென்முலைநெருங்கச்
 சீறுர்மரையதளிற்றங்குகங்குற்சிறுதுயிலே.

முன்னிகழ்ந்தது நன்னுதற்குரைத்து
 மன்னுபுனலுரன் மகிழ்வுற்றது.

* தொல், பொருள், பொருளியல். 33.

இ - ள். ஊர் மழ விடையாய் - தவழாநின்ற இனைய வேற்றையுடையாய்—ஆறு ஊர் சடைமுடி அம்பலத்து அண்டர் அண்டம்பெறினும் - ஆறுபாந்த சடைமுடியையுடைய அம்பலத்தின் கணுளராகிய அண்டரதண்ட முழுதையும் யாம் பெறினும்—வண்கதிர் வெதுப்பு நீறு ஊர் கொடு நெறி சென்று - ஞாயிற்றினுடைய வளவியகதீர்கள் வெதுப்பிய நீறுபாந்த கொடியநெறியைச்சென்று—இச் செறி மென்முலை நெருங்க - இச்செறிந்த மெல்லிய முலைகள் எம் முடைய மார்பினிடையவந்தடர—சீறார் மரை அதளின் தங்கு கங்குல் சிறுதாயில் மாறு கண்டிலம் - நெறியாற்சிறிய ஆரின் கண் மரையதட்பள்ளியிற்றங்கிய இரவீற்சிறியதயிற்கு மாறகண்டிலம்; அதனை நீ யுள்ளியுமறிதியோ? எ - று.

அண்டரதண்டமுழுதும் பெறுதலால் வருமின்பமும் அத்துயிலான்வந்த வின்பத்திற்கு மாறல்லவென்றவாறு. இளவேறு - புதல்வன். தமக்குத்தக்க பள்ளியுமிடமுமின்மையிற் சிறுதாயிலென்றான். தாயிலும்பொழுதிற்றுயிலாப்பொழுது பெரிதாகின் அவ்வாறு கூறினானெனினுமமையும். தாயிற்கென்னு நான்கனுருபு விகாரவகையாற் றொக்குகின்றது. முன்னிகழ்ந்தது கூறுவானாய் உண்ணின்ற சிவப்பாற்றுவித்தது. ஞெமுங்கவென்பதூஉம் மரவதரென்ப தூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு உவகை. பயன் தலைமகனை மகிழ்வித்தல். (398)

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல்.

பரத்தையைக்கண்டமை கூறிப்புலத்தலென்பது முன்னிகழ்வுரைத்துடநீர்த்து இன்புறப்புணரப்பட்ட தலைமகள் பிரிச்சும்நீ இவ்வாறின்பஞ் செய்தியென்றுகூற, சின்னையொழிய யான் வேறொருத்தியையு மறியேனென்ற தலைமகனுக்கு, சின்

பரத்தை போகாநின்றவள் நம் வாயிற்கணின்று தேருருட்டி
 விளையாடாநின்ற புதல்வனைக் கண்டு நின்மகனென்றையுற்றுத்
 தழுவ, நீ யையுறவேண்டா; அவன் உன்மகன்; உறவு மெய்யாகிய
 வுறவே; ஈதும் உனதில்லமே; ஈண்டிவருவாயாகவென் றியான்
 கூற, அது கேட்டுத் தானாணிப்போயினான்; யானவளை யறியே
 நை நீ மாயங்கூற வேண்டிவதில்லையெனத் தான் பரத்தையைக்
 கண்டமைகூறிப் பின்னுமவனொடு புலவாநின்றல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

ஐயுறவாய்நம்மகன்கடைக்கண்டுவண்டேருருட்டு
 மையுறுவாட்கண்மழவைத்தழுவமற்றுன்மகனே
 மெய்யுறவாமிதுள்வில்லேவருகெனவெள்கிச்சென்றுள்
 கையுறமான்மறியோன்புலியூரன்னகாரிகையே.

பரத்தையைக்கண்ட பவளவாய்மாதர்
 அரத்தநெடுவே லண்ணற்குரைத்தது.

இ - ள். நம் அகன் கடைக் கண்டு ஐயுறவாய் - நம
 தகன்ற கடைக்கட் கண்டு நின்மகனென்றையுற்று -- வன்
 தேர் உருட்டும் மை உறு வாள் கண் மழவைத் தழுவ -
 வளவிய சிறுதேரையுருட்டும் மையுற்ற வாட்கண்ணையுடைய
 புதல்வனைத் தான்வந்துதழுவ, அதனைக்கண்டு—உன் மகனே -
 அவன் உன்மகனே — மெய் உறவாம் - உறவு மெய்பாகிய
 வுறவே—இது உன் இல்லே - இதுவும் நினதில்லமே—வரு
 கென - ஈண்டு வருவாயாகவென் றியான்கூற—கைஉறு மான்
 மறியோன் புலியூர் அன்ன காரிகை - கையைப் பொருந்திய
 மான்மறியை யுடையவனது புலியூரைப்போலவ் காரிகை—
 வெள்கிச் சென்றாள் - நாணிப்பெயர்ந்தாள்; அதனான்
 யானவளை யறியாதேனாக நீ நினைத்து மாயங்கூற வேண்டிவ
 தில்லை. எ - று.

ஐயுறவாகவெனத் திரித்துக்கொள்க. அறத்தகு நெடுவே
 லென்பது புடமாயின், அரத்தொழிலாற்றக்க நெடுவேலை
 வுரைக்க. மெய்ப்பாடு நகை. பயன் சிவப்பாற்றுதல். ஆற்றா
 மையே வாயிலாகப் புக்க தலைமகன் தலைமகளைச் சிவப்பாற்று
 விப்பான் நின்னின் வேறு சிலரெனக்கில்லையால் நீ வெகு
 ளற்க வென்றற்குத் தலைமக ளிவ்வகை சொன்னுள்ளென்பது.

ஊதியமெடுத்துரைத்தாடநீர்த்தல்.

ஊதியமெடுத்துரைத் தாடநீர்த்தலென்பது பரத்தையைக்
 கண்டமைகூறிப் புலந்து வேறுபட்ட தலைமகளுக்கு, இத்தன்
 மையறைய் யாவர்க்கு மூதியமாகலின், அன்பானன்றியருளாற்
 பரத்தையர்க்குந் தலையளிசெய்ய வேண்டிமன்றே; புறப்பெண்
 டரைப்போல யாமவனோடு புலக்கற்பாலேமல்லேம்; அவன்
 வரும்பொழுது எதிர்தொழுதும் போம்பொழுது புறந்தொழு
 தும், புதல்வனைப் பயந்திருக்கையன்றே நமக்குக் கடனாவ
 தெனத் தோழி தலைமகன ஊதியமெடுத்துரைத்து அவனை
 யூடநீர்த்து, அவனோடு பொருந்தப் பண்ணிற்றல். அதற்குச்
 செய்யுள்—

காரணிகற்பகங்கற்றவர்நற்றுணைபாணரொக்கல்
 ரீரண்சிந்தாமணியணிதில்லைச்சிவனடிக்குத்
 தாரணிகொன்றையன்றக்கோர்தஞ்சங்கநிதிவிதிசே
 ருருணியுற்றவர்க்குரன்மற்றியாவர்க்குமுதியமே.

இரும்பரிசி லேற்றவர்க்கருளி
 விரும்பினர்மகிழ் மேவுதலுரைத்தது.

இ - ள். ஊரன் கார் - ஊரன் வேண்டாமைக் கொடுத்
 தலிற் காரோடொக்கும்—அணி கற்பகம் - வேண்டக்கொடுத்
 தலின் அழகிய கற்பகத்தோடொக்கும்—கற்றவர் நல் துணை -
 துண்ணிய கல்வியனாகலிற் கற்றவர்க்கு நல்லவுசாத்தனை—

பாணர் ஒக்கல் - இசையுணர்வானுங் கெழுதகைமையானும்
 பாணர்க்கு அவர் சுற்றத்தோடொக்கும்—சீர் அணி சிந்தா
 மணி - நினைத்தது கொடுத்தலிற் சீரையுடைய நல்ல சிந்தா
 மணியோடொக்கும் — அணி தில்லைச் சிவனடிக்குத் தார்
 அணி. கொன்றையன் - அழகிய தில்லைக்கட் சிவனது திரு
 வடிக்குத் தாராகி அவனாலணியப்படுங் கொன்றைப்பூவின்
 மன்மையையுடையன் — தக்கோர்தம் சங்கநிதி - சான்றோர்
 தமக்குத் தொலையாத நிதியாயிருத்தலிற் சங்கநிதியோடொக்
 கும்—விதி - நட்பார்க்கும் பகைவர்க்குந் தப்பாது பயன்
 கொடுத்தலின் விதியோடொக்கும் — உற்றவர்க்குச் சேர்
 ஊருணி - சுற்றத்தார்க்கு அவர்வேண்டிய செய்யவிருத்த
 லின் அணித்தாகிய ஊருணியோடொக்கும் — யாவர்க்கும்
 ஊதியம் - அதனான் வரைவீன்றி எல்லார்க்கும் இவன் பெறும்
 பயன். எ - று.

தாரணி கொன்றையனென்பது குரங்கனென்பதுபோல
 உவமைப் பொருட்பட நின்றதெனினு மமையும். விதிசே
 ருருணி யென்பதற்கு முறைமையாற் சேரப்படுமுருணி
 யெனினுமமையும். தக்கார்க்குஞ் சுற்றத்தார்க்குந் கொடுத்
 தல் வண்மைபன்மையின் அவரை வேறுபிரித்துக் கூறினாள்.
 ஊடறிந்து கூடியவழித் தலைமகட்கு உண்ணின்ற சிவப்பு
 ஒரு காரணத்தாற் சிறிது புலப்பட, ஊரன் யாவர்க்கு முதிய
 மாகலின் அன்பானன்றி அருளாற் பரத்தையர்க்குந் தலையளி
 செய்யுமன்றே; அதனான் நீ புலக்கற்பாலை யல்லைபென்று
 குறிப்பினாற் ரோழி சிவப்பாற்றுவித்தது. மெய்ப்பாடு
 உவகை. பயன் மெய்ப்மகிழ்தல்.

இவ்வகை கூத்தர் மகிழ்ந்து இன்னபோல்வன தலைமக
 னது குணங்களைப் பாராட்டினாரென்பது. என்னை? “தொல்

லவை யுரைத்தலு நுகர்ச்சி யேத்தலும் — பல்லாற் ருனு
 மூடலிற் றணித்தலு—முறுதி காட்டலு மறிவுமெய்ந் நிறுத்
 தலு—மேதுவி லுணர்த்தலுந் துணியக் காட்டலு—மணி
 நிலை யுரைத்தலுங் கூத்தர்மேன” * என்றார் தொல்காப்பிய
 னார். இப்பாட்டு ஐவகைத்திணைக்கும் உரித்தாகலிற் பொது
 வகைத்தெனப் பெறுமென்பது. (400)

பரத்தையிற் பரிவு முற்றிற்று.

திருக்கோவைபாருரை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளங்கா மேற்கோள்.

பக்கம்.

- 19 “பொருளது புரைவே புணர்ப்போன் குறிப்பின், மருனந
வருஉ மளபிற் றென்ப.”
- 104 “நாணவு நடுங்கவு ள்டா டோழி, காணுங்காலேத் தலைமக
டேத்து.”
- 109 “கைக்கிளை பெருந்திணை யகப்புற மாகும்.”
- ” “ஒப்பிலகூட்டமு மூத்தோர் முயக்கமுஞ், செப்பிய வகத்
தமிழ்ச் சிதைவும் பெருந்திணை.”
- 155 “தாமரைமீயிசை.”
- 163 “கண்ணிற் கியல்பு கசடறக் கிளப்பின், வெண்மை
கருமை செம்மை யகல, நீள மொளியென சிகழ்த்துவர்
புலவர்.”
- 165 “படைத்துமொழி வகுத்துரை.”
- 289 “எவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப.”
- 313 “உற்றூர்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர், கொண்டார்க்
குரியர் கொடுத்தார்.”
- 346 “கோவையுந் தொகையும் மாவயின் வரையார்.”
- 492 “கலுழ்கட் சின்னீர்.”

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		ஆவாவிருவ	111	உருப்பனையன்	201
அகலிடந்தா	69	ஆவியன்னு	62	உளமாம்வ	45
அகல்கின்ற	17	ஆழமன்னு	93	உள்ளப்படு	133
அகிலின்புகை	237	ஆழிதிருத்	264	உள்ளமுருகி	262
அக்கின்ற	106	ஆழியொன்	458	உறுககண்	145
அக்குமரவு	155	ஆளரிக்கு	313	ஊ	
அஞ்சார்	506	ஆறுர்	531	ஊர்வாயொழி	122
அடற்கள்	405	ஆனந்தமா	213	எ	
அடிச்சந்த	120	ஆனந்தவெ	317	எயிற்குல	61
அணியுமமிழ்	19	இ		எலும்பால	280
அந்தியின்	150	இங்கயடுவ	287	எழில்வா	143
அப்புற்ற	477	இயன்மன்	527	எழுக்குலை	343
அயர்ந்தும்	392	இரதமுடை	88	எளிதன்றி	79
அரமங்கை	498	இரவணையு	485	என்கடை	406
அருந்தம்	373	இருக்களி	82	என்னறி	77
அருந்தேரழி	455	இருந்துதி	409	ஏ	
அலராயிரந்	256	இனையாரி	401	ஏர்ப்பின்	374
அழுந்தே	238	இறவரை	356	ஏழுடையான்	22
அளவியை	28	இறமாப்	500	ஏறம்பழி	168
அளிநீடள	182	இன்னறவார்	250	எனற்பசு	230
அளியமன்னு	99	ஈ		ஐயறவாய்	533
அறுகாரி	187	ஈசற்கியான்	162	ஓ	
அற்படு	467	ஈண்டொல்	300	ஓராகமிர	276
அன்பனை	306	ஈவ்னையாட	195	ஓருக்கட	86
அன்புடை	505	உ		ஓக்குமொரு	228
ஆ		உடுத்தணி	475	க	
ஆண்டிலெடு	340	உடைமணி	516	கடந்தொறு	347
ஆரத்தழை	140	உணர்ந்தார்	26	கணியார்	211
ஆரம்பர	259	உயிரொன்று	38		
ஆலத்தினு	51	உருகுதலை	156		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கண்கடம்	307	குராப்பயில்	487	சிறுவாளுகி	452
கண்ணுழை	466	குருநாண்	71	சிறைவான்	42
கந்திரை	529	குவவின	161	சிற்பந்திகழ்	415
கம்பஞ்சிவந்	294	குவளைக்கரு	81		
கயலுள	60	குவளைக்களத்	58	சீரளவில்லா	419
கயல்வந்த	510	குறப்பாவை	239	சீரியலாவி	410
கருங்கண்	83	குறைவிற்கு	365		
கருங்கழி	269	குன்றங்கி	368		
கருங்குவளை	447			சுணங்குற்ற	386
கருந்தினை	382	கூடாரர	232	சுத்தியபொக்	332
கருப்பின	434	கூம்பலங்	29	சுருடரு	454
கலராயினர்	354	கூளிசிரை	220	சுரும்பிவர்	339
கலைக்கீ	90	கூற்றாயின	512	சுரும்புறுகொ	476
கவலங்கொ	520			சுரும்புருவீல	240
கழிகட்டலை	349	கேழேவரை	369	சுழியாவரு	357
கழிகின்ற	117			சுற்றம்பல	465
கழைகாண்	166	கொடித்தேர்	302	சுற்றினவீழ்	435
களிறுற்ற	348	கொடுங்கா	55	சுற்றுஞ்சடை	197
களினினமார்	402	கொல்லாண்	518		
கற்பாமதிற்	422	கொழுந்தார	184	சூளாமணி	74
கற்றிலக	147	கொண்ணுனை	320	சூன்முதிர்	495
கனலூர்	499				
களைகடற்	206	கோங்கிற்	32	செந்தார்	522
		கோம்பிக்	43	செந்திற	107
காகத்திரு	110	கோலத்த	72	செம்மலரா	223
காமரை	236	கோலித்தி	433	செய்குன்று	310
காம்பினை	64			செய்மமுக	430
காயமுமா	292	சங்கந்தரு	129	செவ்வாய்	472
காய்சின	115			செழுங்கார்	227
காரணிகற்ப	534	சிந்தாமணி	31	செழுநீர்மதி	183
கார்த்தரங்	265	சிலம்பணி	85	செழுமிய	525
காலிசின்	67	சிலைமலி	530	சென்றார்	393
கானமர்கு	375	சிலையொன்	153		
		சிவந்தபொ	436	சேணீற்	46
		சிறப்பிற்றிக	444	சேணுந்	460
குடிக்கலர்	397	சிறூர்கவண்	345	சேயேயெ	497
குயிலிதன்	388	சிறுகட்	426	சேருன்றிக	521
குயிலை	54				

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சோ		தென்மாத்	456	நே	
சொற்பால	24	தே		நேயத்ததாய்	65
சோ		தேமாம்பொ	359	ப	
சோத்துன்	247	தேமென்	139	பகலோன்	260
தணியுறப்	484	தேவரிற்	33	பகன்றாமரை	261
தலைப்படு	48	தேவாசர	479	படமாசண	179
தவஞ்செய்	482	தேவியங்க	514	படையார்	200
தவளத்த	167	தேன்வண்டு	508	பணங்களஞ்	324
தழங்குமரு	188	தேன்றிக்கிலங்	441	பணந்தாழ	59
தழுவினகை	317	தொ		பணிவார்	446
தள்ளிமணி	189	தொண்டின	412	பண்டாலி	157
தா		தொத்தின்	181	பரம்பயன்	344
தாதிவர்	66	தொ		பருவுசெய்	210
தாதேய்	125	தொலாக்கரி	164	பருங்கண்	108
தாமேதமக்	316	நடனம்	119	பல்லிலனாக	92
தாயிற்சிறந்	288	நத்தீவர	235	பறந்திருந்து	299
தாருறு	251	நரல்வேயி	178	பற்றென்	253
தாரென்ன	87	நல்லாய்	372	பனிச்சந்திர	297
தாழ்ச்செய்	70	நல்லினை	50	பனித்துண்	194
தி		நறமனை	146	பனைவளர்	224
திக்கினில	504	நறைக்கண்	353	பா	
திருந்தேனு	526	நற்பகற்சோ	241	பாசத்தனை	171
திருமாலறி	442	நாகக்தொழ	245	பாணிகர்	260
திருவளர்	4	நாய்வயினு	462	பாப்பணி	279
தினைவள	177	நிருத்தம்	96	பாயும்விடைய	16
திமேவிய	463	நில்லாவளை	271	பாயும்விடை	331
தெ		நிழற்றலை	291	பாலொத்த	327
தெங்கம்பழ	152	நினைவித்து	205	பாலியை	469
தெண்ணீர்	464	நின்னுடை	52	பி	
தெய்வம்	414	நீகண்டனை	128	பிணையுங்க	286
தெவ்வரை	170	நீங்கரும்	73	பிரசந்திகழு	408
தெளிதரந்	440	நெருப்புறு	429	பிரியாமை	423
தெளிவளர்	36			பிரியாரென	459
தெள்வன்	326			பிழைகொ	101
தெள்ளம்	507			பு	
				புகழும்பழி	258
				புணர்ப்போ	37

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
புயலன்ற	330	மணியக்க	278	முன்னுமொ	231
புயலோங்	443	மதுமலர்ச்	377	முன்னேணரு	304
புயலென	176	மத்தகஞ்	158	முன்னேன்ம	296
புரங்கடந்	131	மத்தக்கரி	519	முன்றகர்த்	141
புரமன்	436	மயிலென	311	மு	
புலவித்தி பு	490	மயின்மன்	471	முப்பானி	424
பூங்கணை	255	மருந்துநம்	216	முவர்நின்	455
பூங்கயிலா	335	மலரைப்	493	முவரழீஇ	270
பூங்கணையார்	41	மலவன்	225	மு	
பூங்குவளை	481	மற்பாய்	293	முமெய்யே	102
பூண்பதென்	439	மணக்களி	400	முமெல்லியல்	284
பூரணபொற்	404	மன்னவன்	416	மு	
பு		மன்செய்த	381	முமேவியந்	135
பெற்றேனெ	321	மன்னுந்தி	193	மு	
பு		மா		முமை	
பேணத்திருத்	301	மாடஞ்செய்	190	முமைகொண்	517
பேதைப்பரு	323	மாட்டியன்	387	முமையககு	232
பு		மாதிடக்கொ	202	முமைத்தழை	154
பைந்நாணர	123	மாதுற்ற	243	முமையர்கத	358
பைவாயரவ	242	மாவைவந்	243	முமைவார்	105
பைவாயரவு	244	மாற்றேனெ	219	மு	
பு		மி		முமொ	
பொட்டணி	413	மிகைதணித்	427	முமொய்யென்	379
பொதுவினிற்	212	மின்போல்	309	மு	
பொய்யுடை	75	மின்றங்கி	308	முமோட்டங்	226
பொருப்பர்க்	209	மின்றுன்	524	மு	
பொருளா	114	மின்றெத்தி	337	முயா	
பொன்னணி	461	மின்னங்க	246	முயாயுந்தெது	394
பொன்னனை	186	மி		முயாழார்	142
பொன்னூர்	136	மீண்டாரொ	334	முயாழியன்	319
பொன்னிவ	432	மீள்வது	338	முயாழின்	470
பொன்னும	267	மு		முயாழுமெழு	121
பு		முறுவலக்	315	மு	
போதுகுலா	431	முனிதரு	149	முவடிக்கணி	57
போதோ	14	முனிவரு	450	முவடிவார்	204
பு		முன்னுங்	325	முவடுத்தன	366
மடுக்கோ	93			முவடுத்தான்	314
				முவண்டலு	396
				முவந்தாய்	378
				முவந்தான்	488

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வரிசேர்	127	வான்றோய்	352	விறலியும்	505
வருங்குன்ற	34	வி		விண்ணிறலா	89
வருட்டிற்	370	விசும்பி	217	வி	
வருவன	384	விசும்புற்ற	281	வீதலுற்	420
வடையன்	221	விடலை	305	வே	
வல்சியினெ	361	விதியுடை	399	வெதிரேய்	333
வழியுமது	193	விண்ணிற	160	வென்றவர்	383
வழுவாவிய	208	விண்ணுக்	233	வே	
வளருக்கறி	272	விண்ணுஞ்	351	வேயாது	502
வளைபயில்	21	விண்ணை	116	வேயினதோ	323
வறியாரிரு	451	விண்டலை	252	வேயினமெ	385
வா		வியந்தலை	513	வேய்தந்த	192
வாரிக்களிற்	362	விலங்கலை	47	வேலன்பு	391
வாழும்படி	437	வில்லிகை	489	வே	
வானக்கடி	453	வில்லைப்	494	வைம்மலர்	322
வானுழை	174	விழியாற்	53	வைவந்த	298

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி
முற்றுப்பெற்றது.

